Breviarium

ROMANUM

EX DECRETO SS. CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM

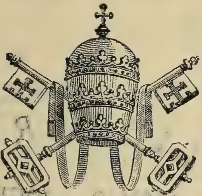
S. Pii V. Pontificis Maximi

JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII. URBANI VIII.
ET LEONIS XIII.
AUCTORITATE RECOGNITUM

Pars Verna

pt. 2.

MECHLINIÆ, TYPIS H. DESSAIN
NEO EBORACI, CINCINNATI, CHICAGO
APUD FRATRES BENZIGER
EDITORES AC BIBLIOPOLAS, S. SEDIS APOSTOLICÆ
TYPOGRAPHOS.

MCMVI

Concordat cum typica editione Breviarii Romani.

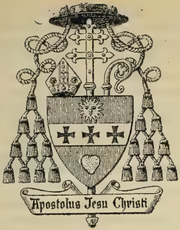
Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis, die 24 Februarii 1906.

Pro R. P. D. DIOMEDE PANICI

ARCHIEP. LAODICEN. *Secretario.*

PHILIPPUS CAN. DI FAVA,

Substitutus.

DESIDERATUS JOSEPHUS MERCIER

PONTIFICALIS PRÆSUL, DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA ARCHIEPISCOPUS MECHLINIENSIS, PRIMAS BELGII.

Omnibus has visuris salutem in Domino.

Cum a Papa URBANO VIII. decretum sit, ne quis Typographus Breviarium Romanum, S. Pii V. Pont. Max. jussu editum, CLEMENTIS VIII. primum, et denuo ipsius URBANI VIII. auctoritate recognitum, imprimat vel in lucem edat sine licentia eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci, ac nisi prius ab eodem cum exemplari architypo concordare fuerit repertum. Cum autem auctoritate Leonis PP. XIII. nova prodierit editio Breviarii Romani declarata typica, cui omnes scilicet Breviarii Romani editiones sint conformes, hinc est quod Nos dilecto Nobis HUBERTO DESSAIN, Archiepiscopatus Nostri Typographo licentiam dederimus Breviarium Romanum ad normam memoratæ editionis imprimendi, servatis additionibus ac immutationibus usque ad decretum S. R. C. de die xj. Decembris MDCCCXCVII. præscriptis ; super quo tam memorati Typographi quam revisoris Ven. Dñi G. VAN CASTER Nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ Canonici Capitularis a Nobis ad hoc specialiter deputati, conscientiam oneravimus ; cui revisori diligentem novorum typorum cum exemplari typico et novissimis Rubricis et Decretis collationem instituendi ut errores quicumque averteren-

tur, curam commisimus. Insuper in hoc Breviario apponi jussimus non tantum Officia nova præcedentibus editionibus jam inserta, sed et Officia a SS. D. N. LEONE XIII. Papa ad universalem Ecclesiam extensa.

Postquam autem Breviarium in-48°, ut vocant, prædicti H. DESSAIN, opera ac typis intelleximus absolutum, ejusque singula folia Romam transmissa a S. R. C. ibidem revisa fuisse et approbata, et etiam per supradictum revisorem a Nobis, ut præfertur, deputatum, fuimus legitime informati illud cum typico originali, necnon Decretis et Rubricis a S. R. C. die 11 Decembris 1897 editis diligenti facta collatione convenire, atque prædicta Officia apposita fuisse, dictum Breviarium in-48°, in quatuor partes excusum, approbavimus, evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentes approbamus, et licentiam damus.

In quorum fidem hasce subsignavimus sigilloque Nostro ac Secretarii Nostri chirographo muniri fecimus.

Mechliniæ, die 24 Martii 1906.

† D. MERCIER, ARCHIEP. MECHLIN.

De mandato Illmi ac Rmi Dñi Archiep.

(L. † S.) F. VAN OLMEN, Secret.

Summa Bullarum

Summorum Pontificum

PRO EDITIONE HUJUS BREVIARII.

Pius V. Bulla, quæ incipit : *Quod a nobis*, data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem. Enarrat ea, quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine Quarti, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini. Tollit et abolet omnino Breviarium, a Cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum. Item alia Breviaria Romana, et alia, quæ ex institutione, vel consuetudine legitima non superant ducentos annos. Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si Episcopus, et universum Capitulum consentiant. Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias, et indulta precandi, et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum. Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de quo supra. Statuit in eo nihil mutandum, addendum, et detrahendum. Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo. Jubet omnibus Prælatis, ut hoc introducant tam in choro, quam extra chorum. Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum B. M. V. et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales, juxta Rubricas Breviarii. Hortatur, ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. M. V. et Defunctorum : quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant. Non tamen tollit laudabilem consuetudinem, ubi est, recitandi Officium parvum B. M. V. in choro, imo eamdem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.
* VERNA.

Clemens VIII. Bulla quæ incipit : *Cum in Ecclesia*, data Romæ die 10 Maji anno 1602 declarat, se per viros pios et eruditos Breviarium Romanum a Pio V. editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse : illudque sic restitutum in Typographia Vaticana imprimi, et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita Ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit usum Breviariorum impressorum absque tali Ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali Romano ; cujus etiam licentiæ copia initio, vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis Ordinariis prohibet, ne aliquid addi vel detrahi permittant. Et hæc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum, Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

Urbanus VIII. Bulla quæ incipit : *Divinam Psalmodiam*, data Romæ die 25 Januarii anno 1631 declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V. editum, et a Clemente VIII. recognitum, a pluribus mendis expurgasse : Hymnos ad metri, et latinitatis regulas revocasse : In Psalmis, et Canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse : Sermones, Homilias, et Sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem mandat, ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta Romanum exemplar excudatur, servatis conditionibus in suprascripta Clementis Bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit. Adjungens easdem conditiones servandas in impressione eorum, quæ a Breviario Romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalia, Officia parva B. M. V., Officia majoris Hebdomadæ, et alia id genus.

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

Sacra Rituum Congregatio declaravit et decrevit non potuisse post Bullam S. Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur : neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in altiorem ritum : neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum Sanctissimo D. N. Urbano Papæ VIII, ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit. Die 13 Januarii 1631.

Loco † Sigilli.

T. TEGRIMIUS, *Episc. Assisien.*, *Secret.*

EJUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

Eadem Sacra Rituum Congregatio habita die 2 Dec. 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dñicam vel aliquem diem Festorum mobilium; sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24 Jan. 1682 generali Decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico rec tanda. Ita ut ne quidem dictis Festis, vel Octavis Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS.

IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda ex Decr. Sac. Rit. Cong. 11 Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11 Augusti 1691, et Sanctissimus approbavit die 19 Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✝ Sigilli.

J. VALLEMANUS *S. R. C. Secret.*

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

Cum Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare :

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a S. Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, verbi gratia de SS. Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo Duplici vel Semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies, impeditus Festo Duplici vel Semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo Duplici vel Semiduplici translato ; quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione : Quod scilicet Festum Duplex vel Semiduplex etiam translatum, necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum ?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor ? itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus ?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad Relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Colloredo respondit :

Ad Primum. Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum sive cum jejunio sive absque jejunio, nec in Feria ij. Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum, Affirmative.

Ad Tertium, Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut Declarationes seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✝ Sigilli.

B. Inghirami, *S. R. C. Secret.*

De Anno

ET EJUS PARTIBUS

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum : dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas : tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt : hinc annus ille intercalaris Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI
CORRECTIONE EJUSQUE NECESSITATE AC KALENDARIO GREGORIANO.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus, ultra dies 365, contineret integras sex horas : et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij. Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit, sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur, ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne ad xij. Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est)

continuari debere, præterquam in centesimis annis : qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur : quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut anni 1700, 1800, 1900, Bissextiles non sint : anno vero 2000 more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservetur.

QUATUOR TEMPORA.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NUPTIÆ

QUANDO CELEBRARI NON POSSINT JUXTA DECRETUM CONCILII TRIDENTINI.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a Feria quarta Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet : in aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

Tabula Paschalis

Aur. Num.	Cyclus	Epact.	Litt. Dom.	Septuagesima.	Dies Ciner.
16		xxiij	—	Jan.	Febr.
5		xxij	d	18	4
		xxj	e	19	5
13		xx	f	20	6
2		xix	g	21	7
		xviij	A	22	8
10		xvij	b	23	9
		xvj	c	24	10
18		xv	d	25	11
7		xiv	e	26	12
		xiij	f	27	13
15		xij	g	28	14
4		xj	A	29	15
		x	b	30	16
12		ix	c	31	17
1		viij	d	1 Febr.	18
		vij	e	2	19
9		vj	f	3	20
		v	g	4	21
17		iv	A	5	22
6		iij	b	6	23
		ij	c	7	24
14		j	d	8	25
3		*	e	9	26
		xxix	f	10	27
11		xxviij	g	11	28
		xxvij	A	12	1 Mart.
19	25	xxvj	b	13	2
8	xxv	xxiv	c	14	3
			d	15	4
			e	16	5
			f	17	6
			g	18	7
			A	19	8
			b	20	9
			c	21	10

antiqua reformata.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dom. post Pent.	Dñica 1. Advent.
Mart.	Apr.	Maii	Maii	—	—
22	30	10	21	28	29 Nov.
23	1 Maii	11	22	28	30
24	2	12	23	28	1 Dec.
25	3	13	24	28	2
26	4	14	25	28	3
27	5	15	26	27	27 Nov.
28	6	16	27	27	28
29	7	17	28	27	29
30	8	18	29	27	30
31	9	19	30	27	1 Dec.
1 Apr.	10	20	31	27	2
2	11	21	1 Junii	27	3
3	12	22	2	26	27 Nov.
4	13	23	3	26	28
5	14	24	4	26	29
6	15	25	5	26	30
7	16	26	6	26	1 Dec.
8	17	27	7	26	2
9	18	28	8	26	3
10	19	29	9	25	27 Nov.
11	20	30	10	25	28
12	21	31	11	25	29
13	22	1 Junii	12	25	30
14	23	2	13	25	1 Dec.
15	24	3	14	25	2
16	25	4	15	25	3
17	26	5	16	24	27 Nov.
18	27	6	17	24	28
19	28	7	18	24	29
20	29	8	19	24	30
21	30	9	20	24	1 Dec.
22	31	10	21	24	2
23	1 Junii	11	22	24	3
24	2	12	23	23	27 Nov.
25	3	13	24	23	28

Tabula Paschalis

Litt. Dom.	Cyclus Epactarum.	Septuag.	Dies Ciner.
D	23.	18 Jan.	4 Febr.
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Jan.	11 Febr.
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Febr.	18 Febr.
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Febr.	25 Febr.
	1. *. 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	15 Febr.	4 Mart.
E	23. 22.	19 Jan.	5 Febr.
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Jan.	12 Febr.
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Febr.	19 Febr.
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Febr.	26 Febr.
	*. 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	16 Febr.	5 Mart.
F	23. 22. 21.	20 Jan.	6 Febr.
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Jan.	13 Febr.
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Febr.	20 Febr.
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *.	10 Febr.	27 Febr.
	29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	17 Febr.	6 Mart.
G	23. 22. 21. 20.	21 Jan.	7 Febr.
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Jan.	14 Febr.
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Febr.	21 Febr.
	5. 4. 3. 2. 1. *. 29.	11 Febr.	28 Febr.
	28. 27. 26. 25. 25. 24.	18 Febr.	7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Jan.	8 Febr.
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Jan.	15 Febr.
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Febr.	22 Febr.
	4. 3. 2. 1. *. 29. 28.	12 Febr.	1 Mart.
	27. 26. 25. 25. 24.	19 Febr.	8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Jan.	9 Febr.
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Jan.	16 Febr.
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Febr.	23 Febr.
	3. 2. 1. *. 29. 28. 27.	13 Febr.	2 Mart.
	26. 25. 25. 24.	20 Febr.	9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Jan.	10 Febr.
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Jan.	17 Febr.
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3.	7 Febr.	24 Febr.
	2. 1. *. 29. 28. 27. 26. 25.	14 Febr.	3 Mart.
	25. 24.	21 Febr.	10 Mart.

nova reformata.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dom. Pent.	Dñica j. Advent.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maii.	21 Maii.	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29
5 Apr.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29
12 Apr.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29
19 Apr.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29
23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30
6 Apr.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30
13 Apr.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30
20 Apr.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30
24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1
7 Apr.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1
14 Apr.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii	25	1
21 Apr.	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	24	1
25 Mart.	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2
8 Apr.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2
15 Apr.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2
22 Apr.	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2
26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	27	3
9 Apr.	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	26	3
16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3
23 Apr.	1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	24	3
27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27
10 Apr.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27
17 Apr.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27
24 Apr.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27
28 Mart.	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28
11 Apr.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28
18 Apr.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28
25 Apr.	3 Junii.	13 Junii.	24 Junii.	23	28

Tabella temporaria

Anni Dñi.	Litt Dom.	N.	Epact.	Septuag.	Dies Ciner.	Pascha.
1906	g	7	v	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1907	f	8	xvj	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1908	e d	9	xxvij	16 Febr.	4 Mart.	19 Apr.
1909	c	10	viij	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.
1910	b	11	xix	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1911	A	12	*	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1912	g f	13	xj	4 Febr.	21 Febr.	7 Apr.
1913	e	14	xxij	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.
1914	d	15	iij	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1915	c	16	xiv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1916	b A	17	25.	20 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1917	g	18	vj	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.
1918	f	19	xvij	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1919	e	1	xxix	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1920	d c	2	x	1 Febr.	18 Febr.	4 Apr.
1921	b	3	xxj	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1922	A	4	ij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1923	g	5	xiij	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1924	f e	6	xxiv	17 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1925	d	7	v	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1926	c	8	xvj	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1927	b	9	xxvij	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1928	A g	10	viij	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1931	d	13	xj	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1932	c b	14	xxij	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1933	A	15	iij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1934	g	16	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1935	f	17	25.	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1936	e d	18	vj	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.
1937	c	19	xvij	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1938	b	1	xxix	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1939	A	2	x	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.

Festorum Mobilium.

Anni Dñi.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictio.	Dom. post P.	Dñica Prima Adv.
1906	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	4	25	2 Dec.
1907	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	5	27	1 Dec.
1908	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	6	24	29 Nov.
1909	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	7	25	28 Nov.
1910	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	8	27	27 Nov.
1911	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	9	25	3 Dec.
1912	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	10	26	1 Dec.
1913	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	11	28	30 Nov.
1914	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	12	25	29 Nov.
1915	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	13	26	28 Nov.
1916	1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	14	24	3 Dec.
1917	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	15	26	2 Dec.
1918	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	1	27	1 Dec.
1919	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	2	24	30 Nov.
1920	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	3	26	28 Nov.
1921	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	4	27	27 Nov.
1922	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	5	25	3 Dec.
1923	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	6	27	2 Dec.
1924	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	7	24	30 Nov.
1925	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	8	25	29 Nov.
1926	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	9	26	28 Nov.
1927	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	10	24	27 Nov.
1928	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	11	26	2 Dec.
1929	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii	12	27	1 Dec.
1930	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	13	24	30 Nov.
1931	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	14	26	29 Nov.
1932	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	15	27	27 Nov.
1933	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	1	25	3 Dec.
1934	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	2	27	2 Dec.
1935	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	3	24	1 Dec.
1936	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	4	25	29 Nov.
1937	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	5	27	28 Nov.
1938	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	6	24	27 Nov.
1939	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	7	26	3 Dec.

Kalendarium.

JANUARIUS.

C.E.L.D.			D.M.	
*	A	Kal.	1	Circumcisio Dñi. dup. 2. cl.
29	b	iv	2	Octava S. Stephani Protomart. dupl. Com. Octavarum.
28	c	iij	3	Octava S. Joannis Apost. duplex. Com. Oct. SS. Innocentium.
27	d	Prid.	4	Octava SS. Innocentium Mart. duplex.
26	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, semid. Com. S. Telesphori Papæ et Mart.
25 25	f	viij	6	Epiph. Domini. dup. 1. cl. cum Oct.
24	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ.
23	A	vj	8	De Octava.
22	b	v	9	De Octava.
21	c	iv	10	De Octava.
20	d	iij	11	De Oct. Com. S. Hygini P. M.
19	e	Prid.	12	De Octava.
18	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, duplex. Dom. ij. post Epiph. SS. Nominis Jesu. duplex 2 cl. Com. Dom.
17	g	xix	14	Hilarii Ep., Conf. et Doct. duplex. Com. S. Felicis Presb. et Mart.
16	A	xviij	15	Pauli primi Eremitæ Conf. duplex. Com. S. Mauri Abbatis.
15	b	xvij	16	Marcelli I. Papæ et Mart. semid.
14	c	xvj	17	Antonii Abbatis, duplex.
13	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ. dupl. maj. Com. S. Pauli Apost. et S. Priscæ Virg. et Mart.
12	e	xiv	19	Canuti Regis et Mart. semid. ad libitum Com. SS. Marii et Soc. Mart.
11	f	xiij	20	Fabiani et Sebastiani Mart. dupl.
10	g	xij	21	Agnetis Virg. et Mart. duplex.
9	A	xj	22	Vincentii et Anastasii, Mart. semid.
8	b	x	23	Raymundi de Pennafort C. semid. Com. S. Emerentianæ V. et M.
7	c	ix	24	Timothei Episc. et Mart. duplex.
6	d	viij	25	Conversio S. Pauli Apost. dupl. maj. Com. S. Petri Apost.
5	e	vij	26	Polycarpi Episc. et Mart. duplex.

C.E.	L.	D.	D.M.	
4	f	vj	27	Joannis Chrysostomi Episc. Conf. et Doct. duplex.
3	g	v	28	Agnetis secundo.
2	A	iv	29	Francisci Salesii E., C. et D. dupl.
1	b	iij	30	Martinæ Virg. et Mart. semiduplex.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci Conf. duplex.

FEBRUARIUS.

	29	d	Kal.	1	Ignatii Episc. et Mart. duplex.
	28	e	iv	2	Purificatio B. M. V. duplex 2. cl.
	27	f	iij	3	Blasii Episcopi et Martyris.
25	26	g	Prid.	4	Andreæ Corsini Episc. Conf. duplex.
25.	24	A	Non.	5	Agathæ Virg. et Mart. duplex.
	23	b	viij	6	Titi Episc. et Conf. duplex. Com. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
	22	c	vij	7	Romualdi Abbatis, duplex.
	21	d	vj	8	Joannis de Matha Conf. duplex.
	20	e	v	9	Cyrilli Episc. Alexandrini Conf. et Eccl. Doct. duplex. Com. S. Apolloniæ Virg. et Mart.
	19	f	iv	10	Scholasticæ Virginis, duplex.
	18	g	iij	11	SS. Septem Fundatorum Ord. Serv. B. M. V. Conf. duplex.
	17	A	Prid.	12	
	16	b	Idib.	13	
	15	c	xvj	14	Valentini Presb. et Mart.
	14	d	xv	15	Faustini et Jovitæ Mart.
	13	e	xiv	16	
	12	f	xiij	17	
	11	g	xij	18	Simeonis Episc. et Mart.
	10	A	xj	19	
	9	b	x	20	
	8	c	ix	21	
	7	d	viij	22	Cathedræ S. Petri Antioch. dup. maj. Com. S. Pauli Apost.
	6	e	vij	23	Petri Damiani Episc., Conf. et Doct. duplex. Com. Vigiliæ S. Mathiæ.
	5	f	vj	24	Mathiæ Apostoli, duplex 2. cl.
	4	g	v	25	
	3	A	iv	26	
	2	b	iij	27	
	1	c	Prid.	28	

In anno bissextili Februarius est dierum 29. et Festum S. Mathiæ celebratur 25. Februarii, et bis dici-

tur sexto Kalendas, id est die 24. et die 25.; et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario mutatur in præcedentem; ut, si in Januario Littera Dominicalis fuerit A. mutetur in præcedentem, quæ est g etc. Littera f bis servit 24. et 25.

MARTIUS.

C.E.L.D.			D.M.	
*	d	Kal.	1	
29	e	vj	2	
28	f	v	3	
27	g	iv	4	Casimiri Conf. semid. Com. S. Lucii I. Papæ et Mart.
26	A	iij	5	
25. 25	b	Prid.	6	
24	c	Non.	7	Thomæ de Aquino Conf. et Doct. duplex. Com. SS. Perpetuæ et Felicitatis Mart.
23	d	viij	8	Joannis de Deo Conf. duplex.
22	e	vij	9	Franciscæ Rom. Viduæ, duplex.
21	f	vj	10	Quadraginta Mart. semiduplex.
20	g	v	11	
19	A	iv	12	Gregorii I. Papæ, C. et D. duplex.
18	b	iij	13	
17	c	Prid.	14	
16	d	Idib.	15	
15	e	xvij	16	
14	f	xvj	17	Patritii Episc. et Conf. duplex.
13	g	xv	18	Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
12	A	xiv	19	Joseph Confessoris, duplex I. cl.
11	b	xiij	20	
10	c	xij	21	Benedicti Abbatis, duplex majus.
9	d	xj	22	
8	e	x	23	
7	f	ix	24	
6	g	viij	25	Annuntiatio B. M. V. duplex j. cl.
5	A	vij	26	
4	b	vj	27	Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. duplex.
3	c	v	28	Joannis a Capistrano Conf. semid.
2	d	iv	29	
1	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feria vj. post Dom. Passionis. VII. Dolorum B. M. V. duplex majus. Commem. Feriæ.

APRILIS.

C.E.L.D.			D.M.	
29	g	Kal.	1	
28	A	iv	2	Francisci de Paula Conf. duplex.
27	b	iij	3	
25. 26	c	Prid.	4	Isidori, Ep., Conf. et Doct. duplex.
25. 24	d	Non.	5	Vincentii Ferrerii Conf. duplex.
23	e	viij	6	
22	f	vij	7	
21	g	vj	8	
20	A	v	9	
19	b	iv	10	
18	c	iij	11	Leonis I. Papæ, Conf. et D. duplex.
17	d	Prid.	12	
16	e	Idib.	13	Hermenegildi Mart. semiduplex.
15	f	xviij	14	Justini Mart. duplex. Com. SS. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mart.
14	g	xvij	15	
13	A	xvj	16	
12	b	xv	17	Aniceti Papæ et Mart.
11	c	xiv	18	
10	d	xiij	19	
9	e	xij	20	
8	f	xj	21	Anselmi Ep., Conf. et D. duplex.
7	g	x	22	Soteris et Caji P. et M. semiduplex.
6	A	ix	23	Georgii Martyris, semiduplex.
5	b	viij	24	Fidelis a Sigmaringa Mart. duplex.
4	c	vij	25	Marci Evangelistæ, dupl. 2 cl.
3	d	vj	26	Cleti et Marcellini P. et M. semid.
2	e	v	27	
1	f	iv	28	Pauli a Cruce Conf. duplex. Com. S. Vitalis Martyris.
*	g	iij	29	Petri Martyris, duplex.
29	A	Prid.	30	Catharinæ Senensis Virg. duplex.

* Dom. iij. post Pascha. Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V. Conf. duplex 2 cl. Com. Dñicæ.

MAJUS.

28	b	Kal.	1	Philippi et Jacobi Apost. dup. 2. cl.
27	c	vj	2	Athanasii Ep., Conf. et Doct. duplex.
26	d	v	3	Inventio S. Crucis, dupl. 2. cl. Com. SS. Alexandri I. Papæ et Soc. Mart. ac Juvenalis Ep. et Conf.
25. 25	e	iv	4	Monicæ Viduæ, duplex.
24	f	iij	5	Pii V. Papæ et Conf. duplex.

*. VERNA.

C.E.L.D.			D.M.	
23	g	Prid.	6	Joannis ante Portam Latinam, dupl. majus.
22	A	Non.	7	Stanislai Ep. et Mart. duplex.
21	b	viij	8	Apparitio S. Michaëlis Archang. dup. majus.
20	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni Episc., Conf. et Doct. duplex.
19	d	vj	10	Antonini Ep. Conf. duplex. Com. SS. Gordiani et Epimachi M.
18	e	v	11	
17	f	iv	12	Nerei, Achillei, Domitillæ Virg. atque Pancratii Mart. semiduplex.
16	g	iij	13	
15	A	Prid.	14	Bonifacii Martyris.
14	b	Idib.	15	Joannis Baptistæ de la Salle, Conf. duplex.
13	c	xvij	16	Ubaldi Episc. Conf. semiduplex.
12	d	xvj	17	Paschalis Baylon Conf. duplex.
11	e	xv	18	Venantii Martyris, duplex.
10	f	xiv	19	Petri Cœlestini Papæ et Conf. dupl. Com. S. Pudentianæ Virg.
9	g	xiij	20	Bernardini Senensis Conf. semidupl.
8	A	xij	21	
7	b	xj	22	
6	c	x	23	
5	d	ix	24	
4	e	viij	25	Gregorii VII. Papæ et Conf. dupl. Com. S. Urbani I. Pap. et Mart.
3	f	vij	26	Philippi Nerii Conf. duplex. Com. S. Eleutherii Papæ et Mart.
2	g	vj	27	Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct. duplex. Com. S. Joannis I. P. et M.
1	A	v	28	Augustini Episc. Cantuariensis et Conf. duplex.
*	b	iv	29	Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. semid.
29	c	iij	30	Felicis I. Papæ et Martyris.
28	d	Prid.	31	Angelæ Mericiæ Virg. duplex. Com. S. Petronillæ Virg.

Feria vj. post Oct. Corporis Christi. SS. Cordis Jesu duplex j. classis.

JUNIUS.

27	e	Kal.	1	
25 26	f	iv	2	Marcellini, Petri atque Erasmi Mart.

C.E.L.D.			D.M.	
25. 24	g	iij	3	
23	A	Prid.	4	Francisci Caracciolo Conf. duplex.
22	b	Non.	5	Bonifacii Episc. et Mart. duplex.
21	c	viij	6	Norberti Episc. et Conf. duplex.
20	d	vij	7	
19	e	vj	8	
18	f	v	9	Primi et Feliciani Martyrum.
17	g	iv	10	Margaritæ Reginæ Scot. vid. semid.
16	A	iij	11	Barnabæ Apostoli, dupl. majus.
15	b	Prid.	12	Joannis a S. Facundo C. duplex. Com. SS. Basilidis et Soc. Mart.
14	c	Idib.	13	Antonii de Padua Conf. duplex.
13	d	xviij	14	Basilii Magni Ep., C. et D. duplex.
12	e	xvij	15	Viti, Modesti atque Crescentiæ Mart.
11	f	xvj	16	
10	g	xv	17	
9	A	xiv	18	Marci et Marcelliani Mart.
8	b	xiij	19	Julianæ de Falconeriis, Virg. duplex. Com. SS. Gervasii et Protasii M.
7	c	xij	20	Silverii Papæ et Martyris.
6	d	xj	21	Aloysii Gonzagæ Conf. duplex.
5	e	x	22	Paulini Episc. et Conf.
4	f	ix	23	Vigilia.
3	g	viij	24	Nativ. S. Joannis Baptistæ, dupl. 1 cl.
2	A	vij	25	Gulielmi Abb. duplex. Com. Oct.
1	b	vj	26	Joannis et Pauli M. d. Com. Oct.
*	c	v	27	De Oct. Nativ. S. Joannis, semid.
29	d	iv	28	Leonis II. Papæ et Conf. semid. Com. Oct. et Vigiliæ.
28	e	iij	29	Petri et Pauli Apost. dupl. 1. cl.
27	f	Prid.	30	Com. S. Pauli Ap. dup. maj. Com. S. Petri et Oct. S. Joannis Bapt.

JULIUS.

				* Dom. j. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. dupl. 2 cl. Com. Dñicæ.
26	g	Kal.	1	Oct. S. Joannis Baptistæ dupl. Com. Oct. SS. Apost.
25. 25	A	vj	2	Visitatio B. M. V. dupl. 2 cl. Com. SS. Processi et Martiniani M.
24	b	v	3	De Octava, semiduplex
23	c	iv	4	De Octava.
22	d	iij	5	Antonii Mariæ Zaccaria Conf. dupl. Com. Oct.

C.E.L.D.		D.M.		
21	e	Prid.	6	Oct. SS. Apost. Petri et Pauli. dupl
20	f	Non.	7	Cyrilli et Methodii Ep. Conf. dupl.
19	g	viij	8	Elisabeth Reginæ Port. Vid. semid.
18	A	vij	9	
17	b	vj	10	Septem Fratrum et SS. Rufinæ ac Secundæ Mart. semid.
16	c	v	11	Pii I., Papæ et Martyris.
15	d	iv	12	Joannis Gualberti Abb. dup. Com. SS. Naboris et Felicis Mart.
14	e	iij	13	Anacleti Papæ et Mart. semid.
13	f	Prid.	14	Bonaventuræ Ep., C. et D. dup.
12	g	Idib.	15	Henrici Imperat. Conf. semid.
11	A	xvij	16	B. M. V. de Monte Carmelo. duplex majus.
10	b	xvj	17	Alexii Confessoris, semid.
9	c	xv	18	Camilli de Lellis Conf. dupl. Com. SS. Symphorosæ cum 7 Filiis M.
8	d	xiv	19	Vincentii a Paulo Conf. duplex.
7	e	xiij	20	Hieronymi Æmiliani C. duplex. Com. S. Margaritæ V. et M.
6	f	xij	21	Praxedis Virginis.
5	g	xj	22	Mariæ Magdalenæ, Pœnit. dupl.
4	A	x	23	Apollinaris Ep. et Mart. dupl. Com. S. Liborii Ep. et Conf.
3	b	ix	24	Vig. et Com. S. Christinæ V. et M.
2	c	viij	25	Jacobi Apost. duplex 2. cl. Com. S. Christophori Mart.
1	d	vij	26	Annæ Matris B. M. V. dup. 2. cl.
*	e	vj	27	Pantaleonis Mart.
29	f	v	28	Nazarii, Celsi et Victoris I. MM. ac Innocentii I. P. et C. semid.
28	g	iv	29	Marthæ Virg. sem. Com. SS. Felicis II., Pap., et Soc. MM.
27	A	iij	30	Abdon et Sennen. Mart.
25.26	b	Prid.	31	Ignatii de Loyola Conf. duplex.

AUGUSTUS.

25.24	c	Kal.	1	Petri ad Vincula, dup. maj. Com. S. Pauli Apost. et SS. Machabæorum Mart.
23	d	iv	2	Alphonsi Mariæ de Ligorio Episc. Conf. et Doct. duplex. Com. S. Stephani I. Papæ et Mart.
22	e	iij	3	Inventio S. Stephani Protom. sem.
21	f	Prid.	4	Dominici Confessoris, dupl. maj.

C.E.	L.	D.	D.M.	
20	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Nives, duplex majus.
19	A	viij	6	Transfiguratio Domini, dupl. maj. Com. SS. Xysti II. Papæ, Felicissimi et Agapiti Mart.
18	b	vij	7	Cajetani Thienæi Conf. duplex. Com. S. Donati Ep. et Mart.
17	c	vj	8	Cyriaci, Largi et Smaragdi Mart. semid.
16	d	v	9	Vigilia. Com. S. Romani Mart.
15	e	iv	10	Laurentii Martyris, dup. 2. cl.
14	f	iij	11	De Oct. semid. Com. SS. Tiburtii et Susannæ Martyrum.
13	g	Prid.	12	Claræ Virg. duplex. Com. Oct.
12	A	Idib.	13	De Oct. semid. Com. SS. Hippolyti et Cassiani Mart.
11	b	xix	14	De Oct. semid. Com. Vigiliæ et S. Eusebii Conf.
10	c	xviij	15	Assumptio B. M. V. dupl. 1. cl. * Dom. infra Octavam Assumpt. S. Joachim Conf. Patris B. M. V. dup. 2. cl. Com. Dñicæ.
9	d	xvij	16	Hyacinthi C. dupl. Com. Oct.
8	e	xvj	17	Octava S. Laurentii, dupl. Com. Oct. Assumpt.
7	f	xv	18	De Oct. sem. Com. S. Agapiti M.
6	g	xiv	19	De Octava.
5	A	xiij	20	Bernardi Abb. Conf. et Eccl. Doct. dupl. Com. Oct.
4	b	xij	21	Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid. dupl. Com. Oct.
3	c	xj	22	Oct. Assumpt. B. M. V. dupl. Com. SS. Timothei et Soc. Mart.
2	d	x	23	Philippi Benitii Conf. dup. Com. Vig.
1	e	ix	24	Bartholomæi Apost. duplex 2. cl. (Romæ die 25).
*	f	viij	25	Ludovici Regis Conf. semid. (Romæ die 26).
29	g	vij	26	Zephyrini Papæ et Mart.
28	A	vj	27	Josephi Calasanctii Conf. dupl.
27	b	v	28	Augustini Ep., Conf. et Doct. duplex. Com. S. Hermetis Mart.
26	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Bapt. dup. maj. Com. S. Sabinæ Mart.
25. 25	d	iij	30	Rosæ Limanæ Virg. duplex. Com. SS. Felicis et Adaucti Mart.
24	e	Prid.	31	Raymundi Nonnati Conf. dupl.

SEPTEMBER.

C.E.	L.D.		D.M.	
23	f	Kal.	1	Ægidii Ab. Com. SS. duodecim Fratrum Mart.
22	g	iv	2	Stephani Hungariæ Regis C. semid.
21	A	iij	3	
20	b	Prid	4	
19	c	Non.	5	Laurentii Justiniani E. C. semid.
18	d	viij	6	
17	e	vij	7	
16	f	vj	8	Nativitas B. M. V. dupl. 2. cl. Com. S. Hadriani Mart.
				Dom. infra Oct. SS. Nominis B. M. V. duplex majus. Com. Dñicæ.
15	g	v	9	De Oct. semid. Com. S. Gorgonii M.
14	A	iv	10	Nicolai de Tolentino Conf. dupl. Com. Oct.
13	b	iij	11	De Oct. semid. Com. SS. Proti et Hyacinthi, Mart.
12	c	Prid.	12	De Octava.
11	d	Idib.	13	De Octava.
10	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis, duplex majus. Com. Oct.
9	f	xvij	15	Octava Nativit. B. M. V. dup. Com. S. Nicomedis, Mart.
				Dom. iij. Septem Dolorum B.M.V dupl. maj. Com. Dñicæ.
8	g	xvj	16	Cornelii et Cypriani Pont. et M. semid. Com. S. Euphemiæ et Soc. Mart.
7	A	xv	17	Impressio SS. Stigmatum S. Francisci Conf. duplex.
6	b	xiv	18	Josephi a Cupertino Conf. duplex.
5	c	xiij	19	Januarii Ep. et Soc. Mart. duplex.
4	d	xij	20	Eustachii et Soc. Mart. dupl. Commemoratio Vigiliæ.
3	e	xj	21	Matthæi Ap. et Evang. duplex 2. cl.
2	f	x	22	Thomæ a Villanova Ep. C. dupl. Com. S. Mauritii et Soc. M.
1	g	ix	23	Lini Papæ et Mart. semidupl. Com. S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A	viij	24	B. M. V. de Mercede, duplex majus.
29	b	vij	25	
28	c	vj	26	Cypriani et Justinæ Virg. Mart.
27	d	v	27	Cosmæ et Damiani Mart. semidupl.

C.E.L.D.			D.M	
25. 26	e	iv	28	Wenceslai Ducis et Mart. semidupl.
25. 24	f	iij	29	Dedicatio S. Michaelis Archang. duplex 2. cl.
23	g	Prid.	30	Hieronymi Presb. C. et D. duplex.

OCTOBER.

				* Dom. j. Solemnitas SS. Rosarii B. M. V. duplex 2 classis. Com. Dominicæ.
22	A	Kal.	1	Remigii Ep. et Conf. semid. ad lib. vel simplex de præcepto.
21	b	vj	2	Angelorum Custodum, duplex majus.
20	c	v	3	
19	d	iv	4	Francisci Conf. duplex majus.
18	e	iij	5	Placidi et Sociorum Mart.
17	f	Prid.	6	Brunonis Confessoris, duplex.
16	g	Non.	7	Marci Papæ et Conf. Com. SS. Sergii et Soc. Mart.
15	A	viij	8	Birgittæ Viduæ, duplex.
14	b	vij	9	Dionysii, Episc., Rustici et Eleutherii Mart. semid.
13	c	vj	10	Francisci Borgiæ Conf. semid.
12	d	v	11	
11	e	iv	12	
10	f	iij	13	Eduardi Regis Conf. semid.
9	g	Prid.	14	Callisti I. Papæ et Mart. duplex.
8	A	Idib.	15	Teresiæ Virginis, duplex.
7	b	xvij	16	
6	c	xvj	17	Hedwigis Viduæ, semiduplex.
5	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ, duplex 2 classis.
4	e	xiv	19	Petri de Alcantara Conf. duplex.
3	f	xiij	20	Joannis Cantii Conf. duplex.
2	g	xij	21	Hilarionis Abb. Com. SS. Ursulæ et Soc. Virg. et Mart.
1	A	xj	22	
*	b	x	23	
29	c	ix	24	
28	d	viij	25	Chrysanthi et Dariæ Mart.
27	e	vij	26	Evaristi Papæ et Mart.
26	f	vj	27	Vigilia.
25.25	g	v	28	Simonis et Judæ Ap. duplex 2. classis.
24	A	iv	29	
23	b	iij	30	
22	c	Prid.	31	Vigilia.

NOVEMBER.

C.E.	L.D.		D.M.	
21	d	Kal.	1	Omnium Sanctorum, dupl. 1. cl.
20	e	iv	2	Com. Omnium Fidelium Defunctorum, dupl. et de Oct. Omnium Sanctorum, semid.
19	f	iij	3	De Octava.
18	g	Prid.	4	Caroli Episc. et Conf. duplex. Com. Oct. et SS. Vitalis et Agricolæ Mart.
17	A	Non.	5	De Octava.
16	b	viij	6	De Octava.
15	c	vij	7	De Octava.
14	d	vj	8	Oct. Omnium Sanctorum, duplex. Com. SS. IV. Coronat. Mart.
13	e	v	9	Dedicat. Archibasilicæ SS. Salvatoris, dupl. majus. Com. S. Theodori Mart.
12	f	iv	10	Andreæ Avellini Conf. dupl. Com. S. Tryphonis, etc. Mart.
11	g	iij	11	Martini Episc. et Conf. duplex. Com. S. Mennæ Martyris.
10	A	Prid.	12	Martini I. Papæ et Mart. semid.
9	b	Idib.	13	Didaci Confessoris, semid.
8	c	xviij	14	Josaphat Episc. et Mart. duplex.
7	d	xvij	15	Gertrudis Virginis, duplex.
6	e	xvj	16	
5	f	xv	17	Gregorii Thaumat. E. C. semid.
4	g	xiv	18	Dedic. Basilicarum SS. Petri et Pauli Apost. duplex majus.
3	A	xiij	19	Elisabeth Viduæ, duplex. Com. S. Pontiani Papæ et Mart.
2	b	xij	20	Felicis de Valois Conf. duplex.
1	c	xj	21	Præsentatio B. M. V. duplex majus.
*	d	x	22	Cæciliæ Virg. et Mart. duplex.
29	e	ix	23	Clementis I. Papæ et Mart. duplex Com. S. Felicitatis Martyris.
28	f	viij	24	Joannis a Cruce Conf. duplex. Com. S. Chrysogoni Mart.
27	g	vij	25	Catharinæ Virg. et Mart. duplex.
25. 26	A	vj	26	Silvestri Abb. dupl. Com. S. Petri Alexandrini Episc. et Mart.
25. 24	b	v	27	
23	c	iv	28	
22	d	iij	29	Vig. Com. S. Saturnini Mart.
21	e	Prid.	30	Andreæ Apostoli, dupl. 2. cl.

DECEMBER

C. E.	L. D.		D. M	
20	f	Kal.	1	
19	g	iv	2	Bibianæ Virg. et Mart. semiduplex.
18	A	iij	3	Francisci Xaverii Conf. dupl. majus.
17	b	Prid.	4	Petri Chrysologi E., C. et D. dupl. Com. S. Barbaræ V. M.
16	c	Non.	5	Sabbæ Abbatis com.
15	d	viij	6	Nicolai Episc. et Conf. duplex.
14	e	vij	7	Ambrosii Episc., C. et D. dupl. Vig.
13	f	vj	8	Immac. Concept. B. M. V. duplex 1 cl.
12	g	v	9	De Octava, semiduplex.
11	A	iv	10	De Oct. semid. Com. S. Melchiadis Papæ et Mart.
10	b	iij	11	Damasi I. P. et C. semid. Com. Oct.
9	c	Prid.	12	De Octava.
8	d	Idib.	13	Luciæ Virg. Mart. duplex. Com. Oct.
7	e	xix	14	De Octava.
6	f	xviij	15	Oct. Immac. Concept. duplex.
5	g	xvij	16	Eusebii Episc. et Mart. semiduplex.
4	A	xvj	17	
3	b	xv	18	
2	c	xiv	19	
1	d	xiij	20	Vigilia.
*	e	xij	21	S. Thomæ Apost. duplex 2 cl.
29	f	xj	22	
28	g	x	23	
27	A	ix	24	Vigilia.
26	b	viij	25	Nativitas D. N. J. C. duplex 1. cl.
25. 25	c	vij	26	Stephani Protom. dupl. 2. cl. Com. Octavæ.
24	d	vj	27	Joannis Apost. et Evang. dupl. 2. cl. cum com. Octavarum.
23	e	v	28	SS. Innocentium, Mart. dupl. 2. cl. Com. Octavarum.
22	f	iv	29	Thomæ Cantuariensis Episc. et Mart. duplex. Com. Octt.
21	g	iij	30	De Dom. infra Oct. Nativit. vel de Oct. cum com. Octt.
19. 20	A	Prid.	31	Silvestri I., P. C. duplex, Com. Octt.

Hæc Epacta 19 nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

Duae Tabellae

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII

EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium si, plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officio præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia sibi invicem occurrunt: deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia: Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ classis et Dominica primæ classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus I., quia si ad eum tam Duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet:

I. *Translatio de primo, Officium de secundo.* Id est Duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis: quia cum in his regulis dicitur: de primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ, et Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA I. CLASSIS,

In quibus nulla fit Commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.

Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Festum SS. Cordis Jesu.
Immaculata Conceptio B. M. V.
Annuntiatio et Assumptio B. M. V.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum S. Joseph Sponsi B. M. V. Virginis.
Festum SS. Apostolorum Petri et Pauli.
Festum Omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA II. CLASSIS,

In quibus de Simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantum : de aliis ut in Rubricis.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum SS. Trinitatis.
Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.
Inventio S. Crucis.
Purificatio B. M. V.
Visitatio » »
Nativitas » »
Solemn. S. Rosarii B. M. V.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Festum Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum SS. Innocentium Martyrum.
Festum S. Laurentii, Martyris.
Festum S. Annæ Matris B. Mariæ V.
Festum S. Joachim Patris B. Mariæ V.

DOMINICÆ MAJORES

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES.

DOMINICÆ I. CLASSIS,

Quæ numquam omittuntur

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICÆ II. CLASSIS,

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Duplici j. classis ; et tunc de iis fit com. in utrisque Vesperis, et Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.
Dominica Septuagesimæ.
Dominica Sexagesimæ.
Dominica Quinquag.
Secunda, Tertia, Quarta } Quadrag.

DUPLICIA MAJORA

PER ANNUM,

Quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Dedicat. Archibasilicæ SS. Salvatoris.
Duo Festa VII. Dolorum. } B. M. V.
Commem. de Monte Carmelo } B. M. V.
Festum ad Nives } B. M. V.
SS. Nominis. } B. M. V.
De Mercede } B. M. V.
Præsentatio } B. M. V.
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Festum SS. Angelorum Custodum.
Decollatio S. Joannis Baptistæ.
Cathedra S. Petri Apostoli utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio S. Pauli Apost.
Commem. S. Pauli Apost.
Dedicat. Basilicarum SS. Petri et Pauli, Apost.
Festum S. Joannis ante Portam Latinam.
Festum S. Barnabæ Apostoli.
Festum S. Benedicti Abbat
Festum S. Dominici Conf.
Festum S. Francisci Assisien. Conf.
Festum S. Francisci Xaverii, Conf.
Festum Patronorum minus Principalium.

FERIÆ MAJORES,

De quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
Quædragesimæ.
Quatuor Temporum.
Secunda Rogationum.

CATALOGUS FESTORUM

Quæ uti primaria vel secundaria retinenda sunt, ex Decretis generalibus S. R. C. diei xxvij. Augusti 1893 et v. Februarii 1895.

FESTA PRIMARIA

IN KALENDARIO UNIVERSALI

§ I. Duplicia j. classis.

Festum Nativitatis Domini.
Epiphania.
Pascha Resurrectionis.
Ascensio Domini.
Pentecostes.
Festum Corporis Christi.
Immaculata Conceptio, Annuntiatio et Assumptio B. M. V.
Nativitas S. Joannis Bapt.
S. Joseph Sponsi B. M. V.
SS. Apost. Petri et Pauli.
In Festo Omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Titulus Ecclesiæ.
Patronus principalis regionis, vel diœcesis aut loci.

§ II. Duplicia secundæ classis.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Trinitatis.
Purificatio, Visitatio, Nativitas — B. Mariæ V.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Natalitia undecim Apost.
Festa Evangelistarum.
S. Stephani Protomart.
SS. Innocentium Mart.
S. Laurentii, Mart.
S. Annæ, Matris B. M. V.
S. Joachim, Patris B. M. V.

§ III. Duplicia majora per annum.

Transfiguratio Domini.
Dedicatio Archibasilicæ SS. Salvatoris.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives.
SS. Angelorum Custodum.
Dedicatio Basilicarum SS Petri et Pauli, Apost.
S. Barnabæ.
S. Benedicti Abbatis.
S. Dominici Confessoris.
S. Francisci Confessoris.
S- Francisci Xaverii Conf.
Patronorum minus Principalium.

§ IV. Alia Duplicia per annum.

Dies Natalitia vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.

Pro aliquibus locis

S. Gabrielis Archangeli.
S. Raphaelis Archangeli.
Dies Natalitia, vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.
Commem. Sanctorum quorum Corpora vel Reliquiæ in ecclesiis diœceseos asservantur.

FESTA SECUNDARIA

IN KALENDARIO UNIVERSALI.

§ I. Duplicia primæ classis.

Sacratissimi Cordis Jesu.

§ II. Duplicia secundæ classis.

SS. Nominis Jesu.
Inventio S. Crucis.
Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C.
Solemnitas SS. Rosarii B. M. V.
Patrocinium S. Joseph, Sponsi B. M. V.

§ III. Duplicia majora.

Exaltatio S. Crucis.
Duo festa Septem Dolorum B. M. V.
Commem. B. M. V. de Monte Carmelo.
Nominis, De Mercede, Præsentatio — B. M. V.
Apparitio Sancti Michaelis Archangeli.
Decollatio S. Joannis Baptistæ.
Cathedra S. Petri Apost. utraque.
Ejusdem ad Vincula.
Conversio et Com. S. Pauli Apostoli.

S. Joannis ante Portam Latinam

Pro aliquibus locis.

Officia Mysteriorum et Instrumentorum Passionis D. N. J. C.
SS. Redemptoris.
S. Familiæ Jesu, Mariæ et Joseph.
Purissimi Cordis Mariæ.
Desponsatio, Maternitas, Puritas, Patrocinium B. M. V.
Translatio Almæ Domus B. M. V.
Exspectatio Partus B. M. V.
Auxilium Christianorum.
Prodigiorum B. M. V.
Apparitio B. M. V. Imm.
Manifestatio B. M. V.
Immaculata a Sacro Numismate.
Commem. OO. Summ. Pontificum.
Item alia quæcumque Festa sive Domini, sive B. M. V. sub aliquo peculiari titulo, sive Sanctorum, præter eorumdem natalem diem, uti Inventionis Corporum, Translationis, Receptionis, Patrocinii et hisce similia.

AD PRIMAM TABELLAM.

1. Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigilia Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festis Immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis, et Assumptionis B. M. V., in Nativitate sancti Joannis Baptistæ, in Festo S. Joseph, SS. Apostolorum Petri et Pauli, et Omnium Sanctorum, transfertur, si transferri valeat, aliter de eo fit Commemoratio ipso die quo cadit, vel penitus omittitur, ut ponitur in propriis Rubricis.

2. Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Duplicibus primæ classis occurrentibus cum commemoratione Octavæ. Alia Festa novem Lectionum in prima die libera post Octavam perpetuo celebrantur : de Simplicibus vero fit tantum commemoratio, ut supra.

3. Infra Octavam Corporis Christi, de Semiduplici occurrente, fit tantum commemoratio, neque fit de Duplici translato, nisi sit primæ vel secundæ classis, et de ea, quocumque adveniente Duplici fit Commemoratio.

4. Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, de Semiduplici, occurrente in Dominica, fit Commemoratio, uti alias juxta Rubricas.

5. De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper fit commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

6. De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit a Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum SS. Trinitatis inclusive, et a die 17 Decembris usque ad Epiphaniam.

7. Dies Octavæ numquam transfertur : ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem ; non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

8. Si accidat ut Patronus loci, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, qui separari queunt, in ea Ecclesia, vel in loco, fit tantum de Titulari, vel Patrono. Alii si in dicto Kalendario descripti sint sub ritu Duplici majori, vel

Si occurrat

Duplex primæ classis.
Duplex secundæ classis.
Duplex per annum majus.
Duplex Doctoris Ecclesiæ.
Duplex per annum minus.
Dies infra Octavam.
Dies Octava.
Semiduplex.
Simplex.
S. Maria in Sabbato.
Feria major.
Vigilia.

1. Translatio de primo, Officium de secundo.
2. Officium de primo, translatio de secundo.
3. Commem. de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, commemoratio de minus digno.
8. Officium de digniori, translatio de minus digno.

minori, aut Semiduplici, transferuntur perpetuo in diem primam liberam, et de eis fiat Officium Semiduplex. Si vero sint ex Duplicibus j. aut ij. classis, similiter in diem primam liberam perpetuo transferantur, et de eis fiat Officium sub eodem ritu, ac si propria die celebrarentur. Si autem in Kalendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de eis nihil fit.

9. De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque Festi : de Quatuor

eodem die

6	4	c	6	6	4	6	6	2	2	2	8	4	4	1
4	4	0	4	4	4	6	4	2	2	8	1	4	1	1
4	4	0	4	4	1	4	4	2	8	1	1	4	1	1
4	4	0	4	4	1	4	0	0	1	1	1	4	1	1
4	4	0	4	4	3	4	7	0	3	3	5	4	3	3
4	4	0	4	3	3	7	3	3	3	5	5	3	3	3
4	4	0	4	4	7	4	4	2	2	3	3	4	3	3
4	4	0	4	7	3	4	3	3	3	3	5	3	3	3
3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	5	3	3	3
5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	3	3	0	0	0
0	5	6	4	3	3	3	3	3	3	3	5	0	0	0
» Vigilia.	» Feria major.	» S. Maria in Sabb.	» Simplex.	» Semiduplex.	» Dies Octava.	» Dies infra Oct.	» Dupl. p. ann. min.	» Dupl. Doct. Eccl.	» Dupl. p. ann. maj.	» Duplex ii. classis.	» Duplex j. classis.	» Dñica per annum.	» Dñica ij. classis.	et Dñica i. classis.

Temporibus, et Feria secunda Rogationum ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus vel in diebus Festorum duplicium primæ classis sive Patroni vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

Quando

Dominica j. et ij. classis,
Dominica per annum,
Duplex primæ classis,
Duplex secundæ classis,
Patronus seu Titulus Ecclesiæ,
Duplex per annum majus,
Duplex per annum minus,
Semiduplex,
Dies Octava,
Dies infra Octavam,

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commem. de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno: in paritate dignitatis, a Capitulo de sequenti. Simplex, et Sancta Maria in Sabbato, Feria et Vigilia non concurrunt.

Notandum, quod in j. Vesperis diei Octavæ Ascensionis et Corporis Christi, aliorumque Festorum primariorum Domini, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, aut j. vel ij. classis: quia tunc de Festo fieret Officium, et Commemoratio de Octava.

2. In ij. Vesperis diei Octavæ Festorum Domini, si primaria fuerint et solemniora uti Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, aliorumque, de sequenti Duplici, si concurrat, fit tantum Commemoratio, nisi hoc fuerit j. vel ij. classis; quia tunc de eo fieret Officium et de Octava Com-

concurrit.

0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
2	2	4	2	4	4	4	6	4	6	4
4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
4	4	3	4	5	3	3	1	1	1	5
4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
0	0	3	4	3	3	3	1	1	1	5
» S. Maria in Sabb.	» Die infra Octavam.	» Die Octava.	» Simplici.	» Semiduplici.	» Dupl. per ann. min.	» Dupl. per ann. maj.	» Patr. seu Tit. Eccl.	» Duplici ij. classis.	» Duplici j. classis.	cum Dñica quacumque.

memoratio. Die Octava Corporis Christi in ij. Vesperis nulla fit Commem. sequentis Duplicis (Sacratissimi Cordis Jesu) nisi concurrat cum die Octava S. Joannis Baptistæ, et tunc Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi, cum Commemoratione Octavæ S. Joannis.

3. Diebus Octavis Festorum primariorum B M. V. etiam particularibus alicujus Religionis. Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph et Sanctorum Apostolorum de præcedenti. vel sequenti Duplici minori fit tantum Commemoratio.

4. In secundis Vesperis Duplicis primæ classis fit Commemoratio de Festis

duplicibus et semiduplicibus reductis ad modum Simplicis tantummodo, si hujusmodi Commemoratio facienda sit die sequenti. In Duplicibus tamen secundæ classis de dictis Festis fit Commemoratio in utrisque Vesperis ad instar Octavæ et Dominicæ, uti in Rubricis generalibus de Commemorationibus dictum est : non fit vero Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

5. Cum plures fiunt Commemorationes, servetur hic ordo : Post Orationem Officii currentis, 1. de Dominica privilegiata, 2. de die Octava, 3. de Duplici majori, 4. de Duplici minori ad instar Simplicium redactis, 5. de Dominica communi. 6. de die infra Octavam Corporis Christi, 7. de Semiduplici, 8. de die infra Octavam communem, ad simplicem ritum pariter redactis, 9. de Feria majori vel Vigilia, 10. de Simplici.

Oratio Sancti Augustini

A PAPA URBANO VIII. EDITA.

Ante óculos tuos, Dómine, culpas nostras férimus, et plagas quas accépimus, conférimus.

Si pensámus malum quod fécimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.

Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.

Peccáti pœnam sentímus, et peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infírmitas nostra téritur, et iníquitas non mutátur.

Mens ægra torquétur, et cervix non fléctitur.

Vita in dolóre suspírat, et in ópere non se eméndat.

Si exspéctas, non corrígimur : si víndicas, non durámus.

Confitémur in correctióne, quod égimus: oblivíscimur post visitatiónem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus : si suspénderis gládium, promíssa non sólvimus.

Si férias, clamámus ut parcas : si pepérceris, íterum provocámus ut férias.

Habes, Dómine, confi-

téntes reos : nóvimus quod nisi dimíttas, recte nos périmas.

Præsta, Pater omnípotens, sine mérito, quod rogámus, qui fecísti ex níhilo, qui te rogárent. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

℣. Gregem tuum, Pastor ætérne, non déseras. ℟. Sed per beátos Apóstolos tuos perpétua defensióne custódias.

℣. Prótege, Dómine, pópulum tuum ad te clamántem, et Apostolórum tuórum patrocínio confidéntem. ℟. Perpétua defensióne custódias.

℣. Oráte pro nobis, sancti Apóstoli Dei. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum. ℟. Amen.

Implóret, clementíssime Dómine, nostris opportúnam necessitátibus opem devóte a nobis proláta meditátio, qua sanctus olim Joánnes Chrysóstomus, in hac Basílica cónditus, te cum beatíssimis Apóstolis Petro et Paulo representávit sic colloquéntem : Circúmdate hanc novam Sion, et circumvalláte eam : hoc est, custodíte, muníte, précibus firmáte : ut quando iráscor in témpore, et orbem terræ concútio, aspíciens sepúlcrum vestrum numquam desitúrum, et quæ libénter propter me géritis stígmata, iram misericórdia vincam, et ob hanc percípiam vestram intercessiónem. Etenim quando Sacerdótium et Regnum vídeo lacrymári, statim quasi compátiens ad commiseratiónem flector, et illíus meæ vocis reminíscor : Prótegam Urbem hanc propter David servum meum, et Aaron sanctum meum, Dómine, fiat, fiat : Amen, Amen.

Oratio

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatiónibus : intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Oratio

DICENDA POST DIVINUM OFFICIUM.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit. Et dicitur omnino flexis genibus.

Sacrosánctæ et indivíduæ Trinitáti crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.
℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES
IN OFFICIO NOVEM ET TRIUM LECTIONUM.

IN I. NOCTURNO

Et pro secunda et quinta Feria.

Absolutio.

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

3. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO

Et pro tertia et sexta Feria.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

5. Christus perpétuæ det nobis gáudia vítæ. ℟. Amen.

6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Et pro Feria quarta et Sabbato.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

9. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta novem Lect. octava Bened. erit:

Cujus festum cólimus ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Quando sunt plures, dicitur :

Quorum (vel Quarum) festum cólimus, ipsi (vel

ipsæ intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si Officium fit de sancta Maria, octava Benedictio erit :

Cujus festum cólimus ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit :

Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis generalibus descripto et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio et Benedictiones sumendæ sunt ex iij. Nocturno, prima Benedictio erit :

1. Ille nos benedícat : Qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórũ. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit :

1. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta trium Lectionum, prima Benedictio erit :

1. Ille nos benedícat : Qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2. Cujus (vel Quorum vel Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédat (vel ipsi vel ipsæ intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

N. B. Asteriscum in Antiphonis designare ibi frangendas esse Antiphonas in Officio Semiduplici et ritus inferioris.

Psalterium

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM

cum Ordinario Officii de Tempore

PARS VERNA.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, et omnes Horas præterquam ad Completorium dicitur secreto :

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos a malo. Amen.

Ave, María, grátia plena : Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini et Primæ, ac in fine Completorii dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos ; tértia die resurréxit a mórtuis ; ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei patris omnipoténtis ; inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce. ℣. Dómine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus in

adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Sic dic. Laus tibi, Dñe, etc. ad omnes Horas per totam Quadrag. usque ad Feriam v. in Cœna Domini; et a Sabbato Sancto dicitur Allelúia.

Invitator. seq. dic. in Dñicis tantum, a j. Dñica Quadrag. usque ad Dñicam Passionis exclusive.

Invitatorium. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem :* Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Repetitur : Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem : quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem : quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Quia promísit Dñus corónam vigilántibus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias

meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hymnus sequens dicitur in Dñicis et Feriis usque ad Dñicam Passionis exclusive.

Hymnus.

Ex more docti mystico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis;
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas
Concéde, simplex Unitas:
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paschali.

Ad Matut. Invitator.

Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Rex sempitérne cœlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius:

Nascente qui mundo faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus :
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.

Qui natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlcro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis :
Hæc est lavácrum méntium :
Hæc est sepúlcrum críminum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium:
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Servíte Dómino.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia.

Asteriscus * notat pausam cantus in Choro.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet ; * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent impii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in

sæcula sæculórum. Amen.

Hic ℣. Glória Patri, semper dicitur in fine omnium Psal., nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dñus suscéptor meus es,* glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dñus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

Dñe, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me, Dñe, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui:* in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívitDñus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Per Annum, Aña. Servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre.

Aña. Deus judex justus.

Psalmus 7.

Dómine Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges ju-

stum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Psalmus 9.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo:* narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te : * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam : * sedísti super

thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius : * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem : * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis,* ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo : * infíxæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dñus judícia fáciens:* in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge Dómine, non confortétur homo : * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dómine legislatórem super eos : * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne ?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum : * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum ? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas ; * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi : * períbitis gentes de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ

ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum, Aña. Deus judex justus, fortis et longánimis : numquid irascétur per síngulos dies?

Aña. Tu, Dómine.

Psalmus 11.

Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dñe servábis nos; et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis ?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? * cum avérterit Dñus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Per Annum, Aña. Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch. Aña. Allelúia, lapis revolútus est, allelúia: ab óstio monuménti, allelúia, allelúia. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Post ℣. cujuslibet Noct. dicitur Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde leguntur Lect. cum ℟℟. ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro ij. Lect. Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro iij. Lectione, Benedictio. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo sem-

per : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Annum. Aña. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me, Dómine.

Aña. Propter verba.

Psalmus 16.

Exáudi Dómine justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dñe, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et

dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Per Annum, Aña. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Aña. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo : quod semper fit, quando Aña incipit a primo Versu Psalmi et Ps. tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Aña, sive integra dicatur, sive tantum inchoata ; si tamen eadem sint verba, et continuetur Aña cum Ps.

Psalmus 17.

Díligam te Dómine fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus,* et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi :

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descéndit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus ; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt,* grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas,

et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum :

Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris : * et cum viro innocénte ínnocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus, impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * et posuí-

sti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et déxtera tua suscépit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos :* et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum :* nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli :* constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi :* in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dñus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum, Aña. Díligam te, Dñe, virtus mea.

In Quadrag. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Passionis, ℣. De ore leónis líbera me, Dñe. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Paschali, Aña. Allelúia, quem quæris múlier? allelúia : vivéntem cum mórtuis? allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Pater noster, secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro v. Lectione, Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vj. Lectione, Benedictio. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ.

Tempore Paschali Aña. Allelúia.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum : illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculá-

tus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Aña. Exáudiat.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Per Annum, Aña. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Aña. Dómine.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in miseri-

córdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dñe in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Per Annum, Aña. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

In Quadrag. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Passionis. ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch. Aña. Allelúia, noli flere, María, allelúia : resurréxit Dóminus, allelúia, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viij. Lectione, Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Pro ix. Lectione, Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Seq. Hymn. a Septuag. usque ad Pascha non dic. nisi in Festis : a Paschate vero usque ad Pentec. dicitur etiam in fer. Offic. excepta Feria ij. Rogat.

Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur ix. aut iij. Responsorium.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudámus : * te Dñum confitémur.

Te ætérnum Patrem *

omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli : * tibi cœli, et univérsæ potestátes :
Tibi Chérubim et Séraphim, * incessábili voce proclámant :
Sanctus, * Sanctus, * Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus.
Te Prophetárum * laudábilis númerus.
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia.
Patrem * imménsæ majestátis.
Venerándum tuum verum * et únicum Fílium.
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : * non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo : * aperuísti credéntibus regna cœlórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
Te ergo, quæsumus tuis fámulis súbveni : * quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis : * in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum Dómine : * et bénedic hereditáte tuæ.
Et rege eos,* et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies, * benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto, * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine : * miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dñe, sperávi : * non confúndar in ætérnũ.

AD LAUDES.

Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri.
Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, *vel* Allelúia, *pro temporis diversitate. Temp. Paschali,* Aña. Allelúia.

Psalmus 92.

Dóminus regnávit, decórem indútus est : *

indútus est Dñus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte, quóniam Dñus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,* quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Non dic. Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus, misereátur nostri et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, etc.

Temp. Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Aña Surréxit Christus.

Cantic. trium puerorum.

Danielis 3. c

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dño : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino :* benedícite, gelu et frigus, Dño.

Benedícite, glácies et nives, Dño : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dño : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino :* benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino :* benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino :

* benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino :* laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen. In aliis Canticis dicuntur.

Tempore Paschali, Aña. Surréxit Christus de sepúlcro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúia.

Aña. Allelúia.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes Virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum : * et aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus:* filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Non dic. Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia Sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Non dic. Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Temp. Pasch. Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum proprium in Quadragesima.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Tu prona mundi máchina

Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Aña ad Benedictus, et Oratio propria.

Temp. Passionis, Hymnus. Lustra sex. de Laudibus Dñicæ Passionis.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Temp. Pasch. seq. Cap. dicitur in fer. Offic. tantum : Hymn. autem etiam in Dom. usque ad Ascens.

Capitulum. Rom. 6. b.

Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus.

Auróra cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit.

Rex ille dum fortíssimus,
De mortis inférno specu
Patrum senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlcrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlcro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus,
Surréxit exstínctor necis :
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus,
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúia. ℟. Cœli et terra læténtur, allelúia.

Ad Benedictus, Aña propria.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis no-

stris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Aña et Oratio propria : et post eam, si occurrat eo die aliquod festum Simplex, vel ad modum Simplicis recolendum, fit de eo commem. Postremo (si id tempus requirat) fiunt com. de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum com. secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Añis B. M. V. ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA
AD PRIMAM.

Pater noster. Ave, María. Credo. ℣. Deus, in adjutórium, ut supra, 20.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus,
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito.
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Aña propria.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Seq. Ps. Confitémini Dómino, dicitur tantum in Dñicis, quando fit Officium de Dñica, ut in Psalterio, præterquam in Dñicis a Pascha usque ad Pentec. A Septuag. vero usque ad Pascha ejus loco dicitur Ps. Dóminus regnávit. ut in Laud. 20.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dñum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nó-

mine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dñi exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra ; * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Seq. Symbolum dic. in Dñicis tantum, quando fit Offic. de Dñica, ut in Psalt.

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini: * sed unus est Dñus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dñum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos, aut Dños dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non

tres Patres : unus Fílius, non tres Fílii : * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus : * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus : * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo : * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem ; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra : descéndit ad ínferos : * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis : * et reddítúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam :* qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit. — Glória Patri.

In Dñicis Quadragesimæ, Aña propria.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali, ℟. br. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. * Allelúia, allelúia. Repetitur Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. ℟. Allelúia, allelúia. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis, allelúia. allelúia. ℣. Exsúrge Christe ádjuva nos, allelúia. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúia.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus nec infra Oct. sed tunc dicto ℟. br. dicitur Dóminus vobíscum. et Oratio Dómine Deus omnípotens. ut infra, 33.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dñe, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundũ crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto

Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem et ubi dicitur vobis, fratres, et vos, fratres, dicatur tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dñe, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dñe, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. M. præponitur Lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit: ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter: ultimo additur: Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capit. in Dñicis et Feriis a Dñica j. Quadrag. usque ad Dom. Passionis excl.

Lectio br. Isaiæ 55. b.

Quærite Dóminum: dum inveníri potest, invocáte eum, dum prope est. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

A Dominica Passionis usque ad Feriam v. in Cœna Domini exclusive.

Lectio br. Isaiæ 50. c

Fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus: et ídeo non sum confúsus. Tu autem.

A Dñica Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusive.

Lectio br. Coloss. 3.

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei

sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

Post Lectionem br. dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO
extra tempus Paschale.
AD PRIMAM.

Pater* noster. Ave, María. Credo. ℣. Deus in adjutórium. 20.

Hymnus. Jam lucis. 26.

Tempore Quadragesimæ, Aña. Vivo ego.

Tempore Passionis, Aña. Líbera me Dómine.

Psalmus 53. Deus in nómine tuo. 27.

Post Ps. Deus in nómine tuo, loco Psalmi Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis. Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.
Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndit in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

FERIA TERTIA.
Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dñus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dñi, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

Júdica me, Dómine, quóniam ego in inno-

céntia mea ingréssus sum :* et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium : * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas :* et circúmdabo altáre tuum Dómine :

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto : * in ecclésiis benedícam te Dómine.

FERIA QUINTA.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquísti ? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dño, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum,

laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in Ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur ut supra in Rubrica. 35.

Deinde dicitur :

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem : * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómi-

ne : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me :* et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Tempore Quadragesimæ, Aña. Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

Tempore Passionis, Aña. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Capitulum. Zach. 8. d

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens. ℟. Deo grátias.

℟. br. Christe, Fili Dei

vivi, * Miserére nobis. Et repetitur Christe, Fili Dei vivi miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, secreto. ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium nostrum. et Confíteor. 32.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laudes Feriæ ij., tunc ad Primam, prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retri-

butiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem dicens : Confíteor. Reliqua omnia ut in Dñiça 32.

IN FERIALI OFFICIO

Tempore Paschali et

IN FESTIS PER ANNUM.

Post Psalmum Deus in nómine. dicitur tantum Ps. Beáti immaculáti et Retríbue. 28.

Deinde Aña competens, et reliqua, ut supra in Domin. 32. Sed in Duplicibus, et infra Octavas non dic. Preces. Dicto Benedicámus Dómino dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est; postea legitur Martyrologium in choro. Deinde dicitur ℣. Pretiósa. cum reliquis. ut supra. 33.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave, María. Deus, in adjutórium. ut supra. 20.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dñicis Quadragesimæ, Aña propria.

Tempore Quadragesimæ, in feriali Officio. Aña. Advenérunt nobis.

Tempore Passionis, Aña. Judicásti, Dómine.

In Dñicis tempore Paschali, et in feriali Officio, Aña. Allelúia.

Psalmus.

Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum :* et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam

mandatórum tuórum : * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum : * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi : * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum et non

sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo Dómine : * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri, et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me :* da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dñe quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

In Dñicis Quadragesimæ, Aña propria.

Temp. Quadrag. in feriali Offic. Aña. Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capitulum. Joelis 2. c

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et in fletu, et in planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium, Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De. Glória Patri. Ipse. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam, et Nonam flexis genibus dicitur Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dñe, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Aña. Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. Jerem. 17. b

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur : recedéntes a te, in terra scribéntur : quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue. ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Kyrie, eléison. ut supra.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali, Aña. Allelúia. allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum proprium de Tempore.

Tempore Paschali in feriali Officio, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. Rom. 6. b

Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui

pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.
℣ Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave, María. Deus, in adjutórium, ut supra. 20.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :
Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dñicis Quadragesimæ, Aña propria.

Tempore Quadrag. in feriali Officio, Aña. Commendémus nosmetípsos.

Tempore Passionis, Aña. Pópule meus.

In Dominicis tempore Paschali, et in feriali Officio, Aña. Allelúia.

Psalmus.

DEFECIT in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo !

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine : * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor, et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego :* da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar :* omnem viam iníquam ódio hábui.

In Dñicis Quadragesimæ, Aña propria.

Temp. Quadr. in fer. Offic. Aña. Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis per arma justítiæ.

Capitulum. Isaiæ 55. b

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum : quóniam multus est ad ignoscéndum.

℟. br. Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápulis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Kyrie, eléison, si dicendum sit, ut supra. 45.

Oratio conveniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Aña. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Capitulum. Jerem. 17. c

Confundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego : páveant illi, et non páveam ego : induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. De. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De. ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Kyrie, eléison. 45.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum proprium de Tempore.

Temp. Pasch. in feriali Officio, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. 15. c

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave. Deus, in adjutórium. 20.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Aña propria.

Tempore Quadragesimæ in feriali Officio, Aña. Per arma justítiæ.

Tempore Passionis, Aña. Numquid rédditur.

In Dominicis tempore Paschali, et in feriali Officio, Aña. Allelúia.

Psalmus.

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et mise-

rére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum : * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine : * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus:* quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus : * justificatióne tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dñe : * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea,

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me :* propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dñe : * secúndum ju-

dícium tuum vivífica me.
Multi qui persequúntur me, et tríbulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.
Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.
Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi : * super judícia justítiæ tuæ.
Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.
Exspectábam salutáre tuum Dómine : * et mandáta tua diléxi.
Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.
Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.
Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.
Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutáre tuum Dómine : * et lex tua, meditátio mea est.
Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua adjuvábunt me.
Errávi sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

In Dñicis Quadragesimæ, Aña propria.

Tempore Quadrag. in feriali Officio, Aña. Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum. Isaiæ 58. c

Frange esuriénti panem tuum, et egénos

vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.
℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Kyrie, eléison, si dicendum sit, ut supra. 45.

Oratio conveniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Aña. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum. Jerem. 18. d.

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.
℟. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. Ne. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus. Ne. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Kyrie, eléison. 45.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum proprium de Tempore.

Temp. Pasch. in feriali Officio, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. 1. Petri 3. d.

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.
℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúia, allelúia. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi sunt. ℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Oratio conveniens.

FERIA SECUNDA
AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave, María. Credo. ℣. Dómine, lábia mea, ut supra. 1.

In Quadrag. Invitatórium. Veníte, * Exsultémus Dómino. Ps. Jubilémus Deo salutári. 2.

Hymnus. Ex more docti, ut in Dominica. 3.

Temp. Pasch. Invitat. Allelúia, allelúia, * Allel. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Rex sempitérne, ut in Dñica. 3.

Añæ Nocturnorum per totum Annum dicuntur ut infra.

Aña. Dñus defénsor.

Temp. Pasch. Aña. Al-

lelúia. Sub qua una Aña dicuntur omnes Psalmi Nocturnorum.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dñus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini,* et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dñe, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus, ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor

descendéntibus in lacum.
Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.
Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.
Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.
Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.
Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.
Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.
Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.
Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum et adjútus sum.
Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.
Dñus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.
Aña. Dóminus defénsor vitæ meæ.
Aña. Adoráte.

Psalmus 28.

Afférte Dómino fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.
Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * Adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.
Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.
Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :
Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.
Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum : et commovébit Dóminus desértū Cades.
Vox Dómini præparántes cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dñe Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me : * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Aña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Aña. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dño sperávi : * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum : * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ,* dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea,* dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge,*qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris,* sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi,*et gloriámini omnes recti corde.

Aña. In tua justítia líbera me, Dómine.

Aña. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dñi cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur :

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedícam Dñum in omni témpore :* semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus

nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illumináмini : * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit et Dñus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dñi in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi et Dñus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dñus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dñus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima; * et qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.
Aña. Rectos decet collaudátio.
Aña. Expúgna.

Psalmus 34.

Júdica Dómine nocéntes me, * expúgna impugnántes me.
Apprehénde arma et scutum : * et exsúrge in adjutórium mihi.
Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat ; et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dñe, quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis :* sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt,nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies ? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis, et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt :

Euge, euge, vidérunt óculi nostri.
Vidísti Dómine, ne síleas : * Dómine ne discédas a me.
Exsúrge et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.
Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.
Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.
Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.
Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.
Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.
Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus, ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.
Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.
Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.
Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.
Dómine in cœlo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.
Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.
Hómines, et juménta salvábis Dñe : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.
Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.
Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.
Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.
Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.
Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.
Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.
Aña. Expúgna impugnántes me.
Aña. Revéla.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent : * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino:* et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam : et judícium tuum tamquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dñus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum.

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus

autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram, * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dñus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum : * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus : et exaltábit te ut hereditáte cápias terram : * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus et liberábit eos : * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos : quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei ; * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium

meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Aña. Revéla Dómino viam tuam.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Pro uno vel pluribus Mart. tempore Paschali. ℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Pro Conf. Pont. et non Pont. tempore Paschali ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

Pro una Sancta, temp. Pasch. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúia. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allel.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium, ut supra. 20.

Temp. Pasch. dicuntur Psalmi et Añæ de Dñica. 20. Capit. vero, Hymnus, ℣. et Aña ad Benedictus, ut in Proprio de Temp. Aliis temporibus per Annum, quando non assignantur propriæ Añæ, dicitur Aña. Miserére.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerûsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña. Miserére mei, Deus.

Aña. Intéllige.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dñe, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus :* neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dñe deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dñe.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Intéllige clamórem meum, Dómine.

Aña. Deus, Deus meus,* ad te de luce vígilo.

Psalmus ibidem.

Aña. Convérsus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ. Cap. 12.

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dñus,* et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: * et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta et lauda, habitátio Sion : * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Aña. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Aña. Laudáte * Dóminum de cœlis.

Psalmus idem. 23.

In Quadragesima.

Capitulum. Isaiæ 18.

Clama, ne cesses: quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

O sol salútis, íntimis
Jesu, refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ,
Cordis rigórem cónterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.
Te prona mundi máchina,
Clemens, adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Aña propria, ut in Feriis Quadrag. in quibus post Añam ad Bened., et in Vesp. ad Magnif., dicuntur seq. Preces flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi, Dñe, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Dómine, salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur :

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : *

Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est ; * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Finito Psalmo, dicitur ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.

Et quando in feriali Officio fiunt Commem. communes de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, de Titulo et de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesp. fit seq. Commem. de Cruce.

Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ Commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces in feriali tantum Officio.

¶ Temp. Pasch. fit alia Commem. de Cruce quæ habetur Feria ij. post Dñicam in Albis, omissis aliis Commem. ut supra.

FERIA TERTIA
AD MATUTINUM.

In Quadrag. Invitatorium. Jubilémus Deo * Salutári nostro. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Ex more. 3.

Tempore Paschali. Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymnus. Rex sempitérne. 3.

Aña. Ut non delínquam.

Tempore Paschali. Aña. Allelúia.

Psalmus 38.

Dixi : Custódiam vias meas : * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui et humiliátus sum, et sílui a bonis : * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : * Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est : * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos : * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea ? Nonne Dóminus ? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, et deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam,* et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum,*et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dñi spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Aña. Ut non delínquam in lingua mea.

Aña. Sana.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum. et

páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dñus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dñe, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : *

salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei : * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei?

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Sana, Dómine, ánimam meam : quia peccávi tibi.

Aña. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus, áuribus nostris audívimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * affiixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis : * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine ? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, pró-

spere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.
Aña. Eructávit cor meum verbum bonum.
Aña. Adjútor.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña. Adjútor in tribulatiónibus.

Aña. Magnus Dñus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini

virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

Audíte hæc omnes gentes : * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et fílii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua : * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie, et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen, Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cum benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Aña. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Aña. Deus deórum.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifésté véniet : * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus et loquar : Israel, et testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum ?

Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte ?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum : et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti : * et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Aña. Deus deórum Dóminus locútus est.

In Quadrag. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Pass. ℣. De ore leónis líbera me, Dñe. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch. Aña. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Pro uno, vel pluribus Martyribus, temp. Pasch. ℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

Pro Conf. Pont. temp. Pasch. ℣. Elégit eum Dñus sacerdótem sibi, allelúia. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúia.

Pro Conf. non Pont. temp. Pasch. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúia. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúia.

Pro una Sancta, temp. Pasch. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúia. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúia.

AD LAUDES.

Aña. Dele, Dómine, * iniquitátem meam.

Psalm. Miserére. 65.

Aña. Salutáre.

Psalmus 42.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti ? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus ?

Emítte lucem tuam, et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Ad te de luce * vígilo, Deus.

Ps. Deus, Deus meus. 21.

Aña. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiæ.

Isaiæ 38. b

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a

me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine.

Aña. Omnes Angeli ejus * laudáte Dóminum de cœlis.

Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 23.

In Quadrag. Capit. Hymnus et ℣. ut in Laudibus. Feriæ ij. 67.

Ad Bened. Aña propria, ut in Feriis Quadrag.

Preces, quando dicuntur, habentur Fer. ij. 68.

FERIA QUARTA
AD MATUTINUM.

In Quadrag. Invitat. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Ex more. 3.

Tempore Paschali, Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymnus. Rex sempitérne, ut in Dñica. 3.

Aña. Avértit Dóminus.

Tempore Paschali. Aña. Allelúia.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum : * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt :* non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis ?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 54.

Exáudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam : * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea : * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam ?

Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus

meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.
Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset : * abscondíssem me fórsitan ab eo.
Tu vero homo unánimis : * dux meus, et notus meus.
Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.
Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :
Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum : * in médio eórum.
Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.
Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.
Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.
Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.
Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.
Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.
Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.
Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.
Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus.
Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te Dómine.
Aña. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.
Aña. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.
Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.
Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.
In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.
Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.
Inhabitábunt et abs-

cóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dñe : * et psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Aña. Quóniam in te confídit ánima mea.

Aña. Justa judicáte.

Psalmus 57.

Si vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum ? * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel.

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit ?

Et tu Dómine deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad

te custódiam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos protéctor meus Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne : * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericórdia mea.

Aña. Justa judicáte, fílii hóminum.

Aña. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Lætábor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meũ : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Da nobis, Dñe, auxílium de tribulatióne.

Aña. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem ? * interfícitis univérsi vos : tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii

hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere : * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi Dómine misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Nonne Deo subjécta erit ánima mea ?

Aña. Benedícite.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exá-

sperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícitegentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis :* ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus : Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * próspe-rum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc,

Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Dei super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Aña. Benedícite, gentes, Deum nostrum.

In Quadrag. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Passionis, ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch. Aña. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Pro uno vel plur. Mart. temp. Pasch. ℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

Pro Conf. Pont. temp. Pasch. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúia. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech, allelúia.

Pro Conf. non Pont. temp. Pasch. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúia. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúia.

Pro una sancta, Temp. Pasch. ℣. Elégit eam, Deus, et præelégit eam, allelúia. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúia.

AD LAUDES.

Aña. Amplius lava me. * Dómine, ab injustítia mea. Ps. Miserére. 65.

Aña. Te decet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Aña. Te decet hymnus Deus in Sion.

Aña. Lábia mea*laudábunt te in vita mea, Deus meus. Ps. Deus, Deus meus * ad te. 21.

Aña. Dñus judicábit.

Canticum Annæ.

1. Reg. 2.

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dñus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia,* gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit, et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cœlis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Aña. Dóminus judicábit fines terræ.

Aña. Cœli cœlórum, * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 23.

In Quadrag. Capit., Hymnus et ℣. ut in Laudibus Feriæ ij. 67.

Ad Bened. Aña propria, ut in Feriis Quadrag.

Preces, quando dicuntur, habentur supra. 68.

FERIA QUINTA
AD MATUTINUM.

In Quadrag. Invitat. Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymnus. Ex more.

Tempore Paschali, Invitat. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymnus. Rex sempitérne. ut in Dominica. 3.

Aña. Dómine Deus.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia.

Psalmus 68.

Salvum me fac, Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me, * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine : * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me : * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eó-

rum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dñus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dñus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Aña. Dñe Deus, in adjutórium meum inténde.

Aña. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est.

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália, : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes ; * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra, in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus ; * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Aña. Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Aña. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde !

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso ?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam : et in voluntáte tua deduxísti me: * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo ? * et a te quid vólui super terram ?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in qua habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem ; * quanta malignátus est inimícus in sancto !

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in vir-

túte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ, * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Aña. Liberásti virgam hereditátis tuæ.

Aña. Et invocábimus.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus:* quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña. Et invocábimus nomen tuum, Dómine.

Aña. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum, et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, *

a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres

eórum : * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes, et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis : * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœlo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit

eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei :

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidélis hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso ?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum : * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem : immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit os tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum : * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus in vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium :* de post fœtántes accépit eum.

Páscere Jacob servum

suum, * et Israel hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Aña. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Aña. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dñe irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui Dñe líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum ? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui : * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem : * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israel, inténde ? * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui ?

Cibábis nos pane lacrymárum : * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra ?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti : * ejecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam.

Exterminávit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere : * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos :* et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Aña. Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

In Quadrag. ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. Pasch. Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Pro uno, vel pluribus Mart. tempore Paschali. ℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Pro Conf. Pont. et non Pont., tempore Paschali. ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

Pro una Sancta temp. Pasch. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúia. ℟. Inténde, próspere procéde et regna, allelúia.

AD LAUDES.

Aña. Tibi soli peccávi, * Dómine, miserére mei.

Ps. Miserére mei. 65.

Aña. Dómine.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis : * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat : * véspere décidat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre !

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo ? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane

misericórdia tua : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Aña. Dómine, refúgium factus est nobis.

Aña. In matutínis * meditábor in te.

Ps. Deus Deus meus. 21.

Aña. Cantémus.

Canticum Moysi.

Exodi 15.

Cantémus Dómino : gloriόse enim magnificátus est : * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dñus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro : * abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos.

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine ? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília ?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in mi-

sericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui.

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ, * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dñus aquas maris :

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Aña. Cantémus Dómino glorióse.

Aña. In sanctis ejus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 23.

In Quadrag. Capit. Hymnus et ℣. ut in Laud. Feriæ ij. 67.

Ad Bened. Aña propria, ut in Feriis Quadr.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria ij. 68.

FERIA SEXTA
AD MATUTINUM.

In Quadrag. Invitat. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Ex more. 3.

Tempore Paschali, Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymnus. Rex sempitérne, ut in Dominica. 4.

Aña. Exsultáte.

Tempore Paschali, Aña Allelúia.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Is-

rael est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus :*manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israel si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis ?

Judicáte egéno, et pupíllo : * húmilem, et páuperem justificáte.

Erípite páuperem : * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram : * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Aña. Exsultáte Deo adjutóri nostro.

Aña. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compescáris Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum : * qui dixérunt : Hereditáte possideámus sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes.

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et defécit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo

dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Aña. Benedixísti.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei : * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Aña. Benedixísti, Dómine, terram tuam.

Aña. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis* sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ : * in die clamái, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * cir-

cumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Aña. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino:* símilis eritDeo in fíliisDei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi : * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam:* beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine , in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra :* et sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et di-

xísti : * Pósui adjutórium in poténte : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum : * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum:*et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram de-

priméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus et in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem :* exardéscet sicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum ?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi ?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua ?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dñe, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine : * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem :* loquéntur omnes, qui operántur injustítiam ?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo : * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non consíderat ?

Qui córripit gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine : * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : *

et hereditátem suam non derelínquet :

Quoadúsque justítia convertátur in judícium:* et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes ? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me ; * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto ?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Aña. Cantáte.

Psalmus 95.

Cantáte Dño cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dñus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus :

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem

terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dñi omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dñus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dño : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

In Quadrag. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Temp. Passionis, ℣. De ore leónis líbera me, Dñe. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. Pasch., Aña. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Pro uno vel pluribus Mart., tempore Paschali, ℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis. Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

Pro Conf. Pont. temp. Pasch. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúia. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúia.

Pro Conf. non Pont., tempore Paschali, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúia. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúia.

Pro una Sancta, temp. Paschali, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúia. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúia.

AD LAUDES.

Aña. Spíritu principáli * confírma cor meum, Deus.

Ps. Miserére mei. 65.

Aña. In veritáte.

Psalmus 142.

Dómine exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem:* quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam :

* quóniam ego servus tuus sum.

Aña. In veritáte tua exáudi me, Dómine.

Aña. Illúmina, Dómine, * vultum tuum super nos.

Ps. Deus, Deus meus. 21.

Aña. Dómine.

Canticum Habacuc. C. 3.

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud :

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cœlos glória ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus : * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Adspéxit, et dissólvit Gentes : * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dñe ? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua ?

Qui ascéndes super equos tuos : * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindis terræ : vidérunt te, et doluérunt montes : * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * et in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus,* veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat

páuperem in abscóndito.
Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.
Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.
Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.
Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.
Mentiétur opus olívæ : * et arva non áfferent cibum.
Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.
Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo Jesu meo.
Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.
Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.
Aña. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui.
Aña. In tympano * et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.
Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 23.
In Quadr. Capit. Hymn. et ℣. ut Fer. ij. 67.
Ad Bened., Aña propria, ut in Feriis Quadr.
Preces, quando dicendæ sunt, habentur. 68.

SABBATO
AD MATUTINUM.

In Quadrag. Invitat. Dóminum Deum nostrum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte exsultémus. 2.
Hymnus. Ex more. 3.
Tempore Paschali, Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.
Hymnus. Rex sempitérne. ut in Dñica. 3.
Aña. Quia mirabília.
Temp. Pasch. Aña. Allelúia.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et viritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes término terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce

psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dñum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Quia mirabília fecit Dóminus.

Seq. Aña et Ps. Jubiláte Deo, hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus ut in Sabbatis, in quibus fit Officium de S. Maria, et ejus loco dicitur Aña et Ps. Bonum est confitéri. ut infra.

Aña. Jubiláte.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dñus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ :

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dñe, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit; * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

Misericórdiam, et judícium * cantábo tibi Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto

próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum:* ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Aña. Jubiláte Deo, omnis terra.

Vel Aña. Bonum est confitéri Dómino.

Aña. Clamor meus.

Psalmus 101.

Dómine exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam , * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes no-

men tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum :*ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dñe terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dño : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum ira-

scétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dñus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea Dómino.

Aña. Clamor meus ad te véniat, Deus.

Aña. Bénedic.

Psalmus 103.

Bénedic ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti ; * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cœlum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : *

non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur ; * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi , et cedri Líbani, quas plantávit :* illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine ! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt :

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum, * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dñum.

Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israel in testaméntum ætérnum.

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis : * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos : * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúndatus est Joseph.
Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.
Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum : princeps populórum, et dimísit eum.
Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ :
Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.
Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.
Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.
Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.
Misit Móysen servum suum . * Aaron , quem elégit ipsum.
Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.
Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.
Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.
Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.
Dixit, et venit cœnomyía : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.
Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.
Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.
Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :
Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.
Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.
Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.
Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.
Petiérunt, et venit co-

túrnix : * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina :

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Géntium :* et labóres populórum possedérunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Aña. Bénedic, ánima mea Dómino.

Aña. Vísita nos.

Psalmus 105.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini : * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen

in castris : * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam, * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham : terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos : * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus.

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem.

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto :

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis : * et vexátus est Móyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes, et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in

sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium, * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularéntur : * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu, et occásu : * ab Aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in

labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis : * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum : * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis : * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dño misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in

salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Aña. Vísita nos, Dómine, in salutári tuo.

Aña. Confitébor Dño.

Psalmus 107.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium, et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus, et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * et non ex-

ibis, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

Deus, laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquún-

tur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu Dómine fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dño nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Aña. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

In Quadrag. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Passionis, ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch. Aña. Allelúia, allelúia, allel. ℣. Gavísi sunt discípuli, allel. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Pro B. Maria, ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

AD LAUDES.

Aña. Benígne fac, * in bona voluntáte tua, Dómine.

Ps. Miserére mei. 65.

Aña. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine : * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Aña. Bonum est confitéri Dómino.

Aña. Métuant Dñum * omnes fines terræ.

Ps. Deus, Deus meus. ut supra. 21.

Aña. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi. Deut. 32.

Audíte cœli quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo :

Date magnificéntiam Deo nostro : * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia :

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus :

Generátio prava, atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens ?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te ?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas :

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes : * quando separábat filios Adam.

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dñi pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum.

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis.

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópu-

lus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo :

Dentes bestiárum immíttam in eos,* cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dícerent : Manus nostra excélsa, et non Dñus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia ?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum,* et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis ?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam ?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum.

Surgant, et opitieléntur

vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me :

Ego occídam, et ego vívere fáciam : percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea :

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his, qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes.

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Aña. Date magnitúdinem Deo nostro.

Aña. In cymbalis benesonántibus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 23.

In Quadrag. Capit. Hymnus et ℣. ut in Laudibus Feriæ ij. 67.

Ad Bened., Aña propria, ut in Feriis Quadr.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria ij. 68.

DOMINICA
AD VESPERAS.

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium, ut supra. 20.

Aña. Dixit Dóminus.

Temp. Pasch. Aña. Allelúia. Sub qua sola Aña dicuntur omnes Psalmi Vesperarum, tam in Dominicis quam in Feriis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * dominàre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Aña. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum , et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.

Aña. In mandátis.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat , dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus spe-

ráre in Dño, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña. In mandátis ejus cupit nimis.

Aña. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Aña. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fugisti : * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum ?

Montes exsultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum ?

Deus autem noster in cœlo : * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.
Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.
Domus Israel sperávit in Dño : * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dño : * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Dñus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis:
Benedíxit dómui Israel : * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus super vos : * super vos, et super fílios vestros.
Benedícti vos a Dño : * qui fecit cœlum et terram.
Cœlum cœli Dómino :* terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te Dómine : * neque omnes qui descéndunt in inférnum.
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Aña. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Temp. Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Quadragesima.

Hymnus.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam :
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas :
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Aña propria.

Tempore Paschali.

Hymnus.

Ad régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum maris Rubri,
Christo canámus Príncipi :

Divína cujus cáritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus :
Fugítque divísum mare :
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est.
Paschális idem Víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cœli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor, subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dñe, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat, Aña propria.

Canticum B. M. V.

Lucæ 1. c

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus, * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-

chio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.
Glória Patri.
Deinde dicitur Aña et Oratio propria.

FERIA SECUNDA
AD VESPERAS.

Aña. Inclinávit.
Temp. Pasch. Aña. Allelúia.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.
Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.
Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.
Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.
O Dómine líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.
Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.
Convértere, ánima mea, in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.
Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.
Placébo Dómino * in regióne vivórum.
Aña. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.
Aña. Crédidi.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :
O Dñe quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Crédidi, propter quod locútus sum.

Aña. Laudáte.

Psalmus 116.

Laudáte Dñum omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Aña. Clamávi.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus ; * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Clamávi, et exaudívit me.

Aña. Unde véniet.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum :* neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dñus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña. Unde véniet auxílium mihi.

Temp. Pasch., Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Quadragesima.

Capitulum. Joel. 2. d

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent : Parce, Dñe, parce pópulo tuo : et ne des hereditátem tuam in oppró-

brium ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus. Audi, benígne. et ℣. Angelis suis. 145.

Aña ad Magnificat, et Oratio propria.

Tempore Paschali.

Capitulum. Rom. 6. b

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus. Ad régias Agni, et ℣. Mane nobíscum. ut supra. 146.

Ad Magnificat, Aña propria.

In Feriis tantum Quadragesimæ post Añam ad Magnificat dicuntur seq. Preces flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie eléison. Pater noster, totum dicitur clara voce. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam. quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Dómine, salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Ps. 50 Miserére mei. ut supra. in Feria ij. ad Laud. 65.

Finito Psalmo, dicitur ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et

osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dñica præc., et habetur in Proprio de Temp.

FERIA TERTIA

AD VESPERAS.

Aña. In domum Dñi.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dñi.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. In domum Dómini lætántes íbimus.

Aña. Qui hábitas.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Aña. Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.

Aña. Adjutórium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hó-

mines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dñus * qui non dedit nos, in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Aña. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Aña. Bénefac.

Psalmus 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israel.

Aña. Bénefac, Dómine, bonis, et rectis corde.

Aña. Facti sumus.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Aña. Facti sumus sicut consoláti.

Temp. Pasch., Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, ℣., Aña ad Magnif. et Oratio

pro Tempore ut in Vesp. Feriæ ij. 148.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra. 149.

FERIA QUARTA

AD VESPERAS.

Aña. Non confundétur.

Temp. Pasch. Aña. Allelúia.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere; * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Beáti.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dñum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Aña. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Aña. Sæpe.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur, et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum : * quod priús-

quam e vellátur, exáruit: De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Aña. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Aña. De profúndis.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dñe: * Dómine exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dñum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Aña. Speret.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Aña. Speret Israel in Dómino.

Temp. Pasch., Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, ℣., Aña ad Magnif. et Oratio pro Tempore ut in Vesp. Feriæ ij. 148.

Preces si dicendæ. 149.

FERIA QUINTA
AD VESPERAS.

Aña. Et omnis.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia.

Psalmus 131.

Meménto Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dño, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña. Et omnis mansuetúdinis ejus.

Aña. Ecce.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum :

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Aña. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Aña. Omnia.

Psalmus 134.

Laudáte nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui Ægypte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas : * et occídit reges fortes :

Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israel pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætérnum : * Dñe memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dñus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dño.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Añа. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Añа. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino do-

minórum:* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in mari Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon, regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dño dominórum:*quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Aña. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Aña. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem,* oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Aña. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, ℣. Aña ad Magnif. et Oratio pro Tempore ut in Vesp. Feriæ ij. 148.

Preces, si dicendæ. 149.

FERIA SEXTA

AD VESPERAS.

Aña. In conspéctu.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : *

multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ:* quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Aña. Dómine.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, * et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo,*et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur:* sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti

in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam ? * et super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum :*intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Aña. Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Aña. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum :*juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dño : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. A viro iníquo líbera me Dómine.

Aña. Dómine.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dñe custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo. quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Aña. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Aña. Pórtio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et

non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Pórtio mea, Dñe, sit in terra vivéntium.

Tempore Paschali. Aña Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, ℣. Aña ad Magnif. et Oratio pro Tempore ut in Vesperis Feriæ ij. 148.

Preces, quando dicendæ sunt. 149.

SABBATO

AD VESPERAS.

Aña. Benedíctus.

Tempore Paschali, Aña. Allelúia.

Psalmus 143.

Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei ? * aut filius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dñe inclína cœlos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos :

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis : * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi : * in spaltério, decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno : éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ : * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus : * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Aña. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Aña. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

Exaltábo te Deus meus Rex : * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi : * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dñus et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur : * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * et justítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus : * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis : * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dñe ómnia ópera tua : * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent : * et poténtiam tuam loquéntur :

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam : * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes, qui córruunt : * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te

sperant Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet : * et deprecatiónem eórum exáudiet : et salvos fáciet eos.

Custódit Dñus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Aña. Per síngulos dies benedícam te, Dómine.

Aña. Laudábo.

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum : facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dñus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Aña. Laudábo Deum meum in vita mea.

Aña. Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos cor-

de : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dño super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Aña. Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum :* lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum :* benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Temp. Pasch., Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, ℣. Aña ad Magnificat et Oratio pro Tempore.

Deinde fiunt sequentes com. communes, seu suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laud.

COMMEMORATIO DE CRUCE.

In feriali tantum Officio.

Ad Vesperas et Laudes, Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Temp. autem Pasch. a Feria ij. post Dñicam in Albis usque ad Ascensionem, tam in Officio de Tempore quam de Sanctis, nisi sit Duplex, aut infra Octavas, fit sequens

Ad Vesperas, Aña. Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúia.

Ad Laudes, Aña. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia.

Orémus. Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Aliæ commemorationes de Sanctis non fiunt tempore Paschali.

COMMEMORATIONES COMMUNES, SIVE SUFFRAGIA SANCTORUM.

DE S. MARIA.

Quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesperas et Laudes, Aña. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

DE SANCTO JOSEPH SPONSO B. M. V.

Ad Vesp., Aña. Ecce fidélis servus et prudens,

quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Laudes, Aña. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Orémus. Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta quæsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis.

DE APOSTOLIS.

Ad Vesperas, Aña. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laudes, Aña. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur.

DE PATRONO

VEL TITUL. ECCLESIÆ fiat com. consueta ante vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco

DE PACE.

Ad Vesperas et Laudes, Aña. Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua

protectióne tranquílla. Per Dñum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster.

Sic terminatur Officium ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dñica.

Dictæ Commem. seu Suffragia dicuntur ab Octava Epiph. usque ad Dñicam Passionis, exceptis Dupl. et infra Oct.

Quando dicitur Officium B. Mariæ, non fit alia commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM

Lector incipit ℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Pet. 5. c.

Fratres : Sóbrii estóte et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Pater noster, secreto.

Deinde Confessio communis alternatim ut supra ad Primam. 32.

Et facta Absolutione dicitur ℣.

Convérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.
℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat.

Aña. Miserére.

Tempore Paschali Aña. Allelúia.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Aña. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Temp. Pasch., Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata ;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b.

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos, ne derelínquas nos, Dómine Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

¶ A Completorio Sabbati ante Dñicam in Albis inclusive, usque ad Sabbatum post Festum Pentecostes exclusive, dicitur sequens

℟. br. In manus tuas

Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúia, allelúia. In. ℣. Redemísti nos, Dómine Deus veritátis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúia. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúia.

Aña. Salva nos.

Canticum Simeonis.
Luc. 2. e.

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum:

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri.

Aña. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Tempore Paschali additur Allelúia.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas : quæ in feriali Officio, tempore Quadragesimæ, et in Quatuor Temporibus, quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, secreto. ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula. ℣. Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Vísita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus.

℟. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ, sed immediate dicitur una ex infrascriptis Añis, pro tempore.

Post Purificationem, id est, a fine Completorii illius diei secundæ Februarii inclusive, usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusive.

Antiphona.

Ave, Regína cœlórum,
Ave, Dómina Angelórum:
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A Completorio Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati post Pentecosten inclusive.

Antiphona.

Regína cœli, lætáre, allelúia,
Quia quem meruísti portáre, allelúia,
Resurréxit sicut dixit, allelúia.
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúia.

℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia.

Orémus. Oratio.

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Chri-

sti mundum lætificáre dignátus es: præsta quæsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster. Ave, María. et Credo.

Sic dicitur Completorium per totum Annum, præterquam in triduo majoris Hebdomadæ, et per Oct. Paschæ, ut suo loco dicetur.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster. Ave, María. et Credo. quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet: et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Antiphonæ prædictæ dicuntur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicuntur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicantur semper, quando, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro, et tunc post ℣. Fidélium ánimæ. et Pater noster. secreto, dicitur ℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde una ex prædictis Antiphonis. et in fine Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Extra Chorum autem dicuntur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium; alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster. secreto.

SABBATO PRIMO IN QUADRAGESIMA.

Hodie et deinceps usque ad Pascha, dicuntur Vesperæ ante comestionem, tam in Festis quam in Feriis, exceptis Dñicis, in quibus dicuntur hora consueta.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Fratres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus. Audi, benígne Cónditor. 145.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Aña Tunc invocábis, * et Dóminus exáudiet : clamábis, et dicet : Ecce adsum.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua quadragesimáli observatióne puríficas : præsta famíliæ tuæ ; ut, quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA PRIMA IN QUADRAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Non sit vobis. 2. Hymnus. Ex more docti. ut in Psalt. 3.

Añæ, Psalmi et ℣℣. de Psalterio.

In primo Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Coríntthios.

Lectio j. Cap. 6.

Adjuvántes autem exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum : sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non ficta,

in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justítiæ a dextris, et a sinístris, per glóriam, et ignobilitátem, per infámiam, et bonam famam: ut seductóres, et veráces, sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes. ℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis: * Per arma justítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis. Per.

Lectio ij.

Os nostrum patet ad vos o Corínthii, cor nostrum dilatátum est. Non angustiámini in nobis: angustiámini autem in viscéribus vestris: eámdem autem habéntes remuneratiónem, tamquam filiis dico: dilatámini et vos. Nolíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? Aut quæ socíetas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos, et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus. ℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut.

Lectio iij. Cap. 7.

Replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium,

vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet: etsi pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit; nunc gáudeo: non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam.

℟. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dñe, parce pópulo tuo: et ne des hereditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce. Glória Patri. Parce.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Sermo. 4. de Quadrag.

Lectio iv.

Prædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximúmque jejúnium, quo áptius utar exórdio, quam ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam, dicámque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile: ecce nunc dies salútis? Quamvis enim nulla sint témpora, quæ divínis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accéssus: nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spirituáles proféctus movéri, et amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérsa pietátis offícia, illíus nos diéi, in quo redémpti sumus, recúrsus invítat: ut excéllens super ómnia passiónis Domínicæ sacraméntum, purificátis et corpóribus et ánimis celebrémus.

℟. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus: * Atténde, Dñe, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Adjuva nos Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde.

Lectio v.

Debebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio, et continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso Pascháli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est; et dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo dis-

ténditur, necésse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere: magna divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparándam méntium puritátem quadragínta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, et pia ópera redímerent, et jejúnia casta decóquerent. ℟. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: * Quia benígnus et miséricors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. Quia.

Lectio vj

Ingressúri ígitur, dilectíssimi dies mysticos, et purificándis ánimis atque corpóribus sacrátius institútos, præcéptis Apostólicis obedíre curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac spíritus: ut castigátis colluctatiónibus, quæ sunt inter utrámque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem: ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii. Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vítio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores a puritáte perféctæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii: aut fructuóse córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur. ℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes, et deprecántes: * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

In illo témpore: Ductus est Jesus in desértum a spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 16. in Evang.

Dubitári a quibúsdam solet, a quo spíritu sit Jesus ductus in desértum, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem: et rursum: Assúmpsit eum in montem excélsum valde. Sed vere et absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut a sancto Spíritu in desértum ductus credátur: ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus spíritus inveníret. Sed ecce, cum dícitur Deus homo vel in excélsum montem, vel in sanctam civitátem a diábolo assúmptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo et ália facta pensámus.

℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra: et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et miséricors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia.

Lectio viij.

Certe iniquórum ómnium caput diábolus est: et hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi persequéntes, et mílites crucifigéntes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam a membris illíus crucifígi? Non est ergo indígnum Redemptóri nostro quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et antéibit fáciem tuam justítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

Lectio ix.

Sed sciéndum nobis est, quia tribus modis tentátio ágitur: suggestióne, delectatióne et consénsu. Et nos cum tentámur, plerúmque in

delectatiónem, aut étiam in consénsum lábimur : quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus, unde certámina tolerámus. Deus vero, qui in útero Vírginis incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit : sed ejus mentem peccáti delectátio non momórdit. Atque ídeo omnis diabólica illa tentátio foris, non intus fuit.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis : * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. In. Glória Patri. In.

Per Hebdomadam ejus loco dicitur. ℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum : * Quia sicut aqua exstínguit ignem, ita eleemósyna exstínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES.

Aña. 1. Cor mundum * crea in me Deus, et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Ps. Miserére. 65.

Aña. 2. O Dómine, * salvum me fac : o Dómine, bene prosperáre. Ps. Confitémini Dómino. 27.

Aña. 3. Sic benedícam * te in vita mea, Dñe : et in nómine tuo levábo manus meas. Ps. Deus, Deus meus cum reliquis. 21.

Aña. 4. In spíritu * humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur, Dómine, a te : et sic fiat sacrifícium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, et pláceat tibi Dómine Deus.

Aña. 5. Laudáte Deum * cœli cœlórum, et aquæ omnes.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Fratres : Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus. O sol salútis. et ℣. Angelis suis. 24.

Ad Bened. Aña. Ductus est Jesus * in desértum a spíritu, ut tentarétur a diábolo : et cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas : præsta famíliæ tuæ ; ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

Ad Primam.

Aña Jesus autem * cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio br. Quærite Dñum. ut in Psalt. 34. Et dicitur in Dominicis, et Feriis usque ad Dñicam Passionis exclusive.

Ad Tertiam.

Aña. Tunc assúmpsit * eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi, et dixit ei : Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.

Capit. Fratres : Hortámur. ut supra.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De. Glória Patri. Ipse. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Aña. Non in solo pane * vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Aña. Dóminum Deum tuum * adorábis, et illi soli sérvies.

Capitulum. 2. Cor. 6. b.

Ut castigáti, et non mortificáti : quasi tristes, semper autem gaudéntes : sicut egéntes, multos autem locupletántes, tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Ps. de Dom. 142.
Capit. Fratres. 178.
Hymnus. Audi, benígne. et ℣. Angelis. 145.

Ad Magnif. Aña. Ecce nunc tempus * acceptábile, ecce nunc dies salútis : in his ergo diébus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis, in vigíliis, et in caritáte non ficta.

Hymni, ℣℣. et ℟℟. brevia supradicta dicuntur in Dñicis et Feriis usque ad Dñicam Passionis exclusive.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunct.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM.

Invitat. de Psalt. Hymnus. Ex more. 3. Añæ Psalmi et ℣. de Psalt. 52.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 25. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ : et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

L. de Fide et op. c. 15.

Si mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est : illud deínde quómodo verum erit, quod eis, quos ad sinístram positúrus est, dicet : Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus : nec íncrepat, quia in eum non credidérunt ; sed quia bona ópera non fecérunt ? Nam profécto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, promíttat ætérnam vitam : proptérea omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permíxtæ eísdem páscuis utebántur : ut appáreat, eos illi dictúros : Dómine, quando te vídimus illa et illa patiéntem, et non ministrávimus tibi ? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam. ℟. Ecce nunc. 174.

Lectio ij

An forte ibunt in ignem ætérnum, qui ópera misericórdiæ non fecérunt : et non ibunt, qui aliéna rapuérunt ? vel corrumpéndo in se templum Dei, in seípsos immisericórdes fuérunt : quasi ópera misericórdiæ prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo : Si

distríbuam ómnia mea paupéribus, caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest? Aut díligat quisquam próximum sicut seípsum, qui non díligit seípsum? Qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

℟. In ómnibus. 174.

Lectio iij.

Neque illud dici hic póterit, in quo nonnúlli seípsos sedúcunt, ignem ætérnum dictum, non ipsam combustiónem ætérnam. Per ignem quippe, qui ætérnus erit, transitúros arbitrántur eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promíttunt salútem: ut vidélicet ipse ignis ætérnus sit, combústio vero eórum, hoc est operátio ignis, non sit in eos ætérna: cum et hoc prævidens Dóminus, senténtiam suam conclúsit ita dicens: Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis: et eos in illam itúros Véritas dicit, quorum non fidem, sed bona ópera defuísse declarávit.

℟. In jejúnio. 175.

Ad Laudes, Añæ et Psalmi de Psalterio. 65.

Capitulum. Clama, ne.

Hymnus. O sol salútis. et ℣. Angelis suis. 67.

Ad Bened. Aña. Veníte, benedícti * Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi.

In Feriali Officio per Quadrag.: dic. Preces 68.

Oratio.

Convérte nos, Deus salutáris noster: et ut nobis jejúnium Quadragesimále profíciat, mentes nostras cœléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

Post Laudes dicitur Officium Defunctorum.

Ad Horas, Añæ, Capitula, ℟℟. br. Preces ut in Psalterio.

Ad Vesperas, Añæ et Psalmi de Psalterio. 147.

Capitulum. Inter vestíbulum. 148.

Hymnus. Audi, benígne. et ℣. Angelis. 145.

Capitula supradicta dicuntur in Laud. et Vesp. in feriali Officio usque ad Dñicam Passionis.

Ad Magnif. Aña. Quod uni * ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus.

Deinde Preces. 149.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, nostrórum

víncula peccatórum : et quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 21. b.

In illo témpore : Cum intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas. dicens : Quis est hic ? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Hom. 7. in Quadr. t. 7.

Quod maledicéndo ficum infructuósam per figúram fecit Dñus, hoc idem mox apértius osténdit, ejiciéndo ímprobos e templo. Neque enim áliquid peccávit arbor, quod esuriénte Dómino poma non hábuit, quorum necdum tempus advénerat : sed peccavére sacerdótes qui in domo Dómini negótia sæculária gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre supersédérant. Arefécit Dóminus árborem maledícto, ut hómines hæc vidéntes, sive audiéntes, multo magis intellígerent sese divíno condemnándos esse judício, si absque óperum fructu, de plausu tantum sibi religiósi sermónis, velut de sónitu et teguménto blandiréntur viridántium foliórum. ℟. Emendémus. 175.

Lectio ij.

Verum quia non intellexérunt, in ipsos consequénter districtiónem méritæ ultiónis excércuit : et ejécit commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantum res agi, hóstias et oratiónes Deo offérri, verbum Dei legi, audíri et decantári præcéptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantum vendi vel emi repérerit in templo, quæ ad ministérium necessária essent ejúsdem templi, juxta hoc quod álias factum légimus, cum idem templum ingrédiens, invénit in eo vendéntes et eméntes oves, et boves, et colúmbas : quia nimírum hæc ómnia non nisi ut offeréntur in domo Dómini, eos qui de longe vénerant, ab indígenis comparáre credéndum est. ℟. Derelínquat. 176.

Lectio iij.

Si ergo Dóminus nec ea volébat venúndari in templo, quæ in templo volébat offérri, vidélicet propter stúdium avarí-

tiæ, sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus: quanta putas animadversióne puníret, si invenísset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacántes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim ea quæ álibi líbere geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur; quanto magis ea quæ nusquam fíeri licet, plus cœléstis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis agúntur. Verum quia Spíritus sanctus in colúmba super Dóminum appáruit, recte per colúmbas sancti Spíritus charísmata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui colúmbas vendunt, nisi qui in Ecclésia prétium de impositióne manus accípiunt, per quam vidélicet impositiónem Spíritus sanctus cœlitus datur?

℟. Paradísi. 176.

Ad Bened. Aña. Intrávit Jesus * in templum Dei, et ejiciébat omnes vendéntes et eméntes: et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

Oratio.

Réspice, Dómine, famíliam tuam, et præsta: ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castígat. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Scriptum est enim, * quia domus mea, domus oratiónis est cunctis géntibus: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum: et erat quotídie docens in templo.

Oratio.

Ascéndant ad te Dómine, preces nostræ: et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dóminum.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio j. Cap. 12. c

In illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de Scribis et Pharisæis, dicéntes: Magíster, vólumus a te signum vidére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. in Luc. cap. 11.

Judæórum plebe damnáta, Ecclésiæ mystérium evidénter exprímitur, quæ in Ninivítis per pœniténtiam, et in regína Austri per stú-

dium percipiéndæ sapiéntiæ, de totíus orbis finibus congregátur, ut pacífici Salomónis verba cognóscat. Regína plane, cujus regnum est indivísum, de divérsis et distántibus pópulis in unum corpus assúrgens.

℟. Scíndite. 177.

Lectio ij.

Itaque Sacraméntum illud magnum est de Christo, et Ecclésia. Sed tamen hoc majus est, quia illud in figúra ante præcéssit, nunc autem plenum in veritáte mystérium est. Illic enim Sálomon typus, hic autem Christus in suo córpore est. Ex duóbus ígitur constat Ecclésia : ut aut peccáre nésciat, aut peccáre désinat. Pœniténtia enim delíctum ábolet, sapiéntía cavet.

℟. Frange. 177.

Lectio iij.

Céterum Jonæ signum, ut typus Domínicæ passiónis, ita étiam grávium, quæ Judæi commíserint, testificátio peccatórum est. Simul advértere licet et majestátis oráculum, et pietátis indícium. Namque Ninivitárum exémplo et denuntiátur supplícium, et remédium demonstrátur. Unde étiam Judæi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pœniténtiam.

℟. Abscóndite eleemósynam. 178.

Ad Bened. Aña. Generátio * hæc prava et pervérsa signum quærit : et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : et contra cuncta nobis adversántia, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Sicut fuit Jonas * in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ.

Oratio.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra : ut vidére possímus quæ agénda sunt ; et quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 15. c

In illo témpore : Egréssus Jesus, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

L. 2. Com. in c.15. Matth.

Scribis et Pharisæis calumniatóribus derelíctis, transgréditur in partes Tyri et Sidónis, ut Tyrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananæa egréditur de fínibus prístinis, ut clamans fíliæ ímpetret sanitátem. Obsérva quod in quintodécimo loco fília Chananææ sanétur. Miserére mei, Dómine, fili David. Inde novit vocáre fílium David, quia egréssa jam fúerat de fínibus suis, et errórem Tyriórum ac Sidoniórum loci ac fídei commutatióne dimíserat.

℟. Tribulárer, si nescírem misericórdias tuas, Dómine : tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat : *Qui Chananæam et publicánum vocásti ad pœniténtiam. ℣. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. Qui.

Lectio ij.

Fília mea male a dæmónio vexátur. Ego fíliam Chananææ puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignorántes Creatórem, et adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum : non de supérbia pharisáica, nec de scribárum supercílio : sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contrárius, per quam jússerat : In viam Géntium ne abiéritis, et in civitátes Samaritanórum ne intravéritis. Nolébat enim occasiónem calumniatóribus dare : perfectámque salútem Géntium passiónis et resurrectiónis témpori reservábat.

℟. In ómnibus. 174.

Lectio iij.

Et accedéntes discípuli ejus rogábant eum, dicéntes : Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananæa mulíere, quam alter Evangelísta Syrophœníssam appéllat : vel importunitáte ejus carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum médicum crébrius inclamáret. Ipse autem respóndens ait: Non sum missus, nisi ad oves quæ periérunt domus Israel. Non quo et ad Gentes non missus

sit, sed quo primum missus sit ad Israel : ut illis non recipiéntibus Evangélium, justa fieret ad Gentes transmigrátio.

℟. In jejúnio. 175.

Ad Bened. Aña. Egréssus Jesus * secéssit in partes Tyri et Sidónis : et ecce múlier Chananæa a fínibus illis egréssa, clamábat, dicens : Miserére mei, fili David.

Oratio.

Devotiónem pópuli tui, quæsumus Dómine, benígnus inténde : ut, qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. O múlier, * magna est fides tua : fiat tibi sicut petísti.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, pópulis christiánis, et quæ profiténtur agnóscere : et cœléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 5.

In illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 17. in Joann. post initium.

Videámus quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis ejus númerum quemdam languóris. Trigínta et octo annos habébat in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat, quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo : áderit Dóminus, ut cóngrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur : notum esse árbitror caritáti vestræ : testántur sæpíssime divínæ Scriptúræ : jejúnium hoc número consecrátum esse, bene nostis. Nam et Móyses quadragínta diébus jejunávit, et Elías tótidem : et ipse Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur Lex, per Elíam significántur Prophétæ, per Dóminum si-

gnificátur Evangélium. Ideo in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis osténdit in claritáte vultus et vestis suæ: appáruit enim médius inter Móysen et Elíam, tamquam Evangélium testimónium habéret a Lege et Prophétis.

℟. Emendémus. 175.

Lectio ij.

Sive ergo in Lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum et generále est, abstinére ab iniquitátibus et illícitis voluptátibus sæculi, quod est perféctum jejúnium: ut abnegántes impietátem et sæculáres cupiditátes, temperánter et juste et pie vivámus in hoc sæculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, et dicit: Exspectántes illam beátam spem, et manifestatiónem glóriæ beáti Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo sæculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cum bene vívimus, cum ab iniquitátibus, et ab illícitis voluptátibus abstinémus: sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, exspectámus beátam illam spem, et revelatiónem glóriæ magni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fúerit de spe facta res, acceptúri sumus mercédem denárium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in vínea laborántibus secúndum Evangélium, quod vos credo reminísci: neque enim ómnia commemoránda sunt tamquam rúdibus et imperítis. Denárius ergo, qui accépit nomen a número decem, rédditur, et conjúnctus quadragenário fit quinquagenárius: unde cum labóre celebrámus Quadragésimam ante Pascha; cum lætítia vero, tamquam accépta mercéde Quinquagésimam post Pascha.

℟. Derelínquat. 176.

Lectio iij.

Mementóte quod proposúerim númerum trigínta octo annórum in illo lánguido. Volo expónere, quare númerus ille trigésimus et octávus, languóris sit pótius quam sanitátis. Ergo, ut dicébam, cáritas implet legem: ad plenitúdinem legis in ómnibus opéribus pértinet qua-

dragenárius númerus. In caritáte autem duo præcépta nobis commendántur : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua : et díliges próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus præcéptis tota lex pendet, et Prophétæ. Mérito et illa vídua omnes facultátes suas, duo minúta misit in dona Dei : mérito et pro illo lánguido a latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accépit, unde sanarétur : mérito apud Samaritános bíduum fecit Jesus, ut eos caritáte firmáret. Binário ergo isto número cum áliquid boni significátur, máxime bipertíta cáritas commendátur. Si ergo quadragenárius númerus habet perfectiónem legis, et lex non implétur nisi in gémino præcépto caritátis : quid miráris, quia languébat, qui ad quadragínta, duo minus habébat?

℟. Paradísi. 176.

Ad Bened. Aña. Angelus Dómini * descendébat de cœlo, et movebátur aqua, et sanábitur unus.

Oratio.

Esto, Dómine, propítius plebi tuæ : et quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnif. Aña. Qui me sanum fecit, * ille mihi præcépit : Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

Oratio.

Exáudi nos, miséricors Deus : et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 17.

In illo témpore : Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía S. Leónis Papæ.

Hom. de Transfig. Dom.

Evangélica léctio, dilectíssimi, quæ per aures córporis interiórem méntium nostrárum pulsávit audítum, ad magni sacraménti nos intelligéntiam vocat : quam aspiránte grátia Dei, facílius assequémur, si consideratiónem nostram ad ea, quæ paulo supérius

sunt narráta, referámus. Salvátor enim humáni géneris Jesus Christus, condens eam fidem, quæ et ímpios ad justítiam, et mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discípulos suos doctrínæ mónitis, et óperum miráculis imbuébat : ut idem Christus et Unigénitus Dei, et hóminis Fílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non próderat ad salútem : et æquális erat perículi, Dóminum Jesum Christum aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidísse ; cum utrúmque esset páriter confiténdum : quia sicut Deo vera humánitas, ita hómini ínerat vera divínitas. ℟. Scíndite. 177.

Lectio ij.

Ad confirmándam ergo hujus fídei salubérrimam cognitiónem interrogáverat discípulos suos Dóminus, inter divérsas aliórum opiniónes quid ipsi de eo créderent quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus per revelatiónem summi Patris corpórea súperans, et humána transcéndens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis : quia non ad solam respéxit substántiam carnis et sánguinis : tantúmque in hac fídei sublimitáte complácuit, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem super quam fundáta Ecclésia, portis ínferi et mortis légibus prævaléret : nec in solvéndis aut ligándis quorumcúmque causis, áliud ratum esset in cœlis, quam quod Petri sedísset arbítrio. ℟. Frange. 177.

Lectio iij.

Hæc autem, dilectíssimi, laudátæ intelligéntiæ celsitúdo instruénda erat de inferióris substántiæ sacraménto : ne apostólica fides ad glóriam confiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ receptiónem indígnam impassíbili Deo atque incóngruam judicáret : et ita jam in Christo humánam créderet glorificátam esse natúram, ut nec supplício posset áffici, nec morte dissólvi. Et ídeo dicénte Dómino, quod oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati a senióribus et scribis, ac princípibus sacerdótum, et occídi, et tértia

die resúrgere : cum beátus Petrus, qui supérno illustrátus lúmine, de ardentíssima Fílii Dei confessióne fervébat, contumélias illusiónum et crudelíssimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, et líbero fastídio respuísset, benígna a Jesu increpatióne corréptus, et ad cupiditátem participándæ cum eo passiónis animátus est.

℟. Abscóndite. 178.

Ad Bened. Aña. Assúmpsit Jesus * discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio.

Pópulum tuum, quæsumus Dómine, propítius réspice : atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Capitulum. 1. Thess. 4.

Fratres : Rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus. Audi, benígne. ℣. Angelis suis. 145.

Ad Magnif. Aña. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio.

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui : intérius exteriúsque custódi : ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

DOM. II. QUADRAG.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Non sit vobis. 2. Hymnus. Ex more. ut in Psalterio. 3.

In primo Nocturno.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 27.

Sénuit autem Isaac, et caligavérunt óculi ejus, et vidére non póterat : vocavítque Esau fílium suum majórem, et dixit ei : Fili mi? Qui respóndit : Adsum. Cui pater : Vides, inquit, quod senúerim, et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram, et arcum ; et egrédere foras : cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam, et benedícat tibi ánima mea ántequam móriar. Quod cum audísset Rebécca,

et ille abiísset in agrum ut jussiónem patris impléret, dixit filio suo Jacob : Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei : Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiésce consíliis meis, et pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur : quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur.

℟. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam,* Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et.

Lectio ij.

Cui ille respóndit : Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis : si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere ; et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater : In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi : tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum : pelliculásque hædórum circúmdedit mánibus,et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit : Pater mi ? At ille respóndit : Audio. Quis es tu, fili mi ? Dixítque Jacob : Ego sum primogénitus tuus Esau : feci sicut præcepísti mihi : surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum : Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi ? Qui respóndit : Volúntas Dei fuit ut cito occúrreret mihi quod volébam.

℟. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus : créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris : * Et donet tibi de rore cœli benedictiónem. ℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet. Et.

Lectio iij.

Dixítque Isaac : Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis filius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac : Vox quidem, vox Jacob est : sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum : quia pilósæ manus similitúdinem majóris expresserant. Benedícens ergo illi, ait : Tu es filius meus Esau ? Respóndit : Ego sum. At ille : Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum : Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi, Accéssit, et osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait : Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ, abundántiam fruménti, et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus : esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi sit ille maledíctus : et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundántiam : sérviant tibi tribus et pópuli : * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi contra mendácium.

Cap. 10. tom. 4. post init.

Lectio iv.

Jacob quod matre fecit auctóre, ut patrem fállere viderétur, si diligénter et fidéliter attendátur, non est mendácium, sed mystérium. Quæ si mendácia dixérimus, omnes étiam parábolæ ac figúræ significandárum quarumcúmque rerum, quæ non ad proprietátem accipiéndæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intelligéndum, dicéntur esse mendácia : quod absit omníno. Nam qui hoc putat, trópicis étiam tam multis locutiónibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam ; ita ut hæc ipsa, quæ appellátur metáphora, hoc est, de re própria

ad rem non própriam verbi alicújus usurpáta translátio, possit ista ratióne mendácium nuncupári.

℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non.

Lectio v.

Quæ significántur enim, útique ipsa dicúntur: putántur autem mendácia, quóniam non ea, quæ vere significántur, dicta intelligúntur, sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse credúntur. Hoc ut exémplis fiat plánius, idípsum quod Jacob fecit, atténde. Hædínis certe péllibus membra contéxit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus: hoc enim fecit, ut putarétur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significándum revéra factum est, referátur: per hædínas pelles, peccáta: per eum vero, qui eis se opéruit ille significátus est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit.

℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit.

Lectio vj.

Verax ergo significátio nullo modo mendácium recte dici potest: ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixísset: Quis es tu, fili? Ille respóndit: Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referátur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur: si autem ad illud, propter quod significándum ista gesta díctaque conscrípta sunt: ille est hic intelligéndus in córpore suo, quod est ejus Ecclésia, qui de hac re loquens, ait: Cum vidéritis Abraham, et Isaac, et Jacob, et omnes Prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras. Et, Vénient ab Oriénte, et Occidénte, et Aquilóne, et Austro, et accúm-

bent in regno Dei. Et, Ecce sunt novíssimi, qui erant primi : et sunt primi, qui erant novíssimi. Sic enim quodámmodo minor majóris primátum frater ábstulit, atque in se tránstulit fratris.

℟. Erit mihi Dñus in Deum, et lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei : et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória. Décimas.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

In illo témpore : Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum, et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homilía S. Leónis Papæ.

Ex Hom. de Transf. Dñi.

Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et fratrem ejus Joánnem, et conscénso cum eis seórsum monte præcélso, claritátem suæ glóriæ demonstrávit : quia licet intellexíssent in eo majestátem Dei, ipsíus tamen córporis, quo divínitas tegebátur, poténtiam nesciébant. Et ídeo próprie signantérque promíserat, quosdam de astántibus discípulis non prius gustáre mortem, quam vidérent Fílium hóminis veniéntem in regno suo, id est, in régia claritáte, quam spirituáliter ad natúram suscépti hóminis pertinéntem, his tribus viris vóluit esse conspícuam. Nam illam ipsíus Deitátis ineffábilem et inaccessíbilem visiónem, quæ in ætérnam vitam mundis corde servátur nullo modo mortáli adhuc carne circúmdati intuéri póterant et vidére.

℟. Dixit Angelus ad Jacob : * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei : Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cumque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane : et cum vidéret quod eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte me.

Lectio viij.

Dicénte Patre : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte : nonne evidénter au-

dítum est : Hic est Fílius meus, cui ex me et mecum esse sine témpore est ? quia nec génitor génito prior, nec génitus est genitóre postérior. Hic est Fílius meus, quem a me non séparat Déitas, non dívidit potéstas, non discérnit ætérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptívus, sed próprius : non aliúnde creátus, sed ex me génitus, nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natus æquális.

℟. Vidi Dóminum fácie ad fáciem : * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi : Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et

Lectio ix.

Hic est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt, et sine quo factum est nihil : qui ómnia quæ fácio, simíliter facit : et quidquid óperor, inseparabíliter mecum atque indifferénter operátur. Hic est Fílius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitátem, non rapína appétiit, nec usurpatióne præsúmpsit : sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humánum exsequerétur commúne consílium, usque ad formam servílem inclinávit incommutábilem Deitátem. Hunc ergo, in quo mihi per ómnia bene compláceo, et cujus prædicatióne, maniféstor, cujus humilitáte clarificor, incunctánter audíte : quia ipse est véritas et vita, ipse virtus mea atque sapiéntia.

℟. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens : Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi : * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi : Revértere in terram nativitátis tuæ : Dñe, qui pascis me a juventúte mea. Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

AD LAUDES.

Aña 1. Dómine, * lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. Ps. Miserére mei, Deus. 65.

Aña 2. Déxtera Dómini * fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me. Ps. Confitémini. 27.

Aña 3. Factus est * adjútor meus, Deus me-

us. Ps. Deus, Deus meus. cum reliquis. 21.

Aña 4. Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Aña 5. Státuit ea * in ætérnum, et in sæculum sæculi : præcéptum pósuit et non præteríbit.

Capitulum. 1. Thess. 4. b

Fratres : Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo : sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus. O sol salútis.

℣. Angelis suis. 24.

Ad Bened. Aña. Assúmpsit Jesus * discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio.

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui : intérius exteriúsque custódi ; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Primam.

Aña. Dómine,* bonum est nos hic esse : si vis, faciámus hic tria tabernácula : tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Ad Tertiam.

Aña. Dómine, * bonum est. ut supra ad Primam.

Capit. Fratres : Rogámus, ut supra.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Aña. Faciámus hic * tria tabernácula : tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Capitulum. 1. Thess. 4. b

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra : ut abstineátis vos a fornicatióne ; ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne, et honóre.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Aña. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Capitulum. 1. Thess. 4. b
Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem in Christo Jesu Dómino nostro.
℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi de Dominica. 142.
Capit. Fratres: Rogámus.
Hymnus. Audi, benígne. ℣. Angelis. 145.
Ad Magnif. Aña. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.
Deinde Vesp. Defunct.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Lectio j. Cap. 8. c
In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.
Hom. S. Augustíni Epísc.
Tract. 38. in Joannem.
Locútus est Dóminus Judæis, dicens : Ego vado. Christo enim Dómino mors proféctio fuit illo, unde vénerat, et unde non discésserat. Ego, inquit, vado, et quærétis me, non desidério, sed ódio. Nam illum, posteáquam abscéssit ab óculis hóminum, inquisiérunt et qui óderant, et qui amábant : illi persequéndo, isti habére cupiéndo. In Psalmis ait ipse Dóminus per prophétam : Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Et íterum ait álio loco in Psalmo : Confundántur et revereántur requiréntes ánimam meam.
℟. Dum iret Jacob de Bersabée, et pérgeret Haran, locútus est ei Dóminus dicens : * Terram in qua dormis, tibi dabo, et sémini tuo. ℣. Ædificávit ex lapídibus altáre in honórem Dómini, fundens óleum désuper : et benedíxit eum Deus, dicens. Terram.
Lectio ij.
Culpávit, qui non requírerent : damnávit requiréntes. Bonum est enim quærere ánimam Christi, sed quo modo eam quæsiérunt discípuli : et malum est quærere ánimam Christi, sed quo modo eam Judæi quæsié-

runt : illi enim ut habérent, isti ut pérderent. Dénique istis, quia sic quærébant more malo, corde pervérso, quid secútus adjúnxit? Quærétis me : et, ne putétis, quia bene me quærétis, in peccáto vestro moriémini. Hoc est Christum male quærere, in peccáto suo mori : hoc est illum odísse, per quem possit solum salvus esse.

℟. Appáruit Deus Jacob, et benedíxit eum, et dixit : Ego sum Deus Bethel, ubi unxísti lápidem, et votum vovísti mihi : * Créscere te fáciam, et multiplicábo te. ℣. Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. Créscere.

Lectio iij.

Cum enim hómines, quorum spes in Deo est, non débeant mala réddere nec pro malis : reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque senténtiam præscius, quod in suo peccáto moreréntur. Deínde adjúnxit : Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Hoc et discípulis suis álio loco dixit : nec tamen eis dixit : In peccáto vestro moriémini. Quid autem dixit? quod et istis : Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Non ábstulit spem, sed prædíxit dilatiónem. Quando enim hoc discípulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant veníre, quo ille ibat, sed póstea ventúri erant : isti autem numquam, quibus præscius dixit : In peccáto vestro moriémini.

℟. Det tibi Deus. 192.

Ad Bened. Aña. Ego princípium, * qui et loquor vobis.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut família tua, quæ se affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet, sectándo justítiam a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnif. Aña. Qui me misit, mecum est, * et non relíquit me solum : quia quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus : et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus effectum. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 23. b

In illo témpore : Locútus est Jesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens : Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ et Pharisæi. Omnia ergo quæcúmque díxerint vobis, serváte, et fácite : secúndum ópera vero eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

L.4.Com.in c. 23. Matth.

Quid mansuétius, quid benígnius Dómino ? Tentátur a Pharisæis, confringúntur insídiæ eórum, et secúndum Psalmístam : Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : et nihilóminus propter sacerdótii et nóminis dignitátem hortátur pópulos, ut subjiciántur eis, non ópera sed doctrínam considerántes. Quod autem ait : Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisæi : per cáthedram doctrínam legis osténdit. Ergo et illud quod dícitur in Psalmo : In cáthedra pestiléntiæ non sedit : et cáthedras vendéntium colúmbas evértit : doctrínam debémus accípere.

℟. Dum exíret. 193.

Lectio ij.

Alligant enim ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hóminum, dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros, qui grávia jubent, et minóra non fáciunt. Notándum autem, quod et húmeri, et dígitus, et ónera, et víncula quibus alligántur ónera, spirituáliter intelligénda sunt. Omnia vero ópera sua fáciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba et Pharisæus est.

℟. Si Dóminus. 193.

Lectio iij.

Dilátant enim phylactéria sua, et magníficant fímbrias. Amant quoque primos recúbitus in cœnis, et primas cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Væ nobis míseris, ad quos Pharisæórum vítia transiérunt ! Dóminus cum dedísset mandáta legis per Móysen, ad extrémum íntulit : Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos.

Et est sensus : Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur : sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc Pharisæi male interpretántes, scribébant in membránis Decálogum Móysi, id est, decem verba legis, complicántes ea, et ligántes in fronte, et quasi corónam cápiti faciéntes : ut semper ante óculos moveréntur.

℟. Erit mihi. 194.

Ad Bened. Aña. Unus est * enim magíster vester, qui in cœlis est, Christus Dóminus.

Oratio.

Pérfice, quæsumus Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium ; ut, quæ te auctóre faciénda cognóvimus, te operánte impleámus. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Omnes autem, * vos fratres estis : et patrem nolíte vocáre vobis super terram : unus est enim Pater vester, qui in cœlis est : nec vocémini magístri, quia magíster vester unus est Christus.

Oratio.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus : ut, remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 20. b

In illo témpore : Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secréto, et ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum, et Scribis, et condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. de Fide ad Gratian. c. 2.

Consideráte, quæ mater filiórum Zebedæi cum fíliis, et pro fíliis petat : mater est útique, cui pro filiórum honóre sollícitæ immoderátior quidem, sed tamen ignoscénda mensúra votórum est. Atque mater ætáte longæva, stúdio religiósa, solátio destitúta, quæ tunc témporis, quando vel juvánda, vel alénda foret válidæ prolis auxílio, abésse sibi líberos patiebátur, et voluptáti suæ mercédem sequén-

tium Christum prætúlerat filiórum. Qui prima voce vocáti a Dómino (ut légimus) relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum.
℟. Dixit Angelus. 194.

Lectio ij.

Hæc ígitur stúdio matérnæ sedulitátis indulgéntior, obsecrábat Salvatórem, dicens: Ut sédeant, hi duo filii mei, unus ad déxteram tuam, et alter ad sinístram in regno tuo. Etsi error, pietátis tamen error est. Nésciunt enim matérna víscera patiéntiam: et si voti avára, tamen veniábilis cupíditas, quæ non pecúniæ est ávida, sed grátiæ. Nec inverecúnda petítio, quæ non sibi, sed líberis consulébat. Matrem consideráte, matrem cogitáte.
℟. Vidi Dóminum. 195.

Lectio iij.

Considerábat Christus matris dilectiónem, quæ filiórum mercéde grandævam solabátur senéctam: et desidériis licet fessa matérnis, carissimórum pígnorum tolerábat abséntiam. Consideráte étiam féminam, hoc est, sexum fragiliórem, quem Dóminus própria nondum confirmáverat passióne. Consideráte, inquam, Hevæ illíus primæ mulíeris herédem transfúsa in omnes immoderátæ cupiditátis successióne labéntem: quam Dóminus adhuc próprio sánguine non redémerat, nondum inólitam affécti bus ómnium immódici contra fas honóris appeténtiam suo Christus cruóre dilúerat. Hereditário ígitur múlier delinquébat erróre.
℟. Cum audísset. 195.

Ad Bened. Aña. Ecce ascéndimus * Jerosólymam: et Fílius hóminis tradétur ad crucifigéndum.

Oratio.

Pópulum tuum, quæsumus Dómine, propítius réspice: et quos ab escis carnálibus præcipis abstinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Tradétur enim Géntibus * ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum.

Oratio.

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor, dírige ad te tuórum corda servórum: ut spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 16.

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 40. in Evang.

Quem, fratres caríssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide, nisi judáicum pópulum signat : qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem ? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi gentílem pópulum figuráliter éxprimit ? Qui dum convérsus ad Deum peccáta confitéri sua non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vúlnere virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit.

℟. Tolle arma tua. 191.

Lectio ij.

Quid est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vúlnerum rúptio ? Quia peccáti virus salúbriter aperítur in confessióne, quod pestífere latébat in mente. Vúlnera étenim cutis in superfíciem trahunt humórem putrédinis. Et confiténdo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperímus ? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat ; quia gentílium quemque ad cognitiónem legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat.

℟. Ecce odor. 191.

Lectio iij.

Qui dum doctrínam legis non ad caritátem hábuit, sed ad elatiónem, quasi de accéptis ópibus túmuit : et quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contra, jacéntis páuperis vúlnera lingébant canes. Nonnúmquam solent in sacro elóquio per canes, prædicatóres intélligi. Canum étenim lingua, vulnus dum lingit, curat : quia et doctóres sancti, dum in confessióne peccáti nostri nos ínstruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt. ℟. Det tibi. 192.

Ad Bened. Aña. Fili, recordáre * quia recepí-

sti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala.

Oratio.

Præsta nobis, quæsumus Dómine, auxílium grátiæ tuæ : ut jejúniis et oratiónibus conveniénter inténti liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dñum.

Ad Magnif. Aña. Dives ille * guttam aquæ pétiit, qui micas panis Lázaro negávit.

Oratio.

Adésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus : ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta consérves. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 21. d.

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum parábolam hanc : Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 9. in c. 20. Lucæ.

Pleríque várias significatiónes de víneæ appellatióne derívant:sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israel esse memorávit. Hanc víneam quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo qui eam locávit colónis, et ipse péregre fuit : non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est : sed quia est præséntior diligéntibus, negligéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberálitas, eo inexcusabílior pervicácia.

℟. Dum exíret. 193.

Lectio ij.

Unde bene secúndum Matthæum habes, quia et sepem circúmdedit : hoc est, divínæ custódiæ munitióne vallávit, ne fácile spiritálium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea tórcular. Quómodo intellígimus quid sit tórcular, nisi forte quia Psalmi pro torculáribus inscribúntur : eo quod in his mystéria Domínicæ passiónis, modo musti sancto fervéntis Spíritu, redundántius æstuáverint? Unde ébrii putabántur, quibus Spíritus sanctus in-

undábat. Ergo et hic fodit tórcular, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spiritáli infusióne deflúeret.

℟. Si Dóminus. 193.

Lectio iij.

Ædificávit turrim, vérticem scílicet legis attóllens : atque ita hanc víneam munítam, instrúctam, ornátam, locávit Judæis. Et témpore frúctuum sérvulos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntuum. Nullus enim fructus éxstitit Judæórum, nullus víneæ hujus provéntus, de qua Dñus ait : Exspectávi ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non lætítiæ vino, non spiritáli musto, sed cruénto Prophetárum sánguine torculária redundárunt.

℟. Erit mihi. 194.

Ad Bened. Aña. Malos male perdet, * et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.

Orátio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut, sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum.

Hodie Ps. Pœnitent.

Ad Magnif. Aña. Quæréntes eum tenére, * timuérunt turbam, quia sicut Prophétam eum habébant.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis : ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne defendi. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 15. c.

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis, et Scribis parábolam istam : Homo quidam hábuit duos fílios : et dixit adolescéntior ex illis patri : Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

L. 8. Com. in c. 15. Lucæ.

Vides, quod divínum patrimónium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quod adolescentióri dedit. Nulla Dei regno infírma ætas : nec fides gravátur annis. Ipse certe se judicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessísset a patre, impediméntum nescísset ætátis : sed posteáquam domum pá-

triam derelínquens, péregre proféctus est, cœpit egére. Mérito ergo prodégit patrimónium, qui recéssit ab Ecclésia.

℟. Pater, peccávi in cœlum, et coram te, jam non sum dignus vocári fílius tuus: * Fac me sicut unum ex mercenáriis tuis. ℣. Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei. Fac.

Lectio ij.

Péregre proféctus est in regiónem longínquam. Quid longínquius quam a se recédere: nec regiónibus, sed móribus separári: stúdiis discrétum esse, non terris; et quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére sanctórum? Etenim qui se a Christo séparat, exsul est pátriæ, civis est mundi. Sed nos non sumus ádvenæ atque peregríni, sed cives sumus sanctórum, et doméstici Dei. Qui enim erámus longe, facti sumus prope in sánguine Christi. Non invideámus de longínqua regióne remeántibus: quia et nos fúimus in regióne longínqua, sicut Isaías docet. Sic enim habes: Qui sedébant in regióne umbræ mortis, lux orta est illis. Régio ergo longínqua umbra est mortis.

℟. Vidi Dóminum. 195.

Lectio iij.

Nos autem, quibus spíritus ante fáciem Christus est Dóminus, in umbra vívimus Christi. Et ídeo dicit Ecclésia: in umbra ejus concupívi, et sedi. Ille ígitur vivéndo luxurióse, consúmpsit ómnia ornaménta natúræ. Unde tu, qui accepísti imáginem Dei, qui habes similitúdinem ejus, noli eam irrationábili fœditáte consúmere. Opus Dei es: noli ligno dícere: Pater meus es tu: ne accípias similitúdinem ligni, quia scriptum est: Símiles illis fiant qui fáciunt ea.

℟. Cum audísset. 195.

Ad Bened. Aña. Vadam ad patrem meum, * et dicam ei: Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, nostris efféctum jejúniis salutárem: ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Capitulum. Ephes. 5.

Fratres : Estóte imitatóres Dei, sicut filii caríssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus. Audi, benígne. ℣. Angelis suis. 145.

Ad Magnif. Aña. Dixit autem pater * ad servos suos : Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánnulum in manu ejus, et calceaménta in pédibus ejus.

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice : atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

DOM. III. QUADRAG.

AD MATUTINUM.

Invit. Non sit vobis. 2.

Hymnus. Ex more. 3.

In primo Nocturno.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 37.

Joseph cum séxdecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer : et erat cum fíliis Balæ et Zelphæ, uxórum patris sui : accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Joseph super omnes fílios suos, eo quod in senectúte genuísset eum : fecítque ei túnicam polymítam. Vidéntes autem fratres ejus quod a patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui. Accidit quoque, ut visum sómnium reférret frátribus suis : quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos : Audíte sómnium meum quod vidi : Putábam nos ligáre manípulos in agro : et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris ? aut subjiciémur ditióni tuæ ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait : Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo, et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus et dixit : Quid sibi vult

hoc sómnium quod vidísti? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram? ℟. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes: Ecce somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua. ℣. Cumque vidíssent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicébant. Veníte.

Lectio ij.

Invidébant ei ígitur fratres sui: pater vero rem tácitus considerábat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte: Præsto sum; ait ei: Vade, et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora: et renúntia mihi quid agátur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quæreret. At ille respóndit: Fratres meos quæro, índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicéntes: Eámus in Dóthaïn. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthaïn. Qui cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere: et mútuo loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemúsque: Fera péssima devorávit eum: et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua. ℟. Dixit Judas frátribus suis: Ecce Ismaelítæ tránseunt: veníte, venundétur, et manus nostræ non polluántur: * Caro enim et frater noster est. ℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venundétur. Caro.

Lectio iij.

Audiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem: sed projícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manús-

que vestras serváte innóxias: hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Conféstim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnica talári et polymíta: miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habébat aquam. Et sedéntes ut comédere nt panem, vidérunt Ismaelítas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum, portántes arómata, et resínam, et stacten in Ægyptum. Dixit ergo Judas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est ut venundétur Ismaelítis, et manus nostræ non polluántur: frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismaelítis vigínti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum.

℟. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismaelítis vigínti argénteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Puer non compáret, et ego quo ibo. ℣. At illi intíncta túnica Joseph in sánguine hædi, misérunt qui ferret eam ad patrem, et díceret: Vide, si túnica fílii tui sit, an non. Reversúsque. Glória Patri. Puer.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de S. Joseph.

Lectio iv. Cap. 1.

Sanctórum vita céteris norma vivéndi est. Ideóque digéstam plénius accépimus sériem Scripturárum: ut dum Abraham, Isaac, et Jacob, ceterósque justos legéndo cognóscimus, velut quemdam nobis innocéntiæ trámitem virtúte eórum reserátum imitántibus vestígiis persequámur. De quibus mihi cum frequens tractátus fúerit, hódie sancti Joseph história occúrrit: in quo cum plúrima fúerint génera virtútum, præcípue tamen insígne effúlsit castimóniæ. Justum est ígitur, ut cum in Abraham didicéritis ímpigram fídei devotiónem, in Isaac sincéræ mentis puritátem, in Jacob singulárem ánimi laborúmque patiéntiam: ex illa generalitáte

virtútum in ipsas spécies disciplinárum intendátis ánimum.

℟. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu et dixit : * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph. ℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem : quam cum cognovísset pater, ait. Fera.

Lectio v.

Sit ígitur nobis propósitus sanctus Joseph tamquam spéculum castitátis. In ejus enim móribus, in ejus áctibus lucet pudicítia, et quidam splendet castimóniæ comes, nitor grátiæ. Unde étiam a paréntibus plus quam céteri fílii diligebátur. Sed ea res invídiæ fuit : quod siléntio prætereúndum non fuit : hinc enim arguméntum totíus históriæ processit : simul ut cognoscámus, perféctum virum non movéri ulciscéndi dolóris ; invídia, nec malórum repéndere vicem. Unde et David ait : Si réddidi retribuéntibus mihi mala.

℟. Joseph dum intráret in terram Ægypti, linguam quam non nóverat, audívit : manus ejus in labóribus serviérunt : * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. Et.

Lectio vj.

Quid autem esset, quod præférri Joseph mererétur céteris, si aut lædéntes læsísset, aut diligéntes dilexísset ? Hoc enim pleríque fáciunt. Sed illud mirábile, si díligas inimícum tuum : quod Salvátor docet. Jure ergo mirándus, qui hoc fecit ante Evangélium, ut læsus032 párceret, appetítus ignósceret, vénditus non reférret injúriam, sed grátiam pro contumélia sólveret : quod post Evangélium omnes didícimus, et serváre non póssumus. Discámus ergo et sanctórum invídiam, ut imitémur patiéntiam : et cognoscámus, illos non natúræ præstantióris fuísse, sed observantióris : nec vítia nescísse, sed emendásse. Quod si invídia étiam sanctos adússit, quanto magis cavéndum est, ne inflámmet peccatóres ?

℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit : * Ut súggeras Pharaóni, ut edú-

cat me de isto cárcere : * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum : tunc meménto mei. Ut. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sanctio Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11. b.

In illo témpore : Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

L. 4. c. 48. in Luc. 11.

Dæmoníacus iste apud Matthæum non solum mutus, sed et cæcus fuísse narrátur : curatúsque dícitur a Dómino, ita ut loquerétur, et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt : cæcus videt, mutus lóquitur, posséssus a dæmone liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotídie complétur in conversióne credéntium : ut expúlso primum dæmone fídei lumen aspíciant : deínde ad laudes Dei tacéntia prius ora laxéntur. Quidam autem ex eis dixérunt : In Beélzebub, príncipe dæmoniórum, éjicit dæmónia. Non hæc áliqui de turba sed Pharisæi calumniabántur et scribæ, sicut álii Evangelístæ testántur.

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus :* Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis : Numquid non dixi vobis : Nolíte peccáre in púerum ; et non audístis me ? Idcírco.

Lectio viij.

Turbis quippe, quæ minus erudítæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus : illi contra, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequíverant, sinístra interpretatióne pervértere laborábant : quasi non hæc divinitátis, sed immúndi spíritus ópera fuíssent. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Vel in morem Elíæ ignem de sublími veníre cupiébant : vel in similitúdinem Samuélis témpore æstívo mugíre tonítrua, coru-

scáre fúlgura, imbres rúere : quasi non possent et illa calumniári, et dícere, ex occúltis et váriis áeris passiónibus accidísse. At tu, qui calumniáris ea, quæ óculis vides, manu tenes, utilitáte sentis, quid féceris de iis, quæ de cœlo vénerint ? Utique respondébis, et magos in Ægypto multa signa fecísse de cœlo.

℟. Dixit Ruben frátribus suis : Numquid non dixi vobis : Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me ? * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En.

Lectio ix.

Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis : Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitáta respóndit : ut vel sic compelleréntur crédere poténtiæ ejus, qui cordis vidébat occúlta. Si autem omne regnum in seípsum divísum desolátur : ergo Patris, et Fílii, et Spíritus sancti regnum non est divísum ; quod sine ulla contradictióne, non áliquo impúlsu desolándum, sed ætérna est stabilitáte mansúrum. Si autem sátanas in seípsum divísus est : quómodo stabit regnum ipsíus, quia dícitis in Beélzebub ejícere me dæmónia? Hoc dicens, ex ipsórum confessióne volébat intélligi, quod in eum non credéndo, in regno diáboli esse elegíssent, quod útique advérsum se divísum stare non posset.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis : Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis : * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, et adórans ait. Precor. Glória Patri. Precor.

AD LAUDES.

Aña 1. Fac benígne * in bona voluntáte tua, ut ædificéntur, Dómine, muri Jerúsalem. Ps. Miserére mei, Deus. 65.

Aña 2. Dóminus * mihi adjútor est, non timébo quid fáciat mihi homo. Ps. Confitémini. 27.

Aña 3. Deus misereátur nostri, * et benedícat nos. Ps. Deus, Deus meus. cum reliquis. 21.

Aña 4. Vim virtútis suæ * oblítus est ignis : ut púeri tui liberaréntur illæsi.

Aña 5. Sol et luna * laudáte Deum : quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum. Ephes. 5.

Fratres : Estóte imitatóres Dei, sicut filii caríssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus. O sol salútis. ℣. Angelis suis. 24.

Ad Bened. Aña. Cum fortis armátus * custódit átrium suum, in pace sunt ómnia quæ póssidet.

Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus, vota humílium réspice : atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Ad Primam.

Aña. Et cum ejecísset Jesus * dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ.

Ad Tertiam.

Aña. Si in dígito Dei * ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei.

Capit. Fratres : Estóte. ℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De. Glória Patri. Ipse. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Aña. Qui non cólligit mecum, * dispérgit : et qui non est mecum, contra me est.

Capitulum. Eph. 5. b

Hoc enim scitóte intelligéntes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Aña. Cum immúndus spíritus * exíerit ab hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem, et non invénit.

Capitulum. Eph. 5. c.

Eratis enim aliquándo ténebræ ; nunc autem lux in Dómino. Ut

filii lucis ambuláte : fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.
℟. br. Scuto circúmdabit te. * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi de Dñica. 142.
Capit. Fratres : Estóte.
Hymn. Audi, benígne. et ℣. Angelis suis. 145.
Ad Magnif. Aña. Extóllens vocem * quædam múlier de turba, dixit : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. At Jesus ait illi : Quinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.
Post Vesperas diei dicuntur Vesp. defunctor.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 4. d

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Utique dicétis mihi hanc similitúdinem : Médice, cura teípsum : quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

L. 4. in c. 4. Lucæ.

Non mediócris invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acérba ódia causas amóris infléctit. Simul hoc exémplo páriter et oráculo declarátur, quod frustra opem misericórdiæ cœléstis exspéctes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas. Aspernátor enim Dóminus invidórum est : et ab iis qui divína benefícia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit. Domínicæ quippe carnis actus, divinitátis exémplum est : et invisibília nobis ejus, per ea, quæ sunt visibília, demonstrántur.
℟. Tóllite hinc vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ : et cum invenéritis, adoráte eum super terram : * Deus autem meus fáciat eum vobis placábilem, et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, et eum quem tenet in vínculis. ℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera. Deus.

Lectio ij.

Non otióse ítaque Salvátor excúsat, quod

nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit: ne fortássis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes: sed ipsi se caritáte pátriæ, dum ínvident, abdicárunt. In veritáte dico vobis: Multæ víduæ fuérunt in diébus Elíæ. Non quia Elíæ dies fuérunt, sed in quibus Elías operátus est: aut quia Elías dies faciébat illis, qui in ejus opéribus lucem vidébant grátiæ spiritális, et convertebántur ad Dóminum. Et ídeo aperiebátur cœlum vidéntibus ætérna et divína mystéria: claudebátur, et fames erat, quando nulla erat cognoscéndæ divinitátis ubértas. Sed de hoc plénius díximus, cum de víduis scriberémus.

℟. Iste est frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinavítque in domum, et plorávit: quia erumpébant lácrymæ, et non póterat se continére. ℣. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin stantem: et commóta sunt ómnia víscera ejus super fratre suo. Festinavítque.

Lectio iij.

Et multi leprósi erant in Judæa tempóribus Eliséi Prophétæ; et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmat, et ad stúdium venerándæ divinitátis hortátur: quod nemo sanátus osténditur, et maculósi morbo córporis absolútus, nisi qui religióso offício stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína benefícia, sed observántibus deferúntur. Díximus in libro álio, in vídua illa, ad quam Elías diréctus est, typum Ecclésiæ præmíssum. Pópulus Ecclésiam congregávit, ut sequátur pópulus ille ex alienígenis congregátus. Pópulus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priúsquam mystico baptizarétur in flúmine: idem post sacraménta baptísmatis máculis córporis et mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga.

℟. Dixit Joseph úndecim frátribus suis: Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægyptum: adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite,

addúcite eum ad me, ut possit vívere. ℣. Biénnium enim est quod cœpit esse fames in terra : et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti. Ite. Glória Patri. Ite.

Ad Bened. Aña. Amen dico vobis, * quia nemo Prophéta accéptus est in pátria sua.

Oratio.

Córdibus nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde : ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus ; ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnif. Aña. Jesus autem tránsiens * per médium illórum ibat.

Oratio.

Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per Dñum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 18. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc. S. 16. de Verb. Dñi, t. 10.

Quare illum córripis ? Quia tu doles, quod peccáverit in te ? Absit. Si amóre tui id facis nihil facis : si amóre illíus facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas, utrum tui, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciéndo lucráris : nisi fecísses, períerat. Quid est ergo, quod pleríque hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt : Quid magnum feci ? in hóminem peccávi. Noli contémnere : in hóminem peccásti.

℟. Nuntiavérunt Jacob, dicéntes: Joseph fílius tuus vivit, et ipse dominátur in tota terra Ægypti : quo audíto, revíxit spíritus ejus, et dixit : * Súfficit mihi, vadam et vidébo eum ántequam móriar. ℣. Cumque audísset Jacob quod fílius ejus víveret, quasi de gravi somno evígilans, ait. Súfficit.

Lectio ij.

Vis nosse, quia in hóminem peccándo ,

perísti ? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te et ipsum solum, et audíeris illum, lucrátus est te. Quid est, Lucrátus est te : nisi quia períeras, si non lucrarétur te ? Nam si non períeras, quómodo te lucrátus est ? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apóstolus : Sic autem peccántes in fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infírmam, in Christum peccátis : ídeo quia membra Christi omnes facti sumus. Quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi ?

℟. Joseph dum. 209.

Lectio iij.

Nemo ergo dicat, quia non peccávi in Deum sed peccávi in fratrem : in hóminem peccávi, leve, vel nullum peccátum est. Forte inde dicis : Leve est, quia cito curátur. Peccásti in fratrem : fac satis et sanátus es. Cito fecísti mortíferam rem, sed remédium cito invenísti. Quis nostrum speret regnum cœlórum, fratres mei, quando dicit Evangélium : Qui díxerit fratri suo, fátue ; reus erit gehénnæ ignis ? Magnus terror : sed vide ibi remédium. Si obtúleris munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre. Non iráscitur Deus, quia differs impónere munus tuum : te quærit Deus magis, quam munus tuum.

℟. Meménto mei. 209.

Ad Bened. Aña. Si duo ex vobis * consénserint super terram de omni re quamcúmque petíerint, fiet illis a Patre meo, dicit Dóminus.

Oratio.

Exáudi nos, omnípotens et miséricors Deus ; et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dñum.

Ad Magnif. Aña. Ubi duo vel tres * congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dóminus.

Oratio.

Tua nos, Dómine, protectióne defénde : et ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dñum.

FERIA QUARTA.

Hodie dic. Ps. Gradual.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 15.

In illo témpore : Accessérunt ad Jesum

ab Jerosólymis Scribæ et Pharisæi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

L. 2. Com. in Matth. 15

Mira pharisæórum scribarúmque stultítia. Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes et præcépta non servet: Non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant. Manus, id est ópera, non córporis útique, sed ánimæ lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens, ait illis: Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam vera responsióne confútat. Cum, inquit, vos propter traditiónem hóminum præcépta Dñi negligátis; quare discípulos meos arguéndos putátis, quod seniórum jussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant? ℟. Mérito hæc. 210.

Lectio ij.

Nam Deus dixit: Honóra patrem et matrem: et, Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriátur. Vos autem dícitis: Quicúmque díxerit patri, vel matri: Munus quodcúmque est ex me, tibi próderit: et non honorificábit patrem suum, aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantum in salutatiónibus et officiis deferéndis, quantum in eleemósynis, ac múnerum oblatióne sentítur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas, quæ vere víduæ sunt. Hic honor donum intellígitur. Et in álio loco: Presbyteri dúplici honóre honorándi sunt, máxime qui labórant in verbo et doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur bovi trituránti os non cláudere: et dignus sit operárius mercéde sua. ℟. Dixit Ruben. 211.

Lectio iij.

Præcéperat Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut fílii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes scribæ et pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos fílios, ut si quis ea, quæ paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui

verus est pater, oblátio Dómini præponátur paréntum munéribus : vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi et Dei, in sacerdótum lucra céderet.
℟. Lamentabátur. 211.

Ad Bened. Aña. Audíte et intellígite * traditiónes, quas Dñus dedit nobis.

Oratio.

Præsta nobis, quæsumus Dómine; ut salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum.

AdMagnif. Aña. Non lotis mánibus * manducáre, non coínquinat hóminem.

Oratio.

Concéde quæsumus omnípotens Deus : ut, qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 4. f

In illo témpore : Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. in Lucæ c. 4.

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris : nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit : quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat ; sed prior sanári débuit, qui prior creátus est : nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.
℟. Vidéntes. 207.

Lectio ij.

Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit : nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret : nec solvi le-

gem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur : ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait : Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Dixit Judas. 207.

Lectio iij.

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat : ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat : deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei possunt : resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est : febris nostra, libído est : febris nostra, luxúria est : febris nostra, ambítio est : febris nostra, iracúndia est.

℟. Extrahéntes 208.

Ad Bened. Aña. Exíbant autem dæmónia * a multis, clamántia et dicéntia : Quia tu es Christus Fílius Dei, et íncrepans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum.

Oratio.

Magníficet te, Dómine, sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni beáta solémnitas ; qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Omnes qui habébant infírmos, * ducébant illos ad Jesum, et sanabántur.

Oratio.

Subjéctum tibi pópulum, quæsumus Dómine, propitiátio cœléstis amplíficet : et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 4.

In illo témpore : Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar : juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 15. in Joannem, post initium.

Jam incípiunt mystéria. Non enim frustra fatigátur Jesus : non enim frustra fatigátur virtus Dei : non enim frustra fatigátur, per quem fatigáti recreántur : non enim frustra fatigátur, quo deserénte fatigámur, quo præsénte firmámur. Fatigátur tamen Jesus, et fatigátur ab itínere, et sedet, et juxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista ínnuunt áliquid, indicáre volunt áliquid : inténtos nos fáciunt; ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo apériat et nobis et vobis, qui dignátus est ita hortári, ut díceret : Pulsáte, et aperiétur vobis.

℟. Videns Jacob. 209.

Lectio ij.

Tibi fatigátus est ab itínere Jesus. Invenímus virtútem Jesum; et invenímus infírmum Jesum : fortem, et infírmum. Fortem, quia in princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum : hoc erat in princípio apud Deum. Vis vidére quam iste Fílius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil; et sine labóre facta sunt. Quid ergo illo fórtius, per quem sine labóre facta sunt ómnia? Infírmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Fortitúdo Christi te creávit : infírmitas Christi te recreávit. Fortitúdo Christi fecit, ut quod non erat, esset : infírmitas Christi fecit, ut quod erat, non períret. Cóndidit nos fortitúdine sua, quæsívit nos infirmitáte sua.

℟. Joseph dum. 209.

Lectio iij.

Nutrit ergo ipse infírmus infírmos, tamquam gallína pullos suos : huic enim se símilem fecit. Quóties vólui, inquit ad Jerúsalem, congregáre fílios tuos sub alas tamquam gallína pullos suos, et noluísti? Vidétis autem, fratres,

quemádmodum gallína infirmétur cum pullis suis. Nulla enim ália avis, quod sit mater, agnóscitur. Vidémus nidificáre pásseres quóslibet ante óculos nostros : hirúndines, cicónias, colúmbas quotídie vidémus nidificáre : quos nisi quando in nidis vidémus, paréntes esse non agnóscimus. Gallína vero sic infirmátur in pullis suis, ut étiam si ipsi pulli non sequántur, filios non vídeas, matrem tamen intélligas.

℟. Meménto mei. 209.

Ad Bened. Aña. Aquam, quam ego dédero * si quis bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

Oratio.

Jejúnia nostra, quæsumus Dómine, benígno favóre proséquere : ut, sicut ab aliméntis abstinémus in córpore ; ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnif. Aña. Dómine, * ut vídeo, Prophéta es tu : patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvánte, vincámus. Per Dñum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 8.

In illo témpore : Perréxit Jesus in montem Olivéti, et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 33. in Joannem.

Jesus perréxit in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen a Chrísmate dictum est : chrisma autem Græce, Latíne únctio nominátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diábolum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum : et sedens docébat eos, et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Nunc jam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo.

℟. Mérito. 210.

Lectio ij.

Addúcunt autem illi Scribæ et Pharisæi

mulíerem in adultério deprehénsam, et statuérunt eam in médio, et dixérunt ei : magíster, hæc múlier modo deprehénsa est in adultério : in lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre : tu ergo quid dicis ? Hæc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre eum. Unde accusáre ? Numquid ipsum in áliquo facínore deprehénderant, aut illa múlier ad eum áliquo modo pertinuísse dicebátur ?

℟. Dixit Ruben. 211.

Lectio iij.

Intelligámus, fratres, admirábilem mansuetúdinem in Dómino fuísse. Animadvertérunt eum nímium esse mitem, nímium esse mansuétum. De illo quippe fúerat ante prædíctum : Accíngere gládio tuo circa femur tuum, potentíssime. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna ; propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, justítiam ut cógnitor. Propter hæc eum esse regnatúrum in Spíritu sancto Prophéta prædíxerat. Cum loquerétur, véritas agnoscebátur : cum advérsus inimícos non moverétur, mansuetúdo laudabátur. Cum ergo de duóbus istis, id est, de veritáte et mansuetúdine ejus, inimíci livóre et invídia torqueréntur, in tértio, id est, justítia, scándalum posuérunt.

℟. Lamentabátur. 211.

Ad Bened. Aña. Inclinávit se Jesus, * et scribébat in terra : Si quis sine peccáto est, mittat in eam lápidem.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut qui se affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent, sectándo justítiam, a culpa jejúnent. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Capitulum. Galat. 4. c.

Fratres : Scriptum est, quóniam Abraham duos fílios hábuit : unum de ancílla, et unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est : qui autem de líbera, per repromissiónem : quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus. Audi, benígne. ℣. Angelis suis. 145.

Ad Magnif. Aña Nemo te condemnávit, múlier ? * Nemo, Dómine. Nec

ego te condemnábo : jam ámplius noli peccáre.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus : ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

DOM. IV. QUADRAG.

AD MATUTINUM.

Invitat. Non sit vobis. 2.

Hymnus. Ex more. 3.

In primo Nocturno.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 3.

Móyses autem pascébat oves Jethro, sóceri sui sacerdótis Mádian : cumque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi : et vidébat quod rubus ardéret, et non cumbureréтur. Dixit ergo Móyses : Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, et ait : Móyses, Móyses. Qui respóndit : Adsum, At ille : Ne apprópies, inquit, huc : solve calceaméntum de pédibus tuis : locus enim, in quo stas, terra sancta est. Et ait : Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscóndit Móyses fáciem suam : non enim audébat aspícere contra Deum.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Descénde in Ægyptum, et dic Pharaóni,* Ut dimíttat pópulum meum : indurátum est cor Pharaónis : non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum : sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut.

Lectio ij.

Cui ait Dóminus : Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus : et sciens dolórem ejus, descéndi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam, et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad loca Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, et Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi. Clamor ergo filiórum Israel venit ad me : vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægyptiis opprimún-

tur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israel, de Ægypto.
℟. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit : Hæc dicit Dóminus : * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto. ℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimítte.

Lectio iij.

Dixítque Móyses ad Deum : Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam filios Israel de Ægypto? Qui dixit ei : Ego ero tecum : et hoc habébis signum quod míserim te. Cum edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum : Ecce ego vadam ad filios Israel, et dicam eis : Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi : Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen : Ego sum qui sum. Ait : Sic dices filiis Israel : Qui est, misit me ad vos. Dixítque íterum Deus ad Móysen : Hæc dices filiis Israel : Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos : hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem et generatiónem.
℟. Cantémus Dómino : glorióse enim honorificátus est : equum et ascensórem projécit in mare : * Adjútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. Adjútor. Glória Patri. Adjútor.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Basilii Magni.

Hom. 1. de Jejunio.

Lectio iv.

Móysen per jejúnium nóvimus in montem ascendísse : neque enim áliter ausus esset vérticem fumántem adíre, atque in calíginem íngredi, nisi jejúnio munítus. Per jejúnium mandáta dígito Dei in tábulis conscrípta suscépit. Item supra montem jejúnium legis latæ conciliátor fuit : inférius vero, gula ad idololatríam pópulum dedúxit ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere. Quadragínta diérum labórem ac perseverántiam, Dei servo contínuo jejunánte ac oránte, una tantum pópuli ebrie-

tas cassam irritámque réddidit. Quas enim tábulas Dei dígito conscríptas jejúnium accépit, has ebríetas contrívit: Prophéta sanctíssimo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accípere.

℟. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis. *Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. ℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. Deduxísti.

Lectio v.

Uno témporis moménto ob gulam pópulus ille per máxima prodígia Dei cultum edóctus, in Ægyptíacam idololátriam turpíssime devolútus est. Ex quo si utrúmque simul cónferas, vidére licet, jejúnium ad Deum dúcere, delícias vero salútem pérdere. Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? nonne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem vero nonne per jejúnium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Samsónem inexpugnábilem réddidit? Nonne jejúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúnium concépit, jejúnium nutrívit, jejúnium virum effécit. Quod sane Angelus matri præcépit, monens quæcúmque ex vite procéderent, ne attíngeret, non vinum, non síceram bíberet. Jejúnium Prophétas génuit, poténtes confírmat atque róborat.

℟. Qui persequebántur pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum: *Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi, et Aaron. Et.

Lectio vj

Jejúnium legislatóres sapiéntes facit: ánimæ óptima custódia, córporis sócius secúrus, fórtibus viris muniméntum et arma, athlétis et certántibus exercitátio. Hoc prætérea tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántiæ ópifex est: in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet: Nazaræum sanctíficat, sacerdótem pérficit: neque enim fas est sine jejúnio sacrifícium attíngere, non solum in mystica nunc et vera Dei adoratióne, sed nec in illa, in qua sacrifícium secúndum legem

in figúra offerebátur. Jejúnium Elíam magnæ visiónis spectatórem fecit : quadragínta namque diérum jejúnio cum ánimam purgásset, in spelúnca méruit, quantum fas est hómini, Deum vidére. Móyses íterum legem accípiens, íterum jejúnia secútus est. Ninivítæ, nisi cum illis et bruta jejunássent, ruínæ minas nequáquam evasíssent. In desérto autem quorúmnam membra cecidérunt? nonne illórum, qui carnes appetivére?

℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus : * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo témpore : Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis : et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his qui infirmabántur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 24. in Joann.

Mirácula, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligéndum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia, quæ vidéri óculis possit : et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram adminístrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei mira et stupénda in quólibet séminis grano : secúndum ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinémque natúræ : ut non majóra, sed insólita vidéndo stupérent, quibus quotidiána vilúerant.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus : * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde. ℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex con-

sórtio sermónis Dei. Vidéntes.

Lectio viij.

Majus enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quam saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hoc nemo mirátur : illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit univérsum mundum, nisi ille, qui de paucis granis ségetes creat ? Fecit ergo quo modo Deus. Unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes : potéstas enim erat in mánibus Christi. Panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper : * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te afflígam : et præcédet te Angelus meus. ℣. Israel, si me audíeris, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum : ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio ix.

Hoc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens : et exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus : ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur, et erécti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ipsum invisíbilem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula quid nobis loquántur de Christo : habent enim, si intelligántur, linguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est : étiam factum Verbi, verbum nobis est.

℟. Atténdite pópule meus legem meam : * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum : loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclináte. Glória Patri. Inclináte.

AD LAUDES.

Aña. 1. Tunc acceptábis * sacrifícium justítiæ, si avérteris fáciem tuam a peccátis meis. Ps. Miserére. 65.

Aña 2. Bonum est * speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

Ps. Confitémini Dño. 27.

Aña. 3. Benedícat nos Deus, * Deus noster, benedícat nos Deus. Ps. Deus, Deus meus, cum reliquis. 21.

Aña. 4. Potens es, Dómine * erípere nos de manu forti : líbera nos Deus noster.

Aña. 5. Reges terræ, * et omnes pópuli, laudáte Deum.

Capitulum. Galat. 4. c.

Fratres : Scriptum est, quóniam Abraham duos filios hábuit : unum de ancílla, et unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est : qui autem de líbera, per repromissiónem : quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus. O sol salútis.

℣. Angelis suis. 24.

Ad Bened. Aña. Cum sublevásset óculos * Jesus, et vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum : Unde emémus panes, ut mandúcent hi ? hoc autem dicébat tentans eum : ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus ; ut, qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

Ad Primam.

Aña. Accépit ergo * Jesus panes, et cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus.

Ad Tertiam.

Aña. De quinque pánibus * et duóbus píscibus satiávit Dóminus quinque míllia hóminum.

Capit. Fratres : Scriptum. ut supra.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De. Glória Patri. Ipse. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Ad Sextam.

Aña. Satiávit Dóminus * quinque míllia hóminum de quinque pánibus et duóbus píscibus.

Capitulum. Galat. 4. d.

Lætáre stérilis, quæ non paris : erúmpe, et clama, quæ non párturis : quia multi filii desértæ, magis quam ejus quæ habet virum.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Nonam.

Aña. Illi ergo * hómines cum vidíssent quod fécerat Jesus signum, intra se dicébant : Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum.

Capitulum. Galat. 4. d

Itaque, fratres, non sumus ancíllæ filii, sed líberæ : qua libertáte Christus nos liberávit.

℟. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. ℣. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória Patri. Scuto. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi de Dominica. 142. Capit. Fratres : Scriptum. ut supra. Hymnus. Audi, benígne. ℣. Angelis suis. 145. Ad Magnif. Aña. Súbiit ergo * in montem Jesus, et ibi sedébat cum discípulis suis.

Deinde Vesp. Defunct.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 2. c.

In illo témpore : Prope erat Pascha Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam : et invénit in templo vendéntes boves, et oves, et colúmbas. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Ep.

Tract. 10. in Joannem.

Quid audívimus, fratres ? Ecce templum illud figúra adhuc erat, et ejécit inde Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi ? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Novit enim cáritas vestra, quod sacrifícia illi pópulo pro ejus carnalitáte, et corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus tenerétur, ne in idóla deflúeret : et immolábant ibi sacrifícia, boves, oves, et colúmbas. Nostis, quia legístis.

℟. Vos, qui transitúri estis Jordánem ædificáte altáre Dómino * De lapídibus, quos ferrum non tétigit : et offérte super illud holocáusta, et hóstias pacíficas Deo vestro. ℣. Cumque intravéritis terram, quam Dñus datúrus est vobis, ædificáte ibi altáre Dómino. De.

Lectio ij.

Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur, ut offerrétur in templo : et ta-

men ejécit inde illos. Quid si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dñus, si vendéntes ea quæ lícita sunt, et contra justítiam non sunt, (quæ enim honéste emúntur, non illícite vendúntur) éxpulit tamen et non est passus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis ?

℟. Audi, Israel, præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe : * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. ℣. Obsérva ígitur, et audi vocem meam : et inimícus ero inimícis tuis. Et.

Lectio iij.

Si negotiatiónis domus non debet fíeri domus Dei, potatiónis debet fíeri ? Nos autem quando ista dícimus, strident déntibus suis advérsus nos : et consolátur nos Psalmus, quem audístis : Stridérunt in me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre unde curémur : etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébant. Flagellátus est flagéllis Judæórum, flagellátur blasphémiis falsórum Christianórum : multíplicant flagélla Dómino Deo suo, et nésciunt. Faciámus nos, quantum ipse ádjuvat. Ego autem, cum mihi moléсti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam.

℟. Sicut fui cum Móyse, ita ero tecum, dicit Dóminus : * Confortáre, et esto robústus : introdúces pópulum meum ad terram lacte et melle manántem. ℣. Noli timére, quóniam tecum sum : ad quæcúmque perréxeris : non dimíttam te, neque derelínquam. Confortáre. Glória Patri. Confortáre.

Ad Bened. Aña. Auférte ista hinc, * dicit Dóminus : et nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnif. Aña. Sólvite templum hoc, * dicit Dóminus, et post tríduum reædificábo illud : hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Oratio.

Deprecatiónem nostram, quæsumus Dómine, benígnus exáudi: et, quibus supplicándi præstas afféctum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 7. b.

In illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirabántur Judæi. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tr. 29. in Joan. sub init.

Ille qui latébat, docébat, et palam loquebátur, et non tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Judæi. Omnes quidem, quantum árbitror, mirabántur, sed non omnes convertebántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant ubi natus, quemádmodum fúerit educátus. Numquam eum víderant lítteras discéntem: audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem, quæ nemo posset proférre, nisi legísset; nemo légeret, nisi lítteras didicísset: et ídeo mirabántur. Eórum autem admirátio, magístro facta est insinuándæ áltius veritátis occásio.

℟. Quid me quæritis interfícere, hóminem, qui vera locútus sum vobis? * Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, cur me cædis? ℣. Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere? Si.

Lectio ij.

Ex eórum quippe admiratióne et verbis, dixit Dñus profúndum áliquid, et diligéntius ínspici et díscuti dignum. Quid ergo Dóminus respóndit eis, admirántibus quómodo sciret lítteras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed ejus qui misit me. Hæc est profúnditas prima: vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus. Non enim ait: Ista doctrína non est mea: sed, Mea doctrína non est mea. Si non tua, quómodo tua? Si tua quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque: et mea doctrína, et non mea.

℟. Addúxi vos per desértum quadragínta annis ego Dóminus, et non

sunt attríta vestiménta vestra : * Manna de cœlo plui vobis, et oblíti estis me, dicit Dóminus. ℣. Ego edúxi vos de terra Ægypti, et de domo servitútis liberávi vos. Manna.

Lectio iij.

Si ergo intueámur diligénter quod ipse in exórdio dicit sanctus Evangelísta : In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum : inde pendet hujus solútio quæstiónis. Quæ est doctrína Patris, nisi Verbum Patris ? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si verbum Patris. Sed quia verbum non potest esse nullíus, sed alicújus : et suam doctrínam dixit seípsum, et non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum, quam tu ? et quid tam non tuum, quam tu, si alicújus est, quod es ?

℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus : * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dñum, fuit ibi quadragínta diébus et quadraginta nóctibus. Ut. Glória Patri. Ut.

Ad Bened. Aña. Quid me quæritis * interfícere, hóminem, qui vera locútus sum vobis ?

Oratio.

Sacræ nobis, quæsumus Dómine, observatiónis jejúnia, et piæ conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Nemo in eum misit manum : * quia nondum vénerat hora ejus.

Oratio.

Miserére, Dómine, pópulo tuo : et contínuis tribulatiónibus laborántem propítius respiráre concéde. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUARTA.

Hodie dic. Ps. Grad.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 9.

In illo témpore : Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum a nativitáte : et interrogavérunt eum discípuli ejus : Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, ut cæcus nascerétur ? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Ep.

Tr. 44. in Joan. circa init.

Ea, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus stupénda atque miránda, et ópera, et verba sunt : ópera, quia facta

sunt : verba, quia signa sunt. Si ergo quid signíficet hoc quod factum est, cogitémus : genus humánum est iste cæcus. Hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solum mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, et illuminátio fides : quem fidélem, quando venit Christus, invénit ? Quandóquidem Apóstolus natus in gente Prophetárum dicit : Fúimus et nos aliquándo natúra filii iræ, sicut et céteri. Si filii iræ, filii vindíctæ, filii pœnæ, filii gehénnæ : quómodo natúra, nisi quia peccánte primo hómine, vítium pro natúra inolévit ? Si vítium pro natúra inolévit, secúndum mentem omnis homo cæcus natus est. ℟. Spléndida facta. 226.

Lectio ij.

Venit Dóminus : quid fecit ? Magnum mystérium commendávit. Exspuit in terram, de salíva sua lutum fecit : quia Verbum caro factum est : et inúnxit óculos cæci. Inúnctus erat, et nondum vidébat. Misit illum ad piscínam, quæ vocátur Síloë. Pertínuit autem ad Evangelístam commendáre nobis nomen hujus piscínæ, et ait : Quod interpretátur, Missus. Jam quis sit missus agnóscitis. Nisi enim ille fuísset missus, nemo nostrum esset ab iniquitáte dimíssus. Lavit ergo óculos in ea piscína, quæ interpretátur, Missus : baptizátus est in Christo. Si ergo quando eum in seípso quodámmodo baptizávit, tunc illuminávit : quando inúnxit, fortásse catechúmenum fecit. ℟. Ecce mitto. 227.

Lectio iij.

Audístis grande mystérium. Intérroga hóminem : Christiánus es? Respóndet tibi : Non sum. Si pagánus es, aut Judæus ? Si autem díxerit, Non sum : adhuc quæris ab eo : Catechúmenus, an fidélis ? Si respónderit tibi, Catechúmenus : inúnctus est, nondum lotus. Sed unde inúnctus? Quære et respóndet. Quære ab illo, in quem credat ? Eo ipso quo catechúmenus est, dicit, In Christum. Ecce modo loquor et fidélibus et catechúmenis. Quid dixi de sputo et luto ? Quia Verbum caro factum est ; hoc catechúmeni áudiunt : sed non

eis súfficit ad quod inúncti sunt: festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt. ℟. Atténdite. 227.

Ad Bened. Aña. Rabbi, quid peccávit * homo iste, quod cæcus natus est? Respóndit Jesus, et dixit: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo.

Oratio.

Deus, qui et justis præmia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam præbes: miserére supplícibus tuis; ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Ille homo, * qui dícitur Jesus, lutum fecit ex sputo, et linívit óculos meos, et modo vídeo.

Oratio.

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita postuláre. Per Dñum.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 7. b

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

L. 5. Com. in Luc. 7.

Et hic locus ad utrámque redúndat grátiam: et ut cito flecti divínam misericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, ejus præcípue, quæ única fílii vel labóre, vel morte frangátur: cui tamen víduæ gravitátis méritum exsequiárum turba concíliet: et ut hanc víduam populórum turba septam, plus vidéri esse quam féminam, quæ resurrectiónem única et adolescéntis fílii suis lácrymis merúerit impetráre: eo quod sancta Ecclésia pópulum junióren a pompa fúneris, atque a suprémis sepúlcri, suárum révocet ad vitam contemplatióne lacrymárum: quæ flere prohibétur eum, cui resurréctio debebátur. ℟. Locútus est. 223.

Lectio ij.

Qui quidem mórtuus in lóculo materiálibus quátuor ad sepúlcrum ferebátur eleméntis: sed spem resurgéndi habébat, quia ferebátur in ligno. Quod etsi nobis

ante non próderat, tamen posteáquam Jesus id tétigit, proficere cœpit ad vitam : ut esset indício, salútem pópulo per crucis patíbulum refundéndam. Audíto ígitur Dei verbo, stetérunt acérbi illi fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instruménto, jacémus exánimes, cum vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis vácuus mentem alit ? Hi sunt nostri fúneris portitóres.
℟. Stetit Móyses. 224.

Lectio iij.

Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, et túmulo próxima córpora jáceant defunctórum : verbo tamen Dei jam mórtua resúrgunt cadávera : vox redit, rédditur fílius matri, revocátur a túmulo, erípitur a sepúlcro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores ? Túmulus tuus perfídia est : sepúlcrum tuum guttur est, Sepúlcrum enim patens, est guttur eórum, unde verba mórtua proferúntur. Ab hoc sepúlcro te líberat Christus : ab hoc túmulo surges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ lácrymis ipse laváre non possis, fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tamquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cum suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.
℟. Cantémus. 224.

Ad Bened. Aña. Ibat Jesus * in civitátem, quæ vocátur Naim : et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet ; ut terrénis affectibus mitigátis, facílius cœléstia capiámus. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Prophéta magnus * surréxit in nobis, et, quia Deus visitávit plebem suam.

Oratio.

Pópuli tui Deus institútor et rector, pec-

cáta, quibus impugnátur, expélle : ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per Dñum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 11.

In illo témpore : Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ, et Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 49. in Joannem.

In superióri lectióne meminístis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre illum volúerant, et discéssit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus : quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus quo misérunt, ubi erat Jesus : quóniam absens erat, trans Jordánem scílicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes quod ægrotáret frater eárum, ut si dignarétur, veníret, et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre. ℟. In mari viæ. 225.

Lectio ij.

Quid ergo nuntiavérunt soróres ejus ? Dómine, ecce quem amas infirmátur. Non dixérunt, Veni : amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere : Veni, et sana : non ausæ sunt dícere, Ibi jube, et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illíus Centuriónis inde laudátur ? Ait enim : Non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo : Dñe, ecce quem amas infirmátur. Súfficit ut nóveris : non enim amas, et déseris. ℟. Qui persequebántur.

Lectio iij.

Dicit áliquis : Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur ? Audiat eum dicéntem : Non veni vocáre justos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cœlo ad terram non descénderet, Audiens autem Jesus, dixit eis : Infírmitas hæc

non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait. Non est ad mortem : quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum : quo facto créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte, quemádmodum tamquam ex oblíquo Dóminus Deus se dixit : propter quosdam qui negant Fílium Dei Deum esse.

℟. Móyses fámulus. 226.

Ad Bened. Aña. Lázarus amícus noster * dormit : eámus, et a somno excitémus eum.

Oratio.

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis : præsta quæsumus ; ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis, et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum.

Hodie Ps. Pœnit.

Ad Magnif. Aña. Dómine, * si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus : ecce jam fœtet quatriduánus in monuménto.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 8. b

In illo témpore : Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens : Ego sum lux mundi : qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tr. 34. in Joan. post init.

Quod ait Dóminus, Ego sum lux mundi : clarum puto esse eis, qui habent óculos, unde hujus lucis partícipes fiant : qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, mirántur quod dictum est a Dómino Jesu Christo : Ego sum lux mundi. Et forte non desit qui dicat apud semetípsum : Numquid forte Dóminus Christus est sol iste, qui ortu et occásu péragit diem ? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt. Manichæi solem istum óculis cárneis visíbilem, expósitum et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad

vidéndum Christum Dóminum esse putavérunt.
℟. Spléndida. 226.

Lectio ij.

Sed cathólicæ Ecclésiæ recta fides ímprobat tale comméntum, et diabólicam doctrínam esse cognóscit : nec solum agnóscit credéndo, sed in quibus potest convíncit étiam disputándo. Improbémus ítaque hujúsmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclésia. Non arbitrémur Dóminum Jesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oríri ab Oriénte, Occídere in Occidénte : cujus cúrsui nox succédit, cujus rádii nube obumbrántur : qui certa de loco in locum motióne cómmigrat, Non est hoc Dóminus Christus. Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.
℟. Ecce mitto. 227.

Lectio iij.

Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus, ut ad ipsam duce ipsa aliquándo veniámus : et in illa ita vivámus, ut numquam omníno moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetía olim præmíssa ita in Psalmo cécinit : Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Advértite quid de tali luce antíquus sanctórum hóminum Dei sermo præmíserit. Hómines, inquit, et juménta salvos fácies Dómine : sicut multiplicáta est misericórdia tua, Deus.
℟. Atténdite. 227.

Ad Bened. Aña. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris: sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Oratio.

Fiat, Dñe quæsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis afféctus : quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per Dóminum.

SABBATO
ante Dom. Passionis.

AD VESPERAS.

Capit. Fratres: Christus assístens. ut infra. 245.

Hymnus.

Vexílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Aña. Ego sum * qui testimónium perhíbeo de meípso; et testimónium pérhibet de me, qui misit me Pater.

Oratio. Quæsumus, omnípotens. ut infra. 246.

Ab hoc Sabbato usque ad Feriam ij. post Octavam Pentecostes non fiunt commem. consuetæ de Cruce, de sancta Maria, et aliæ in Psalterio positæ.

Ad Completorium in ℟. br. non dicitur Glória Patri. in Officio feriali usque ad Feriam v. in Cœna Domini.

Dominica de Passione

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Psalm. Veníte, exsultémus. 2.

Hoc Invitatorium dicitur usque ad Feriam v. in Cœna Domini, etiam in feriali Officio.

In Psalmo Hódie si vocem. omittitur, et repetitur a Choro Invitatorium; deinde sequitur : Sicut in exacerbatióne.

In fine hujus Ps. non dicitur Glória Patri. hoc temp. Passionis, nisi in Festis : sed repetitur Invitat., ut alias, in fine. Quod etiam servatur in ℟℟. ad Matutinum, et in ℟℟. brevibus Horarum, ubi similiter repetitur ℟.

Hymnus.

Pange, lingua, gloriósi,
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat:
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret:
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor:
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclyto:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

Ad Nocturnos, omnia ut in Psalterio. ℣. Erue a frámea. et alii ℣℣. ibid. tempore Passionis.

In primo Nocturno.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Verba Jeremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ, fílii Amon, regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim fílii Josíæ, regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ, fílii Josíæ, regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi, A a a Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. ℟. Isti sunt dies, quos

observáre debétis tempóribus suis : * Quartadécima die ad vésperum Pascha Dómini est : et in quinta décima solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos. Quartadécima.

Hoc ℟. non dicitur infra Hebdomadam.

Lectio ij.

Et dixit Dñus ad me : Noli dícere : Puer sum : quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis : et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum : quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum : et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Quid tu vides, Jeremía ? Et dixi : Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dñus ad me : Bene vidísti, quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secúndo ad me, dicens : Quid tu vides? Et dixi : Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem ejus a fácie Aquilónis. ℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt : Non est salus illi in Deo ejus : *Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum. Exsúrge.

Lectio iij.

Et dixit Dóminus ad me : Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquilónis, ait Dñus : et vénient, et ponent unusquísque sólium suum in intróitu portárum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in circúitu, et super univérsas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis super omnem malítiam eórum, qui dereliquérunt me, et libavérunt diis aliénis, et adoravérunt opus mánuum suárum. Tu ergo, accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum : nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi

te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice et exáudi me, Dómine Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. Usquequo.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 9. de Quadrag.

Lectio iv.

In ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus paschále sacraméntum esse præcípuum: cui condígne et cóngrue suscipiéndo, totíus quidem nos témporis institúta refórmant: sed devotiónem nostram præséntes vel máxime dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto scimus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus sancti majóra sunt ordináta jejúnia: ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, et conglorificábimur. Certa atque secúra est exspectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ passiónis.

℟. Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: ad defensiónem meam áspice. Quóniam.

Lectio v.

Nemo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis socíetas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes qui pie volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur: et ídeo numquam deest tribulátio persecutiónis, si numquam desit observántia pietátis. Dóminus enim in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me di-

gnus. Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solum ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his, qui áderant, universáliter audiébat.

℟. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me : *Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio vj.

Sicut ergo totíus est córporis pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre : quæ mérito ferri unicuíque suadétur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis : et plus plerúmque perículi est in insidiatóre occúlto, quam in hoste manifésto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, pie veracitérque dicébat: Nonne tentátio est vita hóminis super terram ? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur, verum étiam, salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cum caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem ; præsídio crucis Christi mens rationális instrúitur : nec cupiditátibus nóxiis illécta consséntit, quóniam continéntiæ clavis, et Dei timóre transfígitur.

℟. In próximo est tribulátio mea, Dómine, et non est qui ádjuvet : ut fódiant manus meas et pedes meos : líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam, et de manu canis únicam meam. Ut. In próximo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 8. f

In illo témpore : Dicébat Jesus turbis Judæórum : Quis ex vobis árguet me de peccáto ? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi ? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 18. in Evang.

Pensáte, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre pec-

cáta vénerat, et dicébat : Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde, quod súbditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit : proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est : intérroget se unusquísque, si verba Dei in aure cordis pércipit : et intélliget unde sit. Cœléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. ℟. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine : quóniam ánima mea compléta est illusiónibus : * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt : et qui juxta me erant, de longe stetérunt. Et.

Lectio viij.

Penset ergo apud se unusquísque vestrum, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convâluit, et quia jam ex Deo sit, agnóscit. Nam sunt nonnúlli, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnúlli, qui hæc quidem córporis aure percípiunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnúlli, qui libénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrymárum tempus ad iniquitátem rédeunt. Hi profécto verba Dei non áudiunt, qui hæc exercére in ópere contémnunt. Vitam ergo vestram, fratres caríssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertiméscite hoc quod ex ore Veritátis sonat : Proptéreavos non audítis, quia ex Deo non estis. ℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, Dñe : * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio ix.

Sed hoc quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iníquis suis opéribus osténdunt : nam sé-

quitur : Respondérunt ígitur Judæi, et dixérunt ei : Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes ? Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat, audiámus : Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos : et ipse veráciter custos est, de quo Psalmísta ait : Nisi Dóminus custodíerit civitátem, in vanum vígilant qui custódiunt eam : et cui per Isaíam dícitur : Custos quid de nocte ? custos quid de nocte ? respondére nóluit Dóminus : Samaritánus non sum ; sed, Ego dæmónium non hábeo. Duo quippe ei illáta fuérunt : unum negávit, áliud tacéndo consénsit.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die ac nocte ? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum : et Angelus Dómini pérsequens eos. Et. Quis.

AD LAUDES.

Aña. 1. Vide, Dómine,* afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus. Ps. Miserére. 65.

Aña. 2. In tribulatióne * invocávi Dóminum, et exaudívit me in latitúdine. Ps. Confitémini. 27.

Aña. 3. Judicásti, Dómine, * causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus. Ps. Deus Deus meus. 21.

Aña. 4. Pópule meus, * quid feci tibi, aut quid moléstus fui ? respónde mihi. Cant. Benedícite. 22.

Aña. 5. Numquid rédditur * pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ ? Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 23.

Capitulum. Hebr. 9. c.

Fratres : Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis : neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,

Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.
Felle potus ecce lán-
guet ;
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforá-
runt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra,
mundus,
Quo lavántur flúmine !
Crux fidélis, inter om-
nes
Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce ferrum, dulce li-
gnum,
Dulce pondus sústinent.
Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas ;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam :
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor per-
únxit,
Fusis Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito :
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. Aña. Dicébat Jesus * turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum : Qui ex Deo est, verba Dei audit ; proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice : ut, te largiénte, regátur in córpore; et, te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ad Primam.

Aña. Ego dæmónium non hábeo, * sed honorífico Patrem meum, dicit Dóminus.

Capitulum. Regi sæculórum. 32.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis. Repetitur : Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Ad Absolut. Capituli, Lectio br. Fáciem. 34.

Et dicitur in Dñica et Feriis usque ad Fer. v. in Cœna Dñi exclusive.

Ad Tertiam.

Aña. Ego glóriam meam * non quæro : est qui quærat, et júdicet.

Capit. Fratres : Christus. ut supra. 245.

℟. br. Erue a frámea * Deus, ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue. ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ad Sextam.

Aña. Amen, amen dico vobis : * si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in ætérnum.

Capitulum. Hebr. 9. d.

Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti ?

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore. ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Ad Nonam.

Aña. Tulérunt lápides * Judæi ut jácerent in eum : Jesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

Capitulum. Hebr. 9. d.

Et ídeo novi Testaménti mediátor est : ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis in Christo Jesu Dño nostro.

℟. br. Ne perdas cum ímpiis * Deus, ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus. Ne perdas. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi de Dominica. 142.

Capit. Fratres. 245.

Hymnus. Vexílla regis, et ℣. Eripe me. 238.

Ad Magnif. Aña. Abraham pater vester * exsultávit ut vidéret diem meum : vidit, et gavísus est.

Hymni, ℣℣. et ℟℟. brevia supradicta dicuntur etiam in Dom. Palmarum et in feriali Offi-

cio usque ad Feriam iv. majoris Hebdomadæ.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunct.

FERIA SECUNDA.

Invit. Hódie. et Hymnus Pange lingua. 239.

Añæ et Psalmi hujus Feriæ, 52. cum ℣. de tempore Passionis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 7. c.

In illo témpore : Misérunt príncipes et Pharisæi minístros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 31. in Joann.

Quómodo apprehénderent adhuc noléntem ? Quia ergo non póterant apprehéndere noléntem, missi sunt ut audírent docéntem. Quid docéntem ? Dicit ergo Jesus : Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modo vultis fácere, factúri estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo?Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum,et tunc vado ad eum qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic perveníre ad passiónem meã.

℟. Deus meus, éripe me de manu peccatóris : et de manu contra legem agéntis, et iníqui : * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus, ne elongéris a me : Deus meus, in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ij.

Quærétis me, et non inveniétis, et ubi sum ego, vos non potéstis veníre. Hic jam resurrectiónem suam prædíxit: noluérunt enim agnóscere præséntem, et póstea quæsiérunt, cum vidérent in eum multitúdinem jam credéntem. Magna enim signa facta sunt étiam cum Dóminus resurréxit et ascéndit in cœlum. Tunc per discípulos facta sunt magna : sed ille per illos, qui et per seípsum. Ipse quippe illis díxerat : Sine me nihil potéstis fácere. Quando claudus ille, qui sedébat ad portam, ad vocem Petri surréxit, et suis pédibus ambulávit, ita ut hómines miraréntur, sic eos allocútus est Petrus, quia non in sua potestáte ista fecit, sed in virtúte illíus, quem ipsi occidérunt. Multi compúncti dixérunt : Quid faciémus ?

℟. Qui custodiébant ánimam meam, consílium

fecérunt in unum, dicéntes: Deus derelíquit eum: * Persequímini et comprehéndite eum: quia non est qui líberet eum: Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in adjutórium meum inténde. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Persequímini.

Lectio iij.

Vidérunt enim se ingénti crímine impietátis adstríctos, quando illum occidérunt, quem venerári et adoráre debuérunt: et hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat, cujus considerátio illos fáceret desperáre: sed non debébant desperáre, pro quibus in cruce pendens Dóminus est dignátus oráre. Díxerat enim: Pater ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos: illis jam petébat véniam, a quibus adhuc accipiébat injúriam. Non enim attendébat quod ab ipsis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur.

℟. Pacífice loquebántur mihi inimíci mei, et in ira molésti erant mihi: * Vidísti, Dómine, ne síleas, ne discédas a me. ℣. Ego autem cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. Vidísti. Pacífice.

AD LAUDES.

Añæ et Ps. de Psalt. 65.

Capitulum. Jerem. 11. d

Veníte, mittámus lignum in panem ejus: et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. Lustra sex. et ℣. Eripe me. 245.

Ad Bened. Aña. In die magno * festivitátis stabat Jesus, et clamábat, dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Deinde Preces. 68.

Oratio.

Sanctífica, quæsumus Dómine, nostra jejúnia: et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

Hodie Offic. Defunct.

Ad Horas, Añæ, Capitula, ℟℟. br. Preces ut in Psalterio.

AD VESPERAS.

Añæ et Ps. de Psalt. 147.

Capitulum. Jerem. 11. d

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas

juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus. Vexílla regis. et ℣. Eripe me. 238.

Ad Magnif. Aña. Si quis sitit, * véniat ad me, et bibat; et de ventre ejus fluent aquæ vivæ, dicit Dóminus.

Deinde Preces. 149.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis : ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne defféndi. Per Dóminum.

Capit. prædicta dicuntur in fer. Offic. usque ad Fer.iv.majoris Hebdom.: Añæ vero per Horas usque ad Dñicam in Palmis.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 7.

In illo témpore : Ambulábat Jesus in Galilæam : non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 28. in Joannem.

In isto Evangélii capítulo, fratres, Dóminus noster Jesus Christus secúndum hóminem se plúrimum commendávit fídei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis et factis suis, ut Deus credátur et homo : Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsívit : Deus cum Patre semper homo nobíscum ex témpore. Non enim quæreret quem fécerat, nisi fíeret ipse quod fécerat. Verum hoc mementóte, et de córdibus vestris nolíte dimíttere : sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse. Manens Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem.

℟. Adjútor et suscéptor meus es tu, Dómine : et in verbum tuum sperávi : * Declináte a me malígni : et scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Iníquos ódio hábui, et legem tuam diléxi. Declináte.

Lectio ij.

Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exémplum infirmitáti præbuísse. Ille enim quando vóluit, deténtus est : quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus, qui non habérent

illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster: quod latébat, quod se tamquam ne occiderétur, occultábat; hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat.

℟. Docébo iníquos vias tuas, et ímpii ad te converténtur: * Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ. ℣. Dómine, lábia mea apéries: et os meum annuntiábit laudem tuam. Líbera.

Lectio iij.

Non enim Christus in cápite, et non in córpore: sed Christus totus in cápite et in córpore. Quod ergo membra ejus, ipse: quod autem ipse, non contínuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non díceret Saulo: Quid me perséqueris? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fidéles ejus, in terra persequebátur. Nóluit tamen dícere sanctos meos, servos meos, postrémo honorabílius, fratres meos: sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum caput.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinum vitam meam: * Rédime me, Dómine. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, a viro iníquo líbera me. Rédime me. Ne.

Ad Bened. Aña. Tempus meum * nondum advénit, tempus autem vestrum semper est parátum.

Oratio.

Nostra tibi, Dómine quæsumus, sint accépta jejúnia: quæ nos et expiándo, grátia tua dignos effíciant, et ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Vos ascéndite * ad diem festum hunc: ego autem non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum: ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 10. d

In illo témpore: Facta sunt encænia in Jerosólymis: et hiems erat. Et ambulábat Jesus in

templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc. Tr. 48. in Joan. circa init.

Encænia festívitas erat dedicatiónis templi. Græce enim cænon dícitur novum. Quandocúmque novum áliquid fúerit dedicátum, encænia vocántur. Jam et usus habet hoc verbum. Si quis nova túnica induátur, encæniáre dícitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judæi solémniter celebrábant: ipse dies festus agebátur, cum ea quæ lecta sunt, locútus est Dóminus.

℟. Tota die. 244.

Lectio ij.

Hiems erat, et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judæi, et dicébant ei: Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Non veritátem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hiems erat, et frígidi erant: ad illum enim divínum ignem accédere pigri erant. Si accédere est crédere: qui credit accédit: qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed affectibus. ℟. Ne avértas. 244.

Lectio iij.

Frigúerant diligéndi caritáte, et ardébant nocéndi cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant: non accedébant credéndo, et premébant persequéndo. Quærébant audíre a Dño, Ego sum Christus: et fortásse de Christo secúndum hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim Prophétæ Christum: sed divinitátem Christi et in Prophétis et in ipso Evangélio nec hærétici intélligunt: quanto minus Judæi, quámdiu velámen est super cor eórum.

℟. Quis dabit. 245.

Ad Bened. Aña. Oves meæ * vocem meam áudiunt: et ego Dóminus agnósco eas.

Oratio.

Sanctificáto hoc jejúnio, Deus tuórum corda fidélium miserátor illústra: et quibus devotiónis præstas affectum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Multa bona ópera * operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere?

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris, omní-

potens Deus : et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 7. f

In illo témpore : Rogábat Jesum quidam de Pharisæis ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi, discúbuit. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 33. in Evang.

Cogitánti mihi de Maríæ Magdalénæ pœniténtia, flere magis libet, quam áliquid dícere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatrícis lácrymæ ad exémplum pœniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingréssa est, non jussa venit, inter épulas lácrymas óbtulit. Díscite quo dolóre ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

℟. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, et de manu contra legem agéntis, et iníqui : * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus, ne elongéris a me : Deus meus, in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ij.

Hanc vero, quam Lucas peccatrícem mulíerem, Joánnes Maríam nóminat, illam esse Maríam crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuísse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

℟. Multiplicáti sunt. 241.

Lectio iij.

Sed ecce quia turpitúdinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, convivántes non erúbuit. Nam quia semetípsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur, fratres? Maríam veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem dicam, an trahéntem? Sed mélius trahéntem dicam et suscipiéntem : quia nimí-

rum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscépit foris.

℟. Usquequo 242.

Ad Bened. Aña. Magíster dicit : * Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális percimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Desidério desiderávi * hoc Pascha manducáre vobíscum, antequam pátiar.

Oratio.

Esto, quæsumus Dómine, propítius plebi tuæ; ut, quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 11. f.

In illo témpore : Collegérunt Pontífices et Pharisæi concílium advérsus Jesum, et dicébant : Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit ? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tr. 49. in Joan. sub fin.

Pontífices et Pharisæi sibi consulébant : nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant, quómodo nocérent, ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne perírent : et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim : Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit ? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; et vénient Románi, et tollent nostrum locum, et gentem. Temporália pérdere timuérunt et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt.

℟. Deus meus. 242.

Lectio ij.

Nam et Románi post Dómini passiónem et glorificatiónem tulérunt eis et locum, et gentem, expugnándo et transferéndo : et illud eos séquitur, quod álibi dictum est : Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérunt, ne, si omnes in Christum créderent, nemo remanéret, qui advérsus Romános

civitátem Dei templúmque defénderet : quóniam contra ipsum templum et contra suas patérnas leges doctrínam Christi esse sentiébant.
℟. In te jactátus. 243.

Lectio iij.

Unus autem ex ipsis Cáiphas, cum esset Póntifex anni illíus, dixit eis : Vos nescítis quidquam, nec cogitátis quia éxpedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit : sed cum esset Póntifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam hómines malos prophetíæ spíritu futúra prædícere : quod tamen Evangelísta divíno tríbuit sacraménto, quia Póntifex fuit, id est, summus sacérdos.
℟. In próximo. 243.

Ad Bened. Aña. Appropinquábat autem * dies festus Judæórum : et quærébant príncipes sacerdótum quómodo Jesum interfícerent, sed timébant plebem.

Oratio.

Córdibus nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde : ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnif. Aña. Príncipes sacerdótum * consílium fecérunt ut Jesum occíderent : dicébant autem : Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 12. b.

In illo témpore : Cogitavérunt príncipes sacerdótum, ut et Lázarum interfícerent : quia multi propter illum abíbant ex Judæis, et credébant in Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tr. 50. in Joan. in fin.

Viso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatió-

ne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre : quid invenérunt, vidéte. Cogitavérunt autem príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio, et cæca sævítia! Dóminus Christus qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus : ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lázarum mórtuum, et seípsum suscitávit occísum.

℟. Tota die. 244.

Lectio ij. Tract. 51.

In crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audíssent quia venit Jesus Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei, et clamábant : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam : quia erat Dóminus mortem moriéndo superatúrus, et trophæo crucis de diábolo mortis príncipe triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est, Hosánna, sicut nonnúlli, dicunt, qui hebræam linguam novérunt, magis afféctum índicans, quam rem áliquam signíficans, sicut sunt in lingua latína, quas interjectiónes vocant : velut cum doléntes dícimus, heu ; vel cum delectámur, vah dícimus.

℟. Ne avértas. 244.

Lectio iij.

Has ei laudes turba dicébat : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Quam Crucem mentis invidéntia príncipum Judæórum pérpeti potúerat, quando regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israel? Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fíeri hóminum? Non enim Rex Israel Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos : sed Rex Israel, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cœlórum credéntes, sperántes, amantésque perdúcat.

℟. Quis dabit. 245.

Ad Bened. Aña. Clarí-

fica me, Pater, * apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fieret.

Oratio.

Profíciat, quæsumus Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis afféctu : ut sacris actiónibus erudíta, quanto majestáti tuæ fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo ; sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus. Vexílla Regis, et ℣. Eripe me. 238.

Ad Magnif. Aña. Pater juste, * mundus te non cognóvit : ego autem novi te, quia tu me misísti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti : concéde propítius ; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Dominica in Palmis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Pange, lingua. 240.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalterio cum ℣℣. de tempore Passionis.

In primo Nocturno.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 2. c.

Obstupéscite, cœli, super hoc, et portæ ejus desolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus : Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas, cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus ? quare ergo factus est in prædam : Super eum rugiérunt leónes et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdi-

nem : civitátes ejus exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam ?

℟. In die qua invocávi te, Dómine, dixísti : Noli timére * Judicásti causam meam, et liberásti me, Dómine Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Judicásti.

Lectio ij.

Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam ? et quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis ? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito, et vide, quia malum et amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sæculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti : Non sérviam. In omne enim colle sublími et sub omni ligno frondóso, tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum: quómodo ergo convérsa es mihi in pravum, vínea aliéna ? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me, dicit Dóminus Deus.

℟. Fratres mei elongavérunt se a me ; et noti mei,* Quasi aliéni recessérunt a me. ℣. Dereliquérunt me próximi mei, et qui me novérunt. Quasi.

Lectio iij.

Quid vultis mecum judício conténdere ? Omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustra percússi fílios vestros, disciplínam non recepérunt : devorávit gládius vester Prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini : Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina ? Quare ergo dixit pópulus meus : Recéssimus, non veniémus ultra ad te ? Numquid obliviscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ ? Pópulus vero meus oblítus est mei diébus innúmeris.

℟. Atténde, Dómine, ad me, et audi voces adversariórum meórum : *

Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ ? ℣. Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum , et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Numquid. Atténde.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ. Serm. 11. de Pass. Dñi.

Lectio iv.

Desideráta nobis, dilectíssimi, et univérso optábilis mundo adest festívitas Domínicæ passiónis, quæ nos inter exsultatiónes spiritálium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi difficile est, de eádem solemnitáte sæpius digne aptéque dissérere : non est tamen líberum sacerdóti in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis officium : cum ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem : nec possit defícere quod dicátur, dum numquam potest satis esse quod dícitur. Succúmbat ergo humána infírmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, ímparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio : bonum est ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dómini majestáte sentímus.

℟. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscóndito, replévit et inebriávit me amaritúdine : deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. * Vide, Dñe, iniquitátes illórum : et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. ℣ Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. Vide.

Lectio v

Dicénte enim Prophéta : Quærite Dóminum, et confirmámini, quærite fáciem ejus semper : némini præsuméndum est, quod totum quod quærit, invénerit, ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ et obléctat et súperat, sicut pássio Salvatóris? Qui ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sævienti diábolo

poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótius temperáre, quam injústis ódiis studuísset accéndere: ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debéntis persequitur libertátem.

℟. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: ne avértas fáciem tuam a me: * Quóniam tríbulor, exáudi me, Dómine Deus meus. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio vj.

Feféllit ergo illum malígnitas sua: íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliándo mundo et prétium esset, et póculum. Suscépit Dóminus, quod secúndum propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium: quæ dum próprio incúmbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

℟. Noli esse mihi, Dómine, aliénus: parce mihi in die mala: confundántur omnes qui me persequúntur. * Et non confúndar ego. ℣. Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. Et non. Noli esse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti, tunc misit duos discípulos, dicens eis. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Ep.

Lib. 9. in Lucam.

Pulchre relíctis Judæis, habitatúrus in afféctibus géntium, templum Dóminus ascéndit. Hoc enim templum est verum, in quo non in líttera, sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fídei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserún-

tur ergo qui óderant: eligúntur qui amatúri erant. Et ídeo ad montem venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa, quæ sursum est, Jerúsalem. In hoc monte est ille cœléstis agrícola: ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere: Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dñi.

℟. Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis: proptérea persecúti sunt me, et intellígere non potuérunt: Dómine, probas renes et corda: * Tibi revelávi causam meam. ℣. Vidísti, Dómine, iniquitátes eórum advérsum me: júdica judícium meum. Tibi.

Lectio viij.

Et fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine géntium fœcundárum? Ipse est, per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est jánua, ipse est via, qui aperítur, et qui áperit: qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur. Ergo in castéllo erat, et ligátus erat pullus cum ásina: non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus Apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvere.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum. Videámus.

Lectio ix.

Nunc considerémus qui fúerint illi, qui erróre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmodum quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ídeo secúndum Matthæum, et ásinam et pullum légimus: ut quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúlsus, in duóbus

animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matre quasi Hevam figurávit erróris : hic autem in pullo generalitátem pópuli gentílis expréssit : et ídeo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit : quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiam. Dénique secúndum Marcum sic habes : Quem nemo adhuc sedit hóminum.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces : sine causa flagéllis cecidérunt me :* Sed tu, Dómine, defénsor víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. Sed. Circumdedérunt.

AD LAUDES.

Aña 1. Dóminus Deus * auxiliátor meus : et ídeo non sum confúsus. Ps. Miserére mei, Deus. 65.

Aña 2. Circumdántes * circumdedérunt me : et in nómine Dómini vindicábor in eis. Ps. Confitémini Dómino. 27.

Aña 3. Júdica causam meam : * defénde, quia potens es, Dómine. Ps. Deus, Deus meus. 21.

Aña 4. Cum Angelis * et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes : Hosánna in excélsis. Cant. Benedícite. 22.

Aña 5. Confundántur * qui me persequúntur, et non confúndar ego, Dñe Deus meus. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 23.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus. Lustra sex. et ℣. Eripe me. 245.

Ad Bened. Aña. Turba multa, * quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino : Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti : concéde propítius ; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dñum.

Ad Primam.

Aña. Púeri Hebræórum * tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino, clamántes et dicéntes: Hosánna in excélsis.

Ad Tertiam.

Aña. Púeri Hebræórum * vestiménta prosternébant in via, et clamábant dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Capit. Fratres: Hoc.

℟. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue. ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ad Sextam.

Aña. Tibi reveláνi * causam meam, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. Philip. 2.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore. ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Ad Nonam.

Aña. Invocábo * nomen tuum Dómine: ne avértas fáciem tuam a clamóre meo.

Capitulum. Philip. 2. b.

In nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. Ne. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus. Ne perdas.

℣. Eripe, me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Vesperas, Añæ et Psalmi de Dominica. 142.

Capit. Fratres: Hoc.

Hymnus. Vexílla Regis. et ℣. Eripe me. 238.

Ad Magnif. Aña. Scriptum est enim: * Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis: postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilæam: ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

Ab hac die usque ad Octavam Paschæ, si occurrat aliquod Festum

novem Lect. quod transferri valeat, transfertur post Octavam ; secus de eo fit com. præterquam tribus diebus Pascha præcedentibus et duobus consequentibus, juxta Rubricam de Commem. Festi trium Lect. item a Feria v. in Cœna Dñi, usque ad Feriam iij. Paschæ, nulla fit commem.

FERIA SECUNDA.

Invitat. Hódie, et Hymnus. Pange, lingua. 240.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 12.

Ante sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 50. in Joannem.

Ne putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus : vivébat, loquebátur, epulabátur, véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro, et céteris : ministrábat Martha, una ex soróribus Lázari, María vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus : mystérium requirámus.

℟. Viri ímpii dixérunt : Opprimámus virum justum injúste, et deglutiámus eum tamquam inférnus vivum : auferámus memóriam illíus de terra : et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos : ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. * Insipiéntes et malígni odérunt sapiéntiam : et rei facti sunt in cogitatiónibus suis. ℣. Hæc cogitavérunt, et erravérunt : et excæcávit illos malítia eórum. Insipiéntes.

Lectio ij.

Quæcúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dñi pretióso unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ídeo libra fuit : erat autem unguéntum nardi pístici pretiósi. Quod ait pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósum : nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis Græce, fides Latíne dícitur. Quærébas operári

justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo : Domínica sectáre vestígia. Capíllis terge : si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti : capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis : tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt. Forte in terra Dómini pedes índigent.

℟. Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis : vidérunt me, et movérunt cápita sua : * Adjuva me Dñe Deus meus. ℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa et sermónibus ódii circumdedérunt me. Adjuva.

Lectio iij.

De quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est : Cum uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis ? Supérflua vestra impendístis : sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre : mundus implétus est fama bona : nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo fáciunt : de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum : Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

℟. Insurrexérunt in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interfícere : et non pepercérunt in fáciem meam spúere, et lánceis suis vulneravérunt me : et concússa sunt ómnia ossa mea : * Ego autem existimábam me tamquam mórtuum super terram. ℣. Effudérunt furórem suum in me : fremuérunt contra me déntibus suis. Ego autem. Insurrexérunt.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Fáciem meam * non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Psalmi de Feria ij. 65.

2. Frámea suscitáre * advérsus eos, qui dispérgunt gregem meum.

3. Appendérunt * mercédem meam trigínta argénteis : quibus appretiátus sum ab eis.

4. Innundavérunt aquæ * super caput meum : dixi, Périi : invocábo nomen tuum, Dómine Deus.

5. Lábia insurgéntium, *

et cogitatiónes eórum vide, Dómine.

Capitulum. Jerem. 11.

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. Lustra sex. et ℣. Eripe. 245.

Ad Bened. Aña. Clarífica me, Pater, * apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus ; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus. Qui tecum vivit.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi Feriæ ij. de Psalterio. 147.

Capitulum. Jerem. 11.

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus. Vexílla Regis. et ℣. Eripe me. 238.

Ad Magnif. Aña. Non habéres * in me potestátem, nisi désuper tibi datum fuísset.

Oratio.

Adjuva nos, Deus salutáris noster : et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 11. c.

Quid est, quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? numquid carnes sanctæ áuferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum : ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum : pro malis domus Israel, et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi ; tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam : et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes : Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium,

et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

℟. Contumélias et terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum, dicéntes: Decipiámus eum, et prævaleámus illi: sed tu, Dómine, mecum es tamquam bellátor fortis. * Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindíctam in eis, quia tibi revelávi causam meam. ℣. Júdica, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. Cadant.

Lectio ij. Cap. 12.

Justus quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum: verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur: bene est ómnibus, qui prævaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt: profíciunt et fáciunt fructum; prope es tu ori eórum et longe a rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? Consúmptum est ánimal et vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra.

℟. Deus Israel propter te sustínui impropérium, opéruit reveréntia fáciem meam, extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ: * Quóniam zelus domus tuæ comédit me. ℣. Inténde ánimæ meæ et líbera eam, propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio iij.

Réliqui domum meam, dimísi hereditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi heréditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ídeo odívi eam. Numquid avis díscolor heréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam:

dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me : desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

℟. Synagóga populórum circumdedérunt me : et non réddidi retribuéntibus mihi mala : * Consumétur, Dómine, nequítia peccatórum, et díriges justum. ℣. Júdica me, Dñe, secúndum justítiam meam, et secúndum innocéntiam meam super me. Consumétur. Synagóga.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Vide, Dómine, * et considera, quóniam tríbulor : velóciter exáudi me. Ps. de Feria iij. 80.

2. Discérne causam meam, * Dómine ; ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

3. Dum tribulárer, * clamávi ad Dóminum de ventre ínferi, et exaudívit me.

4. Dómine, vim pátior, * respónde pro me : quia néscio quid dicam inimícis meis.

5. Dixérunt ímpii : * Opprimámus virum justum, quóniam contrárius est opéribus nostris.

Capitulum. Veníte mittámus. 266.

Hymnus. Lustra sex. et ℣. Eripe. 245.

Ad Bened. Aña. Ante diem festum * Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexísset suos, in finem diléxit eos.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere : ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi Feriæ de Psalterio. 150.

Capit. Tu autem. 266.

Hymnus et ℣. 238.

Ad Magnif. Aña. Potestátem hábeo * ponéndi ánimam meam, et íterum suméndi eam.

Oratio.

Tua nos misericórdia Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget : et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 17. b

Exspectátio Israel, Dómine : omnes, qui te derelínquunt, confundéntur : recedéntes a te, in terra scribéntur : quó-

niam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero, quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me : Ubi est verbum Dómini ? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens : et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego : páveant illi, et non páveam ego, induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos.

℟. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * Ego autem orábam, et exaudísti me, Dómine Deus meus. ℣. Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, et ódium pro dilectióne mea. Ego.

Lectio ij. Cap. 18. b

Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israel ? Numquid defíciet de petra agri nix Líbani ! aut evélli possunt aquæ erumpéntes frígidæ, et defluéntes ? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in itínere non trito : ut fíeret terra eórum in desolatiónem, et in síbilum sempitérnum : omnis qui præteríerit per eam obstupéscet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimíco : dorsum, et non fáciem osténdam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt : Veníte, et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes : non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a Prophéta : veníte, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes : Circumveniámus justum : quóniam contrárius est opéribus nostris : promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum : * Videámus si sermónes illíus veri sunt ; et si est vere

Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris : morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis : et præfert novíssima justórum. Videámus.

Lectio iij.

Atténde, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii : fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ : et viri eárum interficiántur morte : júvenes eórum confodiántur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum : addúces enim super eos latrónem repénte : quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem : ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur : fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces : sine causa flagéllis cecidérunt me : * Sed tu, Dómine, defénsor víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. Sed tu. Circumdedérunt.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Líbera me * de sanguínibus, Deus, Deus meus : et exsultábit lingua mea justítiam tuam. Psalmi de Feria iv. 91.

2. Contumélias * et terróres passus sum ab eis : et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

3. Ipsi vero * in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ.

4. Omnes inimíci mei * audiérunt malum meum : Dómine, lætáti sunt, quóniam tu fecísti.

5. Alliga, Dómine, * in vínculis natiónes Géntium, et reges eárum in compédibus.

Ad Bened. Aña Simon dormis ? * non potuísti una hora vigiláre mecum ?

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur: Qui tecum vivit.

Ad Magnif. Aña. Ancílla dixit * Petro: Vere tu ex illis es: nam et loquéla tua maniféstum te facit.

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit et regnat.

Tribus sequentibus diebus dicto secreto Pater noster. Ave, María, et ad Matutinum et in principio Primæ, Credo omnibus aliis prætermissis, absolute incipitur Officium ad Matut. et Vesp., ab Aña primi Ps.: et Añæ duplicantur sicut in Festo duplici.

In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri, per omnes Horas, nec in ℟℟.; et in fine cujuslibet Ps. ad Matut. exstinguitur una ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante altare.

FERIA QUINTA

in Cœna Domini.

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno.

Aña. Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me. Ps. Salvum me fac. 93.

Aña. Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala. Ps. Deus, in adjutórium meum. 95.

Aña. Deus meus, éripe me de manu peccatóris. Ps. In te, Dómine. 95.

℣. Avertántur retrórsum, et erubéscant. ℟. Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo post Versiculos Nocturnorum dicitur secreto Pater noster, nec pronuntiatur Et ne nos, nec dicitur Absolutio, neque dantur Bened. ante Lectiones.

In fine Lect. non dici-

tur Tu autem, sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infra.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Aleph.

Quómodo sedet sola cívitas plena pópulo : facta est quasi vídua dómina Géntium princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus : omnes amíci ejus sprevérunt eam et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servitútis : habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem : omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent, eo quod non sint qui véniant ad solemnitátem : omnes portæ ejus destrúctæ : sacerdótes ejus geméntes : vírgines ejus squálidæ, et ipsa oppréssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt : quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus : párvuli ejus ducti sunt in captivitátem, ante fáciem tribulántis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

℟. In monte Olivéti orávit ad Patrem : Pater, si fíeri potest, tránseat a me calix iste : * Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma. ℣. Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus.

Lectio ij. Vau.

Et egréssus est a fília Sion omnis decor ejus : facti sunt príncipes ejus velutaríetes non inveniéntes páscua et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Zaïn. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat a diébus antíquis, cum cáderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliátor : vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptérea instábilis facta est : omnes, qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus : ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui : depósita est veheménter, non habens consolatórem : vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Tristis est ánima mea usque ad mortem : sustinéte hic, et vigiláte mecum : nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me : * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis. ℣. Ecce appropínquat hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Vos.

Lectio iij. Jod.

Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus : quia vidit Gentes ingréssas Sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in ecclésiam tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem : dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, et consídera, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus : quóniam vindemiávit me ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me : expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum : pósuit me desolátam, tota die mœróre conféctam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum : in manu ejus convolútæ sunt, et impósitæ collo meo : infirmáta est virtus mea : dedit me Dóminus in manu de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem : aspéctus ejus in eo non est, hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet : ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras : * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros

ipse portávit. Cujus. Ecce.

In secundo Nocturno.

Aña. Liberávit Dóminus páuperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor. Ps. Deus, judícium tuum. 97.

Aña. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam : iniquitátem in excélso locúti sunt. Ps. Quam bonus Israel. 98.

Aña. Exsúrge, Dómine, et júdica causam meam. Ps. Ut quid, Deus. 99.

℣. Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

℟. Et de manu contra legem agéntis et iníqui.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psal. 54. ad 1 Vers.

Lectio iv.

Exáudi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súperest, ut videámus in quo malo sit : et cum dícere cœperit : agnoscámus ibi nos esse : ut communicáta tribulatióne, conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est : eamdémque passiónem malórum hóminum, exercitatiónem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur : aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

℟. Amícus meus ósculi me trádidit signo : quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum : hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Infélix prætermísit prétium sánguinis, et in fine láqueo se suspéndit. ℣. Bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. Infélix.

Lectio v.

Utinam ergo qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur : tamen quámdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus : quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi videris odísse inimícum, fratrem odísti et nescis. Diábolus, et ángeli

ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos vidétis, et advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellígeres dæmones esse rectóres cœli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

℟. Judas, mercátor péssimus, ósculo pétiit Dóminum: ille ut agnus ínnocens non negávit Judæ ósculum: *Denariórum número Christum Judæis trádidit. ℣. Mélius illi erat, si natus non fuísset. Denariórum.

Lectio vj.

Quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit, íniquus est qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem; perfídiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradictiónem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem: et tamen et ipsos exspéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

℟. Unus ex discípulis meis tradet me hódie: Væ illi per quem tradar ego: *Mélius illi erat, si natus non fuísset. ℣. Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me traditúrus est in manus peccatórum. Mélius illi. Unus ex.

In tertio Nocturno.

Aña. Dixi iníquis : Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem. Ps. Confitébimur tibi Deus. 100.

Aña. Terra trémuit et quiévit, dum exsúrgeret in judício Deus. Ps. Notus in Judæa. 101.

Aña. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis. Ps. Voce mea. 101.

℣. Exsúrge, Dómine. ℟. Et júdica causam meam.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vij. Cap. 11. d

Hoc autem præcípio : non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Eram quasi agnus ínnocens : ductus sum ad immolándum, et nesciébam : consílium fecérunt inimíci mei advérsum me, dicéntes : * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi : verbum íniquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Veníte.

Lectio viij.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis : quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis,

mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judæis? ℣. Quid dormítis? súrgite, et oráte, ne intrétis in tentatiónem. Vel Judam.

Lectio ix.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne: reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet: ut non in judícium conveniátis. Cétera autem cum vénero, dispónam.

℟. Senióres pópuli consílium fecérunt: * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent: cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem. ℣. Collegérunt Pontífices et Pharisæi concílium. Ut Jesum. Senióres.

AD LAUDES.

Aña 1. Justificéris, Dómine, in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris. Ps. Miserére mei. 65.

Aña 2. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum. Ps. Dómine, refúgium. 108.

Aña 3. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea. Ps. Deus, Deus meus. 21.

Aña 4. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine. Cant. Cantémus. 109.

Aña 5. Oblátus est quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit. Ps Laudáte Dóminum. 23.

Capitulum et Hymnus non dicuntur.

℣. Homo pacis meæ, in quo sperávi. ℟. Qui edébat panes meos, ampliávit advérsum me supplantatiónem.

Ad Bened. Aña. Tráditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Interim dum dicitur Canticum Benedíctus, exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela: similiter exstinguuntur lampades et luminaria per Ecclesiam. Cum repetitur Aña. Tráditor, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ. Repetita Aña post Benedíctus, dicitur: ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem. Secunda nocte additur Mortem autem crucis. Tertia nocte additur Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur ℣. Christus factus est. omnes genuflectunt, et eo finito dicitur Pater noster, totum sub silentio. Postea Ps. 50. Miserére mei. 65. aliquantulum altius: quo finito, sine Orémus, dicitur simili voce.

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: sed Qui tecum vivit. dicitur sub silentio.

Finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt et cum silentio discedunt.

AD HORAS.

Prima, Tertia, Sexta et Nona, dictis secreto Pater noster. Ave, María, et ad Primam Credo. absolute inchoantur a Ps. consuetis, qui ad Primam sunt, ut in Festis: quibus finitis, dicitur ℣. Christus factus est, etc. flexis genibus et dicitur secreto Pater noster. Ps. Miserére, et Oratio Réspice ut in Laud.

In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiósa.

AD VESPERAS.

Vesperæ, dicto secreto Pater noster. Ave, María,

inchoantur absolute a prima Aña sine cantu.

Aña. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea:* tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Aña. Cálicem salutáris accípiam et nomen Dómini invocábo.

Aña. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus :* cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum, * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fácietDñus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Aña. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea

quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te, Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Aña. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Aña. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capit. Hymn. et ℣. non dicuntur in hoc triduo,

Ad Magnif. Aña. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Cant. B. M. V. Luc. 1. c

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus, * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me

dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Aña Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit ac fregit, dedítque discípulis suis

℣. Christus factus est. cum reliquis ut in Laud.

Ad Complet. non dicitur Jube domne. nec Lectio br. nec Adjutórium. neque Oratio Dominica; sed facta Confessione et Absolutione incipitur a Ps. Cum invocárem. 167. Dictis Psalmis, dicitur Nunc dimíttis.

Postea ℣. Christus factus est. cum reliquis ut ad Laudes. 278.

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo usque ad Vesperas Sabbati sancti.

Feria vj. in Parasceve.

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno.

Aña. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus. Ps. Quare fremuérunt. 5.

Aña. Divisérunt sibi vestiménta mea : et super vestem meam misérunt sortem. Ps. Deus, Deus meus, réspice in me. 37.

Aña Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi. Ps. Dñus illuminátio. 53.

℣ Divisérunt sibi vestiménta mea. ℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

De Lamentatióne Jeremíæ prophétæ.

Lectio j. Cap. 2. c, Heth.

Cogitávit Dóminus dissipáre murum fíliæ Sion : teténdit funículum suum, et non avér-

tit manum suam a perditióne : luxítque antemurále, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Difíxæ sunt in terra portæ ejus : pérdidit, et contrívit vectes ejus : regem ejus et príncipes ejus in Géntibus : non est lex et prophétæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes fíliæ Sion : conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terra jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cum defíceret párvulus, et lactens in platéis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi : trádidit me quem diligébam : * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, acéto potábant me. ℣. Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ. Et.

Lectio ij. Lamed.

Mátribus suis dixérunt : Ubi est tríticum et vinum ? cum defícerent quasi vulneráti in platéis civitátis : cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te ? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem ? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion ? Magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui ?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa, et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent : vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, et ejectiónes.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam : sibilavérunt et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem : Hæccine est urbs dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit : latro de cruce clamábat, dicens : Meménto mei, Dómine,

dum véneris in regnum tuum. ℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctórum qui dormíerant, surrexérunt. Et.

Lectio iij. Cap. 3. Aleph.

Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle, et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et cum clamávero, et rogávero, exclúsit oratiónem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris: sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres, et Barábbam dimítteres? ℣. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim. Quómodo. Vínea.

In secundo Nocturno.

Aña. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. Ps. Dñe, ne in. 63.

Aña. Confundántur, et revereántur, qui quærunt ánimam meam ut áuferant eam. Ps. Exspéctans exspectávi. 70.

Aña. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. Ps. Deus, in nómine tuo. 27.

℣. Insurrexérunt in me testes iníqui. ℟. Et mentíta est iníquitas sibi.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio iv. In Ps. 63.

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput mártyrum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia fílius

hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei : fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat Dóminum hortári mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

℟. Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me : * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis : et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum. ℣. Cumque injecíssent manus in Jesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos. Quotídie.

Lectio v.

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cœlórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum : tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis : Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum : erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

℟. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judæi : et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquísti? * Et inclináto cápite emísit spíritum. ℣. Exclámans Jesus voce magna, ait : Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. Et.

Lectio vj.

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas.

Non dicant Judæi : Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixísset eis Pilátus : Vos eum occídite, respondérunt : Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant ; sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit, sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret : nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens : ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus : illi innocéntes, qui coegérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit ; et vos o Judæi, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge.

℟. Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, et facta est mihi heréditas mea sicut leo in silva : dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, et properáte ad devorándum illum : posuérunt me in desérto solitúdinis, et luxit super me omnis terra :* Quia non est invéntus qui me agnósceret et fáceret bene. ℣. Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, et non pepercérunt ánimæ meæ. Quia. Animam.

In tertio Nocturno.

Aña. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia occupavérunt ánimam meam. Ps. Eripe me de inimícis meis. 85.

Aña. Longe fecísti notos meos a me : tráditus sum, et non egrediébar. Ps. Dómine Deus. 115.

Aña. Captábunt in ánimam justi, et sánguinem innocéntem condemná-

bunt. Ps. Deus ultiónum Dóminus. 118.

℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa. ℟. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugnavérunt me gratis.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 4. et 5.

Festinémus ingredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti : et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus : ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei : teneámus confessiónem : Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris : tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

℟. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ : congregáti sunt advérsum me fortes : * Et sicut gigántes stetérunt contra me. ℣. Aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. Et.

Lectio viij.

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ : ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis : qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant : quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte : et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

℟. Jesum trádidit ímpius summis princípibus sacerdótum, et senióribus pópuli : * Petrus autem sequebátur eum a longe, ut vidéret finem. ℣. Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi Scribæ et Pharisæi convénerant. Petrus.

Lectio ix.

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fíeret : sed qui locútus est ad eum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit : Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido, et lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam : et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi, causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Caligavérunt óculi mei a fletu meo : quia elongátus est a me, qui consolabátur me. Vidéte omnes pópuli, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte. Si est dolor. Caligavérunt.

AD LAUDES.

Aña 1. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Ps Miserére mei. 65.

Aña 2. Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum. Ps. Dómine, exáudi oratiónem meam. 121.

Aña 3. Ait latro ad latrónem : Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum. Ps. Deus, Deus meus. 21.

Aña 4. Cum conturbáta fúerit ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris. Cant. Dómine, audívi auditiónem. 122.

Aña 5. Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 23.

℣. Collocávit me in obscúris. ℟. Sicut mórtuos sæculi.

Ad Bened. Aña. Posuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Pater noster, secreto.

Ps. Miserére. 65. et Oratio. Réspice, ut heri in Laudibus.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi prætertiti diei dicuntur sine cantu.

Ad Magnif. Aña. Cum accepísset acétum, dixit : Consummátum est : et inclináto cápite emísit spíritum.

℣. Christus factus. et alia ut supra ad Laudes. 278.

Sabbato Sancto.

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno.

Aña. In pace in idípsum, dórmiam et requiéscam. Ps. Cum invocárem. 167.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo. Ps. Dómine, quis. 11.

Aña. Caro mea requiéscet in spe. Ps. Consérva me. 12.

℣. In pace in idípsum. ℟. Dórmiam et requiéscam.

De Lamentatióne Jeremíæ prophétæ.

Lectio j. Cap. 3. Heth.

Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti : quia non defecérunt miseratiónes ejus.

Heth. Novi dilúculo, multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dñus, dixit ánima mea : proptérea exspectábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum ánimæ quæréni illum.

Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua.

Jod. Sedébit solitárius, et tacébit : quia levávit super se.

Jod. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum : tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum. ℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scalerátos reputátus est. Ut.

Lectio ij. Cap. 4. Aleph.

Quómodo obscurátum est aurum, mutá-

tus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?

Beth. Fílii Sion ínclyti, et amícti auro primo: quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli?

Ghimel. Sed et lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos, fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.

Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis.

He. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in moménto, et non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Jerúsalem, surge, et éxue te véstibus jucunditátis: indúere cínere et cilício, * Quia in te occísus est Salvátor Israel. ℣ Deduc quasi torréntem lácrymas per diem et noctem, et non táceat pupílla óculi tui. Quia.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iij. Cap. 5.

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis: intuére, et réspice oppróbrium nostrum. Heréditas nostra versa est ad aliénos: domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus: ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Ægypto dédimus manum, et Assyriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt: et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri: non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, a fácie gládii in desérto. Pellis nostra, quasi clíbanus exústa est a fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitátibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Plange quasi virgo

plebs mea : ululáte, pastóres, in cínere et cilício : * Quia venit dies Dómini magna, et amára valde. ℣. Accíngite vos, sacerdótes, et plángite, minístri altáris, aspérgite vos cínere. Quia. Plange.

In secundo Nocturno.

Aña. Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ. Ps. Dómini est terra. 35.

Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. Ps. Dóminus illuminátio mea. 53.

Aña. Dómine, abstraxísti ab ínferis ánimam meam. Ps. Exaltábo te. 55.

℣. Tu autem, Dómine, miserére mei. ℟. Et resúscita me, et retríbuam eis.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalm. 63. vers. 7.

Lectio iv.

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt : Quis nos vidébit ? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo. non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum : celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

℟. Recéssit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est : * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem : hódie portas mortis, et seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. Nam.

Lectio v.

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlcrum ? Dixérunt enim Piláto : Sedúctor ille : Hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad

solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres. Ergo illi Piláto : Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens : Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surréxit a mórtuis : et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus : Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem cum custódibus.

℟. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. Atténdite, univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum. Si est.

Lectio vj.

Posuérunt custódes mílites ad sepúlcrum. Concússa terra Dóminus resurréxit : mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam, et dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astútia ? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas : Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum ? Dormiéntes testes ádhibes : vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

℟. Ecce quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde : et viri justi tollúntur, et nemo consíderat : a fácie iniquitátis sublátus est justus : * Et erit in pace memória ejus. ℣. Tamquam agnus coram tondénte se obmútuit, et non apéruit os suum : de angústia, et de judício sublátus est. Et. Ecce.

In tertio Nocturno.

Aña. Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ. Ps. Deus in nómine tuo. 27.

Aña. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus. Ps. Notus in Judæa Deus. 101.

Aña. Factus sum sicut

homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Ps. Dómine Deus salútis. 115. ℣. In pace factus est locus ejus. ℟. Et in Sion habitátio ejus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 9. c

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, *Advérsus dóminum, et advérsus christum ejus. ℣. Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? Advérsus.

Lectio viij.

Et ídeo novi testaménti mediátor est: ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est: mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: *Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri, in tenebrósis, et in umbra mortis. Factus.

Lectio ix.

Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vitulórum, et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii,

sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur : et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti : * Ponéntes mílites qui custodírent illum. ℣. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. Ponéntes. Sepúlto.

AD LAUDES.

Aña 1. O mors, ero mors tua, morsus tuus ero inférne. Ps. Miserére. 65.

Aña 2. Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est. Ps. Júdica me Deus. 80.

Aña 3. Atténdite, univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum. Ps. Deus, Deus meus. 21.

Aña 4. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam. Canticum. Ego dixi. 80.

Aña 5. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 23.

℣. Caro mea requiéscet in spe. ℟. Et non dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ad Bened. Aña. Mulíeres sedéntes ad monuméntum lamentabántur, flentes Dóminum.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Pater noster. secreto. Ps. 50 Miserére mei. 65. Oratio. Réspice quæsumus. 278.

Et sic dicitur usque ad Nonam.

Dictis Horis ut supra, 278. dicitur Missa, ut in Ordinario : et facta Communione Sacerdotis, statim pro Vesperis dicitur : Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes, 148. cum Glória Patri. Sicut erat.

Et repetitur Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus. et ℣. non dicuntur.

Ad Magnif. Aña. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlcrum, allelúia.

Canticum. Magníficat, 146. cum Glória Patri.

Et repetitur Aña. Véspere autem sábbati.

Deinde Sacerdos dicit: Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dñum.

Deinde Dóminus vobíscum.

Postea Diaconus dicit: Ite, missa est, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias allelúia, allelúia.

Extra Chorum, dicto Pater noster, et Ave, María. Vesperæ inchoantur absolute ab Aña. Allelúia, cum reliquis ut supra: et loco Ite, Missa est, allelúia, allelúia. dicitur. ℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Deinde additur Pater noster, et nihil aliud.

Ad Completorium.

℣. Jube, domne. Lectio brevis, Fratres: sóbrii estóte.

℣. Adjutórium nostrum. Pater noster. Et facta Confessione et data Absolutione dicitur:

℣. Convérte nos, Deus.

℣. Deus, in adjutórium. Glória Patri. et amplius non dicitur Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. sed ejus loco deinceps dicitur Allelúia.

Deinde sine Aña dicuntur Psalmi consueti.

Capitulum, ℣. et Hymnus non dicuntur.

Ad Nunc dimittis, Aña. Véspere autem sábbati, ut supra in Vesperis,

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Vísita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio. Benedícat, et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Aña. Regína cœli. 171.

Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

Dominica Resurrectionis.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave, María. Credo. ℣. Dómine, lábia mea apéries. Deus, in adjutórium meum inténde. Glória Patri. Allelúia.

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymni et Capitula non dicuntur in aliqua Horarum, usque ad Vesperas Sabbati in Albis, nec ℣℣. nisi in Nocturno.

AD NOCTURNUM.

Aña. Ego sum qui sum, * et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúia.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. Ego sum qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúia.

Aña. Postulávi Patrem meum, * allelúia: dedit mihi gentes, allelúia, in hereditátem, allelúia.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me :* Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Postulávi Patrem meum, allelúia : dedit mihi gentes, allelúia, in hereditátem, allelúia.

Aña. Ego dormívi, *et somnum cepi : et exsurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúia, allelúia.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dñus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Ego dormívi, et somnum cepi : et exsurréxi, quóniam Dñus suscépit me, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi.

℣. Jube, domne.

Benedictio. Evangélica

léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio j. Cap. 16.

In illo témpore : María Magdaléne, et María Jacóbi et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 21. in Evang.

Audístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulíeres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt : quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur.

℟. Angelus Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus : * Nolíte timére : scio enim quia crucifíxum quæritis : jam surréxit : veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. ℣. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt : qui dixit illis. Nolíte. Glória Patri. et Fílio et Spirítui sancto. Et repetitur ℟. Angelus Dómini. usque ad ℣.

Deinde dicitur ℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ij.

Notándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens : quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur ? Unde in Cánticis Canticórum scriptum est : Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus ample-

xábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit : quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis, splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus, et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit : et Angelórum festívitas éxstitit, quia nos revocándo ad cœléstia, eórum númerum implévit.

℟. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut. Glória Patri. Ut.

Bened. Ad societátem.

Lectio iij.

In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit : quia dum nos per resurrectiónem Domínicam ad supérna redúcimur, cœléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus. Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat : Páveant illi, qui non amant advéntum supernórum cívium : pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem, cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuísse descríbens, ait : Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

Aña 1. Angelus autem Dñi * descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia. Ps. Dñus regnávit. 20.

Aña 2. Et ecce terræmótus * factus est magnus : Angelus enim Dómini descéndit de cœlo, allelúia.

Aña 3. Erat autem * aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem

ejus sicut nix, allelúia, allelúia.

Aña 4. Præ timóre autem ejus * extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúia.

Aña 5. Respóndens autem Angelus, * dixit muliéribus: Nolíte timére: scio enim quod Jesum quæritis, allelúia.

Capit. Hymn. et ℣. non dicuntur: sed eorum loco:

Aña. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea.

Ad Bened. Aña. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúia.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti; vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dñum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Sic dicitur in Vesperis et Laudibus tantum usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam post Deus in adjutórium. et Glória Patri. dicuntur Psalmi consueti: ad Primam tamen ut in Festis, scilicet Deus, in nómine. Beáti immaculáti. et Retríbue. quibus finitis, dicitur Aña. Hæc dies. Postea Oratio, quæ ad Primam dicitur ut in Psalt. Dómine Deus omnípotens 33. Pretiósa. cum reliquis, et ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis Si consurrexístis cum Christo. ut in Psalt. 34.

Ad alias autem Horas, post Añam: Hæc dies. dicitur Oratio quæ ponitur in Laudibus.

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus; Psalmi de Dominica. 142.

Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati.

Postea Aña. Hæc dies, quam fecit Dñus: exsultémus, et lætémur in ea.

Ad Magnif. Aña. Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem: erat quippe magnus valde, allelúia.

Ad Completorium.

Dicto ℣. Jube domne. Fratres: Sóbrii estóte. ℣. Adjutórium nostrum. Pater noster. et facta Confessione, et Absolutione, post ℣. Convérte nos Deus. ℣. Deus, in

adjutórium. Glória Patri. Allelúia dicuntur Ps. consueti : quibus finitis, dicitur Allelúia, allelúia allelúia, allelúia.

Deinde Canticum Simeonis Nunc dimíttis. 170. Postea Aña. Hæc dies. Oratio Vísita. 171.

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesp. Sabbati in Albis.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM.

Invitat. Añæ, et Ps. ad Nocturnum, et Laud. dicuntur ut supra in die Paschæ, per totam Oct.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pependit in ligno, allelúia.

Pater noster. Absol. Exáudi Dómine. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 24. b.

In illo témpore : Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 23. in Evang.

Audístis, fratres caríssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit : sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant, et dubitábant : eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit : sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit.

℟. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum : * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole : et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

Lectio ij

Verba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, sacræ Scriptúræ mystéria, quæ de seípso erant, apéruit : et tamen quia adhuc in

eórum córdibus peregrínus erat a fide, se ire lóngius finxit. Fíngere namque, compónere dícimus : unde et compositóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo simplex véritas per duplicitátem fecit : sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuíssent.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est : * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúia. Glória Patri. Allel.

Lectio iij.

Sed quia esse extránei a caritáte non póterant hi, cum quibus Véritas gradiebátur : eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus, vocant, cum illic scriptum sit : Et coëgérunt eum ? Ex quo nimírum exémplo collígitur, quia peregríni ad hospítium non solum invitándi sunt, sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt, panes cibósque ófferunt : et Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei illumináti non sunt, faciéndo illumináti sunt : quia scriptum est : Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intellígere, festínet ea, quæ jam audíre pótuit, ópere implére. Ecce Dóminus non est cógnitus dum loquerétur, et dignátus est cognósci dum páscitur.

Te Deum laudámus.

Ad Bened. Aña. Jesus junxit se discípulis suis in via, et ibat cum illis : óculi autem eórum tenebántur, ne eum agnóscerent : et increpávit eos, dicens : O stulti et tardi corde ad credéndum in his, quæ locúti sunt Prophétæ, allelúia.

Oratio.

Deus, qui, solemnitáte pascháli, mundo remédia contulísti ; pópulum tuum, quæsumus, cœlésti dono proséquere ; ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Qui

sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? allelúia.

FERIA TERTIA.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 24. e.

In illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homil. S. Ambrósii Epísc.
L. 10. Comment. in Luc. cap. 24. ante finem.

Mirum, quo modo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu; tangi fácilis, diffícilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ídeo Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet, Palpáte, inquit, et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est: quod palpátur, corpus est.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ij.

In córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále: sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quod vúlnera suscépta pro nobis cœlo inférre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæum nostræ salútis ampléctens: tales illic Mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúia: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúia: Favus distíllans lábia ejus,

allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

Lectio iij.

Et quóniam sermo huc noster evásit, considerémus qua grátia secúndum Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt : secúndum Lucam quasi incréduli redarguántur : ibi Spíritum sanctum accéperint, hic sedére in civitáte jubeántur, quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille quasi Apóstolus majóra et altióra tetigísse, hic sequéntia et humánis próxima : hic histórico usus circúitu, ille compéndio : quia et de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse intérfuit, et verum est testimónium ejus : et ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ídeo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte distínctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidísse dicat, póstea tamen credidísse demónstrat : et si prima considerémus, contrária sunt : si sequéntia, certum est convenire.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dixit eis : Pax vobis, allelúia, allelúia.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas : concéde fámulis tuis ; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Vidéte manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum, allelúia, allelúia.

FERIA QUARTA.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 21.

In illo témpore : Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic : Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homil. S. Gregórii Papæ.

Hom. 24. in Evang.

Léctio sancti Evangélii, quæ modo in

áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit: et cum Véritas dicat: Nemo mittens manum suam ad arátrum, et aspíciens retro, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítius vidétur: quia nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxstitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus: * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúia.

Lectio ij.

Nam piscatórem Petrum, Matthæum vero teloneárium scimus: et post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit, Matthæus vero ad telónei negótium non resédit: quia áliud est, victum per piscatiónem quærere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necésse est, ut post conversiónem ánimus non recúrrat.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio iij.

Quæri étiam potest, cur discípulis in mari laborántibus, post resurrectiónem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante resurrectiónem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festíne cognóscitur, si ipsa, quæ tunc ínerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sæculum signat, quod se cásuum tumúltibus, et undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur?

Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant. Quia autem Redémptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post resurrectiónem suam in líttore stabat.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Míttite in déxteram * navígii rete, et inveniétis, allelúia.

Oratio.

Deus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut per temporália festa, quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Dixit Jesus * discípulis suis : Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit autem Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, allelúia.

FERIA QUINTA.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 20. c

In illo témpore : María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum : et vidit duos Angelos in albis sedéntes. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 25. in Evang.

María Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis ; et vox Veritátis implétur, qua dícitur : Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit : qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est : Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos : ac deínde subjúngitur : María autem stabat ad monuméntum foris plorans.

℟. Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli : Múlier, quid ploras ? surréxit sicut dixit : * Præcédet vos in Galilæ-

am : ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum : et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio ij.

Qua in re pensándum est, hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat : flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus, quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret : quia nimírum virtus boni óperis, perseverántia est : et voce Veritátis dícitur : Qui autem perseveráverit usque in finem hic salvus erit.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum : quia quem quærébam, appáruit mihi : * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúia, allelúia. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. Et. Glória Patri. Et.

Lectio iij.

María ergo cum fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum. Certe jam monuméntum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat : quid est quod se íterum inclínat, íterum vidére desíderat? Sed amánti semel aspexísse non súfficit : quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo prius, et mínime invénit : perseverávit ut quæreret; unde et cóntigit, ut inveníret : actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod invenýssent.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. María stabat * ad monuméntum plorans, et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, et sudárium quod fúerat super caput Jesu, allelúia.

Oratio.

Deus, qui diversitátem Géntium in confessióne tui nóminis adunásti : da, ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Tulérunt Dóminum meum, * et néscio ubi posuérunt

eum : si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúia : et ego eum tollam, allelúia.

FERIA SEXTA.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 28. d

In illo témpore : Undecim discípuli abiérunt in Galilæam, in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matthæum in fine.

Post resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibíque adorátur ; licet quidam dúbitent, et dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc maniféstius osténditur Thomæ, et latus láncea vulnerátum, et manus fixas demónstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens : Data est mihi omnis potéstas in cœlo et in terra. Illi potéstas data est, qui paulo ante crucifíxus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cœlo autem et in terra potéstas data est : ut qui ante regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet et in terris.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúia : gavísi sunt discípuli, viso Dómino, allelúia. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax.

Lectio ij.

Euntes autem docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Primum docent omnes Gentes, deínde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fíeri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fídei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti : ut quorum una est divínitas, una sit largítio : noménque Trinitátis, unus Deus est.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúia. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et

resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Lectio iij.

Docéntes eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus. Jussit Apóstolis, ut primum docérent univérsas Gentes, deínde fídei intíngerent sacraménto : et post fidem ac baptísma, quæ essent observánda, præcíperent. Ac ne putémus lévia esse, quæ jussa sunt, et pauca, áddidit : Omnia quæcúmque mandávi vobis : ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant, quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Qui usque ad consummatiónem sæculi cum discípulis se futúrum esse promíttit, et illos osténdit semper esse victúros, et se numquam a credéntibus recessúrum.

Te Deum laudámus.19.

Ad Bened. Aña. Undecim discípuli * in Galilæa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúia.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti : da méntibus nostris ; ut quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. Data est mihi * omnis potéstas in cœlo et in terra, allelúia.

SABBATO IN ALBIS.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 20.

In illo témpore : Una sábbati María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 22. in Evang.

Léctio sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, valde in superfície histórica est apérta : sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cum adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora : juxta intelléctum vero mysticum, requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quæré-

bat in monuménto : et quia hunc mínime invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cum venit ad monuméntum. Cucúrrit cítius, discípulis nuntiávit : sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus et Joánnes.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur ; quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod.

Lectio ij.

Currébant autem duo simul : sed Joánnes præcucúrrit cítius Petro. Venit prior ad monuméntum, et íngredi non præsúmpsit. Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid, fratres, quid cursus signíficat? Numquid hæc tam subtílis Evangelístæ descríptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præísse, et non intrásse díceret, si in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem, nisi synagóga : quid per Petrum, nisi Ecclésia designátur?

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

Lectio iij.

Nec mirum esse videátur, quod per junióre synagóga, per senióre vero Ecclésia signári perhibétur : quia etsi ad Dei cultum prior est synagóga, quam Ecclésia Géntium, ad usum tamen sæculi prior est multitúdo Géntium, quam synagóga, Paulo attestánte, qui ait : Quia non prius quod spirituále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia Géntium : per junióre vero Joánnem synagóga Judæórum. Currunt ambo simul : quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari et commúni via, etsi non pari et commúni sensu, Gentílitas cum synagóga cucúrrit. Venit synagóga prior ad mo-

numéntum, sed mínime intrávit : quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de incarnatióne ac passióne Domínica audívit, sed crédere in mórtuum nóluit.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Currébant * duo simul et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, et venit prior ad monuméntum, allelúia.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui festa Paschália venerándo égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Officium fit Duplex.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia. Ps. Benedíctus, cum reliq. de Psalt. 161.

Capitulum. 1. Joan. 5.

Caríssimi : Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum : et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymn. Ad régias. 146.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem, præterquam in Officio B. Mariæ, et in Hymno sanctæ Crucis ad Vesperas.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Cum esset sero die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis : Pax vobis, allelúia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

℣. Benedicámus Dómino. deinceps dicitur sine Allelúia.

Completorium dicitur ut in Psalterio omissis precibus : et loco Añæ, Miserére. dicitur Aña Allelúia, allelúia, allelúia.

Et in fine Añæ, Salva nos. additur Allelúia.

Sic dicitur usque ad Dñicam Trinitatis exclusive : et quando non est Duplex, nec infra Octavam dicuntur Preces ut in Psalterio. 32.

Ad ℟℟. br. et ℣℣. per omnes Horas, jungitur Allelúia. usque ad Sabbatum post Pentec., præterquam in ℣. ad Preces Primæ et Complet. quando dicuntur. Et quando-

cumque Allelúia jungitur ℟. br. duplicatur : sed in ℣℣. dicitur semel.

DOMINICA IN ALBIS
IN OCTAVA PASCHÆ.
Duplex.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Surréxit Dóminus vere,* Allelúia. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Rex sempitérne. ut in Psalterio. 3.

In primo Nocturno.

Aña. Allelúia, Lapis revolútus est, allelúia : ab óstio monuménti, allelúia, allelúia. Psalmi de Dñica ut in Psalterio. 4. qui dicuntur in quolibet Nocturno sub una Aña. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Lectio j. Cap. 3.

Si consurrexístis cum Christo : quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram : fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus : propter quæ venit ira Dei super fílios incredulitátis : in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis. ℟. Angelus Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus : * Nolíte timére : scio enim quia crucifíxum quæritis : jam surréxit : veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. ℣. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt : qui dixit illis. Nolíte.

Lectio ij.

Nunc autem depónite et vos ómnia : iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, exspoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum eum, qui renovátur in agnitiónem secúndum imáginem ejus, qui creávit illum. Ubi non est Gentílis, et Judæus, cir-

cumcísio, et præpútium, Bárbarus, et Scytha, servus, et liber : sed ómnia, et in ómnibus Christus. Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam : supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dñus donávit vobis, ita et vos.
℟. Angelus Dñi locútus est muliéribus, dicens : Quem quæritis? An Jesum quæritis? jam surréxit : * Veníte, et vidéte, allelúia, allelúia. ℣. Jesum quæritis Nazarénum crucifíxum? Surréxit, non est hic. Veníte.

Lectio iij.

Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.
℟. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Aña. Allelúia, Quem quæris múlier? allelúia, vivéntem cum mórtuis? allelúia, allelúia.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 1. in Oct. Paschæ, qui est 157. de temp.

Lectio iv.

Paschális solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, et ídeo hódie Neophytórum hábitus commutátur : ita tamen, ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneátur. In qua quidem primum nobis agéndum est, ut quia Pascháles dies sunt, id est, indulgéntiæ ac remissiónis, ita a nobis

sanctórum diérum festívitas agátur, ut relaxatióne córporum púritas non obfuscétur : sed pótius abstinéntes ab omni luxu, ebrietáte, lascívia, demus óperam sóbrie remissióni, ac sanctæ sinceritáti : ut quidquid modo corporáli abstinéntia non acquírimus, méntium puritáte quærámus.

℟. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole : et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

Lectio v.

Ad omnes quidem pértinet sermo, quos cura nostra compléctitur : verúmtamen hódie termináta Sacramentórum solemnitáte, vos allóquimur, novélla gérmina sanctitátis regeneráta ex aqua et Spíritu sancto : germen pium, exámen novéllum, flos nostri honóris, et fructus labóris, gáudium et coróna mea, omnes qui statis in Dómino. Apostólicis verbis vos álloquor : Ecce nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjícite ópera tenebrárum, et indúite vos arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus : non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne : sed induímini Dóminum Jesum Christum.

℟. Surréxit pastor bonus qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est :* Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúia.

Lectio vj.

Habémus, inquit, certiórem prophéticum sermónem : cui bene fácitis intendéntes tamquam lucérnæ in obscúro loco, donec dies lucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris. Sint ergo lumbi vestri accíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. Ecce dies advéniunt, in quibus Dóminus dicit : Pusíllum, inquit,

et non vidébitis me : et íterum pusíllum, et vidébitis me. Hæc est hora, de qua dixit : Vos tristes éritis, sæculum autem gaudébit : id est, vita ista tentatiónibus plena in qua peregrinámur ab eo. Sed íterum, inquit, vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dñi nostri, allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium. Glória Patri. Testimónium.

In tertio Nocturno.

Aña. Allelúia, Noli flere, María, allelúia : resurréxit Dóminus, allelúia, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 20. e.

In illo témpore : Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis : Pax vobis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 26. in Evang.

Prima lectiónis hujus evangélicæ quæstio ánimum pulsat : quómodo post resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod clausis jánuis ad discípulos íngredi pótuit? Sed sciéndum nobis est, quod divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis : nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetípsis comprehéndi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensánda sunt : ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos jánuis clausis, quod videlícet ad humános óculos per nativitátem suam clauso exívit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis post resurrectiónem suam in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto útero Vírginis exívit ?

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dul-

cédo mellis est sub lingua ejus, allelúia : * Favus distíllans lábia ejus, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio viij.

Sed quia ad illud corpus, quod vidéri póterat, fides intuéntium dubitábat, osténdit eis prótinus manus et latus : palpándam carnem præbuit, quam clausis jánuis introdúxit. Qua in re duo mira, et juxta humánam ratiónem sibi valde contrária osténdit : dum post resurrectiónem suam corpus suum incorruptíbile, et tamen palpábile demonstrávit. Nam et corrúmpi necésse est quod palpátur : et palpári non potest quod non corrúmpitur. Sed miro modo atque inæstimábili Redémptor noster et incorruptíbile post resurrectiónem, et palpábile corpus exhíbuit : ut monstrándo incorruptíbile, invitáret ad præmium : et præbéndo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptíbilem se ergo, et palpábilem demonstrávit : ut profécto esse post resurrectiónem osténderet corpus suum et ejúsdem natúræ, et altérius glóriæ. ℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúia : gavísi sunt discípuli, viso Dómino, allelúia. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax. Glória Patri. Pax.

Lectio ix.

Dixit eis : Pax vobis. Sicut misit me Pater et ego mitto vos : id est, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vídélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit : sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Eléctos vero Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia. sed sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo et Fílius amátur a Patre, et tamen ad passiónem míttitur : ita et discípuli a Dómino amántur, qui tamen ad passiónem mittúntur in mundum. Itaque re-

cte dícitur : Sicut misit me Pater, et ego mitto vos : id est, ea vos caritáte díligo, cum inter scándala persecutórum mitto, qua me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas passiónes fecit.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmi. Dóminus regnávit. Jubiláte Deo. Deus Deus meus. 20.

Aña. Surréxit Christus de sepúlcro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúia.

Canticum. Benedícite. 22.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 23.

Capitulum 1. Joan. 5.

Caríssimi : Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum : et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus. Auróra, et ℣. In resurrectióne. 25.

Ad Bened. Aña. Cum esset sero die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis : Pax vobis, allelúia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

Ad Primam.

Hymnus. Jam lucis. 26.

Aña. Allelúia, * allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmi. Deus in nómine tuo. 27. Beáti immaculáti. 28. Retríbue. 29. et Quicúmque. 30. Qui dicuntur in Dominicis usque ad Ascensionem.

Capitulum. Regi. 32.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Christe. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúia. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúia.

Et sic dicitur ℟. breve usque ad Ascensionem.

Et quando non est Duplex, aut infra Octavas, dicuntur Preces de Dominica, ut in Psalt. 32.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio br. Si consurrexístis, ut in Psalt.

Ad Tertiam.

Et ad alias Horas.

Aña. Allelúia, * allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Caríssimi : Omne. ut supra.
℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simoni, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Joan. 5. b

Quis est autem qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Jesus est Fílius Dei ? Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus : non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.
℟. br. Surréxit Dóminus vere. * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.
℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Joan. 5. b

Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est ; quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.
℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúia, allelúia. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi sunt. ℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.
Ps. de Dñica. 142. qui sub una tantum Aña dic.
Capit. Caríssimi : Omne, ut supra. 317.
Hymnus. Ad régias. ℣. Mane nobíscum. 146.
Ad Magnif. Aña. Post dies octo jánuis clausis ingréssus Dóminus, dixit eis : Pax vobis, allelúia, allelúia.
Hymni, ℣℣. et ℟℟. br. hujus Dñicæ dicúntur usque ad Ascensionem, etiam in feriali Officio.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus, Añæ, Psalmi, et ℣. ut in Psalterio temp. Pasch. 52.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

Lectio j. Cap. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus

est : quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum : quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant interrogábant eum, dicéntes : Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel ? Dixit autem eis : Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte : sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ.

℟. Virtúte magna. 303.

Lectio ij.

Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est : et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt : Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum ? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacóbus Alphæi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum mulíeribus, et María, Matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. De ore. 303.

Lectio iij.

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum dixit : (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti.) Viri fratres opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum : qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hu-

jus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius : et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt : Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Hoc tempore Paschali non dicitur tertium ℟. in feriali Officio, sed Hymnus Te Deum laudámus.

Ad Laud. Añæ, Psalmi, Capit. Hymnus et ℣. de Psalt. temp. Pasch. 20.

Ad Bened. Aña. Surgens Jesus * mane prima sábbati, appáruit primo Maríæ Magdalénæ, de qua ejécerat septem dæmónia, allelúia.

Oratio Dñicæ præc.

Postea fit com. de Cruce : quæ com. fit quotidie in Laud. et Vesp. usque ad Ascensionem, tam in Officio de Tempore quam de Sanctis, nisi sit Duplex, aut infra Octavas. Aliæ com. de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, et de Pace, non dicuntur temp. Paschali.

In Laudibus, Aña de Cruce. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia, allelúia.
℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluí-

sti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis fámulis tuis ; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

In Vesperis, Aña. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúia.

℣. et Oratio ut supra.

In fer. Offic. Prima dicitur sicut in Festis Simplicibus toto temp. Pasch.

Psalmi Horarum dicuntur cum quatuor. Allelúia.

Ad alias Horas, Capitula et ℟℟. br. ut in Psalt. excepto ℟. br. ad Primam, quod dicitur ut heri.

AD VESPERAS.

Psalmi Feriæ sub una Aña. Allelúia.

Capit. Christus. 149.

Hymnus. Ad régias, et ℣. Mane nobíscum. 146.

Ad Magnif. Aña. Pax vobis, * ego sum, allelúia : nolíte timére, allelúia.

Invitat. Capit. et ℟℟. br. suprascripta, dicuntur in Feriali Officio usque ad Ascensionem.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 2.

Et cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in éodem loco : et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum : et repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judæi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cœlo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes : Nonne ecce omnes isti qui loquúntur, Galilæi sunt, et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus ?

℟. Ecce vicit leo. 305.

Lectio ij.

Stans autem Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, et locútus est eis : Viri Judæi, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et áuribus per-

cípite verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia : sed hoc est, quod dictum est per Prophétam Joel : Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus) effúndam de Spíritu meo super omnem carnem : et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ, et júvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancíllas meas, in diébus illis effúndam de spíritu meo, et prophetábunt : et dabo prodígia in cœlo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et maniféstus. Et erit : Omnis quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Ego sum vitis. 305.

Lectio iij.

Viri Israelítæ, audíte verba hæc : Jesum Nazarénum, virum approbátum a Deo in vobis, virtútibus, et prodígiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut et vos scitis : hunc definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum, per manus iniquórum affligéntes interemístis : quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum : Providébam Dñum in conspéctu meo semper quóniam a dextris est mihi, ne commóvear : Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea, ínsuper et caro mea requiéscet in spe : Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Præcédam vos * in Galilæam, ibi me vidébitis, sicut dixi vobis, allelúia, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Mitte manum tuam, * et cognósce loca clavórum, allelúia : et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúia.

FERIA QUARTA

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 3.

Petrus autem et Joánnes ascendébant in templum, ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur : quem ponébant

quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum, Petrus cum Joánne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula.

℟. Surgens Jesus. 308.

Lectio ij.

Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus et plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat : et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes.

℟. Expurgáte vetus. 308.

Lectio iij.

Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum : Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre ? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum, glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis : auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidístis, et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Ego sum vitis vera,* allelúia : et vos pálmites veri, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Quia vidísti me, * Thoma, credidísti : beáti qui non vidérunt, et crediderunt, allelúia.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 5.

Vir autem quidam nómine Ananías, cum Saphíra uxóre sua, véndidit agrum, et fraudávit de prétio agri, cónscia uxóre sua: et áfferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus : Ananía, cur tentávit sátanas cor tuum, mentíri te Spirítui sancto, et fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, et venúndatum in tua erat potestáte? Quare posuísti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Ananías hæc verba, cécidit et exspirávit. Et factus est timor magnus super omnes qui audiérunt. Surgéntes autem júvenes amovérunt eum et efferéntes sepeliérunt. ℟. Christus resúrgens. 331.

Lectio ij.

Factum est autem quasi horárum trium spátium, et uxor ipsíus, nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus : Dic mihi, múlier, si tanti agrum vendidístis? At illa dixit : Etiam tanti. Petrus autem ad eam : Quid útique convénit vobis tentáre Spíritum Dñi? Ecce pedes eórum, qui sepeliérunt virum tuum, ad óstium, et éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, et exspirávit. Intrántes autem júvenes invenérunt illam mórtuam, et extulérunt et sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in univérsa ecclésia, et in omnes qui audiérunt hæc. ℟. Surréxit pastor. 331.

Lectio iij.

Per manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis : sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infírmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat au-

tem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, et vexátos a spirítibus immúndis: qui curabántur omnes.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Ardens est cor meum, * desídero vidére Dóminum meum: quæro, et non invénio, ubi posuérunt eum, allelúia, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Misi dígitum meum * in fixúras clavórum, et manum meam in latus ejus, et dixi: Dóminus meus, et Deus meus, allelúia.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 8. b

Vir autem quidam nómine Simon, qui ante fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum: cui auscultábant omnes a mínimo usque ad máximum, dicéntes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum, propter quod multo témpore mágiis suis dementásset eos. Cum vero credidíssent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabántur viri ac mulíeres. Tunc Simon et ipse crédidit: et cum baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa, et virtútes máximas fíeri, stupens admirabátur.

℟. Virtúte magna. 303.

Lectio ij.

Cum autem audíssent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui cum veníssent, oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum sanctum. Nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum sanctum. Cum vidísset autem Simon quia per impositiónem manus Apostolórum darétur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date et mihi hanc potestátem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum sanctum.

℟. De ore. 303.

Lectio iij.

Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem: quóniam donum Dei existimásti pecúnia possidéri. Non est tibi pars, ne-

que sors in sermóne isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua : et roga Deum, si forte remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui. In felle enim amaritúdinis, et obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respóndens autem Simon, dixit : Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixístis.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Venérunt ad monuméntum * María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlcrum, allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capitulo fit de sancta Maria in Sabbato.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 10.

Vir autem quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, centúrio cohórtis, quæ dícitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper : is vidit in visu manifeste, quasi hora diéi nona, Angelum Dei introeúntem ad se, et dicéntem sibi : Cornéli. At ille íntuens eum, timóre corréptus, dixit : Quid est, Dómine : Dixit autem illi : Oratiónes tuæ, et eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, et accérsi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare : hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cum discessísset Angelus, qui loquebátur illi, vocávit duos domésticos suos, et mílitem metuéntem Dóminum ex his, qui illi parébant. Quibus cum narrásset ómnia, misit illos in Joppen.

Lectio ij.

Póstera autem die iter illis faciéntibus et appropinquántibus civitáti, ascéndit Petrus in superióra ut oráret circa horam sextam. Et cum esuríret, vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excéssus : et vidit cœlum apértum, et descéndens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis submítti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, et serpéntia terræ, et volatí-

lia cœli. Et facta est vox ad eum : Surge, Petre, occíde, et mandúca. Ait autem Petrus : Absit, Dñe quia numquam manducávi omne commúne et immúndum. Et vox íterum secúndo ad eum : Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum est per ter : et statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitáret Petrus quidnam esset vísio quam vidísset : ecce viri, qui missi erant a Cornélio, inquiréntes domum Simónis, astitérunt ad jánuam.

Lectio iij.

Apériens autem Petrus os suum, dixit : In veritáte cómperi, quia non est personárum accéptor Deus, sed in omni gente qui timet eum, et operátur justítiam, accéptus est illi. Verbum misit Deus fíliis Israel, annúntians pacem per Jesum Christum : (hic est ómnium Dñus.) Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam : incípiens enim a Galilæa, post baptísmum quod prædicávit Joánnes, Jesum a Názareth : quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto, et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, et sanándo omnes opprésos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium. quæ fecit in regióne Judæórum, et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum manifestum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo : nobis, qui manducávimus, et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

AD VESPERAS.

Aña. Allelúia. Ps. ut in Psalterio. 161.

Capitulum 1. Pet. 2. d

Caríssimi : Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus : qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus. Ad régias. et ℣. Mane nobíscum. 146.

Ad Magnif. Aña. Ego sum pastor óvium : * ego sum via, véritas et vita : ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúia, allelúia.

Oratio.

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti : fidélibus tuis perpétuam con-

céde lætítiam ; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Fit com. de Cruce. 320.

DOMINICA II.

POST PASCHA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus, Añæ, Ps. et ℣℣. ut in Psalterio tempore Pasch.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 13. b.

Cum a Papho navigássent Paulus, et qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliæ. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam. Illi vero pertranseúntes Pergen, venérunt Antiochíam Pisídiæ : et ingréssi synagógam die Sabbatórum, sedérunt. Post lectiónem autem legis et Prophetárum, misérunt príncipes synagógæ ad eos, dicéntes : Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortatiónis ad plebem, dícite. Surgens autem Paulus, et manu siléntium indícens, ait : Viri Israelítæ, et qui timétis Deum, audíte: Deus plebis Israel elégit patres nostros, et plebem exaltávit, cum essent íncolæ in terra Ægypti, et in bráchio excélso edúxit eos ex ea, et per quadragínta annórum tempus mores eórum sustínuit in desérto. Et déstruens gentes septem in terra Chánaan, sorte distríbuit eis terram eórum, quasi post quadringéntos et quinquagínta annos : et post hæc dedit júdices usque ad Sámuel Prophétam.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dñi nostri, allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ij.

Et exínde postulavérunt regem : et dedit illis Deus Saul, fílium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadragínta. Et amóto illo, suscitávit illis David regem : cui testimónium pérhibens, dixit : Invéni David, fílium Jesse, virum secúndum cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas. Hujus Deus ex sémine secúndum promissiónem edúxit Israel Salvatórem Jesum, prædicánte Joánne ante fáciem advéntus ejus baptísmum pœniténtiæ omni pópulo Is-

rael. Cum impléret autem Joánnes cursum suum, dicébat : Quem me arbitrámini esse, non sum ego; sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvere.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúia : * Favus distíllans lábia ejus, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio iij.

Viri fratres, filii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, hunc ignorántes, et voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt, et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die : qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem : qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est : quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus : * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de Ascensione Domini post initium.

Lectio iv.

Hi dies, dilectíssimi, qui inter resurrectiónem Dómini, ascensionémque fluxérunt, non otióso transíre decúrsu, sed magna in eis confirmáta sacraménta, magna sunt reveláta mystéria. In iis metus diræ mortis aufértur, et non solum

ánimæ, sed étiam carnis immortálitas declarátur. In iis per insufflatiónem Dómini infúnditur Apóstolis ómnibus Spíritus sanctus : et beáto Apóstolo Petro supra céteros, post regni claves, ovílis Domínici cura mandátur.
℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia.
℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio v.

In iis diébus, duóbus discípulis tértius in via Dóminus comes júngitur, et ad omnem nostræ ambiguitátis calíginem detergéndam, pavéntium ac trepidántium tárditas increpátur. Flammam fídei illumináta corda concípiunt : et quæ erant tépida, reseránte Scriptúras Dómino, efficiúntur ardéntia. In fractióne quoque panis, convescéntium aperiúntur obtútus : multo felícius eórum óculis patefáctis, quibus natúræ suæ manifestáta est glorificátio, quam illórum géneris nostri príncipum, quibus prævaricatiónis suæ est ingésta confúsio.
℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : *Pax vobis allelúia : gavísi sunt discípuli, viso Dómino, allelúia.
℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax.

Lectio vj.

Inter hæc autem, áliaque mirácula, cum discípuli trépidis cogitatiónibus æstuárent, et apparuísset in médio eórum Dóminus, dixissétque, Pax vobis : ne hoc remanéret in eórum opiniónibus, quod volvebátur in córdibus (putábant enim se spíritum vidére, non carnem), redárguit cogitatiónes a veritáte discórdes : íngerit dubitántium óculis manéntia in mánibus suis et pédibus crucis signa ; et ut diligéntius pertractétur, invítat. Quia ad sanánda infidélium córdium vúlnera, clavórum et lánceæ erant serváta vestígia : ut non dúbia fide, sed constantíssima sciéntia tenerétur, eam natúram in Dei Patris consessúram throno, quæ jacúerat in sepúlcro.
℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova

conspérsio ? étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúia. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 10. b.

In illo témpore : Dixit Jesus pharisǽis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 14. in Evang.

Audístis, fratres caríssimi, ex lectióne evangélica eruditiónem vestram : audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit : Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens : Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit : osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : *Quod autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Quod.

Lectio viij.

Osténsa nobis est de contémptu mortis via, quam sequámur : appósita est forma, cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere : postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cum incomparabíliter longe sit mélior ánima, qua vívimus, quam terréna substántia, quam extérius possidémus : qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam ?

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit

pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est. * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

Lectio ix.

Et sunt nonnúlli, qui dum plus terrénam substántiam, quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt: de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit: terrénis cómmodis ínhiat, honóre prælatiónis gaudet temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes, Añæ et Psalmi de Psaltério. 20.

Capitulum. 1. Petri 2. d.

Caríssimi: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus. Auróra. et ℣. In resurrectióne. 25.

Ad Bened. Aña. Ego sum pastor óvium: * Ego sum via, véritas, et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúia, allelúia.

Oratio.

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam: ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Com. de Cruce. 320.

Ad Tertiam.

Capitulum ut supra.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit. ℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petr. 2. d.

Tradébat autem judicánti se injúste: qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mór-

tui, justítiæ vivámus : cujus livóre sanáti sumus.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Petr. 2. d.

Erátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem, et epíscopum animárum vestrárum.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúia, allelúia. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi. ℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Vesperas, Añæ et Psalmi de Dominica. 142.

Capit. Caríssimi. 332.

Hymnus. Ad régias. et ℣. Mane nobíscum. 146.

Ad Magnif. Aña. Ego sum pastor bonus, * qui pasco oves meas, et pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúia.

Com. de Cruce. 320.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 15. b.

Surrexérunt autem quidam de hæresi pharisæórum, qui credidérunt, dicéntes : Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, et senióres vidére de verbo hoc. Cum autem magna conquisítio fieret, surgens Petrus dixit ad eos : Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, et crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut et nobis, et nihil discrévit inter nos et illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portáre potúimus ? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodum et illi. Tácuit autem omnis multitúdo : et audiébant Bárnabam et Paulum, narrántes quanta Deus fecísset signa, et prodígia in Géntibus per eos.

℟. Virtúte magna. 303.

Lectio ij

Et postquam tacuérunt, respóndit Jacó-

bus, dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodum primum Deus visitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, et reædificábo tabernáculum David, quod décidit: et díruta ejus reædificábo, et érigam illud; ut requírant céteri hóminum Dóminum, et omnes Gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus, fáciens hæc. Notum a sæculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico, non inquietári eos, qui ex Géntibus convertúntur ad Deum, sed scríbere ad eos, ut abstíneant se a contaminatiónibus simulacrórum, et fornicatióne, et suffocátis, et sánguine. Móyses enim a tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus, qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. De ore. 303.

Lectio iij.

Tunc plácuit Apóstolis et senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros ex eis, et míttere Antiochíam cum Paulo et Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum. Apóstoli et senióres fratres, his qui sunt Antiochíæ, et Syriæ, et Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis colléctis in unum, elígere viros, et míttere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba, et Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui sancto, et nobis, nihil ultra impónere vobis óneris, quam hæc necessária: ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, et sánguine, et suffocáto, et fornicatióne: a quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Eúntes * in mundum, allelúia: docéte omnes Gentes, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Pastor bonus * ánimam su-

am ponit pro óvibus suis, allelúia.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 17. e et 18.

Lectio i.

Stans autem Paulus in médio Areopági, ait : Viri Atheniénses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat : Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia quæ in eo sunt, hic cœli et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur, índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratiónem, et ómnia : fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, defíniens statúta témpora, et términos habitatiónis eórum : quærere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nóstrum. ℟. Ecce vicit. 305.

Lectio ij.

In ipso enim vívimus, et movémur, et sumus : sicut et quidam vestrórum poëtárum dixérunt : Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis et cogitatiónis hóminis, Divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus, ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt : Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum. ℟. Ego sum vitis. 305.

Lectio iij.

Quidam vero viri adhæréntes ei, credidérunt : in quibus et Dionysius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis. Post hæc egréssus ab Athénis, venit Coríntum : et inveniens quemdam Judæum, nómine Aquilam, Ponticum génere, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscíllam, uxórem ejus (eo

quod præcepísset Cláudius discédere omnes Judæos a Roma), accéssit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur : (erant enim scenofactóriæ artis.) Et disputábat in synagóga per omne sábbatum, interpónens nomen Dómini Jesu, suadebátque Judæis et Græcis.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Eúntes in mundum, * docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Mercenárius autem, * cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit, et lupus rapit, et dispérgit oves, allelúia.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 20. d

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venîssent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dñum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens : Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Surgens Jesus. 308.

Lectio ij.

Et nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annun-

tiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes : quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Expurgáte vetus. 308.

Lectio iij.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Ite, nuntiáte * frátribus meis, allelúia : ut eant in Galilæam, allelúia : ibi me vidébunt, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Sicut novit me Pater, * et ego cognósco Patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúia.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 24. c

Respóndit autem Paulus, (annuénte sibi præside dícere) : Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere, quia non plus sunt mihi dies quam duódecim, ex quo ascéndi adoráre in Jerúsalem : et neque in templo invenérunt me cum áliquo

disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte: neque probáre possunt tibi, de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam, quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri et Deo meo, credens ómnibus, quæ in Lege et Prophétis scripta sunt: spem habens in Deum, quam et hi ipsi exspéctant, resurrectiónem futúram justórum, et iniquórum. In hoc et ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum, et ad hómines semper.

℟. Christus. 331.

Lectio ij.

Post annos autem plures eleemósynas factúrus in gentem meam, veni, et oblatiónes et vota. In quibus invenérunt me purificátum in templo: non cum turba, neque cum tumúltu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportébat apud te præsto esse, et accusáre si quid habérent advérsum me: aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis cum stem in concílio, nisi de una hac solúmmodo voce, qua clamávi inter eos stans: Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódie a vobis.

℟. Surréxit pastor. 331.

Lectio iij.

Dístulit autem illos Felix, certíssime sciens de via hac, dicens: Cum tribúnus Lysias descénderit, áudiam vos. Jussítque centurióni custodíre eum, et habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies, véniens Felix cum Drusílla uxóre sua, quæ erat Judæa, vocávit Paulum, et audívit ab eo fidem, quæ est in Christum Jesum. Disputánte autem illo de justítia, et castitáte, et de judício futúro, tremefáctus Felix respóndit: Quod nunc áttinet, vade: témpore autem opportúno accérsam te: simul et sperans, quod pecúnia ei darétur a Paulo: propter quod et frequénter accérsens eum, loquebátur cum eo, Biénnio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judæis Felix, relíquit Paulum vinctum.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Tu solus peregrínus es, * et

non audísti de Jesu, quómodo tradidérunt eum in damnatiónem mortis? allelúia.

Ad Magnif. Aña. Alias oves hábeo, * quæ non sunt ex hoc ovíli: et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient: et fiet unum ovíle, et unus pastor, allelúia.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 25.

Festus ergo cum venísset in provínciam post tríduum ascéndit Jerosólymam a Cæsaréa. Adierúntque eum príncipes sacerdótum, et primi Judæórum advérsus Paulum, et rogábant eum, postulántes grátiam advérsus eum, ut jubéret perdúci eum in Jerúsalem, insídias tendéntes ut interfícerent eum in via. Festus autem respóndit servári Paulum in Cæsaréa, se autem matúrius profectúrum. Qui ergo in vobis (ait) poténtes sunt, descendéntes simul, si quod est in viro crimen, accúsent eum.

℟. Virtúte magna. 303.

Lectio ij.

Demorátus autem inter eos dies non ámplius quam octo, aut decem, descéndit Cæsaréam, et áltera die sedit pro tribunáli, et jussit Paulum addúci. Qui cum perdúctus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólyma descénderant Judæi, multas et graves causas objiciéntes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddénte: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccávi. ℟. De ore. 303.

Lectio iij.

Festus autem volens grátiam præstáre Judæis, respóndens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, et ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto, ibi me opórtet judicári: Judæis non nócui, sicut tu mélius nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si vero nihil est eórum, quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appéllo. Tunc Festus cum concílio locútus, respóndit: Cæsárem appellásti? ad Cæsarem ibis.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Nonne sic opórtuit * pati Christum, et ita intráre

in glóriam suam? allelúia.

Ad Vesp. nisi occurrat Festum novem Lect. a Capit. fit de S. Maria.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 28. d

Cum autem venissémus Romam, permíssum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum. Cumque convenissent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens, aut morem patérnum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum: qui cum interrogatiónem de me habuíssent, voluérunt me dimíttere, eo quod nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coáctus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam, rogávi vos vidére, et álloqui. Propter spem enim Israel caténa hac circúmdatus sum.

Lectio ij.

At illi dixérunt ad eum: Nos neque lítteras accépimus de te a Judæa, neque advéniens áliquis fratrum nuntiávit, aut locútus est quid de te malum. Rogámus autem a te audíre quæ sentis: nam de secta hac notum est nobis, quia ubíque ei contradícitur. Cum constituíssent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, suadénsque eis de Jesu ex lege Móysi et prophétis a mane usque ad vésperam. Et quidam credébant his, quæ dicebántur: quidam vero non credébant.

Lectio iij

Cumque ínvicem non essent consentiéntes, discedébant, dicénte Paulo unum verbum: Quia bene Spíritus sanctus locútus est per Isaíam prophétam ad patres nostros, dicens: Vade ad pópulum istum, et dic ad eos: Aure audiétis, et non intelligétis: et vidéntes vidébitis; et non perspiciétis. Incrassátum est enim cor pópuli hujus, et áuribus gráviter audiérunt, et óculos suos compressérunt: ne forte vídeant óculis, et áuribus áudiant, et corde intélligant, et convertántur, et sanem eos. Notum ergo sit vobis, quóniam Géntibus

missum est hoc salutáre Dei, et ipsi áudient. Et cum hæc dixísset, exiérunt ab eo Judæi multam habéntes inter se quæstiónem. Mansit autem biénnio toto in suo condúcto : et suscipiébat omnes qui ingrediebántur ad eum, prædicans regnum Dei,et docens quæ sunt de Dño Jesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

AD VESPERAS.

Capitulum. 1. Petr. 2. c

Caríssimi : Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus. Ad régias, et ℣. Mane nobíscum. 146.

Ad Magnif. Aña. Módicum, * et non vidébitis me, dicit Dóminus : íterum módicum, et vidébitis me : quia vado ad Patrem, allelúia, allel.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis : da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini, et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Deinde de Cruce. 320.

DOMINICA III.
POST PASCHA.
AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus, Añæ, Psalmi et ℣℣. ut in Psalterio, temp. Pasch.

In primo Nocturno.

Incipit liber Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palam fácere servis suis, quæ opórtet fíeri cito : et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus qui legit, et audit verba prophetíæ hujus : et servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joánnes septem Ecclésiis quæ sunt in Asia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est : et a septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt : et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ : qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo : ipsi gló-

ria, et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Dignus es Dómine, accípere librum et aperíre signácula ejus, allelúia : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In sánguine tuo, allelúia. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótium. In.

Lectio ij.

Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ : Etiam : Amen. Ego sum alpha et oméga, princípium et finis, dicit Dóminus Deus : qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, omnípotens, Ego Joánnes frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu : fui in ínsula quæ appellátur Patmos propter verbum Dei, et testimónium Jesu. Fui in spíritu in Domínica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis : Quod vides, scribe in libro : et mitte septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadélphiæ, et Laodicíæ.

℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúia, * Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúia, allelúia. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis : in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte.

Lectio iij.

Et convérsus sum, ut vidérem vocem, quæ loquebátur mecum : et convérsus vidi septem candelábra áurea : et in médio septem candelabrórum aureórum símilem fílii hóminis, vestítum podére, et præcínctum ad mamíllas zona áurea; caput autem ejus, et capílli erant cándidi tamquam lana alba, et tamquam nix, et óculi ejus tamquam flamma ignis : et pedes ejus símiles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illíus tamquam vox aquárum multárum : et habébat in déxtera sua stellas septem : et de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat : et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et cum vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tamquam mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens : Noli

timére : ego sum primus et novíssimus : et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum : et hábeo claves mortis et inférni. Scribe ergo quæ vidísti, et quæ sunt, et quæ opórtet fieri post hæc.

℟. Audívi vocem de cœlo tamquam vocem tonítrui magni, allelúia; regnábit Deus noster in ætérnum, allelúia : * Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, allelúia, allelúia. ℣. Et vox de throno exívit, dicens : Laudem dícite Deo nostro, omnes sancti ejus, et qui timétis Deum pusílli et magni. Quia. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Serm. 147. de Temp.

Lectio iv.

Diébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum donánte ipso póssumus, de carnis resurrectióne tractémus, Hæc enim est fides nostra : hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, et in ipso præcéssit exémplum. Vóluit enim nobis, quod promísit in fine, non solum prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Illi quidem, qui tunc fuérunt, cum illum vidérent, et cum expavéscerent, et spíritum se vidére créderent, soliditátem córporis tenuérunt. Locútus est enim non solum verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum : parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum, atque palpándum.

℟. Locútus est ad me unus ex septem ángelis, dicens : Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni : * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam monílibus suis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. Et.

Lectio v.

Ait enim : Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Putavérunt enim se spíritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Vidéte manus meas, et pedes meos : palpáte, et vidéte : quia spíritus ossa et carnem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hómines. Quid enim áliud

fácerent hómines, qui ea, quæ sunt hóminum, sápiunt, quam sic disputáre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, isti hómines sunt. Sed Deus novit cogitatiónes hóminum, quóniam vanæ sunt.

℟. Audívi vocem in cœlo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dóminum, et date claritátem illi, et adoráte eum qui fecit cœlum et terram, mare et fontes aquárum, allelúia, allelúia. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœli, voce magna clamántem et dicéntem. Timéte.

Lectio vj.

In hómine carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt: quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci qui non erant, quam paucos resurrexísse qui erant: et tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurréxit Christus: absolúta est res. Corpus erat, caro erat: pepéndit in cruce, emísit ánimam, pósita est caro in sepúlcro. Exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quare mirámur? quare non crédimus? Deus est, qui fecit.

℟. Véniens a Líbano quam pulchra facta est, allelúia. * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúia, allelúia. ℣. Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 16. b

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc. Tr. 101. in Joan. sub fin.

Módicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sæculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua: Novíssima hora est. Ideo namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priórem senténtiam referéndum est, ubi ait: Módicum, et jam non vidébitis me: non ad posteriórem, ubi ait: Et íte-

rum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus : sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit posteáquam resurréxit, et cum eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cœlum.

℟. Decantábat pópulus Israel, allelúia : et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime : * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúia, allelúia. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et Levítæ : et univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et.

Lectio viij.

Illis ergo ait : Módicum, et jam non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant : quia itúrus erat ad Patrem, et eum deínceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loquerétur, vidébant. Quod vero áddidit : Et íterum módicum, et vidébitis me, univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit : Ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Non tardat Dóminus promíssum. Módicum, et vidébimus eum; ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit.

℟. Tristítia vestra, allelúia, * Convertétur in gáudium, allelúia, allelúia. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini : sed tristítia vestra. Convertétur. Glória Patri. Convertétur.

Lectio ix.

Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur : cum finítum fúerit, tunc sentiémus quam módicum fúerit. Non ergo sit gáudium nostrum quale habet mundus, de quo dictum est : Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitióne sine gáudio tristes simus : sed, sicut ait Apóstolus : Spe gaudéntes : in tribulatióne patiéntes : quia et ipsa partúriens, cui comparáti sumus, plus gaudet de mox futúra prole, quam tristis est de præsénti dolóre. Sed hujus sermónis iste sit finis : ha-

bent enim quæstiónem molestíssimam, quæ sequúntur : nec brevitáte coarctánda sunt, ut possint commódius, si Dóminus volúerit, explicári.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

Añæ et Ps. de Psalt. 20.

Capitulum. 1. Pet. 2. c

Caríssimi : Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus. Auróra, et ℣. In resurrectióne. 25.

Ad Bened. Aña. Módicum * et non vidébitis me, dicit Dóminus : íterum módicum, et vidébitis me : quia vado ad Patrem, allelúia, allelúia.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis : da cunctis, qui Christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini, et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Com. de Cruce. 320.

Ad Tertiam.

Capitulum. Caríssimi : ℟. br. Surréxit Dñus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno, Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit. ℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petr. 2. c

Subjécti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum : sive regi, quasi præcellénti : sive dúcibus, tamquam ab eo missis, ad vindíctam malefactórum, laudem vero bonórum.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Petr. 2. c

Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis et modéstis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúia, allelúia. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi. ℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Vesperas, Añæ et Psalmi de Dominica. 142.

Capitulum. Caríssimi Obsecro. ut supra. 346.

Hymnus. Ad régias, et ℣. Mane nobíscum. 146.

Ad Magnif. Aña. Amen, dico vobis, * quia plorábitis et flébitis vos : Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini : sed tristítia vestra convertétur in gáudium, allelúia.

Deinde de Cruce. 320.

FERIA SECUNDA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

Angelo Ephesi Ecclésiæ scribe : Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum : Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos : et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt : et invenísti eos mendáces : et patiéntiam habes, et sustinuísti propter nomen meum, et non defecísti. Sed hábeo advérsum te, quod caritátem tuam primam reliquísti. Memor esto ítaque unde excíderis, et age pœniténtiam, et prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odísti facta Nicolaitárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei. ℟. Vidi portam civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta : * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúia. ℣. Vidi cœlum novum, et terram novam, et civitátem novam descendéntem de cœlo. Et.

Lectio ij.

Et Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit primus et novíssimus, qui fuit mórtuus, et vivit : Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es : et blasphemáris ab his, qui se dicunt Judæos esse, et non sunt : sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem ut tentémini : et habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque

ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Qui vícerit, non lædétur a morte secúnda.

℟. Osténdit mihi Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me, allelúia :* Hic Deum adóra, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Postquam audíssem et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi. Hic. Glória Patri. Hic.

Lectio iij.

Et Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe : Hæc dicit qui habet romphæam utráque parte acútam : Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ : et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antípas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsus te pauca : quia habes illic tenéntes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israel, édere, et fornicári : ita habes et tu tenéntes doctrínam Nicolaitárum. Simíliter pœniténtiam age : si quo minus véniam tibi cito, et pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincénti dabo manna abscónditum, et dabo illi cálculum cándidum : et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Et incípiens * a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis Scriptúras, quæ de ipso erant, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Tristítia vestra * vertétur in gáudium, allelúia : et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia, allelúia.

FERIA TERTIA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

Post hæc vidi : et ecce óstium apértum in cœlo, et vox prima, quam audívi, tamquam tubæ loquéntis mecum, dicens : Ascénde huc, et osténdam tibi quæ opórtet fíeri post hæc. Et statim fui in spíritu : et ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis, et sárdinis : et iris erat in

circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ. ¦Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor : et super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua : et septem lámpades ardéntes ante thronum : qui sunt septem spíritus Dei.

℟. Vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam auro mundo, et lapídibus pretiósis intéxtam ✠ Allelúia, allelúia. ℣. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide ; ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo. Allelúia, allelúia.

Lectio ij.

Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo : et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas : et in circúitu, et intus plena sunt óculis : et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. In diadémate cápitis Aaron magnificéntia Dómini sculpta erat : ✠ Dum perficerétur opus Dei allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In veste enim podéris quam habébat, totus erat orbis terrárum, et paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum sculpta erant. Dum. Glória Patri. Dum.

Lectio iij.

Et cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sæcula sæculórum, procidébant vigínti quátuor senióres ante sedéntem in throno, et adorábant vivéntem in sæcula sæculórum, et mittébant corónas suas ante thronum, dicéntes : Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam et honórem, et virtútem : quia tu creásti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Et co-

egérunt * illum, dicéntes : Mane nobíscum Dómine, quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Tristítia implévit * cor vestrum : et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia, allelúia.

FERIA QUARTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

Et vidi in déxtera sedéntis supra throdum, librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna : Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus ? Et nemo póterat neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem, et óculos septem : qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum.

℟. Platéæ tuæ Jerúsalem sternéntur auro mundo, allelúia : et cantábitur in te cánticum lætítiæ, allelúia : * Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicétur, allelúia, allelúia. ℣. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt te. Et.

Lectio ij.

Et cum aperuísset librum, quátuor animália, et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes sanctórum : et cantábant cánticum novum, dicéntes : Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne : et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes : et regnábimus super terram.

℟. Decantábat pópulus Israel, allelúia : et univérsa multitúdo Jacob cané-

bat legítime : * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dñi, et laudes Deo canébat, allelúia, allelúia. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et Levítæ : et univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. Et. Glória Patri. Et.

Lectio iij.

Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna : Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo : omnes audívi dicéntes : Sedénti in throno et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant : Amen, et vigínti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas, et adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Mane nobíscum, * quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Tristítia vestra, * allelúia, vertétur in gáudium, allelúia.

FERIA QUINTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 15.

Et vidi áliud signum in cœlo magnum et mirábile, Angelos septem, habéntes plagas septem novíssimas : Quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tamquam mare vítreum mistum igne, et eos, qui vicérunt béstiam, et imáginem ejus, et númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habéntes cítharas Dei : et cantántes cánticum Móysi servi Dei, et cánticum Agni, dicéntes : Magna et mirabília sunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens : justæ et veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculórum. Quis non timébit te, Dómine, et magnificábit nomen tuum ? quia solus pius es : quóniam omnes gentes vénient, et adorábunt in conspéctu tuo, quóniam judícia tua manifésta sunt.

℟. Dignus es, Dómine,

accípere librum, et aperíre signácula ejus, allelúia : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo, * In sánguine tuo, allelúia. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótium. In.

Lectio ij.

Et post hæc vidi, et ecce apértum est templum tabernáculi testimónii in cœlo : et exiérunt septem Angeli habéntes septem plagas de templo, vestíti lino mundo et cándido, et præcíncti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei vivéntis in sæcula sæculórum. Et implétum est templum fumo a majestáte Dei, et de virtúte ejus : et nemo póterat introíre in templum, donec consummaréntur septem plagæ septem Angelórum.

℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúia : * Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúia, allelúia. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis : in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte. Glória Patri. Transíte.

Lectio iij. Cap. 16.

Et audívi vocem magnam de templo, dicéntem septem Angelis : Ite, et effúndite septem phíalas iræ Dei in terram. Et ábiit primus, et effúdit phíalam suam in terram : et factum est vulnus sævum, et péssimum in hómines, qui habébant charactérem béstiæ ; et in eos qui adoravérunt imáginem ejus. Et secúndus Angelus effúdit phíalam suam in mare, et factus est sanguis tamquam mórtui : et omnis ánima vivens mórtua est in mari. Et tértius effúdit phíalam suam super flúmina, et super fontes aquárum, et factus est sanguis. Et audívi Angelum aquárum dicéntem : Justus es, Dómine, qui es, et qui eras sanctus, qui hæc judicásti : quia sánguinem Sanctórum, et Prophetárum effudérunt, et sánguinem eis dedísti bíbere : digni enim sunt.

Te Deum laudámus.19.

Ad Bened. Aña. Et intrávit * cum illis : et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis, allelúia, allelúia.

Ad Magnit. Aña. Amen, amen dico vobis, * íterum vidébo vos et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia.

FERIA SEXTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 19.

Post hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium : Allelúia : Salus et glória, et virtus Deo nostro est: quia vera et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt : Allelúia. Et fumus ejus ascéndit in sæcula sæculórum. Et cecidérunt senióres vigínti quátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes : Amen : Allelúia. Et vox de throno exívit, dicens : Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus : et qui timétis eum, pusílli et magni.

℟. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens : Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni. Et vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam monílibus suis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. Et.

Lectio ij.

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium : Allelúia : quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei : quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se byssino splendénti et cándido. Byssinum enim justificatiónes sunt Sanctórum. Et dixit mihi : Scribe : Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. Et dixit mihi : Hæc verba Dei vera sunt. Et cécidi ante pedes ejus ut adorárem eum. Et dicit mihi : Vide ne féceris ; consérvus tuus sum, et fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra. Testimónium enim Jesu est spíritus prophetíæ.

℟. Audívi vocem in cœlo Angelórum multórum dicéntium : * Timéte Dó-

minum et date claritátem illi, et adoráte eum qui fecit cœlum et terram, mare et fontes aquárum, allelúia, allelúia. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœli, voce magna clamántem et dicéntem. Timéte. Glória Patri. Timéte.

Lectio iij.

Et vidi cœlum apértum, et ecce equus albus, et qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis, et Verax, et cum justítia júdicat et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspérsa sánguine : et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis, vestíti byssino albo et mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus : ut in ipso percútiat gentes. Et ipso reget eas in virga férrea : et ipso calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Cognovérunt * Dóminum Jesum, allelúia, in fractióne panis, allelúia.

Ad Vesp. nisi occurrat Festum ix. Lectionum a Capit. fit de S. Maria.

SABBATO.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 22.

Et osténdit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tamquam crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni. In médio platéæ ejus, et ex utráque parte flúminis lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem géntium. Et omne maledíctum non erit ámplius : sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus, et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit : et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sæcula sæculórum. Et dixit mihi : Hæc verba fidelíssima sunt et vera. Et Dóminus Deus spiríttuum Prophetárum misit Angelum suum osténdere

servis suis quæ opórtet fieri cito. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui custódit verba prophetíæ libri hujus.

Lectio ij.

Et ego Joánnes, qui audívi, et vidi hæc. Et postquam audíssem, et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat: et dixit mihi: Vide ne féceris: consérvus enim tuus sum, et fratrum tuórum Prophetárum, et eórum qui servant verba prophetíæ libri hujus: Deum adóra. Et dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ libri hujus: tempus enim prope est. Qui nocet, nóceat adhuc: et qui in sórdibus est, sordéscat adhuc; et qui justus est, justificétur adhuc: et sanctus sanctificétur adhuc. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuíque secúndum ópera sua.

Lectio iij.

Ego sum alpha et oméga, primus et novíssimus, princípium et finis. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni: ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. Foris canes, et venéfici, et impudíci, et homicídæ, et idólis serviéntes, et omnis qui amat et facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum, testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix, et genus David, stella spléndida et matutína. Et spíritus, et sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat: et qui vult, accípiat aquam vitæ, gratis. Contéstor enim omni audiénti verba prophetíæ libri hujus: Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, et de civitáte sancta, et de his quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum. Etiam vénio cito. Amen. Veni Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

AD VESPERAS.

Capitulum. Jac. 1. c.

Caríssimi: Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmu-

tátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus. Ad régias. et ℣. Mane nobíscum. 146.

Ad Magnif. Aña. Vado ad eum * qui misit me : et nemo ex vobis intérrogat me : Quo vadis ? allelúia, allelúia.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis : da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Com. de Cruce. 320.

DOMINICA IV.

POST PASCHA.

AD MATUTINUM.

Invit., Hymnus, Añæ, Psalmi et ℣℣. ut in Psalterio tempore Paschali.

In primo Nocturno.

Si Lectiones j. Noct. lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præc. occurrit Festum SS. Apost. Philippi et Jacobi, in Dñica legantur Lectiones Feriæ ij. seq.

Incipit Epístola cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Jacóbus Dei et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis : sciéntes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet : ut sitis perfécti et íntegri, in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat : et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans.

℟. Si oblítus fúero tui, allelúia, obliviscátur mei déxtera mea : * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúia, allelúia. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus, et flévimus, dum recordarémur tui Sion. Adhæreat.

Lectio ij.

Qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur, et circumfértur. Non ergo æstimet homo ille quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua : dives autem in humilitáte sua, quóniam

sicut flos fœni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fœnum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit : ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt : * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : vidit et commóta est terra. Multitúdo.

Lectio iij.

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur : Deus enim intentátor malórum est : ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus, et illéctus. Deínde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum : peccátum vero cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia : * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúia, allelúia. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, de bono patiéntiæ.

Lectio iv. Serm. 3.

De patiéntia locutúrus, fratres dilectíssimi, et utilitátes ejus et cómmoda prædicatúrus, unde pótius incípiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patiéntiam vídeo esse necessáriam : ut nec hoc ipsum, quod audítis et díscitis, sine patiéntia fácere possítis? Tunc enim demum sermo et rátio salutáris efficáciter díscitur, si patiénter quod dícitur, audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter céteras cœléstis disciplínæ vias, quibus ad consequénda divínitus præmia spei ac fidei nostræ secta dirígitur, quid magis sit vel utílius ad vitam, vel majus ad glóriam, quam ut qui præcéptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patiéntiam máxime tota obser-

vatióne tueámur. Hanc se sectári philósophi quoque profiténtur ; sed tam illic patiéntia falsa est, quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse, vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam, nec patiéntiam Dei novit.

℟. In ecclésiis benedícite Deo, allelúia, * Dómino de fóntibus Israel, allelúia, allelúia. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dño.

Lectio v. Cap. 2. 3. et 8.

Nos autem, fratres dilectíssimi, qui philósophi non verbis, sed factis sumus ; nec vestítu sapiéntiam, sed veritáte præférimus, qui virtútum consciéntiam magis quam jactántiam nóvimus : qui non lóquimur magna, sed vívimus quasi servi et cultóres Dei : patiéntiam, quam magistériis cœléstibus díscimus, obséquiis spiritálibus præbeámus. Est enim nobis cum Deo virtus ista commúnis : inde patiéntia íncipit, inde cláritas ejus et dígnitas caput sumit. Orígo et magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procédit. Diligénda res hómini, quæ Deo cara est. Bonum quod amat, majéstas divína commén-dat. Si Dóminus nobis et Pater Deus est, sectémur patiéntiam Dómini páriter et Patris : quia et servos opórtet esse obsequéntes, et fílios non decet esse degéneres.

℟. In toto corde meo, allelúia, exquisívi te, allelúia : * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúia, allelúia. ℣. Benedíctus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne.

Lectio vj.

Patiéntia est, quæ nos Deo et comméndat et servat : ipsa est, quæ iram témperat, quæ linguam frenat, quæ mentem gubérnat, pacem custódit, disciplínam regit, libídinis ímpetum frangit, tumóris violéntiam cómprimit, incéndium simultátis exstínguit, coércet poténtiam dívitum, inópiam páuperum réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritátem, in víduis laboriósam castitátem, in conjúnctis et maritátis indivíduam caritátem : facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra injúrias et contumélias mites : docet delinquéntibus cito ignóscere : si ipse delínquas, diu et multum rogáre : tentatiónes expúgnat, per-

secutiónes tólerat, passiónes et martyria consúmmat. Ipsa est, quæ fidei nostræ fundaménta fírmiter munit.

℟. Hymnum cantáte nobis, allelúia: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúia, allelúia. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me; et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 94. in Joannem.

Cum Dóminus Jesus prædixísset discípulis suis persecutiónes, quas passúri erant post ejus abscéssum, subjúnxit atque ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram: nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum vidéndum est utrum eis futúras non prædíxerit ante passiónes. Sed álii tres evangelístæ satis eam prædixísse ista demónstrant, ántequam ventum esset ad cœnam: qua perácta, secúndum Joánnem ista locútus est, ubi ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram.

℟. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúia: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúia, allelúia. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In.

Lectio viij.

An forte hinc ista sólvitur quæstio, quia et illi eum narrant passióni próximum fuísse cum hæc díceret? Non ergo ab inítio, quando cum illis erat: quia jam discessúrus, jamque ad Patrem perrectúrus hæc dixit. Et ídeo étiam secúndum illos Evangelístas verum est, quod hic dictum est: Hæc autem vobis ab inítio non dixi. Sed quid ágimus de fide Evangélii secúndum Matthæum, qui hæc eis a Dómino non solum cum jam Pascha esset cum discípulis cœnatúrus, imminénte passióne, verum et ab inítio denuntiáta esse commémorat; ubi

primum nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, et ad ópera divína mittúntur.
℟. Bonum est confitéri Dómino, allelúia : * Et psállere, allelúia. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Quid sibi ergo vult, quod hic ait : Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram : nisi quia ea, quæ hic dicit de Spíritu sancto, quod sit ventúrus ad eos, et testimónium perhibitúrus, quando mala illa passúri sunt, hæc ab inítio eis non dixit, quia cum ipsis erat ? Consolátor ergo ille, vel advocátus, (utrúmque enim interpretátur, quod est Græce Paráclitus) Christo abscedénte fúerat necessárius : et ídeo de illo non díxerat ab inítio, quando cum illis erat, quia ejus præséntia consolabántur.
Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

Añæ et Ps. de Psalt. 20.

Capitulum. Jac. 1. c.

Caríssimi : Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus. Auróra. et ℣ In resurrectióne. 25.

Ad Bened. Aña. Vado ad eum * qui misit me : et nemo ex vobis intérrogat me : Quo vadis ? allelúia, allelúia.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis : da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis ; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Deinde de Cruce. 320.

Ad Tertiam.

Capitulum. Caríssimi : Omne.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.
℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Jac. 1. c.

Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum : tardus autem ad loquéndum, et tardus

ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur. ℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Jac. 1. d.

Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúia, allelúia. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi. ℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Vesperas, Añæ et Psalmi de Dominica. 142.

Capitulum. Caríssimi. ut supra.

Hymnus. Ad régias. et ℣. Mane nobíscum. 146.

Ad Magnif. Aña. Vado ad eum * qui misit me : sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum, allelúia.

Deinde fit commem. de Cruce. 320.

FERIA SECUNDA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1. c.

Omne datum óptimum et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum : tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur. ℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allelúia,* A Dómino, allelúia, allelúia. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dño.

Lectio ij.

Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras. Estóte autem factóres verbi, et non auditóres tantum : falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor : hic comparábitur viro con-

sideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

℟. Cantáte Dómino, allelúia: * Psalmum dícite ei allelúia. ℣. Afférte Dño glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum. Glória Patri. Psalmum.

Lectio iij.

Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrénans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio. Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos, et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Nonne cor nostrum * ardens erat in nobis de Jesu, dum loquerétur nobis in via? allelúia.

Ad Magnif. Aña. Ego veritátem dico * vobis: éxpedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos, allelúia.

FERIA TERTIA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

Fratres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introíerit in convéntum vestrum vir áureum ánnulum habens in veste cándida, introíerit autem et pauper in sórdido hábitu, et intendátis ín eum, qui indútus est veste præclára, et dixéritis ei: Tu, sede hic bene: páuperi autem dicátis: Tu, sta illic; aut sede sub scabéllo pedum meórum: nonne judicátis apud vosmetípsos, et facti estis júdices cogitatiónum iniquárum?

℟. In ecclésiis benedícite Deo, allelúia, * Dómino de fóntibus Israel, allelúia, allelúia. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio ij.

Audíte, fratres mei dilectíssimi, nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, et herédes regni, quod repromísit Deus

diligéntibus se? Vos autem exhonorástis páuperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blasphémant bonum nomen, quod invocátum est super vos? Si tamen legem perfícitis regálem secúndum Scriptúras : Díliges próximum tuum sicut teípsum : bene fácitis : si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti a lege quasi transgressóres.

℟. In toto corde meo, allelúia, exquisívi te, allelúia. * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúia, allelúia. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne. Glória Patri. Ne.

Lectio iij.

Quicúmque autem totam legem serváverit, offéndat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit, Non mœcháberis, dixit et, Non occídes. Quod si non mœcháberis, occídes autem, factus es transgréssor legis. Sic loquímini, et sic fácite sicut per legem libertátis incipiéntes judicári. Judícium enim sine misericórdia, illi, qui non fecit misericórdiam : superexáltat autem misericórdia judícium.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Pax vobis, * ego sum, allelúia : nolíte timére. allelúia.

Ad Magnif. Aña. Cum vénerit * Paráclitus Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício, allelúia.

FERIA QUARTA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2. c

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater et soror nudi sint, et indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis : Ite in pace, calefacímini et saturámini : non dedéritis autem eis, quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa.

℟. Deus cánticum. 359.

Lectio ij.

Sed dicet quis : Tu fidem habes, et ego ópera hábeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus : et ego osténdam tibi ex opéribus fidem meam.

Tu credis quóniam unus est Deus : Bene facis : et dæmones credunt, et contremíscunt. Vis autem scire, o homo inánis, quóniam fides, sine opéribus mórtua est? Abraham, pater noster, nonne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac fílium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus : et ex opéribus fides consummáta est?

℟. Bonum est. 360.

Lectio iij.

Et suppléta est Scriptúra, dicens : Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad justítiam, et amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, et non ex fide tantum? Simíliter et Rahab méretrix, nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, et ália via ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Spíritus * carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére : jam crédite, allel.

Ad Magnif. Aña. Adhuc multa hábeo * vobis dícere, sed non potéstis portáre modo : cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, allelúia.

FERIA QUINTA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

Nolíte plures magístri fíeri, fratres mei, sciéntes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit : hic perféctus est vir. Potest étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiéndum nobis, et omne corpus illórum circúmférimns.

℟. Si oblítus fúero tui, allelúia, obliviscátur mei déxtera mea : * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúia, allelúia. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus, et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio ij.

Ecce et naves, cum magnæ sint, et a ventis válidis minéntur, circumferúntur a módico gubernáculo, ubi ímpetus dirigéntis volúerit. Ita et lingua módicum quidem membrum est, et magna exáltat. Ecce quantus

ignis quam magnam silvam incéndit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt : * Multitúdo sónitus aquárum vocem dedérunt nubes, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : vidit et commóta est terra. Multitúdo. Glória Patri. Multitúdo.

Lectio iij.

Lingua constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, et inflámmat rotam nativitátis nostræ inflammáta a gehénna. Omnis enim natúra bestiárum, et vólucrum, et serpéntium, et ceterórum domántur, et dómita sunt a natúra humána : linguam autem nullus hóminum domáre potest : inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum et Patrem : et in ipsa maledícimus hómines, qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio et maledíctio.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Obtulérunt discípuli * Dómino partem piscis assi, et favum mellis, allelúia, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Non enim loquétur * a semetípso : sed quæcúmque áudiet, loquétur : et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis, allelúia.

FERIA SEXTA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

Unde bella, et lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscéntiis vestris, quæ mílitant in membris vestris? Concupíscitis, et non habétis : occíditis, et zelátis : et non potéstis adipísci : litigátis, et belligerátis, et non habétis, propter quod non postulátis : Pétitis, et non accípitis, eo quod male petátis : ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescítis, quia amicítia hujus mundi, inimíca est Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus esse sæculi hujus, inimícus Dei constitúitur. ℟. In ecclésiis. 362.

Lectio ij.

An putátis quia inániter Scriptúra dicat : Ad invídiam concupíscit spíritus, qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit : Deus supér-

bis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo, resístite autem diábolo, et fúgiet a vobis. Appropinquáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres : et purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, et lugéte, et ploráte : risus vester in luctum convertátur, et gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspéctu Dñi, et exaltábit vos. ℟. In toto corde. 363.

Lectio iij.

Nolíte detráhere altérutrum, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, et júdicat legem. Si autem júdicas legem : non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor et judex, qui potest pérdere, et liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis : Hódie aut crástino íbimus in illam civitátem, et faciémus ibi quidem annum, et mercábimur, et lucrum faciémus; qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad módicum parens, et deínceps exterminábitur. Pro eo ut dicátis : Si Dóminus volúerit. Et : Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Isti sunt sermónes, * quos dicébam vobis, cum essem vobíscum, allelúia, allelúia.

Ad Vesp. nisi occurrat Festum ix. Lectionum, a Capitulo fit de S. Maria.

SABBATO.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

Agite nunc, dívites, ploráte ululántes in miSériis vestris, quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt, et vestiménta vestra a tíneis comésta sunt. Aurum et argéntum vestrum æruginávit : et ærúgo eórum in testimónium vobis erit, et manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum, qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat : et clamor eórum in aures Dómini Sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, et in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis, et occidístis justum, et non réstitit vobis.

Lectio ij.

Patiéntes ígitur estóte fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola exspéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat temporáneum et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra: quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere, fratres in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exémplum accípite, fratres, éxitus mali, labóris, et petiéntiæ, Prophétas: qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est, et miserátor.

Lectio iij.

Ante omnia autem, fratres mei, nolíte juráre, neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester: Est, est: Non, non: ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrum? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus, et si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem, ut salvémini: multum enim valet deprecátio justi assídua.

AD VESPERAS.

Capitulum. Jac. 1. d

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo; considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus. Ad régias, et ℣. Mane nobíscum. 146.

Ad Magnif. Aña. Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis, allelúia.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt: largíre supplícibus tuis; ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt, et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Cruce. 320.

DOMINICA V.

POST PASCHA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus, Añæ, Psalmi et ℣℣. ut in Psalterio, tempore Paschali. 3.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi : Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟ Si oblítus. 356.

Lectio ij.

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus : ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta : reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt : scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

Vidérunt te aquæ Deus. 357.

Lectio iij.

Propter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte speráte in eam, quæ offértur vobis grátiam, in revelatiónem Jesu Christi : quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis : sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum : et ipsi in omni conversatióne sancti sitis : quóniam scriptum est : Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini : Sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis : sed pretióso Sánguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti : præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, et fides vestra, et spes esset in Deo.

℟. Narrábo. 357.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de fide resurrectiónis.

Lectio iv. Post med.

Quóniam Dei mori non póterat sapiéntia, resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset : ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse, nisi per hóminem resurréctio : quóniam sicut per hóminem mors, ita et per hóminem resurréctio mortuórum. Ergo resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est : resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secúndum carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndum carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus.

℟. In ecclésiis. 358.

Lectio v.

Primítiæ útique ejúsdem sunt géneris atque natúræ, cujus et réliqui fructus : quorum pro lætióre provéntu primitíva Deo múnera de-

ferúntur : sacrum munus pro ómnibus, et quasi reparátæ quædam liba natúræ. Primítiæ ergo quiescéntium Christus. Sed utrum suórum quiescéntium, qui quasi mortis exsórtes, dulci quodam sopóre tenéntur, an ómnium mortuórum? Sed sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur, Itaque sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo omnes resúrgent. Sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cum præcípuum fructum virtútis exspéctet. Omnes quidem resúrgent, sed unusquísque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ, sed distínctus ordo meritórum.

℟. In toto corde. 358.

Lectio vj.

Advértimus, quam grave sit sacrilégium, resurrectiónem non crédere. Si enim non resurgémus, ergo Christus gratis mórtuus est, ergo Christus non resurréxit. Si enim nobis non resurréxit, útique non resurréxit, qui sibi cur resúrgeret, non habébat. Resurréxit in eo mundus, resurréxit in eo cœlum, resurréxit in eo terra. Erit enim cœlum novum, et terra nova. Sibi autem non erat necessária resurréctio, quem mortis víncula non tenébant. Nam etsi secúndum hóminem mórtuus, in ipsis tamen erat liber inférnis. Vis scire quam liber? Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Et bene liber, qui se póterat suscitáre, juxta quod scriptum est: Sólvite hoc templum, et in tríduo resuscitábo illud. Et bene liber, qui álios descénderat redemptúrus.

℟. Hymnum cantáte. 359.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 16. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis : si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 102. in Joannem.

Dómini verba nunc ista tractánda sunt : Amen, amen dico vobis : si quid petiéritis Patrem

in nómine meo, dabit vobis. Jam dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus, propter eos, qui nonnúlla petunt a Patre in Christi nómine, nec accípiunt: non peti in nómine Salvatóris, quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum, ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat, et quod eo sono recte ac veráciter intellígitur, hoc accipiéndus est dícere, cum dicit : In nómine meo.

℟. Deus, cánticum. 359.

Lectio viij.

Unde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiéndum, non petit in ejus nómine, étiam si non táceat lítteris ac syllabis Christum : quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat, cum petit. Qui vero quod est de illo sentiéndum sentit, ipse in ejus nómine petit : et áccipit quod petit, si non contra suam salútem sempitérnam petit : áccipit autem quando debet accípere. Quædam enim non negántur : sed ut cóngruo dentur témpore differúntur. Ita sane intelligéndum est quod ait : Dabit vobis : ut ea benefícia significáta sciántur his verbis, quæ ad eos, qui petunt, próprie pértinent. Exaudiúntur quippe omnes sancti pro seípsis, non autem pro ómnibus exaudiúntur vel amícis, vel inimícis suis, vel quibúslibet áliis : quia non utcúmque dictum est, Dabit : sed, Dabit vobis.

℟. Bonum est. 360.

Lectio ix.

Usque modo, inquit, non petístis quidquam in nómine meo, Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit, Gáudium plenum, profécto non carnále, sed spirituále gáudium est : et quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addéndum, procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur, quod pertíneat ad hoc gáudium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intellígimus grátiam, si vere beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur ; non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

Añæ et Psalmi de Psalterio. 20.

Capitulum. Jac. 1. d

Caríssimi : Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor : hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo : considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus. Auróra, et ℣. In resurrectióne. 25.

Ad Bened. Aña. Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis, allelúia.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt : largíre supplícibus tuis; ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt: et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Com. de Cruce. 320.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi : Estóte. ut supra.

℟. br Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit. ℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Jac. 1. d

Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis : hic beátus in facto suo erit.

℟. br. Surréxit Dóminus vere * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino; allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Jac. 1. d

Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est : Visitáre pupíllos, et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, *Allelúia, allelúia. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi. ℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Vesperas, Añæ et Psalmi de Dominica. 142.

Capit. Caríssimi.

Hymnus. Ad régias. et ℣. Mane nobíscum. 146.

Ad Magnif. Aña. Pétite, et accipiétis, * ut gáudium vestrum sit plenum: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúia.

Com. de Cruce. 320.

FERIA SECUNDA IN ROGATIONIBUS.

Si hodie occurrat Festum ix. Lect. fit de eo cum nova Lectione de sequenti Homilia, et com. de Feria ad Laudes tantum, ut infra. De Festo autem iij. Lectionum fit tantum commem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrum habébit amícum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi? Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. in Luc. c. 11.

Alius præcépti locus est, ut ómnibus moméntis, non solum diébus, sed étiam nóctibus orátio deferátur. Vides enim, quod iste qui média nocte perréxit, tres panes ab amíco suo póstulans, et in ipsa peténdi intentióne persístens, non defraudétur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii cœléstis aliméntum? Quod si díligas Dóminum Deum tuum, non solum tibi, sed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quam qui pro nobis corpus suum trádidit?

℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt, allelúia, * A Dómino, allelúia, allelúia. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dño.

Lectio ij.

Ab hoc média nocte panes David pétiit, et accépit. Pétiit enim, quando dicébat: Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. Ideo méruit hos panes, quos appósuit nobis edéndos. Pétiit cum dicit: Lavábo per síngulas noctes lectum meum. Neque enim tímuit, ne excitáret dormiéntem, quem scit semper vigilántem. Et ídeo scriptórum mémores, nóctibus ac diébus oratióni instántes, peccátis nostris véniam postulémus.

℟. Cantáte Dómino, allelúia: * Psalmum dícite ei, allelúia. ℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum.

Lectio iij.

Nam si ille tam sanctus, et qui regni erat necessitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, matutínis et vespertínis sacrifíciis semper inténtus : quid nos fácere opórtet, qui eo ámplius rogáre debémus, quo frequéntius carnis ac mentis fragilitáte delínquimus, ut de via lassis, et istíus ævi cursu, ac vitæ hujus anfráctu gráviter fatigátis, panis refectiónis deésse non possit, qui hóminis corda confírmet? Nec solum média nocte Dóminus, sed ómnibus prope docet vigilándum esse moméntis. Venit enim et vespertína, et secúnda, et tértia vigília : et pulsáre consuévit. Beáti ítaque servi illi, quos, cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántes.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia : * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúia, allelúia. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

Hac nocte dicitur tertium ℟. quia non dicitur Te Deum laudámus.

In duabus vero sequentibus Feriis dicitur.

AD LAUDES.

Añæ et Ps. de Psalt. 20.

Capit. Christus resúrgens. Hymnus. Auróra. et ℣. In resurrectióne. 25.

Ad Bened. Aña. Pétite, et accipiétis : * quærite, et inveniétis : pulsáte, et aperiétur vobis, allelúia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur. Per Dñum.

Hæc Oratio dicitur ad Laudes et per Horas, præter Vesperas, et hodie tantum. Duabus vero sequentibus Feriis dicitur Oratio Dñicæ præced. Deus, a quo bona. 372.

Hoc triduo, qui non intersunt Processioni Rogationum, privatim post Laudes dicant Litanias cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus.

Ad Horas omnia dicuntur ut in feriali Officio, tempore Paschali.

Vesperæ, nisi occurrat Festum novem Lectionum dicuntur de Psalterio, cum Oratione Dñicæ præc. Si vero sequatur

Festum Simplex, a Capitulo fit de Festo, cum com. de Cruce tantum. 320.

Ad Magnif. Aña. Ipse enim Pater amat * vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúia.

Oratio. Deus, a quo bona. 372.

FERIA TERTIA
IN ROGATIONIBUS.

Si hodie occurrat Festum Simplex, fit de eo, sine com. de Feria, sed tantum de Cruce.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

Christo ígitur passo in carne, et vos eádem cogitatióne armámini : quia qui passus est in carne, désiit a peccátis : ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne, vivat témporis. Súfficit enim prætéritum tempus ad voluntátem géntium consummándam his, qui ambulavérunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessatiónibus, potatiónibus, et illícitis idolórum cúltibus. In quo admirántur non concurréntibus vobis in eámdem luxúriæ confusiónem, blasphemántes. Qui reddent ratiónem ei, qui parátus est judicáre vivos et mórtuos. Propter hoc enim et mórtuis evangelizátum est : ut judicéntur quidem secúndum hómines in carne, vivant autem secúndum Deum in spíritu. Omnium autem finis appropinquávit.

℟. In ecclésiis benedícite Deo, allelúia : * Dómino de fóntibus Israel, allelúia, allelúia. ℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio ij.

Estóte ítaque prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes : quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne. Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei : si quis minístrat, tamquam ex virtúte quam adminístrat Deus, ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum : cui est glória, et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

℟. In toto corde meo,

allelúia, exquisívi te, allelúia. * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúia, allelúia. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne. Glória Patri. Ne.

Lectio iij.

Caríssimi, nolíte peregrinári in fervóre, qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat : sed communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis : quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut malédicus, aut alienórum appetítor. Si autem ut Christiánus, non erubéscat : gloríficet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est ut incípiat judícium a domo Dei.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Oportébat * pati Christum, et resúrgere a mórtuis, allelúia.

Oratio Deus, a quo. 372.

Ad Magnif. Aña. Exívi a Patre, * et veni in mundum : íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem, allelúia.

FERIA QUARTA
IN ROGATIONIBUS.
VIGILIA ASCENSIONIS.

Si hodie occurrat Festum novem Lectionum, fit de eo, cum ix. Lectione de Homilia Vigiliæ, et com. ad Laudes, ut infra.

De festo autem trium Lectionum fit tantum commemoratio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 17.

In illo témpore : Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit : Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 104. in Joannem.

Póterat Dóminus noster, unigénitus et coætérnus Patri, in forma servi, et ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio : sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut meminísset nostrum se esse doctórem. Proínde eam, quam fecit oratiónem pro nobis, notam fecit et nobis : quóniam tanti magístri non solum ad ipsos sermocinátio, sed étiam pro

ipsis ad Patrem orátio, discipulórum est ædificátio : et si illórum, qui hæc dicta áderant auditúri, profécto et nostra, qui fuerámus conscrípta lectúri.

℟. Deus cánticum. 359.

Lectio ij.

Quaprópter hoc quod ait: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum: osténdit, omne tempus, et quid, quando fáceret, vel fieri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est : quóniam quæ futúra erant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato urgénte venísse, sed Deo pótius ordinánte. Nec sidérea necéssitas Christi connéxuit passiónem : absit enim ut sídera mori cógerent síderum Conditórem.

℟. Bonum est. 360.

Lectio iij.

Clarificátum a Patre Fílium nonnúlli accípiunt in hoc, quod ei non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quanto magis resurrectióne ? Nam in passióne magis ejus humílitas, quam cláritas commendátur, Apóstolo teste qui dicit : Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deínde séquitur et de ejus clarificatióne jam dicit : Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum. Et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

Te Deum laudámus. 19.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúia. ℟. Cœli et terra læténtur, allelúia.

Ad Bened. Aña. Pater, venit hora, * clarífica Fílium tuum claritáte quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te, allelúia.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt : largíre supplícibus tuis : ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt, et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

In Ascensione Domini.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laud. Ps. ut in j. Vesp. Apost. (1)

Capitulum. Act. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus.

Salútis humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium,

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres innocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos;
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

In aliis Hymnis ejusdem metri, usque ad Pentecosten, in fine dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Pater, manifestávi nomen tuum homínibus quos dedísti mihi: nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, allelúia.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia, Christum Dóminum ascendéntem in cœlum, *

Veníte, adorémus, allelúia. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Ætérne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Cui mors perémpta détulit
Summæ triúmphum glóriæ.

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cœlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium.

Ut trina rerum máchina,
Cœléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium :
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus, Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
Manens olympo præmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum repénte cœperis
Claróre nube júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Eleváta est * magnificéntia tua super cœlos, Deus, allelúia.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub

pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

Aña. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus, allelúia.

Aña. Dóminus in templo * sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúia.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dñus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúia.

Aña. A summo cœlo, * egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum : illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

Lectio j. Cap. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est : quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum : quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúia : * Et vidéntibus illis elevátus est, allelúia : et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. Et.

Lectio ij.

Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes : Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel ? Dixit autem eis : Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte : sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ. Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est : et nubes suscépit eum ab óculis eórum.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúia. ℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iij.

Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt : Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum ? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes. Jacóbus et Andréas. Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacóbus Alphæi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María, matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. Exaltáre, Dómine, allelúia. * In virtúte tua, allelúia. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos. Deus. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

Aña Exaltáre, Dómine, * in virtúte tua : cantábimus, et psallémus, allelúia.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in

cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : cantábimus, et psallémus, allel.

Aña. Exaltábo te, * Dómine, quóniam suscepísti me, allelúia.

Psalmus 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me : * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar:* Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Aña. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me, allelúia.

Aña. Ascéndit Deus * in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Psalmus 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Aña. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de Asc. Domini

Lectio iv.

Post beátam et gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, qua verum Dei templum Judáica impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit, quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssima ordinatióne dispósitus, et ad utilitátem nostræ eruditiónis impénsus : ut, dum a Dómino in hoc spátio

mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documéntis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multum discipulórum corda turbáverat: et de supplício crucis, de emissióne spíritus, de exanimáti córporis sepultúra gravátis mœstitúdine méntibus, quidam diffidéntiæ torpor obrépserat.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem ut ipse vos custódiat, allelúia, allelúia. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio v.

Unde beatíssimi Apóstoli, omnésque discípuli, qui et de éxitu crucis fúerant trépidi, et de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícua roboráti, ut, Dómino in cœlórum eúnte sublímia, non solum nulla afficeréntur tristítia, sed étiam magno gáudio repleréntur. Et revéra magna et ineffábilis erat causa gaudéndi, cum in conspéctu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cœléstium dignitátem, humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos órdines, et ultra Archangelórum altitúdines elevánda: nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi ætérni Patris recépta conséssu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúia, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúia. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vj.

Quia ígitur Christi ascénsio, nostra provéctio est: et quo præcéssit glória cápitis, eo spes vocátur et córporis: dignis, dilectíssimi, exsultémus gáudiis, et pia gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solum paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cœlórum in Christo supérna penetrávimus: amplióra adépti per ineffábilem Christi grátiam, quam per diáboli amiserámus inví-

diam. Nam quos viruléntus inimícus primi habitáculi felicitáte dejécit, eos sibi concorporátos Dei Fílius ad déxteram Patris collocávit : cum quo vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dñus in voce tubæ. Dedit. Glória Patri. Dedit.

In tertio Nocturno.

Aña. Nimis exaltátus est, * allelúia : super omnes deos, allelúia.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dñi : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dñum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dño : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Nimis exaltátus est, allelúia : super omnes deos, allelúia.

Aña. Dóminus in Sion, * allelúia : magnus et excélsus, allelúia.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini

tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes :* judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dñum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

℣ Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

℣ Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Dóminus in Sion, allelúia : magnus et excélsus, allelúia.

Aña. Dóminus in cœlo * allelúia : parávit sedem suam, allelúia.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino : * et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dño : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe

fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et, non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum,* his qui servant testaméntum ejus.

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dño ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña. Dóminus in cœlo, allelúia : parávit sedem suam, allelúia.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16. c.

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus : et exprobávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis : quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Evang.

Quod resurrectiónem Domínicam discípuli tarde credidérunt, non tam illórum infírmitas, quam nostra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est : quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatióne solidámur ? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítius crédidit, quam Thomas,

qui diu dubitávit. Ille étenim dubitándo, vúlnerum cicatríces tétigit, et de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit.
℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúia.
℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut.

Lectio viij.

Ad insinuándam quoque veritátem Domínicæ resurrectiónis, notándum nobis est quid Lucas réferat, dicens : Convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent. Et post pauca : Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Comédit, et ascéndit : ut vidélicet per efféctum comestiónis, véritas patésceret carnis. Marcus vero, priúsquam cœlum Dóminus ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discípulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quod idcírco Dóminus tunc discípulos increpávit, cum eos corporáliter relíquit, ut verba, quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctius impréssa remanérent ?
℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine : * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúia.
℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix

Increpáta ígitur eórum durítia, quid admonéndo dicat, audiámus : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélium vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat prædicándum, ut de eo discípulis dicátur : Prædicáte omni creatúræ ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intellígere cum Angelis. Si ergo commúne habet áliquid cum omni creatúra homo, juxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur

Evangélium, cum soli hómini prædicátur.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Viri Galilæi, * quid aspícitis in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, allelúia. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 20.

2. Cumque intueréntur * in cœlum eúntem illum, dixérunt, allelúia.

3. Elevátis mánibus * benedíxit eis, et ferebátur in cœlum, allelúia.

4. Exaltáte Regem regum, * et hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Vidéntibus illis * elevátus est, et nubes suscépit eum in cœlo, allelúia.

Capitulum. Act. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus. Salútis. ut supra in Vesperis. 378.

℣. Dóminus in cœlo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Bened. Aña. Ascéndo ad Patrem meum, * et Patrem vestrum: Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Christe, Fili. ℣. Qui scandis super sídera. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Christe, Fili. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúia. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúia.

Sic dicitur quotidie usque ad Pentecosten.

Ad Absolutionem Capit. Lectio br. Viri Galilæi. ut infra ad Nonam.

Ad Tertiam.

Capitulum. Primum. ut supra.

℟. br. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúia, allelúia. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndit. ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 1.

Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúia, allelúia. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndens. ℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 1. b.

Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum.

℟. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúia, allelúia. Ascéndo. ℣. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndo. ℣. Dóminus in cœlo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. 390. Ps. et Hymnus. 378. ℣. Dóminus in cœlo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Magnif. Aña. O Rex glóriæ, *Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos: sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúia.

Infra Octavam Ascensionis usque ad Pentec. quotidie fit Officium de Ascensione, nisi occurrat Festum ix. Lect. De Festis vero trium Lect. fit tantum commem. cum ix. Lectione de eis.

FERIA SEXTA.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Simon Petrus, servus, et Apóstolus Jesu Christi, iis, qui coæquálem nobíscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis et pax adimpleátur in cognitióne Dei, et Christi Jesu Dómini nostri: quómodo ómnia nobis diví-

næ virtútis suæ, quæ ad vitam et pietátem donáta sunt, per cognitiónem ejus, qui vocávit nos própria glória, et virtúte, per quem máxima, et pretiósa nobis promíssa donávit: ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ, fugiéntes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem. ℟. Post passiónem. 381.

Lectio ij.

Vos autem curam omnem subinferéntes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim si vobíscum adsint, et súperent, non vácuos, nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne. Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, et manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum. ℟. Omnis. 382.

Lectio iij.

Quaprópter, fratres, magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his: et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne: certus quod velox est depósitio tabernáculi mei secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam et frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.
℟. Exaltáre Dómine. 382.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.
Serm. 2. de Ascens. Dom.

Lectio iv.

Sacraméntum dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio sánguinis sui universitátis Cónditor æstimávit, a die corporális ortus usque ad éxitum passiónis, per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licet multa, étiam in forma

servi, divinitátis signa radiáverint : própriè tamen illíus témporis áctio ad demonstrándam suscépti hóminis pertínuit veritátem. Post passiónem vero, ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum, qui peccáti erat néscius, incedéndo perdíderat : infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam : quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestísque documéntis, multórum declarávit aspéctibus, donec triúmphum victóriæ, quem reportárat a mórtuis, inférret et cœlis.
℟. Tempus est. 385.

Lectio v.

Sicut ergo in solemnitáte Pascháli resurréctio Dómini fuit nobis causa lætándi : ita ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem, et rite venerántibus, quo natúræ nostræ humílitas in Christo super omnem cœli milítiam, super omnes órdines Angelórum, et ultra ómnium altitúdinem potestátum, ad Dei Patris est provécta conséssum. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus : ut mirabílior fíeret grátia Dei, cum remótis a conspéctu hóminum, quæ mérito reveréntiam sui sentiebántur indícere, fides non defíceret, spes non fluctuáret, cáritas non tepéret. ℟. Non turbétur. 385

Lectio vj.

Magnárum hic vigor est méntium, et valde fidélium lumen est animárum, incunctánter crédere, quæ corpóreo non vidéntur intúitu, et ibi fígere desidérium, quo néqueas inférre conspéctum. Hæc autem píetas unde in nostris córdibus nascerétur, aut quómodo quisquam justificarétur per fidem, si in iis tantum salus nostra consísteret, quæ obtútibus subjacérent ? Unde et illi viro, qui de resurrectióne Christi videbátur ambígere, nisi in ipsíus carne vestígia passiónis et visu explorásset et tactu : Quia vidísti me, inquit Dñus, credidísti : beáti qui non vidérunt, et credidérunt.
℟. Ascéndens. 386.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16. c.

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim

discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex eadem Hom. 29.

Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joánnes ait: Qui dicit se nosse Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est.

℟. Ego rogábo. 389.

Lectio viij.

Quod cum ita sit, fidei nostræ veritátem in vitæ nostræ consideratióne debémus agnóscere. Tunc enim veráciter fidéles sumus, si quod verbis promíttimus, opéribus complémus. In die quippe baptísmatis ómnibus nos antíqui hostis opéribus, atque ómnibus pompis abrenuntiáre promísimus. Itaque unusquísque vestrum ad consideratiónem suam mentis óculos redúcat: et si servat post baptísmum, quod ante baptísmum spopóndit, certus jam quia fidélis est, gáudeat.

℟. Ponis nubem. 389.

Lectio ix.

Sed ecce, si quod promísit, mínime servávit, si ad exercénda prava ópera, ad concupiscéndas mundi pompas dilápsus est: videámus, si jam scit plángere, quod errávit. Apud misericórdem namque júdicem nec ille fallax habétur, qui ad veritátem revértitur, étiam postquam mentítur; quia omnípotens Deus, dum libénter nostram pœniténtiam súscipit, ipse suo judício hoc, quod errávimus, abscóndit.

Te Deum laudámus. 19.

SABBATO.

In primo Nocturno.

De Epístola secúnda B. Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3

Hanc ecce vobis, caríssimi, secúndam scribo epístolam, in quibus vestram éxcito in

commonitióne sincéram mentem ; ut mémores sitis eórum, quæ prædíxi, verbórum a sanctis Prophétis et Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini et Salvatóris. Hoc primum sciéntes, quod vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulántes, dicéntes : Ubi est promíssio, aut advéntus ejus ? ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc voléntes, quod cœli erant prius, et terra, de aqua, et per aquam consístens Dei verbo ; per quæ ille tunc mundus aqua inundátus périit. Cœli autem, qui nunc sunt, et terra, eódem verbo repósiti sunt igni reserváti in diem judícii, et perditiónis impiórum hóminum.

℟. Post passiónem. 381.

Lectio ij.

Unum vero hoc non láteat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant : sed patiénter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam revérti. Advéniet autem dies Dómini ut fur : in quo cœli magno ímpetu tránsient, eleménta vero calóre solvéntur, terra autem, et quæ in ipsa sunt ópera, exuréntur. Cum ígitur hæc ómnia dissolvénda sint, quales opórtet vos esse in sanctis conversatiónibus, et pietátibus, exspectántes, et properántes in advéntum diéi Dómini, per quem cœli ardéntes solvéntur, et eleménta ignis ardóre tabéscent ? Novos vero cœlos, et novam terram secúndum promíssa ipsíus exspectámus in quibus justítia hábitat.

℟. Omnis. 382.

Lectio iij.

Propter quod caríssimi, hæc exspectántes, satágite immaculáti, et inviolátí ei inveníri in pace. Et Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini : sicut et caríssimus frater noster Paulus secúndum datam sibi sapiéntiam scripsit vobis, sicut et in ómnibus epístolis loquens in eis de his, in quibus sunt quædam difficília intelléctu, quæ indócti,

et instábiles deprávant, sicut et céteras Scriptúras, ad suam ipsórum perditiónem. Vos ígitur, fratres, præsciéntes, custodíte, ne insipiéntium erróre tradúcti excidátis a própria firmitáte. Créscite vero in grátia, et in cognitióne Dómini nostri et Salvatóris Jesu Christi. Ipsi glória et nunc, et in diem æternitátis. Amen.

℟. Exaltáre. 382.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

Ex Serm. 2. de Ascens. Domini

Lectio iv.

Quod ítaque Redemptóris nostri conspícuum fuit, in sacraménta transívit : et ut fides excelléntior esset ac fírmior, visióni doctrína succéssit, cujus auctoritátem supérnis illumináta rádiis credéntium corda sequeréntur. Hanc fidem ascensióne Dómini auctam, et Spíritus sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exsília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta persequéntium crudelitátibus supplícia terruérunt. Pro hac fide per univérsum mundum non solum viri, sed étiam féminæ : nec tantum impúbes púeri, sed étiam ténera vírgines usque ad effusiónem sui sánguinis decertárunt. Hæc fides dæmónia ejécit, ægritúdines dépulit, mórtuos suscitávit.

℟. Tempus. 385.

Lectio v.

Unde et ipsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ passiónis expáverant, et veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantum de ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis prius, intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram considéntis eréxerant : nec jam corpóreæ visiónis tardabántur objéctu, quo minus in id áciem mentis inténderent, quod nec a Patre descendéndo abfúerat, nec a discípulis ascendéndo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, Fílius hóminis, Dei Fílius excelléntius sacratiúsque innótuit, cum in patérnæ majestátis glóriam se re-

cépit : et ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui factus est humanitáte longínquior.

℟. Non turbétur. 385.

Lectio vj.

Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, et contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, qua Patre minor est, non egére : quóniam glorificáti córporis manénte natúra, eo fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spirituáli intelléctu par genitóri unigénitus tangerétur. Hinc illud est, quod post resurrectiónem suam Dóminus Maríæ Magdalénæ, persónam Ecclésiæ geréntì, cum ad contáctum ipsíus properáret accédere, dicit : Noli me tángere, nondum enim ascéndi ad Patrem meum : hoc est : Nolo ut ad me corporáliter vénias, nec ut me sensu carnis agnóscas : ad sublimióra te dífferο, majóra tibi præparo : cum ad Patrem ascéndero, tunc me perféctius veriúsque palpábis, apprehensúra quod non tangis, et creditúra quod non cernis.

℟. Ascéndens. 386.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16. c.

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis : quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis ? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda : quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus : et si semel radícem fixerint, irrigátio

cessábit. Hinc est enim, quod Paulus dicit : Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus. ℟. Ego rogábo. 389.

Lectio viij.

Habémus de his signis atque virtútibus, quæ adhuc subtílius consideráre debeámus. Sancta quippe Ecclésia quotídie spirituáliter facit, quod tunc per Apóstolos corporáliter faciébat. Nam sacerdótes ejus cum per exorcísmi grátiam manum credéntibus impónunt, et habitáre malígnos spíritus in eórum mente contradícunt, quid áliud fáciunt, nisi dæmónia ejíciunt ? Et fidéles quique, qui jam vitæ véteris sæculária verba derelínquunt, sancta autem mystéria ínsonant, Conditóris sui laudes et poténtiam, quantum prævalent, narrant : quid áliud fáciunt, nisi novis linguis loquúntur ? Qui dum bonis suis exhortatiónibus malítiam de aliénis córdibus áuferunt, serpéntes tollunt. ℟. Ponis nubem. 389.

Lectio ix.

Et dum pestíferas suasiónes áudiunt, sed tamen ad operatiónem pravam mínime pertrahúntur : mortíferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quóties próximos suos in bono ópere infirmári conspíciunt, dum eis tota virtúte concúrrunt, et exémplo suæ operatiónis illórum vitam róborant, qui in própria actióne títubant : quid áliud fáciunt, nisi super ægros manus impónunt, ut bene hábeant ? Quæ nimírum mirácula tanto majóra sunt, quanto spirituália : tanto majóra sunt, quanto per hæc non córpora, sed ánimæ suscitántur.

Te Deum laudámus. 19.

AD VESPERAS.

Capitulum. 1. Petr. 4. b

Caríssimi : Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes : quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus. Salútis humánæ Sator. 378.

℣. Dóminus in cœlo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Cum vénerit Paráclitus,* quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúia.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit com. Ascens. Aña. O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos : sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus ; ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA
INFRA OCT. ASCENS.

Totum Officium fit de Ascens., exceptis his, quæ hic habentur propria.

Si Lect. j. Noct. lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit Festum S. Joannis ante Portam Latinam, in Dominica legantur Lect. Feriæ ij. seq.

In primo Nocturno

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ : et vita manifestáta est et vídimus et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis : quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et socíetas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis : Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Post passiónem. 381.

Lectio ij.

Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et san-

guis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Omnis. 382.

Lectio iij. Cap. 2.

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cáritas Dei perfécta est: et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Exaltáre. 382.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Episc.

Serm. 2. de Asc. Domini, qui est 175. de Tempore.

Lectio iv.

Salvátor noster, dilectíssimi fratres, ascéndit in cœlum: non ergo turbémur in terra. Ibi sit mens, et hic erit réquies. Ascendámus cum Christo ínterim corde: cum dies ejus promíssus advénerit, sequémur et córpore. Scire tamen debémus, fratres, quia cum Christo non ascéndit supérbia, non avarítia, non luxúria: nullum vítium nostrum ascéndit cum médico nostro. Et ídeo si post médicum desiderámus ascéndere, debémus vítia et peccáta depónere. Omnes enim quasi quibúsdam compédibus nos premunt, et peccatórum nos rétibus ligáre conténdunt: et ídeo cum Dei adjutório, secúndum quod ait Psalmísta: Dirumpámus víncula eórum: ut secúri possímus dícere Dómino: Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

℟. Tempus est. 385.

Lectio v.

Resurréctio Dómini spes nostra est : ascénsio Dómini glorificátio nostra est. Ascensiónis hódie solémnia celebrámus. Si ergo recte,si fidéliter, si devóte, si sancte, si pie ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursum corda habeámus. Ascendéntes autem non extollámur,nec de nostris quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum autem corda habére debémus ad Dóminum.Sursum enim cor non ad Dóminum,supérbia vocátur : sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus, érigis te, et fugit a te : humílias te, et descéndit ad te. Quare hoc ? Quia excélsus est, et humília réspicit,et alta de longe cognóscit. Humília de próximo réspicit, ut attóllat : alta, id est, supérba, de longe cognóscit, ut déprimat.

℟. Non turbétur. 385.

Lectio vj.

Resurréxit enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo, qui móritur ; ne moriéndo desperarémus, et vitam nostram in morte finítam putarémus, secúros nos fecit. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima : et ille nobis resurgéndo, de carnis resurrectióne fidúciam dedit. Crede ergo,ut mundéris : Prius te opórtet crédere, ut póstea per fidem Deum mereáris aspícere. Deum enim vidére vis ? Audi ipsum : Beáti mundo corde quóniam ipsi Deum vidébunt. Prius ergo cógita de corde mundándo : quidquid ibi vides, quod displicet Deo, tolle.

℟. Ascéndens. 386.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 15. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 92. in Joannem.

Dóminus Jesus in sermóne, quem locútus est discípulis suis post cœnam, próximus passióni, tamquam itúrus, et relictúrus eos præséntia corporáli, cum ómnibus

autem suis usque in consummatiónem sæculi futúrus præséntia spirituáli, exhortátus est eos ad perferéndas persecutiónes impiórum, quos mundi nómine nuncupávit : ex quo tamen mundo étiam ipsos discípulos se elegísse dixit : ut scirent se Dei grátia esse, quod sunt ; suis autem vítiis fuísse, quod fuérunt.

℟. Ego rogábo. 389.

Lectio viij.

Deínde persecutóres et suos et ipsórum Judæos evidénter expréssit. ut omníno apparéret, étiam ipsos mundi damnábilis appellatióne conclúsos, qui persequúntur sanctos. Cumque de illis díceret, quod ignorárent eum, a quo missus est ; et tamen odíssent et Fílium, et Patrem, hoc est, et eum qui missus est, et eum a quo missus est: (de quibus ómnibus in áliis sermónibus jam disserúimus) ad hoc pervénit, ubi ait : Ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est : Quia ódio habuérunt me gratis.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos : *Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúia. ℣. Non enim loquétur a semetípso : sed quæcúmque áudiet, loquétur : et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum. Glória Patri. Cum.

Lectio ix.

Deínde tamquam consequénter adjúnxit, unde modo disputáre suscépimus. Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me : et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Quid hoc pértinet ad illud quod díxerat : Nunc autem et vidérunt, et odérunt et me, et Patrem meum : sed ut impleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est : Quia ódio habuérunt me gratis ? An quia Paráclitus, quando venit Spíritus veritátis, eos, qui vidérunt et odérunt, testimónio manifestióre convícit ? Imo vero étiam áliquos ex illis qui vidérunt, et adhuc óderant, ad fidem, quæ per dilectiónem operátur, sui manifestatióne convértit.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

Añæ et Psalmi de Ascensione Domini. 390.

Capitulum. 1. Petr. 4. b.

Caríssimi : Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes : quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus. Salútis. 378.

℣. Dóminus in cœlo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Bened. Aña. Cum vénerit Paráclitus,* quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúia.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit com. Ascensionis, Aña. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum : Deum meum, et Deum vestrum, allelúia. ℣ Ascéndit. et Oratio. Concéde. 399.

Ad Absolutionem Capituli ad Primam, Lectio br. Si quis lóquitur. ut ad Nonam.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi : Estóte. ut supra.

℟. br. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúia, allelúia. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in vocc tubæ. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndit. ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petr. 4. b.

Hospitáles ínvicem sine murmuratióne : Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúia, allelúia. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndens. ℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Petr. 4. c.

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei : si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus : ut in ómnibus honorificétur Deus

per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum,* Allelúia, allelúia. Ascéndo. ℣. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndo. ℣. Dóminus in cœlo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Vesperas, Añæ ut ad Laudes in Ascensione. 390. Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (1) Capit. Hymnus et ℣. ut supra.

Ad Magnif. Aña. Hæc locútus sum * vobis, ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúia.

Et fit com. de Ascensione Aña. O Rex glóriæ. cum ℣. Ascéndit Deus. et Oratio Concéde. 399.

FERIA SECUNDA
POST DOM. INFRA OCT. ASCENSIONIS.

In primo Nocturno.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater ut fílii Dei nominémur et simus. Propter hoc mundus non novit nos : quia non novit eum. Caríssimi, nunc fílii Dei sumus : et nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cum appa-rúerit, símiles ei érimus : quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est. Omnis qui facit peccátum, et iniquitátem facit : et peccátum est iníquitas. Et scitis quia ille appáruit ut peccáta nostra tólleret : et peccátum in eo non est. Omnis qui in eo manet, non peccat : et omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum.

℟. Post passiónem. 381.

Lectio ij.

Filíoli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est : sicut et ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est : quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis qui natus est ex Deo, peccátum non facit : quóniam semen ipsíus in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc maniféstí sunt fílii Dei, et fílii diáboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo, et qui non díligit fratrem suum : quóniam

hæc est annuntiátio, quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Cain, qui ex malígno erat, et occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus malígna erant: fratris autem ejus justa.
℟. Omnis. 382.

Lectio iij.

Nolíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis, qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et víderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit víscera sua ab eo: quómodo cáritas Dei manet in eo? Fílioli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritáte.
℟. Exaltáre Dómine, allelúia. 382.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. de Ascensione Domini, tom. 3.

Lectio iv.

Christus ascéndens in cœlum, nostræ natúræ primítias óbtulit Patri, et oblátum donum mirátus est Pater, quod et tanta dígnitas offerébat, et quod offerebátur, nulla mácula fœdabátur. Nam et suis mánibus suscépit oblátum, et suæ sedis fecit esse partícipem, et quod plus est, ad partem suæ déxteræ collocávit. Cognoscámus, quis est ille qui audívit, Sede ad déxteram meam: quæ natúra est, cui Deus dixit: Esto meæ párticeps sedis. Illa natúra est, quæ audívit: Terra es, et in terram ibis. ℟. Tempus. 385.

Lectio v.

Non enim ad omnem glóriam cœlos transísse suffécerat, non cum Angelis stare: sed cœlos transívit, supra Chérubim ascéndit, ultra Séraphim elevátur, nec ante stetit, nisi sedem Domínicam meruísset. Vide quo spátio cœlum separátur a terra, immo terra quanto ab ínferis abest, et ipsum cœlum quanto

ab altióre cœlo separátur, et de altióre cœlo ad Angelos quantum spátii est, ad superióres étiam potestátes, ad ipsam quoque Domínicam sedem. Super hæc ómnia natúra nostra eleváta est, ut homo, qui loco tam húmili tenebátur, ut descéndere non posset ultérius, ad tam excélsam sedem elevarétur, ut áltius non posset ascéndere.

℟. Non turbétur. 385.

Lectio vj.

Et hæc osténdens Paulus dicébat : Qui descéndit, ipse est qui ascéndit. Et íterum : Descéndit ad inferióra terræ, et ascéndit super omnes cœlos. Díscite ígitur quisnam ascéndit, et quæ natúra eleváta est. In hoc enim cúpio remorári sermóne, ut humáni géneris commemoratióne, divínam cleméntiam cum omni admiratióne discámus, quæ summum honórem, magnámque glóriam nostræ natúræ largíta est, quæ ómnibus hodiérna die méruit excélsior reperíri. Hódie Angeli atque Archángeli natúram nostram in sede Domínica immortáli glória fulgéntem vidérunt.

℟. Ascéndens. 386.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16. c.

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis : quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediderunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Et Dóminus quidem Jesus postquam locútus est eis, assúmptus est in cœlum, et sedet a dextris Dei. In véteri testaménto cognóvimus, quod Elías sit raptus in cœlum. Sed áliud est cœlum áereum, áliud æthéreum. Cœlum quippe áereum terræ est próximum : unde et aves cœli dícimus, quia eas volitáre in áere vidémus. In cœlum ítaque áereum Elías sublevátus est, ut in secrétam quamdam terræ regiónem repénte ducerétur, ubi in magna jam carnis et spíritus quiéte víveret, quoúsque ad finem mundi rédeat, et mortis débitum solvat. Ille étenim mortem dístulit, non evásit : Red-

émptor autem noster, quia non dístulit, superávit, eámque resurgéndo consúmpsit, et resurrectiónis suæ glóriam ascendéndo declarávit.

℟. Ego rogábo. 389.

Lectio viij.

Notándum quoque est quod Elías in curru légitur ascendísse: ut vidélicet apérte demonstrarétur, quia homo purus adjutório indigébat aliéno. Per Angelos quippe facta illa et osténsa sunt adjuménta: quia nec in cœlum quidem aéreum per se ascéndere póterat, quem natúræ suæ infírmitas gravábat. Redémptor autem noster, non curru, non Angelis sublevátus légitur: quia is, qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia sua virtúte ferebátur. Illo étenim revertebátur, ubi erat: et inde redíbat, ubi remanébat: quia cum per humanitátem ascénderet in cœlum, per divinitátem suam et terram páriter continébat et cœlum.

℟. Ponis nubem. 389.

Lectio ix.

Sicut autem Joseph a frátribus vénditus venditiónem Redemptóris nostri figurávit: sic Henoch translátus, atque ad cœlum aéreum Elías sublevátus, ascensiónem Domínicam utérque designávit. Ascensiónis ergo suæ Dóminus prænúntios et testes hábuit, unum ante legem, álium sub lege: ut quandóque veníret ipse, qui veráciter cœlos penetráre potuísset. Unde et ipse ordo in eórum quoque utrorúmque sublevatióne per quædam increménta distínguitur. Nam Henoch translátus, Elías vero ad cœlum subvéctus esse memorátur: ut veníret póstmodum, qui nec translátus, nec subvéctus, cœlum æthéreum sua virtúte penetráret.

Te Deum laudámus. 19.

FERIA TERTIA.

In primo Nocturno.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

Caríssimi, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint: quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur Spíritus Dei: omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venísse, ex Deo est: et omnis spíritus, qui solvit Jesum, ex Deo non est; et hic est anti-

christus, de quo audístis quóniam venit, et nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis, filíoli, et vicístis eum, quóniam major est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt : ideo de mundo loquúntur, et mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos : qui non est ex Deo, non audit nos : in hoc cognóscimus Spíritum veritátis,et spíritum erróris.
℟. Post passiónem. 381.

Lectio ij.

Caríssimi, diligámus nos ínvicem : quia cáritas ex Deo est. Et omnis qui díligit, ex Deo natus est, et cognóscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum : quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum : ut vivámus per eum. In hoc est cáritas : non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus diléxit nos et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, et ipse in nobis : quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus, et testificámur, quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi.
℟. Omnis. 382.

Lectio iij.

Quisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus, et credídimus caritáti, quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est : et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfécta est cáritas Dei nobíscum, ut fidúciam habeámus in die judícii, quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritáte : sed perfécta cáritas foras mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perféctus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis díxerit, quóniam díligo Deum, et fratrem suum óderit, mendax

est. Qui enim non díligit fratrem suum quem videt, Deum, quem non videt, quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus a Deo : ut qui díligit Deum, díligat et fratrem suum.

℟. Exaltáre. 382.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homilia 43. quæ est 2. de Pentecoste, ante med.

Lectio iv.

Méminit sánctitas vestra, quod áquilæ illi de Psaltério, cujus innovátam juventútem légimus, comparáverim Salvatórem. Est enim similitúdo non parva. Sicut enim áquila humília déserit, alta petit, cœlórum vicína conscéndit : ita et Salvátor humília inférni deséruit, paradísi altióra pétiit, cœlórum fastígia penetrávit. Et sicut áquila relíctis terrénis sórdibus, sublíme volans, purióris áeris salubritáte perfrúitur : ita et Dóminus terrenórum fæcem déserens peccatórum, in sanctis suis vólitans, purióris vitæ simplicitáte lætátur.

℟. Tempus est. 385.

Lectio v.

Per ómnia ígitur áquilæ comparátio cónvenit Salvatóri. Sed quid fácimus, quod áquila prædam frequénter dı́ripit, tollit frequénter aliénum? Nec in hoc tamen dissímilis est Salvátor. Prædam enim quodámmodo sústulit cum hóminem quem suscépit, inférni raptum fáucibus portávit ad cœlum, et aliénæ dominatiónis, id est, diabólicæ potestátis servum de captivitáte érutum, duxit ad altióra captívum, sicut scriptum est in Prophéta : Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. ℟. Non turbétur. 385.

Lectio vj.

Ascéndit, inquit, in altum, captívam duxit captivitátem. Quam bene triúmphum Dómini Prophéta descríbit! Solébat, sicut dicunt, regum triumphántium currus captivórum pompa præcédere. Ecce Dóminum eúntem ad cœlos non præcédit, sed comitátur gloriósa captívitas, non ante vehículum dúcitur, sed ipsa évehit Salvatórem. Quodam enim mystério, dum Fílius Dei fílium hóminis sústulit ad cœlum, ipsa captívitas portátur, et portat.

℟. Ascéndens. 386.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16. c

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis : quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

Considerándum nobis est, quid est quod Marcus ait : Sedet a dextris Dei : et Stéphanus dicit : Vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Quid est quod hunc Marcus sedéntem, Stéphanus vero stantem se vidére testátur ? Sed scitis, fratres, quia sedére judicántis est, stare vero pugnántis, vel adjuvántis.

℟. Ego rogábo. 389.

Lectio viij.

Quia ergo Redémptor noster assúmptus in cœlum, et nunc ómnia júdicat, et ad extrémum judex ómnium véniet : hunc post assumptiónem Marcus sedére descríbit, quia post ascensiónis suæ glóriam judex in fine vidébitur. Stéphanus vero hunc in labóre certáminis pósitus stantem vidit, quem adjutórem hábuit : quia ut iste in terra persecutórum infidelitátem vínceret, pro illo de cœlo illíus grátia pugnávit.

℟. Ponis nubem. 389.

Lectio ix.

Séquitur : Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte sequéntibus signis. Quid in his considerándum est, quid memóriæ commendándum : nisi quod præcéptum obediéntia, obediéntiam vero signa secúta sunt ? Sed quia auctóre Deo bréviter lectiónem Evangélicam exponéndo transcúrrimus : restat, ut áliquid de ipsa tantæ consideratióne solemnitátis dicámus.

Te Deum laudámus. 19.

FERIA QUARTA.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola secúnda beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j.

Sénior Eléctæ dóminæ, et natis ejus, quos ego dílïgo in veritáte, et non ego solus, sed et omnes qui cognovérunt veritátem, pro-

pter veritátem quæ pérmanet in nobis, et nobíscum erit in ætérnum. Sit vobíscum grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu, Fílio Patris, in veritáte et caritáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de fíliis tuis ambulántes in veritáte, sicut mandátum accépimus a Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tamquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus alterútrum.
℟. Post passiónem. 381.

Lectio ij.

Et hæc est cáritas, ut ambulémus secúndum mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodum audístis ab inítio, in eo ambulétis: quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venísse in carnem: hic est sedúctor et antichrístus. Vidéte vosmetípsos, ne perdátis quæ operáti estis: sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit, et non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet: qui pérmanet in doctrína, hic et Patrem et Fílium habet.
℟. Omnis. 382.

Lectio iij.

Si quis venit ad vos, et hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malígnis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam et atraméntum: spero enim me futúrum apud vos, et os ad os loqui: ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te fílii soróris tuæ Eléctæ.
℟. Exaltáre. 382.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Gregórii Nysséni

Orat. de Ascens. Dñi.

Lectio iv.

Hodiérnam celebritátem satis per se magnam, Prophéta David majórem éfficit, dum illi gáudium e Psalmis adjúngit. Hic enim excélsus Prophéta supra seípsum egrédiens, tamquam córporis ónere nihil premátur, infert se cœléstibus potestátibus, et voces eárum nobis expónit, cum in cœlum redeúntem Dóminum ipsæ comitántes, Angelis qui versántur in terris, quibúsque in humánam vitam ingréssus commíssus est, ímperant ad hunc modum: Tóllite portas,

príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

℟. Tempus est. 385.

Lectio v.

Et quóniam ubicúmque fúerit ille, qui in seípso ómnia cóntinet, pro suscipiéntium captu seípsum dimetítur (neque enim solum inter hómines homo fit, verum étiam dum inter Angelos versátur, ad illórum vocem sese demíttit) idcírco janitóres intérrogant : Quis est iste Rex glóriæ ? Respóndent ipsis, demonstrántque fortem et poténtem in prælio, qui pugnatúrus erat contra illum, qui natúram humánam in servitúte captívam detinébat, et eversúrus eum qui mortis habébat impérium, ut gravíssimo hoste superáto, genus hóminum in libertátem et pacem vindicáret.

℟. Non turbétur. 385.

Lectio vj.

Occúrrunt ei custódes, et portas jubent reclúdi, ut in ipsis rursum glóriam assequátur. Verum non agnóscunt eum, qui sórdidam vitæ nostræ stolam indútus est : cujus rubra sunt vestiménta ex humanórum malórum torculári. Itaque rursus cómites ejus vócibus illis interrogántur : Quis est iste Rex glóriæ ? Respondétur autem non ámplius, Fortis et potens in prælio ; sed, Dóminus virtútum, qui mundi principátum obtínuit, qui summátim ómnia in se collégit, qui prístinum in statum cuncta restítuit : ipse est Rex glóriæ.

℟. Ascéndens. 386.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16. c

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis : quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia. 29.

Hoc autem nobis primum quæréndum est, quidnam sit, quod nato Dómino, apparuérunt Angeli, et tamen non legúntur in albis véstibus apparuísse : ascendénte autem Dómino, missi Angeli in albis legúntur véstibus apparuísse. Sic étenim scriptum est : Vidéntibus illis elevátus est,

et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri stetérunt juxta illos in véstibus albis. In albis autem véstibus gáudium et solémnitas mentis osténditur. Quid est ergo, quod nato Dómino, non in albis véstibus, ascendénte autem Dño, in albis véstibus Angeli appárent: nisi quod tunc magna solémnitas Angelis facta est cum cœlum Deus homo penetrávit? Quia nascénte Dómino, videbátur divínitas humiliáta: ascendénte vero Dño, est humánitas exaltáta. Albæ étenim vestes exaltatióni magis cóngruunt quam humiliatióni. ℟. Ego rogábo. 389.

Lectio viij.

In ascensióne ergo ejus Angeli in albis véstibus vidéri debuérunt: quia qui in nativitáte sua appáruit Deus húmilis, in ascensióne sua osténsus est homo sublímis. Sed hoc nobis magnópere, fratres caríssimi, in hac solemnitáte pensándum est: quia delétum est hodiérna die chirógraphum damnatiónis nostræ, mutáta est senténtia corruptiónis nostræ. Illa enim natúra, cui dictum est? Terra es, et in terram ibis: hódie in cœlum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostræ sublevatióne, per figúram beátus Job Dóminum avem vocat. Quia enim ascensiónis ejus mystérium Judæam non intellígere conspéxit, de infidelitáte ejus per figúram beátus Job senténtiam prótulit, dicens: Sémitam ignorávit avis. ℟. Ponis nubem. 389.

Lectio ix.

Avis enim recte appellátus est Dñus, quia corpus cárneum ad æthera librávit. Cujus avis sémitam ignorávit quisquis eum ad cœlum ascendísse non crédidit. De hac solemnitáte per Psalmístam dícitur: Eleváta est magnificéntia tua super cœlos. De hac rursus ait: Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. De hac íterum dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Ascéndens quippe in altum captívam duxit captivitátem: quia corruptiónem nostram virtúte suæ incorruptiónis absórbuit. Dedit vero dona homínibus, quia misso désuper

Spíritu álii sermónem sapiéntiæ, álii sermónem sciéntiæ, álii grátiam virtútum, álii grátiam curatiónum, álii génera linguárum, álii interpretatiónem tríbuit sermónum.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Vesperas, Duplex.

Omnia ut in j. Vesp. 378.

IN OCTAVA ASCENSIONIS.

Omnia sicut in die. 378. præter Lectiones, quæ leguntur ut infra.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 4.

Obsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis. Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus.

℟. Post passiónem. 381.

Lectio ij.

Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres et doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi: ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris.

℟. Omnis. 382.

Lectio iij.

Veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus: ex quo totum cor-

pus compáctum, et connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secúndum operatiónem in mensúram uniuscujúsque membri, augméntum córporis facit in ædificatiónem sui in caritáte. Hoc ígitur dico, et testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut et Gentes ámbulant in vanitáte sensus sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti a vita Dei per ignorántiam quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis in avarítiam. Vos autem non ita didicístis Christum, si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis.

℟. Exaltáre. 382.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Serm. de Ascens., qui est 176. de Tempore.

Lectio iv.

Omnia, caríssimi, quæ Dóminus Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitáte nostra mirácula édidit, nobis profíciunt : qui dum humánam conditiónem sidéribus importávit, credéntibus cœlum patére posse monstrávit: et dum victórem mortis in cœléstia elevávit, victóribus quo sequántur, osténdit. Ascénsio ergo Dñi cathólicæ fídei confirmátio fuit : ut secúri in pósterum crederémus miráculi illíus donum, cujus jam in præsénti percepissémus efféctum : et fidélis quisque cum jam tanta percéperit, per ea quæ cognóscit præstita, discat speráre promíssa, ac Dei sui prætéritam præsentémque bonitátem, quasi futurórum téneat cautiónem.

℟. Tempus. 385.

Lectio v.

Super excélsa ergo cœli terrénum corpus impónitur : ossa intra sepúlcri angústias paulo ante conclúsa, Angelórum cœtibus inferúntur : in grémium immortalitátis mortális natúra transfúnditur : et ídeo sacra Apostólicæ lectiónis testátur história: Cum hæc dixísset, inquit, vidéntibus illis, elevátus est. Dum audis elevátum, agnósce milítiæ cœléstis obséquium : unde hodiérna festívitas hóminis nobis et Dei sacraménta manifestávit. Sub una eadémque persóna, in eo qui élevat, divínam poténtiam ; in eo

autem qui elevátur, humánam cognósce substántiam. ℟. Non turbétur. 385.

Lectio vj.

Ideóque omnímodis detestánda sunt venéna Orientális erróris, qui ímpia novitáte præsúmit assérere, Fílium Dei ac fílium hóminis uníus esse natúræ. In altérutra enim parte, vel qui solum hóminem fuísse díxerit, negábit Conditóris glóriam: vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris. Quo génere non fácile Ariánus evangélicam póterit habére veritátem, ubi Fílium Dei nunc æquálem légimus, nunc minórem. Qui enim uníus natúræ Salvatórem nostrum mortífera persuasióne credíderit, solum hóminem, aut solum Deum cogétur dícere crucifíxum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentíre, nec solus homo superáre potuísset. ℟. Ascéndens. 386.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16. c

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

De hac Ascensiónis ejus glória étiam Hábacuc ait: Elevátus est sol, et luna stetit in órdine suo. Quis enim solis nómine, nisi Dóminus: et quæ lunæ nómine, nisi Ecclésia designátur? Quoúsque enim Dóminus ascéndit ad cœlos, sancta ejus Ecclésia advérsa mundi omnímodo formidávit: at postquam ejus ascensióne roboráta est, apérte prædicávit, quod occúlte crédidit. Elevátus est ergo sol, et luna stetit in órdine suo: quia cum Dóminus cœlum pétiit, sancta ejus Ecclésia in auctoritáte prædicatiónis excrévit. ℟. Ego rogábo. 389.

Lectio viij.

Hinc ejúsdem Ecclésiæ voce per Salomónem dícitur: Ecce iste venit sáliens in móntibus, et transíliens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, et ait: Ecce iste venit sáliens in móntibus. Veniéndo quippe ad redem-

ptiónem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres caríssimi, ipsos ejus saltus agnóscere ? De cœlo venit in úterum, de útero venit in præsépe, de præsépe venit in crucem, de cruce venit in sepúlcrum, de sepúlcro rédiit in cœlum. Ecce ut nos post se cúrrere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Véritas dedit : quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde : Trahe nos : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. ℟. Ponis nubem. 389.

Lectio ix.

Unde, fratres caríssimi, opórtet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendísse crédimus. Desidéria terréna fugiámus : nihil nos jam deléctet in ínfimis, qui patrem habémus in cœlis, et hoc nobis est magnópere perpendéndum : quia is qui plácidus ascéndit, terríbilis redíbit : et quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc a nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indúlta pœniténtiæ témpora parvipéndat, nemo curam sui, dum valet, ágere négligat : quia Redémptor noster tanto tunc in judícium distríctior véniet, quanto nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit. Te Deum laudámus. 19.

In ij. Vesperis non fit com. Officii seq. diei.

Duobus seq. diebus Officium fit sicut infra Oct. Ascensionis, exceptis Lectionibus, quæ habentur propriæ, et ℟. octavo, Capitulis, Añis ad Bened. et Magnif., et Oratione, quæ dicuntur de Dñica infra Octavam Ascensionis, supra. 399. Et non dicuntur Preces ad Primam et Completorium.

Si vero Feria vj. occurrat Festum ix. Lect. etiam translatum, fit de Festo cum com. Officii ejusdem diei, nisi illud Festum fuerit ex solemnioribus j. classis : tunc enim com. Feriæ semper omittitur. Si autem fuerit Duplex ij. classis, fit tantum com. in ij. Vesp.

FERIA SEXTA
POST OCT. ASCENSIONIS.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola tértia B. Joánnis Apóstoli.

Lectio j.

Sénior Gajo caríssimo, quem ego dílígo in veritáte. Caríssime, de

ómnibus oratiónem fácio próspere te íngredi, et valére, sicut próspere agit ánima tua. Gavísus sum valde veniéntibus frátribus, et testimónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quam ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre. ℟. Post passiónem. 381.

Lectio ij.

Caríssime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, et hoc in peregrínos, qui testimónium reddidérunt caritáti tuæ in conspéctu Ecclésiæ : quos, benefáciens, dedúces digne Deo. Pro nómine enim ejus profécti sunt, nihil accipiéntes a Géntibus. Nos ergo debémus suscípere hujúsmodi, ut cooperatóres simus veritátis. Scripsíssem fórsitan Ecclésiæ : sed is, qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc si vénero, commonébo ejus ópera, quæ facit : verbis malígnis gárriens in nos : et quasi non ei ista sufficiant : neque ipse súscipit fratres : et eos, qui suscípiunt, próhibet, et de Ecclésia éjicit. ℟. Omnis. 382.

Lectio iij.

Caríssime, noli imitári malum, sed quod bonum est. Qui benéfacit, ex Deo est : qui maléfacit non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, et ab ipsa veritáte, sed et nos testimónium perhibémus : et nosti quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere : sed nólui per atraméntum et cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, et os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim. ℟. Exaltáre. 382.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Lectio iv. Ser. 176. in fin.

Lectio iv.

Salvátor noster, caríssimi, si non in nostra carne diábolum triumphávit, se exércuit, non nobis vicit. Si non in nostro córpore resurréxit, conditióni nostræ resurgéndo nihil cóntulit. Hæc qui dicit, suscéptæ et assúmptæ carnis non intélligit ratiónem, confúndit órdinem, evácuat utilitátem. Si non in nostra carne perégit medicínam, solam ergo

ex hómine nascéndi elégit injúriam. Recédat a sénsibus nostris tam periculósa persuásio. De nostro est quod appéndit, de suo est quod donávit. Meum testor esse quod cécidit, ut meum sit quod resurréxit. Meum testor esse quod jácuit intra túmulum, ut meum sit quod ascéndit in cœlum.

℟. Tempus est. 385.

Lectio v.

In illo ítaque nostri géneris córpore nos Christi mors vivificávit, nos resurréctio eréxit, nos ascénsio consecrávit. In illo nostræ oríginis córpore cœléstibus regnis arrham nostræ conditiónis impósuit. Elaborémus ergo, caríssimi, ut quemádmodum Dóminus in hac die nostro cum córpore ad supérna conscéndit, ita nos post illum quómodo póssumus, spe ascendámus, et corde sequámur. Ipso afféctu páriter et proféctu ascendámus post illum; étiam per vítia ac passiónes nostras. Si útique unusquísque nostrum súbdere eas sibi stúdeat, ac super eas stare consuéscat, ex ipsis sibi gradum cónstruit, quo possit ad superióra conscéndere. Elevábunt nos, si fúerint infra nos.

℟. Non turbétur. 385.

Lectio vj.

De vítiis nostris scalam nobis fácimus, si vítia ipsa calcámus. Nam cum bonitátis auctóre non ascéndit malítia, nec cum Fílio Vírginis libído atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vítia post virtútum paréntem, peccáta post justum, nec infirmitátes ac morbi possunt ire post médicum. Igitur si intráre ipsíus médici regnum vólumus, prius vúlnera nostra curémus. Ordinémus et custodiámus in nobis statum utriúsque substántiæ: ne ánimam, nobiliórem útique hóminis portiónem, tártaro pars devólvat inférior: sed secum pótius cœlo sanctificátum corpus acquírat natúra gloriósior: ipso adjuvánte, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens. 386.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 15. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis

a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 92. in Joannem.

Venit die Pentecóstes Spíritus sanctus in centum vigínti hómines congregátos, in quibus et Apóstoli omnes erant: qui illo adimpléti, cum linguis ómnium géntium loqueréntur, plures ex his, qui óderant, tanto miráculo stupefácti (quandóquidem vidérunt, loquénte Petro, tam magnum atque divínum testimónium perhibéri de Christo, ut ille, qui occísus ab eis inter mórtuos deputabátur, resurrexísse et vívere probarétur:) compúncti corde convérsi sunt: et tanti sánguinis, tam ímpie atque immániter fusi, indulgéntiam percepérunt, ipso redémpti sánguine quem fudérunt.

℟. Ego rogábo. 389.

Lectio viij.

Christi enim sanguis sic in remissiónem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum, posset delére, quo fusus est. Hoc ergo íntuens Dóminus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cum autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam díceret: Odio me habuérunt, et occidérunt vidéntes: sed tale de me Paráclitus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus sanctus, perhibébitis et vos. Quia enim ab inítio mecum estis, potéstis prædicáre quod nostis: quod ut modo non faciátis, illíus Spíritus plenitúdo nondum adest vobis.

℟. Si enim non abíero Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos: ✠ Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúia. ℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Cum. Glória Patri. Cum.

Lectio ix.

Ille ergo testimónium perhibébit de me, et vos testimónium perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam testimónium perhibéndi cáritas Dei

diffúsa in córdibus vestris per Spíritum sanctum, qui dábitur vobis. Quæ útique Petro adhuc défuit, quando mulíeris ancíllæ interrogatióne pertérritus, non pótuit verum testimónium perhibére ; sed contra suam pollicitatiónem timóre magno compúlsus est ter negáre. Timor autem iste non est in caritáte : sed perfécta cáritas foras mittit timórem. Dénique ante passiónem Dómini, servílis timor ejus interrogátus est a fémina servitútis : post resurrectiónem vero Dómini, liberális ejus amor ab ipso príncipe libertátis : et ídeo ibi turbabátur, hic tranquillabátur : ibi quem diléxerat, negábat : hic quem negáverat, diligébat. Sed adhuc étiam tunc amor ipse infírmus fúerat et angústus, donec eum roboráret, et dilatáret Spíritus sanctus.

Te Deum laudámus. 19.

SABBATO

IN VIGILIA PENTEC.

Ab hac die usque ad Festum Trinitatis inclusive, si occurrat Festum Duplex ex majoribus vel alicujus Doctoris Ecclesiæ, transfertur post prædictum Festum SS. Trinitatis. De aliis vero Duplicibus, de Semiduplicibus ac de Simplicibus fit tantum commem. sine ix. Lectione (nisi sit Vigilia Pentec. in qua dicitur) excepto triduo Pentecostes.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola cathólica beáti Judæ Apóstoli.

Lectio j.

Judas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis, et Christo Jesu conservátis et vocátis. Misericórdia vobis, et pax, et cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis : déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscrípti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

℟. Post passiónem. 381.

Lectio ij.

Commonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti

salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit : ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, et Gormórrha, et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Similiter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Omnis. 382.

Lectio iij.

Cum Míchael Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ, sed dixit : Imperet tibi Dóminus. Hi autem, quæcúmque quidem ignórant, blasphémant : quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt : Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sídera errántia : quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Exaltáre. 382.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi de Symbolo ad Catechúmenos.

Lib. 4. cap. 1. tom. 9.

Lectio iv.

Dum per sacratíssimum crucis signum vos suscépit in útero sancta mater Ecclésia, quæ sicut et fratres vestros cum summa lætítia spirituáliter páriet, nova proles futúra tantæ matris, quoúsque per lavácrum sanctum regenerátos veræ luci restítuat, cóngruis aliméntis eos, quos portat, pascat in útero, et ad diem partus sui lætos læta perdúcat : quóniam non tenétur hæc senténtia Hevæ, quæ in tristítia et gémitu parit fílios; nec ipsos gaudéntes, sed pótius flentes. Hæc enim solvit, quod illa ligáverat : ut prolem, quam

per inobediéntiam sui, morti donávit, hæc per obediéntiam restítuat vitæ. Omnia sacraménta, quæ acta sunt et agúntur in vobis per ministérium servórum Dei, exorcísmis, oratiónibus, cánticis spirituálibus, insufflatiónibus, cilício, inclinatióne cervícum, humilitáte pedum, pavor ipse omni securitáte appeténdus · hæc ómnia, ut dixi, escæ sunt, quæ vos refíciunt in útero, ut renátos ex baptísmo hílares vos mater exhíbeat Christo.
℟. Tempus est. 385.

Lectio v.

Accepístis et symbolum, protectiónem parturiéntis contra venéna serpéntis. In Apocalypsi Joánnis Apóstoli scriptum est hoc, quod staret draco in conspéctu mulíeris, quæ paritúra erat, ut cum peperísset, natum ejus coméderet. Dracónem diábolum esse, nullus vestrum ignórat: Mulíerem illam, Vírginem Maríam significásse, quæ caput nostrum íntegra íntegrum péperit, quæ étiam ipsa figúram in se sanctæ Ecclésiæ demonstrávit: ut quómodo fílium páriens, virgo permánsit, ita et hæc omni témpore membra ejus páriat, et virginitátem non amíttat. Ipsas senténtias sacratíssimi Symboli, adjuvánte Dómino, exponéndas suscépimus, ut, quid síngulæ contíneant, vestris sénsibus intimémus. Paráta sunt corda vestra, quia exclúsus est inimícus de córdibus vestris.
℟. Non turbétur. 385.

Lectio vj.

Huic vos renuntiáre proféssi estis, in qua professióne, non homínibus, sed Deo et Angelis ejus conscribéntibus dixístis: Renúntio. Renuntiáte non solum vócibus, sed étiam móribus: non tantum sono linguæ, sed et actu vitæ: nec tantum lábiis sonántibus, sed opéribus pronuntiántibus. Scitóte vos cum cállido, antíquo et veternóso inimíco suscepísse certámen: non in vobis post renuntiatiónem invéniat ópera sua, non jure vos áttrahat in servitútem suam. Deprehénderis enim et detégeris, Christiáne, quando áliud agis, et áliud profitéris: fidélis in nómine, áliud demónstrans in ópere, non tenens promissiónis tuæ fidem:

modo ingrédiens Ecclésiam oratiónes fúndere, post módicum in spectáculis cum histriónibus impudíce clamáre. Quid tibi cum pompis diáboli, quibus renuntiásti?

℞. Ascéndens. 386.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 14. b

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 74. et 75. in Joan.

Quod ait, Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis: osténdit et seípsum esse Paráclytum. Paráclytus enim Latíne dícitur advocátus: et dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est Deo: legi enim Dei non est subjécta, nec enim potest: velut si dicámus: Injustítia justítia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectóres: quæ diléctio non est a Patre. Et ídeo dilectióni hujus mundi, de qua ságimus ut minuátur et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℞. Ego rogábo. 389.

Lectio viij.

Mundus ergo eum accípere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisíbiles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus sanctus potest, qui vidéri nisi invisibíliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum: quia apud vos manébit, et in vobis erit. Erit in eis, ut máneat: non manébit, ut sit: prius est enim esse alícubi, quam manére. Sed ne putárent quod dictum est, Apud vos manébit; ita dictum, quemádmodum apud hóminem hospes visibíliter manére consuévit, expósuit quid díxerit: Apud vos manébit, cum adjúnxit et dixit, In vobis erit.

℞. Si enim non. 420.

Lectio ix.

Ergo invisibíliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus sciéntia : sic enim a nobis vidétur in nobis et nostra consciéntia. Nam fáciem vidémus altérius, nostram vidére non póssumus : consciéntiam vero nostram vidémus, altérius non vidémus. Sed consciéntia numquam est nisi in nobis : Spíritus autem sanctus potest esse étiam sine nobis. Datur quippe ut sit et in nobis : sed vidéri et sciri, quemádmodum vidéndus et sciéndus est, non potest a nobis, si non sit in nobis. Post promissiónem Spíritus sancti, ne quisquam putáret, quod ita eum Dóminus datúrus fúerit velut pro seípso, ut non et ipse cum eis esset futúrus, adjécit atque ait : Non relínquam vos órphanos, véniam ad vos. Quamvis ergo nos Fílius Dei suo Patri adoptáverit fílios, et eúmdem Patrem nos volúerit habére per grátiam, qui ejus Pater est per natúram : tamen étiam ipse circa nos patérnum afféctum quodámmodo demónstrat, cum dicit : Non relínquam vos órphanos.

Te Deum laudámus. 19.

In Festo Pentecostes

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus, Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (1)

Capitulum. Act. 2.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco : et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas
Et spirituális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,

Sermóne ditans gúttura.
Accénde lumen sénsibus :
Infúnde amórem córdibus :
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus :
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium :
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni usque ad Vesperas Sabbati sequentis.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Non vos relínquam órphanos, allelúia : vado et vénio ad vos, allelúia : et gaudébit cor vestrum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.... in unitáte ejúsdem.

DOM. PENTECOSTES
AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum : * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Jam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Patris fruéndum múnere
Sanctum datúrus Spíritum.
Solémnis urgébat dies,
Quo mystico septémplici
Orbis volútus sépties,
Signat beáta témpora.
Cum lucis hora tértia
Repénte mundus íntonat
Apóstolis orántibus,
Deum veníre núntiat.
De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.
Impléta gaudent víscera,
Affláta sancto Spíritu,
Vocésque divérsas sonant,
Fantur Dei magnália.
Notíque cunctis Géntibus,
Græcis, Latínis, Bárbaris,

Simúlque demirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.
Judæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Madére musto sóbrios
Christi fidéles íncrepat.
Sed éditis miráculis
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsum profári pérfidos,
Joéle teste cómprobans.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

Ad Nocturnum.

Aña. Factus est * repénte de cœlo sonus adveniéntis spíritus vehementis, allelúia, allelúia.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dñe.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Factus est repénte de cœlo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúia, allelúia.

Aña. Confírma hoc Deus, * quod operátus es in nobis : a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúia, allelúia.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci

ejus : * et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto.

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis; * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei : Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus : * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * conrfíma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Aña. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis : a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúia, allelúia.

Aña. Emítte Spíritum tuum, * et creabúntur : et renovábis fáciem terræ, allelúia, allelúia.

Psalmus 103.

Bénedic ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus

lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cœlum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus : * et minístros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis.

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum ; * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * ómnia in sapiéntia fecísti :

impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum revert éntur.

Emíttes Spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Aña. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur : et renovábis fáciem terræ, allelúia, allelúia.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dñe.

℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 14. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evang.

Libet, fratres caríssimi, evangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere, ut post diútius líceat in contemplatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódie namque Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, et foris ap-

paréntibus linguis ígneis, intus facta sunt corda flammántia : quia dum Deum in ignis visióne suscepérunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est : unde et Joánnes dicit : Deus cáritas est. Qui ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret.

℟. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúia : et súbito factus est sonus de cœlo, allelúia, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúia, allelúia. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cœlo venit super eos. Tamquam. Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ij.

Sed ecce, si unusquísque vestrum requirátur, an díligat Deum : tota fidúcia, et secúra mente respóndet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicit : Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in Epístola sua idem Joánnes dicit : Qui dicit, Díligo Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est. Vere étenim Deum dilígimus, et mandáta ejus custodímus, si nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit, profécto Deum non amat : quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúia. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et. Glória Patri. Et. Benedictio. Ad societátem.

Lectio iij.

Et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Pensáte, fratres caríssimi, quanta sit ista dígnitas, habére in cordis hospítio advéntum Dei. Certe si domum nostram quisquam dives, aut præpotens amícus intráret omni festinántia domus

tota mundarétur, ne quid fortásse esset quod óculos amíci intrántis offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, cui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte quid Véritas dicat : Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit : quia per compunctiónem quidem Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum quo compúncti fúerant, obliviscúntur : sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxíssent.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Cum compleréntur * dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúia. Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Spíritus Dómini * replévit orbem terrárum, allelúia.

3. Repléti sunt omnes * Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, allelúia, allelúia.

4. Fontes, et ómnia * quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Loquebántur * váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. Act. 2.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco, et factus est repénte de cœlo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus.

Beáta nobis gáudia,
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Illápsus est Apóstolis.

Ignis vibránte lúmine
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui,
Et caritáte férvidi.

Linguis loquúntur ómnium :
Turbæ pavent Gentílium :
Musto madére députant,
Quos Spíritus repléverat.

Patráta sunt hæc mystice,
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum círculo,
Quo lege fit remíssio.

Te nunc, Deus piíssime,
Vultu precámur cérnuo,
Illápsa nobis cœlitus
Largíre dona Spíritus.

Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia :

Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Ad Bened. Aña. Accípite Spíritum sanctum : quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis, allelúia.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Primam.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Christe. ℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúia. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúia.

Ad Tertiam.

Hymnus. Veni Creátor. 425. qui dic. ad Tertiam per totam Oct. loco Hymni. Nunc sancte.

Capitulum. Cum compleréntur. ut supra. 433.

℟. br. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, * Allelúia, allelúia. Spíritus. ℣. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Spíritus. ℣. Spíritus Paráclitus, allelúia. ℟. Docébit vos ómnia, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 2.

Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

℟. br. Spíritus Paráclitus, * Allelúia, allelúia. Spíritus Paráclitus. ℣. Docébit vos ómnia. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Spíritus Paráclitus. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 2.

Judæi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes, audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

℟. br. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúia, allelúia. Repléti. ℣. Et cœpérunt loqui.

Allelúia, allelúia. Glória Patri. Repléti. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Anæ et Capit. de Laudibus. Psalmi de Dñica. 142. (qui dicuntur quotidie per Octavam.

℟. Hymnus. Veni Creátor. ut supra. 425.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Hódie compléti sunt dies Pentecóstes, allelúia: hódie Spíritus sanctus in igne discípulis appáruit, et tríbuit eis charísmatum dona: misit eos in univérsum mundum prædicáre, et testificári: qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúia.

Infra Octavam Pentecostes fit Officium sicut in die, exceptis ℣℣. ad Nocturnum, Lectionibus, Responsoriis, Añis ad Benedictus et ad Magnificat, et Orationibus.

FERIA SECUNDA.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 3. b

In illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Episc. Tr. 12. in Joan. sub fin.

Quantum in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici observáre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso? ex te judicáberis. Et quid dicam, judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit: quid dictúrum sperábas, nisi, Judicátur? Quod addit: Jam, inquit, judicátus est: nondum appáruit judícium, et jam factum est judícium.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos: quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúia: * Ac-

cípite Spíritum sanctum in vobis Paráclitum : ille est, quem Pater mittet vobis, allelúia. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite. Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij.

Novit enim Dóminus, qui sunt ejus : novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit et páleam : novit ségetem, novit et zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus ? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium : quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras quam lucem: erant enim mala ópera eórum. Fratres mei quórum ópera bona invénit Dóminus ? Nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritátem, et venérunt ad lucem ? Et hoc enim séquitur : Qui autem facit veritátem, venit ad lucem.

℟. Spíritus sanctus procédens a throno, Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit, novo sanctificatiónis signo : * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúia. ℣. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, et tríbuit eis charísmatum dona. Ut in ore. Glória Patri. Ut in ore. Bened. Ad societátem.

Lectio iij.

Sed dilexérunt, inquit, ténebras magis quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi conféssi sunt peccáta sua : quia qui confitétur peccáta sua, et accúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua: si et tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo, et peccátor. Quod audis, Homo, Deus fecit : quod audis, Peccátor, ipse homo fecit. Dele quod fecísti, ut Deus salvet quod fecit. Opórtet ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem cœperit tibi displicére quod fecísti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Inítium óperum bonórum , conféssio est óperum malórum.

Te Deum laudámus.19.

Ad Bened. Aña. Sic Deus diléxit mundum,

ut Fílium suum unigénitum daret : ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúia.

Oratio.

Deus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum : concéde plebi tuæ piæ petitiónis effétum ; ut, quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif. Aña. Si quis díligit me, sermónem meum servábit : et Pater meus díligit eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúia.

FERIA TERTIA.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúia. ℟. Docébit vos ómnia, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 10.

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Amen, amen dico vobis : qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Ep.

Tr. 45. in Joan. post init.

Dóminus de grege suo, et de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectióne. Dicant ergo Pagáni : Bene vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodésse bene vívere, ut detur illi semper vívere : nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere ? Quia nec bene vívere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnóscat vitam, quod est Christus, et per jánuam intret in ovíle.

℟. Apparuérunt Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúia : * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus sanctus, allelúia, allelúia. ℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Sedítque. Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ij.

Quærunt ergo plerúmque tales hómi-

nes étiam persuadére homínibus, ut bene vivant, et Christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere et occídere : non ut bonus pastor, conserváre atque salváre. Fuérunt ergo quidam philósophi de virtútibus et vítiis subtília multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatiónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dícere audérent homínibus : Nos sequímini, sectam nostram tenéte, si vultis beáte vívere. Sed non intrábant per óstium : pérdere volébant, mactáre et occídere.

℟. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui. Prout. Glória Patri. Prout. Bened. Ad societátem.

Lectio iij.

Quid de istis dicam : Ecce ipsi Pharisæi legébant, et in eo, quod legébant, Christum sonábant, ventúrum sperábant, et præséntem non agnoscébant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Ergo et ipsi, si quos forte sedúcerent, mactándos et occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos dimittámus : videámus illos, si forte ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt qui se Vidéntes non solum jactant, sed a Christo illuminátos vidéri volunt: sunt autem hærétici.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Ego sum óstium, dicit Dóminus : per me si quis introíerit, salvábitur, et páscua invéniet, allelúia.

Oratio.

Adsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti : quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif. Aña. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis : non quómodo mundus dat, ego do vobis, allelúia.

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM.

℣. Repléti sunt omnes

Spíritu sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Bened. Evangélica léctio. Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 6. c

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Ep.

Tr. 26. in Joan. post init.

Noli cogitáre te invítum trahi: tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt, et a rebus máxime divínis intelligéndis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur nobis: Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte: étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dómino: et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cœléstis. Porro, si Poétæ dícere lícuit: Trahit sua quemque volúptas: non necéssitas, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio: quanto fórtius nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est? An vero habent córporis sensus voluptátes suas, et ánimus deséritur a voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dícitur? Fílii autem hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt: Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, et torrénte voluptátis tuæ potábis eos: Quóniam apud te est fons vitæ: et in lúmine tuo vidébimus lumen. ℟. Disciplínam et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúia: firmávit in illis grátiam Spíritus sui: * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúia. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus sanctus super eos venit. Et. Bened. Divínum auxílium.

Lectio ij.

Da amántem, et sentit quod dico; da desiderántem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem atque sitién-

tem, et fontem ætérnæ pátriæ suspirántem : da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti qui ínvicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat ? Quare vóluit dícere, Pater quem tráxerit ? Si tráhendi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam, quæ díligit : Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intélligi vóluit, advertámus fratres, et quantum póssumus capiámus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui proptérea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi génuit Fílium : et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, æquálem esse Patri eum, in quem crédidit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

℟ Ite in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúia : * Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúia, allelúia, allelúia. ℣ In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui. Glória Patri. Qui. Bened. Ad societátem.

Lectio iij.

Arius crédidit creatúram, non eum traxit Pater : quia non consíderat Patrem, qui Fílium non credit æquálem. Quid dicis, o Ari ? Quid dicis, hærétice ? quid lóqueris ? Quid est Christus ? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater : non enim intellexísti Patrem, cujus Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius : nec a Patre tráheris nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, áliud quod tu dicis. Photínus dicit : Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater ? Illum qui dicit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ramum víridem osténdis ovi, et trahis illam. Nuces púero demonstrántur, et tráhitur, et quod currit, tráhitur : amándo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delícias et voluptátes terrénas reveløántur amántibus, trahunt, quóniam verum est : Trahit

sua quemque volúptas : non trahit revelátus Christus a Patre ? Quid enim fórtius desíderat ánima, quam veritátem ?

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Ego sum panis vivus, * dicit Dóminus, qui de cœlo descéndi, allelúia, allelúia.

Oratio.

Mentes nostras, quæsumus Dñe, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet : et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem : Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif. Aña. Ego sum panis vivus, * qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum : et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúia.

FERIA QUINTA.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Exáudi. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 9.

In illo témpore : Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Ep.

Lib. 6. in c. 9. Lucæ.

Qualis débeat esse qui evangelízat regnum Dei, præcéptis evangélicis designátur : ut sine virga, sine pera, sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsídii sæculáris admínicula non requírens, fidéque tutus, putet sibi, quo minus ea requírat, magis posse suppétere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum ut spiritálem tantúmmodo locus iste formáre videátur affèctum : qui velut induméntum quoddam videátur córporis exuísse, non solum potestáte rejécta, contemptísque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis. Quibus primo ómnium datur pacis atque constántiæ generále man dátum, ut pacem ferant, constántiam servent, hospitális necessitúdinis jura custódiant : aliénum a prædicatóre regni cœléstis ástruens cursitáre per domos, et inviolábilis hospítii jura mutáre.

℟. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans : non consúmens, sed lucens : et invénit corda discipulórum receptácula munda : * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúia, allelúia. ℣. Invénit eos concórdes caritáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et. Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ij.

Sed ut hospítii grátia deferénda censétur : ita étiam, si non recipiántur, excutiéndum púlverem, et egrediéndum de civitáte mandátur. Quo non mediócris boni remunerátio docétur hospítii : ut non solum pacem tribuámus hospítibus, verum étiam, si qua eos terrénæ obúmbrant delícta levitátis, recéptis Apostólicæ prædicatiónis vestígiis auferántur. Nec otióse secúndum Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, eligénda decérnitur : ut mutándi hospítii, necessitudinísque violándæ causa non súppetat. Non tamen éadem cáutio receptóri mandátur hospítii : ne, dum hospes elígitur, hospitálitas ipsa minuátur.

℟. Spíritus sanctus replévit totam domum ubi erant Apóstoli : et apparuérunt illis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum : * Et repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat elóqui illis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cœlo venit super eos. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio iij.

Sed hæc, ut secúndum lítteram de hospítii religióne venerábilis est forma præcépti : ita étiam de mystério senténtia cœléstis arrídet. Etenim cum domus elígitur, dignus hospes inquíritur. Videámus ígitur, ne forte Ecclésia præferénda designétur, et Christus. Quæ enim dígnior domus Apostólicæ prædicatiónis ingréssu, quam sancta Ecclésia? Aut quis præferéndus magis ómnibus vidétur esse, quam Christus, qui pedes suis laváre consuévit hospítibus : et quoscúmque sua recéperit domo, pollútis non patiátur habitáre vestí-

giis : sed maculósos licet vitæ prióris, in relíquum tamen dignétur mundáre procéssus? Hic est ígitur solus, quem nemo debet desérere, nemo mutáre. Cui bene dícitur : Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes, et nos crédimus.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Convocátis Jesus * duódecim discípulis suis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent : et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infírmos, allelúia.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif. Aña. Spíritus, * quia a Patre procédit, allelúia : ille me clarificábit, allelúia, allelúia.

FERIA SEXTA.

QUATUOR TEMPORUM.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúia. ℟. Docébit vos ómnia, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus. Benedíctio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 5. d

In illo témpore : Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilææ, et Judææ, et Jerúsalem : et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in c. 5. Lucæ.

Non otiósa hujus paralytici, nec angústa medicína est, quando Dóminus et orásse præmíttitur : non útique propter suffrágium, sed propter exémplum. Imitándi enim spécimen dedit, non precándi ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galilæa, et Judæa, et Jerúsalem legis doctóribus, inter ceterórum remédia debílium, paralytici istíus medicína descríbitur. Primum ómnium, quod ante díximus, unusquísque æger peténdæ precatóres salútis debet adhibére, per quos nostræ vitæ compágo resolúta, actuúmque nostrórum clauda vestí-

gia, verbi cœléstis remédio reforméntur.
℟. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos: * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúia, allelúia. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut. Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ij.

Sint ígitur áliqui monitóres mentis, qui ánimum hóminis, quamvis exterióris córporis debilitáte torpéntem, ad superióra érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et humiliáre se fácilis ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis: et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cum apud Deum servus et interveniéndi méritum, et jus hábeat impetrándi?
℟. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Et hoc quod cóntinet ómnia sciéntiam habet vocis, allelúia, allelúia. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. Et. Glória Patri. Et. Benedictio. Ad societátem.

Lectio iij.

Disce, qui júdicas, ignóscere: disce qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffídis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiam, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ fidem non debeámus omíttere, ut vere paralytici istíus corpus credámus esse sanátum: cognósce tamen interióris hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Cum Judæi ásserunt peccáta a solo Deo posse concédi, Deum útique eum confiténtur suóque judício perfídiam suam prodúnt, qui opus ástruunt, ut persónam negent.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Dixit Jesus: * Ut sciátis autem, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, ait paralytico: Tibi dico, surge: tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allelúia.

Oratio.

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus : ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Magnif. Aña. Paráclitus autem * Spíritus sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia quæcúmque díxero vobis, allelúia.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 4. ℞

In illo témpore : Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

L. 4. in c. 4. Luc. sub fin.

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris : nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit : quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat : sed prior sanári débuit, qui prior creátus est : nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis : * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúia. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et. Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio ij.

Sábbato medicínæ domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit ; nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret : nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo fa-

ctus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur; ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos: quia ómnia cognovístis quæ operátus sum in médio vestri, allelúia: * Accípite Spíritum sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis, allelúia. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite. Glória Patri. Accípite. Benedictio. Ad societátem.

Lectio iij.

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat: deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Aña. Cáritas Dei * diffúsa est in córdibus nostris, per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúia.

Oratio.

Méntibus nostris, quæsumus Dómine, Spíritum sanctum benígnus infúnde: cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Post Nonam, celebrata Missa, terminatur tempus Paschale.

Proprium Sanctorum.

FESTA FEBRUARII
DIE 6.
S. Titi, Episc. et Conf.
Duplex. m. t. v.
Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.
Oratio.

Deus, qui beátum Titum, Confessórem tuum atque Pontíficem, apostólicis virtútibus decorásti : ejus méritis, et intercessióne concéde ; ut juste, et pie vivéntes in hoc sæculo, ad cœléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dñum.

Pro com. S. Agathæ Virg. et Mart. Aña. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum : jube me Dómine ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre. ℣. Diffúsa.

Oratio. Deus, qui. (119) Postea com. Fer. occur. In j. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. (76)
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Titum Creténsium Epíscopum vix Pauli Apóstoli verbo christiánæ fídei Sacraméntis mysteriísque excúltum, ea sanctitátis luce Ecclésiæ tunc vagiénti effulsísse compértum est, ut inter ejúsdem Doctóris Géntium discípulos merúerit cooptári. Adscítus in partem óneris prædicatiónis, ádeo evangelizándi ardóre, et fidelitáte Paulo éxstitit carus, ut ipse cum venísset Troádem propter Evangélium Christi testátus sit, non habuísse réquiem spirítui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénerit. Et paulo post Macedóniam petens, rursus suam in eum caritátem ita éxprimit : Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

℟. Invéni David. (80)
Lectio v.

Quamóbrem Corínthum ab Apóstolo missus, ea sapiéntia, et lenitáte legatiónis hujus múnere functus est, quæ præsértim de Fidélium pietáte eleemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiæ Hebræórum inópiam spectábat, ut

Corínthios non solum in Christi fide continúerit, sed étiam desidérium, fletum, æmulatiónem inter eos pro Paulo, qui illos primus instítuit, excitáverit. Ad effundéndum ínterim inter gentes, linguis locísque distínctas, divíni verbi semen, plúribus terra maríque itinéribus reléctis, magnáque ánimi firmitáte pro Crucis trophæo curis laboribúsque exantlátis, una cum duce Paulo Cretæ ínsulam áppulit. Cum porro huic Ecclésiæ Epíscopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, dubitándum non est, quin in eo múnere ita versátus sit, ut juxta ipsíus Pauli præceptóris mónita, seípsum præbúerit exémplum bonórum óperum in doctrína, in integritáte, in gravitáte.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Itaque tamquam lucérna inter eos, qui in idololatríæ et mendaciórum ténebris, véluti in umbra mortis, sedébant, religiónis jubar diffúdit. Tráditur eum inter Dálmatas, ut Crucis vexíllum explicáret, strénue consudásse. Tandem meritórum et diérum plenus, quarto supra nonagésimum anno, prídie Nonas Januárii, pretiósa justórum morte obdormívit in Dómino, et sepúltus est in Ecclésia, ubi ab Apóstolo minister fúerat constitútus. Hujus nomen a sancto Joánne Chrysóstomo et a sancto Hierónymo præcípue commendátum, Martyrológio Románo eádem die inscríptum légitur; verum pro ejus die festo cum Offício et Missa in cathólico orbe recoléndo ab utróque clero, primam insequéntem diem líberam Summus Póntifex Pius Nonus assignávit.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Designávit Dóminus. de Communi Evangelist. (24) cum ℟℟. de Comm. Conf. Pont. (83)

Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr. cujus com. in Laud.

Deinde S. Dorotheæ.

Vesperæ a Capit. de seq. com. præc. et Feriæ.

DIE 8. FEBRUARII.

S. Joannis de Matha, Confessoris.

Duplex.

Occurrente Dom. j. Quadrag. de hoc Festo fit commem. in utrisque Vesp. et Laudibus.

In j. Vesp. Aña. Similábo eum. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joánnem Ordinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cœlitus instituére dignátus es : præsta quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Aña. Euge serve. ℣. Justum.

DIE 9. FEBRUARII.

S. Cyrilli, Episcopi Alexandrini, Confessoris, et Eccl. Doctoris.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Aña. O Doctor..., beáte Cyrílle. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ assertórem invíctum effecísti : concéde, ipso intercedénte : ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum.

Postea Fer. occurr. et S. Apolloniæ, Virg Mart. Aña. Veni. ℣. Spécie.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius ; ut qui beátæ Apollóniæ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones Sapiéntiam. de Communi Doct. (90)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cyríllus Alexandrínus, cujus præcónia non uníus tantum vel altérius sunt comprobáta testimónio, sed étiam œcumenicórum Conciliórum Ephesíni et Chalcedonénsis actis celebráta, claris ortus paréntibus, ac Theóphili Epíscopi Alexandríni nepos, adhuc adoléscens præcelléntis ingénii clara specímina dedit. Lítteris ac sciéntiis egrégie imbútus, ad Joánnem Epíscopum Hierosolymitánum se cóntulit, ut in christiána fide perficerétur. Alexandríam deínde cum

rediísset, Theóphilo vita functo, ad illíus sedem evéctus est; quo in múnere ita óptimi pastóris formam ab Apóstolo definítam constánter præ se tulit, ut sanctíssimi præsulis glóriam mérito sit adéptus.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Salútis animárum zelo incénsus curas omnes inténdit, ut sibi commíssum gregem in fídei et morum integritáte servâret, atque a venenátis infidélium et hæreticórum páscuis defénderet. Hinc tum Nováti ásseclas e civitáte expélli, tum Judæos qui furóre acti in cædem christianórum conspiráverant, juxta leges puníri satégit. Singuláre vero Cyrílli pro cathólicæ fídei incolumitáte eníluit stúdium contra Nestórium Constantinopolitánum Epíscopum, asseréntem Jesum Christum ex María Vírgine hóminem tantum et non Deum natum, eíque divinitátem pro méritis esse collátam; cujus emendatiónem cum frustra tentásset, eum sancto Cœlestíno Pontífici Máximo denuntiávit.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Cœlestíni delegáta auctoritáte, Concílio Ephesíno præfuit, in quo hæresis Nestoriána pénitus proscrípta est, damnátus Nestórius et a sua sede dejéctus, ac dogma cathólicum de una in Christo, eáque divína persóna, et divína glorióśæ Vírginis Maríæ maternitáte assértum; plaudénte pópulo univérso, qui incredíbili gáudio géstiens, collucéntibus fácibus domum dedúxit Epíscopos. Sed hac de causa Cyríllus calúmniis, injúriis et persecutiónibus plúrimis a Nestório ejúsque fautóribus impetítus fuit; quas ipse patientíssime tulit, ita ut de sola fide sollícitus, quidquid advérsus eum effutiébant ac moliebántur hærétici, pro níhilo habéret. Tandem pro Ecclésia Dei máximis perfúnctus labóribus, plurimísque scriptis éditis tum ad éthnicos et hæréticos confutándos, tum ad sacras scriptúras et cathólica explanánda dógmata, sancto fine quiévit anno quadringentésimo quadragésimo quarto, episcopátus trigésimo secúndo. Leo Décimus tér-

tius Póntifex Máximus Officium et Missam præclaríssimi hujus fidei cathólicæ propugnatóris et Orientális Ecclésiæ lúminis, ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. Iste est qui ante. (81)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal. de Comm. Doct. (93)

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

In Laudibus fit com. Feriæ et S. Apolloniæ. Aña. Símile. ℣. Diffúsa.

Vesp. a Capit. de seq. com. præc. et Feriæ.

DIE 10. FEBRUARII.

S. Scholasticæ, Virg. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (117) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ ad ostendéndam innocéntiæ viam in colúmbæ spécie cœlum penetráre fecísti : da nobis, ejus méritis et précibus, ita innocénter vívere ; ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. O Doctor óptime... beáte Cyrílle. ℣. Justum.

Postea Feriæ occurr.

In j. Nocturno Lectiones De virgínibus. (123)

In secundo Nocturno.

Ex libro secúndo Dialogórum S. Gregórii Papæ.

Lectio iv. Cap. 33.

Scholástica venerábilis patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino, ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat : ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater, qui totum diem in Dei láudibus, sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogávit, dicens : Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cœléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit : Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cœli serénitas, ut nulla in áere nubes apparéret. Sanctimoniális autem fé-

mina cum verba fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis, et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo consséderant, pedem movére potúerint.

℟. Propter veritátem. (127)

Lectio v.

Sanctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrymárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est : sed tanta fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret : quátenus unum, idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúscos, et tonítruos, atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens : Parcat tibi omnípotens Deus, soror : quid est, quod fecísti? Cui illa respóndit : Ecce rogávi te, et audíre me noluísti : rogávi Deum meum, et audívit me ; modo ergo, si potes, egrédere, et me dimíssa ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spirituális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

℟. Dilexísti justítiam. (128)

Lectio vj.

Cumque die áltero eádem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post tríduum in cella consístens, elevátis in áera óculis, vidit ejúsdem sorôris suæ ánimam de córpore egréssam, in colúmbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad mo-

nastérium deférrent, atque in sepúlcro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.
℟. Afferéntur Regi. (128)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. (130)

Lectio ix. de Hom. Fer. et de ea com. in Laud.

Vesp. a Capit. de seq. com. præc. et Feriæ.

DIE 11. FEBRUARII.

SS. Septem Fundatorum Ord. Servorum B. M. V. Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

AD VESPERAS.

Capitulum. 1. Petr. 4.

Caríssimi: Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes.

Hymnus.

Bella dum late fúrerent, et urbes
Cæde fratérna gémerent cruéntæ,
Adfuit Virgo, nova semper edens
Múnera matris.

En vocat Septem Fámulos, fidéles
Ut sibi in luctu, récolant dolóres,
Quos tulit Jesus, tulit ipsa consors
Sub cruce Nati.

Illico parent Dóminæ vocánti:
Spléndidis tectis opibúsque spretis
Urbe secédunt procul in Senári
Abdita montis.

Córpora hic pœnis crúciant acérbis,
Sóntium labes hóminum piántes:
Hic prece avértunt lacrymísque fusis
Núminis iram.

Pérdolens Mater fovet, atque amíctum
Ipsa lugúbrem monet induéndum:
Agminis sancti pia cœpta surgunt
Mira patéscunt.

Palmes in bruma víridans honóres
Núntiat patrum: próprios Maríæ
Ore lacténti vócitant puélli
Nómine Servos.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

℣. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non

defuérunt. ℟. Semen eórum, et glória eórum non derelinquétur.

Ad Magnificat, Aña. Non recédet laus tua, Virgo María, de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ.

Oratio ut ad Laudes.

Com. præc. Aña. Veni sponsa. ℣. Diffúsa est.

Postea com. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

Sic patres vitam péragunt in umbra,
Lília ut septem nívei decóris,
Vírgini excélsæ bene grata, Petro
Visa nitére.

Jamque divína rapiénte flamma,
Cúrsitant urbes, loca quæque obérrant,
Si queant cunctis ánimis dolóres
Fígere Matris.

Hinc valent iras domuísse cæcas,
Néscia et pacis fera corda jungunt,
Erigunt mœstos, révocant nocéntes
Dicta piórum.

At suos Virgo comitáta servos
Evehit tandem súperas ad oras :
Gémmeis sertis décorat per ævum
Omne beátos.

Eja nunc cœtus gémitum precántis
Audiant, duros vídeant labóres :
Semper et nostris fáveant benígno
Lúmine votis.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In j. Noct. Lectiones Laudémus viros de Communi Conf. Pont. ij. loco. (87) cum ℟℟. de Comm. Conf. non Pont. (99)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Sæculo tértio décimo, quum Frideríci secúndi diro schísmate, cruentísque factiónibus cultióres Itáliæ pópuli scinderéntur, próvidens Dei misericórdia præter álios sanctitáte illústres, septem e Florentína nobilitáte Viros suscitávit, qui in caritáte conjúncti, præclárum fratérnæ dilectiónis præbérent exémplum. Hi, nimírum Bonfílius Monáldius, Bonajúncta Manéttus, Manéttus Antellénsis, Amidéus de

Amidéis, Ugúccio Ugucciónum, Sostenéus de Sostenéis, et Aléxius Falconérius, quum anno trigésimo tértio ejus sæculi, die sacra Vírgini cœlo recéptæ, in quodam piórum hóminum convéntu, Laudántium nuncupáto, fervéntius orárent : ab eádem Deípara síngulis apparénte sunt admóniti, ut sánctius perfectiúsque vitæ genus amplecteréntur. Re ítaque prius cum Florentíno præsule colláta, hi septem Viri, géneris nobilitáte divitiísque posthábitis, sub vilíssimis detritísque véstibus cilício indúti, octáva die Septémbris in rurálem quamdam ædículam secessére, ut ea die primórdia vitæ sanctióris auspicaréntur, qua ipsa Dei Génitrix mortálibus orta sanctíssimam vitam incéperat.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Hoc vitæ institútum quam sibi foret accéptum Deus miráculo osténdit. Nam quum paulo deínceps hi septem Viri per Florentínam urbem ostiátim eleemósynam emendicárent, áccidit, ut repénte infántium voce, quos inter fuit sanctus Philíppus Benítius quintum ætátis mensem vix ingréssus, Beátæ Maríæ Servi acclamaréntur : quo deínde nómine semper appelláti sunt. Quare, vitándi pópuli occúrsus ac solitúdinis amóre ducti, in Senárii montis recéssu omnes convenére, ibíque cœléste quoddam vitæ genus aggréssi sunt. Victitábant enim in spelúncis, sola aqua herbísque conténti : vigíliis aliísque asperitátibus corpus atterébant : Christi passiónem ac mœstíssimæ ejúsdem Genitrícis dolóres assídue meditántes. Quod quum olim sacra Parascéves die impénsius exsequeréntur, ipsa Beáta Virgo illis iteráto appárens, lúgubrem vestem, quam indúerent, osténdit, sibíque acceptíssimum fore significávit, ut novum in Ecclésia regulárem Ordinem excitárent, qui jugem recóleret ac promovéret memóriam dolórum, quos ipsa pértulit sub cruce Dómini. Hæc sanctus Petrus, ínclytus Ordinis Prædicatórum Martyr, ex familiári cum sanctis illis Viris consuetúdine ac peculiári étiam Deíparæ visióne quum didicísset ; iis

auctor fuit, ut Ordinem Regulárem sub appellatióne Servórum Beátæ Vírginis institúerent: qui póstea ab Innocéntio quarto Pontífice Máximo approbátus fuit.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Porro sancti illi Viri, quum plures sibi sócios adjunxíssent, Itáliæ civitátes atque óppida, præsértim Etrúriæ, excúrrere cœpérunt, prædicántes ubíque Christum Crucifíxum, civíles discórdias compescéntes, et innúmeros fere dévios ad virtútis sémitam revocántes. Neque Itáliam modo, sed et Gálliam, Germániam ac Polóniam suis evangélicis labóribus excoluérunt. Dénique quum bonum Christi odórem longe latéque diffudíssent, portentórum quoque glória illústres, migrárunt ad Dóminum. Sed quos unus veræ fraternitátis ac religiónis amor in vita sociáverat, unum páriter demórtuos contéxit sepúlcrum, únaque pópuli venerátio prosecúta est. Quaprópter Clemens Undécimus et Benedíctus Décimus tértius Pontífices Máximi delátum iísdem a plúribus sǽculis indivíduum cultum confirmárunt: ac Leo Décimus tértius, approbátis ántea miráculis, post indúltam veneratiónem ad collectívam eorúmdem invocatiónem a Deo patrátis, eósdem anno quinquagésimo Sacerdótii sui Sanctórum honóribus cumulávit, eorúmque memóriam Offício ac Missa in univérsa Ecclésia quotánnis recoléndam instítuit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abb. (113)

Lectio ix. de Homilia Feriæ.

AD LAUDES.

Capitulum. 1. Petr. 4.

Caríssimi: Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes.

Hymnus.

Matris sub almæ númine
Septéna proles náscitur:
Ipsa vocánte, ad árduum
Tendit Senári vérticem.

Quos terra fructus próferet
Dum sacra proles gérminat,
Uvis repénte túrgidis
Onústa vitis præmonet.

Virtúte claros nóbili

Mors sancta cœlo cónsecrat :
Tenent olympi límina
Servi fidéles Vírginis.
Cohors beáta, Núminis
Regno potíta, réspice
Quos hinc recédens fraudibus
Cinctos relínquis hóstium.
Ergo, per almæ vúlnera
Matris rogámus súpplices,
Mentis tenébras dísjice,
Cordis procéllas cómprime.
Tu nos, beáta Trínitas,
Perfúnde sancto róbore,
Possímus ut felíciter
Exémpla patrum súbsequi. Amen.

℣. Sit memória illórum in benedictióne.
℟. Et ossa eórum púllulent de loco suo.

Ad Benedictus, Aña. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per Septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti : concéde propítius ; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis : Qui vivis et regnas.

Et fit com. Feriæ.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi. 456.

In ij. Vesperis omnia ut in primis, præter :

Ad Magnificat, Aña. Nomen eórum pérmanet in ætérnum, pérmanens ad fílios eórum, sanctórum virórum glória.

Et fit commem. Feriæ.

DIE 14. FEBRUARII.

S. Valentini, Presbyteri Martyris.

Ad Vesperas, Aña. Iste sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui beáti Valentíni Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In Laudibus, Aña. Qui odit. ℣. Justus ut.

DIE 15. FEBRUARII.

SS. Faustini et Jovitæ, Martyrum.

Ad Vesperas, Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas : concéde propítius ;

ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In Laud. Aña. Vestri capílli. ℣. Exsultábunt.

DIE 18. FEBRUARII.

S. Simeonis, Episc. Mart.

Ad Vesperas, Aña. Iste sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis, Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In Laudibus Aña. Qui odit. ℣. Justus.

DIE 22. FEBRUARII.

In Cathedra S. Petri Antiochiæ.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ, Psalmi, Capit. et alia hic non propria de Comm. Conf. Pont. (73)

Hymnus.

Quodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum Petre in arce síderum :
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sæculum.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate, sit supérne Spíritus,
Honor tibi, decúsque : sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum.
Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde ; ut, intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis.

Et fit com. S. Paul ante alias quascumque com. etiam Festi Duplicis aut Dominicæ.

Aña. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis quæsumus: ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Postea fit de Feria occurrente.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : * Tibi trádidit Deus claves regni cœlórum. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus Quodcúmque, ut supra.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi : Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te : et super plebem meam príncipem te constítui, * Et claves regni cœlórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et claves.

Lectio ij.

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus, ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta : reportántes finem fídei vestræ salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti, quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum non te negábo. Et.

Lectio iij.

De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Serm. 15. de Sanctis.

Lectio iv.

Institútio solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ídeo quod primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus cáthedram suscepísse refertur. Recte ergo Ecclésiæ natálem sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et.

Lectio v.

Petrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit: et ídeo digne fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit: Exáltent eum in Ecclésia

plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit : quia dignum est, ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cœlum conscénditur.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

Lectio vj.

Quod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc Ecclésiæ ínvicem præstant, quia tanto necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honóris. Cum solemnitátem hanc Ecclésiis mérito religiósa observátio introdúxerit, miror, cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciósus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos et vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant.

℟. Petre, amas me ? Tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. ℣. Simon Joánnis, díligis me plus his ? Tu scis, Dñe, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16. b

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis ? Et réliqua.

Homilía S. Leónis Papæ.

Serm. 3. in annivers. assumpt. suæ post init.

Apóstolos Dóminus, quid de se hómines opinéntur, intérrogat : et támdiu sermo respondéntium commúnis est, quámdiu humánæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discipulórum exígitur, primus est in Dómini confessióne, qui primus est in Apostólica dignitáte. Qui cum dixísset : Tu es Christus Fílius Dei vivi : respóndit ei Jesus : Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cœlis est. Id est, ídeo beátus es, quia Pater meus te dó-

cuit : nec terréna opínio te feféllit, sed inspirátio cœléstis instrúxit : et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis ? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus dixit : Tu es Christus, Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis. Et.

Lectio viij.

Et ego, inquit, dico tibi : hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excelléntiam tuam, quia tu es Petrus : id est, cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum præter quod nemo potest áliud pónere : tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut, quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxtruam templum : et Ecclésiæ meæ cœlo inserénda sublímitas, in hujus fídei firmitáte consúrget.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

Lectio ix. de Homilia Feriæ occurrentis.

AD LAUDES.

Hymnus.

Beáte pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Bened. Aña. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis : dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio. Deus, qui 458. Deinde fit com. S. Pauli. 458. et Feriæ occurr.

In ij. Vesperis, Hymnus ut in primis.

℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnif. Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Et fit com. S. Pauli. 458. Deinde seq. et Feriæ.

DIE 23. FEBRUARII.

S. Petri Damiani, Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Aña. O Doctor.... beáte Petre.

℣. Amávit eum.

Oratio.

Concéde nos, quæsumus, omnípotens Deus, beáti Petri, Confessóris tui atque Pontíficis, mónita et exémpla sectári : ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur. Per Dñum.

Fit com. Feriæ occurr.

In j. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, Ravénnæ honéstis paréntibus natus, adhuc lactens a matre numerósæ prolis pertæsa, abjícitur, sed doméstica mulíeris ópera semivívus excéptus ac recreátus, genitríci ad humanitátis sensum revocátæ rédditur. Utróque orbátus parénte, tamquam vile mancípium sub áspera fratris tutéla duram servitútem exércuit. Religiónis in Deum, ac pietátis erga patrem egrégium tunc spécimen dedit : invéntum síquidem forte nummum, non própriæ inédiæ sublevándæ, sed Sacerdóti, qui divínum Sacrifícium ad illíus expiatiónem offérret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo, uti fertur, cognoméntum accépit, benígne recéptus, ejus cura lítteris erudítur, in quibus brevi tantum profécit, ut magístris admiratióni esset. Cum autem liberálibus sciéntiis floréret et nómine, eas

cum laude dócuit. Interim ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cilícium adhíbuit, jejúniis, vigíliis, et oratiónibus solérter insístens. Calénte juvénta dum carnis stímulis ácriter urgerétur, insultántium libídinum faces rigéntibus flúvii mersus aquis noctu exstinguébat, tum venerabília quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuéverat. Ope assídua páuperes levábat, quibus frequénter pastis convívio, própriis ipse mánibus ministrábat.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Perficiéndæ magis vitæ causa, in Avellanénsi Eugubínæ diœcésis cœnóbio, Ordini Monachórum Sanctæ Crucis Fontis Avellánæ a beáto Ludúlpho sancti Romuáldi discípulo fundáto, nomen dedit. Non ita multo post in monastérium Pomposiánum, mox in cœnóbium sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab Abbáte suo missus, utrúmque ascetérium verbo sacro, præcláris institutiónibus, et móribus excóluit. Ad suos revocátus, post Præsidis óbitum, Avellanitárum Famíliæ præfícitur, quam novis váriis in locis exstrúctis domicíliis, et sanctíssimis institútis ita auxit, ut alter ejus Ordinis Parens, ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem ália quoque divérsi institúti cœnóbia, Canonicórum Convéntus, et pópuli sunt expérti. Urbináti diœcési non uno nómine prófuit: Theuzóni Epíscopo in causa gravíssima assédit, ipsúmque in recte administrándo Episcopátu consílio et ópera juvit. Divinórum contemplatióne, córporis maceratiónibus, cæterísque spectátæ sanctimóniæ exémplis excélluit. His motus Stéphanus Nonus Póntifex Máximus eum licet invítum et reluctántem sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálem creávit, et Ostiénsem Epíscopum. Quas Petrus dignitátes splendidíssimis virtútibus, et consentáneis Episcopáli ministério opéribus gessit.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Difficíllimo témpore Románæ Ecclésiæ, Summísque Pontifí-

cibus doctrína, legatiónibus, aliísque suscéptis labóribus miríﬁce ádfuit. Advérsus Nocolaitárum et Simoníacam hæreses ad mortem usque strénue decertávit . Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanénsem Ecclésiæ Románæ conciliávit. Benedícto, et Cadalóo falsis Pontifícibus fórtiter réstitit. Henrícum Quartum Germániæ Regem ab iníquo uxóris divórtio detérruit : Ravennátes ad débita Románo Pontífici obséquia revocátos sacris restítuit : Canónicos Velitérnos ad sanctióris vitæ leges compósuit. In Província præsértim Urbináte vix ulla fuit Episcopális Ecclésia, de qua Petrus non sit bene méritus : Eugubínam, quam aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis : álias álibi quando opórtuit, períndc curávit, ac suæ essent tutélæ commíssæ. Cardinalátu et Episcopáli dignitáte depósitis, nihil de prístina juvándi próximos sedulitáte remísit. Jejúnium sextæ Fériæ in honórem sanctæ crucis Jesu Christi, horárias beátæ Dei Genitrícis preces, ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndæ quoque sibi verberatiónis morem ad patratórum scélerum expiatiónem provéxit. Demum sanctitáte, doctrína, miráculis et præclárc actis illústris, dum e Ravennáte Legatióne redíret, Favéntiæ octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus corpus ibídem apud Cisterciénses multis miráculis clarum frequénti populórum veneratióne cólitur . Ipsum Faventíni non semel in præsénti discrímine propítium expérti patrónum apud Deum delegérunt : Leo vero Duodécimus Póntifex Máximus Officium Missámque in ejus honórem tamquam Confessóris Pontíficis, quæ alíquibus in Diœcésibus atque in Ordine Camaldulénsium jam celebrabántur, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, áddita Doctóris qualitáte, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste est qui ante. (81)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal. de Comm. Doct. (93)

Lectio ix. de Homilia Feriæ, et fit de ea com. in Laudibus.

Nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

Vesperæ, si non est Bissextilis, de seq. cum com. præc. et Feriæ.

DIE 24. FEBRUARII. VEL 25.

ANNO BISSEXTILI.

S. Mathiæ, Apostoli.

Duplex ij. classis.

Omnia de Communi Apost. (1) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue quæsumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dñum.

Deinde fit com. S. Petri Damiani, quoties non est bissextilis, Aña. O Doctor. ℣. Justum.

Postea Feriæ.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 1. c

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit: (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. ℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dñus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ij.

Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et Episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis. ℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dñus, et díscite a me, quia mitis

sum, et húmilis corde :* Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iij.

Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dñe, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In ij. Noct. Lectiones Fundaménta. de Comm. Apostolor. ij. loco. (19)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Confíteor tibi, Pater. de Comm. Abb. ij. loco. (114)

℟. vij. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo :* Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

℟. viij. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix. legitur de Homilia Feriæ occurr. et de ea fit com. in Laudibus et ij. Vesperis.

FESTA MARTII.

Ante Quadrag. prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE 4. MARTII.

S. Casimiri, Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter regáles delícias, et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti : quæsumus ; ut ejus interces-

sióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Deinde fit com. Feriæ. Postea S. Lucii I. Papæ et Mart., Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória et.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Lúcii, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones Justus si morte. (99)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cassimírus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ régibus ortus, a pueritia sub óptimis magístris, pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus. Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur. ℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Cathólicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restauráraent. Erga páuperes et calamitátibus oppréssos benéficus et misericors, Patris et defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter asséruit, dum gravi pressus infirmitáte, mori pótius, quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrévit. ℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Consummátus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter Sacerdótum, et religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miráculis. Etenim, prætérquam quod puélla defún-

cta vitam, cæci visum, claudi gressum, et várii infírmi sanitátem ad ejus sepúlcrum recuperárunt: Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in áere appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo Décimus, eúmdem Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. (106)

Lectio ix. et com. Feriæ in Laudibus.

Postea de S. Lucio, Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui nos. 468.

DIE 7. MARTII.

S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. (96) præter sequentia.

Ad Magnif. in utrisque Vesp. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ, Confessóris tui, mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fœcúndas: da nobis, quæsumus; et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Deinde fit com. Feriæ. Postea SS. Martyrum Perpetuæ et Felicitatis.

Ad Vesperas et Laudes.

Aña. Istárum est enim regnum cœlórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt et præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Glória et honóre coronásti eas Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne veneréri; ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dñm.

In j. Nocturno Lectiones Sapiéntiam. ut in Communi Doct. (90)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Præclárum Christiáni orbis decus et Ecclésiæ lumen, beatíssimus vir Thomas, Landúlpho Cómite Aquináte et

Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, futúræ in Deíparam devotiónis afféctum adhuc infántulus osténdit. Nam chártulam ab eo invéntam, in qua salutátio Angélica scripta erat, frustra adniténte nutríce, compréssa manu válide retínuit, et a matre per vim abréptam, plorátu et gestu repétiit, ac mox rédditam deglutívit. Quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indígne feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres, in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt : ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis, flexis génibus ante signum Crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est sibi ab Angelis constríngi lumbos : quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruit. Soróribus quæ, ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cœléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Emíssus e castro per fenéstram, Neápolim redúcitur : unde Romam, póstea Parísium a fratre Joánne Theutónico, Ordinis Prædicatórum generáli Magístro, ductus, Albérto Magno doctóre philosophíæ ac theologíæ óperam dedit. Vigínti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicéque philósophos ac theólogos summa cum laude est interpretátus. Nunquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret non tam stúdio aut labóre suo peperísse, quam divínitus tráditum accepísse, Neápoli cum ad imáginem Crucifíxi vehemén-

tius oráret, hanc vocem audívit : Bene scripsísti de me, Thoma : quam ergo mercédem accípies ! Cui ille: Non áliam, Dómine, nisi teípsum. Collatiónes Patrum assídue pervolutábat : et nullum fuit scriptórum genus in quo non esset diligentíssime versátus. Scripta ejus et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res difficiles ádeo excéllunt, ut ubérrima atque incorrúpta illíus doctrína, cum revelátis veritátibus mire conséntiens, aptíssima sit ad ómnium témporum erróres pervincéndos.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

A summo Pontífice Urbáno Quarto Romam vocátus, ejus jussu ecclesiásticum lucubrávit offícium in Córporis Christi solemnitáte celebrándum : oblátos vero honóres, et Neapolitánum Archiepiscopátum, étiam deferénte Cleménte Quarto, recusávit. A prædicatióne divíni verbi non desistébat ; quod cum fáceret per octávam Paschæ in Basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fímbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Missus a beáto Gregório Décimo ad Concílium Lugdunénse, in monastério Fossæ Novæ in morbum íncidit, ubi ægrótus Cántica Canticórum explanávit. Ibídem óbiit quinquagenárius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis étiam mórtuus cláruit : quibus probátis, a Joánne Vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tértio; transláto póstea ejus córpore Tolósam, ex mandáto beáti Urbáni Quinti. Cum sanctis angélicis spirítibus non minus innocéntia quam ingénio comparátus, doctóris Angélici nomen jure est adéptus, eídem auctoritáte sancti Pii Quinti confirmátum. Leo autem Décimus tértius, libentíssime excípiens postulatiónes et vota ómnium pene Sacrórum Antístitum Orbis Cathólici, ad tot præcípue philosophicórum systématum a veritáte aberrántium luem propulsándam, ad increménta scientiárum, et commúnem humáni géneris utilitátem, eum, ex Sacró-

rum Rítuum Congregatiónis consúlto, per Apostólicas lítteras cœléstem Patrónum Scholárum ómnium Catholicárum declarávit et instítuit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Vos estis sal. de Comm. Doct. j. loco. (93)

Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ occurr. in Laudibus. Postea com. SS. Mart. ut supra. 469.

Vesp. a Capit. de seq. com. præc. et Feriæ.

DIE 8. MARTII.

S. Joannis de Deo Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti : præsta, ipsíus suffragántibus méritis : ut igne caritátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. O Doctor. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 469.

Postea Feriæ occurr.

In j. Nocturno Lectiones Beátus vir. de Communi ij. loco. (110)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes de Deo, ex cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis majóris, junióris regni Lusitániæ natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore non obscúre prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob audítam prædicatiónem verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque ceu demens gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cœlésti caritáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósy-

nis in civitáte Granaténsi exstrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fœcundávit Fratrum Hospitalitátis, infírmis præcláro animárum corporúmque proféctu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Paupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem profícua déerat. Effúsa quoque extra nosocomíum caritáte, indigéntibus muliéribus víduis, et præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminaret. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum infírmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas jam in imménsum succrescéntes versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus, exívit, in schola caritátis édocens, segniórem in eum fuísse ignem, qui foris ússerat, quam qui intus accénderat.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Multíplici asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrymárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus, e léctulo surgens, ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii, anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini: quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitáte inspectánte, mi-

rabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum Alexánder Octávus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit, et Leo Décimus tértius, ex sacrórum cathólici orbis Antístitum voto ac Rítuum Congregatiónis consúlto, cœléstem ómnium hospitálium et infirmórum ubíque degéntium Patrónum declarávit, ipsiúsque nomen in agonizántium Litaníis invocári præcépit.

℟. Iste homo. (104)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 22.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi, et interrogávit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 72. in Matth.

Sadducæis confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur: cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt: et Legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes: ac ita intérrogant: Quodnam primum mandátum in Lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant. Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum.

℟. Iste est qui ante. (106)

Lectio viij.

Quamóbrem símile est huic? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo: Non est Deus. Deínde séquitur: Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum: Radix ómnium malórum avarítia est: quam quidem appe-

téntes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est : Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi. (107)

Lectio ix. de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit com. in Laudibus.

Vesp. a Capit. de seq. com. præc. et Feriæ.

DIE 9. MARTII.

S. Franciscæ, Viduæ Romanæ.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. (138) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátam Francíscam fámulam tuam inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti : concéde quæsumus ; ut intercessiónis ejus auxílio, Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 472.

Postea Feriæ occurr.

In j. Nocturno Lect. Mulíerem fortem. (139)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Francísca nóbilis matróna Romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpla : étenim pueríles ludos, et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre, et monastérium íngredi propósuit : paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis júveni æque díviti ac nóbili nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum, quantum lícuit, semper retínuit : a spectáculis, convíviis, aliísque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a domésticis curis supérerat témporis, oratióni aut proximórum utilitáti tríbuens : in id vero máxima sollicitúdine incúmbens, ut matrónas Románas a pompis sæculi et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter domum Oblatárum, sub régula sancti Benedícti Congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe instítuit. Viri exsílium, bonórum jactúram, ac univérsæ domus mœrórem non modo constantíssime to-

lerávit; sed grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Propter veritátem. (140)

Lectio v.

Viro defúncto, ad prædíctam Oblatárum domum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrymis eárum número adscríbi supplíciter postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio tamen, quam ancíllæ, vilissimæque féminæ, et immundítiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem et verbo declarávit, et exémplo; sæpe enim e suburbána vínea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eísdem onústum agens per Urbem asëllum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat: ægrotantésque in xenodochíis vísitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat: corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cíngulo, crebrísque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo, Confessárii mandáto, a cujus ore nutúque pendébat, módice temperávit.

℟. Dilexísti justítiam. (141)

Lectio vj.

Divína mystéria, præsértim vero Christi Dómini passiónem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrymárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine, pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctíssimæ Eucharistíæ Sacraménto, Spíritu in Deum eleváta ac cœléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit: Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum, et prophetíæ dono enítuit, quo et futúra prædíxit, et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ

vel per rivum decurréntes, vel e cœlo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Módica panis fragménta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuíssent satis, sic ejus précibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit: et aliquándo earúmdem sorórum, extra Urbem mense Januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis, abúnde expléverit. Dénique méritis et miráculis clara, migrávit ad Dóminum anno ætátis suæ quinquagésimo sexto. Quam Paulus Quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia. (141)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. de Comm. (142)

Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laud.

In ij. Vesperis fit com. sequentis et Feriæ.

DIE 10. MARTII.

SS. Quadraginta Mart. Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. (56) præter seq.

Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit com. Feriæ.

In j. Noct. Lectiones Fratres: Debitóres. (59)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Licínio Imperatóre, et Agricoláo Præside, ad Sebásten Arméniæ urbem, quadragínta mílitum fides in Jesum Christum, et fortitúdo in cruciátibus perferéndis enítuit. Qui sæpius in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constrícti, cum ora ipsórum lapídibus contúsa fuíssent, híemis témpore frigidíssimo, nudi sub apérto áere supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio: Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta item, Dómine, coróna donémur, ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic númerus, quem tu qua-

dragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingréssa est in orbem terrárum. Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui. (62)

Lectio v.

Céteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes, et luce circumfúsos, et quosdam e cœlo descendéntes Angelos, tamquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur : Quadragínta hi sunt, quadragésimi coróna ubi est; Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus : nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce proféssus. Martyribus se adjúnxit. Cum vero præsidis satéllites janitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacíllis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carníficum (63)

Lectio vj.

In eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus, adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est : Fili, paulísper sústine : ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac fílium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum, si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse : ipso in húmeros subláto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequebátur : in cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit : ut, qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cœlum pervenírent. Combústis illis, eórum relíquiæ projéctæ in

profluéntem, cum mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ et íntegræ repértæ, honorífico sepúlcro cónditæ sunt.

℟. Tamquam aurum. (63)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Descéndens. de Comm. ij. loco. (71)

Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laud.

DIE 12. MARTII.

S. Gregorii I. Papæ Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña. O Doctor.... Beáte Gregóri.

Oratio.

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis prǽmia contulísti : concéde propítius ; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Deinde com. Feriæ.

In j. Nocturno Lectiones, Sapiéntiam. de Communi Doctorum. (90)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Magnus, Románus, Gordiáni senatóris fílius, adoléscens philosophíæ óperam dedit : et prætório offício functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope basílicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri : ubi, Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitam proféssus, pósteа abbas fuit. Mox diáconus cardinális creátus. Constantinópolim a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantínum imperatórem legátus míttitur : apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutychium Patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum Imperátor in ignem injíceret. Quare Eutychius paulo post cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat, multis præséntibus, dicens : Confíteor quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Romam rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur : quem honórem ne accíperet, quámdiu pótuit,

recusávit. Nam alieno vestítu in spelúnca delítuit : ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In Pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat : in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia represśit : Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi Epíscopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit, vere a Beda presbytero Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ Epíscopi nomen arrogábat. Maurítium Imperatórem, eos qui mílites fuíssent, mónachos fíeri prohibéntem, a senténtia detérruit.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Ecclésiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta Synodo, multa constítuit : in iis, Ut in Missa Kyrie eléison nóvies repeterétur : ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúia dicerétur : ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et ecclesiásticum Offícium auxit. Quátuor Concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Sicíliæ, qui ex antíqua Ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit : quos cum dictáret, testátus est Petrus diáconus, se Spíritum sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt quæ

dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infírma semper et ægra valetúdine. Qui dénique, multis éditis miráculis, Pontificátus anno décimo tértio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cœléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in basílica sancti Petri, prope Secretárium.

℟. Iste est qui. (81)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 17. in Lucæ 10. ante medium.

Considerándum nobis est, ut, qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre contínuo, quod sanctis Apóstolis dícitur, et per Apóstolos nobis : Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur, qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis : de quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dícitur : Animália tua habitábunt in ea. ¶ Et sæpe vidémus quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant, et melioréri. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat : ut, quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur.

℟. Amávit eum. (83)

Lectio viij.

Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus : quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémplis osténdimus. ¶ Nullum pu-

to, fratres caríssimi, ab áliis majus præjudícium, quam a sacerdótibus tólerat Deus : quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit : quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus : nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia eo ipso quo céteris præláti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus : suscéptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitiónis arguméntum : Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus : locum sanctitátis accípimus, et terrénis áctibus implicámur.

℟. In médio. (93)

Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laud.

¶ Si celebretur hoc Festum post Pascha, et Lectio ix. non sit legenda de festo Simplici, tunc supradictæ Lectiones de Homilia dividuntur ita : Lectio vij. Considerándum usque ad habitábunt in ea. Lectio viij. Et sæpe usque ad exémplis osténdimus. Lectio ix. Nullum puto usque ad finem.

Occurrente Feria sexta post Dñicam Passionis fit Officium Septem Dolorum B. M. V.

Si aliquod ex sequentibus Festis incidit in majorem Hebdomadam, vel infra Octavam Paschæ, si transferri valeat, transferatur post Octavam : aliter de eo fiat commem. juxta Rubricas.

DIE 17. MARTII.

S. Patritii, Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

Oratio.

Deus, qui ad prædicándam Géntibus glóriam tuam, beátum Patrítium, Confessórem atque Pontíficem, míttere dignátus es : ejus méritis et intercessióne concéde ; ut, quæ nobis agénda præcipis, te miseránte, adimplére possímus. Per Dóminum.

Deinde com. Feriæ.

In j. Nocturno Lectiones, Fidélis sermo. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Patrítius, Hibérniæ dictus Apóstolus, Calphúrnio patre, matre Conchéssa sancti Mar-

tíni, Turonénsis Epíscopi, ut pérhibent, consanguínea, majóri in Británnia natus, puer in barbarórum sæpius íncidit captivitátem. Eo in statu, pascéndis grégibus præpósitus, jam tum futúræ sanctitátis spécimen præbuit. Fídei namque, divíníque timóris et amóris spíritu replétus, antelucáno témpore per nives, gelu ac plúvias ad preces Deo fundéndas, ímpiger consurgébat ; sólitus cénties intérdiu, centiésque noctu Deum oráre. A servitúte tértio exémptus, et inter cléricos relátus, in divínis lectiónibus longo se témpore exércuit. Gálliis, Itália, insulísque Tyrrhéni maris labóre summo peragrátis, divíno tandem mónitu ad Hibernórum salútem advocátur : et facta a beáto Cœlestíno Papa Evangélii nuntiándi potestáte, consecratúsque Epíscopus, in Hibérniam perréxit. ℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Eo in múnere mirum quot vir apostólicus mala, quot ærúmnas et labóres, quot pertúlerit adversários. Verum Dei afflánte benignitáte, terra illa, idolórum ántea cultrix, eum mox prædicánte Patrítio fructum dedit, ut Sanctórum ínsula deínde fúerit appelláta. Frequentíssimi ab eo pópuli sacro sunt regeneráti lavácro ; Epíscopi, clericíque plúrimi ordináti ; vírgines ac víduæ ad continéntiæ leges institútæ. Armachánam sedem, Románi Pontíficis auctoritáte, totíus ínsulæ príncipem Metrópolim constítuit, Sanctorúmque relíquiis ab Urbe relátis decorávit. Supérnis visiónibus, prophetíæ dono, ingentibúsque signis et prodígiis a Deo exornátus ádeo refúlsit, ut longe latéque celébrior Patrítii se fama diffúderit. ℟. Pósui. (80)

Lectio vj.

Præter quotidiánam Ecclesiárum sollicitúdinem, invíctum ab oratióne spíritum numquam relaxábat. Aiunt enim, íntegrum quotídie Psaltérium, una cum Cánticis et Hymnis, ducentísque oratiónibus, consuevísse recitáre, tercénties per dies síngulos flexis génibus Deum adoráre, ac in quálibet Hora diéi Canónica cénties se Crucis signo muníre. Noctem tria in spátia distríbuens

primum in centum Psalmis percurréndis, et bis cénties genuflecténdo ; álterum in réliquis quinquagínta Psalmis, álgidis aquis immérsus, ac corde, óculis, manibúsque ad cœlum eréctus, absolvéndis insumébat : tértium vero super nudum lápidem stratus ténui dabat quiéti. Humilitátis exímius cultor, Apostólico more a mánuum suárum labóre non abstínuit. Assíduis tandem curis pro Ecclésia consúmptus, verbo et ópere clarus, in extréma senectúte divínis mystériis reféctus, obdormívit in Dómino, sepultúsque est apud Dñum in Ultónia a christiána salúte sæculo quinto.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. (83)

Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laud.

Vesp. a Capit. de seq. com. præc. et Feriæ.

DIE 18. MARTII.

S. Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

In utrisque Vesperis ad Magnif. Aña. O Doctor.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus, beáto Cyríllo Pontífice intercedénte, Te solum verum Deum, ut quem misísti Jesum Christum ita cognóscere ; ut inter oves, quæ vocem ejus áudiunt, perpétuo connumerári mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Amávit. ℣. Justum.

Deinde fit com. Feriæ.

In j. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. (76) Extra Quadrag. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cyríllus Hierosolymitánus, a téneris annis divinárum scripturárum stúdio summópere déditus, ádeo in eárum sciéntia profécit, ut orthodóxæ fídei strénuus assértor eváserit. Monásticis institútis imbútus, perpétuæ continéntiæ omníque severióri vivéndi ratióni se addíctum vóluit. Postquam a sancto Máximo Hierosólymæ epíscopo présbyter ordinátus fuit, munus verbi divíni fidélibus prædicándi et catechúmenos edocéndi summa cum

laude implévit, atque illas vere mirándas conscrípsit catechéses, quibus totam ecclesiásticam doctrínam dilúcide et copióse compléxus, síngula religiónis dógmata contra fidei hostes sólide propugnávit. Ita vero in his enucleáte et distíncte disséruit, ut non solum jam exórtas hæreses, sed futúras étiam quasi præságiens evérterit, quemádmodum præstitit asseréndo Córporis et Sánguinis Christi reálem præséntiam in mirábili Eucharistíæ sacraménto. Vita autem functo sancto Máximo, a províncíæ epíscopis in illíus locum suffectus est.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

In episcopátu injúrias multas et calamitátes non secus ac beátus Athanásius, cui coævus erat, ab Arianórum factiónibus fidei causa perpéssus fuit. Hi enim ægre fervéntes Cyríllum veheménter hærésibus obsístere, ipsum calúmniis aggrediúntur et in conciliábulo depósitum e sua sede detúrbant. Quorum furóri ut se subtráheret, Tarsum Cilíciæ aufúgit, et quoad vixit Constántius, exsílii rigórem pértulit. Post illíus mortem, Juliáno Apóstata ad impérium evécto, Hierosólymam redíre pótuit, ubi ardénti zelo gregi suo ab erróribus et a vítiis revocándo óperam navávit. Sed íterum, Valénte imporatóre, exsuláre coáctus est, donec, rédditа Ecclésiæ pace per Theodósium Magnum, et Arianórum crudelitáte audaciáque représsa, ab eódem Imperatóre tamquam fortíssimus Christi athléta honóribus suscéptus suæ sedi restitútus fuit. Quam strénue et sancte sublímis offícii sui múnia impléverit, luculénter appáret ex floréntí tunc témporis Hierosolymitánæ ecclésiæ statu, quem sanctus Basilíus loca sancta veneratúrus, ibi aliquámdiu commorátus, descríbit.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Venerándi hujus præsulis sanctitátem cœléstibus signis a Deo fuísse illustrátam, memóriæ tráditum accépimus. Inter hæc recensétur præclára Crucis, solis rádiis fulgentióris, apparítio, quæ episcopá-

tus ejus inítia decorávit. Hujúsmodi prodígii éthnici et christiáni testes oculáres fuérunt cum ipso Cyríllo, qui grátiis primum in ecclésia Deo rédditis, illud per epístolam Constántio Imperatóri narrávit. Nec minus admiratióne dignum, quod Judæis templum a Tito evérsum restauráre ex ímpio Imperatóris Juliáni jussu conántibus, evénit. Veheménti enim terræmótu obórto, et ingéntibus flammárum globis e terra erumpéntibus ómnia ópera ignis consúmpsit, ita ut Judæi et Juliánus detérriti, ab incépto destíterint; prout scílicet indubitánter futúrum Cyríllus prædíxerat. Qui demum paulo ante óbitum Concílio œcuménico Constantinopolitáno intérfuit, in quo Macedónii hæresis, et íterum Ariána condemnáta est. Ac Jerúsalem inde revérsus, fere septuagenárius, trigésimo quinto sui episcopátus anno sancto fine quiévit. Ejus Offícium ac Missam Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ab univérsa Ecclésia celebrári mandávit.

℟. Iste est qui. (81)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10. c

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Hom. S. Athanásii Epísc.

In Apol. de fuga sua, ante medium.

In lege præcéptum erat ut constitueréntur civitátes refugiórum, ut qui, quomodocúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatióne porro sæculórum cum advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit: Cum vos, ínquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit: Cum vidéritis illam abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem prophétam, consisténtem in loco sancto (qui legit, intélligat), tunc qui in Judæa sunt fúgiant ad montes; et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua; et qui in agro est, non revertátur tóllere túnicam suam.

℟. Amávit eum. (83)

Lectio viij.

Hæc cum scirent sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in sanctis : et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quærerétur, quemádmodum et nos, abscóndere se, et cum persecutiónem paterétur, fúgere, et insídias declináre : cum autem a se definítum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidit insidiántibus.

℟. In médio. (83)

Lectio ix. de Homilia et commem. Feriæ in Quadrag.; alias

Lectio ix.

At vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvatóre didicíssent, (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebántur) advérsus persecutóres ut legítime certárent, fugiébant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere : sed contra, cum scirent quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre, pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel, qui tempus ipsum definíerat, Deus cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset.

Te Deum laudámus. 19.

Vesperæ de sequenti. com. Feriæ tantum.

DIE 19. MARTII.

S. Joseph Sponsi B. Mariæ V. Confessoris.

Duplex j. classis.

Si hoc Festum occurrerit in Dñica Passionis, transferendum erit in Feriam ij. immediate seq.; et quoties inciderit in Majorem Hebdom., repo-

nendum erit in Feria iv. post Dom. in Albis tamquam in sede propria.

IN I. VESPERIS.

Aña 1. Jacob autem génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus. Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apost. (1)

Aña 2. Missus est Angelus Gábriel a Deo ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María.

Aña 3. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto.

Aña 4. Joseph vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

Aña 5. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens: Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est : páriet autem fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

Capit. ut ad Laud. 494.

Hymnus.

Te, Joseph, célebrent ágmina cœlitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas :
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit :
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere :
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magnificat, Aña. Exsúrgens Joseph a somno, fecit sicut præcépit

ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam.

Oratio ut ad Laudes.

In Quadrag. com. Fer.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dei Fílium, qui putári dignátus est Fílius Joseph, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Cœlitum, Joseph, decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María. Ps. trium Noct. de Comm. Conf. non Pont. (97)

Aña. Venérunt pastóres festinántes: et invenérunt Maríam et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.

Aña. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 39.

Joseph ígitur ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar, eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens; habita-

vítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph.

℟. Fuit Dóminus cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris: * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos. ℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat: Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. Qui.

Lectio ij. Cap. 41. e

Plácuit Pharaóni consílium Joseph, et cunctis minístris ejus: locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum regni sólio te præcédam.

℟. Esuriénte terra Ægypti, clamávit pópulus ad regem, aliménta petens. Quibus ille respóndit: * Ite ad Joseph, et quidquid vobis díxerit, fácite. ℣. Crescébat quotídie fames in omni terra: aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægyptiis. Ite.

Lectio iij.

Dixítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce, constítui te super univérsam terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus: vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genuflécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægypti. Dixit quoque rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægypti.

℟. Fecit me Dóminus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus: nolíte pavére:

✠ Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, et comedétis medúllam terræ. Pro. Glória Patri. Pro.

In secundo Nocturno.

Aña. Consúrgens Joseph, accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum; et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Aña. Defúncto Heróde, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Aña. Accépit Joseph Púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israel.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Sermo S. Bernárdi Abb. Homil. 2. super Missus.

Lectio iv.

Quis et qualis homo fúerat beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári, ádeo, ut pater Dei et dictus et créditus sit: cónjice et ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægypto, et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuísse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

℟. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: ✠ Eo quod esset de domo et família David. ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. Eo.

Lectio v.

Síquidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus, et ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri: iste dóminam suam Dómini sui Matrem, vírginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum: isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cœléstium sacramentórum.

℟. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum : * Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi Fílium meum. Et.

Lectio vj.

Ille fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo : iste panem vivum e cœlo servándum accépit tam sibi quam toti mundo. Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo : * Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum. ℣. Et erat pater ejus, et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo. Accépit. Glória Patri. Accépit.

In tertio Nocturno.

Aña. Audiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Aña. Admónitus in somnis Joseph secéssit in partes Galilææ : et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth : ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas : Quóniam Nazaræus vocábitur.

Aña. Erat pater Jesu et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1. c

Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

L. 1. Com. in c. 1. Matth.

Quare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph, orígo Maríæ monstrarétur : secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera : tértio, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr

Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit : Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.
℟. Dicit Mater Jesu ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic ? * Ecce pater tuus, et ego doléntes quærebámus te. ℣. Et ait ad illos : Quid est quod me quærebátis ? nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse ? Ecce.

Lectio viij.

Antequam conveníent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent ; non séquitur ut póstea convénerint : sed Scriptúra, quod factum non sit, osténdit.
℟. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth : * Et erat súbditus illis. ℣. Proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum et hómines. Et. Glória Patri. Et.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriæ occurrentis ; alias

Lectio ix.

Joseph autem, vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur : et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti : quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur ? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ.

1. Ibant paréntes Jesu * per omnes annos in Jerúsalem in die solémni Paschæ. Psalm. Dóminus regnávit. 20.
2. Cum redírent, * remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus.
3. Non inveniéntes * Jesum, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum, et post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio Doctórum, audiéntem et interrogántem eos.
4. Dixit mater ejus * ad

illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce Pater tuus, et ego doléntes quærebámus te.
5. Descéndit Jesus * cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Capitulum. Prov. 28 et 27.

Vir fidélis multum laudábitur: et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus.

Iste, quem læti cólimus fidéles,
Cujus excélsos cánimus triúmphos,
Hac die Joseph méruit perénnis
Gáudia vitæ.

O nimis felix, nimis o beátus,
Cujus extrémam vígiles ad horam
Christus et Virgo simul astitérunt
Ore seréno.

Hinc Stygis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.

Ergo regnántem flagitémus omnes,
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtinens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus, et corónas
Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum.
Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Bened. Aña. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

Oratio.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur: Qui vivis.

In Quadr. com. Feriæ.

Ad Tertiam.

Capit. Vir fidélis.

℟. br. Constítuit eum * Dóminum domus suæ. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Dóminum. Glória Patri. Constítuit. ℣. Magna est glória ejus in salutári suo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Tempore Paschali,

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúia, allelúia. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis

possessiónis suæ. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Constítuit. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, allelúia. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 45.

Diléctus Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Tempore Paschali, ℟. br. Magna est glória ejus in salutári tuo, * Allelúia, allelúia. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Magna. ℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Sap. 10. b

Prófugum justum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Justus germinábit * Sicut lílium. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dñum. Sicut. Glória Patri. Justus. ℣. Plantátus in domo Dómini. ℟. In átriis domus Dei nostri.

Temp. Pasch. ℟. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúia, allelúia. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Justus. ℣. Plantátus in domo Dómini, allelúia. ℟. In átriis domus Dei nostri, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi et Hymnus ut in primis Vesperis. 488.

℣. Glória et divítiæ in domus ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Magnif. Aña. Ecce fidélis servus, et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

In Quadr. com. Feriæ.

DIE 21. MARTII.

S. Benedicti Abbatis.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter sequentia.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Benedícti Abbátis comméndet; ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In Quadr. com. Feriæ.

In j. Noct. Lect. Laudémus viros. de Comm. Conf. Pont. ij. loco. (87) cum ℟℟. de Comm. Conf. non Pont. (99)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Benedíctus, Núrsiæ nóbili génere ortus, Romæ liberálibus disciplínis erudítus, ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum, qui Sublácus dícitur, in altíssimam spelúncam penetrávit; in qua sic per triénnium delítuit, ut unus id sciret Románus mónachus, quo ad vitæ necessitátem minístro utebátur. Dum ígitur ei quodam die ardéntes ad libídinem faces a diábolo subjiceréntur, se in vépribus támdiu volutávit, dum laceráto córpore, voluptátis sensus dolóre opprimerétur. Sed jam erumpénte ex illis látebris fama ejus sanctitátis, quidam mónachi se illi instituéndos tradidérunt: quorum vivéndi licéntia cum ejus objurgatiónes ferre non posset, venénum in potióne ei dare constítuunt. Verum póculum ei præbéntibus, crucis signo vas confrégit, ac relícto monastério, in solitúdinem se recépit. ℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Sed cum multi ad eum quotídie discípuli convenírent, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis légibus communívit. Póstea Cassínum migrávit, ubi simulácrum Apóllinis, qui adhuc ibi colebátur, commínuit, aram evértit, et lucos succéndit: ibíque sancti Martíni sacéllum, et sancti Joánnis ædículam exstrúxit: oppidános autem et íncolas christiánis præcéptis ímbuit. Quare augebátur in dies magis divína grátia Benedíctus, ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret. Quod ubi accépit Tótila, Gothórum rex, exploratúrus an res ita esset, spathárium suum régio ornátu et comitátu præmíttit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit: Depóne, inquit, fili, depóne quod geris: nam tuum non est.

Tótilæ vero prædíxit advéntum ejus in Urbem, maris transmissiónem, et post novem annos mortem.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Qui áliquot ménsibus ántequam e vita migráret, præmónuit discípulos quo die esset moritúrus, ac sepúlcrum in quo suum corpus condi vellet, sex diébus ántequam eo inferrétur, aperíri jussit : sextóque die deférri vóluit in ecclésiam : ubi, sumpta Eucharístia, sublátis in cœlum óculis orans, inter manus discipulórum efflávit ánimam : quam duo mónachi eúntem in cœlum vidérunt pállio ornátam pretiosíssimo, circum eam fulgéntibus lampádibus, et claríssima et gravíssima spécie virum stantem supra caput ipsíus dicéntem audiérunt : Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus in cœlum ascéndit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. de Communi Abb. j. loco. (113)

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ. in Laudibus et ij. Vesp.

DIE 25. MARTII.

In Festo Annuntiationis B. Mariæ Virginis.

Duplex j. classis.

Si hoc Festum venerit Feria vj. in Parasceve vel Sabbato Sancto, transferendum erit in Feriam ij. post Dñicam in Albis tamquam in sedem propriam, integra cum solemnitate ac feriatione et sine Oct. servato tamen ritu Paschali. Si vero occurrerit in Dominica Passionis transferatur in Feriam ij. immediate sequentem; quodsi incidat in Hebdomadam Majorem vel Paschalem, ad enuntiatam Feriam ij. post Dominicam in Albis amandetur, ac nonnisi Festo primario ejusdem ritus occurrente valeat impediri, quo in casu in sequentem diem similiter non impeditam transferatur.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laud. 502. Ps. et alia hic non propria ut in Festis B. M. V. (175)

Capitulum. Isaiæ 7. c

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymn. Ave maris. (177)
℣. Ave María, grátia plena. ℟. Dóminus tecum.
Ad Magnif. Aña. Spíritus sanctus in te descéndet, María, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In Quadrag. com. Fer.
Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum. Ps. Veníte. 2.
Hymn. Quem terra. (178)

In primo Nocturno.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7. b

Et adjécit Dñus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum, Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.
℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María: invenísti grátiam apud Dñum: * Ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.
℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.

Lectio ij. Cap. 11.

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini: non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum

áurium árguet: sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: et fides cinctórium renum ejus.

℟. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, et Virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóso? Et respóndens Angelus dixit ei. Spíritus.

Lectio iij. Cap. 35.

Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli, et Saron. ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℟. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dño per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 2. de Nativ. Dñi.

Lectio iv.

Deus omnípotens et clemens cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est; statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, prædestináta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia, inter ipsa mundi primórdia præsignávit, denúntians serpénti,

futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem sua virtúte contéreret, Christum scílicet in carne ventúrum ; Deum hominémque signans , qui natus ex Vírgine, violatórem humánæ propáginis incorrúpta nativitáte damnáret.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet filium, dicit Dóminus : * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et.

Lectio v.

Nam quia gloriabátur diábolus, hóminem sua fraude decéptum, divínis caruísse munéribus, et immortalitátis dote nudátum, duram mortis subiísse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenísse solátium : Deum quoque, justæ severitátis exigénte ratióne,erga hóminem, quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutásse senténtiam : opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus (cujus volúntas non potest sua benignitáte privári) primam pietátis suæ dispositiónem sacraménto occultióre compléret: et homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet : * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis. Et.

Lectio vj.

Adveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dñus noster, de cœlésti sede descéndens, et a patérna glória non recédens, novo órdine,nova nativitáte generátus : novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris: incomprehensíbilis, vóluit comprehéndi : ante témpora manens, esse cœpit ex témpore : universitátis Dóminus, servílem formam, obumbráta majestátis suæ dignitáte, suscépit : impassíbilis Deus, non dedignátus est homo esse pas-

síbilis: et immortális, mortis légibus subjacére.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus efferam, néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Aña. ix. Angelus Dómini. (187)

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Hom. S. Ambrósii Epísc.

Lib. 2. in Lucam.

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex cæteris factis, atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur quod concéperat ex adultério.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Bened. Cujus festum.

Lectio viij.

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit, sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti : * Dum Virgo, Deum

et hóminem genuísti, et post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℣. Beáta es quæ credidísti: quia perfécta sunt ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Dum. Glória Patri. Dum.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia, alias

Lectio ix.

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur: Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ Mater elígitur: nec repentíno exaltáta promísso est.

Te Deum laudámus. 19

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Missus est * Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.
2. Ave María, * grátia plena: Dñus tecum: Benedícta tu in muliéribus.
3. Ne tímeas María: * invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies et páries fílium.
4. Dabit ei Dóminus * sedem David patris ejus. et regnábit in ætérnum.
5. Ecce ancílla Dómini: * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. Isaiæ 7. c

Ecce virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymn. O gloriósa. (189)

℣. Ave María, grátia plena. ℟. Dóminus tecum.

Ad Bened. Aña. Quómodo fiet istud, Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi, María Virgo: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio ut in j. Vesperis. In Quadrag. fit com. Feriæ.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce virgo.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Lucæ. 1. d

Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus : et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℟. br. Adjuvábit eam* Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit eam. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 11.

Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℟. br. Elégit eam Deus,* Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis omnia ut in primis. 497.

Ad Magnif. Aña. Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens : Ave grátia plena, Dóminus tecum : Benedícta tu in muliéribus.

In Quadr. com. Feriæ.

DIE 27. MARTII.

S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

In utrisque Vesperis ad Magnif. Aña. O Doctor... beáte Joánnes.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ad cultum sacrárum imáginum adseréndum, beátum Joánnem cœlésti doctrína et admirábili spíritus fortitúdine imbuísti : concéde nobis ejus intercessióne et exémplo; ut quorum cólimus imágines, virtútes imitémur, et patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Fit com. Feriæ occurr.

In j. Nocturno Lectiones, Sapiéntiam. de Communi Doct. (90)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes a pátrio loco Damascénus dictus, nóbili génere natus, humánis divinísque lítteris a Cosma mónacho Constantinópoli fuit excúltus ; cumque ea tempestáte Imperátor Leo Isáuricus nefário bello sacrárum Imáginum cultum insectarétur , Joánnes hortátu Gregórii Tértii

Románi Pontíficis, et sermone et scriptis sanctitátem illíus cultus sédulo propugnávit. Quo facto tantam Leónis advérsum se invídiam concitávit, ut hic confictis lítteris ipsum tamquam proditórem accusárit apud Damásci Calípham qui Joánne consiliário et adminístro utebátur. Crédulus fraudi Princeps Joánni nequídquam calúmniam ejuránti præcídi déxteram jussit. Verum innocéntiæ vindex ádfuit cliénti suo sanctíssima Virgo, cujus opem précibus eníxe imploráverat, ejúsque benefício trunca manus restitúta ita bráchio coáluit, ac si divísa nunquam fuísset. Quo máxime miráculo permótus Joánnes, quod pridem ánimo concéperat, éxsequi státuit. Itaque ægre a Calípha impetráto secéssu, suas omnes facultátes in egénos distríbuit, et servos libertáte donávit: tum sacra Palæstínæ loca peregrínus lustrávit, ac demum una cum Cosma institutóre suo in Lauram sancti Sabbæ prope Hierosólymam concéssit, ibíque présbyter initiátus est. ℟. Honéstum. (103)

Lectio v.

In religiósæ vitæ palæstra præclarióra virtútum exémpla mónachis præbuit, demissiónis potíssimum et obediéntiæ. Abjectíssima quæque cœnóbii múnia véluti sibi própria deposcébat ac sédulo obíbat. Contéxtas a se spórtulas ventitáre Damásci jussus, in ea nimírum civitáte ubi olim summis honóribus perfúnctus fúerat, irrisiónes ac ludíbria vulgi ávide captábat. Obediéntiam ádeo cóluit, ut non modo ad quémlibet præsidum nutum præsto esset: sed ne causam quidem eórum quæ præcipiebántur, quamvis árdua essent et insólita, quæréndam sibi unquam putárit. Inter has virtútum excercitatiónes, cathólicum dogma de sanctárum Imáginum cultu impénse tuéri numquam déstitit. Quare ut ante Leónis Isáurici, ita póstmodum Constantíni Coprónymi advérsum se ódia vexationésque provocávit; eo vel magis quod líbere arrogántiam Imperatórum retúnderet, qui fídei negótia pertractáre, deque his senténtiam arbitrátu suo ferre audébant. ℟. Amávit. (103)

Lectio vj.

Mirum sane est quam multa tum ad fidem tutándam, tum ad pietátem fovéndam, et solúta et adstrícta númeris oratióne, Joánnes elucubráverit, dignus sane qui ab áltera Nicæna Synodo amplíssimis láudibus celebrarétur, et ob áureum oratiónis flumenChrysórrhoas appellarétur. Neque solum contra Inconómachos orthodóxam fidem deféndit ; sed omnes ferme hæréticos, præsértim Acéphalos, Monothelítas, Theopaschítas strénue impugnávit : Ecclésiæ jura potestatémque egrégie vindicávit : primátum Príncipis Apostolórum disertíssimis verbis asséruit ; ipsúmque ecclesiárum cólumen, infráctam petram, orbis terrárum magístrum et moderatórem sæpius nóminat. Univérsa autem ejus scripta non modo eruditióne et doctrína præstant, sed étiam quemdam ingénuæ pietátis sensum præferunt, præcípue cum Genitrícis Dei laudes prædicat, quam singulári cultu et amóre prosequebátur. Illud vero máxime in laudem Joánnis sedit, quod primus univérsam theologíam recto órdine comprehénderit, et sancti Thomæ viam complanáverit ad sacram doctrínam tam præclára méthodo tractándam. Tandem vir sanctíssimus méritis plenus devexáque jam ætáte, in pace Christi quiévit anno círciter septingentésimo quinquagésimo quarto. Ejus Officium et Missam Leo Décimus tértius Póntifex Máximus, áddito Doctóris título univérsæ Ecclésiæ concéssit.

℟. Iste homo. (104)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo témpore : Factum est et in álio sábbato, ut intráret Jesus in synagógam, et docéret : et erat ibi homo, et manus ejus déxtera erat árida. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi. Serm. 32.

In hoc hómine ómnium hóminum imágo figurátur, in hoc géritur cura cunctórum, in hoc universórum sánitas diu exspectáta reparátur. Arúerat enim manus hóminis magis stupóre fídei, quam siccitáte nervó-

rum, et plus culpa consciéntiæ, quam debilitáte carnáli. Antíqua ista nimis erat, et quæ in ipso mundi princípio contígerat ægritúdo : nec arte hóminis aut benefício póterat hæc curári, quæ Dei fúerat indignatióne contrácta : tetígerat vétita, inconcéssa præsúmpserat, cum se ad árborem sciéndi bonum malúmque porréxerat : auctóre indigébat, non qui malágma impóneret, sed qui posset illátam relaxáre senténtiam, et ignoscéndo resólvere quod religáverat indignándo. ℟. Iste est qui. (106)

Lectio viij.

In hoc hómine nostræ tantum géritur umbra sanitátis : perfécta autem salus nobis reservátur in Christo : quia tunc arí ditas nostræ manus miseránda dissólvitur, cum cruóre perfúnditur. Domínicæ passiónis, cum in illo vitáli ligno crucis exténditur, cum carpit fructuósam de dolóre virtútem, cum totam árborem salútis ampléctitur, cum clavis Dómini corpus affígitur, quo nunquam ad árborem concupiscéntiæ et arídæ rédeat voluptátis. Et ait hómini habénti manum áridam : Surge in médium, proféssor debilitátis própriæ, supérnæ pietátis exáctor, testis divínæ virtútis, Judáicæ incredulitátis assértor, surge in médium, ut quos non compúngit virtus tanta signórum, quos non ópera tantæ salútis inclínant, vel debilitátis tantæ miserátio constríngat et mítiget. ℟. In médio. (93)

Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laudibus; alias

Lectio ix.

Dixit hómini : Exténde manum tuam; et exténdit, et restitúta est manus illíus. Exténde manum tuam : jussióne sólvitur, quæ fúerat jussióne convíncta. Exténde manum tuam. Agnóvit pœna júdicem, opus Deum, indulgéntia pródidit conditórem. Oráte fratres, ut sola synagóga tali debilitáte fuscétur, nec sit in Ecclésia, cujus manum arefáciat cupíditas, cóntrahat avarítia, rapína debílitet, tenácitas ægrótam constríngat; sed si accíderit id ipsum, áudiat Dóminum et cito eam in ópere pietátis exténdat, reláxet et in misericórdia, in eleemósynis pórrigat.

Sanári nescit, qui nescit páuperi fœnerári.

Te Deum laudámus. 19.

In ij. Vesperis fit com. sequentis et Feriæ.

DIE 28. MARTII.

S. Joannis a Capistrano Confessoris.

Semid. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Aña Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui per beátum Joánnem fidéles tuos in virtúte sanctíssimi nóminis Jesu de crucis inimícis triumpháre fecísti: præsta quæsumus; ut spirituálium hóstium ejus intercessióne superátis insídiis, corónam justítiæ a te accípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Fit com. Feriæ occurr.

In j. Nocturno Lectiones, Beátus vir. ut in eodem Comm. ij. loco. (110)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Capistráni in Pelígnis ortus, et Perúsium studiórum causa missus, in Christiánis et liberálibus disciplínis ádeo profécit, ut ob egrégiam juris sciéntiam áliquot civitátibus a Neápolis Rege Ladisláo præféctus fúerit. Dum autem eárum rempúblicam sanctíssime gerens perturbátis rebus tranquillitátem revocáre studet, cápitur ipse et in víncula conjícitur: quibus mirabíliter eréptus, Francísci Assisiénsis régulam inter Fratres Minóres profitétur. Ad divinárum litterárum stúdium progréssus, præceptórem nactus est sanctum Bernardínum Senénsem, cujus et virtútis exémpla, in cultu potíssimum sanctíssimi nóminis Jesu ac Deíparæ propagándo, egrégie est imitátus. Aquilánum Episcopátum recusávit, et severióre disciplína atque scriptis, quæ plúrima édidit ad mores reformándos, máxime enítuit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Prædicatióni verbi Dei sédulo incúmbens, Itáliam fere univérsam lustrávit quo in múnere et virtúte sermónis, et miraculórum frequéntia innúmeras prope ánimas in viam salútis redúxit. Eum Martínus Quintus ad exstinguéndam Fraticellórum sectam Inquisitórem instítuit. A Nicoláo Quinto

contra Judæos et Saracénos generális Inquisítor in Itália constitútus. plúrimos ad Christi fidem convértit. In Oriénte multa óptime constítuit, et in Concílio Florentíno, ubi velúti sol quidam fulsit, Arménos Ecclésiæ Cathólicæ restítuit. Idem Póntifex, postulánte Frideríco tértio Imperatóre, illum Apostólicæ Sedis Núntium in Germániam legávit, ut hæréticos ad Cathólicam fidem et Príncipum ánimos ad concórdiam revocáret. In Germánia aliísque provínciis Dei glóriam sexennáli ministério mirífice auxit, Hussítis, Adamítis, Thaborítis, Hebræísque innúmeris doctrínæ veritáte ac miraculórum luce ad Ecclésiæ sinum tradúctis.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Cum Callístus Tértius, ipso potíssimum deprecánte, cruce signátos míttere decrevísset, Joánnes per Pannóniam, aliásque províncias volitávit, qua verbo, qua lítteris Príncipum ánimos ita ad bellum accéndit, ut brevi míllia Christianórum septuagínta conscrípta sint. Ejus consílio et virtúte potíssimum Taurunénsis victória reláta est, centum ac vigínti Turcárum míllibus partim cæsis, partim fugátis. Cujus victóriæ cum Romam núntius venísset octávo Idus Augústi, idem Callístus ejus diéi memóriæ solémnia Transfiguratiónis Christi Dómini perpétuo consecrávit. Letháli morbo ægrótum et Villácum delátum viri Príncipes plures visitárunt : quos ipse ad tuéndam religiónem hortátus, ánimam Deo sancte réddidit, anno salútis millésimo quadringentésimo quinquagésimo sexto. Ejus glóriam post mortem Deus multis miráculis confirmávit : quibus rite probátis, Alexánder Octávus anno millésimo sexcentésimo nonagésimo Joánnem in Sanctórum númerum rétulit, ejúsque Officium ac Missam Leo Décimus tértius, áltero ab ejus canonizatióne sæculo ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste homo. (104)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 9.

In illo témpore : Convocátis Jesus duóde-

cim Apóstolis, dedit illis virtútem, et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía sancti Bonaventúræ Epíscopi.

Expositio in Cap. 9. Luc.

Apóstoli ídeo nomináti sunt, ut eórum commendarétur auctóritas. Apóstolus enim missus interpretátur; missi autem fúerant ad prædicándum, secúndum illud: Non misit me Christus baptizáre, sed evangelizáre. Fuérunt ad prædicándum missi, non rem parvam, sed magnam, scílicet regnum Dei, per quod potest intélligi doctrína veritátis juxta illud: Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Potest étiam dici grátia Spíritus Sancti, secúndum illud: Non est regnum Dei esca et potus, sed justítia, et pax, et gáudium in Spíritu sancto; et infra: Ecce regnum Dei intra vos est. Potest étiam dici glória ætérna, juxta illud: Amen dico vobis, nisi quis renátus fúerit ex aqua et Spíritu Sancto, non potest introíre in regnum Dei.

℟. Iste est qui ante. (106)

Lectio viij.

Omnibus his modis Apóstoli sunt missi prædicáre regnum Dei, scílicet veram doctrínam, divínam grátiam et ætérnam glóriam. Et quia propter auctoritátem prædicatiónis concésserat potestátem curatiónis, ídeo subdit: Et sanáre infírmos, scílicet misit ad confirmatiónem veritátis prædicáre, secúndum illud: Illi autem profécti, prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte, sequéntibus signis. Unde signum missiónis spirituális ad prædicándum est sanátio audiéntium a morbis vitiórum.

℟. Sint lumbi. (107)

Lectio ix. de Hom. et com. Fer. occ. in Laud.

Extra Quadrag.

Lectio ix.

Tria autem sunt signa evidéntia, quibus probátur utrum prædicátor a Dómino sit missus ad Evangélium prædicándum. Primum est auctóritas mitténtis, cujúsmodi est Pontíficis, et máxime Pontíficis summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi: unde qui ab eo míttitur, a Christo míttitur. Secúndum est zelus ani-

márum in persóna quæ míttitur, quando scílicet principáliter quærit Dei honórem et animárum salútem. Tértium est fructificátio et convérsio auditórum. Per primum sunt núntii Patris, per secúndum Fílii, per tértium Spíritus Sancti. De primo: Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii. De secúndo: Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum. De tértio: Pósui vos ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat. Et qui sic míttitur, potest dícere illud: Spíritus Dómini super me, eo quod únxerit me.

Te Deum laudámus. 19.

FERIA SEXTA

POST DOM. PASSIONIS.

Septem Dolorum B. M. V.

Duplex majus.

Quando Festum VII. Dolorum B. M. V. hac Feria celebrari nequit ob occursum alicujus Festi altioris ritus, aut æqualis sed primarii, vel potioris dignitatis, transferendum est in Sabbatum immediate sequens, simili modo non impeditum. Quod si neque in dicto Sabbato celebrari potuerit, eo anno omittatur.

Si ob aliquam causam omittendæ sunt primæ Vesperæ, Hymnus Stabat Mater. jungitur cum Sancta Mater. ad Matutinum.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Ps. Crédidi. cum reliquis ut in Cœna Domini. 279.

Hymnus.

Stabat Mater dolorósa
Juxta Crucem lacrymósa,
Dum pendébat Fílius.
Cujus ánimam geméntem,
Contristátam, et doléntem,
Pertransívit gládius.
O quam tristis et afflícta,
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!
Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia Mater, dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.
Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret,
In tanto supplício?
Quis non posset contristári,
Christi Matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?
Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem Natum
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.
Eja, Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.
Fac, ut árdeat cor meum,
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam.
Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magníficat, Aña. Tuam ipsíus ánimam (ait ad Maríam Símeon) pertransíbit gládius.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit commem. Feriæ.

Ad Complet. et Horas. in fine Hymn. dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dolóres gloriósæ recoléntes Vírginis, Dóminum pro nobis passum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Sancta Mater, istud agas,
Crucifíxi fige plagas
Cordi meo válide.
Tui nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.
Fac me tecum pie flere,
Crucifíxo condolére,
Donec ego víxero.
Juxta Crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desídero.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus. Ps. 2. Quare fremuérunt. 5.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo. Ps. 3. Dñe, quid. 5.

Aña. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei. Ps. 12. Usquequo Dómine. 10.

℣. Pósuit me desolátam. ℟. Tota die mœróre conféctam.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti : non est spécies ei neque decor : et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum : despéctum, et novíssimum virórum, virum do-

lórum et sciéntem infirmitátem : et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, et totus desiderábilis : * Omnis enim figúra ejus amórem spirat, et ad redamándum próvocat, caput inclinátum, manus expánsæ, pectus apértum. ℣. Piis, o Virgo, spectas eum óculis, contémplans in eo non tam vúlnerum livórem, quam mundi salútem. Omnis.

Lectio ij.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit : et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum : sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est : generatiónem ejus quis enarrábit ? quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua : eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Manus ejus tornátiles, clavórum cúspide terebrátæ, * Humánæ salútis prétio quasi hyacínthis refértæ. ℣. Córnua in mánibus ejus : ibi abscóndita est fortitúdo ejus, sunt enim manus ejus. Humánæ.

Lectio iij.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte : si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam

suam, et cum scelerátis reputátus est, et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit. ℟. Diligébat Jesus Joánnem, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In Cruce dénique moritúrus, huic Matrem Vírginem vírgini commendávit. Quia. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aña. Inimíci mei dixérunt mala mihi : Quando moriétur, et períbit nomen ejus? Ps. 40. Beátus qui intélligit. 71.

Aña. Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo. Ps. 55. Miserére mei, Deus, quóniam. 83.

Aña. Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ : et lingua eórum gládius acútus. Ps. 56. Miserére... miserére. 84.

℣. Fácies mea intúmuit a fletu. ℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Sermo S. Bernárdi Abb.

Ex Serm. de 12. Stellis.

Lectio iv.

Martyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ passiónis históría commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur : et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit : alióquin non nisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ípsius apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Ténebræ factæ sunt, cum crucifixíssent Jesum Judæi, et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna : Deus meus, ut quid dereliquísti me? * Et inclináto cápite, emísit spíritum. ℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis tália, Virgo? Et.

Lectio v.

Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito præ-

dicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plus quam gládius fuit sermo ille, revéra pertránsiens ánimam, et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ et spíritus: Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro magístro: fílius Zebedæi pro fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℞. Pássio Dómini * Ipsam ejus Matrem, carnáli orbitáte gráviter percússam, vehementíssime contristávit. ℣. Ferrum lánceæ militáris latus quidem Salvatóris, ánimam vero transívit Vírginis Matris. Ipsam.

Lectio vj.

Non mirémini, fratres, quod María martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur qui non meminerit se audivísse Paulum inter máxima géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et veheménter. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quam Maríæ Fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit: ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, qua majórem nemo hábuit: fecit et hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℞. Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, et inhæréndo láteri tuo, ut sanguis tuus sánguinem meum tangat, et tergat: * Ut fons aquæ tuæ de scaturígine recti cordis, per venas boni óperis, in finem ætérnæ felicitátis exsíliat. ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Ant. Intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occúltis imma-

culátum. Ps. 63. Exáudi Deus oratiónem. 88.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Ps. 87. Dómine Deus salútis. 115.

Aña. Replévit me amaritúdine, inebriávit me absínthio. Ps. 108. Deus, laudem. 137.

℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. e

In illo témpore : Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 119. in Joannem.

Hæc nimírum est illa hora, de qua Jesus aquam conversúrus in vinum, díxerat Matri. Quid mihi et tibi est, múlier? nondum venit hora mea. Hanc ítaque horam prædíxerat, quæ tunc nondum vénerat, in qua debéret agnóscere moritúrus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divína factúrus, non divinitátis, sed infirmitátis matrem velut incógnitam repellébat. Nunc autem humána jam pátiens, ex qua fúerat factus homo, afféctu commendábat humáno. Morális ígitur insinuátur locus. Facit quod faciéndum ádmonet, et exémplo suo suos minístros instrúxit præcéptor bonus, ut a fíliis piis impendátur cura paréntibus, tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit Magístri docéntis.

℟. Dóleo super te, fili mi Jesu, decóris nimis, et amábilis super amórem mulíerum! * Sicut enim mater únicum díligit fílium, ita ego te diligébam. ℣. Defécit in dolóre vita mea : et anni mei in gemítibus. Sicut.

Benedictio. Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Ex hac sana doctrína didícerat Paulus Apóstolus quod docébat quando dicébat : Si quis autem suis, et máxime domésticis non próvidet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Quid autem tam cuíque doméstícum, quam paréntes fíliis, aut paréntibus fílii! Hujus ítaque salubérrimi

præcépti ipse Magíster sanctórum de seípso constituébat exémplum : quando non ut fámulæ Deus, quam creáverat, et regébat, sed ut matri homo, de qua creátus fúerat, et quam relinquébat, álterum pro se quodámmodo fílium providébat. ℟. Eja, Mater, fons amóris, fac nos sentíre vim dolóris, ut tecum lugeámus: *Et Domínicæ passiónis fructum sentiámus. ℣. Ut sicut Fílius tuus Jesus pro nobis mórtuus est, et resurréxit : ita et nos commórtui cum eódem resurgámus. Et. Glória Patri. Et.

Lect. ix. de Hom. Fer.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Vadam ad montem * myrrhæ, et ad collem thuris. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.
2. Diléctus meus * cándidus, et rubicúndus, comæ cápitis ejus sicut púrpera Regis vincta canálibus.
3. Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum ? Quo diléctus tuus declinávit ?
4. Fascículus myrrhæ * diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.
5. Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum. Isaiæ 53.

Quis crédidit audítui nostro ? et bráchium Dómini cui revelátum est ? Et ascéndit sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus.

Virgo vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára
Fac me tecum plángere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere.
Fac me plagis vulnerári,
Fac me Cruce inebriári,
Et cruóre Fílii.
Flammis ne urar succénsus,
Per te Virgo sim defénsus
In die Judícii.
Christe, cum sit hinc exíre,
Da per Matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.
Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Bened. Aña. Cum vidísset Jesus Matrem

stantem juxta crucem, et discípulum quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce Mater tua.

Oratio.

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius: ut qui Transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ.

Ad primam.

In ℟. br. ℣. Qui passus es pro hómine.

Ad Tertiam.

Capitulum. Quis crédidit.

℟. br. Pósuit me * Desolátam. Pósuit. ℣. Tota die mœróre conféctam. Desolátam. Glória Patri. Pósuit. ℣. Fácies mea intúmuit a fletu. ℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaiæ 53. b

Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras: attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. br. Fácies mea * Intúmuit a fletu. Fácies. ℣. Et pálpebræ meæ caligavérunt. Intúmuit. Glória Patri. Fácies. ℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 53. c

Generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. br. Deus, vitam meam * Annuntiávi tibi, Deus. ℣. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo. Annuntiávi. Glória Patri. Deus, vitam. ℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

In ij. Vesperis, omnia ut in primis.

Ad Magnif. Aña. Cum vidísset Jesus Matrem stantem juxta crucem, et discípulum quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua.

Et fit com. Feriæ.

FESTA APRILIS.

DIE 2.

S. Francisci de Paula, Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti : tríbue quǽsumus : ut ejus méritis et imitatióne, promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur. Per Dñum.

In Quadrag. com. Fer.

In j. Nocturno Lectiones Beátus vir. de Comm. ij. loco. (110)

Extra Quadrag. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Francíscus Paulæ, quod est Calábriæ óppidum, loco húmili natus est : quem paréntes, cum diu prole caruíssent, voto facto, beáti Francísci précibus suscepérunt. Is adoléscens divíno ardóre succénsus, in erémum secéssit, ubi annis sex, victu ásperam, sed meditatiónibus cœléstibus suávem vitam duxit. Sed cum virtútum ejus fama lóngius manáret, multíque ad eum pietátis stúdio concúrrerent, fratérnæ caritátis causa e solitúdine egréssus, Ecclésiam prope Paulam ædificávit, ibíque prima sui Ordinis fundaménta jecit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Erat in eo mirífica loquéndi grátia : perpétuam virginitátem servávit : humilitátem sic cóluit, ut se ómnium mínimum díceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Rudi amíctu, nudis pédibus incédens, humi cubábat. Cibi abstinéntia fuit admirábili : semel in die post solis occásum reficiebátur, et ad panem, et aquæ potum, vix áliquid ejúsmodi obsónii adhibébat, quo vesci in Quadragésima licet : quam consuetúdinem ut fratres sui toto anni témpore retinérent, quarto eos voto adstrínxit.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Multis miráculis servi sui sanctitátem Deus testári vóluit : quorum illud in primis célebre, quod a nautis rejéctus, Sicíliæ fretum, strato super flúctibus pállio, cum sócio transmísit. Multa étiam futúra prophético spíritu prædíxit.

A Ludovíco Undécimo Francórum rege expetítus, magnóque in honóre est hábitus. Dénique annum primum et nonagésimum agens. Turónis migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo séptimo : cujus corpus dies úndecim insepúltum, ita incorrúptum permánsit, ut suávem étiam odórem effláret. Eum Leo Papa Décimus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Nolíte timére. de Comm. ij. loco. (112)

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laudibus.

DIE 4. APRILIS.

S. Isidori Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Aña. O Doctor óptime... beáte Isidóre.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Isidórum minístrum tribuísti : præsta quæsumus ; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In Quadr. com. Feriæ.

In j. Nocturno Lectiones Sapiéntiam. de Communi Doct. (90)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Isidórus natióne Hispánus, doctor egrégius, ex nova Carthágine Severiáno patre provínciæ duce natus, a sanctis Epíscopis Leándro Hispalénsi, et Fulgéntio Carthaginénsi frátribus suis pie, et liberáliter educátus, Latínis, Græcis, et Hebráicis lítteris divinísque et humánis légibus instrúctus, omni scientiárum atque christianárum virtútum génere præstantíssimus evásit. Adhuc adoléscens hæresim Ariánam, quæ gentem Gothórum Hispániæ latíssime dominántem jam pridem inváserat, tanta constántia palam oppugnávit, ut parum abfúerit, quin ab heréticis necarétur. Leándro vita functo, ad Hispalénsem cáthedram invítus quidem, sed urgénte in primis Reccarédo rege, magnóque étiam Cleri populíque consénsu assúmitur, ejúsque electiónem sanctus Gregórius Ma-

gnus nedum auctoritáte Apostólica confirmásse, sed et eléctum transmísso de more pállio decorásse quin étiam suum et Apostólicæ Sedis in univérsa Hispánia Vicárium constituísse perhibétur. ℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

In Episcopátu quantum fúerit constans, húmilis, pátiens, misericors, in christiána et ecclesiástica disciplína instauránda sollícitus, eáque verbo et scriptis stabiliénda indeféssus, atque omni demum virtútum ornaménto insignítus, nullíus lingua enarráre sufficeret. Monástici quoque Institúti per Hispániam promótor et amplificátor exímius, plura constrúxit monastéria, collégia ítidem ædificávit, ubi stúdiis sacris et lectiónibus vacans plúrimos discípulos, qui ad eum confluébant, erudívit quos inter sancti Ildephónsus Toletánus, et Bráulio Cæsaraugustánus Epíscopi emicuérunt. Coácto Híspali Concílio, Acephalórum hæresim Hispániæ jam minitántem, acri et eloquénti disputatióne fregit atque contrívit. Tantam apud omnes sanctitátis, et doctrínæ famam adéptus est, ut elápso vix ab ejus óbitu sextodécimo anno, univérsa Toletána Synodo duórum supra quinquagínta Episcopórum plaudénte, ipsóque étiam sancto Ildephónso suffragánte, doctor egrégius, Cathólicæ Ecclésiæ novíssimum decus, in sæculórum fine doctíssimus, et cum reveréntia nominándus appellári merúerit, eúmque sanctus Bráulio non modo Gregório Magno comparáverit, sed et erudiéndæ Hispániæ loco Jacóbi Apóstoli cœlitus datum esse censúerit. ℟. Pósui. (80)

Lectio vi.

Scripsit Isidórus libros Etymologiárum, et de ecclesiásticis offíciis, aliósque quamplúrimos christiánæ et ecclesiásticæ disciplínæ ádeo útiles, ut sanctus Leo Papa Quartus ad Epíscopos Británniæ scríbere non dubitáverit, sicut Hierónymi et Augustíni, ita Isidóri dicta retinénda esse, ubi contígerit inusitátum negótium, quod per Cánones mínime definíri possit. Plures étiam ex ejúsdem scriptis senténtiæ inter canónicas Ecclésiæ leges relátæ con-

spiciúntur. Præfuit Concílio Toletáno quarto, ómnium Hispániæ celebérrimo. Dénique cum ab Hispánia Ariánam hæresim eliminásset, morte sua, et regni vastatióne a Saracenórum armis públice prænuntiáta, postquam quadragínta círciter annos suam rexísset Ecclésiam, Híspali migrávit in cœlum anno sexcentésimo trigésimo sexto. Ejus corpus inter Leándrum fratrem, et Florentínam sorórem, ut ipse mandáverat, primo cónditum, Ferdinándus Primus Castéllæ et Legiónis rex ab Enéto Saracéno Híspali dominánte, magno prétio redémptum Legiónem tránstulit, et in ejus honórem templum ædificátum est: ubi miráculis clarus, magna pópuli devotióne cólitur. ℟. Iste est qui. (81)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur: Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et concúlcétur ab homínibus. Et réliqua.

Homilía sancti Isidóri Epíscopi.

Ex lib. 2. Offic. c. 5.

Qui in erudiéndis atque instituéndis ad virtútem pópulis præerit, necésse est ut in ómnibus sanctus, sit et in nullo reprehensíbilis habeátur. Qui enim álium de peccátis árguit, ipse a peccáto debet esse aliénus. Nam qua fronte subjéctos argúere póterit, cum illi statim possit corréctus ingérere: Ante doce te, quæ recta sunt? Prímitus quippe semetípsum corrígere debet, qui álios ad bene vivéndum admonére studet, ita ut in ómnibus semetípsum formam vivéndi præbeat, cunctósque ad bonum opus, ad docrína et ópere próvocet. Cui étiam sciéntia Scripturárum necessária est: quia si Epíscopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest, sic vivens. Porro si et doctrína, et sermóne fúerit erudítus, potest céteros quoque instrúere, et docére suos, et adversários repercútere, qui nisi refutáti fúerint, atque convícti, fácile possunt simplícium corda pervértere.

℟. Amávit eum. (83)

Lectio viij.

Hujus sermo debet esse purus, simplex, apértus, plenus gravitátis et honestátis, plenus suavitátis et grátiæ, tractans de mystério legis, de doctrína fídei, de virtúte continéntiæ, de disciplína justítiæ : unumquémque ádmonens, divérsa exhortatióne, juxta professiónem morúmque qualitátem, scílicet, ut prænóscat quid, cui, quando, vel quómodo próferat. Cujus præ cæteris speciále offícium est, Scriptúras légere, percúrrere Cánones, exémpla Sanctórum imitári, vigíliis, jejúniis, oratiónibus incúmbere, cum frátribus pacem habére, nec quemquam de membris suis discérpere; nullum damnáre, nisi comprobátum, nullum excommunicáre, nisi discússum. Quique ita humilitáte páriter, et auctoritáte præésse debet, ut neque per nímiam humilitátem suam subditórum vítia convaléscere fáciat, neque per immoderántiam severitátis potestátem exérceat, sed tanto cáutius erga commíssos sibi, quanto dúrius a Christo indagári formídat. ℟. In médio. (93)

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriæ, alias Lectio ix.

Tenébit quoque illam supereminéntem donis ómnibus caritátem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitátis cáritas : locus autem hujus custódis, humílitas. Habébit étiam inter hæc ómnia castitátis eminéntiam : ita ut mens Christo dédita, ab omni inquinaménto carnis sit munda et líbera. Inter hæc oportébit cum sollícita dispensatióne curam páuperum gérere, esuriéntes páscere, vestíre nudos, suscípere peregrínos, captívos redímere, víduas ac pupíllos tuéri, pervígilem in cunctis exhibére curam, providéntiam habére distributióne discréta. In quo étiam hospitálitas ita erit præcípua, ut omnes cum benignitáte et caritáte suscípiat. Si enim omnes fidéles illud Evangélium audíre desíderant : Hospes fui, et suscepístis me : quando magis Epíscopus, cujus diversórium cunctórum debet esse receptáculum?

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus fit com. Feriæ in Quadrag.

Vesp. a Cap. de seq. com. præc. et Fer. in Quadrag.

DIE 5. APRILIS.

S. Vincentii Ferrerii, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii, Confessóris tui méritis et prædicatióne illustráre dignátus es; concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exémplis, et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Deinde com. præc. Aña. O Doctor. ℣. Justum. Oratio. Deus qui. 519.

Postea Feriæ in Quadr.

In j. Noct. Lect. Beátus vir. de Comm. ij. loco. (110) Extra Quadrag. de Scripura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Vincéntius honésta stirpe Valéntiæ in Hispánia natus, ab ineúnte ætáte cor gessit seníle. Qui dum caliginósi hujus sæculi lábilem cursum pro ingénii sui módulo consideráret, religiónis hábitum in Ordine Prædicatórum décimo octávo ætátis suæ anno suscépit: et emíssa solémni professióne, sacris lítteris sédulo incúmbens, Theologíæ láuream summa cum laude consecútus est. Mox obténta a superióribus licéntia, verbum Dei prædicáre, Judæórum perfídiam argúere, Saracenórum erróres confutáre, tanta virtúte et efficácia cœpit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitúdinem ad Christi fidem perdúxerit, et multa Christianórum míllia a peccátis ad pœniténtiam, a vítiis ad virtútem revocárit. Eléctus enim a Deo, ut mónita salútis in omnes gentes, et tribus et linguas diffúnderet, et extrémi tremendíque judícii diem appropinquáre osténderet, ómnium auditórum ánimos terróre concússos, atque a terrénis affectibus avúlsos, ad Dei amórem excitábat.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

In hoc autem Apostólico múnere hic vitæ ejus tenor perpétuus fuit: quotídie Missam summo mane cum cantu celebrávit, quotídie ad pópulum conciónem hábuit; inviolábile semper jejúnium, nisi urgens adésset necéssitas, servávit; sancta et recta con-

sília nulli denegávit, carnes numquam comédit. nec vestem líneam índuit, populórum júrgia sedávit, dissidéntia regna pace compósuit; et cum vestis inconsútilis Ecclésiæ diro schísmate scinderétur, ut unirétur, et uníta servarétur, plúrimum laborávit. Virtútibus ómnibus cláruit, suósque detractóres et persecutóres, in simplicitáte et humilitáte ámbulans, cum mansuetúdine recépit, et ampléxus est.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Per ipsum divína virtus in confirmatiónem vitæ et prædicatiónis ejus, multa signa et mirácula fecit. Nam frequentíssime super ægros manus impósuit, et sanitátem adépti sunt; spíritus immúndos e corpóribus éxpulit: surdis audítum, multis loquélam, cæcis visum restítuit, leprósos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus infatigábilis Evangélii præco, plúrimis Európæ províncîis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venétiæ in Británnia minóri prædicatiónis et vitæ cursum felíciter consummávit, anno salútis millésimo quadringentésimo décimo nono; quem Callístus Tértius Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. (106)

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laudibus.

DIE 11. APRILIS.

S. Leonis I., Papæ Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm Conf. Pont. (73) præter seq.

In utrisque Vesperis, ad Magnificat, Aña. O Doctor... beáte Leo.

Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In Quadrag. com. Fer.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Pon-

ti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ et Bithyniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam et aspersiónem sánguinis Jesu Christi : Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Euge, serve. (77)

Lectio ij.

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus : ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis, in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta : reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt : scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi prænúntians eas, quæ in Christo sunt, passiónes et posterióres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Ecce sacérdos. (77)

Lectio iij.

Propter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte speráte in eam, quæ offértur vobis grátiam, in revelatiónem Jesu Christi : quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis : sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum : et ipsi in omni conversatióne sancti sitis : quóniam scriptum est : Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si

Patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes, quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis : sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti : præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

℟. Jurávit Dóminus. (77)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Leo Primus, Etrúscus, eo témpore præfuit Ecclésiæ, cum rex Hunnórum Attila, cognoménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, Aquiléiam, triénnii obsidióne captam, dirípuit et incéndit : unde cum Romam ardénti furóre raperétur, jamque cópias, ubi Míncius in Padum ínfluit, trajícere paráret, occúrrit ei Leo, malórum Itáliæ impendéntium misericórdia permótus : cujus divína eloquéntia persuásum est Attilæ, ut regrederétur. Qui interrogátus a suis, quid esset quod præter consuetúdinem tam humíliter Románi Pontíficis imperáta fáceret, respóndit, se astántem quemdam álium, illo loquénte, sacerdotáli hábitu véritum esse sibi stricto gládio minitántem mortem, nisi Leóni obtemperáret. Quare in Pannóniam revérsus est.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Leo autem Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulo post invadénti Urbem Genseríco, eádem eloquéntiæ vi, et sanctitátis opinióne persuásit, ut ab incéndio, ignomíniis, ac cædibus abstinéret. Sed cum Ecclésiam a multis hærésibus oppugnári, maximéque a Nestoriánis et Eutychiánis exagitári vidéret, ad eam purgándam, et in fide Cathólica confirmándam, Concílium Chalcedonénse indíxit. Ubi sexcéntis trigínta coáctis Epíscopis, Eutyches et Dióscorus, et íterum Nestórius, condemnáti sunt : ejusdémque Concílii decréta sua

auctoritáte confirmávit. ℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

His actis, sanctus Póntifex se ad reficiéndas et ædificándas Ecclésias convértit. Cujus suásu Demétria, pia fémina, sancti Stéphani Ecclésiam contrúxit in suo fundo via Latína, tértio ab Urbe milliário ; ipse via Appia sub nómine sancti Cornélii álteram cóndidit. Multas prætérea et sacras ædes, et sacra eárum vasa restítuit. In tribus Basílicis, Petri, Pauli et Constantiniána, Cámeras exstrúxit : ædificávit monastérium vicínum Basílicæ sancti Petri : sepúlcris Apostolórum custódes adhíbuit, quos cubiculários appellávit. Státuit, ut in actióne mystérii dicerétur Sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam. Sanxit, ne mónacha benedíctum cápitis velámen recíperet, nisi quadragínta annórum virginitátem probásset. His et áliis præcláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsísset, tértio Idus Aprílis obdormívit in Dómino. Sedit in Pontificátu annos vigínti, menses decem, dies vigínti octo. ℟. Iste est qui. (81)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16. b

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi : et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía S. Leónis Papæ.

Serm. 2. in annivers. assumpt. suæ ante medium.

Cum, sicut evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dñus discípulos quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent, respondissétque beátus Petrus dicens : Tu es Christus Fílius Dei vivi : Dóminus ait : Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit, tibi, sed Pater meus qui in cœlis est : et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam : et tibi dabo claves regni cœlórum : et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus

Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit. ℟. Amávit eum. (83)

Lectio viij.

In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus, Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit : et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo, ínserit cœlo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte muníta est, ut eam neque hærética umquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitas : ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo, cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno hærede non déficit.
℟. In médio. (93)

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laudibus ; alias

Lectio ix.

Cum ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite : quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis quam quod dócuit, prædicámus : obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus, vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus. 19.

DIE 13. APRILIS.

S. Hermenegildi, Mart. Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. pro temporis qua-

litate (29) vel (45) præter sequentia.

In utrisque Vesperis et Laudibus.

Hymnus.

Regáli sólio fortis Ibériæ,
Hermenegílde jubar, glória Mártyrum,
Christi quos amor almis
Cœli cœtibus ínserit.

Ut perstas pátiens pollícitum Deo
Servans obséquium! quo pótius tibi
Nil propónis, et arces
Cautus nóxia, quæ placent.

Ut motus cóhibes, pábula qui parant
Surgéntis vítii, non dúbios agens
Per vestígia gressus,
Quo veri via dírigit!

Sit rerum Dómino jugis honor Patri,
Et Natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant. Amen.

Si prædictus Hymnus non dicitur in j. Vesperis tunc ponatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini Nullis te génitor. dicatur in Laudibus.

Oratio.

Deus, qui beátum Hermenegíldum, Mártyrem tuum, cœlésti regno terrénum postpónere docuísti: da quæsumus nobis ejus exémplo cadúca despícere, atque ætérna sectári. Per Dóminum.

In Quadrag. fit com Feriæ.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

Nullis te génitor blandítiis trahit,
Non vitæ cáperis dívitis ótio,
Gemmarúmve nitóre,
Regnandíve cupídine.

Diris non ácies te gládii minis,
Nec terret périmens carníficis furor:
Nam mansúra cadúcis
Præfers gáudia cœlitum.

Nunc nos e Súperum prótege sédibus
Clemens atque preces, dum cánimus tua
Quæsitam nece palmam
Pronis áuribus éxcipe.

Sit rerum Dómino jugis honor Patri,
Et natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant. Amen.

In j. Nocturno in Quadrag. Lectiones Fratres: Debitóres. de Communi plur. Mart. (59) cum ℟℟. de Comm. unius Mart. Extra Quadrag. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Dialogórum S. Gregórii Papæ.

Lectio iv. L. 3. c. 31.

Hermenegíldus rex, Leovigíldi regis Visigothórum fílius, ab Ariána hærési ad fidem Cathólicam viro reverendíssimo Leándro Hispalénsi Epíscopo, dudum mihi in amicítiis familiáriter juncto, prædicánte, convérsus est. Quem pater Ariánus, ut ad eámdem hæresim redíret, et præmiis suadére, et minis terrére conátus est. Cumque ille constantíssime respondéret, numquam se veram fidem posse relínquere, quam semel agnovísset: irátus pater eum privávit regno, rebúsque exspoliávit ómnibus. Cumque nec sic virtútem mentis illíus emollíre valuísset, in arcta illum custódia conclúdens, collum manúsque illíus ferro ligávit. Cœpit ítaque Hermenegíldus rex júvenis terrénum regnum despícere, et forti desidério cœléste quærens, in cilíciis vinculátus jacens, omnipoténti Deo, ad confortándum se preces effúndere, tantóque sublímius glóriam transeúntis mundi despícere, quanto et religátus agnóverat nihil fuísse, quod potúerit auférri.

℞. Honéstum fecit. (35) Temp. Pasch. ℞. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

Superveniénte autem Paschális festivitátis die, intempéstæ noctis siléntio ad eum pérfidus pater Ariánum Epíscopum misit, ut ex ejus manu sacrílegæ consecratiónis communiónem percíperet, atque per hoc ad patris grátiam redíre mererétur. Sed vir Deo déditus, Ariáno Epíscopo veniénti exprobrávit, ut débuit, ejúsque a se perfídiam dignis increpatiónibus répulit: quia etsi extérius jacébat ligátus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat secúrus. Ad se ítaque revérso Epíscopo, Ariánus pater infrémuit, statímque suos apparitóres misit: qui constantíssimum Confessórem Dei illic, ubi jacébat, occíderent: quod et factum est. Nam mox ut ingréssi sunt, secúrim cérebro ejus infigéntes, vitam córporis abstulérunt: hocque in eo valuérunt perímere, quod ipsum quoque, qui perémptus est, in se constí-

terat despexísse. Sed pro ostendénda vera ejus glória, supérna quoque non defuére mirácula : nam cœpit in noctúrno siléntio psalmódiæ cantus ad corpus ejúsdem regis et mártyris audíri : atque ídeo veráciter regis, quia et Mártyris.

℟. Desidérium. (36)

T. P. ℟. In servis. (49)

Lectio vj.

Quidam étiam ferunt, quod illic noctúrno témpore accénsæ lámpades apparébant. Unde et factum est, quátenus corpus illíus, ut vidélicet mártyris, jure a cunctis fidélibus venerári debuísset. Pater vero pérfidus et parricída commótus pœniténtia, hoc fecísse se dóluit, nec tamen usque ad obtinéndam salútem pœnítuit. Nam quia vera esset Cathólica fides, agnóvit ; sed gentis suæ timóre pertérritus, ad hanc perveníre non méruit. Qui obórta ægritúdine , ad extréma perdúctus est, et Leándro Epíscopo , quem prius veheménter afflíxerat , Reccarédum regem fílium suum, quem in sua hæresi relinquébat, commendáre curávit, ut in ipso quoque tália fáceret, quália et in fratre suis exhortatiónibus fecísset. Qua commendatióne expléta, defúnctus est. Post cujus mortem Reccarédus rex non patrem pérfidum sed fratrem mártyrem sequens, ab Ariánæ hæréseos pravitáte convérsus est, totámque Visigothórum gentem ita ad veram perdúxit fidem, ut nullum in suo regno militáre permítteret, qui regni Dei hostis exsístere per hæréticam pravitátem non timéret. Nec mirum quod veræ fídei prædicátor factus est, qui frater est mártyris : cujus hunc quoque mérita ádjuvant, ut ad omnipoténtis Dei grémium tam multos redúcat.

℟. Stola jucunditátis. (36)

T. P. ℟. Fíliæ. (49)

In iij. Nocturno etiam Temp. Pasch. Homilia in Evang. Si quis venit. de eodem Communi extra Temp. Pasch. (38) ℟℟. pro temporis qualitate.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et fit commemoratio Feriæ in Laud.

Vesp. de seq. com. præc. Feriæ in Quadrag. et SS. Mart. Tiburtii, etc.

COMMUNE

SS. Apostolorum Evangelist. et Martyrum tem-

pore Paschali habetur cum aliis Communibus ut infra (25) et (45)

DIE 14. APRILIS.

S. Justini, Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. pro temp. qualitate (29) vel (45) præter seq.

Oratio.

Deus, qui per stultítiam crucis eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínum Mártyrem mirabíliter docuísti : ejus nobis intercessióne concéde, ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit com. S. Hermenegildi Mart. Aña et ℣. pro tempore.

Postea com. Feriæ in Quadrag. et SS. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mart. Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Temp. Pasch. Aña. Fíliæ Jerúsalem. ℣. Lætítia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus, eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In Quadrag. Lectiones Fratres : Debitóres. de Comm. plur. Mart. (59) cum ℟℟. de Comm. unius Mart. (32)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Justínus Prisci Fílius, ex græco génere Fláviæ Neápolis in Syria Palestína natus, adolescéntiam in litterárum ómnium stúdiis transégit. Vir factus ádeo philosophíæ amóre corréptus est, ut ad veritátem assequéndam, quotquot áderant philosophórum sectis nomen déderit, eorúmque præcépta scrutátus sit. Cum in his fallácem tantum sapiéntiam errorémque reperísset. supérna illustratióne per senem quemdam ignótum, aspectúque venerábilem edóctus, veræ christiánæ fídei philosophíam ampléxus est. Hinc sacræ Scriptúræ libros diu noctúque præ mánibus habens, ita ex eórum meditatióne divínus ignis in ánima ejus exársit, ut ea, qua pollébat eruditiónis vi, eminéntem Jesu Christi sciéntiam adéptus, plúrima conscrípserit, volúmina ad Christiánam fidem exponén-

dam, magísque propagándam.

℟. pro tempore.

Lectio v.

Inter præclaríssima Justíni ópera binæ éminent fídei christiánæ Apologíæ, quas cum coram Senátu, Imperatóribus Antoníno Pio, ejúsque fíliis, necnon Marco Antoníno Vero, et Lúcio Aurélio Cómmodo Christi ásseclas sævíssime divexántibus porrexísset, eamdémque fidem disputándo strénue propugnásset, obtínuit ut a Christianórum cæde público Príncipum edícto temperátum fúerit. Verum Justíno haud párcitum est. Nam Crescéntis Cynici, cujus vitam et mores nefários redargúerat, insídiis accusátus a satellítibus comprehénsus est. Addúctus autem ad Romæ Præsidem nómine Rústicum, cum hic ab eo quæsivísset quænam essent Christianórum præcépta, hanc bonam confessiónem coram multis téstibus conféssus est : Rectum dogma, quod nos Christiáni hómines cum pietáte servámus, hoc est: ut Deum unum existimémus factórem atque creatórem ómnium, quæ vidéntur, quæque corpóreis óculis non cernúntur; et Dóminum Jesum Christum Dei Fílium confiteámur olim a Prophétis prænuntiátum, qui et humáni géneris judex ventúrus est.

Lectio vj.

Quóniam Justínus in prima sua Apología palam exposúerat quómodo Christiáni convenírent ad Sacra celebránda, et quænam fúerint sacri hujus convéntus mystéria ad repelléndas ethnicórum calúmnias, exquisívit ab eo Præses in quonam loco conveníret ipse et céteri hujus Urbis Christi fidéles. Justínus autem réticens convéntuum loca ne sancta et fratres próderet cánibus, domicílium tantum suum indicávit ubi manére, et discípulos excólere solébat penes célebrem Títulum Pastóris in Ædibus Pudéntis. Demum Præses optiónem ei dedit vel ut diis sacrificáret, vel per totum corpus flagéllis cædi perférret. Cum invíctus fídei vindex asséreret se in votis semper habuísse cruciátus pérpeti propter Dóminum Jesum Christum a quo magnam in

cœlis mercédem cónsequi exspectábat, Præses in eum capitálem senténtiam pronuntiávit. Itaque mirábilis Philósophus Deum colláudans post vérbera fuso pro Christo sánguine glorióso martyrio coronátus est. Quidam vero fidéles clam illíus sustulérunt corpus, et in loco idóneo condidérunt. Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ejúsdem Offícium et Missam ab univérsa Ecclésia celebrári præcépit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil opértum est quod non revelétur : neque abscónditum, quod non sciátur. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. in cap. x. Matth. Cap. 26. seq.

Nihil est opértum quod non revelábitur nec occúltum quod non sciétur. Quod autem dicit hujúsmodi est: súfficit quidem vobis ad consolatiónem si ego Magíster et Dóminus consors sim convicịórum. Si vero adhuc dolétis hæc audiéntes, illud quoque ánimo reputáte, vos non multum póstea ab hac suspicióne liberátum iri. Cur enim id ægre fertis? Quia præstigiatóres et deceptóres vos vocant ? At páululum exspectáte, et servatóres, benefactorésque orbis vos prædicábunt omnes. At enim tempus illa ómnia, quæ subobscúra erant, revelábit, et illórum calúmniam déteget, virtutémque vestram conspícuam reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobábimini salvatóres esse et benéfici, et omni virtúte conspícui, illórum dictis hómines non atténdent, sed rei veritáti : ac illi quidem sycophántæ, mendáces, malédici, vos vero ipso sole splendidióres deprehendémini: multum quippe témporis spátium vos notos reddet, prædicábit, et tuba clariórem emíttet vocem, vestræque virtútis testes univérsos hómines exhibébit. Ne ítaque ea, quæ nunc dicúntur, vos dejíciant, sed spes futurórum bonórum érigat. Non possunt enim ea quæ ad vos spectant occultári.

℞. Coróna áurea. (39)

T. P. ℞. Ego sum. (50)

Lectio viij.

Deínde postquam illos omni angóre, timóre, et sollicitúdine liberávit, et probris ómnibus superióres réddidit, demum illos opportúne de libertáte prædicándi allóquitur : nam dicit ; Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine ; et quod in aure audítis prædicáte super tecta. Quamquam non erant ténebræ cum hæc díceret, neque ad aurem loquebátur : sed hæc hyperbólice dicta sunt. Quia enim solos alloquebátur, et in parvo Palestínæ ángulo, ídeo dicit : in ténebris et in aure, hunc loquéndi modum cómparans cum loquéndi fidúcia, qua illos póstea instructúrus erat. Ne in una, duábus tribúsque civitátibus, sed per totum orbem prædicáte, terram maréque peragrántes, habitátam, non habitátam, ac tyránnis, pópulis, philósophis, rhetóribus cum magna fidúcia ómnia dícite. Ideo dixit super tecta et in lúmine sine ullo subterfúgio, et cum omni libertáte.

℟. Hic est vere. (39)

T. P. ℟. Cándidi. (50)

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriæ; extra Quadrag. de SS. Mart. Tiburtio, Valeriano et Maximo.

Lectio ix.

Valeriánus Románus nóbili génere ortus Alexándro Sevéro Imperatóre, hortátu beátæ Cæcíliæ Vírginis, quam sibi pari nobilitáte uxórem despónderat, una cum Tibúrtio fratre a sancto Urbáno Papa baptizátur. Quos ubi Præféctus Urbis Almáchius Christiános esse cognóvit et património paupéribus distribúto Christianórum córpora sepelíre; accersítos gráviter reprehéndit: atque ubi Christum Deum constánter confiténtes, deos autem dæmoniórum inánia simulácra prædicántes videt, virgis cædi jubet. Sed cum verbéribus cogi non possent, ut Jovis simulácrum veneraréntur, immo fortes in fídei veritáte permanérent, ad quartum ab Urbe lápidem secúri feriúntur. Quorum virtútem admirátus Máximus Præfécti cubiculárius, qui eos ad supplícium perdúxerat Christiánum se esse proféssus est, cum multis prætérea Præfécti minístris : qui paulo post

plumbátis contúsi, omnes ex diáboli minístris, Christi Dómini Mártyres evasérunt.

Ubi alia die celebrandum sit, erit sequens

Lectio ix.

Deínde postquam illórum eréxit ánimos, rursum perícula prædícit, illórum mentem érigens, omnibúsque sublimióres reddens. Quid enim ait? Nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Viden, quómodo illos ómnibus superióres reddat, non curas modo, non maledícta, perícula, invídias, sed étiam mortem ómnium terribilíssimam contémnere docens? Neque simplíciter mortem, sed étiam violéntam? Neque dixit, occidémini, sed cum magnificéntia congruénte totum declarávit. Nolíte timére, dicens, ab iis qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere: sed pótius timéte eum qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam: in contrárium vertens sermónem, uti semper facit. Quid enim sibi vult? Timétis mortem, ideóque ad prædicándum segnióres estis? Sed hac de causa pótius prædicáte, quia mortem timétis. Illud enim vere vos a morte erípiet. Nam etiámsi vos interemptúri sunt, meliórem tamen partem non separábunt, etiámsi id totis víribus conéntur. Ideo non dixit: ánimam autem non occídunt; sed, non possunt occídere. Nam etiámsi velint, non separábunt. Itaque si supplícium times, illud longe grávius time. Viden, quómodo non promíttat, se illos a morte liberatúrum esse, sed mori permíttit, majóra largitúrus quam si id non permítteret? Longe enim majus est suadére, ut mors spernátur, quam a morte erúere.

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus post com. Feriæ in Quadrag. fit com. SS. Mart.

DIE 17. APRILIS.

S. Aniceti I, Papæ et Mart.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Anicéti, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Lectio iij.

Anicétus Syrus, Imperatóre Marco Aurélio Antoníno, præfuit Ecclésiæ. Decrévit, ne clérici comam nutrírent. Quínquies mense Decémbri ordinávit Presbyteros decem et septem, Diáconos quátuor, Epíscopos per divérsa loca novem. Vixit in Pontificátu annos octo, menses octo, dies vigínti quátuor. Propter Christi fidem martyrio coronátus, sepúltus est via Appia in cœmetério, quod póstea Callísti appellátum est, décimo quinto Kaléndas Majas.

Te Deum laudámus. 19.

DIE 21. APRILIS.

S. Anselmi, Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

In utrisque Vesperis ad Magnif. Aña. O Doctor... beáte Anselme.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones, Sapiéntiam ómnium de Comm. Doct. (90)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ansélmus Augústæ Prætóriæ in fínibus Itáliæ Gundúlpho et Ermembérga, nobílibus et cathólicis paréntibus natus, a téneris annis assíduo litterárum stúdio, atque perfectióris vitæ desidério, non obscúrum futúræ sanctitátis et doctrínæ spécimen dedit. Et licet juveníli ardóre aliquándo ad sæculi illécebras traherétur, brevi tamen in prístinam viam revocátus, pátria, et bonis ómnibus derelíctis, ad monastérium Beccénse Ordinis sancti Benedícti se cóntulit: ubi emíssa reguléri professióne sub Herluíno Abbáte observantíssimo, et Lanfránco viro doctíssimo, tanto ánimi fervóre, et jugi stúdio in lítteris et virtútibus assequéndis profécit, ut mirum in modum tamquam sanctitátis et doctrínæ exémplar ab ómnibus haberétur.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Abstinéntiæ et continéntiæ tantæ fuit, ut assiduitáte jejúnii omnis pene cibórum sensus

in eo viderétur exstínctus. Diúrno enim témpore in exercítiis monásticis docéndo, et respondéndo váriis de religióne quæsítis, eménso, quod réliquum erat noctis, somno subtrahébat, ut divínis meditatiónibus, quas perénni lacrymárum imbre fovébat, mentem recreáret. Eléctus in Priórem monastérii, ínvidos fratres ita caritáte, humilitáte, et prudéntia lenívit, ut, quos æmulos accéperat, sibi et Deo amícos, máximo cum reguláris observántiæ emoluménto rédderet. Mórtuo Abbáte, et in ejus locum (licet invítus) sufféctus, tanta doctrínæ et sanctitátis fama ubíque refúlsit, ut, non modo régibus et Epíscopis venerationi esset, sed sancto Gregório Séptimo étiam accéptus, qui tunc magnis persecutiónibus agitátus lítteras amóris plenas ad eum dedit, quibus se et Ecclésiam Cathólicam ejus oratiónibus commendábat.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Defúncto Lanfránco Archiepíscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptóre, Ansélmus, urgénte Willélmo Angliæ rege, et instántibus clero ac pópulo, ipso tamen repugnánte, ad ejúsdem Ecclésiæ régimen vocátus, statim (ut corrúptos pópuli mores reformáret) verbo et exémplo prius, dein scriptis et Concíliis celebrátis, prístinam pietátem et ecclesiásticam disciplínam redúxit. Sed cum mox idem Willélmus rex vi et minis Ecclésiæ jura usurpáre tentásset, ipse sacerdotáli constántia réstitit: bonorúmque direptiónem et exsílium passus, Romam ad Urbánum Secúndum se cóntulit: a quo honorífice excéptus, et summis láudibus ornátus est, cum in Barénsi Concílio Spíritum sanctum étiam a Fílio procedéntem contra Græcórum erróрem innúmeris Scripturárum, et sanctórum Patrum testimóniis propugnásset. E vivis Willélmo subláto, ab Henríco rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino, famam non solum miraculórum et sanctitátis (præcípue ob insígnem devotiónem erga Dómini nostri passiónem, et beátam Vírginem ejus Matrem) as-

secútus, sed étiam doctrínæ, quam ad defensiónem christiánæ religiónis, animárum proféctum, et ómnium theologórum, qui sacras lítteras scholástica méthodo tradidérunt, normam cœlitus hausísse ex ejus libris ómnibus appáret.

℟. Iste est qui ante. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Vos estis sal. de Comm. Doct. ij. loco. (94)

In ij. Vesp. fit com. seq.

DIE 22. APRILIS.

SS. Soteris et Caji, Pont. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. (45) præter sequentia.

Aña. Lux perpétua lucébit. ℣. Sancti et.

Oratio.

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Soter, Fundis in Campánia natus, sancívit, ne sacræ vírgines vasa sacra et pallas attíngerent, neve thuris ministério in Ecclésia uteréntur. Idem státuit, ut Christi corpus in Cœna Dómini sumerétur ab ómnibus, iis excéptis, qui propter grave peccátum id fácere prohiberéntur. Sedit in Pontificátu annos tres, menses úndecim, dies decem et octo: martyrio coronátur sub Marco Aurélio Imperatóre, et in cœmetério, quod póstea Callísti dictum est, sepelítur, more majórum, mense Decémbri creátis Presbyteris decem et octo, Diáconis novem, Epíscopis per divérsa loca úndecim.

℟. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

Cajus Dálmata ex génere Diocletiáni Imperatóris, constítuit, ut his Ordinum et honórum grádibus in Ecclésia ad Episcopátum ascenderétur: Ostiárii, Lectóris, Exorcístæ, Acólythi, Subdiáconi, Diáconi, Presbyteri. Hic Diocletiáni crudelitátem in Christiános fúgiens, aliquámdiu in spelúnca delítuit: verum octo post annis una cum Gabíno fratre martyrii corónam consecútus est, cum sedísset annos duódecim, menses quátuor, dies

quinque, creátis mense Decémbri Presbyteris vigínti quinque, Diáconis octo, Epíscopis quinque. Sepúltus est in cœmetério Callísti décimo Kaléndas Maji. Ejus memóriam Urbánus Octávus in Urbe renovávit, dírutam Ecclésiam restítuit, Título, Statióne, et ipsíus relíquiis decorávit.

℟. In servis suis. (49)

Sermo S. Ambrósii Epísc.

Lectio vj. Serm. 22.

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus; et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In iij. Noct. Hom. in Evang Ego sum vitis, vos. de Comm. ij. loco. (54)

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 23. APRILIS.

S. Georgii Martyris. Semiduplex.

Omnia de Communi Mart. temp. Pasch. (45) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui, méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dñum.

Deinde fit com. præc. Aña. Sancti tui. ℣. Pretiósa in. Oratio. Beatórum Mártyrum. 539.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In ij. Noct. Lectiones, Quibus ego. de eodem Comm. ij. loco. (53)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Ego sum vitis vera. de Comm. (49)

Vesperæ de sequenti, com. præc.

DIE 24. APRILIS.

S. Fidelis a Sigmaringa, Martyris. Duplex.

Omnia de Communi Mart. temp. Pasch. (45) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Fidélem, seráphico

spíritus ardóre succénsum, in veræ fídei propagatióne martyrii palma, et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus quæsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide et caritáte confírma; ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dñum.

Et fit com. præc. Aña. Sancti et. ℣. Pretiósa in. Oratio. Deus, qui nos.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Fidélis in óppido Suéviæ Sigmarínga ex honésta Reyórum família natus, ab ineúnte ætáte singuláribus natúræ et grátiæ donis ornátus præfúlsit. Egrégiam quippe sortítus índolem, morúmque óptima imbútus disciplína, dum Fribúrgi philosophíæ et Juris utriúsque láuream eméruit, in schola étiam Christi ad perfectiónis ápicem sédulo virtútum exercítio conténdere cœpit. Nobílium exínde virórum, várias Európæ províncias lustrántium, comes adscítus, eos ad christiánam pietátem sectándam tam verbis quam opéribus excitáre non déstitit. Quinímo in eódem itínere crebris austeritátibus desidéria carnis mortificáre, ac ita seípsum régere stúduit, ut in tanta rerum vicissitúdine nullo unquam visus fúerit iræ motu perturbári. Juris prætérea, et justítiæ strénuus propugnátor, post réditum in Germániam, célebre sibi nomen acquisívit in advocáti múnere, in quo tamen cum fori perícula esset expértus, tutiórem ætérnæ salútis viam íngredi delíberávit, et supérna vocatióne illustrátus, paulo post Ordini Seráphico inter fratres Minóres Capuccínos adscríbi pétiit. ℟. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

Piæ petitiónis compos rédditus, mundi suíque contémptor insígnis, in ipso statim tyrocínio magísque cum solémnis professiónis vota in gáudio spíritus Dómino nuncupásset, in reguläri obsérvántia ómnibus admiratióni fuit, et exémplo. Oratióni máxime, et sacris lítteris vacans, in verbi quoque ministério singulári grátia excéllens, nedum Cathólicos ad meliórem frugem, ve-

rum étiam heterodóxos ad veritátis cognitiónem attráxit. Plúribus in locis cœnóbii præféctus constitútus, prudéntia, justítia, mansuetúdine, discretióne et humilitátis laude, munus sibi demandátum exércuit. Arctíssimæ paupertátis zelátor egrégius, quidquid vel minus necessárium viderétur, e cœnóbio pénitus eliminávit. Inter austéra jejúnia, vigílias, et flagélla salutári seípsum prósequens ódio, in álios amórem, quasi mater in fílios, osténdit. Cum pestífera febris Austríacas militáres cópias dire afflígeret, ipse in extrémis infirmórum indigéntiis ad assídua caritátis offícia toto spíritu incúbuit. In componéndis étiam animórum dissídiis, aliísque próximi necessitátibus sublevándis, consílio, et ópere ádeo præcláre se gessit, ut pater pátriæ merúerit appellári.
℟. In servis suis. (49)

Lectio vj.

Deíparæ Vírginis, et Rosárii cultor exímius, illíus præcípue, aliorúmque Sanctórum patrocínio a Deo postulávit, ut in Cathólicæ fídei obséquium vitam sibi, et sánguinem fúndere licéret. Cumque ardens hoc desidérium in quotidiána Sacri devóta celebratióne magis accenderétur, mira Dei providéntia factum est, ut fortis Christi athléta præses eligerétur illárum Missiónum, quas Congregátio de propagánda Fide pro Rhætia tunc témporis instituerat. Quod árduum munus prompto hilaríque ánimo suscípiens, tanto fervóre exsecútus est, ut plúribus hæréticis ad orthodóxam fidem convérsis, spes non módica effúlserit totíus illíus gentis Ecclésiæ, et Christo reconciliándæ. Prophetíæ dono prædítus futúras Rhætiæ calamitátes, suíque necem ab hæréticis inferéndam sæpius prædíxit. Postquam vero insidiárum probe cónscius, impendénti agóni se præparásset, die vigésima quarta Aprílis anno millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo ad Ecclésiam loci, Sevísium nuncupáti, se cóntulit : ubi ab hæréticis, qui prídie, conversiónem simulántes, eum dolóse ad prædicándum invitáverant, concióne tumultuárie interrúpta,

per vérbera ac vúlnera, eídem crudéliter inflícta, gloriósam mortem magno et álacri corde perpéssus, primítias Mártyrum memorátæ Congregatiónis próprio sánguine consecrávit: plúribus signis, et miráculis exínde clarus, præsértim Cúriæ et Feldkírchii, ubi summa pópuli veneratióne illíus relíquiæ asservántur. ℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de Comm. (49)

Vesp. de seq. com. præc.

DIE 25. APRILIS.

S. Marci Evangelistæ.

Duplex ij. classis.

Omnia de Communi Apost. temp. Pasch. (25) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Marcum Evangelístam tuum, evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti: tríbue, quæsumus; ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne deféndi. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Aña. Sancti. ℣. Pretiósa. Oratio. Deus, qui. 540.

In j. Nocturno Lectiones, Et factum est. ut in Comm. Evang. (22) cum ℟℟. de temp. Pasch. (26)

In secundo Nocturno,

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio iv.

Marcus discípulus et intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ a frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audísset, et probávit, et Ecclésiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assúmpto ítaque Evangélio quod ipse confécerat, perréxit in Ægyptum, et primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam tanta doctrína et vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exémplum sui cógeret. ℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Dénique Philo, disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaizántem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quó-

modo Lucas narrat Jerosólymæ credéntes ómnia habuísse commúnia : sic et ille, quod Alexandríæ sub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexandríæ, succedénte sibi Aniáno.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Tetimónium.

De Expositióne S. Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Homilia 3. lib. 1.

Lectio vj.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia : et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur : per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Designávit Dóminus. de Comm. Evang. (24) cum ℟℟. de temp. Pasch. (27)

Hodie qui non intersunt Processioni Litaniarum, dicant illas privatim post Matutinum cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus, etiam si hoc Festum transferatur in aliam diem.

Si Litaniæ majores occurrant in die Paschatis, transferantur in Feriam iij. sequentem.

In ij. Vesp. fit commem. seq.

DIE 26. APRILIS.

SS. Cleti et Marcellini, Pont. et Mart.
Semiduplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. (45) præter sequentia.

Aña. Lux perpétua.
℣. Sancti et justi.

Oratio.

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio; et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. Si hoc Festum celebretur Feria ij. Rogationum. Lectiones Fratres: Debitóres. (59) et Lectio ix. legitur de Homilia Feriæ. Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat dicta Feria ij., aut in Vigilia Ascensionis, in j. Noct. leguntur Lect. de Comm. illius Sancti extra tempus Pasch: nisi propriæ assignentur, vel ponendum sit initium alicujus Epist. præced. Dñicæ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cletus Románus, patre Æmiliáno, de regióne quinta, e vico Patrício, imperatóribus Vespasiáno et Tito, Ecclésiam gubernávit. Is ex præcépto Príncipis Apostolórum in Urbe vigínti quinque Presbyteros ordinávit. Primus in lítteris verbis illis usus est: Salútem et Apostólicam benedictiónem. Qui Ecclésia óptime constitúta, cum ei præfuísset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno imperatóre, secúnda post Nerónem persecutióne, martyrio coronátus est, et in Vaticáno juxta corpus beáti Petri sepúltus.

℟. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

Marcellínus Románus, ab anno ducentésimo nonagésimo sexto ad annum trecentésimum quartum in immáni imperatóris Diocletiáni persecutióne Ecclésiæ præfuit. Multas pértulit angústias ob ímprobam eórum severitátem, qui eum redarguébant de nímia indulgéntia erga lapsos in idololatríam, quæque causa fuit, ut per calúmniam infamátus fúerit, quasi thus idólis adhibuísset. Verum hic beátus Póntifex in confessióne fídei, una cum tribus áliis Christiánis, Cláudio, Cyríno et An-

tonino, cápite plexus est. Quorum projécta córpora, quum trigínta sex dies jussu Imperatóris sepultúra caruíssent, beátus Marcéllus a sancto Petro in somnis admónitus, cum presbyteris et diáconis, hymnis et lumínibus adhíbitis, honorífice sepeliénda curávit in cœmetério Priscíllæ via Salária. Rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim, dies vigínti tres : quo témpore fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quátuor, Epíscopos per divérsa loca quinque.

℟. In servis suis (49)

Sermo S. Ambrósii Epísc.

Lectio vj. Serm. 22.

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus : Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis; si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt, mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis, vos pálmites. de eodem Comm. ij. loco. (54)

DIE 28. APRILIS.

S. Pauli a Cruce, Conf.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad mystérium Crucis prædicándum sanctum Paulum singulári caritáte donásti, et per eum novam in Ecclésia famíliam floréscere voluísti : ipsíus nobis intercessióne concéde ; ut Passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cœlis : Qui vivis et regnas.

Deinde fit com. S. Vitalis, Mart. Aña. Lux perpétua. ℣. Sancti et.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui beáti Vitális, Mártyris tui, natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dñum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In Feria ij. Rogationum vel in Vigilia Ascensionis Beátus vir. de eodem Comm. ij. loco. (110)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Paulus a Cruce Uvádæ in Ligúria natus, sed e Castellátio prope Alexandríam Statiellórum nóbili génere oriúndus, qua futúrus esset sanctitáte, clarus innótuit miro splendóre qui noctu implévit pariéntis matris cubículum, et insígni augústæ cœli Regínæ benefício, quæ púerum in flumen delápsum a certo naufrágio illæsum erípuit. A primo ratiónis usu Jesu Christi crucifíxi amóre flagrans, ejus contemplatióni prolíxius vacáre cœpit, et carnem innocentíssimam vigíliis, flagéllis, jejúniis, potu in sexta féria ex acéto cum felle mixto, ac dura quavis castigatióne contérere. Martyrii desidério incénsus, exercítui se adjúnxit, qui Venétiis ad bellum Turcis inferéndum comparabátur; cógnita vero inter orándum Dei voluntáte arma ultro réddidit, præstantióri milítiæ óperam datúrus, quæ Ecclésiæ præsídio esse, æternámque hóminum salútem procuráre totis víribus nitetur. Revérsus in pátriam, honestíssimis núptiis. sibíque deláta pátrui hereditáte, recusátis, arctiórem iníre Crucis sémitam, ac rudi túnica a suo Epíscopo índui vóluit. Tum ejus jussu, ob eminéntem vitæ sanctimóniam, et rerum divinárum sciéntiam, nondum cléricus domínicum agrum, máximo cum animárum fructu, divíni verbi prædicatióne excóluit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v

Romam proféctus, theológicis disciplínis rite imbútus, a Summo Pontífice Benedícto Décimo tértio ex obediéntia sacerdótio auctus est. Facta sibi ab eódem potestáte aggregándi sócios, in solitúdinem recéssit Argentárii montis, quo eum beáta Virgo jamprídem invitáverat, veste illi simul osténsa atri colóris, Passiónis Fílii sui insígnibus decoráta, ibíque fundaménta jecit novæ congregatiónis. Quæ brevi, plúrimis ab eo tolerátis labóribus,

præcláris aucta viris, cum Dei benedictióne valde succrévit ; a Sede Apostólica non semel confirmáta una cum Régulis, quas orándo ipse a Deo accéperat, et quarto áddito voto pergrátam domínicæ Passiónis memóriam promovéndi. Sacras Vírgines quoque instítuit, quæ excéssum caritátis divíni sponsi sédulo meditaréntur. Hæc inter, animárum inexháusta aviditáte, ab Evangélii prædicatióne numquam defíciens, hómines pene innúmeros, étiam perditíssimos, aut in hæresim lapsos, in salútis trámitem addúxit. Præsértim Christi enarránda Passióne, mirífica ejus oratiónis vis erat, qua una cum adstántibus in fletum effúsus quælibet obduráta corda ad pœniténtiam scindébat.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Tanta in ejus péctore alebátur divínæ caritátis flamma ut indúsium quod erat cordi própius, sæpe véluti igne adústum, et binæ cóstulæ elátæ apparúerint. Sacrum præsértim fáciens non póterat a lácrymis temperáre : frequénti quoque éxtasi, cum mira intérdum córporis elevatióne frui, vultúque supérna luce radiánte conspiciebátur. Quandóque dum concionarétur, cœléstis vox, verba ei suggeréntis audíta fuit, aut sermo ejus ad plura míllia pássuum intónuit. Prophetíæ et linguárum dono, córdium scrutatióne, potestáte in dæmones, in morbos, in eleménta enítuit. Cumque ipsis Summis Pontifícibus carus ac venerándus esset, servum inútilem, peccatórem nequíssimum, a dæmóniis quoque conculcándum se judicábat. Tandem, aspérrimi vitæ géneris ad longam usque senectútem tenacíssimus, anno millésimo septingentésimo septuagésimo quinto, cum præclára mónita, véluti sui spíritus transmíssa hæreditáte, alúmnis tradidísset, Ecclésiæ sacraméntis, ac cœlésti visióne recreátus, Romæ, qua prædíxerat die, migrávit in cœlum. Eum Pius Nonus Pontífex Máximus in Beatórum, novísque deínde fulgéntem signis, in sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Noct. Hom. in E-

vang. Designávit ut in Comm. Evang. (24) ℟℟. de Conf. non Pont. (106) Pro S. Vitale Martyre.

Lectio ix.

Vitális miles, sanctórum Gervásii et Protásii pater, una cum Paulíno júdice, Ravénnam ingréssus, cum vidísset Ursicínum médicum ob christiánæ fídei confessiónem ductum ad supplícium, páululum in torméntis titubáre, exclamávit : Ursicíne médice, qui álios curáre sólitus es, cave ne te mortis ætérnæ jáculo confícias. Qua voce confirmátus Ursicínus, martyrium fórtiter subívit. Quare Paulínus incénsus, Vitálem comprehéndi jubet, et equúleo tortum atque in profúndam fóveam demérsum, lapídibus óbrui. Quo facto quidem Apóllinis sacérdos, qui Paulínum in Vitálem incitárat, oppréssus a dæmone, clamáre cœpit : Tu me nímium Vitális Christi martyr incéndis : et illo æstu jactátus, se præcipitávit in flumen.

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus fit com. S. Vitalis, Mart. Aña. Fíliæ Jerúsalem. ℣. Pretiósa. Oratio. Præsta. 546.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 29. APRILIS.

S. Petri Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch. (45) præter sequentia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Petri, Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne, martyrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Dómine Jesu. 546.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, Verónæ paréntibus Manichæórum hæresi inféctis natus, ab ipsa pene infántia contra hæreses pugnávit. Puer annórum septem, cum scholas frequentáret, aliquándo a pátruo hærético interrogátus, quid tandem in iis didicísset : Christiánæ fídei Symbolum se didicísse respóndit : neque ullis umquam patris, patruíve blandítiis, aut minis, a fídei constántia dimovéri pótuit. Adolé-

scens Bonóniam studiórum causa venit : ubi a Spíritu sancto ad sublimióris vitæ formam vocátus, Ordinis Prædicatórum institútum suscépit. ℟. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

Magno virtútum splendóre in religióne elúxit : corpus et ánimum ab omni impuritáte ita custodívit, ut nullíus mortíferi peccáti labe se inquinátum umquam sénserit. Carnem jejúniis, et vigíliis macerábat : mentem divínis contemplatiónibus exercébat. In salúte animárum procuránda assídue versabátur : peculiáris grátiæ dono hæréticos ácriter confutábat. Tantam in concionándo vim hábuit, ut innumerábilis hóminum multitúdo ad eum audiéndum conflúeret, multíque ad pœniténtiam converteréntur.

℟. In servis suis. (49)

Lectio vj.

Tanto fídei ardóre incénsus erat, ut pro ea mortem subíre optáret, eámque a Deo grátiam eníxe precarétur. Itaque hærétici necem quam is paulo ante concionándo prædíxerat, illi intulérunt. Nam cum sanctæ Inquisitiónis munus géreret, illum Como Mediolánum redeúntem ímpius sicárius semel atque íterum in cápite gládio vulnerávit : jamque pene mórtuus, symbolum fídei, quam infans viríli fortitúdine conféssus fúerat, in ipso suprémo spíritu pronuntiávit : iterúmque látera mucróne transverberátus, ad martyrii palmam migrávit in cœlum anno salútis millésimoducentésimo quinquagésimo secúndo : quem multis illústrem miráculis Innocéntius Quartus anno sequénti sanctórum Mártyrum número adscrípsit. ℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 30. APRILIS.

S. Catharinæ Senensis, Virg. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (117) præter sequentia.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui beátæ Catharínæ, Vírginis tuæ, natalítia cólimus ; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Sancti et. ℣. Pretiósa in. Oratio. Præsta. 549.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Catharína, virgo Senénsis, piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia, et admirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo a die Cínerum usque ad Ascensiónem Dómini jejúnium perduxísse, sola Eucharístiæ communióne conténta. Luctabátur quam frequentíssime cum dæmónibus, multísque illórum moléstiis vexabátur; æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum et sanctum erat Catharínæ nomen, et úndique ad eam ægróti, et malígnis vexáti spirítibus, deducebántur. Languóribus et fébribus in Christi nómine imperábat, et dæmones cogébat ab obséssis abíre corpóribus.

℟. Propter veritátem. (127)

Lectio v.

Cum Pisis immorarétur, die Domínico refécta cibo cœlésti, et in éxtasim rapta, vidit Dóminum crucifíxum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes: ideóque mystérium advértens, Dóminum precáta, ne cicatríces apparérent; contínuo rádii colórem sanguíneum mutavérunt in spléndidum, et in formam puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes, et cor ejus: ac tantus erat dolor quem sensibíliter patiebátur, ut nisi Deus minuísset, brevi se créderet moritúram. Hanc ítaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit, ut sentíret dolórem illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse cum Dei fámula confessário suo Raymúndo retulísset, ut óculis étiam repræsentarétur, rádios in imagínibus beátæ Catharínæ ad dicta quinque loca pertingéntes, pia fidélium cura pictis colóribus expréssit.

℟. Dilexísti justítiam. (128)

Lectio vj.

Doctrína ejus infúsa, non acquisíta fuit: sacrárum litterárum pro-

fessóribus difficíllimas de Divinitáte quæstiónes proponéntibus respóndit. Nemo ad eam accéssit, qui non mélior abíerit : multa exstínxit ódia, et mortáles sedávit inimicítias. Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclésia dissidébant, et interdícto ecclesiástico suppósiti erant, Aveniónem ad Gregórium Undécimum Pontíficem Máximum profécta est : cui étiam votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, sese divínitus cognovísse monstrávit : deliberavítque Póntifex, ea étiam suadénte, ad Sedem suam Románam personáliter accédere : quod et fecit. Eídem Gregório, et Urbáno Sexto, ejus successóri, acceptíssima fuit, ádeo ut legatiónibus eórum fungerétur. Dénique post innúmera virtútum insígnia, dono prophetíæ, et plúribus clara miráculis, anno ætátis suæ tértio círciter et trigésimo, migrávit ad Sponsum. Quam Pius Secúndus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum número adscrípsit.

℟. Afferéntur regi. (128)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. de Comm (130)

Vesp. de SS. Philippo et Jacobo, Apost. ut infra. 559. cum com. præc.

DOMINICA TERTIA

POST PASCHA.

Patrocinii S. Joseph, Sponsi B. M. V. Conf. Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS.

Aňæ et Capit. de Laud. 558. Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (1)

Hymn. Te Joseph. 488.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ, allelúia.
℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ, allelúia.

Ad Magnif. Aňa. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto, allelúia.

Oratio ut ad Laudes. Et fit com. Dñicæ III. post Pascha. 341.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Joseph Protectóris nostri, allelúia, Ps. Veníte. 2.

Hymn. Te Joseph, 488.

In primo Nocturno.

Aňa. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et ác-

cipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúia. Psalmi trium Noct. de Com. Conf. non Pont. (97) ℣. Confitébor nómini tuo, allelúia. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúia.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 39.

Igitur Joseph ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar, eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægyptius de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens, habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant. Benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit, tam in ædibus quam in agris, cunctam ejus substántiam : nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu. ℟. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens : * Quibus ille respóndit : Ite ad Joseph, allelúia. ℣. Salus nostra in manu tua est : réspice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus.

Lectio ij. Cap. 41. e

Plácuit Pharaóni consílium et cunctis minístris ejus, locutúsque est ad eos : Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph : Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero ? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet ; uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus Phárao ad Joseph : Ecce constítui te super univérsam terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus : vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præ-

cóne, ut omnes coram eo genuflécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægypti.

℟. Fecit me Deus, quasi patrem regis, et Dóminum univérsæ domus ejus :* Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúia. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

Lectio iij. Cap. 41. †

Dixit quoque rex ad Joseph : Ego sum Phárao : absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægypti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum, lingua Ægyptíaca Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth, fíliam Putíphare sacerdótis Heliopóleos. Egréssus est ítaque Joseph ad terram Ægypti (trigínta autem annórum erat, quando stetit in conspéctu regis Pharaónis) et circuívit omnes regiónes Ægypti. Venítque fertílitas septem annórum, et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur ; et cópia mensúram excéderet.

℟. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo :* Insuper osténdit mihi Dñus semen tuum, allelúia. ℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In secundo Nocturno.

Aña. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israel : defúncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri, allelúia.

℣. Réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam, allelúia. ℟. Et pérfice eam, allelúia.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

Serm. 1. de S. Joseph.

Lectio iv.

Omnium singulárium gratiárum alícui rationábili creatúræ communicatárum generális régula est, quod quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu

ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ, et ejus offício necessária sunt, atque illam copióse decórant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph putatívo patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero sponso Regínæ mundi, et Dóminæ Angelórum, qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutrítius, atque custos principálium thesaurórum suórum, scílicet Fílii ejus, et Sponsæ suæ: quod offícium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait: Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me. *Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus, allelúia. ℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

Si cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus, et speciális, per quem, et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscípere digna facta est: sic profécto post eam huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis véteris Testaménti, in qua patriarchális et prophetális dígnitas promíssum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis divína dignátio repromísit. Mérito ígitur figurátur per illum Patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit, quia non solum Ægyptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis panem de cœlo, qui cœléstem vitam tríbuit, cum multa solértia enutrívit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur, protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúia. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio vj.

Profécto dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam, atque subli-

míssimam dignitátem quam illi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tamquam fílius patri suo in cœlis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur : Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere : Intra in gáudium : ut mystice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum, velut abyssus infiníta submérgens. Meménto ígitur nostri beáte Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde: sed et beatíssimam Vírginem, Sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat per infiníta sæcula sæculórum. Amen.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum : * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúia. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In tertio Nocturno.

Aña. Consúrgens Joseph accépit Púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israel, et habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, allelúia.

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, allelúia. ℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 3. d

In illo témpore : Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de cons. Evang.

Manifféstum est illud, quod ait : Ut putabátur fílius Joseph : propter illos dixísse, qui eum ex Joseph, sicut álii hómines nascúntur, natum arbitrántur. Quos autem movet, quod álios progenitóres Matthæus enúmerat, descéndens a David usque ad Joseph, álios autem Lucas, ascéndens a Joseph usque ad David : fácile est ut advértant, duos patres ha-

bére potuísse Joseph: unum a quo génitus, álterum a quo fúerit adoptátus. Antíqua est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi fílios fácerent, quos non ipsi genuíssent. Unde intellígitur Lucas patrem Joseph, non a quo génitus sed a quo fúerat adoptátus, suscepísse in Evangélio suo, cujus progenitóres sursum versus commémorat, donec exíret ad David.

℟. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est; páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúia. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio viij.

Cum enim necésse sit, utróque Evangelísta vera narránte, et Matthæo scílicet, et Luca, ut unus eórum ejus patris oríginem tenéret, qui genúerat; alter ejus, qui adoptáverat Joseph: quem probabílius intellígimus adoptántis oríginem tenuísse, quam eum qui nóluit Joseph génitum dícere ab illo, cujus eum fílium esse narrábat? Matthæus autem dicens: Abraham génuit Isaac, Isaac génuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est, génuit, persevérans, donec in último díceret: Jacob autem génuit Joseph: satis expréssit, ad eum patrem se perduxísse oríginem generántium, a quo Joseph non adoptátus, sed génitus erat. Quamquam si étiam Lucas génitum díceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus, quam ab uno Evangelísta gignéntem, ab áltero adoptántem patrem fuísse commemorátum. Neque enim absúrde quisque dícitur non carne, sed caritáte genuísse, quem fílium sibi adoptáverit. At vero étiam nos, quibus dedit Deus potestátem fílios ejus fíeri, de natúra atque substántia sua non nos génuit, sicut únicum Fílium, sed útique dilectióne adoptávit.

℟. Surge, et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúia. Ut adimplerétur, quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex

Ægypto vocávi Fílium meum. Et. Glória. Et.

Lectio ix. legitur de Homilia Dom. occur. 345.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Jacob autem * génuit Joseph, virum Maríæ, de qui natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúia. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.

2. Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, allelúia.

3. Ascéndit autem * Joseph a Galilæa de civitáte Názareth, in Judæam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, allelúia.

4. Et venérunt festinántes, * et invenérunt Maríam et Joseph, et infántem pósitum in præsépio, allelúia.

5. Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, allelúia.

Capitulum. Gen. 49. d

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum; fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus. Cœlitum Joseph. ut supra. 489.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, allelúia. ℟. Et déxtera tua suscépit me, allelúia.

Ad Benedictus, Aña Joseph, fili David, * noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est, allelúia.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum, elígere dignátus es; præsta, quæsumus: ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis: Qui vivis et regnas.

Et fit com. Dom. 346.

Ad Tertiam.

Capit. Benedictiónes patris tui. ut supra.

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúia, allelúia. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Constítuit. ℣. Confitébor nómini tuo, allelúia. ℟. Quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Gen. 49. c

Deus patris tui erit adjútor tuus, et omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cœli désuper.

℟. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúia, allelúia. Confitébor. ℣. Quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Confitébor. ℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Gen. 49. c

Fílius accréscens Joseph, fílius accréscens et decórus aspéctu: fíliæ discurrérunt super murum.

℟. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúia, allelúia. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Justus. ℣. Plantátus in domo Dómini, allelúia. ℟. In átriis domus Dei nostri, allelúia.

In ij. Vesp. omnia ut in primis.

℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, allelúia ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Fili quid fecísti * nobis sic? Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúia.

Et fit com. Dñicæ. 347.

FESTA MAJI.

DIE 1.

SS. Philippi et Jacobi. Apostolorum.

Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus, Psalmi et alia hic non propria de Comm. Apost. temp. Pasch. (25)

Ad Magnif. Aña. Non turbétur cor vestrum, neque formídet; créditis in Deum, et in me crédite: in domo Patris mei mansiónes multæ sunt, allelúia, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

Com. S. Catharinæ, Aña. Veni. ℣ Diffúsa. Oratio. Da, quæsumus. 550.

AD MATUTINUM.

In j. Noct. si tunc temporis non legitur de Epistola B. Jacobi, ponitur initium ejus Epistolæ ut in Dñica IV. post Pascha. 356. Si autem ea tunc legitur, ponatur de ea, quod illo die contigerit.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Philíppus Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, qui pri-

mum a Christo Dómino vocáti sunt : a quo cum accepísset Nathánael, venísse Messíam in lege promíssum, ad Dóminum dedúctus est. Quam vero Christus eum familiáriter adhibéret, illud fácile declárat, quod gentíles Salvatórem vidére cupiéntes, ad Philíppum accessérunt, et Dóminus cum in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet, sic Philíppum affátus est : Unde emémus panes ut mandúcent hi? Is, accépto Spíritu sancto, cum ei Scythia ad prædicándum Evangélium obtigísset, omnem fere illam gentem ad Christiánam fidem convértit. Postrémo cum Hierápolim Phrygiæ venísset pro Christi nómine cruci affíxus, lapidibúsque óbrutus est, Kaléndis Maji. Ejus corpus ibídem a Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in Basílica duódecim Apostolórum una cum córpore beáti Jacóbi Apóstoli cónditum est.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v.

Jacóbus frater Dómini, cognoménto Justus, ab ineúnte ætáte vinum et síceram non bibit, carne abstínuit, nunquam tonsus est, nec unguénto, nec bálneo usus. Huic uni licébat íngredi in Sancta sanctórum. Idem líneis véstibus utebátur; cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut durítie caméli pellem imitarétur. Eum post Christi ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum creavérunt : ad quem étiam Princeps Apostolórum misit, qui nuntiáret se e cárcere ab Angelo edúctum fuísse. Cum autem in Concílio Jerosólymis controvérsia esset orta de lege et circumcisióne : Jacóbus Petri senténtiam secútus, ad fratres hábuit conciónem, in qua vocatiónem géntium probávit : fratribúsque absèntibus scribéndum esse dixit, ne géntibus jugum Mosáicæ legis impónerent. De quo et lóquitur Apóstolus ad Gálatas : Alium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vj.

Tanta autem erat Jacóbi vitæ sánctitas, ut fímbriam vestiménti ejus certátim hómines cúperent attíngere. Nam is nonagínta sex annos natus, cum trigínta annis illi Ecclésiæ sanctíssime præfuísset, Christum Dei Fílium constantíssime prædicans, lapídibus primum appétitur : mox in altíssimum templi locum addúctus, inde præcipitátus est. Qui, confráctis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum, Deúmque pro illórum salúte deprecabátur his verbis : Ignósce eis, Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Qua in oratióne, gráviter ejus cápite fullónis fuste percússo, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis anno, et juxta templum, ubi præcipitátus fúerat, sepúltus est. Unam scripsit Epístolam, quæ de septem Cathólicis est.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 14.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 67. in Joann.

Erigénda est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Evangélii, quæ modo in nostris áuribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possímus. Ait enim Dóminus Jesus : Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ídeo turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, et in me crédi-

te. Cónsequens est enim, ut si in Deum créditis, et in me crédere debeátis : quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

℟. Ego sum vitis vera et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viij.

Créditis in Deum, et in eum crédite, cui natúra est, non rapína, esse æquálem Deo : semetípsum enim exinanívit, non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens. Mortem metúitis huic formæ servi, non turbétur cor vestrum : suscitábit illam forma Dei. Sed quid est quod séquitur : In domo Patris mei mansiónes multæ sunt : nisi quia et sibi metuébant? Unde audíre debuérunt : Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cum Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri : Non cantábit gallus donec ter me neges?

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt allelúia : *Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicondióres ébore antíquo, sapphíro pulchióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Tamquam ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur : sed cum áudiunt, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt, si quo minus dixíssem vobis : Quia vado paráre vobis locum : a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros : quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, álius álio sánctior : in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Dómine, * osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúia. Ps Dóminus regnávit. 20.

2. Philíppe, * qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

3. Tanto témpore * vo-

bíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.
4. Si cognovissétis me, * et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum allelúia, allelúia, allelúia.
5. Si dilígitis me, * mandáta mea serváte, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Bened. Aña. Ego sum via, véritas et vita, nemo venit ad Patrem, nisi per me, allelúia.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

In ij. Vesp. Añæ de Laud. et reliqua de Comm. Apost. Temp. Pasch. (28)

Ad Magnif. Aña. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque petiéritis, fiet vobis, allelúia, allelúia, allelúia.

Deinde fit com. seq.

DIE 2. MAJI.

S. Athanasii, Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. (73) præter sequentia.

In utrisque Vesperis, ad Magnif. Aña. O Doctor óptime. ℣. Amávit.

Oratio.

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In Feria ij. et iv. Rogationum, Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct. (90)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Athanásius Alexandrínus, Cathólicæ religiónis propugnátor acérrimus, ab Alexándro Epíscopo Alexandríno diáconus factus est: in cujus locum succéssit, quem étiam ántea secútus fúerat ad Nicænum Concílium, ubi cum Arii impietátem repressísset, tantum ódium Arianórum suscépit, ut ex eo témpore ei insídias molíri numquam destíterint. Nam coácto ad Tyrum Concílio magna ex par-

te Arianórum Episcopórum, subornárunt muliérculam, quæ accusáret Athanásium, quod hospítio accéptus sibi stuprum per vim intulísset. Introdúctus ígitur est Athanásius, et una cum eo Timótheus présbyter: qui símulans se esse Athanásium: Ego ne, inquit, múlier, apud te sum diversátus? ego te violávi? Cui illa petulánter: Tu mihi vim attulísti, idque jurejurándo affírmans, júdicum fidem obtestabátur, ut tantum flagítium vindicárent. Qua cógnita fraude, rejécta est mulíeris impudéntia.

℟. Invéni David. (91)

Lectio v.

Arsénium quoque Epíscopum ab Athanásio interféctum Ariáni pervulgárunt: quem dum occúlte détinent, manum mórtui déferunt in judícium, ab Athanásio ad usum mágicæ artis Arsénio amputátam criminántes. At Arsénius noctu aufúgiens, cum se in conspéctu totíus Concílii statuísset, Athanásii inimicórum impudentíssimum scelus apéruit. Quod illi nihilóminus mágicis ártibus Athanásii tribuéntes, vitæ ejus insidiári non desistébant. Quámobrem in exsílium actus, in Gállia apud Tréviros exsulávit. Grávibus deínceps ac diutúrnis sub Constántio Imperatóre, Arianórum fautóre, tempestátibus jactátus, et incredíbiles calamitátes perpéssus, magnam orbis terræ partem peragrávit: ac sæpe e sua Ecclésia ejéctus, sæpe étiam in eámdem et Júlii Románi Pontíficis auctoritáte, et Constántis Imperatóris, Constántii fratris, patrocínio, decrétis quoque Concílii Sardicénsis, ac Jerosolymitáni, restitútus est: Ariánis intérea illi semper inféstis: quorum pertinácem iram, et summum vitæ discrímen fúgiens, in sicca cistérna quinque annis se ábdidit, ejus rei tantum cónscio quodam Athanásii amíco, qui eum clam sustentábat.

℟. Pósui. (92)

Lectio vj.

Constántio mórtuo, cum Juliánus apóstata, qui ei in Império succéssit, éxsules Epíscopos ad suas Ecclésias redíre permisísset, Athanásius Alexandríam revérsus, summo honóre excéptus est. Sed non multo post iísdem Ariánis impellén-

tibus, a Juliáno exagitátus, rursus discédere cógitur. Cumque ab ejus satellítibus ad necem conquireretúr, qua fugiébat navícula convérsa in contráriam flúminis partem, iis qui se insequebántur, ex indústria occúrrit : et quæréntibus, quantum inde abésset Athanásius, respóndit, eum non longe abésse : ítaque illos contrárium tenéntes cursum, effúgit, atque Alexandríam rédiens ibídem usque ad Juliáni óbitum occúltus permánsit. Qui paulo post Alexandríæ ália exórta tempestáte, quátuor menses in patérno sepúlcro delítuit. Ac dénique ex tot tantísque perículis divínitus eréptus, Alexandríæ mórtuus est in suo léctulo, sub Valénte : cujus vita et mors magnis nobilitáta est miráculis. Multa pie et ad illustrándam Cathólicam fidem præcláre scripsit, sexque et quadragínta annos in summa témporum varietáte Alexandrínam Ecclésiam sanctíssime gubernávit.

℟. Iste est qui ante. (92)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Cum persequéntur vos. ut in Festo S. Cyrilli Hierosolymitani 18. Martii. 486.

Vesp. de seq. com. præc.

DIE 3. MAJI.

Inventionis S. Crucis.

Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (1)

Hymnus.

Vexílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere,

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
Paschále quæ fers gáudium,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina,

Te, fons salútis, Trínitas
Colláudet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúia.
℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúia.

Ad Magnif. Aña. O crux, splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis : quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi : dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera : salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam, allelúia, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit com. præc. Aña. O Doctor. ℣. Justum. Oratio. Exáudi. 563.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem crucifíxum. * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Pange lingua. ut in Dominica Passionis. 240.

In primo Nocturno.

Aña. Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget, allelúia. Psalmi de Comm. unius Mart. (30)

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúia.
℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúia.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 3. b

Quicúmque ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim : Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est : quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum : quia scriptum est : Maledíctus omnis, qui pendet in ligno : ut in géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále reserátur lignum : * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit, alle-

lúia, allelúia, allelúia. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio ij. Cap. 2.

Hoc enim sentíte in vobis quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in simillitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis, nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit, allelúia. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

De Epístola ad Colossénses.

Lectio iij. Cap. 2. b

In Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter: et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis: in quo et circumcísi estis circumcisióne non manufácta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi: consepúlti ei in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos cum mórtui essétis in delíctis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta: delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio affígens illud cruci: et exspólians principátus et potestátes, tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit, allelúia, allelúia. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Hélena

Constantíni mater concupiscénti ánimo requisívit. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

Aña. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium, allelúia. Psalmi de Comm. unius Mart. (33)

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúia. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúia.

Lectio iv.

Post insígnem victóriam, quam Constantínus Imperátor, divínitus accépto signo domínicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Héléna Constantíni mater in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosólymam venit; ubi marmóream Véneris státuam in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini passiónis memóriam, post centum círciter octogínta annos everténdam curávit. Quod item fecit ad Præsépe Salvatóris, et in loco Resurrectiónis, inde Adónidis, hinc Jovis subláto simulácro.

℟. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: * Per quem salváti et liberáti sumus, allelúia. ℣. Tuam Crucem adorámus, Dómine, et recólimus tuam gloriósam passiónem. Per.

Lectio v.

Itaque loco Crucis purgáto, alte defóssæ tres cruces érutæ sunt, repertúsque seórsum ab illis Crucis domínicæ títulus: qui cum ex tribus, cui affíxus fuísset, non apparéret, eam dubitatiónem sústulit miráculum. Nam Macárius Jerosolymórum Epíscopus, factis Deo précibus, síngulas cruces cuídam féminæ gravi morbo laboránti admóvit: cui cum réliquæ nihil profuíssent, adhíbita tértia Crux statim eam sanávit.

℟. Dum sacrum pignus cœlitus revelátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta, allelúia, allelúia. ℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reserántur. Adsunt.

Lectio vj.

Héléna, salutári Cruce invénta, magnificentíssimam ibi exstrúxit Ecclésiam, in qua partem

Crucis relíquit thecis argénteis inclúsam, partem Constantíno fílio détulit: quæ Romæ repósita fuit in Ecclésia sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ædibus Sessoriánis. Clavos étiam áttulit fílio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit, ne crux ad supplícium cuíquam adhiberétur: ita res, quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fúerat, veneratióni et glóriæ esse cœpit.

℟. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri, allelúia, allelúia. ℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc. Glória Patri. Tunc.

In tertio Nocturno.

Aña. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúia. Psalmi ut in iij. Nocturno de Communi Virginum. (128)

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúia. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 3.

In illo témpore: Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. II. in Joannem.

Nicodémus ex his erat, qui credíderant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodígia quæ faciébat. Supérius enim hoc dixit: Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus. Quare credidérunt in nómine ejus? Séquitur, et dicit: Vidéntes signa ejus, quæ faciébat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judæórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et iste ergo credíderat in nómine ejus. Et ipse unde credíderat? Séquitur: Nemo enim potest hæc signa fácere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus su-

stínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi, allelúia. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ.

Lectio viij.

Si ergo Nicodémus de illis multis erat, qui credíderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus, quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsis ergo se credit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi credíderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni; ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis. ¶ Inténdat et intélligat cáritas vestra. Si dixérimus catechúmeno: Credis in Christum? Respóndet, Credo, et signat se cruce Christi: portat in fronte, et non erubéscit de cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum: Mandúcas carnem Fílii hóminis? et bibis sánguinem Fílii hóminis: Nescit quid dícimus quia Jesus non se crédidit ei.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis. * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúia. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut. Glória Patri. Ut.

Pro SS. Alexandro I. Papa, Eventio et Theodulo, Mart. ac Juvenale, Episc. Conf.

Lectio ix.

Alexánder Románus, Hadriáno Imperatóre regens Ecclésiam, magnam partem Románæ nobilitátis ad Christum convértit. Is constítuit, ut tantúmmodo panis et vinum in mystério offerrétur; vinum autem aqua miscéri jussit, propter sánguinem et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt: et in Cánone Missæ áddidit: Qui prídie quam paterétur. Idem decrévit, ut aqua benedícta sale admíxto, perpétuo in Ecclésia asservarétur, et in cubículis adhiberétur ad fugándos dæmones. Sedit annos decem, menses quinque, et dies vigínti, vitæ sanctitáte et salutá-

ribus institútis illústris. Martyrio coronátus est una cum Evéntio et Theodúlo presbyteris, sepultúsque est via Nomentána, tértio ab Urbe lápide, eódem in loco ubi secúri percússus fúerat; creátis divérso témpore mense Decémbri presbyteris sex, diáconis duóbus, et Epíscopis per divérsa loca quinque. Eórum córpora póstea in Urbem transláta, in Ecclésia sanctæ Sabínæ cóndita sunt. In eúmdem diem íncidit beáta mors sancti Juvenális Narniénsis Epíscopi: qui cum plúrimos in ea urbe sanctitáte et doctrína Christo peperísset, clarus miráculis in pace quiévit, ibíque honorífice sepúltus est.

Te Deum laudámus. 19.

Si autem hoc Festum venerit Feria ij. Rogat. vel Vigilia Ascens. omittitur Lectio de SS. Mart. et legitur de Homilia Rogat. et de ea fit com. in Laudibus, ac SS. Mart.

Si vero transferatur et non legitur Lectio ix. de Festo Simplici, Lectio viij. dividitur in duas, ut in signo ¶.

AD LAUDES,
et per Horas. Añæ.

1. O magnum pietátis opus! * mors mórtua tunc est in ligno quando mórtua vita fuit, allelúia. Ps. Dñus regnávit. 20.
2. Salva nos, * Christe Salvátor, per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis, allelúia.
3. Ecce Crucem Dómini, * fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúia.
4. Nos autem gloriári * opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, allelúia.
5. Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos Deus noster, allelúia.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus Lustra sex. ut in Dñica Passionis. 245.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúia. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúia.

Ad Bened. Aña. Super ómnia ligna cedrórum tu

sola excélsior, in qua vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti : concéde; ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur : Qui vivis et regnas.

Et fit com. SS. Mart.

Aña. Fíliæ Jerúsalem. ℣. Pretiósa.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus : ut qui sanctórum tuórum Alexándri, Evéntii, Theodúli atque Juvenális natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Fratres : Hoc. ut supra.

℟. br. Hoc signum Crucis erit in cœlo, * Allelúia, allelúia. Hoc. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Hoc. ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúia. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Galat. 6. d

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. br. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, * Allelúia, allelúia. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adorámus. ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúia. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Philip. 2.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, * Allelúia, allelúia. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Omnis. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, allelúia. ℟. Cum Dñus ad judicándum vénerit, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud.

Psalmi, Hymnus et ℣. ut in j. Vesp. 565.

Ad Magnif. Aña. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúia.

Et fit com. seq.

DIE 4. MAJI.

S. Monicæ Viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. (138) præter sequentia.

Aña. Símile. ℣. Spécie.

Oratio.

Deus, mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque intervéntu, peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Mónica, sancti Augustíni duplíciter mater quia eum et mundo et cœlo péperit, maríto mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem agébat: in assíduis vero ad Deum oratiónibus pro fílio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrymas effundébat: quem étiam Mediolánum secúta est: ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad Epíscopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus, et privátis collóquiis cathólicæ fídei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

℟. Propter veritátem.(140)

Lectio v.

Mox in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitíssent, íncidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes intuens, Pónite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Nono autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in Ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est: quod póstea Martíno Quinto Summo Pontífice Romam translátum, in Ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

℟. Dilexísti. (141)

Ex l. 9. Conf. cap. 12.

Lectio vj.

Subdit vero Augustínus de matris morte dísserens : Neque enim decére arbitrabámur funus illud quéstubus lacrymósis gemitibúsque celebráre, quia illa nec mísere, nec omníno moriebátur : hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibúsque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancíllam tuam, conversatiónémque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbito destitútus sum, et líbuit flere de illa et pro illa : et si quis peccátum invénerit, flevísse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis víverem, non irrídeat : sed pótius, si est grandi caritáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui.

℟. Fallax grátia. (141)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 7. b

In illo témpore : Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de verbis Dñi.

De júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua : de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore ; illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur : illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret : Surge qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

℟. Os suum. (142)

Lectio viij.

Tres autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit ? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit : Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros

cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat : sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

℟. Regnum mundi. (142)

Lectio ix.

Quemádmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem : sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit : et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artifícium, et capit intelléctum : ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere : quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum, quia facta sunt : álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 19.

Vesperæ a Capit. de seq. com. præc.

DIE 5. MAJI.

S. Pii V, Papæ et Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Communi Conf. Pont. (73) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem Máximum elígere dignátus es : fac nos ipsíus deféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis ; ut, ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Manum. ℣. Diffúsa. Oratio Deus mœréntium. 573

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis pa-

tiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, et reguláris observántiæ ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ vero, ac theologíæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit : multásque civitátes, non sine vitæ discrímine, ab hæresi tunc grassánte immúnes servávit.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

A Paulo Quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínum et Sutrínum episcopátum promótus, et post biénnium inter Románæ Ecclésiæ presbyteros Cardináles adscríptus fuit. Tum ad Ecclésiam Montis Regális in Subalpínis a Pio Quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam diœcésim lustrávit, rebúsque compósitis, Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat Apostólica libertáte et constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium exspectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in ecclesiástica disciplína restituénda indeféssus labor, in exstirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indefíciens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum.

℟. Pósui. (80)

Lectio vj.

Sélimum Turcárum tyránnum multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis, quam fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo revelánte, cognóvit, suísque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem molirétur, in gravem morbum íncidit. et acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devé-

niens, cum Sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte Undécimo Pontífice Máximo Sanctórum número adscríptus est. ℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (83)

Vesperæ de seq. com. præc.

DIE 6. MAJI.

S. Joannis Apostoli ante portam Latinam.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apost. temp. Pasch. (25) præter seq.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Aña. In ferventis ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia, illæsus exívit, allelúia.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta quæsumus; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Pro com. S. Pii, Aña. Dum esset. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui ad. 575.

In j. Nocturno legitur initium Epistolæ j. B. Joannis, ut in Dñica infra Oct. Ascensionis, 399. nisi eo tempore legatur de libro Apocalypsis, vel de ejus Epistola, tunc enim ponuntur Lectiones eo die occurrentes.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri contra Joviniánum.

Lectio iv. Lib. 1.

Joánnes Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit: et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu: et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget: et post resurrectiónem nuntiánte María Magdaléne, quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlcrum, sed ille præ-

venit : cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent : solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro : Dóminus est.

℟. Lux perpétua. (26)

Lectio v.

Fuit autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta : Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magíster : Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excépto Matthæo, álii ex duódecim Apóstoli non fecérunt : Prophéta vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno Príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus, quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

℟. Virtúte magna.*(26)

Lectio vj.

Sed et ipsum ejus Evangélium multum distat a céteris. Matthæus quasi de hómine íncipit scríbere : Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham: Lucas a sacerdótio Zacharíæ : Marcus a prophetía Malachíæ et Isaíæ. Primus habet fáciem hóminis, propter genealogíam: secúndus fáciem vítuli, propter sacerdótium: tértius fáciem leónis, propter vocem clamántis in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pérvenit, dicens : In princípio erat Verbum et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Isti sunt agni. (26)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20. c

In illo témpore : Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

L. 3. Com. in Matth. c. 20.

Unde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut cum Dóminus díxerit : Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum : et ignomí-

niam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis ? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus : Et tértia die resúrget ; putávit eum múlier post resurrectiónem íllico regnatúrum, et hoc, quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum : et aviditáte femínea præséntia cupit, ímmemor futurórum.
℟. Ego sum vitis. (27)

Lectio viij.

Mater póstulat, et Dóminus discípulis lóquitur : intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum ? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud : Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo : Quid retríbuam Dño pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dñi invocábo. Statímque infert quis iste sit calix : Pretiósa in conspéctu Dñi mors sanctórum ejus.
℟. Cándidi facti. (27)

Lectio ix.

Quæritur, quómodo cálicem martyrii fílii Zebedæi, Jacóbus vidélicet, et Joánnes, bíberint : cum Scriptúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus ecclesiásticas históricas, in quibus fertur, quod et ipse propter martyrium sit missus in fervéntis ólei dólium, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta procésserit, statímque relegátus in Patmos ínsulam sit : vidébimus martyrio ánimum non defuísse, et bibísse Joánnem cálicem confessiónis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit sánguinem.
Te Deum laudámus. 19.
In ij. Vesp. com. seq.

DIE 7. MAJI.

S. Stanislai, Episcopi et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch. (45) præter sequentia.

Aña. Lux perpétua lucébit. ℣. Sancti et.

Oratio

Deus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit : præsta, quæsumus ; ut omnes, qui

ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur effectum. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Stanisláus Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus, et piis paréntibus, qui ántea per annos trigínta stériles, illum a Deo précibus impetrárunt, ab ineúnte ætáte futúræ sanctitátis spécimen dedit. Adoléscens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra cánonum et theologíæ doctrína profécit : Paréntibus mórtuis, amplum patrimónium paupéribus distríbuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia canónicus Cracoviénsis, et concionátor factus a Lampérto Epíscopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus sufficitur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, et præcípue misericórdia in páuperes enítuit.

℟. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

Erat tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quod illíus notam libídinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in judícium coram se vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem Ecclésiæ suæ nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dícere timérent, spondet Epíscopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ante obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, vir Dei toto tríduo jejúniis et oratióni incúmbit : ipso sponsiónis die, post oblátum Missæ sacrifícium, Petrum e sepúlcro súrgere jubet : qui statim redivívus, Epíscopum ad régium tribúnal eúntem séquitur, ibíque rege et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito, et prétio rite sibi ab Epíscopo persolúto, testimónium dicit, atque íterum in Dómino obdormívit.

℟. In servis suis. (49)

Lectio vj.

At Bolesláum frustra sæpe admónitum, Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in Ecclésiam immíttit, ut sanctum Epí-

scopum confódiant : qui ter conáti, occúlta vi tértio divínitus sunt depúlsi. Postrémo ímpius rex Sacerdótem Dei, hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat : corpus membrátim concísum et per agros projéctum, áquilæ a feris mirabíliter deféndunt. Mox Canónici Cracoviénses sparsa membra, noctúrni de cœlo splendóris indício cólligunt, et suis locis apte dispónunt : quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia exstárent. Multis prætérea miráculis servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem : quibus permótus Innocéntius Quartus Summus Póntifex, illum in Sanctórum númerum rétulit. Clemens vero Octávus, Póntifex Máximus, sancti Stanislái festo die in Románum Breviárium relàto, gloriósi Mártyris memóriam dúplici Officio ubíque celebrári jussit.

℞. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis. (49) de eodem Communi.

Vesperæ de sequenti, com. præced.

DIE 8. MAJI.

In Apparitione S. Michaelis Archangeli.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Ps. ut in j. Vesperis de Communi Apost. (1)

Hymnus.

Te splendor, et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat :
Sed éxplicat Victor crucem
Míchael salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio qui a mórtuis
Surréxit ac Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allel. ℞. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: Ignósce, Dómine Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit com. præc. Aña. Sancti et. ℣. Pretiósa. Oratio. Deus, pro. 579.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. Veníte.

Hymnus. Te splendor.

In primo Nocturno.

Aña. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo, allelúia. Ps. 8. Dómine Dóminus noster. 7. Ps. 10. In Dómino confído. 9. Ps. 14. Dómine, quis. 11.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allel. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúia.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 7. c

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur: et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cœlo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor, et virtus omnipoténti Deo, allelúia. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. Audíta.

Lectio ij. Cap. 10.

Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo: et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ deórsum

sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porro viri qui erant mecum, non vidérunt: sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc: et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua: et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini, allelúia. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi; adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Et.

Lectio iij.

Et audívi vocem sermónum ejus: et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel, vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere Dániel: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua: et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus: et ecce Míchael unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo, Dómine, allelúia. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua; quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Míchael Archán-

gele, veni in adjutórium pópulo Dei, allelúia. Ps. 18. Cœli enárrant. 17. Ps. 23. Dómini est terra. 35. Ps. 33. Benedícam Dóminum. 58.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. De manu Angeli, allelúia.

Lectio iv.

Beátum Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuísse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri sanctórum traditióne comprobátur. Quámobrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim Synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem Primo Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio.

℟. Hic est Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelórum: * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cœlórum, allelúia. ℣. Archángelus Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus.

Lectio v.

Factum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet : quem diu conquisítum, in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum confígeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes, ac deínceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni Epíscopum cónsulunt : qui indícto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis, allelúia. ℣. Emítte Dómine. Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

Lectio vj.

Post tríduum Míchael Archángelus Epíscopum monet, in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui, et Angelórum me-

móriam adhibéri. Quare Epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit: Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis offíciis celebráre cœpérunt : qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácius Papa Romæ in summo circo sancti Michaélis Ecclésiam dedicávit tértio Kaléndas Octóbris ; quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.

℟. In témpore illo consúrget Míchael, qui stat pro fíliis vestris : * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud, allelúia. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúia, allelúia. Ps. 95. Cantáte.... cantáte. 119. Ps. 96. Dóminus regnávit, exsúltet. 120. Ps. 102. Bénedic, ánima... et ómnia. 127.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúia. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epísc.
Com. in Matth. can. 18 post initium.

Nonnísi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt ; non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium : quia in ea collocáti, spéciem

humilitátis domínicæ circumferémus.
℟. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est, allelúia. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus. Benedictio. Quorum festum.

Lectio viij.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse ait, veníre scandála: quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset explénda.
℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis, allelúia. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue, qui vere in Dño credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum, et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.
Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúia. Ps. Dóminus regnávit. 20.
2. Dum præliarétur * Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.

3. Archángele Míchael, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas, allelúia.
4. Angeli Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum, allelúia.
5. Angeli, Archángeli, * Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

Capitulum. Apoc. 1.

Significávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœlitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ Triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis,
Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ,
Dírigat actus.

Virgo, dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúia. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúia.

Ad Benedictus. Ant.

Factum est siléntium in cœlo, dum draco commítteret bellum : et Míchael pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúia.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas : concéde propítius ; ut, a quibus tibi mini-

strántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Significávit. ut supra.

℟. br. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúia, allelúia. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. De manu Angeli, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 5. c

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium : Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, * Allelúia, allelúia. Ascéndit fumus. ℣. De manu Angeli. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndit fumus. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, allelúia. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12. b

Factum est prælium magnum in cœlo : Míchael, et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus : et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

℟. br. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, * Allelúia, allelúia. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. In. ℣. Adoráte Deum, allelúia. ℟. Omnes Angeli ejus, allel.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Ps. de Dñica, et loco ultimi, Ps. 137. Confitébor... quóniam audísti. 157.

Hymn. Te splendor. 581.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, allelúia. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúia.

Ad Magnificat. Aña. Princeps gloriosíssime, Míchael Archángele, esto memor nostri : hic, et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei. allelúia, allelúia.

Et fit com. seq.

DIE 9. MAJI.

S. Gregorii Nazianzeni, Episc., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis, Aña. O Doctor... beáte Gregóri.

℣. Amávit eum.

Orátio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti : præsta quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In Feria ij. et iv. Rogationum Lectiones Sapiéntiam. de Communi Doctorum. (90)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius, nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basílio erudítus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitáte florérent, vocáti ad munus prædicándæ evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo fílios peperérunt.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Gregórius ígitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum Epíscopus creátus est, deínde Nazianzénam Ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam Ecclésiam accersítus, cum civitátem hæresum purgátam erróribus ad Cathólicam fidem reduxísset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cum inter Epíscopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens Episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit : Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Naziánzum revérsus, cum illi Ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset,

totum se ad contemplatiónem et scriptiónem divinárum rerum cóntulit. ℟. Pósui. (80)

Lectio vj.

Scripsit autem multa et solúta oratióne, et vérsibus, mirábili pietáte et eloquéntia ; quibus doctórum hóminum, sanctorúmque judício id assecútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis et cathólicæ religiónis régula reperiátur : nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est, sic et oratiónis gravitáte omnes fácile superávit. In iis scribéndi ac legéndi stúdiis, ruri vitam mónachi exércens, Imperatóre Theodósio, ad cœléstem vitam sénio conféctus migrávit.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ. de Comm. Doct. j. loco. (93)

Vesp. a Capit. de seq. com. præc. et SS. Mart.

DIE 10. MAJI.

S. Antonini, Ep. Conf. Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

Oratio.

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur : ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum.

Dein com. præc. Aña. O Doctor. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 589.

Postea fit commemor. SS. Gordiani, et Epimachi, Mart. Aña. Lux perpétua. ℣. Sancti et.

Oratio.

Da quæsumus omnípotens Deus : ut qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Antonínus Florentiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam pueritia egrégium futúræ sanctitátis spécimen exhíbuit. Annum agens sextumdécimum, Religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exínde máximis claráre virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit ; post noctúrnum

brevem somnum primus matutínis précibus áderat : quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certe lectióni, et scriptióni librórum tribuébat: et si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad paríetem páululum declináto cápite, ac tantísper discússo somno, mox sacras vigílias avídius repetébat.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Disciplínæ reguláris sui ipsíus severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritúdine, numquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat : cilício semper usus, et intérdum zona férrea ad vivam cutem incínctus, virginitátem integérrime semper cóluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus consiliórum dicerétur. Adeo autem in eo humílitas enítuit, ut étiam cœnóbiis, ac provínciis præféctus, abjectíssima monastérii offícia demississíme obíret. Ab Eugénio Quarto Florentínus Archiepíscopus renuntiátus, ægérrime tandem, nec nisi Apostólicis minis perterrefáctus, ut Episcopátum accíperet, acquiévit.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

In eo múnere vix dici potest, quantum prudéntia, pietáte, caritáte, mansuetúdine, et sacerdotáli zelo excellúerit. Illud mirándum, tantum ingénio valuísse, ut omnes ferme sciéntias per se nullo adhíbito præceptóre, absolutíssime didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínæ libris sacra Eucharistía, et Unctióne percépta, compléxus Crucifíxi imáginem, mortem lætus aspéxit, sexto Nonas Maji, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens, et post mortem conspícuus, Sanctórum número adscríptus est ab Hadriáno Sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tértio.

℟. Iste est qui ante. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (83

Pro SS. Martyribus.

Lectio ix.

Gordiánus judex, cum ad eum Januárius présbyter, ut conde-

mnarétur, sub Juliáno apóstata ductus esset, ab eódem in christiána fide instrúctus, cum uxóre, et quinquagínta tribus áliis ex eádem família Romæ baptizátur. Quare Præféctus, relegáto Januário, Gordiánum a Clementiáno vicário inclúdi jubet in cárcerem : qui póstea eúmdem Gordiánum vinctum caténis ad se accersítum, cum a fídei propósito deterrére non posset, plumbátis diu cæsum, cápite plecti ímperat. Cujus corpus ante Apóllinis templum cánibus objéctum, noctu a Christiánis via Latína sepelítur in eádem crypta, in quam relíquiæ beáti Epímachi Mártyris translátæ fúerant ab Alexandría : ubi is diu propter Christi confessiónem constríctus in cárcere, postrémo combústus, martyrio coronátus est.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. com. Mart. Aña Fíliæ. ℣. Pretiósa. Orátio. Da, quæsumus. 590.

DIE 12. MAJI.

SS. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. atque Pancratii, Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Mart. T. P. (45) præter seq.

Orátio.

Semper nos, Dómine, Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ atque Pancrátii fóveat, quæsumus, beáta solémnitas : et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Néreus et Achílleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitíllæ, a beáto Petro una cum ipsa, ejúsque matre Plautílla, baptizáti, cum Domitíllæ persuasíssent, ut virginitátem suam Deo consecráret, ab ejus sponso Aureliáno tamquam Christiáni accusáti, ob præcláram fídei confessiónem in Póntiam ínsulam relegántur : ubi ad quæstiónem íterum vocáti, et verbéribus cæsi, mox Tarracínam perdúcti a Minúcio Rufo, equúleo et flammis cruciáti cum constánter negárent, se a sancto Petro Apóstolo baptizátos, ullis torméntis cogi posse, ut idólis immolárent, secúri percússi sunt : quorum córpora ab Auspício, eórum discípulo, et Domitíllæ

educatóre, Romam deláta, via Ardeatína sepúlta sunt.

℟. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

Flávia Domitílla virgo Romána, Titi et Domitiáni Imperatórum neptis, cum sacrum virginitátis velámen a beáto Cleménte Papa accepísset, ab Aureliáno sponso Titi Aurélii cónsulis fílio, deláta quod Christiána esset, a Domitiáno Imperatóre in ínsulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martyrium duxit. Demum Tarracínam dedúcta, íterum Christum confléssa, cum semper constántior apparéret, sub Trajáno Imperatóre, júdicis jussu incénso ejus cubículo, una cum Theodóra et Euphrósyna virgínibus, et collactáneis suis, gloriósi martyrii cursum confécit, Nonis Maji: quarum córpora íntegra invénta, a Cæsário diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum ac Domitíllæ córpora ex diaconía sancti Hadriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum Basílicam tituli Fascíolæ, restitúta sunt.

℟. In servis suis. (49)

Lectio vj.

Pancrátius, in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus, ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martyrii corónam consecútus est: cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum, via Aurélia sepelívit.

℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 4. f

In illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ

Ex hom. 28. habita in Basil. horum SS. MM. in die natali eorum.

Quid est quod régulus Dóminum rogat, ut ad ejus fílium véniat, et tamen ire corporáliter recúsat: ad servum vero centuriónis non invitátur, et tamen se corporáliter ire pollicétur? Ré-

guli fílio per corporálem præséntiam non dignátur adésse, centuriónis servo non dedignátur occúrrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres et divítias venerámur? Redémptor vero noster ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum, despiciénda sunt : et quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt : ad fílium réguli ire nóluit, ad servum centuriónis ire parátus fuit.

℟. Ego sum vitis. (50)

Lectio viij.

Increpáta est ergo supérbia nostra, quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut díximus, quæ circúmstant homínibus, pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Fílius Dei ad fílium réguli : et tamen veníre parátus est ad salútem servi. Certe si nos cujúspiam servus rogáret ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita respondéret, dicens : Non eas, quia temetípsum degéneras, honor tuus despícitur, locus viléscit. Ecce de cœlo venit, qui servo in terra occúrrere non déspicit : et tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus.

℟. Cándidi facti. (50)

Lectio ix.

Nolíte ergo intra vosmetípsos pensáre quod habétis, sed quid estis. Ecce mundus qui dilígitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consístimus, floréntem mundum mentis despéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus contínua, opuléntia in rebus, fœcúnditas in propágine, tranquíllitas in diutúrna pace : et tamen cum in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seípso áruit, et adhuc in córdibus nostris floret. Ubíque mors, ubíque luctus, ubíque desolátio, úndique percútimur, úndique amaritudínibus replémur : et tamen cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdines amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus.

Te Deum laudámus. 19.

DIE 14. MAJI.

S. Bonifacii Martyris.

Aña. Lux perpétua. ℣. Sancti et.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beáti Bonifácii Mártyris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Lectio ij.

Bonifácius, civis Románus, quod cum Aglaë nóbili matróna impudíce versátus esset, tanto illíus intemperántiæ dolóre captus est, ut pœniténtiæ causa se ad conquirénda et sepeliénda Mártyrum córpora contúlerit. Itaque relíctis peregrinatiónis sóciis, cum Tarsi multos propter christiánæ fídei professiónem váriis torméntis cruciátos vidísset, illórum víncula osculátus, eos veheménter hortabátur, ut constánter supplícia perférrent, quod brevem labórem sempitérna réquies consecutúra sit. Comprehénsus ígitur, férreis úngulis excarnificátus est: cui étiam inter mánuum ungues et carnem acúti cálami sunt infíxi plumbúmque liquefáctum in os ejus infúsum. Quibus in cruciátibus ea vox tantum Bonifácii audiebátur: Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, Fili Dei.

Lectio iij.

Mox in ollam fervéntis picis demísso cápite conjéctus est: unde cum inviolátus exísset, ira incénsus judex, eum secúri pércuti jubet. Quo témpore magnus terræmótus factus est, ita ut multi infidéles ad Christi Dómini fidem converteréntur. Eum sequénti die quæréntes sócii, cum martyrio affféctum cognovíssent, quingéntis sólidis ejus corpus redemérunt, et condítum unguéntis, linteísque involútum. Romam portándum curárunt. Quod factum cum ab Angelo Aglaë matróna, quæ et ipsa pœnitens se piis opéribus addíxerat, cognovísset, pródiens óbviam sancto córpori, Ecclésiam ejus nómine ædificávit: in qua corpus sepúltum est Nonis Június, cum ejus ánima prídie Idus Maji apud Tarsum, Cilíciæ urbem, migrásset in cœlum, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes, Aña Fíliæ. ℣. Pretiósa.

DIE 15. MAJI.

S. Joannis Baptistæ de la Salle, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ad christiánam páuperum eruditiónem, et ad juventam in via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptístam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclésia famíliam collegísti: concéde propítius; ut ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriæ tuæ in animárum salúte fervéntes, ejus in cœlis corónæ partícipes fíeri valeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Baptísta de la Salle, Rhemis claro génere ortus, puer adhuc móribus et factis in sortem Dómini se vocándum et sanctimóniæ laude honestándum porténdit. Adoléscens in Rheménsi Académia lítteras ac philosóphicas disciplínas dídicit: quo témpore etsi ob ánimi virtútes et álacre ingénium ac suáve ómnibus carus esset, ab æquálium tamen societáte abhorrébat, ut solitúdini addíctus facílius Deo vacáret. In clericálem milítiam jamprídem cooptátus, sextodécimo ætátis anno inter Rheménses Canónicos adscríptus est. Lutétiam Parisiórum, Theologíæ in Sorbónica Universitáte datúrus óperam, conténdit atque in Sulpitiánum Seminárium adscítus est. At brevi paréntibus orbátus, domum régredi coáctus, fratres educándos suscépit; quod, scientiárum ínterim sacrárum stúdia non intermíttens, óptimo cum fructu præstitit, uti éxitus comprobávit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Sacerdótio demum auctus, qua præstánti fide animíque ardóre primum ad aram fecit, eísdem toto vitæ témpore sacris est operátus. Intérea salútis animárum stúdio incénsus, totum in earúmdem utilitátem sese impéndit. Sorórum a Jesu infánte, puéllis educándis institutárum, régimen suscépit, eásque

non modo prudentíssime est moderátus, sed ab excídio vindicávit. Hinc porro ánimum advértit ad púeros de plebe religióne bonísque móribus informándos, Atque in hoc quidem illum suscitáverat Deus, ut scílicet, nova in Ecclésia sua religiosórum hóminum família cóndita, puerórum, præsértim páuperum, scholis perénni efficacíque ratióne consúleret. Demandátum vero a Dei providéntia munus, per contradictiónes plúrimas magnásque ærúmnas felíciter implévit, fundáta Fratrum sodalitáte, quam a scholis christiánis nuncupávit.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Adjúnctos ígitur sibi hómines in gravi ópere et árduo, apud se primum suscépit: tum aptióri in sede constitútos disciplína sua óptime imbuit iis légibus sapientibúsque institútis, quæ póstea a Benedícto Décimo tértio sunt confirmáta. Ex demissióne ánimi ac paupertátis amóre primum canonicátu se abdicávit omniáque sua bona in páuperes erogávit: quin étiam sérius quod frustra sæpius tentáverat, fundáti a se institúti régimen sponte depósuit. Nihil tamen ínterim de fratrum sollicitúdine remíttens deque scholis ab eo, plúribus jam locis, apértis; impénsius Deo vacáre cœpit. Assídue jejúniis, flagéllis aliísque asperitátibus in se ipsum sæviens, noctes orándo ducébat. Donec virtútibus ómnibus conspícuus, præsértim obediéntia, stúdio divínæ voluntátis impléndæ, amóre ac devotióne in Apostólicam Sedem, méritis onústus, sacraméntis rite suscéptis obdormívit in Dómino annos natus duo de septuagínta. Eum Leo Décimus tértius Póntifex Máximus Beatórum catálogo inséruit; novísque fulgéntem signis anno jubilæi millésimo noningentésimo sanctórum honóribus decorávit.

℟. Iste homo. (104)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

In c. 18. Matth. Hom. 60.

Vidéte, ne áliquem istórum contempséritis parvulórum, quia eórum Angeli Patris mei fáciem semper aspíciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei volúntas est. Ad tuéndos, conservandósque pusíllos diligentióres nos reddit. Pérspicis quam ingéntia in tutélam tenúium mœnia eréxerit, et quantum stúdium, curámque hábeat, ne perdántur, tum quia suprémas despiéntibus eos pœnas státuit, tum quia summam pollicétur mercédem his qui curam eórum suscípiunt, idque tam suo, quam Patris exémplo corróborat.

℟. Iste est qui ante. (106)

Lectio viij.

Dóminum ígitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum, quæ humília, viliáque nímium vidéntur: sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis, atque abjéctus quidem cui administrándum sit, fúerit; quamvis árdua nobis res, atque labóris plena esse videátur, ómnia hæc pro fratris salúte tolerabilióra faciliorâque, oro, videántur: tanto enim stúdio, tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepércerit.

℟. Sint lumbi. (107)

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad salútem, quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum salútem re ipsa desideráre: cum neque nos recte vivámus, neque álios hortémur, quid respondébimus: Quæ nobis spes salútis réliqua erit? Quid majus, quam ánimis moderári, quam adolescentulórum fíngere mores? Omni certe pictóre, omni certe statuário, ceterísque hujúsmodi ómnibus excellentiórem hunc duco, qui júvenum ánimos fíngere non ignóret.

Te Deum laudámus. 19.

In ij. Vesp. com. seq.

DIE 16. MAJI.

S. Ubaldi, Episc. et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

Oratio.

Auxílium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti

Ubáldi, Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ubáldus, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte, et lítteris egrégie est institútus. Jamque adoléscens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacérdos effectus, patrimónium suum paupéribus, et Ecclésiis distríbuit et Canonicórum regulárium Ordinis sancti Augustíni Institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opióne evulgáta, ab Honório Secúndo Summo Pontífice Ecclésiæ Eugubínæ invítus præfícitur, et episcopális consecratiónis múnere decorátur.
℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Ad suam ítaque revértens Ecclésiam, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in omni tamen virtútum génere eo magis eminére cœpit, quo efficácius aliórum étiam salútem verbo et exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestítu moderáto, léctulo áspero et paupérrimo, Crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore circumferébat, dum inexplébili oratiónis stúdio spíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias, et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiónis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.
℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Biénnio ántequam ex hac vita migráret cum diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos córporis cruciátus velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniénte autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis Ecclésiam sibi commíssam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus, ac mi-

ráculis clarus, quiévit in pace : quem Cœlestínus Papa Tértius in Sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípue in effugándis spirítibus immúndis elúcet. Corpus vero per tot sæcula incorrúptum, magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non semel a præsénti discrímine liberávit.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre (83)

Vesperæ de sequenti, cum com. præc.

DIE 17. MAJI.

S. Paschalis Baylon, Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti : concéde propítius ; ut quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur : Qui vivis.

Et fit com. præc. Aña. Amávit eum. ℣. Justum. Oratio ut supra. 598.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Pachális Baylon, paupéribus piísque paréntibus in óppido Turris Formósæ Seguntínæ diœcésis in Aragónia natus, a téneris annis plura dedit futúræ sanctitátis indícia. Sortítus ánimam bonam, ac rerum cœléstium appríme studiósam, puerítiam atque adolescéntiam in gregis custódia transégit : quam ille vivéndi ratiónem ídeo præcípue diligébat, quod humilitáti fovéndæ ac innocéntiæ conservándæ in primis útilem atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coævos et sócios florébat auctoritáte et grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorántiam erúdiens, ac desídiam éxcitans, velut ómnium parens et magíster, máximo stúdio colerétur ac amarétur : Beátus étiam tum a plerísque appellátus.

℟. Honéstum. (103)

Lectio v.

Qui vero in sæculo, terra nempe desérta et inaquósa, ádeo felíciter adoléverat, flos,

convállium, plantátus in domo Dómini, mirum ubíque sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális arrépto vitæ severióris institúto, atque in Ordine Minórum strictióris Observántiæ Discalceatórum cooptátus, exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam, totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei magísque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum, tamquam Seráphicæ perfectiónis exémplar, ipsi quoque provectióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma réputans, árdua quæque et abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, et exercébat humilitáte ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit, atque in servitútem redégit: spíritum vero assídua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad anterióra extendébat.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Deíparam Vírginem, cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tamquam matrem quotidiánis colébat obséquiis, atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga sanctíssimum Eucharistíæ sacraméntum difficile dictu est quam ardénti tenerétur devotiónis afféctu: quem defúnctus étiam in cadávere retinére visus est, dum jacens in féretro, ad sacræ Hóstiæ elevatiónem bis óculos reserávit, et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdem veritátem inter hæréticos públice palámque proféssus, multa et grávia ob eam causam perpéssus est: crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia ab impiórum mánibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amóris delíquio, quo témpore cœléstem illam sciéntiam hausísse créditus est, qua homo rudis et illiterátus de mystériis fídei difficíllimis respondére, atque áliquot étiam libros conscríbere pótuit. Dénique méritis plenus, eádem,

qua prædíxerat hora felíciter migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo, sextodécimo Caléndas Júnii. eódem, quo natus fúerat festo Pentecóstes recurrénte , annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus aliísque virtútibus insígnem , ac miráculis tam in vita, quam post mortem clarum , Paulus Quintus Póntifex Máximus illum beátum appellávit : Alexánder autem Octávus Sanctórum catálogo adscripsit : tandem Leo Décimus tértius peculiárem cœtuum eucharisticórum, item societátum ómnium a Sanctíssima Eucharistía sive quæ háctenus institútæ , sive quæ in pósterum futúræ sunt, Patrónum cœléstem declarávit et constítuit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. (106)

Vesperæ a Capitulo de sequenti com. præc.

DIE 18. MAJI.

S. Venantii Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch. (45) præter sequentia.

Si hoc Festum in utrisque Vesp. habeat solam Commem. tunc Hymnus ad primas Vesp. conjungitur cum Hymno ad Matut. cum conclusione Sit laus Patri. Si vero integras habeat tantum secundas Vesperas, tunc Hymnus Martyr Dei. dicitur ad Matut., Athléta Christi. ad Laudes Hymnus Dum nocte. dicitur in ij. Vesp. Alias dicatur uti infra inscribitur.

IN I. VESPERIS.

Hymnus.

Martyr Dei Venántius,
Lux et decus Camértium,
Tortóre victo et júdice,
Lætus triúmphum cóncinit.

Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus,

Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt Mártyris,
Iræ famísque immémores.

Verso deórsum vértice,
Hauríre fumum cógitur :
Costas utrímque et víscera
Succénsa lampas ústulat,

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus :
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

Oratio.

Deus, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui, triúmpho consecrásti : exáudi preces pópuli tui, et præsta ; ut, qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 600.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

Athléta Christi nóbilis
Idóla damnat Géntium,
Deíque amóre sáucius
Vitæ perícla déspicit.
Loris revínctus ásperis,
E rupe præceps vólvitur:
Spinéta vultum láncinant,
Per saxa corpus scínditur.
Dum membra raptant Mártyris,
Languent siti satéllites :
Signo Crucis Venántius
E rupe fontes élicit.
Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiæ írriga.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Venántius Camers quíndecim annos natus, cum christiánæ religiónis accusarétur apud Antíochum, qui sub Décio Imperatóre Cameríno præerat, in porta civitátis Præsidi se óbtulit : quem ille pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátum, flagris cædi, et vínculis astríngi jussit : sed iis mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore fumo suppósito suspénditur. Ejus constántiam in torméntis demirátus Anastásius Corniculárius, et quod eum ab Angelo íterum solútum, cándida veste supra fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, et a beáto Porphyrio Presbytero cum família baptizátus, paulo post martyrii palmam cum eódem proméruit.
℟. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

At Venántius præsidi sístitur, et ab eo íterum frustra tentátus, ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjícitur, quo Attalus præco míttitur, qui ei dicat, se quoque christiánum fuísse, et ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognovísset, ináne esse fídei comméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit. Quare ad præsidem íterum addúcto omnes contúsi sunt dentes maxillæque confráctæ, atque ita cæsus, in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante júdicem : qui Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans exspirávit.

℟. In servis suis. (49)

Lectio vj.

Quod cum præsidi nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óbjici jussit : qui naturáli feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecérunt : ínterim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie præsidi reférret Porphyrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero præsidem obscuríssima calígine opértum vidísse ; præses ira incénsus, eum íllico cápite plecti ímperat : deínde Venántium per loca vépribus et cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semiánimis relíctus esset mane se íterum præsidi præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur : sed inde étiam divínitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur : ubi milítibus siti æstuántibus, in próxima convállе, ex lápide, in quo et génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus Ecclésia vidére licet, Crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti, in Christum credidérunt : quos omnes præses eo loci una cum Venántio cápite feríri, jussit. Fúlgura et terræmótus eo témpore ita magni

fuére, ut præses aufúgeret : qui paucis tamen post diébus, divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quæ Cameríni in Ecclésia Venántio dicáta, cóndita adhuc sunt.

℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. (49)

AD LAUDES,

Hymnus.

Dum, nocte pulsa, lúcifer,
Diem propínquam núntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.

Nam críminum calíginem
Stygísque noctem dépulit,
Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.

Aquis sacri baptísmatis
Lustrávit ille pátriam :
Quos tinxit unda mílites,
In astra misit Mártyres.

Nunc Angelórum párticeps,
Adésto votis súpplicum :
Procul repélle crímina,
Tuúmque lumen íngere.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus :
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præced. et S. Pudentianæ Virg.

DIE 19. MAJI.

S. Petri Cœlestini, Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Cœlestínum ad summi pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti : concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus præmia perveníre felíciter mereámur. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Sancti et. ℣. Pretiósa. Oratio. Deus, qui. 603.

Postea S. Pudentianæ Virg. Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ Pudentiánæ, Vírginis tuæ, festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectio-

nes de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus a nómine, quo Póntifex est appellátus, Cœlestínus dictus, honéstis catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póstea Cœlestinórum dicta est, sub Régula sancti Benedícti instítuit. Hinc quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret (Románа Ecclésia diu viduáta pastóre) in Petri Cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentíno gáudio cunctos affécit. Cum autem in Pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indéque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino, ejúsque pretiósam mortem Crux præfúlgens in áere ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit: quibus rite examinátis, Clemens Quintus, anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscrípsit.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v. Deridétur. ℣. At contra. de Comm. Conf. non Pont. ij. loco. (111). cum ℟. v. et ℣. de Comm. Conf. Pont. (80)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus. de Communi Apost. ij. loco. (21)

℟. vij. Amávit eum. (83)

℟. viij. Sint lumbi. (84)

Pro S. Pudentiana, Virg.

Lectio ix.

Pudentiána virgo, Pudéntis Románi fília, paréntibus orbáta, cum admirábili pietáte christiánam religiónem cóleret, una cum soróre Praxéde pecúniam ex véndito património redáctam paupéribus distríbuit seque jejúniis et oratiónibus dedit. Cujus étiam ópera tota ejus família, in qua erant nonagínta sex hómines, a Pio Pontífice baptizáta est.

Quod autem ab Antoníno Imperatóre sancítum erat, ne Christiáni públice sacrifícia fácerent : Pius Póntifex in ædibus Pudentiánæ cum Christiánis sacra celebrábat. Quibus illa benígne accéptis, quæ ad vitam necessária essent, suppeditábat. Itaque in his christiánæ pietátis offíciis migrávit e vita, et in sepúlcro patris ad cœmetérium Priscíllæ via Salária sepúlta est, décimo quarto Kaléndas Június.

Te Deum laudámus. 19.

¶ Si hoc festum alicubi alia die celebretur et in illa non occurrat Festum simplex habens Lectionem propriam, Lectio ix. dicitur. Et Paulus. de eodem Comm. Apost. ij. loco. (21)

In Laudibus fit com. S. Pudentianæ, Aña. Símile est. ℣. Diffúsa.

In ij. Vesperis ad Magnificat, Aña Dum esset summus Póntifex.

Et fit com. seq.

DIE 20. MAJI.

S. Bernardini Senensis, Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Aña. Similábo eum viro. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Dómine Jesu, qui beáto Bernardíno, Confessóri tuo, exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti : ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde : Qui vivis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bernardínus Albizésca nóbili Senénsi família ortus, ab ineúnte ætáte non obscúra sanctitátis dedit indícia : nam a piis paréntibus honéste educátus, negléctis puerílibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia, pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni, et beatíssimæ Vírginis cúltui præcípue addíctus. Misericórdia vero in páuperes fuit insígnis : quæ quidem ómnia procedénte témpore, quo mélius posset excólere eórum número adscríbi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Maríæ de Scala Deo insérviunt : unde complúres sanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne, et ægrotántium cura, dum atrox pesti-

léntia grassarétur, incredíbili caritáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes, castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssime custodívit : ádeo ut eo præsénte nemo umquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Gravi morbo tentátus, eóque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit : quo ut sibi viam muníret, ædículam in extréma urbe condúxit : in quam cum sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assídue orans, ut quid sibi sequéndum esset, osténderet; quare divínitus factum est, ut beáti Francísci Ordinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliísque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, et sacrárum litterrárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eídem impósuit : quo humíllime suscépto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope imploráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Cumque ea témpora vítiis criminibúsque redundárent, et cruéntis factiónibus in Itália, divína humánaque ómnia permíxta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu quem semper in ore et in péctore gerébat, collápsam pietátem, morésque, verbo et exémplo, magna ex parte restítuit: quo factum est, ut præcláræ civitátes eum sibi Epíscopum a summo Pontífice postulárent : quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Dénique vir Dei imménsis labóribus exháustus, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscríptis, cum vixísset annos sex ac sexagínta, in Urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit. Quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto, Nicoláus

Quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.
℟. Iste homo.
In iij. Noct. Hom. in Evang. Ecce nos relíquimus de Comm. Abb. (113)

DIE 25. MAJI.
S. Gregorii VII. Papæ et Conf. Duplex.
Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

Oratio.

Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium, Confessórem tuum atque Pontíficem pro tuénda Ecclésiæ libertáte virtúte constántiæ roborásti : da nobis, ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

Deinde com. S. Urbani I. Papæ et Mart. Aña. Lux perpétua. ℣. Sancti et.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti Urbáni, Mártyris tui atque Pontíficis, solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Papa Séptimus ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclésiam. Cum párvulus ad fabri ligna edolántis pedes, jam litterárum ínscius, lúderet, ex rejéctis tamen segméntis illa Davídici eleménta oráculi : Dominábitur a mari usque ad mare : casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Númine, quo significarétur ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus, sub protectióne sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclésiæ libertátem a láicis oppréssam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores veheméntius dolens, in Cluniacénsi monastério, ubi sub régula sancti benedícti austerióris vitæ observántia eo témpore máxime vigébat, mónachi hábitum índuens, tanto pietátis ardóre divínæ Majestáti deserviébat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii Pátribus Prior sit eléctus. Sed divína providéntia majóra de eo disponénte in salútem plurimórum, Cluníaco edúctus Hilde-

brándus, Abbas primum monastérii sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus, sub Summis Pontifícibus, Leóne Nono, Victóre Secúndo, Stéphano Nono, Nicoláo Secúndo, et Alexándro Secúndo præcípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est, sanctíssimi et puríssimi consílii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. A Victóre Papa Secúndo Legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni Epíscopum simoníaca labe inféctum ad sui críminis confessiónem miráculo adégit. Berengárium in Concílio Turonénsi ad iterátam hæresis abjuratiónem cómpulit. Cadáloi quoque schisma sua virtúte compréssit.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Mórtuo Alexándro Secúndo, invítus, et mœrens, unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Maji, anno Christi millésimo septuagésimo tértio, Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei; nam potens ópere et sermóne, ecclesiásticæ disciplínæ reparándæ, fídei propagándæ, libertáti Ecclésiæ restituéndæ, exstirpándis erróribus, et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum ætáte nullus Pontíficum fuísse tradátur, qui majóres pro Ecclésia Dei labóres molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot Províncias a simoníaca labe expurgávit. Contra Henríci Imperatóris ímpios conátus fortis per ómnia athléta impávidus permánsit, seque pro muro dómui Israel pónere non tímuit, ac eúmdem Henrícum in profúndum malórum prolápsum, fidélium communióne regnóque privávit, atque súbditos pópulos fide ei data liberávit.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Dum Missárum solémnia perágeret, visa est viris piis colúmba e cœlo delápsa, húmero ejus dextro ínsidens, alis exténsis caput ejus veláre, quo significátum est, Spíritus sancti afflátu, non humánæ prudéntiæ ratiónibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iníqui Henríci exérci-

tu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo crucis exstínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo Duce Northmánno eréptus, Cassínum se cóntulit; atque inde Salérnum ad dedicándam Ecclésiam sancti Matthæi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitáte sermónem habuísset ad pópulum, ærúmnis conféctus in morbum íncidit, quo se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére: Diléxi justítiam, et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exsílio. Innumerabília sunt, quæ vel fórtiter sustínuit, vel multis coáctis in Urbe Synodis, sapiénter constítuit, vir vere sanctus, críminum vindex, et acérrimus Ecclésiæ defénsor. Exáctis ítaque in Pontificátu annis duódecim, migrávit in cœlum anno salútis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita, et post mortem miráculis clarus, ejúsque sacrum corpus in Cathedráli Basílica Salernitána est honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante. (81) In iij. Noct. Homilia in Evang. Vigiláte. (88)

Pro S. Urbano I., Papa Martyre. Lectio ix.

Urbánus Románus, Alexándro Sevéro imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem: qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam ecclesiásticos et christianórum fratrum, vel indigéntium, convérti: quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor: ac martyrio coronátus sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. com. S. Urbani, Papæ Mart. Aña. Fíliæ. ℣. Pretiósa. Oratio. Da, quæsumus. 609.

Vesp. a Capit. de seq. com. præc. et S. Eleutherii Papæ et Mart.

DIE 26. MAJI.

S. Philippi Nerii, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Philíppum, Confessórem tuum, Sanctórum tuórum glória sublimásti : concéde propítius ; ut cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Dum esset. ℣. Justum. Oratio. Deus, in te sperántium. 609.

Postea S. Eleutherii, Papæ et Mart· Aña. Lux perpétua. ℣. Sancti et.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Eleuthérii, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Philíppus Nérius, piis honestísque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa ineúnte ætáte non obscúra dedit futúræ sanctitátis indícia. Adoléscens, ampla pátrui hereditáte dimíssa, Romam se cóntulit : ubi Philosophía, ac sacris lítteris erudítus, totum se Christo dicávit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus tríduum permánserit. Vigíliis et oratiónibus inténtus, septem Urbis Ecclésias frequénter vísitans, apud cœmetérium Callísti in cœléstium rerum contemplatióne pernoctáre consuévit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum salúte procuránda totus fuit : et in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans, innúmeros pene fílios Christo péperit : quos verbi Dei quotidiáno pábulo, sacramentórum frequéntia, oratiónis assiduitáte, aliísque piis exercitatiónibus enutríri cúpiens, Oratórii Congregatiónem instítuit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v

Caritáte Dei vulnerátus languébat júgiter : tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut, cum intra fines suos continéri

non posset, illíus sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens, aut fervéntius orans, in áera quandóque sublátus, mira úndique luce fulgére visus fuit. Egénos et páuperes omni caritátis offício prosequebátur: dignus, qui et Angelo in spécie páuperis eleemósynam erogáret; et dum egéntibus noctu panem deférret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honóribus semper abhóruit atque ecclesiásticas dignitátes, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssime recusávit.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Prophetíæ dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit: idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex fœtóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, iísque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos, et morti próximos, sanitáti restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cœléstium spiríituum, et ipsíus Deíparæ Vírginis, frequénter fuit apparitióne dignátus: ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cœlum conscéndere vidit. Dénique anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima spíritus exsultatióne peráeto, ceterísque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua prædíxerat hora octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius Décimus quintus mirâculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. (106)

Pro S. Eleutherio Papa et Martyre.

Lectio ix.

Eleuthérius, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis Diáconus, Cómmodo Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Huic inítio Pontificátus súpplices lítteræ venérunt a Lúcio Británnórum

rege ut se ac suos in christianórum númerum recíperet. Quámobrem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem suscíperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discípulus Romam véniens, ab eo benígne accéptus est. Quo témpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecem, dies vigínti tres. Fecit Ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos per divérsa loca quíndecim: sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. com. S. Eleutherii, Aña. Fíliæ Jerúsalem. ℣. Pretiósa Oratio. Infirmitátem. 612.

Vesperæ a Capitulo de sequenti com. præc.

DIE 27. MAJI.

S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

In utrisque Vesperis ad Magnif. Aña. O Doctor óptime..., beáte Beda. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Bedæ Confessóris tui atque Doctóris eruditióne clarífícas: concéde propítius fámulis tuis; ejus semper illustrári sapiéntia et méritis adjuvári. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 612.

Postea S. Joannis, Papæ Mart. Aña. Lux perpétua. ℣. Sancti et.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Joánnis, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones, Sapiéntiam ómnium. de Communi Doct. (90)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Beda présbyter Girvi, in Británniæ et Scótiæ fínibus ortus, septénnis sancto Benedícto Biscópio abbáti Wiremuthénsi educándus trádi-

tur. Mónachus deínde factus vitam sic instítuit, ut dum se ártium et doctrinárum stúdiis totum impénderet, nihil unquam de regulári disciplína remítteret. Nullum fuit doctrínæ genus, in quo non esset diligentíssime versátus ; sed præcípua illi cura divinárum Scripturárum meditátio, quarum senténtiam ut plénius assequerétur, græci hebraicíque sermónis notítiam est adéptus. Tricésimo ætátis anno, abbátis sui jussu sacérdos initiátus, statim, suasóre Acca, Hagulstadénsi epíscopo, sacros explanáre libros aggréssus est : in quo sanctórum Patrum doctrínis ádeo inhæsit, ut nihil proférret nisi illórum judício comprobátum, eorúmdem étiam fere verbis usus. Otium perósus semper, ex lectióne ad oratiónem transíbat ac vicíssim ex oratióne ad lectiónem : in qua ádeo ánimo inflammabátur, ut sæpe inter legéndum et docéndum lácrymis perfunderétur. Ne autem rerum fluxárum curis distraherétur, delátum abbátis munus constantíssime detrectávit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Sciéntiæ ac pietátis laude Bedæ nomen sic brevi cláruit, ut sanctus Sérgius Papa de eo Romam arcesséndo cogitáverit ; quo difficíllimis scílicet, quæ de rebus sacris exórtæ erant, quæstiónibus definiéndis conférret óperam. Emendándis fidélium móribus, fídei vindicándæ atque adseréndæ libros plures conscrípsit : quibus tantum sui apud omnes opiniónem fecit, ut illum sanctus Bonifácius epíscopus et martyr Ecclésiæ lumen prædicáverit, Lanfráncus Anglórum doctórem, Concílium Aquisgranénse doctórem admirábilem díxerit. Quin ejus scripta eo adhuc vivénte, públice in Ecclésiis legebántur. Quod cum fíeret, quóniam ipsum sanctum mínime appelláre licéret, venerábilis título efferébant : qui deínde véluti próprius sequútis étiam tempóribus semper hábitus est. Ejus autem doctrínæ eo vis efficácior erat, quod vitæ sanctimónia religiosísque virtútibus confirmabátur. Quamóbrem discípulos, quos multos et egrégios imbuéndos há-

buit, stúdio et exémplo non lítteris modo atque sciéntiis, sed étiam sanctitáte fecit insígnes.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Ætáte demum et labóribus fractus, gravi morbo corréptus est. Quo cum ámplius quinquagínta dies deténtus esset, consuétum orándi morem Scripturásque interpretándi non intercépit: eo namque témpore Evangélium Joánnis in populárium suórum usum ánglice vertit. Cum autem in Ascensiónis prælúdio instáre sibi mortem persentíret, suprémis Ecclésiæ Sacraméntis muníri vóluit: tum sodáles amplexátus, atque humi super cilício stratus, cum illa verba ingemináret, Glória Patri et Fílio et Spirítui sancto, obdormívit in Dómino. Ejus corpus suavíssimum, uti fertur, spirans odórem, sepúltum est in monastério Girvénsi, ac póstea Dunclínum cum sancti Cuthbérti relíquiis translátum. Eum tamquam doctórem a Benedictínis aliísque religiósis famíliis ac diœcésibus cultum. Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit, et festo ipsíus die Missam et Officium de Doctóribus ab ómnibus recitári decrévit.

℟. Iste homo. (104)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos éstis sal terræ. Quod si sal evanúerit: in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Evang. Vos estis sal terræ.

In terra humána natúra, in sale sapiéntia verbis significátur. Salis enim natúra terra effícitur infructuósa. Unde quasdam Urbes légimus, victórum ira, sale seminátas. Et hoc cónvenit apostólicæ doctrínæ, ut sale sapiéntiæ compéscat in terra humánæ carnis luxum sæculi, aut fœditátem vitiórum germináre. Quod si sal evanúerit; in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt pópuli, propter metum persecu-

tiónum, aut terrórem, amiséritis regna cœlórum, extra Ecclésiam pósiti, inimicórum oppróbria sustinétis non dúbium. ¶ Vos estis lux mundi, id est, vos, quia vera luce illumináti estis, lux eis qui in mundo sunt, esse debétis. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita: id est, apostólica doctrína super Christum fundáta; sive Ecclésia super Christum ex multis géntibus fídei unitáte constrúcta, et caritátis bitúmine conglutináta: quæ sit tuta intrántibus, et laboriósa adeúntibus, habitatóres custódit, et omnes inimícos seclúdit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúia. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ob omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum. Sub módio ergo lucérnam ponit quisquis lucem doctrínæ cómmodis temporálibus obscúrat, et tegit: super candelábrum vero, qui se ita ministério Dei súbjicit, ut supérior sit doctrína veritátis, quam sérvitus córporis. Aliter Salvátor accéndit lucérnam, qui humánæ testam natúræ flamma suæ divinitátis implévit, et hanc super candelábrum, id est Ecclésiam, pósuit, quod in fróntibus nostris fidem suæ incarnatiónis fixit. Quæ lucérna non pótuit sub módio poni, id est, sub mensúra legis inclúdi; nec in sola Judæa, sed in univérso illúxit orbe.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúia. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Joanne Papa. Mart. Lectio ix.

Joánnes Etrúscus, Justíno senióre Imperatóre, rexit Ecclésiam: ad quem proféctus est Constantinópolim auxílii causa quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam; cujus étiam iter Deus miráculis illustrá-

vit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset, factum est, ut dómino póstea remíssus equus, ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitatióne semper deínceps dóminam expúlerit: tamquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quámobrem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli, in áditu portæ Aureæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum Imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, eum venerátus est. Rebus cum Imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit: statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórum Ecclésias ad Cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia et nos quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne Cathólica, quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum Ecclésias reperíre potúimus, Cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit: ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem dies quatuórdecim: ordinátis eo témpore Epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus: quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem et Symmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum: ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, et in Basílica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus fit com. S. Joannis, Papæ Mart. Aña. Fíliæ Jerúsalem. ℣. Pretiósa in. Oratio. Deus, qui nos beáti. 614.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 28. MAJI.

S. Augustini, Ep. et Conf.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Communi

Conf. Pont. (73) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fídei luce illustráre dignátus es: concéde; ut, ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Aña. O Doctor óptime... beáte Beda. ℣. Justum.

Oratio. Deus qui Ecclésiam. 614.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Augustínus Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est anno quingentésimo nonagésimo séptimo, ut gentes illas ad Christum convérteret. Erat eo témpore rex Ethelbértus in Cántio potentíssimus, qui audíta advéntus Augustíni causa, eum cum sóciis Cantuáriam, sui regni metrópolim, invitávit; ibíque manéndi et Christum prædicándi facultátem eídem liberáliter concéssit. Quare sanctus vir prope Cantuáriam oratórium exstrúxit, ubi ipse aliquámdiu consédit, atque Apostólicam vivéndi ratiónem cum suis æmulátus est.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Cœléstis doctrínæ prædicatióne plúrimis firmáta miráculis, ac vitæ exémplo sic insulános illos demúlsit, ut eórum plerósque ad christiánam fidem perdúxerit, ac demum regem ipsum, quem cum innúmero suórum comitátu sacro fonte lustrávit, summa cum lætítia Berthærégiæ uxóris, quæ christiána erat. Olim in Natáli Dómini, cum decem míllibus et ámplius baptísmum in álveo flúminis Eboráci contulísset, quotquot ex iis morbo áliquo affécti erant, cum ánimæ salúte, córporis quoque sanitátem recepísse memóriæ próditum est. Jussu Gregórii ordinátus Epíscopus, sedem Cantuáriæ instítuit in Ecclésia Salvatóris a se erécta, in qua mónachos

óperis sui subsidiários collocávit: et sancti Petri monastérium, quod póstea et a suo nómine dictum est, in suburbánis constrúxit. Idem Gregórius usum Pállii cum facultáte ecclesiásticæ hierarchíæ in Anglia instituéndæ ei concéssit, quo novam étiam operariórum manum misit, nempe Mellítum, Justum, Paulínum, et Rufiniánum.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Dispósitis ejus Ecclésiæ rebus, synodum hábuit Augustínus cum Epíscopis atque Doctóribus véterum Británum, qui in Paschæ celebratióne alíísque rítibus ab Ecclésia Románа jamdúdum dissidébant. Sed cum eos neque Apostólicæ Sedis auctoritáte, neque miráculis movére posset, ut dissídio cessárent, prophético spíritu eis excídium prænuntiávit. Dénique máximis pro Christo exantlátis labóribus, miráculis clarus, cum Mellítum Londinénsi Ecclésiæ præfecísset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cœlum migrávit séptimo Kaléndas Június, Ethelbérto regnánte, ac sepúltus est in Monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium Antístitum et áliquot Regum conditórium fuit. Ejus cultum fervénti stúdio prosequútæ sunt Anglórum gentes, ac Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ejus Officium et Missam ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste est qui ante. (81)

In iij. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Designávit Dóminus. de Comm. Evangelist. (24) cum ℟℟. de Comm. Conf. Pont. (83)

In ij. Vesp. fit com. seq.

DIE 29. MAJI.

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virg.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. (117) præter sequentia.

Aña. Veni, sponsa Christi. ℣. Spécie tua.

Oratio.

Deus, virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, cœléstibus donis decorásti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Maria Magdaléna illustrióri Pazziórum génere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in monastério sanctæ Maríæ Angelórum Ordinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénnium, Deo jubénte, solo pane et aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditáte, atque omni pœnárum génere cruciábat.

℟. Propter veritátem. (127)

Lectio v.

Tanto igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta, diutúrnas et admirábiles éxtases passa est, in quibus et arcána cœléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem muníta, longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelícta, variísque tentatiónibus vexáta: Deo sic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémplar præbéret.

℟. Dilexísti. (128)

Lectio vj.

Caritáte erga próximum singuláriter enítuit: nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis sorórum ministériis, vel inserviéndo infírmis occupáta, quarum aliquándo úlcera lambens sanávit. Infidélium et peccatórum perditiónem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salúte torménta parátum offerébat. Multis ante óbitum annis, univérsis cœli delíciis, quibus copióse affluébat, heróica virtúte renúntians, illud frequénter in ore habébat: Pati, non mori. Tandem longa et gravíssima infirmitáte exháusta, transívit ad sponsum, die vigésima quinta Maji, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita et post mortem miráculis claram, Clemens Nonus

sanctárum Vírginum número adscrípsit ; cujus corpus in præséntem diem incorrúptum conservátur.

℟. Afferéntur Regi. (128)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. (130)

In ij. Vesp. fit com. seq.

DIE 30. MAJI.

S. Felicis I. Papæ et Mart.

Ad Vesp. Aña. Lux perpétua. ℣. Sancti et.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

Felix, Románus, patre Constántio, Aureliáno Imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlcra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset Ordinatiónes duas, et creásset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelítur in Basílica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes, Aña. Fíliæ Jerúsalem. ℣. Pretiósa.

DIE 31. MAJI.

S. Angelæ Mericiæ, Virginis, Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (117) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui novum per beátam Angelam sacrárum Vírginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluísti : da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vívere : ut terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum.

Fit com. S. Petronillæ. Virginis, Aña. Símile est. ℣. Diffúsa est.

Oratio.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Angela Merícia, Decentiáni, Veronénsis Diœcésis óppido, ad Lacum Benácum in ditióne

Véneta, piis orta paréntibus, a prima ætáte virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni muliébri ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam, pulchrámque cæsáriem studióse fœdávit, ut cœlésti dumtáxat animárum Sponso placéret. In ipso autem adolescéntiæ flore paréntibus orbáta, austerióris vitæ desidério, in desértum locum aufúgere tentávit; sed ab avúnculo prohíbita, novit præstáre domi, quod in solitúdine non lícuit. Cilício ac flagéllis frequénter usa, carnem nonnísi infírma valetúdine, vinum in Nativitátis et Resurrectiónis Domínicæ tantum celebritáte, complúres vero dies nihil omníno degustávit. Oratióni dédita brevíssimum humi carpébat somnum: dæmonem vero, sub lucéntis Angeli forma sibi illúdere conántem, agnóvit prótinus, et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis, et hábitum ac régulam Tértii Ordinis sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit.
℟. Propter veritátẽ. (127)

Lectio v.

Nullum pietátis offícium erga próximos omíttens, paupéribus quidquid sibi ex mendicáto victu superésset largiebátur: libénter ministrábat ægrótis, pluráque cum magna sanctitátis fama peragrávit loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel reis véniam impetráret, vel inténsos ínvicem reconciliáret ánimos, vel e vitiórum cœno sceléstos revocáret. Angelórum pane, quem único esuriébat, frequentíssime refécta, tanta caritátis vi ferebátur in Deum, ut sæpius extra sensus raperétur. Sacra Palæstínæ loca summa cum religióne obívit: quo in itínere et visum, quem ad Cydónias appúlsa oras amíserat, eódem regréssa recuperávit, et barbarórum captivitátem, ac naufrágium ímminens divínitus evásit, Romam dénique firmam Ecclésiæ petram veneratúra, et amplíssimæ Jubilæi véniæ percúpida, sedénte Cleménte Séptimo, accéssit; quam Summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summópere: nec ab Urbe ipsam abíre

ante permísit, quam álio cœlitus vocátam agnóvit.
℟. Dilexísti justítiam. (128)

Lectio vj.

Bríxiam ítaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, revérsa, novam ibi vírginum Societátem, sicut cœlésti voce ac visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína, sanctísque vivéndi régulis constítuit, quam sanctæ Ursulæ, invíctæ vírginum ducis, patrocínio ac nómine insignívit: eam vero perénnem futúram morti próxima prædíxit. Tandem prope septuagenária dives méritis evolávit in cœlum, sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi. Cujus cadáver per ipsos trigínta dies inhumátum, flexíbile, ac vivo simíllimum perseverávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abúndat, Sanctórum Relíquias repósito plúrima ad ejus sepúlchrum agi statim cœpére mirácula: quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni; imo sanctus ipse Cárolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Vírginum album referrétur, Bríxiæ palam asséruit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhíbitum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Pontíficum indúltis munítum, Clemens Papa Décimus tértius solémni Decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insígnem, Pius Papa Séptimus, solémni Canonizatióne in Vaticána Basílica perácta, die vigésima quarta Maji, anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.
℟. Afferéntur Regi. (128)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum. (130)

In Laudibus fit com. S. Petronillæ, Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie tua.
Oratio. Exáudi nos. 622.

FESTA JUNII.
DIE 2.

SS. Marcellini, Petri atque Erasmi, Martyrum.

Ad Vesperas, Aña. Lux perpétua. ℣. Sancti et.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni, Petri atque Erásmi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio ij.

Petrus exorcísta, Diocletiáno imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter christiánæ fídei confessiónem missus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri præerat, fíliam a dæmone agitátam liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota família, et vicínos, qui ad rei novitátem concúrrerant, Jesu Christo conciliátos ad Marcellínum presbyterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellínum ad se vocátos aspérius objúrgat; et ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus christiána libertáte respondéret, pugnis contúsum, et a Petro sejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum idem constríngi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cum utríque ex torméntis fides et ánimus crésceret, constánti confessióne et abscísso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

Lectio iij.

Erásmus epíscopus, imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen ínteger et inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constríctus férreis gravissimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deínde Fórmiis a Maximiáno váriis afféctus supplíciis tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta divína virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem martyrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes, Aña. Fíliæ Jerúsalem. ℣. Pretiósa.

DIE 4. JUNII.
S. Francisci Caracciolo, Confessoris.
Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. (96) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Franciscum novi Ordinis Institutórem, orándi stúdio, et pœniténtiæ amóre decorásti : da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere, ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cœléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Franciscus, dictus ántea Ascánius, ex nóbili família Carácciolo in óppido sanctæ Maríæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adoléscens gráviter ægrótans státuit sese prorsus Dei, proximíque mancipáre servítio. Neápolim proféctus, Sacerdótio initiátus, sacróque adscríptus Sodalítio, contemplatióni, lucrandísque animábus se totum devóvit, ac extrémo supplício damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cóntigit autem, ut epistólium álteri destinátum ei per errórem redderétur, quo a piíssimis viris Joánne Augustíno Adórno, et Fabrício Carácciolo ad novi religiósi Institúti fundatiónem vocabátur. Rei novitáte captus, et divínæ voluntátis demirátus consília, álacri ánimo sese illis adjúnxit. Cónditis autem in Camalduléŋsium erémo quo secésserant, novi Ordinis légibus, inde Romam simul proſécti, confirmatiónem a Sixto Quinto impetrárunt, qui eósdem Cléricos Reguláres Minóres appellári vóluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitátibus voto.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Solémni emíssa professióne, ob singulárem ejus in divum Francíscum Assisinátem cultum, Francísci nomen assúmpsit. Adórno biénnio post vita functo, ipse toti Religióni, quamquam invítus, præfícitur : quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpla. Institúti ampli-

ficándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrymis, et jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quam ob rem tértio in Hispániam se cóntulit, peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itínere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim quam conscénderat ab imminénti naufrágio oratiónis præsídio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fíeret, plúrimum laborávit : sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque catholicórum regum Philíppi Secúndi et Philíppi Tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit : quod pari evéntu per Itáliam præstitit.
℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Humilitáte ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus, se lepróso sociáverit, et ecclesiásticas dignitátes a Paulo Quinto sibi oblátas, constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharistíæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat : quod pium exercítium, véluti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constítuit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit caritáte. Prophetíæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána æde in oratióne persísteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et in óppido Agnóni apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letháli febre corréptus, Sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, prídie Nonas Júnii anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio festi Córporis Christi placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum in Ecclésia sanctæ Maríæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta,

honorífice cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos; Pius vero Séptimus Póntifex Máximus, novis fulgéntem signis, anno millésimo octingentésimo séptimo, Sanctórum albo adscrípsit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. de Comm. (106)

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 5. JUNII.

S. Bonifacii, Episc. et Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Mart. temp. Pasch. (45) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem populórum beáti Bonifácii, Mártyris tui atque Pontíficis, zelo ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. supra 626.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bonifácius, ántea Winfrídus appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aversátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimum sæculi illécebris permutáre frustra tentásset, monastérium ingréditur, et sub beáti Wolphárdi disciplína ómnium virtútum ac scientiárum génere imbúitur. Annum agens trigésimum Sacerdótio insignítur, ac verbi divíni prædicátor assíduus, magno animárum lucro hoc in múnere versátur. Attamen regnum Christi adaugére desíderans, contínuo flebat ingéntem multitúdinem barbarórum, qui ignorántiæ ténebris immérsi dæmoni famulabántur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inexstinguíbili ardóre accrésceret, divíno númine per lácrymas et oratiónes exploráto, facultátem a monastérii præpósito obtínuit ad Germánicas oras proficiscéndi.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis. (48)

Lectio v.

Ex Anglia duóbus cum sóciis navem solvens, Dorestádium in Frísiæ óppidum venit. Cum autem bellum gravíssimum inter Frísonum regem Radbódum, et Cárolum Martéllum exarsísset, sine fructu Evangélium prædicávit? quaprópter in Angliam revérsus, ad suum redívit monastérium, cui invítus præfícitur: post elápsum biénnium ex consénsu Epíscopi Vintoniénsis munus abdicávit, et Romam proféctus est, ut Apostólica auctoritáte ad Gentílium conversiónem delegarétur. Cum ad urbem pervenísset, a Gregório secúndo benígne excípitur, pro Winfrído Bonifácius a Pontífice nominátur. In Germániam diréctus, Thuríngiæ Saxoniæque pópulis Christum annuntiávit. Cum intérea Radbódus Frísiæ rex ac infestíssimus christiáni nóminis hostis occubuísset, Bonifácius ad Frísones rédiit, ubi sancti Willibrórdi sócius per triénnium tanto cum fructu Evangélium prædicávit, ut, destrúctis idolórum simulácris, innúmeræ vero Deo Ecclésiæ excitaréntur.

℟. In servis suis. (49)

Lectio vj.

A sancto Willibrórdo ad Episcopále munus expetítus, illud detrectávit, ut prómptius infidélium salúti instáret. In Germániam proféctus, plura Hassórum míllia a dæmonis superstitióne avocávit. A Gregório Pontífice Romam evocátus, post insígnem fídei professiónem Epíscopus consecrátur. Exínde ad Germános redux, Hássiam, et Thuríngiam ab idololatríæ relíquiis pénitus expurgávit. Tanta propter mérita Bonifácius a Gregório Tértio ad dignitátem Archiepiscopálem evéhitur, et tértio Romam proféctus a Summo Pontífice Sedis Apostólicæ Legátus constitúitur: qua insignítus auctoritáte, quátuor Episcopátus instítuit, et várias Synodos celebrávit, inter quas Concílium Leptinénse memorábile est apud Belgas in Cameracénsi Diœcési celebrátum, quo quidem témpore ad Fidem in Bélgio adaugéndam egrégie cóntulit, a Zacharía Papa creátus Moguntínus Archiepí-

scopus, ipso Pontífice jubénte, Pipínum in regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willibrórdi Ultrajecténsem Ecclésiam gubernándam suscépit, primum per Eóbanum, deínde per seípsum, dum ab Ecclésia Moguntína absolútus, Ultrajécti resédit. Frisónibus ad idololatríam relápsis Evangélium prædicáre rursus aggréditur; cumque offício pastoráli occuparétur, a bárbaris et ímpiis homínibus juxta Bornam flúvium cum Eóbano coepíscopo, multísque áliis cruénta cæde perémptus martyrii palma condecorátur. Corpus sancti Bonifácii Mogúntiam translátum, et, ut ipse vivens petíerat, in Fuldénsi Monastério, quod exstrúxerat, recónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit. Pius autem Nonus Póntifex Máximus ejus Officium et Missam ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem: et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Ep.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte c. 2. et 3.

Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitáte cordis quærite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis; ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest. Beáti pacífici: quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat, et ídeo fílii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique fílii similitúdinem patris habére debent.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viij.

Pacífici autem in semetípsis sunt, qui

omnes ánimi sui motus componéntes, et subjiciéntes ratióni, idest, menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum, et excéllens, hoc ímperet, céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis, bestiísque commúnia; atque idípsum, quod excéllit in hómine, id est mens, et rátio subjiciátur potióri, quod est ipsa véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superióri se ipse subjíciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis: hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia: splendórem Deo dedérunt, allelúia: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

De hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui pervérsis, inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam, quæ secúndum Deum est: non áliquid, in illo ædifício labefáctans, sed deficiéntibus máchinis suis innotéscere fáciens, quanta fírmitas intus exstrúcta sit. Ideo séquitur: Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cœlórum.

Te Deum laudámus. 19.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, com. præc.

DIE 6. JUNII.

S. Norberti, Ep. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Norbértum, Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta quæsumus; ut ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te

adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Aña. Sancti et. ℣. Pretiósa in. Oratio. Deus, qui. 623.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Norbértus, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea Imperatóris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus pellícea melóte indútus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in páuperes erogáto semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudísque pédibus et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere et sermóne, innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Cum Laudúni esset, ab epíscopo rogátus, ne a sua diœcési discéderet, desértum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit: ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinem instítuit, divínitus accépta per visum Régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis, in dies magis augerétur ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem Ordo ab Honório Secúndo, aliísque summis Pontifícibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis ædificátis, mirífice propagátus est.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Antvérpiam accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæresim profligávit. Prophético spíritu, et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, ecclesiásticam disciplínam, præsértim cœlibátum, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium Secúndum egrégie adjúvit: et Romam cum áliis epíscopis proféctus, schisma

Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis et Spíritu sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii.

℟. Iste est qui ante. (81)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Comm. j. loco. (83)

DIE 9. JUNII.

SS. Primi et Feliciani, Martyrum.

Ad Vesperas, Aña. Lux perpétua. ℣. Sancti et.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári : quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Lectio ij.

Primus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur : quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad Prætórem addúcti, cum christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt : ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affíxis stípiti mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi Prætor vocátum ad se Primum sic affátur : Vides, quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris et grátiæ.

Lectio iij.

Cui Primus : Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam, quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martyrio disjúngar. Quo dicto excánduit prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes : qui prostráti ad eórum génua, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duó-

decim míllia hóminum convenissent, quingénti cum suis famíliis christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus prætor, eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus.19.

In Laudibus, Aña. Fíliæ Jerúsalem. ℣. Pretiósa in conspéctu.

DIE 10. JUNII.

S. Margaritæ, Reginæ Scotorum, Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. (138) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátam Margarítam regínam exímia in páuperes caritáte mirábilem effecísti: da ut ejus intercessióne et exémplo, tua in córdibus nostris cáritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Margaríta, Scotórum regína, patérno Angliæ Regum, matérno Cæsarum sánguine claríssima, illústrior, adhuc fuit christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exsulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo, Anglórum rege, ad patérni regni fastígium vocabátur, in Angliam venit: mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ líttore solvens, vi tempestátis expúlsa, seu vérius divínæ providéntiæ consílio, dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo tértio Scotórum regi egrégiis ejus dótibus capto, nupsísset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus trigínta, quibus regnávit annis, toti regno mirífice prófuit.

℟. Propter veritátē. (140)

Lectio v.

Inter regáles delícias corpus afflictatiónibus, ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatiónibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima, et cœnóbia partim ex íntegro exci-

távit, partim resarcívit, et sacra supelléctili, ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliórem frugem, et ad simília suis exercitatiónibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et felíciter educávit, ut eórum pleríque, quemádmodum et Agatha mater, et Christína soror, sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univérsi demum regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eisque mores christiána pietáte dignos restítuit.

℟. Dilexísti justítiam. (141)

Lectio vj.

Nihil tamen æque in illa mirábile fuit, ac flagrantíssima cáritas erga próximos, præsértim egénos, quorum numerósis grégibus non modo stipem áffatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotídie matérna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancíllæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovére, solémne hábuit. His porro, aliísque piis súmptibus non régias tantum vestes, et pretiósa monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit ærárium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miráculum acerbíssimis dolóribus, ánimam seméstri córporis ægrotatióne purgátam, auctóri suo quarto Idus Június réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, et Cleméntis Décimi auctoritáte in Scótiæ patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssime cólitur.

℟. Fallax grátia. (141)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. de Comm. (142)

Vesperæ de sequenti, cum com. præc.

DIE 11. JUNII.

S. Barnabæ Apostoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apost. temp. Pasch. (25) præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus,

dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Et fit commem. præc. Aña. Manum. ℣. Diffúsa. Oratio. Deus, qui beátam. 634.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 13. f

Cum dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum, et coléntium advenárum, Paulum et Bárnabam : qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant his, quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus et Bárnabas dixérunt : Vobis oportébat primum loqui verbum Dei : sed quóniam repéllitis illud, et indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus : Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Beátus vir qui métuit Dóminum, allelúia : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In.

Lectio ij.

Audiéntes autem Gentes gavísæ sunt, et glorificábant verbum Dómini : et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulíeres religiósas et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam : et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio et Spíritu sancto.

℟. Tristítia vestra, allelúia, * Convertétur in gáudium, allelúia, allelúia. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio iij. Cap. 14.

Factum est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum, et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum, et Græcórum copiósa multitúdo. Qui

vero incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa et prodígia fíeri per manus eórum.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia, * Mors Sanctórum ejus, allelúia. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bárnabas Levítes, Cyprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur, ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spíritu sancto plenus habebátur.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum ; gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v.

Proféctus inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, christiánæ fídei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt : ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo caritátis offício, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus rediérunt Antiochíam.

℟. Vírtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dñi nostri, allelúia, allelúia. ℣. Replétí quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia

verbum Dei. Testimónium.

Lectio vj.

Cum autem Antiochíæ in Ecclésia cum céteris Prophétis et Doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dño deservírent, dixit Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum : ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémo Bárnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum : ibíque círciter séptimum Nerónis annum, tértio Idus Június, ad Apostólici múneris laudem martyrii corónam adjúnxit. Ejus corpus, Zenóne Imperatóre, repértum est in ínsula Cypro, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscríptum.

℟ Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes, *Repléti sunt claritáte, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 34. in Matth.

Cum Dóminus omnem sollicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur, ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea

ne qui ea passúri erant súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio viij.

Jam vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali juberet : non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens. Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite . quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum : (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem :) sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur : et quamvis illæ sint in médio lupórum et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia, * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Majus certe atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere : præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus : étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus : quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus. 19.

In ij. Vesperis fit com. sequentis, ac SS. Basilidis et Soc. Mart.

DIE 12. JUNII.

S. Joannis a S. Facundo, Confessoris.

Duplex sed a modum simplicis recolendum.

In j. Vesp. Aña Similábo eum viro sapiénti qui ædificávit domum suam supra petram, allelúia.

℣. Amávit eum, Dóminus et ornávit eum, allelúia.
℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

Oratio.

Deus, auctor pacis, et amátor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidéntes componéndi grátia decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde ; ut in tua caritáte firmáti nullis a te tentatiónibus separémur. (Per Dóminum.)

Deinde com. SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mart. Aña. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúia.
℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Oratio.

Sanctórum Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii, quæsumus Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant : et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum.

Pro S. Joanne a S. Facundo. Lectio ix.

Joánnem Sahagúni in Hispánia nóbili génere natum, paréntes cum diu prole caruíssent, piis opéribus, et orationibus a Deo impetrárunt. Ab ineúnte ætáte egrégium futúræ sanctitátis spécimen dedit : nam e loco superióri ad céteros púeros crebro verba faciébat, quibus eos ad virtútem et Dei cultum hortabátur, eorúmque dissídia componébat. In pátria mónachis sancti Facúndi Ordinis sancti Benedícti primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur. Dum iis óperam daret, curávit pater, ut párochus Ecclésiam administráret : quod munus júvenis nullis ratiónibus addúci pótuit, ut retinéret. Inter familiáres Epíscopi Burgénsis adscríptus, ob spectátam ipsíus probitátem íntimus ei fuit, ab eóque Présbyter, et

Canónicus factus, multis beneficiis auctus est. Sed relícta aula Epíscopi, ut Deo quiétius servíret, ómnibus Ecclésiæ provéntibus abdicátis, se cuídam sacéllo addíxit, ubi Sacrum quotídie faciébat, ac de rebus divínis magna cum auditórum ædificatióne frequénter concionabátur. ¶ Póstea studiórum causa Salmánticam proféctus, in célebre collégium divi Bartholomæi cooptátus, Sacerdótis munus ita exércuit, ut simul optátis stúdiis incúmberet, et in sacris étiam conciónibus assídue versarétur. Cum vero in gravíssimum morbum incidísset, arctióris disciplínæ voto se obstrínxit : quod ut rédderet, cum prius cuídam páuperi pene nudo ex duábus, quas tantum habébat vestes, meliórem dedísset, ad cœnóbium sancti Augustíni severióri disciplína tum máxime florens se cóntulit : in quo admíssus, obediéntia, ánimi demissióne, vigíliis, ac oratióne provectióres anteíbat. Triclínii cura cum ipsi demandáta esset, vini dolíolum, ipso attingénte, ómnibus mónachis per annum abúnde suffécit. Exácto tyrocínii anno Præfécti jussu munus concionándi suscépit. Salmánticæ id témporis ádeo cruéntis factiónibus divína, humánaque ómnia permíxta erant, ut síngulis propémodum horis cædes fierent, et ómnium órdinum, ac præsértim nobílium sánguine non viæ solum, et fora, sed templa étiam redundárent. ¶ At Joánnes tum conciónibus tum privátis collóquiis cívium ánimos demúlcens, ad tranquillitátem urbem redúxit. Virum príncipem gráviter offéndit, quod illíus in súbditos sævítiam increpásset. Qua de causa équites duos immísit, qui eum in itínere confóderent. Jamque ad ipsum propinquáverant, cum stupóre divínitus immísso, simul cum equis immóbiles stetérunt, donec ad pedes sancti viri provolúti, scéleris véniam precaréntur. Ipse quoque princeps, repentíno terróre percúlsus, jam de salúte desperáverat, cum, revocáto Joánne, facti pœnitens incolumitáti rédditus est. Factiósi étiam hómines, cum eum fústibus péterent bráchiis diriguére, nec ante réd-

ditæ vires, quam delícti véniam præcaréntur. Christum Dóminum, dum Sacrum fáceret, præséntem contuéri atque ex ipso divinitátis fonte cœléstia mystéria hauríre sólitus. Abdita cordis inspícere, ac futúra raro evéntu præsagíre frequens illi fuit; fratrísque fíliam septénnem mórtuam excitávit. Dénique mortis die prænuntiáto, et Ecclésiæ Sacraméntis devotíssime suscéptis, extrémum diem clausit multis ante, et post óbitum miráculis gloriósus. Quibus rite probátus, Alexánder Octávus Sanctórum número eum adscrípsit.

Te Deum laudámus. 19.

Si vero Festum S. Joannis celebretur alia die, dicitur Lectio sequens, Pro SS. Basilide et Soc. Mart. Lectio ix.

Basílides, Cyrínus, Nabor et Nazárius, Románi mílites, nóbiles génere et virtúte illústres, christiána religióne suscépta, cum Christum Dei Fílium Diocletiáno Imperatóre prædicárent, ab Aurélio præfécto Urbis comprehénsi, et ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes, missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cum súbito claríssima lux obórta ómnium óculis, qui ibídem essent cárcerem collustrásset; illo cœlésti splendóre commótus Marcéllus custódiæ præpósitus, multíque álii, Christo Dómino credidérunt Verum pósteа e cárcere emíssi ab Imperatóre Maximiáno, cum ejus étiam negléсto império, unum Christum Deum et Dóminum in ore habérent, scorpiónibus cruciáti íterum conjiciúntur in víncula: unde séptimo die edúcti, et ante pedes Imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisióne inánium deórum, Jesum Christum Deum constantíssime confiténtes. Quámobrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, a Christiánis honorífice sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus fit com. S. Joannis, Aña. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, alle-

lúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Postea SS. Basilidis, etc. Mart. Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúia.

In ij. Vesperis pro S. Joanne, Aña. Hic vir despíciens mundum, * et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu, allelúia. ℣. Justum dedúxit.

DIE 13. JUNII.

S. Antonii de Padua, Confessoris.

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

In Vesperis, Aña. Similábo eum. ℣. Amávit eum.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Deus, beáti Antónii, Confessóris tui, solémnitas votíva lætíficet : ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

In Laudibus, Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúia. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

In ij. Vesp. Aña. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu, allelúia. ℣. Justum dedúxit.

DIE 15. JUNII.

SS. Viti, Modesti, atque Crescentiæ, Martyrum.

In Vesperis, Aña. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia. ℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, sanctis Martyribus tuis Vito, Modésto atque Crescéntia intercedéntibus : supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere ; ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

In Laudibus, Aña. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die so-

lemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia.
℟. Mors sanctórum ejus, allelúia.

DIE 18. JUNII.

SS. Marci et Marcelliani, Martyrum.

In Vesperis, Aña. Lux perpétua.
℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia.
℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci, et Marcelliáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

In Laudibus, Aña. Fíliæ. ℣. Pretiósa. ut supra.

DIE 19. JUNII.

S. Julianæ de Falconeriis, Virginis.

Duplex sed ad modum Simplicis recolendum.

In Vesperis, Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúia.
℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúia.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúia.

Oratio.

Deus, qui beátam Juliánam Vírginem tuam extrémo morbo laborántem, pretióso Fílii tui Córpore mirabíliter recreáre dignátus es: concéde quæsumus; ut, ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti, ac roboráti, ad cœléstem pátriam perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit com. SS. Gervasii et Protasii, Mart. Aña. Lux perpétua. ℣. Sancti et justi.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Pro S. Juliana ad Laudes, Aña. Símile est. ℣. Diffúsa.

Pro SS. Mart. Aña. Fíliæ. ℣. Pretiósa.

Pro S. Juliana in ij. Vesp. Aña. Veni sponsa. ℣. Diffúsa.

Commune Sanctorum

De Vigiliis Apostolorum tempore Quadrag. nihil fit in Officio, sed commem. in Missa tantum. Temp. Paschali vero sive in Officio, sive in Missa nihil fit. Cum igitur Lectiones de Homilia iis assignatæ Vigiliis numquam prædictis temporibus legendæ sint, hic propterea omittuntur.

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM

extra tempus Paschale.

IN I. VESPERIS.

Aña. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Aña. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum

testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :
Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.
Aña. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.
Aña. Vos amíci mei estis, * si fecéritis, quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.
Glória, et divítiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.
Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.
Aña. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ præcípio vobis, dicit Dñus.
Aña Beáti pacífici, * beáti mundo corde ; quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Beáti pacífici, beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Aña. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d

Fratres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguläri lápide Christo Jesu.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

Exsúltet orbis gáudiis :
Cœlum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina :
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt :
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Aña. Tradent enim vos * in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. In omnem terram * exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum

sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper :

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Aña. Clamavérunt justi, * et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit et Dñus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi et Dñus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima ; * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Aña. Constítues * eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum :* dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem :* proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto,* circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Lect. de Script. positæ in Comm. Sanctorum leguntur, quando annotantur in Proprio Sanct. per Annum, et quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lect. de Script. sed tantum de Homilia, et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola j. beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 4.

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium : et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dñus :* Estó-

te ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me, et Apóllo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnátis: et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum. Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo: sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur enim. Glória Patri. Dábitur enim.

In secundo Nocturno.

Aña. Príncipes populórum * congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dñus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Aña. Dedísti hereditátem * timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60.

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam, * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Aña. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum

déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos ; * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Hom. 30. in Evang. post medium.

Lectio iv.

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spiríituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, vo-

lántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.
Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus : et post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Certe iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant : Petrus magna auctoritáte respóndet : Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia

ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Aña. Exaltabúntur * córnua justi.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus:* quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum ; * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Aña. Exaltabúntur córnua justi.

Aña. Lux orta est * justo, rectis corde lætítia.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dñi * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Lux orta est justo, rectis corde lætítia.

Aña. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes, * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos : qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus : * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣ Jube, domne Bened. Evangélica léctio. Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d.

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. in Matth. cap. 19

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat: et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt; sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Benedictio. Cujus vel Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum, accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru; et inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sæculi voluptátes: isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et de-

dit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna ; operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam : non intelligéntes, quod si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo ; ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet, quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymn. Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Ps. Dñus regnávit. 20.

2. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3. Vos amíci mei estis * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4. Beáti pacífici, * beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

5. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Fratres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguári lápide Christo Jesu.

Hymnus.

Exsúltet orbis gáudiis :
Cœlum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum Júdices
Et vera mundi lúmina :
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,

Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Aña. Vos qui reliquístis * ómnia et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Jam. ℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 5. b.

Per manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues eos. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues eos. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 5. g.

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Aña. Jurávit Dñus, * et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et

non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Jurávit Dñus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Aña. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Aña. Dirupísti, Dómine * víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

Crédidi propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dñe, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea:* tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Dirupísti, Dómine, víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Aña. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

In converténdo Dñus captivitátem Sion : facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Aña. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Aña. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Psalmus 138.

Dómine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo ? * et quo a fácie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti re-

nes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam : * et super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Aña. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amici tui, Deus.

Capit. Fratres, jam. (15)

Hymnus. Exsúltet, et

℣. Annuntiavérunt. (15)

Ad Magnif. Aña. Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum.

II. ALIÆ LECTIONES PRO APOSTOLIS.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio iv. Ante med.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis : et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ

Christus, quia in duódecim portis Christus : et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est números. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos. (10)

Lectio v.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet : et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba : Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis : unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est : implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia : unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis. (11)

Lectio vj.

Et ídeo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt : sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent : quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt : Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos : ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt. (11)

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Lectio vij. Cap. 19. d.

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.
Hom. in nat. S. Benedicti.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum : habébit enim thesáurum non deficiéntem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit, id est, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.
℟. Isti sunt qui vivéntes in carne. (14)

Lectio viij.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros, sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.
℟. Isti sunt viri. (14)

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat : Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária ? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apo-

stolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 21.

LECTIONES

PRO EVANGELISTIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℞. Ecce ego mitto. (7)

Lectio ij.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium. et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℞. Tóllite jugum. (8)

Lectio iij.

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℞. Dum stetéritis. (8)

In secundo Nocturno.
De Expositióne S. Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.
Lectio iv. Hom. 3. l. 1.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem nisi notítia: et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora subleván tur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Vidi conjúnctos. (10)

Lectio v.

Quatuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat? hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat: hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus: hoc quod Matthæus, Joánnes, et Lucas. Si quæras quid Lucas: hoc quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit. Quatuor ergo fácies uni sunt: quia notítia fídei qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces. ℟. Beáti estis. (11)

Lectio vj.

Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia íta-

que una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.
℟. Isti sunt. (11)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos : et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt : quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit : quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus, quam inter duos, cáritas habéri non potest. Nemo enim própie ad semetípsum habére caritátem dícitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.
℟. Isti sunt qui. (14)

Lectio viij.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscípitur.
℟. Isti sunt viri. (14)

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit.

Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 19.

COMMUNE

APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM.

Tempore Paschali.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (1)

Hymnus.

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat :
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem exclusive.

¶ Ab Ascensione autem usque ad Pentecosten loco supradicti Versus dicatur sequens :

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia.
℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dñe, et ætérnitas témporum, allelúia.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Tristes.

In primo Nocturno.

Aña. Stabunt justi * In magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, allelúia.

Sub una tantum Aña in quolibet Noct. dicuntur Ps. ut in Comm. Apost. (4)

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia.
℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Exáudi Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones in quolibet Nocturno, ut in proprio annotatur.

℟. j. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúia : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In. Benedictio. Unigénitus Dei.

℟. ij. Tristítia vestra, allelúia, * Convertétur in gáudium, allelúia, allelúia. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur. Benedictio. Spíritus sancti.

℟. iij. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia, * Mors Sanctórum ejus, allelúia. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

In secundo Nocturno.

Aña. Ecce * quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter Sanctos sors illórum est, allelúia.

Ps. de Comm. Apost. (9)

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

℟. iv. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et. Bened. Christus perpétuæ.

℟. v. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium. Benedictio. Ignem sui.

℟. vj. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúia, alle-

lúia. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In tertio Nocturno.

Aña. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia. Psalmi ut in Comm. Apost. (12)

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

℟. vij. Ego sum vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui. Bened. Cujus vel Quorum festum cólimus.

℟. viij. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et. Benedictio. Ad societátem.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sancti tui, * Dñe, florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. In cœléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, allelúia : et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

3. In velaménto * clamábant Sancti tui, Dómine, allelúia, allelúia, allelúia.

4. Spíritus et ánimæ * justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúia, allelúia.

5. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capitulum. Sap. 3.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus.

Paschále mundo gáudium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.
In carne Christi vúlnera
Micáre tamquam sídera
Mirántur, et quidquid vident,
Testes fidéles prædicant.
Rex Christe clementíssime,

Tu corda nostra pósside :
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.
Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu, gáudium ;
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúia.

Ad Bened. Aña. Fíliæ Jerúsalem, * veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia.

Ad Tertiam.

Capit. Stabunt justi.

℟. br. Sancti et justi in Dómino gaudéte, * Allelúia, allelúia. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sancti. ℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo computáti sunt inter Fílios Dei : et inter sanctos sors illórum est.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúia, allelúia. Lux. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lux. ℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allel.

Ad Nonam.

Capitulum. Rom. 8. c

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúia, allelúia. Lætítia. ℣. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lætítia. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Aña. Sancti tui. cum reliquis de Laudibus. Psalmi ut in ij. Vesperis de Comm. Apost. (16)

Capit. Stabunt justi. et Hymn. Tristes erant. (25)

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Sancti et justi * in Dómino gaudéte, allelúia : vos

elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

COMMUNE

UNIUS MARTYRIS

Extra Tempus Paschale.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus, Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (1)

Capitulum. Jac. 1. b

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Aña. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortẽ, et a verbis impiórum non tímuit ; fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dñum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dñum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártyrum Dñum,* Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Deus. (29)

In primo Nocturno.

Aña. In lege Dñi * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. In lege Dñi fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña. Prædicans* præcéptum Dñi, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Prædicans præcéptum Dñi, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Voce mea * ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dñum. clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dñus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dñe. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster. Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in Festo Mart. et Pont.

In Festo autem Mart. non Pont. leguntur quæ inferius positæ sunt in Comm. plur. Mart. (59)

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 20. d

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tem-

pus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dño Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. ℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna Fundátus. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam, vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.
℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Fílii hóminum, * scitóte; quia Dñus Sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dño. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Fílii hóminum, scitóte, quia Dñus Sanctum suum mirificávit.

Aña. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dñe deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Aña. In univérsa terra * glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos

tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

Aña. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Serm. 44. de Sanctis.

Lectio iv.

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit : cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt : induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur : patiéntia Mártyris ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Coronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia : mancipáta est

ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit : et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta : Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea, et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Contemplabátur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia : et ea enarráre non suffíciens, admirándo clamábat : Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium : et si míllies poscet mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promereri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dómi-

nus pane vitæ et intelléctus et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Justus Dñus, * et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dñus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Habitábit * in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et

super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dñe in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14. f

In illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 37. in Evang.

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris.

Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia: Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári? ℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa. Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur nisi qui legítime certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et sorores, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. ℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dñus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis sex SS. Mart. Pont. Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini et Pontiani. ℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in

sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum Magíster dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo. Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Qui mihi minístrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4. Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

5. Volo, Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. Jac. 1. b

Beátus vir, qui suffert tentatiónem, quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Invícte Martyr únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito, Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Aña. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus ; ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur: Per Dóminum.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens, Deus : ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Beátus. supra.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 15.

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus ut supra. Psalmi ut in j. Vesp. Apost. et loco ultimi Ps. Crédidi. (17)

Capit. et Hymnus ut in j. Vesperis.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Aña. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

II. ALIÆ LECTIONES PRO UNO MARTYRE.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio iv. Serm. 21.

Príncipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat : qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum : qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia : qui loquátur juste, et non audiátur : qui loquátur plena salútis, et impugnétur : ut possit dícere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine : impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis : impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit. (35)

Lectio v.

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum ? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus : et, Beátus vir, qui timet

Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis,
℟. Desidérium. (36)

Lectio vj.

Pone ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?
℟. Stola jucunditátis índuit. (36)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Evang.

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.
℟. Coróna áurea. (39)

Lectio viij.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra : hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua : sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet : valde autem multum est abnegáre quod est.

℟ Hic est vere. (39)

Lectio ix.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris : quia quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta ? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 19.

III. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10. c.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur ; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Com. in Matth. can. 10. post medium.

Dóminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet ; et ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas : quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine : et quod in aure

audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse : sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.
℟. Coróna áurea. (39)

Lectio viij.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fidei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt prædicári jussit in lúmine : ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio, audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum : non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est : sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ, et córporis sit potéstas.
℟. Hic est vere. (39)

Lectio ix.

Nolíte timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor : quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit : negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset : eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cœlis confiténdum : qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus 19.

COMM. MARTYRUM

Tempore Paschali.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laud. Ps. ut in j. Vesp. Apost. (1)

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,

Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudũ pábula
Imbúta felle députans
Pervénit ad cœléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem.

¶ Ab Ascensione autem usque ad Pentec., loco supradicti Versus dicatur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia;
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúia.
℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Lux perpétua * lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia.

Oratio, si non adsit propria, sumitur de Comm. unius vel plur. Mart. extra tempus Paschale.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúia. Ps. Veníte exsultémus.

Hymnus pro uno Mart. Deus, tuórum, ut supra.

Pro pluribus Martyribus.
Hymnus.

Christo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera :
Sanguis sacrátus fúnditur ;
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus.

In primo Nocturno.

Aña. Stabunt justi * in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúia.

Sub una tantum Aña dicuntur Psalmi cujuslibet Nocturni.

Psalmi pro uno et plur. Mart. Beátus vir. Quare fremuérunt. (30) Dómine quid. (31)

℣. Sancti et justi in Dño gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones j. Noct. de Scriptura, quæ occurrit temp. Paschali in Officio de Tempore, vel quando non adsunt, de Communi unius vel plur. Mart. extra tempus Paschale.

℟. j. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúia : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi. In. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

℟. ij. Tristítia vestra, allelúia, * Convertétur in gáudium, allelúia, allelúia. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra. Convertétur. Benedictio. Spíritus sancti grátia.

℟. iij. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia,

* Mors Sanctórum ejus, allelúia. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

In secundo Nocturno.

Aña. Ecce * quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter Sanctos sors illórum est, allelúia.

Pro uno Mart. Psalmi Cum invocárem. (33) Verba mea. (34) Dómine, Dóminus noster. (34)

Pro plur. Mart. Psalmi Dómine, quis habitábit. (60) Consérva. (61) Dómini est terra. (62)

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio iv. Serm. 22.

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus : et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus : Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis : si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo. ℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Annuntiémus, inquam, sanctis Martyribus Domínicæ Paschæ grátiam : ut, dum sepultúræ illíus prædicámus reseráta claustra, et horum sepúlcra reseréntur : dum corpus illíus mórtuum dícimus tepéntibus venis súbito viguísse, horum quoque membra jam frígida immortalitátis calóre foveántur. Eadem enim rátio Mártyres súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitæ. Scriptum est enim in Psalmo : Notas

mihi fecísti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris : ut qui, dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

℟. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Ignóta enim erat ante Christi advéntum via vitæ, quæ nullíus adhuc resurgéntis fúerat temeráta vestígio. At ubi Dóminus resurréxit, nota facta, solo attríta est plurimórum. De quibus sanctus Evangelísta ait : Multórum córpora sanctórum surrexérunt cum eo, et introiérunt in sanctam civitátem. Unde cum Dóminus in resurrectióne sua díxerit, Notas mihi fecísti vias vitæ: póssumus et nos jam dícere Dómino : Notas fecísti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me dócuit fidem, misericórdiam, justítiam, castitátem. His enim pervenítur itinéribus ad salútem.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúia. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In. Glória Patri. In.

In tertio Nocturno.

Aña. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia.

Pro uno Mart. Psalmi. In Dómino confido. Dómine, quis. Dómine, in virtúte tua. (37)

Pro plur. Mart. Psalmi. Exsultáte justi. (63) Benedícam Dóminum. (65) Deus noster refúgium et virtus. (66)

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 15. c.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis :

Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 80. in Joannem.

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui. Benedictio. Cujus vel Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem : quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit : Ego sum vitis vera : ab illa se útique discérnit, cui dícitur : Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allel. allel. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et. Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Ego sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id, quod ait : Ego et Pater unum sumus : et ipse agrícola est : nec talis, quales sunt, qui ex-

trínsecus operándo éxhibent ministérium : sed talis ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat : sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum : unde ipse et Pater unum sunt : et si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sancti tui, Dómine, * florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.

2. In cœléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, allelúia : et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

3. In veleménto * clamábant Sancti tui, Dómine, allelúia, allelúia, allelúia.

4. Spíritus et ánimæ * justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúia, allelúia.

5. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere,
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia.

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus :

Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia.
℟. Mors Sanctórum ejus, allelúia.

Ad Bened. Aña. Fíliæ Jerúsalem, * veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia.

Ad Tertiam.

Capit. Stabunt. supra.

℟. br. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, * Allelúia, allel. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sancti. ℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dñe, * Allelúia, allelúia. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lux. ℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Rom. 8. c

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúia, allelúia. Lætítia. ℣. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lætítia. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus, Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. et loco ultimi, Ps. Crédidi. (17)

Capitulum. Stabunt. (45)

Hymnus pro uno Mart. Deus, tuórum. (45)

Pro pluribus Mart. Hymn. Rex gloriióse. (46)

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum ejus, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Sancti et justi, * in Dómino gaudéte, allelúia: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

II. ALIÆ LECTIONES PRO MARTYRIBUS

Tempore Paschali.

In secundo Nocturno.

De Epístola S. Cypriáni, Epíscopi et Mártyris, ad Mártyres et Confessóres.

Lectio iv. Lib. 2. Ep. 6.

Quibus ego vos láudibus prædicem, fortíssimi Mártyres? Robur péctoris vestri, et perseverántiam fídei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ duríssimam quæstiónem : nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mítteret.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Vidit admírans præséntium multitúdo cœléste certámen, certámen Dei, certámen spiritále, prælium Christi : stetísse servos ejus voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem sæculáribus nudos, sed armis fídei ardéntis armátos. Stetérunt torti torquéntibus fortióres : et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sæviens diu plaga repetíta, quamvis rupta compáge víscerum torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis exstíngueret, qui flammas et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret.

℟. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

O quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum : sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu sancto

loquénte ad nos páriter et monénte : Pretiósa est in conspéctu Dómini mors Justórum ejus. Pretiósa mors hæc est, quæ emit immortalitátem prétio sui sánguinis, quæ accépit corónam de consummatióne virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in tálibus servis suis et pugnávit, et vicit protéctor fídei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere qui sumit : certámini suo ádfuit, præliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúia. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In. Glória Patri. In.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 15.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis, vos pálmites : qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tr. 81. in Joann. sub med.

Ne quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse a semetípso pálmitem ferre, cum dixísset : Hic fert fructum multum : non ait. Quia sine me parum potéstis fácere ; sed, Nihil potéstis fácere. Sive ergo parum, sive multum, sine illo fieri non potest sine quo, nihil fieri potest : quia etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agrícola, ut plus ásserat. Tamen nisi in vite mánserit, et víxerit de radíce, quantúmlibet fructum a semetípso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset : tamen istam grátiam palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui. Benedíctio. Cujus vel Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Verum quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut et mors in potestáte sit líberi arbítrii : Si quis in me, inquit, non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Ligna ítaque vitis tanto sunt contemptibilióra si in vite non mánserint, quanto gloriosióra, si mánserint. Dénique sicut de his étiam per Ezechiélem Prophétam Dóminus dicit, præcísa nullis agricolárum úsibus prosunt, nullis fabrílibus opéribus deputántur. Unum de duóbus pálmiti cóngruit, aut vitis, aut ignis : si in vite non est, in igne erit : ut ergo in igne non sit, in vite sit. ℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia, splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Si manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint : quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónvenit Christo : Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénum a salúte? Aliud quippe vólumus quia sumus in Christo : et áliud vólumus quia sumus adhuc in hoc sæculo. De mansióne namque hujus sæculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus, quod nobis non expedíre nescímus. Sed absit ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit quando pétimus, nisi quod éxpedit nobis.

Te Deum laudámus. 19.

IN COMMUNI

Confessorum, Virginum et non Virginum, et Dedicationis Eccl. atque in Festis B. M. V. tempore Paschali, Officium fit ut inferius in aliis temporibus : sed additur unum Allelúia. in fine ad Invitat. Añas, ℣℣. et ℟℟. Similiter et in ℟℟. post Lectiones Nocturnorum ante versum (℟℟. vero br. Horarum dicunturea, quæ in prædictis Communibus ij. loco ponuntur, ut infra); et tres Psalmi dicuntur in quolibet Noct. sub prima Aña illius Nocturni.

COMMUNE PLURIMORUM MARTYR.

extra tempus Pasch.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. (68)

Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (1)

Capitulum. Sap. 3.

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Sanctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia :
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit ;
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu, Rex bone Cœlitum.

Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera :
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium :
Non murmur résonat, non quærimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera præparas ?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, únaque, póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Aña. Istórum est enim * regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Christo profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Secus decúrsus aquárum * plantávit víneam justórum, et in lege Dñi fuit volúntas eórum.

Psalmus 1.

Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque

peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dñi fuit volúntas eórum.

Aña. Tamquam aurum* in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me :* Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Aña. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dñum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8. c

Fratres : Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi : si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secún-

dum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum : quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumphâles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et. Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (Sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : æstimáti sumus sicut oves occisiónis). Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Dabo Sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dñum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Sanctis, qui in

terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Aña. Sancti qui sperant in Dño, * habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Serm. 47. de Sanctis.

Lectio iv.

Quotiescúmque fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitándo accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum, exhortatiónes sunt martyriórum : ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui, Dómine,

mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis : et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit ; ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus apóstolus prædicat, dicens? Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite. ℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei. moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Sed dicit áliquis : Et quis est qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi ! Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dñum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dñum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde. Audiet Petrum apóstolum admonéntem : Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus. ℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dñus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

In tertio Nocturno.

Aña. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

Exsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dñi cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet:* cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum:* qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Aña. Tradidérunt * cór-

pora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini:* et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dñi in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dñus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dñus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Tradidérunt cór-

pora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Aña. Ecce merces * Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster, Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dñum est merces eórum.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 21. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 35. in Evang.

Dóminus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt quæ

prævidéntur : et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri : opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Quia. Benedictio. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cœlo, et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur : et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis : quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis,* Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem. Benedictio. Ad societátem.

Sequens ℟. dicitur post viij. vel ij. Lectionem in Festo plur. Mart. fratrũ.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes. Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbatiónis dicta sint,

opórtet ut eórum considerationem bréviter per síngula perstringámus : quia necésse est, ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum : erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper : erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum : erit fames, ecce sterílitas terræ : terrorésque de cœlo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur : et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur : ut impleátur quod dícitur : Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Omnes sancti, * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martyrii. Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Cum palma * ad regna pervenérunt sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4. Mártyres Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum,

5. Mártyrum chorus * laudáte Dñum de cœlis.

Capitulum. Sap. 3. c

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia :
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Aña. Vestri

capílli cápitis * omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro plur. Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices,

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius: ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Justórum. (60) ℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam.

Capitulum. Sap. 10. d

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte. ℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Sap. 3. b

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis: et regnábit Dóminus illórum in perpétuum. ℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dñum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi. ℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS.

Aña 1. Isti sunt sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas. Ps. ut in j. Vesp. Apost. et loco ult. Ps. Crédidi. (17)

Aña 2. Sancti per fidem

* vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Aña 3. Sanctórum velut áquilæ * juvéntus renovábitur : florébunt sicut lílium in civitáte Dñi.

Aña 4. Abstérget Deus* omnem lácrymam ab óculis sanctórum, et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam prióra transiérunt.

Aña 5. In cœléstibus regnis * sanctórum hábitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Capitulum et Hymnus ut in primis Vesp. (56)

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Aña. Gaudent in cœlis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

II. ALIÆ LECTIONES PRO PLURIBUS MART.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis. Chrysóstomi.

Lectio iv. S. 1. de Mart. t. 3.

Nemo est qui nésciat Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Deo pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis, virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur : ut, dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris : quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide : ut Christo præstánte, dimicáre, et víncere hostem possímus; ut, parta victória, cum iísdem sanctis in regnis cœléstibus triumphémus. ℟. Sancti tui. (62)

Lectio v.

Quis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis : eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum Sanctis præmia divína retríbuat. ℟. Vérbera. (63)

Lectio vj.

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti : sic et laborándo fortióres et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit : nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes : habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles. ℟. Tamquam. (63)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 6. c

In illo témpore : Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in Lucam Cap. 6. post initium.

Advérte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret ? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos : in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit : ut usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cœléstis. ℟. Propter. (67)

Lectio viij.

Beáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus : sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles : ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi : et man-

dátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei. (67)

Lectio ix.

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum: quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus. 19.

III. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam. c. 52.

De hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázimis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter. (67)

Lectio viij.

Verum quod séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini

ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant : ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Sancti mei. (67)

Lectio ix.

Duo autem sunt génera persecutórum : unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque instituére volens Salvátor, et supra ab hypócrisi Pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére : quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véniunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest : vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus : quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus. 19.

COMMUNE

CONFESSORIS PONTIF.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laud. (84) Ps. ut in j. Vesp. Apost. (1)

Capitulum. Eccli. 44. c

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus quod indicant in Proprio litteræ m. t. v. dicatur :
Hac die lætus méruit suprémos
Laudes honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,

Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.
Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Aña. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus.

In utrisque Vesperis ad Magnificat.

Aña. O doctor óptime,* Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo, ætérnæ salútis, beátum N. minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confessórum Dñum,* Veníte adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. (73)

In primo Nocturno.

Aña. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

Aña. Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dñi constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuéruntGentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Aña. Beátus iste sanctus, qui confísus est in

Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dñe. ℣. Jube, domne. Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3.

Fidélis sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum ; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum ; fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque taléntа tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Benedictio. Unigénitus.

De Epístola ad Titum.

Lectio ij. Cap. 1. b

Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes; vaníloqui, et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟ Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo. Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij. Cap. 2.

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣ Dixit Dóminus Dómino meo :

Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno.

Aña. Invocántem * exaudívit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña. Lætèntur omnes, * qui sperant in te, Dñe : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua :* propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dñe.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus : * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum :* et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Aña. Dómine Dóminus

noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Máximi Epísc. Hom. 59. de S. Euseb. 2.

Lectio iv.

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse, áliquid decerpsísse est : síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens : quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur ? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum : quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam

vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua : tamquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Aña. Dómine, * iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti

eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum,* in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dñi ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum,* quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, prínci-

pes, vestras : et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras : et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

HomilíaS.Gregórii Papæ.

Hom. 9. in Evang.

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos, ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndumDeo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre proficíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat. ℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et. Benedictio. Cujus festum.

Lectio viij.

Quis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cœlum ? Carnis enim locus próprius terra

est, quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet : visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dñus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad Societátem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant : dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. Ps. Dóminus regnávit. 20.
2. Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.
3. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.
4. Sacerdótes Dei * benedícite Dóminum : servi Dñi, hymnum dícite Deo.
5. Serve bone * et fidé-

lis intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconcilátio.

Hymnus.

Jesu, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Aña. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dñum.

Alia Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dñum.

Pro Doctore.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo, ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñum.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce sacérdos.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

¶ Tempore Paschali.

℟. br. Amávit eum Dñus,

et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Amávit, ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, allelúia. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 44. c

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dñus *Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

¶ Tempore Paschali.

℟. br. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Elégit. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúia. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 45. c.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

¶ Tempore Paschali.

℟. br. Tu es sacérdos in ætérnum, * Allelúia, allelúia, Tu. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Tu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. (84) Psalmi de Dñica. 142. et loco ultimi, Ps. Meménto, Dómine, David. 153. Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis. (73)

℣. Justum dedúxit Dñus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Aña. Amávit eum Dñus, * et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Aña dicitur ad Magnificat in ij. Vesperis pro solis summis Pontificibus, Aña. Dum esset summus Póntifex, * terréna non métuit, sed ad

cœléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari Festum plur. Pont. et Conf. Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in j. Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 44.

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve. (77)

Lectio ij.

Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos. (77)

Lectio iij.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum : et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus. (77)

II. ALIÆ LECTIONES PRO PONTIF. ET CONF.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epísc.

Ex Homilia 59. de S. Eusebio 2.

Lectio iv.

Beáti Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus : qui gubernáculum fídei

viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam pervéníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi unius cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam. Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui. (80)

Lectio vj.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit : ut Dómini sui admirándus imitátor jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

℟. Iste est qui. (81)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 24. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epísc.

Com. in Matth. can. 26. in fine.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda

ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum. (83)

Lectio viij. Can. 27.

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dñus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli princípibus, id est, Epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur: id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi. (84)

Lectio ix.

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 19.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat
in utrisque Vesperis.

Aña. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ

legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo, ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus, ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñum.

Lectiones seq. leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Conf. Pont. vel non Pont. pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 39.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vocábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram aliegenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit. ℟. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice. ℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice, ℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iij.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia.

Pro Doctore Pontifice, ℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

Pro Doctore non Pontifice, ℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. L. 9. c. 6.

Qui post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice, ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice. ℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Nec immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur: et Hyades nomen a plúviis accepérunt: quia ortæ

procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset : Móyses mínime dixísset : Exspectétur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaíam Véritas díceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc, quod paulo ante protúlimus : Quámobrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice, ℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea; * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doct. non Pontif. ℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Dum ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur : quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cœléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur : ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice, ℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice, ℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus

est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur ? Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc. Lib. 1. de Serm. Domini in monte c. 6. tom. 4.

Osténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur ? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum ; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos erróre áuferat ceterórum ?

Pro Doctore Pontifice, ℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pontífice, ℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem : sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior : sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et

exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus : sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita : id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo disputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 19.

II. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. c. 4

Vos estis sal terræ : quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quæréṅda dictórum, quam et apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice,

℟. Amávit eum. (93)

Pro Doct. non Pontif.

℟. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Hic ígitur in omnem usum humáni géneris effèctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes.¶ Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt : per doctrínæ virtútem saliéndi modo æ-

ternitáti córpora reservántes.

℞. In médio. (93)

Lectio ix.

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit : ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium protero rántur.

Te Deum laudámus. 19.

III. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur ? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 15. in Matthæum sub medium.

Atténdite quid díxerit, Vos estis sal terræ : per quod osténdit quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas : sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doct. Pontifice.

℞. Amávit eum. (93)

Pro Doct. non Pont.

℞. Iste est qui. (93)

Lectio viij.

Dicéndo enim : Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam : et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et misericors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro

veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio. (93)

Lectio ix.

Ne ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem. Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fíeri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est: ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus. 19.

COMMUNE

CONF. NON PONT.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. (107)
Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (1)

Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus quod indicant in Proprio litteræ m. t. v. dicatur:
Hac die lætus méruit suprémos.
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Aña. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N., Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui, solemnitáte deférimus : ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Iste Conféssor.

In primo Nocturno.

Aña. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dómi-

nus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me :* Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dñi, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Tu es glória mea,* tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dñus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine, ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 4. b et 5.

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illíus : propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid co-

gitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum : illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum : quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre; ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Invocántem exaudívit * Dóminus sanctum suum : Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei,* et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde : * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte

peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino, * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum : Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Aña. Læténtur omnes, * qui sperant in te, Dñe : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dñe.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dñe : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis. Chrysóstomi.

In Or. de S. Phil. t. 3.

Lectio iv.

Beáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit : síquidem hódie beátus

iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit : eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat : Semper gaudéte, sine intermissióne oráte ?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dñus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia. Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit ; multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum frígidum illud verbum et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad. Bened. Ignem sui.

Lectio vj.

Quamóbrem maximópere grátulor hujus sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei : et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis : ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Ete-

nim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas. audi Paulum dicéntem : Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Aña. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam ?

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit :* qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña Vitam pétiit* a te, et tribuísti ei, Dómine; glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem

diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo ; * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dñe, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Evang.

Sancti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus expositío ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est, mala non ágere : nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse. Benedictio. Cujus festum.

Lectio viij.

Duo autem sunt, quæ jubéntur, et lumbos restríngere, et lucérnas tenére : ut et mundítia sit castitátis in córpore, et

lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest : si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit : aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed etsi utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris :* Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis ; ut, cum vénerit, et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus cum ad judícium próperat : pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat : et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet. Et cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Dómine, quinque talénta * tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum. Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3. Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4. Beátus ille servus, * quem cum vénerit dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Jesu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne prǽmium.

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prǽdia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te piíssime,
Precámur omnes súpplices :
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Aña. Euge serve bone, * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui, solemnitáte deférimus ? ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis, commén-

det : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Beátus vir.
℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Amávit. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, allelúia. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi* Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os justi. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Os justi meditábitur sapiéntiam,* Allelúia, allelúia. Os. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Os. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, allelúia. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Sap. 10. b

Justum dedúxit Dñus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus* In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex. ℣. Justum dedúxit Dñus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Lex Dei ejus in corde ipsíus, * Allelúia, allelúia. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lex Dei. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus (107) Psalmi, Capitulum et

Hymnus ut in j. Vesp.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Aña. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurium Conf. non Pont. Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

II. ALIÆ LECTIONES PRO CONF. NON PONT.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus : fácere mala et non fecit : ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge serve. (99)

Lectio ij.
Cap. 32. c. et 33.

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dñum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis, et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus. (100)

Lectio iij. Cap. 34. b

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dó-

mini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit. (100)

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

L. 10. c. 16. in c. 12. Job.

Lectio iv.

Deridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre, quæ falsa sunt, vera osténdere: quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre. ℟. Honéstum. (103)

Lectio v.

At contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur: et quidquid in ópere véritas approbat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, possessa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti

álteram maxíllam præbére? ℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj. C. 17. post init.

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur : non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat : a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur : sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat : honorári métuit, déspici non réfugit : corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit : mentem semper ad patiéntiam præparat, et eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat : afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui duplíciter ignórat.

℟. Iste homo. (104)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homil. venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. c. 54. in Luc. 12.

Pusíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat : quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui. (106)

Lectio viij.

Vendíte quæ possidétis et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint :

quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argéntum aut aurum, aut vestem nullíus concupívi : ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi. (107)

Lectio ix.

Facite vobis sócculos, qui non veteráscunt : eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ : cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus, aliísque indigéntibus tríbuens : sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 19.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ego erit nobis ? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia : Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat, et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii ? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis : quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel.

Non dixit, Qui reliquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt; sed: Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Iste est qui ante. (106)

Lectio viij.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi. (107)

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appereat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 19.

II. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc.
Serm. 10. de Verb. Dñi.

Veníte ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed: Quóniam mitis sum, et húmilis corde. ℟ Iste est qui. (106)

Lectio viij.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur. ℟. Sint lumbi. (107)

Lectio ix.

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico: Usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident: sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis, et vidéntis.

Te Deum laudámus. 19.

III. ALIA HOMILIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum:

Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Nat. S. Benedicti.

Duo sunt órdines electórum in judício futúri : unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum : álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábunt : unde et auditúri sunt in judício : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre : sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui. (106)

Lectio viij.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines Dómino narránte comperímus : unum eórum, qui fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt, quibus in judício testátur : Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, et ángelis ejus : esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére vel suscéptam per apostásiam deseruére : de quibus dicit : Qui autem non credit, jam judicátus est : quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Sint lumbi. (107)

Lectio ix.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis, non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se

intérno suscípere afféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 19.

COMM. VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Aña. Hæc est virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Aña. Hæc est virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dñi íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dñi.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. Hæc est quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Aña. Veni,elécta mea,* et ponam in te thronum meum.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dñus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum.

Aña. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-

nam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ei : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est : sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit :
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Aña. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius ; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta N. Virgo et Martyr, implóret : quæ tibi

grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Mart.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ, festivitáte gaudémus : ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Bened. : Aña. Prudéntes Vírgines, * aptáte vestras lámpades : Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári ; ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymnus.

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo ;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis,
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cœlum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte :
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

Si sancta fuerit Virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur :

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis,
Débitas pœnas scélerum remítte:
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Pro Vírgine, Aña. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Vírgine, Aña. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam,* a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda :* præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum :* et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei :* et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper :

Dómine adjútor meus,* et redémptor meus.

Pro Vírgine, Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Vírgine, Aña. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Aña. Revértere, * revértere, Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus :* orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dñi ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras : et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras ; et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Revértere, revértere, Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster. Absolutio. Exáudi. ℣. Jube, domne. Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 7. c

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum me-

um, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Pro non Martyre.

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia concupívit. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt : ut sit sancta córpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico : non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea. Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri : quod vult fáciat non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit : et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat : tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium : puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Spécie tua et pul-

chritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur :* adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna :* dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram :* áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheméntis cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dó-

mini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dñe.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus ; ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Ambrósii Epísc.

L. 1. de Virg. circa init.

Lectio iv.

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus : ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in Martyribus reperítur : sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus ? Aut quis naturáli voce compléсti, quod supra usum natúræ sit ? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam . * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣ Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áera, Angelos sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni ? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum :

proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dño copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum, ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Aña. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ,

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dñi omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dño : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Trahe me post te, in odórem currémus un-

guentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Aña. Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 12. in Evang.

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis : ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur : ne appetítus laudis

subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et. Bened. Cujus vel Quarum festum cólimus.

Lectio viij.

Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus

suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.

2. Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum.

5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Aña. Símile est regnum cœlórum * hómini negotiatóri quæréndi bonas margarítas; invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirá-

cula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius : ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis quæsumus Dómine, beáta N. Virgo et Martyr, implóret : quæ tibi grata semper éxtitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dñum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, ad Benedictus dicitur :

Aña. Prudéntes Vírgines, * aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres : Qui.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde et regna. Et. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúia, allelúia. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde et regna. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Spécie ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúia. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam* Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit eam. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit

eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúia, allelúia. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 51. b

Dómine Deus meus exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Si fuerit Virgo et non Martyr, dicitur sequens Capitulum. Sap. 4.

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus: quóniam apud Deum nota est, et apud hómines. ℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

¶ Tempore Paschali ℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúia, allelúia. Elégit eam. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Elégit eam. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Ps. Capit. et Hymnus ut in j. Vesp (117) ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Aña. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

II. ALIÆ LECTIONES PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum, Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus

es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me, a pressúra flammæ quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa. ℟. Veni, sponsa. (123)

Lectio ij.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium. ℟. Diffúsa est. (124)

Lectio iij.

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini. ℟. Spécie tua. (124)

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriáni, Epíscopi et Mártyris, de disciplína et hábitu Vírginum.

Lectio iv. Cap. 2.

Nunc nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis

Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas : quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte : non quod extrémi, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus, sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem. (127)

Lectio v.

Neque inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum : nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus : et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum.

℟. Dilexísti. (128)

Lectio vj.

Dénuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt : vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas præterit : sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur : quid est illis cum terréno cultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt ?

℟. Afferéntur Regi. (128)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 63. in Matth.

Dóminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde, ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est Virgo. (131)

Lectio viij.

Id autem hoc fere modo confírmat: Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant: immo vero non idem, sed multo lévius, tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est. (131)

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inútiliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere cápiat: ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 19.

COMMUNE
S. MARTYRIS TANTUM, ET NEC VIRG. NEC MART. IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus.(143) Psalmi ut in primis Vesperis de Communi Virginum. (117)

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulíerem fortem quis invéniet ? procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli péctore,
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget íncl\yta.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.

Rex, Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Ad Magnif. Aña. Símile est regnum cœlórum * hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua et comparávit eam.

Pro una Mart. tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius ; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñum.

Pro plur. Mart. tantum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. pal-

mas incessábili devotióne venerári : ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum, *In confessióne beátæ N.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte,
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar, utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

Añæ, Psalmi et ℣℣. Nocturnorum ut in Communi Virg. (121) excepta secunda Aña j. Noct. Læva ejus, ut ibi notatur.

Lect. j. Noct. pro Martyre tantum leguntur ut supra. Confitébor. (134)

Pro nec Virg. nec Mart. ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 31. b

Mulíerem fortem quis invéniet ? procul, et de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum : de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Quia. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna

ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde et regna. Proptérea. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis.

Lectio iv. Prope fin.

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt : nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ, compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis novåles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties Apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et

mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cœlibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fœcunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat : vitem facílius tondére quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat : parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Símilis huic vídua, velut eméritis veteréna stipéndiis castitátis, etsi conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat : et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam ? Quod si persecutóres fídei, persecutóres fuérunt étiam viduitátis : útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis

ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13. f

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 11. in Evang.

Cœlórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur : quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et. Bened. Cujus Festum.

Lectio viij.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus, secrétum.

℟. Regnum mundi, et

omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Thesáurus autem cœléste est desidérium : ager vero, in quo thesáurus abscónditur disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat : nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.
Ps. Dñus regnávit. 20.
2. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus ; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.
3. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit : surge, amíca mea, et veni.
4. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum.
5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.
Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Mart.
Capitulum. Prov. 31. b

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum,
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Aña. Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Mart. tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñum.

Pro plur. Mart. tantum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum, N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Pro Martyre tantum.

Capit. Confitébor. (143)

Pro nec Virg. nec Mart.

Capitulum Mulíerem fortem. (143)

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Allelúia, allelúia. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúia. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur, allelúia.

Ad Sextam.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus

quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virg. nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. c

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam *Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúia, allelúia. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus et præelégit eam, allelúia. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúia.

Ad Nonam.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. d

Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus,* Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúia, allel. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Ps. Capit. et Hymnus ut in j. Vesp. (138)

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Aña. Manum suam* apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virg. idem fit Offic. (138)

II. ALIÆ LECTIONES PRO MARTYRE TANTUM.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

S. 67. de div. nov. Test. loc.

Lectio iv.

Ego máxime commemoratiónes díligo mártyrum, díligo et ampléctor : atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus víceràt inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter. (140)

Lectio v.

Per mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat: hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est : ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit : hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint, et ignávi ? quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant ?

℟. Dilexísti. (141)

Lectio vj.

Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ : verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit ; quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia. (141)

COMMUNE DEDICAT. ECCLESIÆ.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. (158) Psalmi de Dominica. 142. et loco ultimi, Ps. Lauda, Jerúsalem. 164.

Capitulum Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sic-

ut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Cœléstis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca Cívitas.

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia :
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Aña. Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicat. Eccl. et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde ; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicat. Eccl. et per Oct.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólu-

mes : exáudi preces pópuli tui, et præsta ; ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dñum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo :* Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Cœléstis. (147)

In primo Nocturno.

Aña. Tóllite * portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Aña. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt non nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum :* conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gen-

tes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster, Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Aña. Ædificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœlo, et devorávit holocáusta et víctimas: et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt, et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia: et dedicávit domum Dei Rex, et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. Et. Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ij.

Sacerdótes autem stabant in offíciis suis: et Levítæ in órganis cárminum Dómini quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocáusta et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem

móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dñe. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum : convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis : et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus. ℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In secundo Nocturno.

Aña. Non est hic áliud* nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus 83.

Quam diléctá tabernácula tua, Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

DómineDeus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dñe virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Aña. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Aña. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis

ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dñe repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube domne. Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc. Lectio iv. S. 252. de Temp.

Quotiescúmque fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui

dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum: Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diábolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur: ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat, mundáre consciéntiam suam; et sic Eucharistíam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Si enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur: ita e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cœlésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob

erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Aña. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Quando hæc Aña dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúia, Aña. incipitur Psalmus idem a secundo versu Dicet Dño.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum :* Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verumtámen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dñe, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Aña. Templum Dñi * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícte nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia :* Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra :* dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Aña. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúia.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli :* qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus :

* quóniam sanctum est.
Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Aña. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúia.
℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℞. Bene fundáta est supra firmam petram.
Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Hom. S. Ambrósii Epísc.
L. 8. in Luc. prope fin.

Zachæus statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt : nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis : et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.
℞. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dñus : in ea omnis qui petit, áccipit : et qui quærit, ínvenit :* Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis : quærite, et inveniétis. Et Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret : ac naturáli excísus

oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles: quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat: álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat affféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Verum ne cæcum illum tamquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES, et per Horas, Añæ.

1. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum. Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Domus mea, * domus oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum, et Unicum
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cœléstium,
Imple benígno lúmine:
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant:
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Paréndi débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Aña. Zachæe,* festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedic. alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In anniversario Dedicat. Ecclesiæ, et per Oct.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mysté-

riis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui : et præsta : ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dñum.

Ad Tertiam.

Capit. Vidi. (158)

℟. br. Domum tuam, Dñe, * Decet sanctitúdo, Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum. ℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, * Allelúia, allelúia. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Allelúia, allelúia, Glória Patri. Domum. ℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, allelúia. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 21.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, * Allelúia, allelúia. Locus. ℣. Pro delíctis, et peccátis pópuli. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Locus. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, allelúia. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 21. b

Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. Hæc. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter. Glória Patri. Hæc. ℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

¶ Tempore Paschali. ℟. br. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, * Allelúia, allelúia.

Hæc. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Hæc. ℣. Bene fundáta est domus Dómini, allelúia. ℟. Supra firmam petram, allelúia.

In ij. Vesperis omnia ut in j. Vesp. (146) præter ℣. Domum tuam, Dñe, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Aña. O quam metuéndus est * locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio iv. In Ps. 121.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est templum Dei sanctum. Quid est. Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei: quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus. (154)

Lectio v.

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam. (154)

Lectio vj.

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædifi-

cavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ : et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spiritáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur : quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis Jerúsalem.

℟. Mane surgens. (154)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes : ne in caméli comparatióne præstrícti, et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea. (157)

Lectio viij.

Discant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo : sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat, (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem quam conferébat, accépit.

℟. Lápides. (158)

Lectio ix.

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit ? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, avários. Quia statúra pusíllus

erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit: Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat: nondum víderat Christum: mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum, sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 19.

TERTIA DIE

INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Sermo 256. de Temp.

Lectio iv.

Celébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, immo ædificátio habet labórem; dedicátio exsultatiónem, quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

℟. Orántibus. (154)

Lectio v.

Ligna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis: Ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ

vetustáte, vos ínvicem amáte. ℟. O quam. (154)

Lectio vj.

Consíderet ergo cáritas vestra ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur : Cantáte Dómino cánticum novum : cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus : ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum. ℟. Mane surgens. (154)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Ex libro 8. in Lucam prope finem.

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequid vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum : supra turbam ascéndit, et vidit : hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit : Quia illa parte erat transitúrus Dñus : vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus : ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes. ℟. Domus mea. (157)

Lectio viij.

Vidit ítaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fídei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum vídélicet novi témporis pomum, ut in hoc

quoque compleretur illud : Arbor fici prodúxit grossos suos.
℟. Lápides. (158)

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 19.

QUARTA DIE

INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Temp.

Lectio iv.

Atténdite in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit : Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam.
℟. Orántibus. (154)

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.
℟. O quam. (154)

Lectio vj.

Resurréxit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me.

Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur : áliqui obdurabántur, et confundebántur, nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens. (154)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

L. 27. Mor. c. 27. post med.

Si veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur : Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur : quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea. (157)

Lectio viij.

Pusíllus ítaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit : quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit : quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, immo

adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides. (158)

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur: quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 19.

QUINTA DIE

INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Lectio iv. S. 256. de temp.

Modo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur: quómodo illi jucundántur: Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exsultántis: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus. (154)

Lectio v.

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et

confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam. (154)

Lectio vj.

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia : id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, non compúngar ? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens. (154)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Luc. 19.

Quæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus, relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fídei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris : atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit

℟. Domus mea. (157)

Lectio viij.

Mystice autem Zachæus qui interpretátur ustificátus, credéntem ex géntibus pópulum signí-

ficat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fídei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat : sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides. (158)

Lectio ix.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat étiam ; suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit : ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 19.

SEXTA DIE

INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Temp.

Lectio iv.

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus : et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus. (154)

Lectio v.

Principáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum : et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit, ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent : ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam. (154)

Lectio vj.

Et quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens. (154)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Luc. 19.

Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho, Salvátor venit ad locum, ubi præcúrrens Zacchæus sycómorum conscénderat : quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exsístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fídei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est. Unde est illud : Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére ; ab his, quæ exsecrámur, in-

túitum festinámus avértere. ℟. Domus mea. (157)

Lectio viij.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est per fidem Domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cum ait : non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides. (158)

Lectio ix.

Et dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat : sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant : pertæsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére : hoc est novæ lucis grátia corruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 19.

SEPTIMA DIE

INFRA OCTAVAM.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. 33. in c. 9. Matth.

Lectio iv.

Commúnis ómnium domus est Ecclésia in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus discipulórum formam retinéntes : ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat : nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacer-

dótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud, quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.

℟. Orántibus. (154)

Lectio v.

Nam hic magnæ illæ nostræ opus pósitæ sunt : hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum ? Nam hæc mensam longe pretiósior est atque jucúndior ; et lucérna hæc quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet : quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior ; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam. (154)

Lectio vj.

Et quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc habérémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum , testántur illa tria míllia, et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor , et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam et si in áliis rebus páuperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus cum caritáte nos suscípite : cumque, Pax vobis, dico : Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens. (154)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

Et cum vidérent omnes, murmurábant

dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est, Judæos semper géntium odísse salútem. Scriptum est enim : sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes : Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis ?

℟. Domus mea. (157)

Lectio viij.

Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus : et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœperat, fídei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino : Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus, quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi. (158)

Lectio ix.

At qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat : rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus. 19.

IN OCTAVA DEDICAT. ECCLESIÆ.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones ij. Noct.

Ex Epístola prima sancti Felícis, Papæ Quarti.

De Consec. dist. 1. c. 2.

Lectio iv.

Tabernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sa-

crásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divinum cultum expléndum, légimus : et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii, quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant : in ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus. (154)

Lectio v.

Quáliter ergo David regum píissimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque fílius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit : in libro Regum légitur : Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos. ℟. O quam. (154)

De Consec. dist. 1. c. 17.

Lectio vj.

Solemnitátes dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est : Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens. (154)

Beatae Mariae Virginis

PER ANNUM.

IN I. VESPERIS.

Aña. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Aña. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112.

Laudáte, púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Læva ejus sub cápite meo : et déxtera illíus amplexábitur me.

Aña. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dñi íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dñi.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Jam hiems tránsiit: * imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Jam hiems tránsiit: imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Aña. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: *

benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.
Aña. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccl. 24. b

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur,
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Aña. Sancta María * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctamFestivitátem.

Oratio.

Concéde nos, fámulos tuos, quæsumus Dó-

mine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas, in fine Hymnorum dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Sancta María, Dei Génitrix Virgo,* Intercéde pro nobis. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ?

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Aña. Sicut myrrha * elécta odórem dedísti suavitátis sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam:* a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum : illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea,* in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti sua-

vitátis, sancta Dei Génitrix.

Aña. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster. Absolutio. Exáudi Dñe. ℣. Jube, domne. Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 8. b et 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio

contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes, supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto eléсto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum rípleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram, necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et. Spíritus sancti.

Lectio iij.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, Virgo María quæ Dñum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * di-

co ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super fémur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dñus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor

in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram :* áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. Absolutio. Ipsíus. ℣. Jube, dom-

ne. Benedictio. Deus, Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv. Apud Metaph.

Dei Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℞. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim: non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et Mater: éadem Virgo et Génitrix.

℞. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Hæc ejus Mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dómi-

num rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo hæc præstántior sit cœléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam : hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam consséquimur. Ave ígitur, mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dñum nostrum : ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Aña. Gaude, María Virgo, * cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : *

dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Aña. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes. et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partum, * Virgo, invioláta permansísti, Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

¶ In Festo Annuntiationis B. M. V. Aña. Angelus Dómini, * nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ : * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Post partum, Virgo, invioláta permansísti, Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

¶ In Festo Annuntiationis B. M. V. Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ Scribis et Pharisæis Dóminum tentántibus, simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium próce-

rum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant : sic hærétici póstea, negándo Maríam semper Vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque Matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : *Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitátem. Quia.

Bened. Cujus festum.

Lectio viij.

Sed si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis Matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant : Natum ex mulíere, factum sub lege : sed factum ex mulíere, quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne : alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri : Beátus venter qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait : Eníxa est puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet per sǽcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Quínimo beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos : quia et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális : sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis, Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.

2. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3. Nigra sum * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

5. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Aña. Beáta es María, * quæ credi-

dísti, perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine, etiam in Festis infra Octavas B. M. V.

Ad Tertiam.

Capitulum. Ab inítio.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Spécie tua, et pulchritúdine tua,* Allelúia, allelúia. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúia. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam, Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúia, allelúia. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24. b

In platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus * Et præelégit eam. Elé-

git. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit eam. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

¶ Tempore Paschali, ℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

In ij. Vesp. omnia ut in j. ℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Aña. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per annum, a Dominica in Albis, nisi Festum ix. Lectionum occurrat, fit Officium de S. Maria, modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ vj. dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum ix. Lectionum: quia tunc de S. Maria fit tantum commemoratio in dictis Vesperis cum Aña, ℣. et Oratione, ut infra quæ commem. omittitur, quando Feria vj. occurrit aliud ejusdem B. Mariæ Officium.

Capitulum et Hymnus ut in Festis B.M.V. (175)

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Regína cœli, * lætáre, allelúia: quia quem meruísti portáre, allelúia: resurréxit sicut dixit, allelúia: ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Non fiunt commemorationes consuetæ, sed tantum de Cruce. 164.

Si autem occurrat Fe-

stum Simplex de eo fit com. ante ipsam com. de Cruce.

Completorium ut in Psalt. Et in fine Hymni Te lucis ante términum. dicitur : Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. etiamsi in Vesp. facta sit tantum com. de B. Maria, nisi Hymni illius Festi, quod Feria vj. celebratum est, aliter concludendi sint.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ave María, grátia plena, * Dóminus tecum, allelúia. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Quem terra. ut in Festis B. M. V. (178)

Nocturnum Sabbati ut in Psalt. 123. et in fine : ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

Pater noster.

Absolutio.

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro j. Lectione, Benedictio. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis; tertia una ex inferius positis per ordinem.

℟. j. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésseram, néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti, allelúia. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro ij. Lectione, Benedictio. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. ij. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster, allelúia. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro iij. Lectione, Benedictio. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum. 19.

AD LAUDES, et per Horas.

Omnia ut in Festis B.

M. V. (189) præter seq. ℣. Benedícta tu in muliéribus, allelúia. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui, allelúia.

Ad Bened. Aña. Regína cœli. (191)

Oratio. Concéde. (191)

Deinde com. de Cruce.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi feriales : Capitulum et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica.

In fine com. de Cruce.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B.M.V. in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE APRILI.

De Expositióne S. Hierónymi Presbyteri in Ezechiélem Prophétam.

Lib. 13. in Cap. 44.

Lectio iij.

Porta hæc clausa erit, et non aperiétur. Pulchre quidam portam clausam, per quam solus Dóminus Deus Israel ingréditur, et dux, cui porta clausa est, Maríam Vírginem intélligunt : quæ et ante partum, et post partum virgo permánsit. Etenim témpore, quo Angelus loquebátur : Spíritus sanctus véniet super te, et virtus Altíssimi obumbrábit te : quod autem nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei : et quando natus est, virgo permánsit ætérna : ad confundéndos eos, qui arbitrántur eam post nativitátem Salvatóris habuísse de Joseph fílios, ex occasióne fratrum ejus, qui vocántur in Evangélio.

Te Deum laudámus. 19.

MENSE MAJO.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi de Symbolo ad Cathechúmenos.

Lib. 3. c. 4. in fine t. 9.

Lectio iij.

Per féminam mors, per féminam vita : per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem : hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátum libénter accépit, et viro trádidit, ex quo simul merebántur occídi : hæc, grátia cœlésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est, qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius, et vírginum sponsus : qui áttulit matri fœcunditátem, sed non ábstulit integritátem ?

Te Deum laudámus. 19.

Non dicitur quando fit Offic. novem Lect. nec in Feriis majoris Hebdomadæ, nec infra Octavas Paschæ et Pentec. nec in Sabbatis, quando fit Offic. de S. Maria. Quibus diebus omittitur a j. Vesp.

Cum dicitur in Choro in Matutinis, et in Vesperis præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino. antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. M. V. extra tempus Paschale.

AD VESPERAS.

Ave María. secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. M. V. quando non conjunguntur cum Officio diei.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat.

In cujus fine dic.: Laus tibi, Dñe, Rex ætérnæ glóriæ. per totam Quadr.

Añæ, Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in Festis B. M. V. (175)

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Aña. Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sequens commemoratio pro Sanctis fit tantum ad Vesperas, et Laudes in Officio S. Mariæ.

Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio.

Prótege, Dómine, pópulum tuum, et Apo-

stolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam : iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne : benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ave, María. ut supra.

℣. Convérte nos, Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat.

Psalm. Sæpe expugnavérunt me. De profúndis. et Dómine, non est exaltátum. ut in Vesperis Feriæ iv. 152.

Hymnus.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Capitulum. Eccli. 24. c

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. ℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Aña

Sub tuum præsídium * confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam

perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Ave, María, ut supra.

℣. Dómine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat.

Invitat. Ave, María, grátia plena : * Dóminus tecum. Psalm. Veníte. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio.
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In j. Nocturno, Añæ et Psalmi dicuntur ut in Festis B. M. V. scilicet :

Feria ij. et v. ut in j. Nocturno. (178)

Feria iij. et vj. ut in ij. Nocturno. (181)

Feria iv. et Sabbato ut in iij. Nocturno. (185)

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Benedictio. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio j. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israel hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dñe.

℟. Sancta et immaculáta

virgínitas, quibus te láudibus ésseram, néscio; * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

℣. Jube domne, benedícere. Benedictio. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ij.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. Tu autem, Dómine.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iij.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha eléta dedi suavitátem odóris. Tu autem, Dómine.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

AD LAUDES,
et per Horas.

℣. Deus, in adjutórium.

Aña 1. Assúmpta est * María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. María Virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus,

adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4. Benedícta filia * tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.

5. Pulchra es, * et decóra filia Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Cant. 6. c

Vidérunt eam filiæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt : et regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymn. O gloriósa. (189)

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Aña. Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Sanctis, Aña. Sancti Dei, ut supra. (194)

Ad Primam.

Ave, María. ℣. Deus in adjutórium.

Hymnus Meménto. (195)

Aña. Assúmpta est.

Ps. 53. Deus, in nómine. 27. Ps. 84. Benedixísti. 113. Ps. 116. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 148.

Aña. Assúmpta est María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6. c

Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta ? ℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ,

in qua habitáres elígere dignátus es : da quæsumus ; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni : Qui vivis et regnas.

Ad Tertiam.

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymn. Meménto.(195)

Aña. María virgo.

Ps. 119. Ad Dóminum. 148. Ps. 120. Levávi óculos. 148. Ps. 121. Lætátus sum. 150.

Aña. María Virgo, assúmpta est ad æthéreum thálamum,in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et sic in Sion firmáta sum , et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi , et in Jerúsalem potéstas mea. ℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ , beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus , per quam merúimus auctórem vitæ suscípere , Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

Ad Sextam.

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Meménto. (195)

Aña. In odórem.

Ps. 122. Ad te levávi. 150. Ps. 123. Nisi quia Dóminus. 150. Ps. 124. Qui confídunt. 151.

Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et radicávi in pópulo honorificáto , et in parte Dei mei heréditas illíus , et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. ℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde , miséricors Deus, fragiiitáti nostræ præsídium : ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio , a

nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Nonam.

Ave, María. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymn. Meménto. (195)

Aña. Pulchra es.

Ps. 125. In converténdo. 151. Ps.126.Nisi Dñus ædificáverit. 152. Ps 127. Beáti omnes. 152.

Aña. Pulchra es, et decóra filia Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b

In platéis, sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.

℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur : Qui tecum vivit.

TEMPORE PASCH.

Officium B. M. V. dicitur sicut extra Adventum, sed ad Benedictus, ad Magnificat, et ad Nunc dimittis, dicitur sequens

Aña. Regína cœli, * lætáre, allelúia : quia quem meruísti portáre, allelúia : resurréxit, sicut dixit, allelúia : ora pro nobis Deum, allelúia.

Antiphonis autem, ℣℣. et ℟℟. non additur in fine Allelúia.

Officium Defunctorum.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die non impedita Festo ix. Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita.

In quadrag. autem Fer. ij. cujuslibet Hebdomadæ similiter non impedita, præterquam in Majori Hebdomada. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

AD VESPERAS.

Absolute incipitur ab Aña. Placébo Dómino * in regióne vivórum. Ps. 114. Diléxi. 147.

In fine omnium Psalmorum dicitur :

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Aña. Hei mihi, Dómine, * quia incolátus meus prolongátus est. Ps. 119. Ad Dóminum. 148.

Aña. Dóminus custódit te * ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus. Ps. 120. Levávi óculos meos. 148.

Aña. Si iniquitátes * observáveris, Dómine. Dómine, quis sustinébit ? Ps. 129. De profúndis. 153.

Aña. Opera * mánuum tuárum, Dómine, ne despícias. Ps. 137. Confitébor tibi. 157.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Aña. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet : et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus ; similiter et ad Laudes.

Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Sequens Psalmus Lauda ánima mea. in Vesperis, similiter et Psalmus De profúndis. in fine Laudum, non dicuntur in die commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus, seu depositionis defuncti. Alias semper dicuntur.

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam :* in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compe-

dítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

In fine Réquiem ætérnam * dona eis, Dñe. Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam ; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero commemorationis omnium Fidelium Defunctorum quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.

In Anniversio die.
Oratio.

Deus, indulgentiárum Dñe: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto. Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulum tuum, N. pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero, et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio Deus, véniæ largítor. (202)

Pro patre et matre.
Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte: meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto.
Oratio.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli N tui quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta.
Oratio.

Quæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N. et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus. Et repe-

titur : Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Et in fine Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitat. dicitur tantum in die Commem. omnium Fidelium Defunctorum, et in die depositionis Defuncti quibus diebus dicuntur tres infrascripti Noct. et Añæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laud. hoc ordine : Feria ij. et v. primum Nocturnum ; Feria iij. et vj. secundum Nocturnum ; Feria iv. et Sabbato. tertium Noct.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ij. et v.

Aña. Dírige, * Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Ps. 5. Verba mea. 66.

Aña. Convértere, * Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte qui memor sit tui. Ps. 6. Dómine, ne in furóre. 5.

Aña Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. Ps. 7 Dómine Deus meus. 6.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio j. Job. 7. d

Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum ? aut quid appónis erga eum cor tuum ? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam ? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum ? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis ? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam ? Ecce nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem. vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ij. Job. 10.

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et concílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iij. Job. 10. b

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto quæso quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti! Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra, (209) quando dicitur unum tantum Noct.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iij. et vj.

Aña. In loco páscuæ * ibi me collocávit. Ps. 22. Dóminus regit. 37.

Aña. Delícta * juventútis meæ et ignorántias meas ne memíneris, Dñe. Ps. 24. Ad te, Dñe. 35.

Aña. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium. Ps. 26. Dóminus illuminátio mea. 53.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster totum secreto.

Lectio iv. Job. 13. d

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod comédítur a tínea.

℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea. * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine, exáudi vocem meam. Nec.

Lectio v. Job 14.

Homo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea? Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio vj. Job 14. c

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi:

óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis,

℞. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris. Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laud. ut infra, (209) quando dicitur unum tantum Noctur.

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria iv. et Sabbato.

Aña. Compláceat * tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice. Ps. 39. Exspéctans exspectávi. 70.

Aña. Sana, Dómine, * ánimam meam, quia peccávi tibi. Ps. 40. Beátus qui intélligit. 71.

Aña. Sitívit * ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dñi? Ps. 41. Quemádmodum. 72.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℞. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster. secreto.

Lectio vij. Job 17.

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat.

℞. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo, salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viij. Job 19. c

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci

mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre; nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dñe ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job 10. d

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine: terram misériæ, et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti: et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te: * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes: Advenísti Redémptor noster. Qui. ℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Seq. ℟. dicitur solummodo in die commem. omnium Defunct. et quandocumque pro Defunctis dicuntur ix. Lect.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna in die illa treménda: * Quando cœli movéndi sunt et terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum véneris. ℣. Réquiem ætérnam. Líbera. usque ad primum ℣.

AD LAUDES,

Absolute incipitur.

Aña. Exsultábunt * Dómino ossa humiliáta. Ps. 50. Miserére mei. 65.

Aña. Exáudi, Dómine, * oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Ps. 64. Te decet hymnus. 91.

Aña. Me suscépit * déxtera tua, Dómine. Ps. 62. Deus, Deus meus. 21.

Aña. A porta ínferi * érue, Dómine, ánimam meam. Cant. Ego dixi. 80.

Aña. Omnis spíritus * laudet Dóminum. Ps. 148. Laudáte Dóminum. 23.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. Aña. Ego sum * resurréctio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde flexis genibus, Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Ps. De profúndis. 153. cum Precibus et Orationibus ut in Vesperis (201)

Deinde ℣. Réquiem ætérnam. ℣. Requiéscant in pace.

Psalmi Graduales

Dicuntur in Quadrag. Feria quarta cujuslibet Hebdom. non impedita aliquo Festo novem Lect.: in Choro ante Matut. diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Aña Ps. Ad Dóminum cum tribulárer. Levávi óculos. 148. Lætátus sum. Ad te levávi. 150. Nisi quia Dóminus.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde flexis genibus Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminnm nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi Qui confídunt. In converténdo. 151. Nisi Dñus. Beáti omnes. Sæpe expugnavérunt. 152.

Postea dicitur flexis genibus. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto. — ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur: et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi De profúndis. Dómine non est exaltátum. Meménto, Dómine. 153. Ecce quam. 154. Ecce nunc. 169.

Deinde dicitur flexis génibus. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto. — ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Præténde, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES CUM LITANIIS.

Dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis septem Ps. dicuntur in Litaniis majoribus in Festo S. Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadrag. in Choro post Matutinum, et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino, extra Chorum pro opportunitate temporis.

Aña. Ne reminiscáris. Psalmi Dómine, ne in furóre. 5. Beáti quorum. 57. Dómine, ne in furóre tuo. 63. Miserére mei, Deus. 65. Dómine, exáudi. 126. De profúndis. 153. Dómine exáudi oratiónem. 121.

Aña. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

Kyrie, eléison. Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spírituum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.

Sancte Bárnaba, ora pro nobis.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte pro nobis.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.

Per advéntum tuum, líbera nos, Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine,
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes : * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te,* et dicant semper: Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erit.
℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus pro benefactóbus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ : ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te súpplices exo-

rámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie, eléison. Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Sancta María, ora pro eo.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis Chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta: ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte LauDénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Joánnes de Deo, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo.
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum, Dómine.
Propítius esto, líbera.

Ab ira tua, líbera eum, Dómine.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicuntur sequentes Orationes.

Oratio.

Proficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi, Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Chérubim et Séraphim*: in nómine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dñum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

Deus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel

quidquid diabólica fraude violátum est : et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus : et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Comméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto : ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte, persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei : et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra Paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem

vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

Súscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟ Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam, Vírginem et Mártyrem tuam, de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre

dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui, N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delícta juventútis et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine : sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt : ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cœléstis : præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc ani-

ma, dicuntur hi Psalmi; videlicet Confitémini Dómino. 27. et totus Psalmus Beáti immaculáti. per Horas distributus. 28.

Egressa autem anima, dicitur hoc ℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Postea Pater noster. secreto. — ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. ℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dñum nostrum. ℟. Amen.

FORMULA

Ad impertiendam indulgentiam plenariam in articulo mortis, ab his, qui facultatem habent a sede Apostolica delegatam.

℣. Adjutórium nostrum ✠ in nómine Dñi. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Aña. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui, (vel ancíllæ tuæ,) neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. etc. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Salvum fac servum tuum, (vel ancíllam tuam) ℟. Deus meus sperántem in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Deus. Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem, secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N. quem (vel fámulam tuam N. quam) tibi vera fides, et spes christiána comméndant. Vísita eum, (vel eam), in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem, et mortem ómnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniam cleménter indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tunc dicto ab uno e clericis adstantibus: Confíteor. etc. Sacerdos dicat: Misereátur. etc. ac deinde

Dóminus noster Jesus Christus Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti: et ego facultáte mihi ab apostólica Sede tribúta indulgéntiam plenáriam, et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis, et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater ✠, et Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo: Dóminus noster etc.

Et si mors proxime urgeat, dicat: Indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

ANTE PRANDIUM.

Sacerdos benedicturus mensam, incipit. Benedícite. et alii repetunt Benedícite. Deinde dicit ℣. Oculi ómnium. et alii prosequuntur : In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne. Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :

Orémus.

Bénedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector : Jube, domne, benedícere. Benedictio. Mensæ cœléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

POST PRANDIUM.

Aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias. omnes surgunt.

Sacerdos incipit :

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi. Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat :

Agimus tibi grátias omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus Miserére mei, Deus. 65. vel

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Sacerdos dicit : Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæcu-

lum sæculi. ℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, et læténtur. ℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. ℟. Amen. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster. secreto.

Quo finito, dicit Sacerdos: ℣. Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

ANTE CŒNAM.

Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedícite. et alii repetunt Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣. et alii prosequuntur:

Edent páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi. Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. secreto. Et ne nos. Orémus. Bénedic, Dómine. ut in prandio. (223) Jube domne.

Benedictio. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

IN FINE CŒNÆ

dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dóminum, omnes Gentes. et reliqua ut supra.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Vernæ, præterquam diebus infrascriptis, quibus ℣℣. et Psalmi tantum variantur.

FERIA QUINTA IN CŒNA DOMINI.

Dicitur absolute et sine nota. ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Deinde Pater noster totum secreto.

Quo dicto, sine pronuntiatione aliqua, Sacerdos signo Crucis benedicit mensam : nec dicitur Jube, domne nec Tu autem.

In fine repetitur :

℣. Christus factus est. ut supra. Postea Ps. Miserére mei, Deus. 65. Quo finito, sine ℣. Glória Patri. secreto dicitur Pater noster.

Deinde Sacerdos dicit absolute Orationem.

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Et non pronuntiatur Qui tecum. nec Fidélium ánimæ. sed secreto dicitur Pater noster nec additur Deus det nobis suam pacem.

IN PARASCEVE.

Eodem modo fit sicut in Cœna Domini, sed additur ad ℣. Christus factus est... Mortem autem Crucis.

SABBATO SANCTO.

Ad Benedicendum mensam dicitur Benedícite. ℟. Benedícite. ℣. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, allelúia. ℟. Venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlcrum, allelúia. Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur ℣. Véspere autem. ut supra cum Glória Patri. Sicut erat. Ps. Laudáte Dóminum, omnes Gentes. cum Glória Patri.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. et alia ut supra in prima Benedictione. (223)

IN DIE PASCHÆ.

Et deinceps usque ad cœnam sequentis Sabbati, ad benedicendum mensam dicitur ℣. Hæc dies quam fecit Dóminus, allelúia. ℟. Exsultémus et lætémur in ea, allelúia. Glória Patri. In fine repetitur : Hæc dies quam. cum Glória Patri. Ps. Confitémini Dómino quóniam bonus. 27.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive :

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúia. ℟. Et

Dóminus in voce tubæ, allelúia. Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia. Glória Patri. Ps. Omnes Gentes. 76. vel Laudáte Dóminum, omnes. (223)

IN PENTECOSTE.

A Vigilia ejusdem inclusive usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive. ℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia. Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt lóqui, allelúia. Glória Patri. Ps. Magnus Dóminus. 76. vel Laudáte Dóminum. (223)

Itinerarium.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Aña. In viam pacis.

Cant. Benedíctus Dóminus. 25. In fine Glória Patri.

Aña. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et misericors Dóminus: et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in diré-cta. ℟. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui filios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti : tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum ; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti : quæsumus ; ut nos fámulos tuos custodíre dignéris : esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus : ut te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dómini. Amen.

Officia Votiva per Annum.

OFFICIA hæc Votiva per annum ritu Semiduplici pro singulis hebdomadæ Feriis a Summo Pontifice LEONE XIII. per decretum Urbis et Orbis Sacrorum Rituum Congregationis die 5 Julii 1883 generali Indulto concessa, persolvi possunt, juxta idem Indultum, loco Officiorum Ferialium occurrentium, quocumque anni tempore, exceptis Feria IV. Cinerum, Feriis totius temporis Passionis, ac Sacri Adventus a die 17 ad 24 Decembris inclusive. Habent juxta Rubricas prout alia Festa Semiduplicia novem Lectionum, tum Commemorationes Feriæ et Festi Simplicis occurrentis tum nonam Lectionem de Homilia super Evangelium ejusdem Feriæ, aut de Sancto. Adduntur Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum ut in Psalterio, si facienda sint, omissa Commemoratione ejus, de quo fit Officium Votivum. Si die præcedenti aut sequenti occurrat Officium aliud quodcumque novem Lectionum, Vesperæ Officii votivi currentis ordinandæ erunt juxta Rubricam de *Concurrentia Officii*.

PRO FERIA II.

OFFICIUM VOTIVUM DE SS. ANGELIS.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus, Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (1)

Hymnus.

Te splendor et virtus Patris,
Te, vita, Jesu, córdium
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat;
Sed éxplicat victor crucem
Míchael, salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Patri, simúlque Fílio
Tibíque, sancte Spíritus
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Aña Omnes sunt* administratórii

spíritus in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápiunt salútis.

Oratio.

Deus qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas : concéde propítius ; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Angelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Te splendor.

In primo Nocturno.

Aña. Multa magnália * de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam. Ps. 8. Dómine, Dóminus noster. (34)

Aña. Gábriel Archángelus * locútus est Maríæ dicens : Ecce concípies in útero et páries Fílium et vocábis nomen ejus Jesum. Ps. 10. In Dómino confído. (37)

Aña. Benedícite Deum cœli, * dixit Angelus Ráphael, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Ps. 14. Dñe, quis habitábit. (37)

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Lect. de Script. occurr.

℟. j. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis. ℣. Emítte, Dñe, Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

℟. ij. Respóndit Angelus Dómini, et dixit : Dómine exercítuum * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es ? ℣. Iste enim septuagésimus annus est. Usquequo.

℟. iij. In conspéctu Géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus. Glória Patri. Angelus.

In Quadrag. vero et Feria ij. Rogationum dicuntur seq. Lectiones.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in

locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus, nec contemnéndum putes : quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.
℟. Venit Míchael. (229)

Ex Zacharía Prophéta.

Lectio ij. Cap. 1. b

Factum est verbum Dñi ad Zacharíam, fílium Barachíæ, fílii Addo, prophétam, dicens : Vidi per noctem, et ecce vir ascéndens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtéta, quæ erant in profúndo : et post eum equi rufi, várii, et albi. Et dixi : Quid sunt isti, Dómine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me : Ego osténdam tibi quid sint hæc. Et respóndit vir, qui stabat inter myrtéta, et dixit : Isti sunt, quos misit Dóminus ut perámbulent terram. Et respondérunt Angelo Dómini, qui stabat inter myrtéta, et dixérunt : Perambulávimus terram, et ecce omnis terra habitátur, et quiéscit.
℟. Respóndit Angelus.

Lectio iij. Cap. 2.

Et levávi óculos meos et vidi : et ecce vir, et in manu ejus funículus mensórum. Et dixi : Quo tu vadis? Et dixit ad me : Ut métiar Jerúsalem, et vídeam quanta sit latitúdo ejus, et quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebátur in me, egrediebátur et Angelus álius egrediebátur in occúrsum ejus. Et dixit ad eum : curre, lóquere ad púerum istum, dicens : Absque muro habitábitur Jerúsalem præ multitúdine hóminum et jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu, et in glória ero in médio ejus. ℟. In conspéctu.

In secundo Nocturno.

Aña. Ascéndit fumus, * arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.
Temp. Pasch. loco primæ Añæ dicitur altera : Immíttet Angelus, cum Allelúia. in fine Ps. 18. Cœli enárrant. (4)

Aña. Immíttet Angelus Dómini * in circúitu timéntium eum, et erípiet eos. Ps. 23 Dómini est. (62)

Aña. Laudémus Dóminum * quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, San-

ctus, Sanctus, proclámant. Ps. 33. Benedícam Dóminum. (65)
℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.
Sermo S. Gregórii Papæ.
Ex Hom. 34. in Evang.

Lectio iv.

Quia Angelórum nómina interpretándo perstrínximus, súperest, ut ipsa officiórum vocábula bréviter exsequámur. Virtútes étenim vocántur illi nimírum spíritus, per quos signa et mirácula frequéntius fiunt. Potestátes étiam vocántur hi, qui hoc poténtius céteris in suo órdine percepérunt, ut eórum ditióni virtútes advérsæ subjéctæ sint, quorum potestáte refrænántur, nec corda hóminum tantum tentáre præváleant, quantum volunt.
℟. Omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniórum, et quátuor animálium : *Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum. ℣. Adoráte Dñum omnes Angeli ejus. Et.

Lectio v.

Principátus étiam vocántur, qui ipsis quoque bonis Angelórum spirítibus præsunt, qui subjéctis áliis dum quæque sunt agénda dispónunt, eis ad explénda divína ministéria principántur. Dominatiónes autem vocántur, qui étiam potestátes principátuum dissimilitúdine alta transcéndunt. Nam principári est inter réliquos priórem exsístere : dominári vero est étiam subjéctos quosque possidére. Throni quoque illa ágmina sunt vocáta, quibus ad exercénda judícia semper Deus omnípotens præsidet. Unde et per Psalmístam dícitur: Sedes super thronum, qui júdicas æquitátem.
℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa :* Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Et.

Lectio vj.

Chérubim quoque plenitúdo sciéntiæ dícitur : et sublimióra illa ágmina idcírco Chérubim vocáta sunt, quia tanto perfectióri sciéntia plena sunt, quanto clari-

tátem Dei vicínius contemplántur. Séraphim étiam vocántur illa spirítuum sanctórum ágmina, quæ ex singulári propinquitáte Conditóris sui incomparábili ardent amóre. Séraphim namque ardéntes vel incendéntes vocántur; quorum profécto flamma amor est: quia quo subtílius claritátem divinitátis ejus aspíciunt, eo valídius in ejus amóre flamméscunt.
℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum: * Et confitébor nómini tuo, Dómine.
℣. Super misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Misit Dóminus * Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum. Ps. 95. Cantáte Dómino. 119.

Aña. Adoráte Dóminum * omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion. Ps. 96. Dóminus regnávit. 120.

Aña. Benedícite Dómino * omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus. Ps. 102. Bénedic ánima mea. 128.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 1. g

In illo témpore: Vidit Jesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo: Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est. Et réliqua.

Homilía S. Bernárdi Abb. In Ps. Qui hábitat. Ser. 11.

Quæ vero sunt sanctórum Angelórum viæ? Profécto illæ, quas Unigénitus enarrávit, dicens: Vidébitis Angelos ascendéntes et descendéntes super Fílium hóminis. Ascénsio ígitur et descénsio viæ illórum; ascénsio propter se, descénsio vel pótius condescénsio propter nos. Sic beáti illi spíritus ascéndunt per contemplatiónem Dei, descéndunt per compassiónem tui, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ascéndunt ad vultum ejus, descéndunt ad nutum ejus: quóniam Angelis suis mandávit de te.

Nec tamen vel descendéndo visióne glóriæ fraudántur, quia semper vident fáciem Patris.

℟. Angelus Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce; * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. ℣. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. Et.

Lectio viij.

Cum ascéndunt ad contemplatiónem, inquírunt veritátem, de qua et desiderándo satiántur, et satiándo desíderant. Cum vero descéndunt, fáciunt nobíscum misericórdiam, ut custódiant nos in ómnibus viis nostris. Administratórii enim spíritus sunt, missi in ministérium propter nos. Plane minístri nostri, non dómini nostri. Et in hoc Unigéniti formam imitántur, qui non venit ministrári, sed ministráre, qui stetit inter discípulos tamquam qui minístrat. Fructus angelicárum viárum, quod ad ipsos spectat, sua ipsórum beatitúdo, et obediéntia est caritátis: quod autem ad nos pértinet, inde quidem obténtus divínæ grátiæ, hinc vero custódia viæ nostræ : síquidem Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus indigéntiis tuis.

℟. Tu, Dómine qui misísti Angelum tuum sub Ezechía, rege Juda, et interfecísti de castris Sennácherib centum octogínta quinque míllia :* Et nunc Dominátor cœlórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui. ℣. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Festo Simplici, si occurrat ; alias Lectio ix.

Interim ergo mandávit Angelis suis Deus, non quidem ut amóveant te a viis tuis, sed in eis ipsis te custódiant, et quasi per vias suas, vias tuas dírigant in vias ipsíus. Quonam modo, inquis? Nempe ut quod Angelus ex sola caritáte púrius agit, ut própria saltem necessitáte compúlsus et admónitus, descéndas, et condescéndas ; exhibére scílicet próximo misericórdiam : et rursum cum eódem Angelo levans de-

sidéria tua, tota ánimi cupiditáte ascéndere stúdeas ad summam et perpétuam Veritátem. Hinc enim monémur leváre corda nostra cum mánibus; hinc audímus quotídie: Sursum corda. Hinc quoque negligéntes argúimur, et dícitur nobis: Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? Ut quid diligitis vanitátem et quæritis mendácium? Exonerátum enim cor et leve levátur magis, ut quærat et díligat veritátem.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES, et per Horas, Añæ.

1. Angeli Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 20.

2. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

3. Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cœlis.

4. Laudáte Deum, * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

5. Angeli, Archángeli * Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

Capitulum. Exod. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœlitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella relégét.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus, nostræ médicus salútis,
Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum

Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Aña. Angelus, qui loquebátur * in me, suscitávit me, quasi virum qui suscitátur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius: ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce ego. (234)

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Tempore Paschali.

℟. br. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúia, allelúia. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. De manu Angeli, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 5. c

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum et confitébor nómini tuo.

Tempore Paschali.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, * Allelúia, allelúia. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus allelúia. ℟. Adora-

bo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12. b

Factum est prælium magnum in cœlo : Míchael et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus : et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In. ℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

Tempore Paschali.

℟. br. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, * Allelúia, allelúia. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. In conspéctu. ℣. Adoráte Deum, allelúia. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúia.

In ij. Vesperis Añæ de Laud. Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. et loco ultimi. Ps. 137. Confitébor tibi Dñe. 157. Capitulum de Laudibus et Hymnus ut in j. Vesp. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Aña. Sancti Angeli, * qui Deo in cœlis semper assístitis, defféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judício.

PRO FERIA III.

OFFICIUM VOTIVUM

DE SS. APOSTOLIS.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Apost. juxta diversitatem temporis, præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In Quadragesima vero Sic nos exístimet homo. de Comm. Apost. (7)

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 43. de Sanctis.

Lectio iv.

Isti sunt lux mundi : quia per ipsos lumen

fidei, et veræ sciéntiæ primum Dóminus huic mundo trádidit, et ab errórum ac peccatórum ténebris gentes et pópulos éruit. Isti sunt sal terræ : quia per eos terrígenæ condiméntum sapóris vitæ ætérnæ percepérunt, ut restríngerent carnis lascíviam, et a putrédine peccatórum et vitiórum vérmibus servaréntur illæsi. Isti sunt lápides pretiósi, quos in fundaménto cœléstis ædifícii pósitos Joánnes in Apocalypsi sua descríbit : quia prædicátio eórum Ecclésiæ fundaménta locávit. Unde et Paulus ait : Vos estis cives Sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum.

℟. Vidi conjúnctos. (10)

Tempore Paschali.

℟. Lux perpétua. (26)

Lectio v.

Hoc ergo considerántes, fratres caríssimi, quæ tanti duces pópuli nos docuérunt, studeámus factis implére, quæ illi jussérunt. Discámus eórum exémplo mundi divítias contémnere, præséntis sæculi voluptátem non amáre, regnum cœléste desideráre, Christo nihil præpónere, sed ejus mandátis in ómnibus obedíre, paupertátem præséntium rerum dilígere, virtútum divítias habére, sapiéntiæ thesáurum appétere, spiritáles delícias quærere, nulli invidére, sed omnes hómines dilígere, amícos in Deo et inimícos propter Deum ; quia hæc est vera et sola diléctio.

℟. Beáti estis. (11) T. P.

℟. Virtúte magna. (26)

Lectio vj.

Isti ergo Príncipes nostri, in amóre Dei perfectíssimi et in proximórum dilectióne impléti, hinc potuérunt mundi ímpetum víncere, et cruéntum sæculum domáre, quia nihil amavérunt in omni re, nisi Dei voluntátem. Ita et nos, fratres, diligámus in ómnibus rebus Dei fácere voluntátem, et creatórem nostrum amémus in semetípso, creatúram vero in conditóre suo, et sic habébimus ordinatíssimam caritátem : quia Deus cáritas est, et qui díligit hanc dilectiónem, díligit Deum. Et si ita dilexérimus, díligit nos ipse Deus, díligunt nos et Sancti Apóstoli júdices

nostri, et exórant pro nobis, ut in universáli judício Christi cum ipsis in perpétuum coronémur.

℟. Isti sunt. (11) T. P.
℟. Isti sunt agni. (26)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Com. in Matth. can. 20.

Apóstoli dictis Dómini hæc reddunt, reliquísse se ómnia, et cum ipso esse. Quibus Dóminus, cum séderit in majestátis suæ sede, sessúros super sedes duódecim, ac tótidem tribus Israel judicatúros spopóndit; omnibúsque qui univérsa relíquerint propter nomen ejus, fructum céntupli præmii reservátum: multos autem ex novíssimis primos, et ex primis futúros novíssimos. Multa sunt quæ non sinunt nos símplici intelléctu dicta Evangélica suscípere.

℟. Isti sunt qui. (14) T. P.
℟. Ego sum vitis. (27)

Lectio viij.

Interpósitis nonnúllis rebus, quæ ex natúra humáni sensus sibi contráriæ sunt, ratiónem quærere cœléstis intelligéntiæ admonémur. Apóstoli dicunt, et sequi se Christum, et se ómnia reliquísse. Quómodo ígitur fiunt tristes, et quómodo métuunt dicéntes, salvum esse néminem posse? Namque et ab áliis fíeri póterat, si quid fecíssent ipsi. Deínde cum fecíssent ipsi: quare metus, vel unde suscéptus est? Additur étiam in responsióne Dómini, hæc apud hómines impossibília, possibília apud Deum. Numquid apud hóminem impossibília erant, quæ et Apóstoli fecísse se gloriántur, et fecísse eos Dóminus agnóscit?

℟. Isti sunt viri. (14) T. P.
℟. Cándidi facti. (27)

Lectio ix.

Omnis ítaque hic sermo est spiritális. Quid autem Dei virtúti tam possíbile est, quam ut per fidem salvet? ut per aquam regéneret? ut per crucem vincat? ut per Evangélia adóptet? ut per resurrectiónem ex morte vivíficet? Quibus audítis Apóstoli cito cre-

dunt, seséque ómnia reliquísse profiténtur. Sed hanc eórum obediéntiam cito Dóminus remunerátur, omnem difficultátem superióris quæstiónis absólvens, cum dicit : Vos, qui secúti estis me, in regeneratióne judicábitis duódecim tribus Israel. Hæc enim illa regenerátio est, quam Apóstoli sunt secúti, quam lex indulgére non pótuit, quæ eos super duódecim thronos in judicándis duódecim tríbubus Israel, in duódecim Patriarchárum glória copulávit.

Te Deum laudámus. 19.

PRO FERIA IV.

OFFICIUM VOTIVUM

DE S. JOSEPH

SPONSO B. M. V. CONF. ET CATHOL. ECCL. PATR.

Semiduplex.

In j. Vesp. Añæ et Capit. de Laud.; Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (1)

Hymnus.

Te, Joseph, célebrent ágmina cœlitum :
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad ésteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas ;
Amíssum Sólymis quærís, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit ;
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere :
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Constítuet eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magnif. Aña. Cum esset desponsáta * Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Joseph,

protectóris nostri. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Te Joseph.

In primo Nocturno.

Aña. Ascéndit Joseph * a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Psalmi trium Noct. de Com. Conf. non Pont.(97)

Aña. Venérunt pastóres * festinántes : et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.

Aña. Ecce Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum.

℣. Confitébor nómini tuo.
℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi.

Lect. de Script. occurr.

℟. j. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens : * Quibus ille respóndit : Ite ad Joseph, ℣. Salus nostra in manu tua est : réspice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus.

℟. ij. Fecit me Deus quasi patrem regis, et Dóminum univérsæ domus ejus : * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

℟. iij. Jam lætus móriar quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo :* Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum. ℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In Quadrag. vero, Feriis Quatuor Temp. et Vigilia Ascensionis dicuntur seq. Lectiones.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 39.

Igitur Joseph ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar, eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens : habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei : a quo

præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant : benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus quam in agris cunctam ejus substántiam : nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu.

℟. Clamávit pópulus. (240)

Lectio ij. Cap. 41. e

Plácuit Pharaóni consílium, et cunctis minístris ejus, locutúsque est ad eos : Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit ! Dixit ergo ad Joseph : Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero ? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctis pópulus obédiet ; uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus Phárao ad Joseph : Ecce constítui te super univérsam terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu sua et dedit eum in manu ejus : vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genu flécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Egypti.

℟. Fecit me Deus.

Lectio iij.

Dixit quoque rex ad Joseph : Ego sum Phárao : absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægypti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua ægyptíaca Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth, fíliam Putipháre, sacerdótis Heliopóleos. Egréssus est ítaque Joseph ad terram Ægypti (trigínta autem annórum erat, quando stetit in conspéctu regis Pharaónis), et circuívit omnes regiónes Ægypti. Venítque fertílitas septem annórum : et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

℟. Jam lætus.

In secundo Nocturno.

Aña. Consúrgens Joseph, * accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum : et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Aña. Defúncto Heróde, * Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israel : defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Aña. Accépit Joseph * púerum et matrem ejus, et venit in terram Israel.
℣. Réspice de cœlo et vide, et vísita víneam istam. ℟. Et pérfice eam.

Sermo S. Bernárdi Abb.
Hom. 2. super Missus.

Lectio iv.

Desponsáta est María Joseph, vel pótius (sicut ponit Evangelísta) viro, cui nomen erat Joseph : virum nóminat, non quia marítus, sed quod homo virtútis erat : vel pótius quia juxta álium Evangelístam non vir simplíciter, sed vir ejus dictus est, mérito appellátur, quod necessário putátur. Débuit ergo vir ejus appellári, quia necésse fuit et putári : sicut et pater Salvatóris non quidem esse, sed dici méruit, ut putarétur esse, dicénte hoc ipso Evangelísta : Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.
℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me *: Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus. ℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum. Huc accédit, quod dícitur fuísse de domo David. Vere enim de domo David. Vere de régia stirpe descéndit vir iste Joseph, nóbilis génere, mente nobílior. Plane fílius David, non degénerans a patre suo David ; prorsus, inquam fílius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitáte, sed devotióne,

quem tamquam álterum David Dóminus invénit secúndum cor suum, cui tuto commítteret sacratíssimum atque secretíssimum sui cordis arcánum : cui, tamquam álteri David, incérta et occúlta sapiéntiæ suæ manifestávit, et dedit illi non ignárum esse mystérii, quod nemo príncipum hujus sæculi agnóvit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur : protegétur sub tégmine illíus a fervóre : * Et in glória ejus requiéscet. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli : effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio vj.

Cui dénique datum est, quod multi reges et prophétæ cum vellent vidére, non vidérunt, audíre, et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed étiam portáre, dedúcere, amplécti, deosculári, et nutríre et custodíre. Non tantum autem Joseph, sed et María descendísse credénda est de domo David : alióquin non esset desponsáta viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo ígitur erant de domo David : sed in áltera compléta est véritas, quam jurávit Dóminus David, áltero tamen cónscio et teste adimplétæ promissiónis.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum : * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In tertio Nocturno.

Aña. Audiens Joseph * quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde, patre suo, tímuit illo ire.

Aña. Admónitus in somnis, * Joseph secéssit in partes Galilææ, et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth ; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas : Quóniam Nazaræus vocábitur.

Aña. Erat pater Jesu * et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo ; et benedíxit illis Símeon.

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei. ℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 3. d.

In illo témpore : Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 23. contra Faust. cap. 7. 8.

Sic de cœlo dictum est super aquam Jordánis : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui : quemádmodum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de cœlo vox ipsa sónuit, Fílius Dei ante non fuit : quandóquidem ex útero Vírginis ille accépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertíssime dicit : Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórum adoptiónem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem, et idem ipse Fílius David ex sémine David secúndum carnem.

℟. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam, cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est : páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio viij.

Quod si nobis crédere non prodésset, non hoc tam atténte idem Apóstolus Timótheo commendáret, dicens : Memor esto Christum Jesum resurrexísse a mórtuis, ex sémine David secúndum Evangélium meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangélii sectatórem, quod sine concúbitu Joseph Christus natus ex Vírgine, fílius tamen David appellátur, cum generatiónum sériem non usque ad Maríam, sed usque ad Joseph Matthæus Evangelísta perdúcat : Primo quia maríti ejus fúerat propter virílem sexum pótius honoránda persóna : neque enim quia concúbitu non permíxtus, ídeo non marítus, cum ipse Matthæus narret

ab Angelo Maríam cónjugem ipsíus appellátam, qui narrat,quod de Spíritu sancto concéperat.
℟. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum : * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Cum vero unus idémque narrátor utrúmque dicat,utrúmque comméndet, et virum Maríæ Joseph, et Christi Vírginem Matrem et Christum ex sémine David, et Joseph in série progeneratórum Christi ex David : quid restat, nisi et Maríam non fuísse extráneam a cognatióne David, et eam Joseph cónjugem non frustra appellátam propter órdinem sexus et animórum confœderatiónem ; et Joseph pótius propter dignitátem virílem ab órdine generatiónum illárum non fuísse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémina separátus, cui eum conjungébat mentis affectus ?

Te Deum laudámus.19.

AD LAUDES,

et per Horas. Añæ.

1. Jacob autem * génuit Joseph, virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.
Psalmi de Dñica. 20.
2. Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph.
3. Ascéndit autem * Joseph a Galilæa de civitáte Názareth, in Judæam, in civitátem David,quæ vocátur Béthlehem.
4. Et venérunt festinántes, * et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.
5. Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta , ut putabátur fílius Joseph.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum : fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

Cœlitum, Joseph, decus, atque nostræ
Certa spes vitæ,columénque mundi,

Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.
Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.
Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.
Rex Deus regum, Dominátor orbis
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.
Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ.
℟. Et déxtera tua suscépit me.

Ad Bened. Aña. Joseph, fili David, * noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis: Qui vivis et regnas.

Ad Tertiam.

Capit. Benedictiónes.

℟. br. Constítuit eum * Dóminum domus suæ. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Dóminum. Glória Patri. Constítuit. ℣. Confitébor nómini tuo. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi.

Tempore Paschali.

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúia, allelúia. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Constítuit. ℣. Confitébor nómini tuo, allelúia. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Gen. 49. c

Deus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cœli désuper.

℟. br. Confitébor * Nómini tuo. Confitébor. ℣. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi. Nómini. Glória Patri. Confitébor. ℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Tempore Paschali.

℟. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúia, allelúia. Confitébor. ℣. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Confitébor. ℣. Justus germinábit sicut lílium, allel. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allel.

Ad Nonam.

Capitulum. Gen. 49. c

Fílius accréscens Joseph, fílius accréscens, et decórus aspéctu: fíliæ discurrérunt super murum.

℟. br. Justus germinábit * Sicut lílium. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Sicut. Glória Patri. Justus. ℣. Plantátus in domo Dómini. ℟. In átriis domus Dei nostri.

Tempore Paschali.

℟. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúia, allelúia. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Justus. ℣. Plantátus in domo Dómini, allelúia. ℟. In átriis domus Dei nostri, allelúia.

In ij. Vesperis omnia ut in j. Vesperis, præter: ℣. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi. ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Magnif. Aña. Fili, quid fecísti * nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

PRO FERIA V.

OFFICIUM VOTIVUM DE

SS. EUCHARISTIÆ SACRAMENTO.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Aña. Sacérdos in ætérnum * Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit. Ps. 109. Dixit Dóminus. 142.

Aña. Miserátor Dóminus * escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium. Ps. 110. Confitébor tibi. 143.

Aña. Cálicem salutáris * accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis. Ps. 115. Crédidi. 147.

Aña. Sicut novéllæ olivárum, * Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dñi. Ps. 127. Beáti omnes. 152.

Aña. Qui pacem * ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Ps. 147. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 164.

Capit. Fratres : Ego. ut ad Laudes. (260)

Hymnus.

Pange, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui,
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio,
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnif. Aña. O quam suávis est, * Dómine, spíritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimittens inánes.

Oratio ut ad Laudes.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Regem adorémus dominántem Géntibus : * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinē. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia ;

Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens : Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis Angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cœlicus figúris términum :
O res mirábilis, mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas únaque, póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Fructum salutíferum * gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore. Ps. 1. Beátus vir. 4.

Aña. A fructu fruménti * et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt. Ps. 4. Cum invocárem. 167.

Aña. Communióne cálicis, * quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine congregávit nos Dóminus. Ps. 15. Consérva me. 12.

℣. Panem cœli dedit eis.
℟. Panem Angelórum manducávit homo.

Lect. de Script. occurr.

℟. j. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes, et ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et.

℟. ij. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad ve-

scéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste.

℟. iij. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In Quadrag. vero dicuntur sequentes Lectiones.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 11. d

Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Immolábit. (249)

Lectio ij.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dñi annuntiábitis, dónec véniat.

℟. Comedétis carnes.

Lectio iij.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne : reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo : et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit : non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum

judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. ℟. Respéxit Elías.

In secundo Nocturno.

Aña. Memor sit Dóminus * sacrifícii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat. Ps. 19. Exáudiat. 18.

Aña. Parátur * nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tríbulant nos. Ps. 22. Dóminus regit. 37.

Aña. In voce exsultatiónis * résonent epulántes in mensa Dómini. Ps. 41. Quemádmodum. 72.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. ℟. Et de petra, melle saturávit eos.

MENSE FEBRUARIO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 61. ad pop. Ant.

Lectio iv.

Necessárium est, dilectíssimi, mysteriórum díscere miráculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utílitas. Unum corpus effícimur: membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut ítaque non tantum per caritátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re in illam misceámur carnem: hoc namque per escam efficitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis immíscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum: ardénter enim amántium hoc est. ℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite, hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

Tamquam leónes ígitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diábolo terríbiles, et caput nostrum mente revolvéntes, et caritátem, quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe fílios tradunt aléndos: ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, et meípsum vobis appóno, vos omnes generósos esse volens, et spem bonam de futúris vobis præbens: quippe qui vobis hic meípsum trádidi, multo magis id in futúro fáciam. Vólui

frater vester fieri, carni propter vos et sánguini communicávi : vobis vicíssim ipsam carnem et sánguinem, per quæ cognátus vester factus sum, trado.

℟. Accépit Jesus cálicem postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vj.

Attendámus ítaque nobis ipsis, dilectíssimi, tálibus, fruéntes bonis : et cum áliquid turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúsmodi vítio, considerémus quibus facti sumus digni : talísque cogitátio nobis irrationabílium mótuum sit corréctio. Quotquot ígitur hujus partícipes córporis effícimur, quotquot sánguinem degustámus : cogitémus, quod illum sursum sedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc degustámus. Hei mihi, quot ad salútem nobis viæ ! Nos corpus suum effécit, nobis suum communicávit corpus : et horum nos nihil a malis avértit.

℟. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. Glória Patri. Hic.

MENSIBUS

MARTIO ET APRILI.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 60. ad pop. Ant.

Lectio iv.

Quóniam Verbum dicit : Hoc est corpus meum, et assentiámur, et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit, sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptísmate, per rem nempe sensíbilem aquam donum confértur : intelligíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona : sed quóniam ánima córpori consérta est, in

sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt : Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum manducas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére : ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

℟. Cœnántibus. (251)

Lectio v.

Igitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus, omnes accénsi, omnes ferventes et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant : te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant : tu vero debes in cœlum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre : nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixérunt : ítaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Chrísti. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit hóminem fieri, cólaphis cædi, et crucifígi : verum et semetípsum nobis commíscet : et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

℟. Accépit Jesus.

Lectio vj.

Quo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrifício? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igni spiritáli replétur, linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus

dolóres, filios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat. ℟. Ego sum panis.

MENSIBUS
MAJO ET JUNIO.
Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
Ex eadem Hom. 60.
Lectio iv.

Unicuíque fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, et quos genuit, per semetípsum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur tanta digni caritáte et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera póculi spiritális: quinímmo cum longe majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, Spíritus grátiam: et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum: qui vero sanctíficat ea et immútat ipse est. Nullus ítaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit: ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit: verum et hanc ipse quoque. ℟. Cœnántibus. (251)

Lectio v.

Inhumánus accédat nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis imminet últio, si quemquam illíus culpæ cónscii, hujus mensæ partícipem esse concedátis: sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur: sive quis dux milítiæ sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígne autem accédat, próhibe: majórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus

hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc secúritas, hoc omnis coróna : non ut albam et splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verum et tu, láice, cum sacerdótem víderis offeréntem, ne ut sacerdótem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam.

℟. Accépit Jesus.

Lectio vj.

Audiámus ígitur et sacerdótes et súbditi, quali esca facti sumus digni : audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus ? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténui inimicítia purum esse pénitus jubet : est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit : tibi vero síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus ítaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt : hoc ígitur báratrum fugiámus.

℟. Ego sum panis.

In tertio Nocturno.

Aña. Introíbo * ad altáre Dei : sumam Christum, qui rénovat juventútem meam. Ps. 42. Júdica me, Deus. 80.

Aña. Cibávit nos Dóminus, * ex ádipe fruménti, et de petra, melle saturávit nos. Ps. 80. Exsultáte Deo adjutóri. 110.

Aña. Ex altári tuo, * Dómine, Christum súmimus : in quem cor et caro nostra exsúltant. Ps. 83. Quam diléctа. 112.

℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

MENSE FEBRUARIO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus : et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joannem.

Verba Dómini ex Evangélio, quæ sermónem prístinum conse-

quúntur, audívimus. Hinc sermo debétur áuribus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est. Est enim de córpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens: Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est: si manet, et manétur: si hábitat, et inhabitátur: si hæret, ut non deserátur.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viij.

Hoc ergo nos dócuit, et admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt: non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit: Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre: et sápere secúndum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna: ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis: Multi ítaque audiéntes, non ex inimícis sed ex discípulis ejus, dixérunt: Durus est hic sermo, et quis potest eum audíre?

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dñus pane vitæ et intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Si discípuli durum habuérunt istum sermónem, quid inimíci? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem cito defecérunt, tália loquénte Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem, et

verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem : sed prout voluérunt, ita intellexérunt, et more hóminum : quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribúere credéntibus in se. Durus est, ínquiunt, hic sermo : quis potest eum audíre : Te Deum laudámus. 19.

MENSIBUS
MARTIO ET APRILI.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus : et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joannem ante medium.

Díximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, et potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus : manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat : ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cáritas? Et cáritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Cáritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat. (256)

Lectio viij.

Ergo spíritus est qui vivíficat : spíritus enim facit viva membra : nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus, invénerit. Nam spíritus qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra quæ sunt in carne tua : unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

℟. Misit me vivens.

Lectio ix.

Hæc dicúntur, ut amémus unitátem, et timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a córpore Christi, non est membrum ejus: si non est

membrum ejus, non vegetátur spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt. Quid est, Spíritus et vita sunt? Spirituáliter intelligénda sunt. Intellexísti spiritáliter? Spíritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus. 19.

MENSIBUS

MAJO ET JUNIO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joannem.

Hic est panis, qui de cœlo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis divérsa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre, fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube, et in mari: et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem: nam corporálem álteram: quia illi manna, nos áliud spiritálem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiritáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spiritáli, sequénte petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus: Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne. Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis. Gémina percússio, duo ligna crucis signíficat.

℟. Qui mandúcat. (256)

Lectio viij.

Norunt fidéles corpus Christi, si cor-

pus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite, fratres mei, quid díxerim. Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas quod homo es : constas enim ex ánima et córpore. Habes enim spíritum invisíbilem ; corpus visíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis qui vivit : qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit. Quid respóndet omnis qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo et tu vívere de Spíritu Christi? In córpore esto Christi. ℟. Misit me.

Lectio ix.

Numquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem : Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O Sacraméntum pietátis! o signum unitátis! o vínculum caritátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum : hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cœlo.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.

2. Angelórum esca * nutrivísti pópulum tuum et panem de cœlo præstitísti eis.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delícias régibus.

4. Sacerdótes sancti * incénsum et panes ófferunt Deo.

5. Vincénti dabo * manna abscónditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. 11. e

Fratres : Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dñus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie,
Carnem dedit et sánguinem,
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium.
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium,
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium,

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Bened. Aña. Ego sum * panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capitulum. Fratres : Ego enim.

℟. br. Panem cœli * dedit eis. Panem cœli. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Dedit eis. Glória Patri. Panem cœli. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. ℟. Et de petra melle saturávit eos.

Tempore Paschali.

℟. br. Panem cœli dedit eis * Allelúia, allelúia. Pa-

nem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Panem. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 11. f

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. ℟. br. Cibávit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit. ℣. Et de petra melle saturávit eos. Ex. Glória Patri. Cibávit. ℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Tempore Paschali.

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúia, allelúia. Cibávit illos. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Cibávit illos. ℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Cor. 11. f

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dñi indígne : reus erit córporis et sánguinis Dómini. ℟. br. Edúcas panem * De terra. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. De terra. Glória Patri. Edúcas. ℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Tempore Paschali.

℟. br. Edúcas panem de terra, * Allelúia, allelúia. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Edúcas. ℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

In ij. Vesperis, omnia ut in j. Vesperis. (247)

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnif. Aña. O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia : et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

PRO FERIA VI.

OFFICIUM VOTIVUM DE PASSIONE D. N. J. C.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Aña. Cálicem salutáris * accípiam : et nomen Dómini invocábo. Psalm. 115. Crédidi propter. 147.

Aña. Cum his * qui odérunt pacem, eram pacífi-

cus : dum loquébar illis impugnábant me gratis. Psalm. 119. Ad Dóminum cum tribulárer. 148.

Aña. Ab homínibus * iníquis líbera me, Dómine. Ps. 139. Eripe me. 159.

Aña. Custódi me * a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem. Psalm. 140. Dómine clamávi. 160.

Aña. Considerábam * ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me. Psalm. 141. Voce mea ad Dóminum. 160.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Mœréntes óculi, spárgite lácrymas,
Et luctu résonent íntima córdium :
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas, et fera vúlnera.

Accíncta, heu ! gládiis turba satéllitum
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit,
Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis
Divínum caput íctibus.

Haud finis scéleri : tráditur ímprobo
Christus carnífici : nec mora, bárbarus
In regem súperum non timet ímpio
Ausu vértere déxteram.

Audíte, o pópuli, Numen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,
Et vocem premit ínnocens.

Quis non illácrymet ? Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis íniquitas :
Infígit cérebro, proh dolor : éfferis
Sertum vépribus ásperum.

Heu crimen ! tráhitur fúnibus ímprobis
Funésti Dóminus supplícii ad locum ;
Illic oppétiit fúnere spíritum
Patri restítuens suo.

Passo pro míseris tam fera vúlnera
In terris résonet débita glória ;

Sacrúmque assídue nomen in æthera
Humánum genus éfferat. Amen.

℣. Oblátus est quia ipse vóluit. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnif. Aña. O vos omnes * qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Oratio ut ad Laud. (270)

Ad Completorium et per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur :

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem crucifíxum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruóre :
Aspice, immíti manus alma clavo
Fínditur alte.

Hunc, velut pravi scéleris minístrum,
Inter indígnos médium latrónes
Cerne : crudélis fuit ista gentis
Dira volúntas.

Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Fléctitur : clausis óculis Redémptor
Spíritum sacro méritis onústum
Fundit ab ore.

O cor, æs durum súperas, geméndo
Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stípiti affíxit, tua culpa morti
Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus omne in ævum,
Qui pius nostri géneris Redémptor,
Críminis labem míseris nocéntem
Sánguine tersit. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Astitérunt reges terræ, * et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus. Ps. Quare fremuérunt. 5.

Aña. Multiplicáti sunt * qui tríbulant me; multi insúrgunt advérsum me. Ps. 3. Dómine quid. 5.

Aña. Divisérunt * sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice. 37.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Lect. de Script. occurr.

℟. j. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dñus, et tu facta es mihi nimis amára : * Quia parásti crucem Salvatóri tuo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia.

℟. ij. Ego edúxi te de Ægypto, demérso Pharaóne in mare Rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis : * Et tu me tradidísti princípibus sacerdótum, et me duxísti ad prætórium Piláti. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

℟. iij. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis : * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui, tamquam agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu. Glória Patri. Qui tamquam.

In Quadrag. vero, et Feriis Quatuor Temp. dicuntur sequentes Lectiones.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 5.

Comméndat caritátem suam Deus in nobis : quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus, Christus pro nobis mórtuus est : multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus : multo magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem : sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Si enim uníus delícto mors regnávit per unum : multo magis abundántiam grátiæ, et donatiónis, et justítiæ accipiéntes, in vita regnábunt per unum Jesum Christum.

℟. Vínea mea. ut supra.

Lectio ij.

Igitur, sicut per uníus delíctum in omnes hómines in condemnatiónem : sic et per uníus justítiam in omnes hómines in justificatiónem vitæ. Sicut enim per inobediéntiam uníus hóminis, peccatóres constitúti sunt multi : ita et per uníus obeditiónem, justi constituéntur multi. Lex autem subintrávit ut abundáret delíctum. Ubi autem abundávit delíctum

superabundávit grátia. Ut sicut regnávit peccátum in mortem : ita et grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. Ego edúxi.

Lectio iij. Cap. 6.

Quid ergo dicémus? permanébimus in peccáto ut grátia abúndet? Absit. Qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem : ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo : crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

℟. Ego propter.

In secundo Nocturno.

Aña. Inimíci mei * dixérunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus? Ps. 40. Beátus, qui intélligit. 71.

Aña. Aliéni insurrexérunt * in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. Ps. 53. Deus in. 27.

Aña. Conculcavérunt me * inimíci mei tota die; advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum. Ps. 55. Miserére mei Deus, quóniam. 83.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo S. Bernárdi Abb.
Feria 4. Hebd. S. Serm. de Passione Domini.

Lectio iv.

In passióne domínica, fratres, tria speciáliter cónvenit intuéri : opus, modum, causam. Nam in ópere quidem patiéntia, in modo humílitas, in causa cáritas commendátur. Patiéntia autem singuláris, quod vidélicet : cum supra dorsum ejus fabricárent peccatóres; cum sic extenderétur in ligno, ut dinumeraréntur ómnia ossa ejus; cum fortíssimum illud propugnáculum, quod custódit Israel, úndique forarétur :

cum foderéntur manus ejus et pedes, sicut agnus ad occisiónem ductus sit et tamquam ovis coram tondénte non apéruit os suum. Non advérsus Patrem múrmurans, a quo missus fúerat : non advérsus humánum genus, pro quo, quæ non rápuit, exsolvébat; non dénique vel contra pópulum ipsum peculiárem sibi, a quo pro tantis benefíciis tanta mala recipiébat.

℟. Ego propter te Chananæórum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále : * Et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam, et percussísti arúndine caput meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio v.

Modum ipsum, si diligénter atténdas, non modo mitem, sed et húmilem corde cognósces. Nempe in humilitáte judícium ejus sublátum est, cum nec ad tantas blasphémias, nec ad falsíssima, quæ sibi objiciebántur crímina respondéret. Vídimus, inquit, eum et non erat ei aspéctus, nec speciósum forma præ fíliis hóminum, sed oppróbrium hóminum et tamquam leprósum, novíssimum virórum, plane virum dolórum a Deo percússum et humiliátum; ita ut nulla esset ei spécies, neque decor. O novíssimum et altíssimum! O húmilem et sublímem! O oppróbrium hóminum et glóriam Angelórum! Nemo illo sublímior, neque humílior. Dénique sputis íllitus est, oppróbriis saturátus est, morte turpíssima condemnátus est, cum sceleerátis deputátus est. Nihílque merébitur vel ista humílitas, quæ hunc habet modum; imo quæ tam est ultra modum? Sicut est patiéntia singuláris, sic et humílitas admirábilis : útraque sine exémplo.

℟. Ego dúxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te? * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio vj.

Utrámque tamen magnífice causa ipsa comméndat, nimírum cáritas est. Propter nímiam enim caritátem suam, qua diléxit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fí-

lius ipse pepércit. Vere nímiam, quia et hæc mensúram excédit, modum súperat, plane superéminens univérsis. Majórem, inquit, caritátem nemo habet, quam ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Tu majórem habuísti, Dómine, ponens eam étiam pro inimícis. Cum enim adhuc inimíci essémus, per mortem tuam et tibi reconciliáti sumus et Patri. Quænam ergo ália vidébitur esse, vel fuísse, vel fore huic símilis caritáti? Vix pro justo quis móritur. Tu pro injústis passus es, móriens propter delícta nostra, qui venísti justificáre gratis peccatóres, servos fácere fratres, captívos cohærédes, éxsules reges.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendísti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. ℣. Pópule meus, quid feci tibi aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et. Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno.

Aña. Fílii hóminum * dentes eórum arma et sagíttæ, et lingua eórum gládius acútus. Ps. 56. Miserére mei Deus. 84.

Aña. Intendérunt arcum * rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum. Ps. 63. Exáudi Deus oratiónem. 88.

Aña Factus sum * sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Ps. 87. Dómine Deus salútis. 115.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem.

℟. Mortem autem crucis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. f

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía S. Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Comment. in Joannem. Lib. 12. cap. 35.

Cum truculénter ómnia impietáte Judæórum essent perácta, nec quidquam ad summam crudelitátem deésset, tandem sanctíssima caro Christi naturále quid pátitur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Multum enim possunt dolóres ad commovéndam sitim; innátum enim calórem exagitántes, vel quod in profunditáte hú-

midum est consúmunt et ígneis ardóribus doléntis víscera urunt. Sicut ígitur céteras passiónes, sic hanc étiam sponte Christus perpéssus est. Bíbere ígitur petit : illi autem ádeo longe ab omni humanitáte áberant, ut pro juvánte potu atque jucúndo nocéntem et acérbum attúlerint, et humanitátem, qua movéri videbántur, in impietátem convérterint. Nam cum peténti dabant, caritátis hábitum suscípere videbántur; sed non est possíbile mentíri Scriptúram, in qua ex persóna Christi dícitur : Et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra : * Et tu me potásti felle et acéto. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et.

Lectio viij. Idem Cap. 36.

Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est : et inclináto cápite trádidit spíritum. Consummátum jam esse Salvátor dicit, quia sæviéndi Judæórum potéstas in ipsum per mortem suam términum hábuit. Quid enim non excogitárunt, aut quid suprémæ inhumanitátis relíctum sibi est; Quis cædéndi, quis contumeliándi modus non adhíbitus? Mérito ígitur consummátum esse, ait. Cumque tempus jam esset, ut étiam spirítibus apud ínferos prædicáret (venit enim, ut tam vivórum quam mortuórum dominarétur), mortem pro nobis suscépit : et hanc natúræ nostræ própriam passiónem sponte súbiit secúndum carnem, quamvis ut Deus vita naturáliter sit, ut spoliátis ínferis, primítiæ dormiéntium, et primogénitus (ut Scriptúræ dicunt) mortuórum factus, recúrsum ad vitam natúræ nostræ largirétur.

℟. Ego ante te apérui mare : * Et tu aperuísti láncea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in sánguine suo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Inclinávit ígitur caput. Accidit enim moriéntibus, vigóre carnis jam consúmpto et ánima, quæ corpus rétinet, abeúnte, inclinátio cápitis.

Quamóbrem verbis hoc modo usus Evangelísta est. Sic et tradidísse spíritum, a consuetúdine nostra sibi dictum est, multi enim sic exstíngui, et mori dicúntur. Quamvis mihi videátur ídeo non simplíciter mórtuum esse, sed tradidísse spíritum Evangelísta dixísse; quia in manus Dei Patris ánimam suam commendávit, ut ipse dixit: Pater! in manus tuas comméndo spíritum meum. Quod nobis magnæ spei fundaméntum, atque oríginem præbet.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas. Añæ.

1. Fui flagellátus * tota die, et castigátio mea, in matutínis. Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisiónem ductus, obmútui, et non apérui os meum.

3. Fodérunt manus meas * et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me * quæsívi, et non invéni: dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cum accepísset Jesus * acétum, dixit: Consummátum est: et inclináto cápite, emísit spíritum.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affíxus cruci.

Pedes manúsque horríbili
Clavi cruéntant vúlnere:
Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant sánguine.

Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum cóncidit;
Heu, Mater! heu, Fili! dolor
Ingráta frangat péctora.

Montes, sepúlcra, sáxaque
Scindúntur; arva, flúmina

Rupes et æquor cóntremunt,
Templíque velum scínditur.

Sol, luna, cœlum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit :
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.

Adstáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite

Tu, caritátis víctima,
Ut nostra tollas crímina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sánguine.

Nostra ergo pax et gáudium
Sis, vita, Jesu, et præmium;
Sis ductor et lux in via,
Merces, coróna in pátria.
Amen.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Bened. Aña. Ad Jesum autem * cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui de cœlis ad terram de sinu Patris descendísti, et sánguinem tuum pretiósum in remissiónem peccatórum nostrórum fudísti : te humíliter deprecámur ; ut in die judícii, ad déxteram tuam audíre mereámur : Veníte benedícti : Qui vivis et regnas.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui pro nobis pati dignátus es.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres : Hoc. ℟. br. Oblátus est,* Quia ipse vóluit. Oblátus est. ℣. Et livóre ejus sanáti sumus. Quia. Glória Patri. Oblátus est. ℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Tempore Paschali.

℟. br. Oblátus est, quia ipse vóluit, * Allelúia, allelúia. Oblátus. ℣. Et livóre ejus sanáti sumus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Oblátus. ℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, allelúia. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Zach. 13. c

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. ℟. br. Próprio Fílio suo *

Non pepércit Deus. Próprio. ℣. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Non. Glória Patri. Próprio. ℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem autem Crucis.

Tempore Paschali.

℟. br. Próprio Fílio suo non pepércit Deus,* Allelúia, allelúia. Próprio. ℣. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Próprio. ℣. Factus est obédiens usque ad mortem, allelúia. ℟. Mortem autem crucis, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 53.

Generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. br. Factus est obédiens : * Usque ad mortem. Factus est. ℣. Mortem autem crucis. Usque. Glória Patri. Factus est. ℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Tempore Paschali.

℟. br. Factus est obédiens usque ad mortem, * Allelúia, allelúia. Factus. ℣. Mortem autem crucis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Factus. ℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, allelúia. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra, allel.

In ij. Vesperis omnia ut in j. (261) præter sequentia. ℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnif. Aña. Depónens Joseph * corpus Jesu invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso. Fuit planctus magnus in illa die : mulíeres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

PRO SABBATO.

OFFICIUM VOTIVUM

DE IMMAC. CONCEPTIONE B. M. V.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi et Hymnus ut in Festis B. M. V. (175)

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif. Aña. Beátam me dicent*omnes generatiónes quia fecit mihi magna qui potens est, allelúia.

Oratio ut ad Laud.(278)

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immacu-

látam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium, adorémus Dóminum. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Præclára custos vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cœli gáudium.

Inter rubéta lílium.
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri,

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Admirábile est * nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti. Psalmi ut in Festis B. M. V. (178)

Aña. In sole pósuit* Deus tabernáculum suum.

Aña. In conceptióne sua * accépit María benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Lect. de Script. occurr.

℟. j. Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne.

℟. ij. Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me ; * Et narrábo vobis quanta fecit Deus ánimæ meæ. ℣. Vivit Dóminus quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et.

℟. iij. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano, sicut favus distíllans lábia ejus ; * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano, sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel. Glória Patri. Mel.

In Quadrag. vero et Sabbatis Quatuor Temp.

dicuntur sequentes Lect.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 3.

Serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem : Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier : De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur : de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus; et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii sciéntes bonum et malum.

℟. Per unum. (272)

Lectio ij.

Vidit ígitur múlier quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illíus, et comédit : dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum : cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi.

℟. Transíte ad me.

Lectio iij.

Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audívi in Paradíso : et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam : Múlier quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quare hoc fecísti? Quæ respóndit : Serpens decépit me et comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, et béstias terræ; super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : Ipsa cón-

teret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus. ℟. Elécta mea.

In secundo Nocturno

Aña. Diffúsa est * grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum.

Aña. Adjúvit eam * Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña. Gloriósa * dicta sunt de te, cívitas Dei; fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ex Bulla Dogmática Pii Papæ IX.

Lectio iv.

Ipsíssima verba, quibus divínæ Scriptúræ de increáta Sapiéntia loquúntur, ejúsque sempitérnas orígines repræséntant, consuévit (Ecclésia) tum in ecclesiásticis offíciis, tum in sacrosáncta liturgía adhibére et ad illíus Vírginis primórdia transférre, quæ uno eodémque decréto cum divínæ Sapiéntiæ incarnatióne fúerant præstitúta. Quamvis autem hæc ómnia penes fidéles ubíque prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de Immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam ipsa quoque RománaEcclésia ómnium Ecclesiárum mater et magístra fúerit prosecúta, tamen illústria hujus Ecclésiæ facta digna plane sunt, quæ nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiæ dígnitas atque auctóritas, quanta illi omníno debétur, quæ est cathólicæ veritátis et unitátis centrum, in qua solum inviolabíliter fuit custodíta relígio, et ex qua tráducem fídei réliquæ omnes Ecclésiæ mutuéntur opórtet.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram: ego feci in cœlis ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio v.

Itaque éadem Románа Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis Immaculátam Vírginis Conceptiónem ejúsque cultum et doctrínam assérere, tuéri, promovére et vindicáre. Enim vero

Prædecessóres Nostri veheménter gloriáti sunt Apostólica sua auctoritáte festum Conceptiónis in Romána Ecclésia instítúere, ac próprio Offício, propriáque Missa, quibus prærogatíva immunitátis ab hæreditária labe manifestíssime asserebátur, augére, honestáre et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis indulgéntiis, sive facultáte tribúta civititábus, provínciis regnísque, ut Deíparam sub título Immaculátæ Conceptiónis patrónam sibi delígerent, sive comprobátis sodalitátibus, congregatiónibus, religiosísque famíliis ad Immaculátæ Conceptiónis honórem institútis, sive láudibus eórum pietáti delátis, qui monastéria, xenodochía, altária, templa sub Immaculáti Concéptus título eréxerint, aut sacraménti religióne interpósita Immaculátam Deíparæ Conceptiónē strénue propugnáre spopónderint.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor.

Lectio vj.

Insuper summópere lætáti sunt decérnere Conceptiónis festum ab omni Ecclésia esse habéndum eódem censu ac número quo festum Nativitátis, idémque Conceptiónis festum cum octáva ab univérsa Ecclésia celebrándum, et ab ómnibus inter ea quæ præcépta sunt, sancte coléndum, ac Pontifíciam Capéllam in Patriarcháli Nostra Liberiána Basílica die Vírginis Conceptiónis sacro quotánnis esse peragéndam. Atque exoptántes in fidélium ánimis quotídie magis fovére hanc de Immaculáta Deíparæ Conceptióne doctrínam, eorúmque pietátem excitáre ad ipsam Vírginem sine labe originális concéptam coléndam et venerándam, gavísi sunt quam libentíssime facultátem tribúere, ut in Lauretánis Litaníis, et in ipsa Missæ Præfatióne Immaculátus ejúsdem Vírginis proclamarétur Concéptus, atque ádeo lex credéndi ipsa supplicándi lege statuerétur.

℟. Signum magnum appáruit in cœlo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus : * Et in cá-

pite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Sanctimónia et magnificéntia * in Conceptióne ejus : annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Aña. Lætámini, omnes * in Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Aña. Notum fecit * Dñus opus suum : in conspéctu Géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Bernárdi Abb.

Ex Hom. 2. super Missus.

Lætáre, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exsúlta, qui, sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et quod infelícius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília et tali fília; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam; qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens : Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Eva, ad Maríam ; curre, mater, ad fíliam ; fília pro matre respóndeat : ipsa matris oppróbrium áuferat ; ipsa patri pro matre satisfáciat : quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

℟. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Emissiónes tuæ Paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes. Bened. Cujus festum.

Lectio viij.

Quid dicébas, o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba, quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic: Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi: et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O admirándam et omni honóre digníssimam Vírginem; o féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem.

℟. Magníficat anima mea Dóminum: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Quam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas, quod de María díxerit, audi quod séquitur: ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam malígni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, veheménter admírans, aiébat:

Mulíerem fortem quis invéniet : Quod est dícere : Si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio , et de hoste victória : fortis omníno necésse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Tota pulchra es,* María, et mácula originális non est in te. Psalm. Dóminus regnávit. 20.

2. Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus mulíéribus super terram.

5. Trahe nos, * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. Prov. 8.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi et ego jam concépta eram.

Hymn. O gloriósa. (189)
℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Bened. Aña. Ait Dóminus Deus * ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus ; ut qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam.

In ℟. br. dic. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Dñus possédit.
℟. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Deus. ℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Tempore Paschali.
℟. br. Deus omnípotens

præcínxit me virtúte, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Deus. ℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me, allelúia. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam; quóniam Dóminus Deus Israel ingréssus est per eam: erítque clausa príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam. Glória Patri. In. ℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Tempore Paschali.

℟. br. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me, * Allelúia, allelúia. In. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Allelúia, allelúia. Glória Patri. In. ℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, allelúia. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. br. Exaltábo te Dómine, * Quóniam suscepísti me. Exaltábo te. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Quóniam. Glória Patri. Exaltábo te. ℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Tempore Paschali.

℟. br. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, * Allelúia, allelúia. Exaltábo. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Exaltábo. ℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo, allelúia. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo, allelúia.

In ij. Vesp. omnia ut in primis, (271) præter:

Ad Magnif. Aña. Sancta María * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámen,

quicúmque célebrant tuam sanctam immaculátam Conceptiónem.

ROMÆ.

PRO FERIA III.

OFFICIUM VOTIVUM

DE SS. APOSTOLIS PETRO ET PAULO.

Semiduplex.

Omnia de Communi Apost. pro diversitate temporis, præter seq.

In utrisque Vesperis.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnif. Aña. Petrus Apóstolus, * et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Oratio ut ad Laud.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In Quadrag. vero dicuntur seq. Lectiones.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.
℟. Ecce ego mítto. (7)

Lectio ij.

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta: reportántes finem fídei vestræ salútem animárum.
℟. Tóllite jugum. (8)

Lectio iij.

De qua salúte exquisiérunt, atque scru-

táti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt : scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Dum stetéritis.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Ex Hom. 82. in Natal. SS. Ap. Petri et Pauli.

Lectio iv.

Nerónis furor per ómnium vitiórum inflammátus excéssum, in hunc eum usque torréntem suæ præcipitávit insániæ, ut primus nómini christiáno atrocitátem generális persecutiónis inférret, quasi per sanctórum Apostolórum Petri et Pauli neces grátia Dei posset exstíngui : quibus hoc ipsum erat máximum lucrum, ut contémptus vitæ hujus occíduæ, percéptio fíeret felicitátis ætérnæ. Pretiósa est ergo in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus : nec ullo crudelitátis génere déstrui potest sacraménto crucis Christi fundáta relígio. Non minúitur persecutiónibus Ecclésia, sed augétur : et semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum protestántur qui apostolicórum, æmuli triumphórum, Urbem nostram purpurátis, et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt.

℟. Vidi conjúnctos. (10)

Tempore Paschali.

℟. Lux perpétua. (26)

Lectio v.

De quorum præsídio dilectíssimi, divínitus nobis ad exémplum patiéntiæ et confirmatiónem fídei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum est : sed in horum excelléntia Patrum mérito, est excelléntius gloriándum, quos

grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in córpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultátem, nihil divérsum, nihil debémus sentíre discrétum : quia illos et eléctio pares, et labor símiles, et finis fecit æquáles.

℟. Beáti estis. (11)

Tempore Paschali.

℟. Virtúte magna. (26)

Lectio vj.

Sicut autem et nos expérti sumus, et nostri probavére majóres, crédimus atque confídimus, inter omnes labóres istíus vitæ, ad obtinéndam misericórdiam Dei, semper nos speciálium patronórum oratiónibus adjuvándos : ut, quantum própriis peccátis deprímimur, tantum apostólicis méritis erigámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Isti sunt. (11)

Tempore Paschali.

℟. Isti sunt agni. (26)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

In Ps. 118. S. 8. post init.

Ecce nos ómnia derelíquimus, et secúti sumus te. Hoc est, non quæsívimus quæ sæculi sunt, non quæsívimus partem de possessiónibus, sed te elégimus portiónem. Reliquísti ergo ómnia, Petre, quæ habébas : unde habes quod habére te dicis ? Surgit claudus, et sono tui sermónis erígitur : sanitátem áliis donas, qui indigébas ipse tuæ salútis auxílio. Reliquísti ergo quæ habébas, et cepísti, quæ non habébas Christus tibi pórtio, Christus tibi posséssio est : illíus nomen tibi muníficum, illíus nomen tibi est fructuósum, illíus nomen tibi tribúta dependit, et bona tribúta, non pecúniæ, sed grátiæ.

℟. Isti sunt qui. (14)

T. P. ℟. Ego sum. (27)

Lectio viij.

Quicúmque relíquerit patrem, aut matrem, aut domum, aut fratres, aut soróres céntuplum accípiet in hoc sæculo, et vitam ætérnam possidébit. Multos quidem in hoc sæculo qui sua paupéribus donavérunt, uberióre thesáuro locupletátos fuísse cognóvimus. Est pulchérrimus locus, ut étiam ad misericórdiam provocéntur. Sed non debent a Dómino sæculárem hujúsmodi exígere mercédem, nec speráre quæ mundi sunt; sed magis, quia iis, qui ómnia relíquerint, Deus pórtio est. Ipse est útique merces perfécta virtútum, qui non céntupli enumeratióne, sed perféctæ plenitúdinis æstimatióne censétur. Ego, inquit, Deus tuus sum. Non dixit : Ero, sed : Jam sum, jam inhábito, jam possídeo.

℟. Isti sunt viri. (14)

T. P. ℟. Cándidi. (27)

Lectio ix.

Habes, homo, inter multa propósita, étiam hujúsmodi portiónem. Propósuit tibi Dóminus in portióne possessiónes, in portióne aurum, in portióne argéntum, in portióne honóres, in portióne nobilitátem, propósuit étiam in portióne seípsum. Habes ígitur plúrimas portiónes ; élige quam putas, non te númerus pertúrbet, sed éxcitet grátia : non te labor avértat, sed fructus invítet.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened. Aña. Gloriósi príncipes terræ, * quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit : exáudi nos propítius, et concéde ; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Officia Propria

PRO ALIQUIBUS LOCIS

FESTA MOBILIA.

FERIA SEXTA
POST DOM. I. QUADRAG.
SS. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C.
Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (1)

Hymnus.

Quænam lingua tibi, o láncea, débitas
Grates pro mérito est apta repéndere?
Christi vivíficum namque áperis latus,
Unde Ecclésia náscitur.

Hæc est Heva viri de látere éxiens,
Olli membra gravis dum sopor óccupat;
Hanc quippe alter Adam, corde scaténtibus
Unda et sánguine, prócreat.

O clavi! æqua manet vos quoque grátia,
Christi quando sacris ártubus ínsiti,
Delétum Dómini sánguine fígitis
Mortis chirógraphum cruci.

Te, Jesu, Súperi láudibus éfferant,
Qui Clavórum áditus, sígnaque lánceæ
In cœlo rétines, vivus ubi ímperas,
Cum Patre, atque Paráclito. Amen.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Magnif. Aña. Delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit com. Feriæ.

In fine Hymnorum ad Completorium et per Horas diei, dicitur: Clavis foráto. ut infra ad Matut.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum láncea et clavis vulnerátum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Salvéte, clavi et láncea,
Squalóre nuper óbsita,

Quæ mersa Christi córpori
Almo rubétis sánguine.
Vos ad scelus Judáica
Elégerat perfídia ;
Sed in minístra grátiæ
Vos vertit e cœlo Deus.
Nam quot sacrátis ártubus
Sculpsístis olim vúlnera,
E tot reclúsis fóntibus
Dona éffluunt cœléstia.
Clavis foráto et láncea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesperas, dicatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini conjungatur cum Hymno ad Laudes.

In primo Nocturno.

Aña. Ad Jesum autem cum venissent, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit. Psalmi de Communi Conf. non Pont. (97)

Aña. Exívit sanguis et aqua ; et qui vidit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus.

Aña. Alia Scriptúra dicit : Vidébunt in quem transfixérunt.

℣. Quem tu percussísti persecúti sunt. ℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

De Zacharía Prophéta.

Lectio j. Cap. 12. c

Hæc dicit Dóminus : effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum, et aspícient ad me, quem confixérunt. Et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem, sicut planctus Adadrémmon in campo Magéddon. Et planget terra, famíliæ et famíliæ seórsum ; famíliæ domus David seórsum, et mulíeres eórum seórsum ; famíliæ domus Nathan seórsum, et mulíeres eórum seórsum ; famíliæ domus Levi seórsum, et mulíeres eórum seórsum ; famíliæ Sémei seórsum, et mulíeres eórum seórsum. Omnes famíliæ réliquæ, famíliæ et famíliæ seórsum, et mulíeres eórum seórsum.

℟. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, * Sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit. ℣. Et qui vidit, testimónium

perhíbuit, et verum est testimónium ejus. Sed.

Lectio ij. Cap. 13.

In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris et menstruátæ. Et erit in die illa, dicit Dóminus exercítuum : Dispérdam nómina idolórum de terra, et non memorabúntur ultra : et pseudoprophétas et spíritum immúndum áuferam de terra. Et erit, cum propheтáverit quíspiam ultra, dicent ei pater ejus et mater ejus, qui genuérunt eum : Non vives, quia mendácium locútus es in nómine Dómini, et confígent eum pater ejus et mater ejus, genitóres ejus, cum prophetáverit. Et erit : In die illa confundéntur prophétæ, unusquísque ex visióne sua cum prophetáverit, nec operiéntur pállio sáccino, ut mentiántur ; sed dicet : Non sum prophéta, homo agrícola ego sum : quóniam Adam exémplum meum ab adolescéntia mea.

℟. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, * Et contínuo exívit sanguis et aqua. ℣. In die illa erit fons patens dómui David et habitántibus Jerúsalem. Et.

Lectio ij.

Et dicétur ei : Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum ? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum : pércute pastórem, et dispergéntur oves, et convértam manum meam ad párvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dóminus : partes duæ in ea disperguéntur, et deficient : et tértia pars relinquétur in ea. Et ducam tértiam partem per ignem, et uram eos sicut úritur argéntum, et probábo eos sicut probátur aurum. Ipse vocábit nomen meum, et ego exáudiam eum. Dicam : Pópulus meus es : et ipse dicet : Dóminus Deus meus.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem * In ablutiónem peccatóris et menstruátæ. ℣. Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

Aña. Aspícient ad me, quem confixérunt : et

plangent eum planctu quasi super unigénitum.

Psalmi de Comm. Conf. non Pont. (100)

Aña. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Aña. His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra,

Sermo Innocéntii Papæ Sexti.

In Decreto de Festo Lanceæ et Clav. Domini.

Lectio iv.

In Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsíus passiónis cuncta mystéria dinumerántes et mérita, síngulis étiam ejus salutáribus instruméntis gloriémur. Inter quæ illud celébriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emísso in cruce jam spíritu, sustínuit perforári láncea latus suum, ut inde sánguinis et aquæ profluéntibus undis, formarétur única et immaculáta, ac virgo sancta mater Ecclésia, sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra, unde nobis tot et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix láncea, quæ tot bona nobis efficere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi!

℟. Hic est qui venit per aquam, et sánguinem, Jesus Christus, * Non in aqua solum, sed in aqua et sánguine. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in terra: Spíritus, aqua et sanguis; et hi tres unum sunt. Non.

Lectio v.

Hæc latus ipsum aperiéndo sacratíssimas jánuas nobis regni cœléstis, apéruit. Hæc vulnerándo jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit et salútem. Hæc innóxium transfigéndo, illíus sánguine culpas nostras abstérsit: et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitátis nostræ ténebras sústulit, et nos ipsíus divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces clavi, quibus ipse Salvátor eídem cruci fuit affíxus, quique non solum immaculáto respérgi sánguine, et molem ferre tanti pónderis meruérunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínæ caritátis accépi-

mus ut manus nostræ a peccáti solútæ néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti, sunt devotíssime recoléndi.

℟. Quóniam circumdedérunt me canes multi, concílium malignántium obsédit me. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℣. Dicétur ei : Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum ? Fodérunt.

Lectio vj.

Quid enim vúlnere et plagis hujúsmodi sánctius ? Quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum ? Licet ígitur lóncea et clavi prædícti, alíaque ipsíus passiónis salutária instruménta sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis offícia celebréntur et fiant ; dignum tamen et convéniens reputámus, si de ipsíus passiónis speciálibus instruméntis, et præsértim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri solémne ac speciále festum celebrétur et fiat : nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsíus habére se gaudent, in eórum devotióne, divínis offíciis atque munéribus speciáliter foveámus.

℟. Dicétur ei : Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum ? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. ℣. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, non credam, His. Glória Patri. His.

In tertio Nocturno.

Aña. Fodérunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. de iij. Noct. de Comm. Virg. (128)

Aña. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram Clavórum, et mittam dígitum meum in locum Clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Aña. Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam et mitte in latus meum. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. †

In illo témpore : Sciens Jesus quia ómnia con-

summáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Et réliqua. Hom. S. Augustíni Episc.

Tract. 120. in Joannem.

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apéruit : ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum ; hæc et lavácrum præstat et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. ℟. Facta sunt hæc, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: * Vidébunt in quem transfixérunt. ℣. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum. Vidébunt.

K. VERNA.

Lectio viij.

Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius. Quid vúlnere isto salúbrius. Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit : Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum. * Et aspícient ad me, quem confixérunt. ℣. Et plangent eum planctu, quasi super unigénitum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Hom. Fer.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Unus mílitum * láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.

2. Fodérunt * manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.
3. Tres sunt, * qui testimónium dant in terra : spíritus, aqua, et sanguis : et hi tres unum sunt.
4. Quid turbáti estis, * et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum.
5. Infer dígitum * tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitulum. 1. Joann. 5. b

Caríssimi : Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

Hymnus.

Tinctam ergo Christi sánguine
Convértite in me cúspidem,
Feríte cor, pedes, manus,
Pœnam a nocénte súmite.

At, quæso, culpis débitas,
Quas jure plagas fígitis,
Cruóre divíno íllitæ
Fiant medéla spíritus.

Sit gressus ad malum ímpotens,
Manus nocére désinant,
Omnísque corde e sáucio
Profánus ardor éxeat.

Clavis foráto et láncea,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spíritu,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Bened. Aña. Inglórius erit inter viros aspéctus ejus, et forma ejus inter fílios hóminum. Iste aspérget gentes multas.

Oratio.

Deus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affígi, et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti : concéde propítius; ut qui eorúmdem Clavórum et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis: Qui vivis.

Et fit com. Feriæ.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Capit. Caríssimi : Quis.
℟. br. Fodérunt manus meas, * Et pedes meos. Fodérunt. ℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et. Glória Patri. Fodérunt.

℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt. ℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Petr. 2.

Fratres : Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℟. br. Quem tu percussísti, * Persecúti sunt. Quem tu. ℣. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Persecúti. Glória Patri. Quem tu. ℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Petr. 2. d

Qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui justítiæ vivámus, cujus livóre sanáti estis.

℟. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse. ℣. Attrítus est propter scélera nostra. Propter. Glória Patri. Ipse. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Cujus livóre sanáti sumus.

In ij. Vesperis omnia ut in primis, et loco ultimi, Psalm. Crédidi. (17)

Ad Magnificat, Aña.
Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum.

Et fit com. Feriæ.

FERIA SEXTA

POST DOM. II. QUADRAG.

SS. Sindonis D N J. C.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apost. (1)

Hymnus.

Glóriam sacræ celebrémus omnes
Síndonis ; lætis recolámus hymnis,
Et piis votis monuménta nostræ
Certa salútis :

Quæ refert semper veneránda Sindon,
Sánguine impréssis decoráta signis,
Dum cruce ex alta tulit involútum
Corpus Jesu.

Reddit hæc sævos ánimo dolóres,
Quos tulit, casum miserátus, Adæ,
Christus humáni géneris Redémptor,
Morte perémpta.

Sáucium ferro latus, atque palmas,

Et pedes clavis, laceráta flagris
Membra, et infíxam cápiti corónam
Monstrat imágo.
Quis pius siccis óculis, et absque
Intimi cordis gémitu notáta
Vívaque indígnæ simulácra mortis
Cérnere possit?
Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Causa tantórum fúerit malórum,
Nostra debétur tibi vita: vitam
Dédimus ipsam.
Sit tibi, Fili, decus atque virtus,
Qui tuo mundum rédimis cruóre,
Quique cum summo Genitóre, et almo
Flámine regnas. Amen.
℣. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.
℟. Tuam recólimus Passiónem.

Ad Magnificat, Aña.

Joseph, vir bonus et justus, accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu; quo accépto, invólvit illud in síndone munda.

Oratio ut ad Laudes.
Et fit com. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Dñum, qui passiónis suæ memóriam in sacra Síndone rénovat,* Veníte adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Mystérium mirábile
Hac luce nobis pánditur,
Verus Dei cum Fílius
Mortem cruéntam sústinet.
Causam tuéndo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo herus suspénditur,
Pro sonte justus pléctitur.
Necis manent insígnia
Impréssa sacra in Síndone,
Quæ post triúmphum nóbilem
Corpus cruéntum invólverat.
Sunt mortis hæc, et tártari,
Mundíque victi insígnia,
Trophæa sunt hæc ínclyta
Ductóris invictíssimi.
Debémus ergo hanc grátiam
Nostræ salútis víndici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militémus téssera.
Vitæ vetústæ mórtui,
Surgámus in vitam novam,
Christum secúti per crucem,
Christi fruémur glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári. Ps. 4. Cum invocárem. 167.

Aña. Aspérsus est sanguis super vestiménta mea, ómnia induménta mea inquinávi. Ps. 15. Consérva me. 12.

Aña. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Ps. 14. Dómine, quis habitábit. 11.

℣. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.
℟. Tuam recólimus Passiónem.

Lectiones. Quis crédidit. ut in Festo Septem Dolorum B. Mariæ Virginis. 511.

℟. j. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem neque decórem, aspéctus ejus in eo non est. Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet : ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras : * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus.

℟. ij. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum : * Et dicet : His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. ℣. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi. Et.

℟. iij. Tuam Síndonem venerámur, Dómine, tuam gloriósam recólimus passiónem : * Miserére nobis, qui passus es pro nobis. ℣. Salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. Miserére. Glória Patri. Miserére.

In secundo Nocturno.

Aña. Quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus : unde nec reputávimus eum. Ps. 23. Dómini est terra. 35.

Aña. Omnes vidéntes me derisérunt me : locúti sunt lábiis, et movérunt caput. Ps. 26. Dóminus illuminátio. 53.

Aña. Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit. Ps. 29. Exaltábo te Dómine. 55.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per crucem tuam redemísti mundum.

Sermo S. Ambrósii Ep.

Lectio iv. in Luc. Cap. 28.

Quid sibi vult, quod non Apóstoli, sed Joseph, et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus et constans, alter qui erat magíster in Israel. Talis enim Christi est sepultúra, quæ justítiam magisteriúmque hábeat. Obstrúitur ígitur tergiversándi locus, et doméstico Judæi testimónio revincúntur. Nam si Apóstoli sepelíssent, dícerent útique non sepúltum, quem sepúltum raptum esse dixérunt. Justus autem Christi corpus óperit Síndone, ínnocens ungit unguénto. Namque hæc non otióse distíncta reperímus: quia justítia vestit Ecclésiam, innocéntia grátiam subminístrat. ℟. O admirábilis Sindon, * In qua involútus est thesáurus noster, redémptio captivórum. ℣. Gaudet totus mundus qui redémptus est sánguine Dómini sui. In.

Lectio v.

Vesti ergo et tu Dómini corpus glória sua, ut et ipse sis justus. Etsi mórtuum credis, óperi tamen divinitátis própriæ plenitúdine. Unge illud myrrha et áloë, ut bonus odor Christi sis. Bonum línteum misit Joseph ille vir justus, et fortásse illud, quod Petrus vidit e cœlo ad se esse demíssum, in quo erant génera quadrúpedum, et ferárum, et vólucrum ad similitúdinem gentílium figuráta. Mystico ígitur unguénto illo pístico consepelítur Ecclésia, quæ diversitátem populórum fídei suæ communióne sociávit. ℟. Tulérunt túnicam Joseph fratres ejus, et in sánguine hædi, quem occíderant, tinxérunt, mitténtes qui ferrent ad patrem, et dícerent * Hanc invénimus; vide num túnica fílii tui sit, an non? ℣. Quam cum agnovísset pater, ait: Túnica fílii mei est; fera péssima devorávit eum. Hanc.

Lectio vj.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthæus dívitem. Et mérito dives hoc loco dícitur, ubi corpus súscipit Christi: suscipiéndo enim dívitem, nescívit fídei paupertátem. Dives est ergo, qui justus est. Justus ígitur Síndone invólvit: Israelíta vero et divérsos miscet virtútum odóres, et áloës mittit quasi li-

bras centum, hoc est perféctæ fidei quantitátem. Et ligavérunt corpus Jesu, juxta consuetúdinem speciálem Judæórum, non útique nodis perfídiæ, sed fidei ligatúris: et posuérunt in horto, cui frequénter Ecclésia comparátur, quæ diversórum habet poma meritórum, florésque virtútum. ℟. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus: * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. ℣. Qui cum maledicerétur, non maledicébat, cum paterétur, non comminabátur. Qui. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Aña Caro mea requiéscet in spe, quia non dabis sanctum tuum vidére corruptiónem. Ps. 53. Deus, in nómine. 27.

Aña. Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia. Ps. 75. Notus in Judæa. 101.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Ps. 87. Dómine Deus salútis. 115. ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 15. d

In illo témpore: Cum jam sero esset factum (quia erat Parascéve, quod est ante sábbatum,) venit Joseph ab Arimathæa. nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In Fer. 3. Palmarum.

Parascéve græce, latíne præparátio dícitur, quo nómine Judæi, qui inter Græcos morabántur, sextam sábbati appellábant, eo quod in illa ea, quæ requiéi sábbati necessária essent, præparáre solérent: juxta hoc quod de manna quondam præcéptum est: Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfécta, séptima autem Cónditor ab ópere suo requiévit, unde et hanc sábbatum, hoc est réquiem, vóluit appellári: recte Salvátor eádem sexta die crucifíxus humánæ restauratiónis implévit arcánum; ideóque cum accepísset acétum, dixit:

Consummátum est : hoc est, sextæ diéi, quod pro mundi refectióne suscépi, jam totum est opus explétum. Sábbato autem in sepúlcro requiéscens, resurrectiónis, quæ octáva die ventúra erat, exspectábat evéntum.

℟. Mercátus est Joseph Síndonem mundam, ut invólveret in ea corpus Dómini : * Venit ergo, et tulit corpus ejus. ℣. Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa, ut tólleret corpus Jesu. Venit.

Lectio viij.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathæa, nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitátis ad sæculum, sed majóris apud Deum mériti fuísse laudátur. Talem namque exístere decébat eum, qui corpus Dómini sepelíret, qui et per justítiam meritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ sæculáris facultátem posset obtinére ministrándi ; non enim quílibet ignótus aut mediócris ad Præsidem accédere, et crucifíxi corpus póterat impetráre.

℟. Hæc est Sindon digníssima, * In qua salútis auctor de cruce depósitus invólvi dignátus est. ℣. Ut nos consepúlti cum eo, véteris hóminis exúviis depósitis, innocéntiæ síndone tegerémur. In. Glória Patri. In.

Lectio ix. de Hom. Fer.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Joseph nóbilis decúrio, * vir bonus et justus, et ipse dives, erat exspéctans regnum Dei. Ps. Dñus regnávit. 20.

2. Hic audácter * introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu.

3. Cum cognovísset * Pilátus a Centurióne quod jam mórtuus esset, donávit corpus Jesu.

4. Joseph autem * mercátus Síndonem, et depónens eum invólvit Síndone.

5. Pósuit eum * in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Capitulum. Isaiæ 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra ? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accédo;
Te compléctor cum afféctu,
Tuórum memor vúlnerum.
O quam nudum hic te cerno,
Vulnerátum et distentum,
Inquinátum involútum
In hoc sacráto tégmine!
Salve, caput cruentátum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem cœli tremit cúria.
Salve, latus Salvatóris,
Salve, mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.
Manus sanctæ, vos avéte,
Diris clavis perforátæ;
Ne repéllas me, Salvátor,
De tuis sanctis pédibus.
Amen.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Aña. Joseph, nóbilis decúrio, exspéctans et ipse regnum Dei, mercátus est Síndonem, et depónens corpus Jesu, invólvit illud in Síndone.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum e cruce depósitum a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestígia reliquísti: concéde propítius; ut per mortem et sepultúram tuam, ad resurrectiónis glóriam perducámur: Qui vivis.

Et fit com. Feriæ.

Ad Tertiam.

Capit. Quis est. supra.

℟. br. Tuam Síndonem * Venerámur, Dñe. Tuam. ℣. Tuam recólimus Passiónem. Venerámur. Glória Patri. Tuam. ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per mortem tuam redemísti mundum.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaiæ 63.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

℟. br. Adorámus te, Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus te. ℣. Quia per mortem tuam redemísti mundum. Et Glória Patri. Adorámus. ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psal-

mum dicat nómini tuo, Dómine.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 63.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit qui adjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

℟. br. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. Et. Glória Patri. Omnis. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

In ij. Vesperis omnia ut in j. et loco ultimi, Ps. 141. Voce mea... deprecátus sum. 160.

℣. Tuam Síndonem venerámur, Dómine. ℟. Tuam recólimus Passiónem.

Ad Magnif. Aña. Homo quidam dives ab Arimathæa, nómine Joseph, accépto córpore Jesu, invólvit illud in Síndone munda.

Et fit com. Feriæ.

FERIA SEXTA

POST DOM. III. QUADR.

SS. Quinque Vulnerum D. N. J. C.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Ps. Crédidi. cum reliquis ut in Vesp. Feriæ v. in Cœna Domini. 279.

Hymn. Pange lingua. ut in Dom. Pass. 240.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt. ℟. Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Magnif. Aña. Dum in cruce pendéret unigénitus Dei Fílius, et ab ómnibus subsannarétur, Mater ejus Virgo María ipsum verum Deum et hóminem cóndolens venerabátur.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit com. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum in cruce confíxum, quinque plagis vulnerátum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Pange. 240.

In primo Nocturno.

Aña. Quis est, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Ps. 10. In Dómino confído. 9.

Aña. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Ps. 14. Dñe, quis habitábit. 11.

Aña. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non fuit vir mecum. Ps. 23. Dómini est terra. 35.

℣. Fodérunt manus meas

et pedes meos: ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dñi cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum, despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo: *In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus in remissiónem peccatórum. ℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras. In quo.

Lectio ij.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium, propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte.

℟. Nos, qui aliquándo erámus longe, facti sumus prope per sánguinem Jesu Christi: *Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum. ℣. A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Ipse.

Lectio iij. Cap. 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis ve-

stibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea, et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi et non erat auxiliátor; quæsívi, et non fuit qui adjuváret.

℟. In primogénito ex mórtuis complácuit omnem plenitúdinem divinitátis inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, * Pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt. ℣. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, in ómnibus primátum tenens. Pacíficans. Glória Patri. Pacíficans.

In secundo Nocturno.

Aña. Fodérunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21. Deus Deus meus, réspice. 37.

Aña. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas. Ps. 65. Jubiláte Deo. 88.

Aña. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo. Ps. 75. Notus in Judæa. 101.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

Sermo S. Bernárdi Abbát.

Lib. de Pass. Dñi cap. 41.

Lectio iv.

Captus ergo Jesus post plúrimas illusiónes tam Judæórum quam Géntium: post sánguinis plures effusiónes, clavis immítibus mánibus simul et pédibus perforátur, et confígitur ligno crucis Salvátor noster mitíssimus Jesus. Intuére, et réspice rosam passiónis sanguíneæ, quómodo rubet in indícium ardentíssimæ caritátis. Conténdunt pássio et cáritas: illa ut plus árdeat, ista ut plus rúbeat.

℟. Per mortem destrúxit Jesus eum, qui mortis habébat impérium, * Ut liberáret eos, qui timóre mortis obnóxii erant servitúti. ℣. Unde

débuit per ómnia frátribus assimilári, ut miséricors fíeret. Ut.

Lectio v.

Vide quómodo hoc flore rosæ florúerit óptima vitis nostra, rubicúndus Jesus. Vide totum corpus, sícubi rosæ sanguíneæ florem non invénias. Inspice manum unam et álteram, si florem rosæ non invénias in utráque. Inspice pedem unum et álterum : numquid non rósei ? Inspice láteris apertúram, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrúbea sit, propter mixtúram aquæ, quia, sicut narrat Evangelísta, cum unus mílitum láncea latus ejus perforásset, exívit sanguis et aqua.

℟. Per hóminem mors et per hóminem resurréctio mortuórum: * Et sicut in Adam omnes peccavérunt, ita in Christo omnes vivificabúntur. ℣. Novíssime autem inimíca destruétur mors. Et.

Ex eódem divo Bernárdo.
Sermo de Pass. Domini.

Lectio vj.

Réspice, Dómine, sancte Pater, de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo : et intuére hanc sacrosánctam hóstiam, quam tibi offert magnus póntifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus pro peccátis fratrum suórum, et esto placábilis super multitúdine malítiæ nostræ. Cognósce, Pater, túnicam fílii tui Joseph. Heu ! fera péssima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestiméntum ejus : Ecce quinque scissúras lamentábiles in eo relíquit.

℟. Vidémus Jesum propter passiónem mortis glória et honóre coronátum, * Ut pro ómnibus gustáret mortem. ℣. Decébat eum, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummári, Ut pro. Glória Patri. Ut pro.

In tertio Nocturno.

Aña. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Ps. iij. Noct. de Comm. Virg. (128)

Aña. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Aña. In amaritúdine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes no-

stras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. f

In illo témpore : Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt , ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 12. Comm. in Joan.

Cum ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impíetas, nec quidquam jam ad summam crudelitátem réliquum esset, ad extrémum caro Christi sanctíssima próprium quiddam, ac naturále rursus pátitur. Multis enim ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Graves síquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus præcórdia uréntes.

℟. Manifestáta est grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem. ℣. Liberávit et vocávit nos vocatióne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. Qui.

Lectio viij.

Consummátum esse ait impietátis Judáicæ modum, et impoténtem sæviéndi ánimum. Quid enim Judæi intentátum reliquérunt, aut quid non extrémæ crudelitátis adhibuérunt? Quod supplícii aut contuméliæ genus prætermisérunt ? Quámobrem jure, Consummátum est, ait : sed hora jam eum ad prædicándum spirítibus, qui apud ínferos erant, invitánte (advénit enim, ut mortuórum ac vivórum dominarétur), ipsam pro nobis mortem suscépit, commúnem hanc natúræ nostræ passiónem sustínuit in carne sua.

℟. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In sánguine tuo. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótes. In. Glória Patri. In.

Lect. ix. de Hom. Fer.

AD LAUDES, et per Horas, Añæ.

1. Vere languóres * nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.
2. Ipse autem * vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.
3. Alligávit Dñus * plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.
4. Omnis, qui transíbit,* stupébit super omnes plagas ejus.
5. O vos omnes, * qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Isaiæ 53.

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus. Lustra sex. ut in Dom. Passionis. 245.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt. ℟. Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Bened. Aña. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fílii tui passióne, et per quinque Vúlnera ejus sánguinis effusióne, humánam natúram, peccáto pérditam reparásti : tríbue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscépta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi sánguinis fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit com. Feriæ.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Capitulum. Christus vulnerátus. ut supra.

℟. br. Fodérunt manus meas, * Et pedes meos. Fodérunt. ℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et pedes. Glória Patri. Fodérunt. ℣. O vos omnes, qui transítis per viam. ℟. Atténdite, et vidéte dolórem meum.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaiæ 50.

Fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me, Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus.

℟. br. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere. ℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse tulit. Glória Patri. Vere. ℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 53.

Trádidit Christus in mortem ánimam

suam, et cum scelerátis reputátus est; et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse. ℣. Attrítus est propter scélera nostra. Propter. Glória Patri. Ipse. ℣. Oblátus est quia ipse vóluit. ℟. Et non apéruit os suum.

In ij. Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Aña. Ego sum vestra redémptio: manus meæ, quæ vos fecérunt, clavis confíxæ sunt: propter vos flagéllis cæsus sum, spinis coronátus sum, aquam pétii pendens, et acétum porrexérunt; in escam meam fel dedérunt et in latus lánceam: mórtuus et sepúltus resurréxi: vobíscum sum, et vivo in ætérnum.

Et fit com. Feriæ.

FERIA SEXTA
POST DOM. IV. QUADR.
Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.
Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Aña 1. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua. Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (1)

2. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

3. Vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

5. Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum.

Capit. ut ad Laudes.

Hymnus.

Festívis résonent cómpita vócibus,
Cives lætítiam fróntibus éxplicent,
Tædis flammíferis órdine pródeant
Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Christus in árbore
Fudit multíplici vúlnere Sánguinem,
Nos facti mémores dum cólimus, decet
Saltem fúndere lácrymas.

Humáno géneri pernícies gravis
Adámi véteris crímine cóntigit:
Adámi intégritas et píetas novi
Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum summus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater áudiit,

Placári pótius sánguine débuit,
Et nobis véniam dare.
Hoc quicúmque stolam sánguine próluit,
Abstérgit máculas, et róseum decus,
Quo fiat símilis prótinus Angelis
Et Regi pláceat, capit.
A recto instábilis trámite póstmodum
Se nullus rétrahat, meta sed última
Tangátur : tríbuet nóbile præmium
Qui cursum Deus ádjuvat.
Nobis propítius sis, Génitor potens,
Ut quos unígenæ Sánguine Fílii
Emísti, et plácido Flámine récreas,
Cœli ad cúlmina tránsferas. Amen.

℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Aña. Accessístis ad Sion montem et civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et testaménti novi mediatórem Jesum, et sánguinis aspersiónem mélius loquéntem quam Abel.

Oratio. Omnípotens. ut ad Laudes.

Et fit com. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dei Fílium, qui suo nos redémit Sánguine, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ira justa Conditóris,
Imbre aquárum víndice,
Criminósum mersit orbem,
Noe in arca sóspite :
Mira tandem vis amóris
Lavit orbem Sánguine.
Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos,
Inque néctaris sapórem
Transiére absínthia.
Triste prótinus venénum
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia :
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.
O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia !
O suávitas benígni
Prædicánda péctoris !
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.
Quando culpis provocámus
Ultiónem júdicis,
Tunc loquéntis protegámur
Sánguinis præséntia,

Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.
Te redémptus laudet orbis
Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ
Dux et auctor ínclyte,
Qui tenes beáta regna
Cum Parénte et Spíritu.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Ps. 2. Quare fremuérunt. 5.

Aña. Factus in agonía, prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Ps. 3. Dómine, quid multiplicáti. 5.

Aña. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos, dicens: Peccávi, tradens Sánguinem justum. Ps. 15 Consérva. 12.

℣. Redemísti nos, Dómine. ℟. In Sánguine tuo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 9. c

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ídeo novi testaménti mediátor est, ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.

℟. Jesus, ut sanctificáret per suum Sánguinem pópulum, extra portam passus est: * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. ℣. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes. Exeámus.

Lectio ij.

Ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est:

alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vitulórum et hircórum cum aqua et lana coccínea et hyssópo : ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens : Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur : et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Móyses sumptum sánguinem respérsit in pópulum : *Et ait : Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum. ℣. Fide celebrávit Pascha et sánguinis effusióne, ne qui vastábat primitíva, tángeret eos. Et.

Lectio iij. Cap. 10. d

Habéntes ítaque, fratres, fidúciam in intróitu Sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est, carnem suam, et Sacerdótem magnum super domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem (fidélis enim est qui repromísit) : et considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis et bonórum óperum.

℟. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in Sánguine Christi : *Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum. ℣. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per Sánguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Aña. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum. Ps. 22. Dóminus regit me. 37.

Aña Videns autem, quia nihi profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens : Innocens ego sum a sánguine Justi hujus. Ps. 29. Exaltábo te, Dómine. 55.

Aña. Et respóndens univérsus pópulus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros.

Ps. 63. Exáudi, Deus, oratiónem. 88.

℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. ad Neophytos.

Lectio iv.

Vultis Sánguinis Christi audíre virtútem? Redeámus ad ejus exémplum, et priórem typum recordémur, et prístinam Scriptúram narrémus. In Ægypto, nocte média, Ægyptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita deperírent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitarétur, quia unus locus continébat univérsos, remédium discretiónis invéntum est. Proínde exémplum mirábile, ut discas in veritáte virtútem. Ira divínæ indignatiónis sperabátur, et domos síngulas mórtifer circuíbat. Quid ígitur Móyses? Occídite, inquit, agnum annículum, et sánguine ejus liníte jánuas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévit? Valde, inquit: non eo quod sanguis est, sed quia Domínici Sánguinis per eum demonstrátur exémplum.

℟. In timóre incolátus vestri conversámini: * Sciéntes quod non corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis. ℣. Sed pretióso Sánguine quasi agni immaculáti Christi. Sciéntes.

Lectio v.

Nam sicut regnántium státuæ, quæ sine causa sunt et sermóne, nonnúmquam ad se confugiéntibus homínibus, ánima et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære conféctæ, sed quia rétinent imáginem principálem: ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit, non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sánguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum línitos postes atque áditus perviéderet, transjécit gressus et non est ausus intráre. Nunc ergo si víderit inimícus, non póstibus impósitum sánguinem typi, sed fidélium ore lucéntem Sánguinem veritátis Christi templi póstibus dedicátum, multo

magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem! Vis et áliam hujus Sánguinis scrutári virtútem? Volo. Unde primum cucúrrit inspícias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum cruce procéssit: latus illud Domínicum inítium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendénte, appróximat miles, latus láncea percússit, et exínde aqua fluxit et sanguis. Unum baptísmatis symbolum, áliud sacraménti. Ideo non ait: Exiit Sanguis et aqua; sed, Exiit aqua primum et Sanguis: quia primum baptísmate dilúimur, et póstea mystério dedicámur.

℟. Empti estis prétio magno: * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro. ℣. Prétio empti estis: nolíte fíeri servi hóminum. Glorificáte.

Lectio vj.

Latus miles apéruit, et templi sancti paríetem patefécit. Et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere Sanguis et aqua. Nolo tam fácile, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mystica atque secretális orátio. Dixi baptísmatis symbolum et mysteriórum aquam illam et Sánguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse proláta. Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens: De córpore ejus, et de óssibus ejus sumus: latus vídélicet illud signíficans. Nam sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári: sic et de suo látere Christus aquam nobis et Sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℟. Commendát caritátem suam Deus in nobis: * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est.

℣. Multo ígitur magis nunc juctificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Aña. Exívit ergo Jesus, portans corónam spíneam et purpúreum vestiméntum, et dixit eis : Ecce homo. Ps. 73. Ut quid Deus, repulísti. 99.

Aña. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur, Calváriæ locum : ubi crucifixérunt eum. Ps. 87. Dómine Deus salútis. 115.

Aña. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Ps. 93 Deus ultiónum. 118.

℣. Christus diléxit nos.
℟. Et lavit nos a peccátis nostris in Sánguine suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. f.

In illo témpore : Cum accepísset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Ep. Tract. 120. in Joannem.

Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret : Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apéruit ; ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille Sanguis qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum : hæc et lavácrum præstat et potum. Hoc prænuntiábat quod Noe in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis, malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt ! Quid isto Sánguine múndius ? Quid vúlnere isto salúbrius ?

℟. Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Je-

sus Christus : * Non in aqua solum, sed in aqua et Sánguine. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris. Non. Benedictio. Divínum auxílium.

Enarrat. in Ps 95. N. 5.

Lectio viij.

Tenebántur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant, sed redémpti sunt a captivitáte. Véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. Venit Redémptor, et dedit prétium : fudit Sánguinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis quid émerit ? Vidéte quid déderit, et inveniétis quid émerit. Sanguis Christi prétium est. Tanti quid valet ? Quid nisi totus orbis ? Quid, nisi omnes gentes ? Valde ingráti sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exsúltent, non supérbiant : pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum: * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus. ℣. Remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis. In. Glória Patri. In.

Lect. ix. de Hom. Fer.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Hi, qui amícti sunt * stolis albis, qui sunt, et unde venérunt ? Psalm. Dóminus regnávit. 20.

2. Hi sunt * qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas in Sánguine Agni.

3. Ideo sunt * ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte.

4. Et ipsi vicérunt * dracónem propter Sánguinem Agni, et propter testaméntum Verbi sui.

5. Beáti * qui lavant stolas suas in Sánguine Agni.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres : Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Salvéte, Christi Vúlnera,
Imménsi amóris pígnora,
Quibus perénnes rívuli
Manant rubéntis Sánguinis.

Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre et bálsama,
Prétio lapíllos Indicos,
Mellis favos dulcédine.

Per vos patet gratíssimum
Nostris asylum méntibus,
Non huc furor minántium
Unquam penétrat hóstium.

Quot Jesus in prætório
Flagélla nudus éxcipit !
Quot scissa pellis úndique
Stillat cruóris gúttulas !

Frontem venústam, proh dolor !
Coróna pungit spínea,
Clavi retúsa cúspide
Pedes manúsque pérforant.

Postquam sed ille trádidit
Amans voléns que spíritum,
Pectus ferítur láncea,
Geminúsque liquor éxsilit.

Ut plena sit redémptio
Sub torculári stríngitur,
Suíque Jesus ímmemor,
Sibi nil resérvat Sánguinis.

Veníte, quotquot críminum
Funésta labes ínficit :
In hoc salútis bálneo
Qui se lavat mundábitur.

Summi ad Paréntis déxteram
Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit Sánguine,
Sanctóque firmat Spíritu. Amen.

℣. Justificáti in Sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus, Aña. Erit sanguis Agni vobis in signum, dicit Dóminus; et vidébo sánguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti : concéde, quæsumus salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte deféndi in terris : ut fructu perpétuo lætémur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit com. Feriæ.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui tuo nos sánguine redemísti.

Ad Tertiam.
Capit. ut ad Laud. (311)
℟. br. Redemísti nos, Dómine, * In sánguine tuo. Redemísti. ℣. Ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne. In. Glória Patri. Redemísti.
℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Ad Sextam.
Capitulum. Hebr. 9.
Si sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?
℟. br. Sanguis Jesu Christi, Fílii Dei * Emúndat nos, Sanguis. ℣. Ab omni peccáto. Emúndat. Glória Patri. Sanguis. ℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos in sánguine suo.

Ad Nonam.
Capitulum. Hebr. 9.
Accípiens Móyses sánguinem vitulórum et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus.
℟. br. Christus diléxit nos, et lavit nos. * In sánguine suo. Christus. ℣. Et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri. In. Glória Patri. Christus. ℣. Justificáti in Sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

In ij. Vesperis omnia ut in primis. (304) Psalmi de Dñica. 142. et loco ultimi, Ps. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 164.
℣. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni.
℟. Quos pretióso sánguine redemísti.
Ad Magnif. Aña. Habébitis autem hunc diem in monuméntum, et celebrábitis eum solémnem Dño in generatiónibus vestris cultu sempitérno.
Et fit com. Feriæ.

FERIA SEXTA
POST DOM. IN ALBIS.
SS. Spineæ Coronæ D. N. J. C.
Duplex ij. classis.

IN I. VESPERIS.
Añæ et Capitulum de Laudibus, Ps. ut in j. Vesperis de Comm. Apost. (1)
Hymnus. Vexílla Regis. ut in Dñica Passiónis. 238. sed in penultima stropha dicitur:

O Crux, ave spes única,
Paschále quæ fers gáudium.

℣. Tuam Corónam adorámus, Dómine, allelúia.
℟. Tuum gloriósum recólimus triúmphum, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum, allelúia, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem pro nobis spinis coronátum, * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Pange lingua. ut in Dom. Pass. 240.

In primo Nocturno.

Aña. Maledícta terra in ópere tuo : spinas et tríbulos germinábit tibi, allelúia. Psalmi ut in j. Noct. unius Mart. (30)

℣. Tuam Corónam adorámus, Dómine, allelúia.
℟. Tuum gloriósum recólimus triúmphum, allelúia.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dñi cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti : non est spécies ei, neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus et desiderávimus eum; despéctum et novíssimum virórum : virum dolórum, et sciéntem infirmitátem : et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem : aspéctus ejus in eo non est : hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet : Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras : * cujus livóre sanáti sumus, allelúia. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus.

Lectio ij.

Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.
℟. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? * Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me, allelúia. ℣. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi. Et.

De Zacharía Prophéta.

Lectio iij. Cap. 12. et 13.

Et erit in die illa: Quæram contérere omnes gentes quæ véniunt contra Jerúsalem. Et effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ, et precum: et aspícient ad me, quem confixérunt: et plangent eum planctu, quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem. Et dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pércute pastórem, et dispergéntur oves: et convértam manum meam ad párvulos.
℟. Tuam Corónam spíneam venerámur, Dómine, tuam gloriósam recólimus Passiónem: * Miserére nobis, qui passus es pro nobis, allelúia. ℣. Salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. Miserére. Glória Patri. Miserére.

In secundo Nocturno.

Aña. Pro fruménto ortus est mihi tríbulus, et pro hórdeo spina allelúia.

Ps. ut in ij. Noct. de Comm. unius Mart. (33)

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, allelúia. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, allelúia.

Ex Tractátu sancti Athanásii Epíscopi in Passióne Dómini.

Paulo ante medium.

Lectio iv.

Dum exuerétur Dóminus, eo ipso invisibíliter erigebátur de diábolo trophæum; et quo illud maniféstum fíeret, narrátur a Joánne indútum fuísse púrpura, a Matthæo vero et Marco

chlámyde coccínea, coronámque illi ex spinis super caput esse pósitam, et cálamum in manu datum, et ita cum eum produxíssent, génibus flexis adorásse. Miráculum novum, et incredíbile et magnæ sine dúbio victóriæ insígne. Quem enim ut hóminem condemnáverant, eum mórtuum deínde ut Deum adoravérunt ; et quem aspernabántur ut vilem, et contemptíbilem, eum confitebántur Regem : cui túnicam et vestem detráxerant, eum púrpura circumdedérunt : et quem ignorántes contuméliis afficiébant, eum Prophétam étiam noléntes appellavérunt : et quem per ludíbrium subsannationémque pulsábant, ei triumphália addidérunt ornaménta, coccíneam chlámydem, et corónam spíneam, et cálamum. Non tamétsi ea quasi per contuméliam agébant, efficiebátur tamen inde, ut ab eo laténter spoliaréntur.

℟. Coróna áurea super caput ejus : * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris et opus fortitúdinis, allelúia. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Serm. 73. de S. Cypriano.

Lectio v.

Videámus diligénter ne ex pálmite óperis nostri non nascátur dulcédinis uva, sed fellis : ne dicátur nobis, quod Judæis dictum est per Prophétam : Sustínui ut fáceret uvam, fecit autem spinas, et non justítiam, sed clamórem. Quam dura condítio, ut posséssio quæ Dómino suo suavitátis fructus afférre débuit, spinárum illum asperitáte compúnxerit : hoc est, quum Judæi Salvatórem debúerint tota fídei devotióne suscípere, spinárum eum coronavérunt passióne. Quæ coróna quidem, quantum in Judæis est erat injuriárum contumélia, quantum in Dómino, erat coróna virtútum ; compúngunt ergo Judæi Dóminum, dum corónant, compúngunt dum crucifígunt. Unde ait Scriptúra sancta : Vidébunt in quem compunxérunt.

℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et præ-

valuérunt insidiántes mihi : trádidit me, quem diligébam : * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, subsannábant mihi, allelúia. ℣. Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ. Et.

Lectio vj.

Igitur, fratres, vidéte ne et nobis dicátur : Sustínui ut fáceret uvam, fecit autem spinas : hoc est, ne spinas quas Dómino Judæi cruéntis imposuérunt mánibus, nos iníquis sénsibus apponámus, et compungámus eum, non asperitáte séntium, sed óperum pravitáte. Sunt enim spinæ cordis, quæ verbum Dei étiam vulneráre consuevérunt, de quibus méminit in Evangélio Salvátor, dicens seminántis semen cecidísse inter spinas, et crevísse eas, ac suffocásse quod satum est. Ergo, fratres, vidéte ne vínea vestra non uvas, sed spinas fáciat ; ne vindémia vestra non vinum áfferat, sed acétum. Quisquis enim vindémiam legit, et paupéribus non largítur, ille acétum cólligit, non vinum ; quisquis messes recóndit, et indigéntibus non minístrat, iste non alimóniæ fructus repósuit, sed tríbulos avarítiæ congregávit. Nam proptérea ait Scriptúra de terra nostra : Spinas et tríbulos germinábit tibi. ℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi : * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me spinis coronáres ? Allelúia. ℣. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In tertio Nocturno.

Aña. Graváta est super me manus tua : convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina, allelúia. Psalmi ut in iij. Nocturno de Communi Virginum. (128)

℣. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, allelúia. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Apprehéndit Pilátus Jesum : et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc. Tract. 116. in Joannem.

Hoc Pilátus non ob áliud fecísse credén-

dus est, nisi ut ejus injúriis Judæi satiáti sufficere sibi existimárent, et usque ad ejus mortem sævíre desísterent. Ad hoc pértinet quod idem præses cohórtem suam étiam permísit fácere quæ sequúntur, aut fortássis et jussit, quamvis hoc Evangelísta tacúerit: dixit enim quid deínde fécerint mílites: Pilátum tamen id jussísse non dicit. ℟. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus, allelúia. ℣. Qui quum maledicerétur, non maledicébat : quum paterétur, non comminabátur. Qui.

Lectio viij.

Et mílites, inquit, plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum, et veniébant ad eum, et dicébant: Ave Rex Judæórum: et dabant ei álapas. Sic implebántur quæ de se prædíxerat Christus, sicMártyres informabántur ad ómnia, quæ persecutóri libuísset fácere, perferénda: sic paulísper occultáta treménda poténtia, commendabátur prius imitánda patiéntia : sic regnum quod de hoc mundo non erat, supérbum mundum, non atrocitáte pugnándi, sed patiéndi humilitáte vincébat : sic illud granum multiplicándum seminabátur horríbili contumélia, ut mirábili pulluláret in glória. ℟. Mílites præsidis suscipiéntes Jesum in prætórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem, et exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei ;* Et plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, allelúia, allelúia. ℣. Genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes : Ave, Rex Judæórum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Exiit ergo Jesus portans corónam spíneam, et pupúreum vestiméntum. Et dicit illis Pilátus: Ecce homo. Hic appáret : non ignoránte Piláto hæc a milítibus facta, sive jússerit ea, sive permíserit, ea scílicet causa, quam supra díximus, ut hæc ejus ludíbria inimíci libentíssime bíberent, et ultérius

sánguinem non sitírent. Egréditur ad eos Jesus portans spíneam corónam et purpúreum vestiméntum, non clarus império, sed plenus oppróbrio, et dícitur eis : Ecce homo. Si regi invidétis, jam párcite, quia dejéctum vidétis. Flagellátus est, spinis coronátus est, ludibriósa veste amíctus est, amáris convíciis illúsus est, álapis cæsus est ; fervet ignomínia, frigéscat invídia, sed non frigéscit, inardéscit pótius et incréscit.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Mílites præsidis * suscipiéntes Jesum in prætórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem, allelúia. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis. 20.

2. Et exuéntes * eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei, allelúia.

3. Et plecténtes * corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus, allelúia.

4. Et genu flexo ante eum illudébant ei, dicéntes : * Ave, Rex Judæórum, allelúia.

5. Et exspuéntes * in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus, allelúia.

Capitulum. Cant. 3.

Egredímini et vidéte, fíliæ Sion, Regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiæ cordis ejus.

Hymn. Lustra sex. ut in Dñica Passionis. 245.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit, allelúia.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte, allelúia.

Ad Bened. Aña. Mílites índuunt Jesum púrpura, et impónunt ei plecténtes spíneam corónam, et cœpérunt salutáre eum, dicéntes : Ave, Rex Judæórum, allelúia, allelúia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi, Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cœlis : Qui tecum.

Ad Tertiam.

Capit. Egredímini.

℟. br. Tuam Corónam adorámus, Dómine, * Allelúia, allelúia. Tuam. ℣.

Tuum gloriósum recólimus triúmphum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Tuam. ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, allelúia. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 6.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedébat super illum habébat arcum, et data est ei coróna, et exívit vincens ut vínceret.

℟. br. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, * Allelúia, allelúia. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Glória et. ℣. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, allelúia. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 28.

In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, et sertum exsultatiónis resíduo pópuli sui.

℟. br. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, * Allelúia, allelúia. Eris. ℣. Diadéma regni in manu Dei tui. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Eris. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit, allelúia. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte, allelúia.

In ij. Vesperis omnia dicuntur ut in primis.

℣. Tuam corónam adorámus, Dómine, allelúia. ℟. Tuum gloriósum recólimus triúmphum, allelúia.

Ad Magnif. Aña. O Corónæ miránda dígnitas! mortis débitas pœnas repéllis; tu spes lapsis fírmitas infírmis, tu restáuras corónas pérditas, allelúia, allelúia.

DOM. I. MAJI.

B. M. V. Divini Pastoris Matris.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laud., Ps. Capit. et Hymnus ut in festis B. M. V. (175)

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta, allel. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Sicut pastor gregem suum pascet in bráchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

Fit. com. Dom. occurr.

In fine Hymnorum

Completorii et Horarum dicitur : Jesu, tibi sit glória, Qui natus.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sancta María, Divíni Pastóris Mater, * Intercéde pro nobis, allelúia. Ps. Veníte.

Hymnus. Quem terra.

In primo Nocturno.

Aña. Mane surgámus ad víneas, * videámus si flóruit vínea, si flores fructus partúriunt, ibi dabo tibi úbera mea, allelúia. Psalmi trium Noct. ut in Festis B M. V. (178)

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúia. ℟. Inténde, próspere procéde et regna, allelúia.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 8. et 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me dílìgo, et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam.

℟. Sicut vigilávi super eos, ut evéllerem et demolírem, et dissipárem et dispérderem et afflígerem : * Sic vigilábo super eos, ut ædíficem, et plantem, allel. ℣. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excélso. Sic.

Lectio ij.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram : necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant ; ante colles ego parturiébar. Adhuc terram non fécerat et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quando præparábat cœlos áderam, quando cer-

ta lege, et gyro vallábat abyssos, quando æthera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum: quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos, quando appendébat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens, et delectábar per síngulos dies, ludens coram eo omni témpore, ludens in orbe terrárum; et delíciæ meæ esse cum fíliis hóminum. Nunc ergo, fílii, audíte me: Beáti qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam.

℟. Anima mea desiderávit te in nocte: * Sed et spíritu meo in præcórdiis meis: de mane vigilábo ad te, allelúia. ℣. Ego dórmio, et cor meum vígilat: vox dilécti mei pulsántis. Sed.

Lectio iij.

Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino. Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Sicut vísitat Pastor gregem suum in die, * Quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum, allelúia. ℣. Sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis in die nubis et calíginis. Quando. Glória Patri. Quando.

In secundo Nocturno.

Aña. Salvábo * gregem meum, et non erit ultra in rapínam, allelúia.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúia. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúia.

Serm S. Bernárdi Abb.

Ex Sermone in Cap. 12. Apoc. ante med.

Lectio iv.

Amplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus

provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus donec benedíxerit nobis : potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream, múlier inter solem et lunam, María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Sed forte miráris non tam vellus opértum rore, quam amíctam sole mulíerem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis, et mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra subsístit ? Mérito quidem admiráris, Móyses sancte, et curiósius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et invólucra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis.

℟. Super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat qui requíreret ; * Ecce ego requíram oves meas et visitábo eas, allelúia. ℣. Custodívit illas ab inimícis, et a seductóribus tutávit illas. Ecce.

Ejusdem in Assumptione B. M. V. in fine.

Lectio v.

Jam te, Mater misericórdiæ, per ipsum sinceríssimæ tuæ mentis afféctum, tuis jacens provolúta pédibus luna, id est Ecclésia, mediatrícem sibi apud solem justítiæ constitútam, devótis supplicatiónibus interpéllat, ut in lúmine tuo vídeat lumen, et solis grátiam tuo mereátur obténtu, quam vere amávit præ ómnibus et ornávit, stolam glóriæ índuens et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo. Plena es gratiárum, plena rore cœlésti, inníxa super diléctum, delíciis áffluens. Ciba hódie páuperes tuos, Dómina, ipsi quoque catélli de micis edant, nec púero Abrahæ tantum, sed et camélis potum tríbuas de superfluénti hydria tua.

℟. Custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus : * Et in cunctis pópulis, per quos transívimus, allelúia. ℣. Posuérunt me custódem in víneis. Et in.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 18. de SS. in med.

Lectio vj.

O beáta María, áccipe quascúmque éxiles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes : et cum suscéperis

votá, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra Sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antídotum reconciliatiónis. Sit per te excusábile, quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus: quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te, beatíssima nostrórum est exspectátio præmiórum. Accipe ínsuper obséquium famulórum tuórum, in hac regióne degéntium, qui in multis, magnísque perículis a te adjúti, in grati ánimi arguméntum, et in memóriam beneficiórum defensiónis, et protectiónis, a Pio Séptimo Pontífice Máximo in tui honórem festivitátem hanc sub título divíni Pastóris Matris consecúti sunt, ut fidéles omnes te custódem vigilántem, ac cœléstia pábula suppeditántem cognóscant, ínvocent et revereántur.

℟. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi: * Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúia. ℣. Quid vidébis in Sunamíte, nisi choros castrórum? Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Favus distíllans * lábia tua; mel et lac sub lingua tua, allelúia.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. e

In illo témpore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía Beáti Petri Damiáni.

Ex Serm. 1. Nat. B.M.V. in fine.

Virgo Dei Génitrix, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, súbveni, Dómina, clamántibus ad te júgiter: revértere, revértere, Sunamítis, revértere, revértere, ut intueámur te. Tu benedícta, et superbenedícta, revértere primo per natúram. Numquid quia ita deificáta, ídeo nostræ humanitátis oblíta es? Nequáquam, Dómina: scis in quo discrímine nos relíqueris,

ubi jáceant, quantum delínquant servi tui : non enim cónvenit tantæ misericórdiæ tantam misériam oblivísci quia etsi súbtrahit glória, révocat natúra : non enim ita memoráris justítiæ Dei solíus, ut misericórdiam non hábeas : neque ita es impassíbilis, ut non sis compassíbilis. Natúram nostram habes, non áliam, et justum est ut de rore tantæ pietátis diffúsius infundámur.

℟. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília : * Donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ, allelúia. ℣. Ego diléctо meo, et ad me convérsio ejus. Donec aspíret.

Lectio viij.

Revértere secúndo per poténtiam. Fecit in te magna qui potens est, et data est tibi omnis potéstas in cœlo, et in terra. Nil tibi impossíbile cui possíbile est desperátos in spem beatitúdinis releváre. Quómodo enim illa potéstas tuæ poténtiæ póterit obviáre, quæ de carne tua carnis suscépit oríginem? Accédis enim ante illum áureum humánæ reconciliatiónis altáre : non solum rogans, sed ímperans, Dómina, non ancílla. Móveat te natúra, poténtia móveat : quia quanto poténtior, tanto misericórdior esse debes. Potestáti enim cedit ad glóriam injúrias ulcísci nolle, cum possit. Revértere tértio per amórem. Scio, Dómina, quia benigníssima es, et amas nos amóre invincíbili, quos in te, et per te Fílius tuus et Deus tuus summa dilectióne diléxit. Quis scit quóties refrígeres iram Júdicis, cum justítiæ virtus a præséntia Deitátis egréditur?

℟. Congregábo oves de terris et indúcam eas in terram suam : * Et pascam eas in móntibus Israël : * In rivis, et in cunctis sédibus terræ, allelúia. ℣. Ego pascam oves meas, et ego eas accubáre fáciam. Et. Glória Patri. In.

Lectio ix.

Revértere quarto per singularitátem. In mánibus tuis sunt thesáuri miseratiónum Dómini, et sola elécta es, cui grátia concéditur. Absit, ut cesset manus tua, cum occasiónem quæras salvándi míseros

et misericórdiam effundéndi; neque enim tua glória minúitur, sed augétur, cum pœniténtes ad véniam, justificáti ad glóriam assumúntur. Revértere ergo, Sunamítis, id est despécta, cujus ánimam pertransívit gládius, quæ fabri uxor appelláta fuísti. Ad quid? Ut intueámur te. Summa glória est post Deum te vidére, adhærére tibi, et in tuæ protectiónis munímine demorári. Audi nos; nam et Fílius nihil negans honórat te, qui est Deus benedíctus in sǽcula sæculórum.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sonet vox tua * in áuribus meis, vox enim tua dulcis et fácies tua decóra, allelúia. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.

2. Diléctus meus * descéndit in hortum, ut pascátur in hortis, et lília cólligat, allelúia.

3. Veni, dilécte mi, * egrediámur in agrum, commorémur in villis, allelúia.

4. Fons hortórum, * púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano, allelúia.

5. In hortis nostris * ómnia poma nova, et vétera, dilécte mi, servávi tibi, allelúia.

Capit. Ab inítio. et Hymnus. O gloriósa. ut in festis B. M. V. (189)

℣. Pulchra es, et decóra, fília Jerúsalem, allelúia. ℟. Terríbilis, ut castrórum ácies ordináta, allelúia.

Ad Benedictus, Aña. Indica mihi ubi pascas, ubi cubes in merídie ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui univérsum mundum ineffábili Providéntia regis, atque gubérnas: præsta nobis fámulis tuis; ut intercedénte beáta María semper Vírgine, quæ vígili custódia nos pascit, ab hóstibus defénsi, et fructus tui dulcédine satiáti, ad cœléstem pátriam secúri perducámur. Per Dóminum.

Ad Horas Añæ de Laud. Cap. et ℟℟. ut in festis B. M. V.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis præter:

℣. Per te salútem hauriámus Virgo María, allelúia. ℟. Ex caritáte et

passióne Christi Fílii tui, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua, allelúia.

FESTA IMMOBILIA.

DIE 11. FEBRUARII.

Apparit. B.M.V. Immac.
Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. (175) præter seq.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Hymn. Ave maris. (177)

Ad Magnif. Aña. Ista est colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immaculátam Vírginis Conceptiónem celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Te dícimus præcónio,
Intácta Mater Núminis,
Nostris benígna láudibus
Tuam repénde grátiam.
Sontes Adámi pósteri
Infécta proles gígnimur;
Labis patérnæ néscia
Tu sola, Virgo, créderis.
Caput dracónis ínvidi
Tu cónteris vestígio,
Et sola glóriam refers
Intaminátæ oríginis.
O gentis humánæ decus
Quæ tollis Hevæ oppróbrium,
Tu nos tuére súpplices,
Tu nos labántes érige.
Serpéntis antíqui potens
Astus retúnde et ímpetus,
Ut cœlitum perénnibus
Per te fruámur gáudiis.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Ave grátia plena, * Dóminus tecum. Psalmi trium Noct. ut in Festis B. M. V. (178)

Aña. Benedícta tu inter mulíeres, * et benedíctus fructus ventris tui.

Aña. Ne tímeas María* invenísti grátiam apud Dóminum.

℣. Deus omnípotens præ-

cínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Lectiones. Ego sapiéntia. (180) cum ℟℟. seq.

℟. j. Sapiéntia quæ attíngit a fine usque ad finem fórtiter et dispónit ómnia suáviter, ædificávit sibi domum. * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus. ℣. Vidi sanctam civitátem, Jerúsalem novam, parátam sicut sponsam, ornátam viro suo. Ecce.

℟. ij. Quasi arcus refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília in tránsitu aquæ, * Sic fulget Virgo immaculáta. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis mei vobíscum. Sic fulget.

℟. iij. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea. * Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis. ℣. Vox túrturis audíta est in terra nostra. Osténde. Glória Patri. Osténde.

In secundo Nocturno.

Aña. Fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus.

Aña. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : * Deus in médio ejus non commovébitur.

Aña. Dóminus possédit te in inítio viárum suárum : * et in caritáte perpétua diléxit te.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Lectio iv.

Anno quarto a dogmática definitióne de Immaculáto Beátæ Vírginis Concéptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum Lourdes Diœcésis Tarbiénsis in Gállia, ipsa Virgo in rupis sinu super specum Massabiélle puéllæ cuídam, vernácula lingua Bernadétte nuncupátæ, paupérrimæ quidem, sed ingénuæ ac piæ, plúries se conspiciéndam óbtulit. Immaculáta Virgo juveníli ac benígno videbátur aspéctu, nívea veste niveóque pállio contécta, ac zona cærúlea succíncta : nudos pedes áurea rosa ornábat. Primo apparitiónis die, qui fuit undécimus Februárii anno millésimo octingentésimo quinquagésimo octávo, puéllam signum crucis rite piéque faciéndum edócuit, atque ad sacri rosárii recitatiónem, exémplo suo, corónam,

quæ prius ex bráchio demíssa pendébat, manu advólvens, excitávit : quod in céteris étiam apparitiónibus præstitit. Altera autem apparitiónis die, puélla in simplicitáte cordis sui, diabólicam fraudem timens, lustrálem aquam in Vírginem effúdit : sed Beáta Virgo léniter arrídens, benigniórem illi vultum osténdit. Cum vero tértio apparuísset, puéllam ad specum per quíndecim dies invitávit. Exínde eam sæpius est alloquúta, ac pro peccatóribus oráre, terram deosculári, pœniténtiámque ágere est hortáta : deínde imperávit ut sacerdótibus edíceret, ædificándum ibi esse sacéllum, solemnísque supplicatiónis more illo accedéndum. Mandávit ínsuper ut e fonte, qui sub aréna adhuc latébat sed mox erat eruptúrus, aquam bíberet eáque se abstérgeret. Dénique die festo Annuntiatiónis, percontánti eníxe puéllæ illíus nomen, cujus aspéctu tóties dignáta fúerat, Virgo, admótis péctori mánibus elatísque in cœlum óculis, respóndit : Immaculáta Concéptio ego sum.

℟. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens,* Pulchra ut luna, elécta ut sol. ℣. Ipsa est colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea. Pulchra.

Lectio v.

Percrebréscente fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fidéles dicebántur, augebátur in dies hóminum concúrsus, quos loci relígio ad specum advocábat. Itaque prodigiórum fama puellæque candóre motus Tarbiénsis Epíscopus, quarto ab enarrátis anno, post jurídicam factórum inquisitiónem, supernaturáles esse apparitiónis notas sua senténtia probávit, cultúmque Vírginis Immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificátum sacéllum : ex illa die pene innúmeræ fidélium turbæ, voti ac supplicatiónis causa, ex Gállia, Bélgio, Itália, Hispánia ceterísque Európæ provínciis necnon ex longínquis Américæ regiónibus quovis anno illuc advéniunt, noménque Immaculátæ de Lourdes ubíque terrárum inclaréscit. Fontis aqua in cunctas orbis partes de-

láta, ægris sanitátem restítuit. Orbis vero cathólicus tantórum memor benefactórum, ædes sacras mirábili ópere ibi exstrúxit. Vexílla innúmera, acceptórum beneficiórum véluti monuménta, illuc a civitátibus ac géntibus missa, ædem Vírginis miro ornátu décorant. In hac sua véluti sede Immaculáta Virgo júgiter cólitur; intérdiu quidem précibus, religióso cantu solemnibúsque áliis cæremóniis; noctu vero sacris illis supplicatiónibus, quibus infinítæ propémodum peregrinántium turbæ céreis facibúsque accénsis procédunt et laudes Beátæ Vírginis cóncinunt.

℞. Erit in novíssimis diébus mons præparátus Vírgini Maríæ in vértice móntium, et elevábitur super cœlos, et ibunt pópuli multi et dicent : * Veníte et ascendámus ad montem. ℣. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. Veníte et ascendámus.

Lectio vj.

Peregrinatiónes hujúsmodi fidem frigescénte sæculo excitásse, ánimum ad christiánam legem profiténdam addidísse, cultúmque Vírginis Immaculátæ mirum in modum auxísse, ómnibus compértum est. In qua mirábili fídei professióne Christiánus pópulus sacerdótes véluti duces habet, qui illuc suas plebes addúcunt. Ipsi étiam sacrórum Antístites sanctum locum frequénter ádeunt, peregrinatiónibus præsunt, solemnioribúsque festis intérsunt. Nec ádeo rarum est ipsos Románæ Ecclésiæ Purpurátos Patres húmili peregrinórum more accedéntes conspícere. Ipsi quoque Románi Pontífices, pro sua erga Immaculátam de Lourdes pietáte, sacram ædem donis nobilíssimis cumulárunt. Pius Nonus sacris indulgéntiis, Archiconfraternitátis privilégio ac minóris Basílicæ título ipsam insignívit; ac Deíparæ imáginem ibídem cultam, solémni ritu per Legátum suum apostólicum in Gállia diadémate distínctam vóluit. Leo vero Décimus tértius innúmera étiam cóntulit benefícia, indulgéntias ad modum Jubilæi vigésimo quinto Apparitiónis anno verténte concéssit, peregrinatiónes

sua auctoritáte verbóque provéxit, ac solémnem Ecclésiæ sub título Rosárii dedicatiónem suo nómine péragi curávit. Quorum beneficiórum amplitúdinem cumulávit, cum, plúrium Episcopórum rogátu, solémne festum sub título Apparitiónis Beátæ Maríæ Vírginis Immaculátæ, próprio Officio et própria Missa celebrándum benígne concéssit.

℟. Prævenísti eam, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus * Corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, glóriam et magnum decórem impónes super eam. Corónam. Glória Patri. Corónam.

In tertio Nocturno.

Aña. Manus Dómini confortávit te, * et ídeo eris benedícta in ætérnum.

Aña. Noli metúere * non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

Aña. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, * quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Bernárdi Abb.

Ex Homilia ij. super Missus.

Lætáre, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsúlta, qui sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres: et quod infelícius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam; qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est dicens: Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Heva, ad

Maríam, curre mater ad fíliam ; fília pro matre respóndeat : ipsa matris oppróbrium áuferat : ipsa patri pro matre satisfáciat : quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

℟. Tu ergo ínvoca Dóminum, lóquere regi pro nobis, * Et líbera nos de morte. ℣. Omnes sitiéntes, veníte ad aquas, et hauriétis salútem a Dómino. Et.

Lectio viij.

Quid dicébas o Adam ? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba, quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic : Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi ; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem.

℟. Plantávit Dóminus Deus paradísum voluptátis, produxítque lignum vitæ in médio ejus. * Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis. ℣. Emissiónes tuæ Paradísus, Virgo María. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laud.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Candor est lucis ætérnæ, * et spéculum sine mácula. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis.20.
2. Múlier amícta sole, * et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.
3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.
4. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso, præ ómnibus

mulíéribus super terram.
℣. Hódie nomen tuum * ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Capitulum. Cant. 2.

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis.

Hymnus.

Auróra soli prævia:
Felix salútis núncia,
In noctis umbra plebs tua
Te, Virgo, supplex ínvocat.
Torrens nefástis flúctibus
Cunctos trahens vorágine,
Leni resídit æquore
Cum transit Arca fœderis.
Dum torret aréscens humus,
Tu rore sola spárgeris:
Tellúre circum rórida,
Intácta sola pérmanes.
Fatále virus évomens
Attóllit anguis vérticem:
At tu dracónis túrgidum
Invícta cónteris caput.
Mater benígna, réspice
Fletus precésque súpplicum,
Et dimicántes tártari
Victrix tuére ab hóstibus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ad Benedictus. Aña.

Præclára salútis auróra, ex te, Virgo María, exívit sol justítiæ, qui visitávit nos óriens ex alto.

Orátio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quæsumus; ut ejúsdem Vírginis apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem.

Ad Tertiam.

Capit. Surge amíca.

℟. br. Quæ est ista quæ ascéndit de desérto * Delíciis áffluens? Quæ est ista. ℣. Inníxa super diléctum suum. Delíciis. Glória Patri. Quæ. ℣. Vidérunt eam fíliæ Sion. ℟. Et beatíssimam prædicavérunt.

Ad Sextam.

Capitulum. Prov. 8.

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia: mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso.

℟. br. Ego Mater * Pulchræ dilectiónis. Ego Mater. ℣. Et timóris et agnitiónis et sanctæ spei. Pulchræ dilectiónis. Glória Patri. Ego Mater. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis. ℟. In me omnis spes vitæ et virtútis.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24.

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impléminí.

℟. br. Qui me invénerit, * Invéniet vitam. Qui me. ℣. Et háuriet salútem a Dómino. Invéniet vitam. Glória Patri. Qui me. ℣. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me. ℟. Et a generatiónibus meis impléminí.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur ut in primis Vesp. præter seq.

Hymnus.

Omnis expértem máculæ Maríam
Edocet summus fídei magíster;
Vírginis gaudens célebrat fidélis
Terra triúmphum.

Ipsa se præbens húmili puéllæ
Virgo spectándam, récreat pavéntem,
Seque concéptam sine labe sancto
Prædicat ore.

O specus felix, decoráte divæ
Matris aspéctu! venerándа rupes,
Unde vitáles scatuére pleno
Gúrgite lymphæ.

Huc catervátim pia turba nostris,
Huc ab extérnis peregrína terris
Affluit supplex, et opem poténtis
Vírginis orat.

Excipit Mater lácrimas precántum,
Donat optátam míseris salútem:
Compos hinc voti pátrias ad oras
Turba revértit.

Súpplicum, Virgo, miseráta casus,
Semper o nostros réfove labóres,
Impetrans mœstis bona sempitérnæ
Gáudia vitæ.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

Ad Magnificat. Aña. Hódie gloriósa cœli Regína in terris appáruit : hódie pópulo suo verba salútis et pígnora pacis áttulit : hódie Angelórum et fidélium chori Immaculátam Conceptiónem celebrántes gáudio exsúltant.

DIE 13. FEBRUARII.

S. Catharinæ de Ricciis. Virg. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (117 præter sequentia.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui beátam Catharínam Vírginem, tuo amóre succénsam passiónis contemplatióne claréscere voluísti : ejus intercessióne concéde ; ut passiónis mystéria devóte recoléntes, ejus fructum percípere mereámur. Qui vivis et regnas.

Et fit com. Feriæ.

In j. Nocturno Lectiones De virgínibus. (123)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Catharína nóbili família de Rícciis Floréntiæ nata, vel ab ineúnte ætáte piam índolem prænatúre osténdit. In suburbáno monastério sancti Petri de Monticéllis, ubi morum disciplína imbuerétur, collocáta, quotídie ad Christi crucifíxi imáginem orans, non sine lácrymis, horis étiam ánimi relaxatióni addíctis, ejus passiónem meditabátur. Ad monastérium póstea sancti Vincéntii Ordinis sancti Domínici in civitáte Prati transláta, patérnos lares ad tempus repétere, nisi certa spe réditus hábita, constánter recusávit. Tandem anno décimo tértio, sæculi delíciis contémptis, ibídem religiósum institútum proféssa est.

℟. Propter veritátem.(127)

Lectio v.

Caritáte in Deum fervens, oratióni fere assídue vacábat, quidquid témporis, necessáriis occupatiónibus et módicæ quiéti superérat, in ea insúmens : utque corpus in servitútem redígeret, férrea caténa et flagéllis illud macerábat. Cibi parcíssima, octo supra quadragínta annos cárnibus abstínuit, legumínibus plerúmque et herbis vescens, intérdum vero solo pane et aqua conténta. Proximórum ætérnam salútem exóptans, ardentíssimas ad Deum pro peccatórum conversióne preces fundébat : tanto

étiam commiseratiónis sensu erga purgántem ánimam commóta est, ut acerbíssimos dolóres sibi divínitus inflíctos in pœnárum illi debitárum expiatiónem pertulísse visa sit. Exímia prudéntia et reguláris observántiæ zelo moniáles diu rexit, eas non minus exémplo, quam adhortatiónibus ad omnem sanctimóniam infórmans; quo in offício humilitátem ádeo cóluit, ut abjectíssima quæque ópera sponte obíret, ac infírmis præcípua caritáte et summo stúdio inservíret.

℟. Dilexísti justítiã. (128)

Lectio vj.

Supernórum charísmatum cópia singuláris in ea enítuit, ánnulo desponsatiónis, sacrísque stigmátibus, quæ non semel spectánda se exhibuérunt, accéptis. Plúrium annórum spátio, quinta et sexta féria in altíssimam contemplatiónem rapta, síngulos Redemptóris cruciátus in passióne tolerátos ex órdine in córpore mirabíliter sentíre consuévit. Prati degens, sanctum Philíppum Nérium Romæ commorántem vidére proméruit, ejúsque collóquio frui. Exstasum, ráptuum, cœléstium visiónum, ac prophétici lúminis dono illústris, futúra prædíxit ac simul occúlta revelávit. Grávibus dénique morbis decúmbens, Ecclésiæ Sacraméntis munita, anno a Christo nato millésimo quingentésimo nonagésimo, ætátis sexagésimo nono, quarto Nonas Februárii, in cœlum migrávit. Eam subínde Clemens duodécimus beatárum Vírginum número, Benedíctus vero Décimus quartus Póntifex Máximus, solémni ritu sanctárum Vírginum fastis adscrípsit, anno salútis millésimo septingentésimo quadragésimo sexto.

℟. Afferéntur Regi. (128)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. (130)

Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ.

DIE 17. FEBRUARII.

Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus, Psalmi ut in Festis B. Mariæ Virg. per annum. (175)

Hymnus.

Regem tremendæ glóriæ
De stirpe promíssum Abrahæ
Veníssè, reges índicant,
Natúmque regi núntiant,
Tyránnus ira flúctuat,
Morti Puéllum déstinat,
Sed Virgo Mater cœlitus
Edócta, ferro súbtrahit.
Deférre natum ad éxteras
Festínat Ægypti plagas,
Nec jam quiéscit, Fílium
Quoúsque tutum cónspicit.
At tu, Parens fortíssima,
Quæ sancto amóre sáucia
Advérsa quæque déspicis,
Fugæque damna sústines:
Tuis adésto sérvulis
Rebus quibúsque in árduis,
Quos culpa fecit éxsules,
Redíre fac in pátriam.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

℣. Accépit Joseph Púerum et Matrem ejus nocte. ℟. Et secéssit in Ægyptum.

Ad Magnif. Aña. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi: futúrum est enim, ut Heródes quærat Púerum ad perdéndum eum.

Oratio ut ad Laudes.
Et fit com. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Salvatórem Dóminum nostrum Jesum Christum fugiéntem in Ægyptum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Regem. supra.

In primo Nocturno.

Aña. Accépit Joseph Púerum et Matrem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum. Ps. trium Noct ut in Festis B.M.V. (178)

Aña. Erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Aña. Fuit Dóminus cum Joseph in Ægypto.

℣. Ex Ægypto. ℟. Vocávi Fílium meum.

De Oséa Prophéta.

Lectio j. Cap. 11.

Sicut mane tránsiit, pertránsiit rex Israel. Quia puer Israel, et diléxi eum: et ex Ægypto vocávi Fílium meum. Vocavérunt eos, sic abié-

runt a fácie eórum: Báalim immolábant, et simulácris sacrificábant. Et ego quasi nutrícius Ephraim portábam eos in bráchiis meis, et nesciérunt quod curárem eos. In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis: et ero eis quasi exáltans jugum super maxíllas eórum, et declinávi ad eum, ut vescerétur. Non revertétur in terram Ægypti, et Assur ipse rex ejus, quóniam noluérunt convérti. Cœpit gládius in civitátibus ejus, et consúmet eléctos ejus, et cómedet cápita eórum. Et pópulus meus pendébit ad réditum meum: jugum autem imponétur eis simul, quod non auferétur.

℟. Dicit Dñus: Descénde in Ægyptum: ego descéndam tecum illuc, *Et ego inde addúcam te reverténtem. ℣. Surgens Joseph accépit Púerum et Matrem ejus nocte. Et.

De Isaía Prophéta.

Lectio ij. Cap. 19.

Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Ægyptum, et commovebúntur simulácra Ægypti a fácie ejus, et cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsus Ægyptios, et pugnábit vir contra fratrem suum, et vir contra amícum suum, cívitas advérsus civitátem, regnum advérsus regnum. Et dirumpétur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, et consílium ejus præcipitábo: et interrogábunt simulácra sua, et divínos suos, et phythónes, et aríolos. Et tradam Ægyptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum.

℟. Rex noster advéniet Christus, * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. Quem.

Lectio iij. Cap. 19. c

In die illa erit altáre Dómini in médio terræ Ægypti, et títulus Dómini juxta términum ejus, erit in signum, et in testimónium Dómino exercítuum in terra Ægypti. Clamábunt enim ad Dóminum a fácie tribulántis, et mittet eis salvatórem et propugnatórem, qui líberet eos. Et cognoscétur Dóminus

ab Ægypto, et cognóscent Ægyptii Dóminum in die illa, et collent eum in hóstiis, et in munéribus, et vota vovébunt Dómino, et solvent. Et percútiet Dóminus Ægyptum plaga, et sanábit eam, et reverténtur ad Dóminum, et placábitur eis, et sanábit eos. In die illa erit via de Ægypto in Assyrios, et intrábit Assyrius Ægyptum, et Ægyptius in Assyrios, et sérvient Ægyptii Assur. In die illa erit Israel tértius Ægyptio et Assyrio : benedíctio in médio terræ, cui benedíxit Dóminus exercítuum, dicens : Benedíctus pópulus meus Ægypti.

℟. Ecce ab Austro vénio ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, et créscere fáciam : multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

In secundo Nocturno.

Aña. Heródes, videns quóniam illúsus esset a Magis, irátus est valde.

Aña. Mittens Heródes, occídit omnes púeros, qui erant in Béthlehem, et in ómnibus fínibus ejus.

Aña. A bimátu et infra occídit multos púeros Heródes propter Dñum.

℣. Vox in Rama audíta est. ℟. Plorátus et ululátus multus.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 8. in Matth.

Lectio iv.

Cur in Ægyptum Puer míttitur? Causam in primis prótulit Evangelísta, dicens : Ut impleretur illud : Ex Ægypto vocávi Fílium meum : simúlque bonæ spei prooemia toti orbi prænuntiabántur. Quia enim Bábylon et Ægyptus plus quam réliquus orbis impietátis ardébant flamma, ab exórdio declárans, se ambas illas regiónes emendatúrum, et ad melióra deductúrum, simúlque per hæc índicans étiam toti terrárum orbi bona exspectánda esse, et Magos misit, et ipse cum Matre sua proféctus est. Ad hæc vero áliud étiam inde docémur, quod non parum nos ad philosophíam íncitet. Quodnam illud? Quod ab ipso inítio tentatiónes, et perícula sint exspectánda. Vide namque, id ipsi ab incunábulis accidísse. Nam illo nato, furit tyránnus, hinc

fuga et transmigrátio in exsílii locum, et insons Mater in barbarórum regiónem se próripit.

℟. Ægypte, noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre.

Lectio v.

Hoc exémplo fultus fórtiter feras, gnarus, hanc cum primis esse spirituálium virórum sortem, ut ubíque tentatiónibus impetántur. Animadvérte ígitur, id non solum Púeri Matri accídere, sed étiam bárbaris illis; nam et illi clam discédunt quasi fugitívi, et hæc, quæ numquam e domo egréssa fúerat, tam longum, et ærumnósum iter suscípere jubétur ob mirábilem hunc éditum Púerum, et spirituálem partum. Rem íterum stupéndam consídera: Palæstína insidiátur, Ægyptus vero éxcipit, et servat insídiis impetítum. Neque enim tantum in fíliis patriárchæ, sed étiam in Dómino typi et figúræ contigérunt. Per ea enim, quæ ab ipso gesta sunt, multa prænuntiabántur eórum, quæ póstea eventúra erant: quod et in ásina, et in pullo factum est. Angelus ígitur, qui appáruit, non Maríam, sed Joséphum allóquitur: et quid dicit? Surge, áccipe Púerum et Matrem ejus. Hic non ultra dicit, cónjugem tuam, sed Matrem ejus. Quia enim partus cóntigit, suspício solúta est, et viro fides facta est, líbere jam lóquitur Angelus, neque Fílium, neque cónjugem ejus dicens; sed, Púerum et Matrem ejus: et fuge in Ægyptum; fugæque causam addit: Futúrum est enim, inquit, ut Heródes quærat ánimam Púeri.

℟. Cognoscétur Dóminus ab Ægypto, * Et cognóscent Ægyptii Dóminum in die illa. ℣. Clamábunt ad Dóminum a fácie tribulántis, et mittet eis Salvatórem. Et.

Lectio vj.

Hoc vero Vírginem ipsam non mediócriter claram éfficit et illústrem. Nam quod totus pópulus encómii loco habébat, hoc ipsum habére pótuit et ipsa. Quod

enim altum sapiébant, et sese jactábant ob réditum ex Ægypto, (id quod subíndicans Prophéta dicébat: Nonne alienígenas addúxi de Cappadócia, et Assyrios ex fóvea?) illud ipsum prærogatívam Vírginis facit. Imo vero et pópulus, et patriárcha descendéntes et ascendéntes, inde istíus ascénsus, seu réditus typum implébant : nam illi descendérunt, ut mortem ex fame imminéntem effúgerent; hic vero, ut vitáret mortem insídiis parátam. At illi eo veniéntes ex fame tunc liberáti sunt; ille vero, ut eo descéndit, regiónem totam per advéntum suum sanctificávit. Consíderes ítaque velim, quómodo inter humília, quæ ad divinitátem pértinent, reveléntur. Etenim cum dixit Angelus : Fuge in Ægyptum, non promísit, se itíneris cómitem futúrum, vel descendéntibus, vel redeúntibus, subíndicans, illos magnum habére cómitem, recens natum Púerum, qui statim atque appáruit, ómnia mutávit.

℟. Sancta et immaculáta Virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio in Ægyptum contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Aña. Defúncto autem Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto.

Aña. Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israel.

Aña. Defúncti sunt, qui quærébant ánimam Púeri.

℣. Consúrgens Joseph accépit Púerum et Matrem ejus. ℟. Et venit in terram Israel.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

In illo témpore : Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi, usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 151. de fuga Christi in Ægyptum.

Hodiérna léctio movit corda, concússit víscera, stupére fecit audítum : Ecce, inquit,

Angelus Dómini appáruit Joseph in somnis, dicens : Surge, áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum. Cui nascénti virgínitas non resístit, non óbviat rátio, contradícit natúra : potéstas quæ, quæ vis, quod discrímen prævaléret ut compellerétur ad fugam? Accipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum. Reveréntius díceret : Vade in Ægyptum ; ut esset proféctio, non fuga, volúntas, non necéssitas ; judícium, non metus, humánum saltem, si non divínum : at nunc mandátur fuga, mandátur cœlitus, mandátur per Angelum, ut videátur cœlum timor ante tenuísse, quam terram.

℟. Nésciens Mater Virgo virum, péperit sine dolóre : * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, éxsulem Virgo lactábat úbere de cœlo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit fílium. Salvatórem.

Lectio viij.

Accipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum. In Ægyptum fuge, a tuis ad extráneos; ad sacrílegos a sanctis, a templo tuo ad dæmonum fana; ad idolórum pátriam e regióne sanctórum. Sic Judææ non súfficit latitúdo, sic angustátur sæculi diffúsa posséssio, non capit secrétum templi, sacerdótum turba non súscipit, non abscóndit numerósitas investigábilis cognatórum, ut ad Deitátis látebras profána Ægyptus conducátur : sic res urget, sic non vacat intuéri verecúndiam Vírginis, labórem Matris, sexus pudórem, perículum in Joseph, longinquitátis fatigatiónem, exítium totíus domus.

℟. Et nunc quid tibi est in via Ægypti? * Revértere, virgo Israel, ad civitátes tuas. ℣. Usquequo dolens avertéris? Revértere. Glória Patri. Revértere.

Lectio ix. de Hom. Fer.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ecce Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.

2. Surge, et áccipe * Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum.

℣. Esto ibi * usque dum dicam tibi.
℟. Futúrum est enim, * ut Heródes quærat Púerum ad perdéndum eum.
℣. Consúrgens Joseph, * accépit Púerum et Matrem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum.

Capitulum. Isaiæ. 19.

Ecce Dñus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Ægyptum, et commovebúntur simulácra Ægypti a fácie ejus, et cor Ægypti tabéscet in médio ejus.

Hymnus.

Veri Tonántis Unicum,
Enses cavéntem pérfidos,
Cultu relícto núminum,
Ægypte, præsta sóspitem.

Heródis hunc immánitas
Abíre cogit éxsulem:
Sed dura nos Christi fuga
Iter salútis édocet.

Virgo Parens dulcíssima,
Quæ mille per perícula
Dulcem feréndo Párvulum,
Invícta cursum cónficis

Fac nos, solútis vínculis,
Quæ tendit astus dæmonis,
Per plana, per et áspera,
Nostrum sequámur Príncipem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Gaude et lætáre Ægypte. ℟. Quia in médio tui Sanctus Israel.

Ad Benedictus, Aña. Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam Púeri.

Oratio.

Protéctor in te sperántium, Deus, qui Unigénitum tuum, Redemptórem nostrum, ex Heródis gládio fuga in Ægyptum erípere voluísti: concéde nobis fámulis tuis, beatíssima semper Vírgine ejus Matre María intercedénte; ut ab ómnibus mentis et córporis perículis liberáti, ad cœléstem pátriam perveníre mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit com. Feriæ in Quadragesima.

Ad Primam.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce Dóminus. ℟. br. Dóminus * Tamquam sponsus. Dóminus. ℣. Procédens de thálamo suo. Tamquam. Glória Patri. Dóminus. ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Ad Sextam.

Capitulum. Ezech. 30. b

Hæc dicit Dóminus Deus: Dispérdam simulácra, et cessáre fáciam idóla de Memphis, et dux de terra Ægypti non erit ámplius, et dabo terrórem in terra Ægypti. ℟. br. Egrediétur Dóminus * De loco sancto suo. Egrediétur. ℣. Véniet, ut salvet pópulum suum. De. Glória Patri. Egrediétur. ℣. Vidérunt omnes fines terræ. ℟. Salutáre Dei nostri.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 16.

Ini consílium, coge concílium: pone quasi noctem umbram tuam in merídie: abscónde fugiéntes, et vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: esto latíbulum eórum a fácie vastatóris.

℟. br. Vidérunt * Omnes fines terræ. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Omnes. Glória Patri. Vidérunt. ℣. Verbum caro factum est. ℟. Et habitávit in nobis.

In ij. Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat. Aña. Audiens Joseph, quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire, et admónitus in somnis, secéssit in partes Galilææ; et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur.

Com. Feriæ in Quadr.

DIE 19. FEBRUARII.

S. Conradi Placentini Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti Conrádi, Confessóris tui, solemnitáte deférimus; ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Et fit com. Feriæ.

In j. Nocturno Lectio

nes Beátus vir. de eodem Comm. Conf. non Pont. ij. loco. (110)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Conrádus Placéntiæ nóbili génere natus, ac venatióni cumprímis déditus, jussit aliquándo vepres, ubi feræ latébant, succéndi; sed ultra quam vóluit, vento perlátus ignis próxima fœdo vastávit incéndio. Quo viso, Conrádus in urbem laténter est ingréssus: sed mox ad prætórem deláta re, emissóque satellítio, homúnculus ínfimæ plebis, tamquam incéndii auctor comprehénsus est, vique tormentórum falsa confessióne expréssa, damnátus ad supplícium rapiebátur. Tum Conrádus consciéntia excitátus, innocéntem homúnculum e carníficis mánibus erípuit, seque reum conféssus, divénditis bonis illáta damna compensávit; humanísque rebus una cum uxóre núntium remísit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Cum ítaque uxor sacrum velum sumptúra Placéntiæ mansísset, ipse ábiit in regiónem longínquam, et Franciscáni Ordinis, qui Tertiariórum dícitur, assúmpto hábitu, Romam pervénit sacras Ædes visitatúrus. Inde in Silíliam ad Netínos ábiit, ubi aliquámdiu in sancti Martíni xenodochío diversátus, in solitúdinem secéssit, in qua se inédia, et précibus afflíctans, per annos quadragínta humi cubábat, nunc solo pane, nunc herbis tantum conténtus, et dono prophetíæ, miraculísque clarus. Crebras carnis ac dæmonis tentatiónes, gulæque blandítias córporis afflictatióne, atque assíduo precándi stúdio tam egrégie vicit, ut vel esculénta munúscula, quæ ab amícis mitteréntur, non prius attíngeret, quam pútrida jam et vérmibus scaténtia sensus ipse refúgeret. Quin étiam, túnica pósita támdiu nudos artus in vepréto volutábat, quoad effluénte sánguine edéndi ardor exstinguerétur.

℟. Amávit eum, (103)

Lectio vj.

Cum autem sexta quaque féria in urbem ad imáginem Crucifíxi, quæ summa religióne celebrátur apud Netínos,

adorándam mira pietáte ventitáret, ímprobi quidam irrisóres per eam occasiónem religiosíssimum virum ludos fácere voluérunt; ítaque per simulatiónem ad prándium píscium invitáto carnem suíllam appónunt, nec áliud ipsi mandúcant. Inde hóminis improbitátem exagitáre, vel simplicitátem cavillári. Negat ille se quidquam gustásse præter pisces; statímque spinas, et squamas amóta máppula, qua tegebántur, osténdit, et eórum impudéntiam redárguit. Item ab Antístite Syracusáno fama sanctitátis éxcito visitátus, et ab eódem, ut secum cœnáret, invitátus, prótinus e céllula placéntas quátuor cálidas ex témpore divínitus parátas prótulit; qui póstea vicíssim ad Antístitem Syracúsas proféctus, juxta Episcópium, plúrimis avículis circumvolitántibus, et ipsíus advéntum quodámmodo gratulántibus, mirabíliter excéptus est. His alíísque multis spectátæ sanctimóniæ indíciis, ejúsque précibus cœlésti auxílio laborántibus, non solum indígenis, verum étiam alienígenis, eo præsértim anno quo migrávit in cœlum, millésimo trecentésimo quinquagésimo primo, sæpíssime impetráto, commóti Leo Décimus Póntifex Máximus in Netína urbe primum, deínde Paulus eo nómine Tértius álibi étiam beáti Conrádi festívam diem undécimo Kaléndas Mártii quotánnis celebrári permisére. Ejus corpus in argéntea cónditum arca in Ecclésia sancti Nicolái apud Netínos váriis adhuc miráculis enitéscit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. de Comm. Abbat. j. loco (113)

Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laud.

DIE 23. FEBRUARII.

S. Margaritæ de Cortona, Pœnitentis, Semiduplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. (138) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui fámulam tuam Margarítam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer deduxísti: eádem nobis miseratióne concéde; ut quam prius errántem se-

ctári non erubúimus, mox pœniténtem ímpigre sequi gloriémur. Per Dñum.

Et fit com. Feriæ.

In j. Nocturno Lectiones Mulíerem fortem. (139)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Margaríta, a loco dormitiónis Cortonénsis appelláta, Laviáni in Túscia ortum hábuit. Primis adolescéntiæ suæ annis mundi voluptátibus capta, in Montis Politiáni civitáte vanam et lúbricam vitam duxit: sed cum amásium ab hóstibus fœde transfóssum indício canis in fóvea sub strue lignórum tumulátum fortúito reperísset, íllico facta est manus Dómini super eam; quæ magno culpárum suárum mœróre tacta, éxiit foras, et flevit amáre. Itaque Laviánum revérsa, crine detónso, neglécto cápite, pulláque veste contécta, erróribus suis, mundíque illécebris núntium misit; inque ædibus Deo sacris, fune ad collum alligáto, humi procúmbens, ab ómnibus, quos ántea móribus suis palam offénderat, véniam exorávit. Mox Cortónam profécta, in cínere et cilício a se læsam Dei majestátem placáre stúduit; donec post triennále virtútum experiméntum a frátribus Minóribus spirituális vitæ dúcibus Tértii Ordinis hábitum impetrávit. Uberes exínde lácrymæ ei familiáres fuérunt, atque ima suspíria tanta ánimi contritióne ducta, ut diu elínguis consísteret. Léctulus nuda humus, cervícal lapis, aut lignum porréxit, atque ita noctes insómnes in cœléstium meditatióne tráhere consuévit, nullum ámplius pravum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus prómptior infírmam carnem ad subeúndos labóres erigébat.

℟. Propter veritátem. (140)

Lectio v.

A dæmone insídiis, fu-nestísque conátibus lacessíta, múlier fortis hostem ex verbis detéctum semel, atque íterum invícta répulit. Ad eludéndum vanæ glóriæ lenocínium, quo a malo spíritu petebátur, prætéritos mores suos per vicos, et platéas alta voce accusáre non déstitit, omni supplício se ream inclámans: nec nisi a confessário detérrita, in speciósam fáciem, olim

impúri amóris causam, sævíre abstínuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratióne non aboléri. Quibus aliísque magnæ pœniténtiæ arguméntis suórum críminum labe expiáta, atque ita de se triumphátrix, ut sensus plane omnes a mundi illécebris custodíret, digna facta est, quæ sæpe Dómini consuetúdine fruerétur. Ejúsdem quoque Christi, et Vírginis Matris dolórum, quod ipsa ardénter expetíerat, párticeps facta, cunctis sénsibus destitúta, et vere mórtua intérdum visa est. Ad eam proínde, véluti ad perfectiónis magístram, ex díssitis étiam regiónibus plúrimi conveniébant: ipsa vero cœlésti, quo erat perfúsa, lúmine córdium secréta, consciéntias hóminum, imo et peccáta in remótis licet pártibus Deum offendéntium cum dolóre, et lácrymis détegens, summáque in Deum et próximum caritáte fervens, ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se veniéntibus salútem, obséssis a dæmone liberatiónem impetrávit. Púerum defúnctum lugénte matre ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumúltus assíduis oratiónibus sedávit. Dénique summæ pietátis opéribus vivos et mórtuos sibi deméruit.

℟ Dilexísti justítiam. (141)

Lectio vj.

Tot sanctis opéribus occupáta, de rigóre quo assídue corpus suum exercébat, nihil remísit, neque a stúdio cœléstia meditándi se avélli passa est, in utróque vitæ génere plane admiránda, utrámque sorórem Magdalénam et Martham réferens. Tandem pro se Dóminum orans ut ex hac valle lacrymárum sursum in cœléstem pátriam evocarétur, exaudíta est orátio ejus, die atque hora dormitiónis ei patefáctis. Méritis ítaque, et labóribus plena, ac cœléstibus donis cumuláta, cœpit córporis víribus destítui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divínis tantum collóquiis refécta est: tum sanctíssimis Ecclésiæ Sacraméntis rite suscéptis, vultu hílari, atque óculis in cœlum convérsis, octávo Kaléndas Mártias, anno ætátis quinquagésimo,

suæ conversiónis vigésimo tértio, humánæ vero salútis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, felix migrávit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem végetum, incorrúptum, illæsum et suáviter olens, summa religióne cólitur in Ecclésia Fratrum Minórum, quæ jam ab eádem Margaríta appellátur. Mirákulis contínuo flóruit: quibus permóti Románi Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulsérunt. Benedíctus vero Décimus tértius in festo Pentecóstes, die sextadécima Maji anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi, solémnem ejus canonizatiónem religiosíssime celebrávit.

℟. Fallax grátia. (141)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. (142)

Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laud.

Ad Bened. Aña. Ut cognóvit, * resípuit Seráphici Ordinis Magdaléna: dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.

In ij. Vesperis ad Magnificat, Aña Ego dilécto meo, * et ad me convérsio ejus: invéni, quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimíttam.

Et fit com. Feriæ.

DIE 5. MARTII.

S. Joannis Josephi a Cruce Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem Joséphum Confessórem tuum per árduas paupertátis, humilitátis et patiéntiæ vias cœlésti glória sublimásti: da nobis, quæsumus; ut carne mortificáti, ejus imitémur exémpla, et gáudiis perfruámur ætérnis. Per Dñum.

In j. Noct. Lect. de Scriptura occurrente. In Quadrag. Beátus vir. de Comm. ij. loco. (110)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Isclæ regni Neápolis in urbe apud Ænáriam ínsulam, paréntibus nobilitáte sánguinis morúmque probitáte præstántibus, ortus est Joánnes Joséphus a Cruce. Christiánæ pietátis sémina, quæ in ejus ánimam, supérnis benedictiónibus præveńtam, cum lacte instilláverant, fructus mox ubérrimos

attulérunt. Tenérrima adhuc ætáte, nedum a nugis puerílibus abhórruit, sed virtútes excólere cœpit illustrióres, siléntii potíssimum, mortificatiónis, mundi suíque ipsíus abnegatiónis, quas assíduo oratiónis stúdio confovébat. Deíparæ cultum, quem ad óbitum usque in dies auxit, intérea témporis arrípuit; dominicæque Passiónis et Eucharistíæ mystéria afféctu peculiári prosequebátur. Sancti Petri de Alcántara institútum, quod Joánnes de sancto Bernárdo ex Hispánis Excalceátis, Creménte Nono approbánte, nupérrime in Itáliam invéxerat, divíno afflánte Númine, anno vitæ suæ sextodécimo ampléxus est Italórum primus, Seráphico Patriárcha, fidissimóque ejus alúmno Petro de Alcántara in ipso tyrocínio sibi ad imitándum propósitis, mirum quam perfécte pœniténtiam hujus et contemplatiónem, humilitátem illíus ac paupertátem, jam tum fúerit assecútus.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Tértio vix decúrso a solémni professióne sua anno, Pedemontáni Aliphæ cœnóbii fundatióni destinátur: quod ejus ópera exíguum ádeo evásit, ut altérius, quod olim in Pedróso Extremadúræ sanctus Petrus de Alcántara, cléricus ipse quoque, excitáverat, imáginem simíllimam referret. Sacerdótio ex obediéntia inaugurátus, disciplínis morálibus, quas numquam perdidícerat improvíso excúltus visus est. Superiórum vénia non longe ab eo cœnóbio sacram erémum exstrúere aggréssus, subter excélsi montis dejéctu, ut absolverétur quam citíssime, ligna, lápides, calcem, húmeris suis mordáci loríca contéctis, exportábat; ita ut per calcánea cruor ubértim in terram deflúeret. Fratrum rogátu leges quasdam pro sacro illo recéssu peculiáres cóndidit, dignas, quæ a Sede Apostólica confirmaréntur. Novitiórum regímini præpósitus, eórum ad vitam regulárem compónere mores eo profectu eníxus est, ut illórum áliqui sanctitátis et miraculórum fama inclarúerint. Verum cum Clemens Papa Undécimus, sæculi décimi

octávi inítio, Fratres Italos Excalceátos ab Hispánis in regno Neápolis sejunxísset, illíque nulla regíminis forma potiréntur, ab eódem Pontífice, obsisténte licet humáni géneris hoste, provínciæ Neapolitánæ, sancti Petri de Alcántara nuncupátæ erectiónem obtínuit. ℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Primus novæ istiúsmodi provínciæ Miníster renuntiátus, régimen, quod abdicáverat, sacræ Congregatiónis Episcopórum et Regulárium jussu assúmere coáctus, diffícile relátu est, quot qualésque calúmnias Dei fámulo devoráre opus fúerit, ut Itálicam Excalceatórum Fratrum famíliam constabilíret. Rebus compósitis, eo sese totum convértit, ut duplex ille Petri de Alcántara contemplatiónis et pœniténtiæ spíritus altas inter suos radíces ágeret, quos præclaríssimis virtútum exémplis anteíbat: humilitáte in primis rigidáque claustrális disciplínæ custódia. Paupertáte et abstinéntia enítuit admirábili. Unicum ad nudam carnem sexagínta quátuor annis hábitum adhíbuit; perque vigínti quátuor annos, priscórum Eremicolárum ritu, pane tantum ac frúctibus victitávit, quod edúlii genus ex obediéntia in nauseósum commutávit férculum. Flagéllis aspérrimis, cilíciis et cruce férrea, acútis instrúcta clavículis, corpus suum dilaniábat. Illud étiam de eo fertur, quod crebérrimas inter orándum éxtases passus est, quodque ráptibus, prophetía miráculis, aliísque hujúsmodi supernaturálibus donis vivens clarúerit. Dénique zelo animárum absúmptus, octogenárius, apopléctico morbo corréptus, tértio Nonas Mártias in ósculo Dómini obdormívit in cœnóbio sanctæ Lúciæ Montis urbis Neápolis anno septingentésimo trigésimo quarto supra millésimum. Eúmdem novis miráculis coruscántem, anno ab illíus decéssu quinquagésimo sexto. Pius Sextus Póntifex Máximus Beatórum albo recénsuit, et Gregórius Papa Décimus sextus solémni ritu Domínica Sanctíssimæ Trinitátis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono

Sanctórum fastis adscrípsit. ℟. Iste homo. (104) In iij. Noct. Homilia in Evang. Nolíte timére. de Comm. ij. loco. (112)

DIE 18. MARTII.

S. Gabrielis Archang.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus, Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (1)

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœlitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo, Dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum,
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum aureum in manu sua.

Ad Magnif. Aña. Ingréssus Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem, dixit : Ave grátia plena, Dóminus tecum : Benedícta tu in muliéribus.

Oratio ut ad Laudes. Et fit com. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Archangelórum Dñum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte.

Hymn. Christe, supra.

In primo Nocturno.

Aña. Dixit Angelus Gábriel ad Daniélem : Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis implébitur vísio. Ps. 8. Dómine Dóminus noster. 7.

Aña. Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne, cito volans tétigit me in

témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me. Ps. 10. In Dómino confído. 9.

Aña. Cumque Gábriel loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram, et tétigit me, et státuit me in gradu meo. Ps. 14. Dómine, quis. 11.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 9. e

Ego Dániel, cum adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta mea, et peccáta pópuli mei Israel, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto Dei mei : adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque : Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo : ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es : tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem.

℟. Cum oráret Dániel, et confiterétur peccáta sua, et peccáta pópuli sui, * Ecce Archángelus Gábriel cito volans tétigit eum in témpore sacrifícii vespertíni. ℣. Cumque prostérneret preces suas in conspéctu Dei sui. Ecce.

Lectio ij.

Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum. Scito ergo et animadvérte : Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt : et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia témporum.

℟. Locútus est Gábriel Daniéli, et dixit : Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo, * Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. ℣. Tu autem animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. Ego.

Lectio iij.

Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus : et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem, et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro ; et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una ; et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium ; et erit in templo abominátio desolatiónis : et usque ad consummatiónem et finem perseverábit desolátio.

℟. Ecce vir Gábriel quem víderam, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me, et dixit : * Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. ℣. Gábriel, fac me intellígere istam visiónem : et venit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me. Dániel. Glória Patri. Dániel.

In secundo Nocturno.

Aña. Gábriel ángelus appáruit Zacharíæ, dicens ? Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem. Ps. 18. Cœli enárrant. 17.

Aña. Et dixit Zacharías ad Angelum : unde hoc sciam ? Ego enim sum senex, et uxor mea procéssit in diébus suis. Ps. 23. Dómini est terra. 35.

Aña. Respóndens autem Angelus, dixit ei : Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum : et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre. Ps. 33. Benedícam Dóminum. 58.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Hom. super Missus.

Lectio iv.

Missus est Angelus Gábriel a Deo. Non árbitror hunc Angelum de minóribus esse, qui quálibet ex causa crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intélligi datur, quod interpretátum, Fortitúdo Dei dícitur : et quia non ab áliquo álio forte excellentióre se (ut ássolet) spíritu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósitum est, A Deo. Vel ídeo dictum est, A Deo, ne cui, vel beatórum spíírituum suum Deus ántequam Vírgini revelásse putétur consí-

lium, excépto dumtáxat Archángelo Gabriéle. Qui útique tantæ inter suos inveníri potúerit excelléntiæ, ut tali et nómine dignus haberétur et núntio.

℟. Factum est cum sacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis suæ ante Deum, * Appáruit ei Angelus Gábriel, stans a dextris altáris incénsi. ℣. Cumque ingréssus in templum Dómini incénsum póneret secúndum consuetúdinem sacerdótii sui. Appáruit.

Lectio v.

Nec discórdat nomen a núntio: Dei quippe virtútem Christum, quem mélius nuntiáre decébat, quam hunc, quem símile nomen honórat? Numquid est áliud fortitúdo, quam virtus: Non autem dédecens, aut incóngruum videátur, Dóminum et núntium commúni censéri vocábulo: cum símilis in utróque appellatiónis, non sit tamen utriúsque símilis causa. Aliter quippe Christus fortitúdo, vel virtus Dei dícitur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupatíve, Christus autem étiam substantíve.

℟. Descéndit Gábriel Angelus ad Zacharíam, dicens: * Ne tímeas, quóniam exaudíta est deprecátio tua, et uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem. ℣. Et Zacharías turbátus est videns, et timor írruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne.

Lectio vj.

Christus Dei virtus et dícitur et est: qui forti armáto, qui suum átrium in pace custodíre solébat, fórtior supervéniens, ipsum suo bráchio debellávit: et sic ei vasa captivitátis poténter erípuit. Angelus vero fortitúdo Dei appellátus est, vel quod hujuscémodi merúerit prærogatívam offícii, quo ejúsdem nuntiáret advéntum virtútis: vel quia Vírginem natúra pávidam símplicem, verecúndam, ne miráculi novitáte expavésceret, confortáre debéret: quod et fecit, Ne tímeas, ínquiens, María: invenísti enim grátiam apud Deum. Conveniénter ítaque Gábriel ad hoc opus elígitur: imo quia tale illi negótium injúngitur, recte tali nómine designátur.

℟. Ego sum Gábriel, qui

asto ante Deum : et missus sum loqui ad te, et hæc evangelizáre,* Ecce eris tacens, et non póteris loqui usque in diem, quo hæc fiant. ℣. Pro eo quod non credidísti verbis meis, quæ implebúntur témpore suo. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In tertio Nocturno.

Aña. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Ps. 95. Cantáte Dómino... cantáte. 119.

Aña. Gábriel Angelus Maríæ dixit : Ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua. Ps. 96. Dóminus regnávit. 120.

Aña. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gabriélem transmíssum est. Ps. 102. Bénedic, ánima mea, Dómino. 127.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Juliáni Archiepíscopi Toletáni.

Lib. 2. contra Judæos, statim post princip.

Sacraméntum illud septuagínta hebdomadárum de Christi nativitáte Dániel per Angelum dídicit : simíliter et Zacharías, apparénte sibi Angelo, Joánnem fílium de se generándum audívit : et María, Angelo sibi prædicénti Christum ex se nascéndum, et crédidit, et assénsit. Hæc tria per Angelum dicta, et compléta vidémus. Jam ergo sollícite intuéndum est, utrum Angelus iste, qui Zacharíæ, et Maríæ appáruit, ipsi quoque Daniéli illa prædíxerit.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei Verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. * Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista sa-

lutátio : et ait Angelus ei. Ne tímeas.

Lectio viij.

Equidem ipse Dániel in prophetíæ suæ volúmine, quando illa sacraménta hebdomadárum de Christi nativitáte per Angelum futúra cognóvit, sic ipsíus Angeli nomen evidénter expréssit. Dicit enim : Ecce vir Gábriel, quem víderam in princípio, cito volans tétigit me, et dixit : Dániel, animadvérte sermónem, et réliqua quæ ibi commemorántur. Item his tempóribus secúndum Evangélium, Angeli ipsíus nomen miríficum sic invenítur expréssum. Dixit enim idem Angelus Zacharíæ : Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

℟. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti : * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti, dum Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum Virgo invioláta permansísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quæ. Glória Patri. Quæ.

Lectio ix. de Feria occurrente ; si transferatur post Pascha, legitur seq.

Lectio ix.

Quod étiam de beátæ Maríæ Vírginis partu sic in eódem Evangélio légitur : Missus est, inquit, Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Jam ergo maniféstum est quod unus idémque Angelus Gábriel fúerit, qui et præfíxa illa témpora Daniéli de Christi nativitáte apéruit, et partum Vírginis præséntem esse monstrávit. Ad tempus ítaque præfinítum occúrrit, et olim a se dicta óperis efficiéntia compléta esse convíncit : et illic fidélis in prophetía hebdomadárum, et hic fidélis per mystérium revelátum.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ

1. Ingrésso Zacharía * templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus stans a dextris altáris incénsi. Ps. Dóminus regnávit. cum reliquis. 20.

2. Ait autem Angelus : * Ne tímeas, Zacharía, quó-

niam exaudíta est deprecátio tua.
3. Ego sum Gábriel * Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.
4. Gábriel Angelus * locútus est Maríæ, dicens: Ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.
5. Dixit autem María * ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Capitulum. Dan. 9. f

Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque : Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres.

Hymnus.

Placáre, Christe, sérvulis,
Quibus Patris clementiam
Tuæ ad Tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póstulat.
Et vos beáta, per novem
Distíncta gyros, ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.
Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pastor regat.
Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Benedictus. Aña.

Gábriel Angelus descéndit ad Zacharíam, et ait illi : Uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem, et multi in nativitáte ejus gaudébunt : ipse enim præíbit ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Oratio.

Deus qui inter cæteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti : concéde propítius; ut qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cœlis : Qui vivis.

In Quadrag. com. Fer.

Ad Tertiam.

Capitulum. Ecce vir.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam.

Capitulum. Dan. 9. f

Ego autem veni, ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt, ut finem accípiat peccátum, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

br. ℟. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit fumus. ℣. De manu Angeli. In. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam.

Capitulum. Dan. 9. g

Scito ergo, et animadvérte. Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In. ℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

In ij. Vesperis quando dicendæ sunt, Añæ et Capitulum de Laudibus. Psalmi de Dominica. 142. et loco ultimi, Ps. 137. Confitébor tibi. 157.

Hymnus. Christe sanctórum. ut supra. (352)

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Aña. Archángelus Gábriel ait ad Maríam: Non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Et discéssit ab ea Angelus.

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

DIE 22. MARTII.

S. Catharinæ Fliscæ Adurnæ Viduæ.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. (138) præter seq.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Cant. 8.

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere

caritátem, nec flúmina óbruent illam : si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Hymnus.

Summis ad astra láudibus
Tollámus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Auget decus Ligúriæ.

Beáta, cujus íntimo
Latére nésciens sinu,
Foris inúndat cáritas,
Totísque membris æstuat.

Menses per anni círculum
Jejúna plures tránsigit,
Solo Angelórum pábulo
Vitam labántem sústinens.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. in utrísque Vesp. Aña. Pone me ut signáculum super cor tuum : quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

Oratio.

Deus, qui beátam Catharínam in contemplánda Fílii tui Passióne divíni amóris igne flagráre fecísti : quæsumus ; ut ipsa intercedénte, tuæ in nobis flammam caritátis accéndas, et ejúsdem Passiónis partícipes dignánter effícias. Per eúmdem Dñum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ Catharínæ. Ps. Veníte. 2.

Hymn. seq. jungitur cum altero. Summis ad astra..labántem sústinens quoties hic in j. Vesp. recitatus non fuerit.

Hymnus.

Dum mente Christum cóncipit
Membris fluéntem sánguine,
Ardóre pectus íntimo
Sentit repénte córripi.

Hinc sancto amóre sáucia,
Terréna cuncta déspicit,
Advérsa fert alácriter,
Patíque quærit única.

Mox et flagéllis cónterens,
Artus rebélles júgiter,
Christi dolórum párticeps
Crebro merétur éffici.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

In j. Noct. in Quadrag. Lect. Mulíerem fortem. (139) Post Pascha de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Catharína Genuénsis, paréntibus Jacóbo de Flisco et Francísca de Nigro, antíqua nobilitáte conspícuis, in lucem édita, téneram ætátem inter adúltæ pietátis exercitatiónes exégit. Nam castigándo córpori inténta, vix octénnis in straménto, lignis cápiti pro pulvinári suppósitis, somnum carpébat. Pueríles nugas aversáta, et ab ómnibus mundi delíciis abhórrens, in Christi cruciátibus jugi meditatióne recoléndis tota fuit. Eo stúdio incénsa, in monastérium íngredi expetébat; sed immatúra ætas pium puéllæ desidérium interpellávit. Intérea paréntes invítam Juliáno Adúrno nóbili viro despóndent, a quo tam áspere ac dúriter hábita est, ut per quinquénnium domi luctu tristitiáque tabésceret; donec tædio ac mœróre conflécta, a prístina severitáte defléxit. Frigescénte autem caritáte, ne ad ulteriórem vitæ licéntiam prorúeret, insígni miseréntis Dei benefício factum est. Cum enim aliquándo ad pii Sacerdótis pedes provolúta ejus se précibus commendáret, repentína mutatióne déxteræ Excélsi, ac súbito sancti Spíritus igne corrépta, amóris in se divíni cleméntiam potentiámque admírans, et exclámans, fatéri ac prædicáre cœpit.

℟. Propter veritátem. (140)

Lectio v.

Inde domum revérsa, Christum conspícere sibi visa est, sánguine toto córpore diffluéntem, qua spécie sibi divínitus obláta, in contémptum atque ódium sui veheménter exársit, membra cilício domábat, jejúnium ita cóluit, ut per annos tres et vigínti férias Advéntus et Quadragésimæ transégerit solo Eucharistíæ pábulo refécta, amaríssimo tantum usa potu ad sitim restinguéndam. Producébat oratiónem ad plures horas, tantóque divíni amóris incéndio conflagrábat, ut in corpus quoque ardor

erúmperet. Máxima erga próximum ferebátur caritáte. Infírmis enim in magno nosocomío incredíbili sedulitáte ministrábat, súmptibus liberáliter erogátis. Abjectíssima quæque offícia libénter obíbat, tábida étiam ægrotántium úlcera aliquándo exosculáta. Injúrias, contumélias múlier vere fortis álacri ánimo excépit ; assiduísque córporis animíque dolóribus pene conf écta, cruciátuum Christi párticeps fuit. ℟. Dilexísti. (141)

Lectio vj.

Tot tantísque heróicæ fortitúdinis et patiéntiæ probátam experiméntis, atque in agóne christiánæ perfectiónis egrégie méritam, úberi beneficiórum cópia Dóminus cumulávit. In diutúrnas et frequéntes éxtases rapta, et cœléstibus illustratiónibus superúmque apparitiónibus et collóquiis dignáta, arcána Dei intellígere méruit, et fídei mystéria scriptis præclaríssimis confirmáre. Prophetíæ dono cláruit : ábditos animórum sensus perspéxit. Pérditi hóminis conversiónem, et tranquíllam cónjugis mortem, et ætérnam utriúsque beatitúdinem obsecratiónibus a Dño impetrávit. Anno ígitur ætátis suæ tértio et sexagésimo, extrémo morbo oppréssam, et Christi confíxam cruci, atque ad fontem ætérnæ felicitátis anhelántem, sacra die Exaltatiónis sanctæ Crucis, ex vitæ hujus angóribus Dóminus evocávit. Præclára vero fuérunt de Catharínæ virtútibus Doctórum Sanctorúmque præcónia, Summórum quoque Pontíficum oráculis comprobáta. Cultum illíus immemorábilem astéruit Clemens Nonus : Clemens Undécimus ejus memóriam Missa et Offício celebrándam concéssit. Clemens vero Duodécimus novis fulgéntem miráculis, in sanctárum mulíerum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia. (141)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. (142)

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr.

AD LAUDES.

Capit. ut in j. Vesp.

Hymnus.

Turbam jacéntem páuperum,
Quam dirus angor ópprimit,

Ceu membra Christi lánguida,
Matróna clemens cónfovet.
Opes opémque cónferens,
Vilíque fungens múnere,
Perstérnit illis léctulos,
Sordésque purgat sédula.
Quo quisque plagis fœdior,
Huic illa servit prómptior :
Tabem nec horret últcerum :
Horrére nescit cáritas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña. Pone me ut signáculum super cor tuum : quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

Oratio ut in j. Vesp.
Com. Feriæ in Quadr.
Ad Tertiam, Capit. Aquæ. de j. Vesp. (359)
In ij. Vesperis omnia ut in primis. ℣. Diffúsa est.
Com. Feriæ in Quadr.

¶ Alibi omnia de Communi non Virg. præter Lect. ij. Nocturni et Orationem ut supra.

DIE 26. MARTII.
S. Boni Latronis, Conf.
Duplex.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apost. (1)

Hymnus.

Jesu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Proínde te, piíssime
Precámur omnes súpplices :
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúia.) ℟. Stolam glóriæ

induit eum. (T. P. Allelúia.)

Ad Magnificat, Aña. Ait latro ad latrónem : Nos quidem digna factis recípimus : hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum. (T. P. Allelúia, allelúia.)

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem crucifíxum, qui Latróni in cruce Paradísum donat, * Veníte adorémus. (T. P. Allelúia.) Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Jesu, coróna. ut supra.

In primo Nocturno.

Aña. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, et exaudítus est de monte sancto ejus. (T. P. Allelúia.) Psalmi trium Nocturnorum de Communi Conf. non Pont. (97)

Aña. Póstula a me, et dabo tibi hæreditátem tuam.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúia.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúia.)

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 55.

Omnes sitiéntes veníte ad aquas : et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite : Veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me : audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis : et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current, propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel : quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, * Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. (T. P. Allelúia.) ℣. Nihil profíciet

inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio ij.

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum : quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ ; neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cœli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ, a cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber, et nix de cœlo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen seránti, et panem comedénti : sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo : non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília, et exorávit Altíssimum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúia.) ℣. Iste invéntus est in número sanctórum. Ipse.

Lectio iij. Cap. 59.

Ecce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat, neque aggraváta est auris ejus ut non exáudiat : sed iniquitátes vestræ divisérunt inter vos et Deum vestrum, et peccáta vestra abscondérunt fáciem ejus a vobis ne exaudíret. Manus enim vestræ pollútæ sunt sánguine, et dígiti vestri iniquitáte : lábia vestra loquúta sunt mendácium, et lingua vestra iniquitátem fatur. Non est qui ínvocet justítiam, neque est qui júdicet vere : sed confídunt in níhilo, et loquúntur vanitátes : concepérunt labórem, et peperérunt iniquitátem.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúia.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et. Glória Patri. Et.

Post Pascha Lectiones j. Noct. de Script. occurr. cum ℟℟. supradictis.

In secundo Nocturno.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum

suum : Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace. (T. P. Allelúia.)

Aña. Dómine, inténde voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Aña. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. (T. P. Allelúia.)
℟. Et ad portas Paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúia.)

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 2. de Cruce et Latrone tom. 3.

Lectio iv.

Scio et ante me dixísse de latróne, sed habet divérsas intelligéntias Dei sermo. Iste latro de ligno mercátur salútem : hic latro furátur cœléste impérium. Vim facit majestáti, non virtúte própria, sed fide vincens. Ipsíus Dómini vox est : Regnum cœlórum vim pátitur, et violénti divípiunt illud. In cruce duo latrónes imágo Judæórum, et Gentílium. Latro, quem pœnitet, imáginem óbtinet pópuli ex Géntibus congregáti, qui prius in erróre ambuláverat, et post hoc veritátem agnóvit. Imáginem vero latro ille óbtinet Judæórum, qui usque in finem persevérat latro. Et usque ad tempus quidem crucis viam malignitátis iérunt: crux autem divísit utrúmque.

℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit : Latro clamábat de cruce dicens : Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum. (T. P. Allelúia.) ℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora Sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et.

Lectio v.

Viam namque cæcitátis, et perditiónis, qui non crédidit, ingréssus est : viam autem salútis, qui crédidit, ingréssus est : viam salútis qui crédidit, adéptus est. In cruce dídicit latro differéntiam viárum quóniam novit Dóminus viam justórum : via autem impiórum períbit. Et vide Dei justum judícium, ut dicas et tu cum Prophéta : Justus es, Dómine, et rectum judícium tuum. Propter unum peccátum damnátur Adam, et propter unam fídei vocem latro salvátur. Unum peccátum ejécit illum, et

una justítia introdúxit istum; et latro habitátor factus est Paradísi. O admiránda rerum matéries! Nec Abrahæ data est per vocem repromíssio Paradísi. Hereditátur quidem per fidem: repromissiónem autem Paradísi nemo ante Latrónem accépit.

℟. Nemo repromissiónem Paradísi ante latrónem accépit, cui Dóminus in cruce dixit: * Hódie mecum eris in Paradíso. (T. P. Allelúia, allelúia.) ℣. Dómine, meménto me, cum véneris in regnum tuum. Hódie.

Lectio vj.

Iste ergo vidit Salvatórem non super throno regáli, non adorári in templo, non loquéntem de cœlis, non per Angelos disponéntem, sed in pœna sociátum latróni: videt in torméntis, et tamquam in glória adórat: videt in cruce, et rogat quasi in cœlis sedéntem, videt condemnátum, et Regem ínvocat, dicens: Dómine, meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Crucifíxum vides, et Regem prædicas? In ligno pendére cernis, et cœlórum regna meditáris? O admiránda latrónis convérsio! ℟. O admiránda latrónis convérsio * Crucifíxum videt, et regem prædicat. (T. P. Allelúia.) ℣. In ligno pendéntem cernit, et cœlórum regna meditátur. Crucifíxum. Glória Patri. Crucifíxum.

In tertio Nocturno.

Aña. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo. (T. P. Allelúia.)

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum et in sæculum sæculi.

Aña. Hic ascéndet in montem Dómini, et stabit in loco ejus.

℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino (T. P. Allelúia.) ℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo. (T. P. Allelúia.)

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 23. †

In illo témpore: Unus de his, qui pendébant latrónibus, blasphemábat Jesum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetípsum, et nos. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Ep.
Serm. 49. de S. Latrone.

Quóniam hódie Evangélii léctio de

latróne fecit mentiónem, videámus quis iste latro sit qui, in cruce Dómino constitúto, non solum peccatórum suórum véniam conséquitur, sed étiam Paradísi amœnitáte donátur: ut qui propter scélera damnátus fúerat ad pœnam, propter fidem transferrétur ad glóriam: fuerítque illi crux, quam pértulit, non tam supplícii damnátio, quam salútis occásio. In cruce enim pósitus in Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum. Et ídeo qui consórtio passiónis útitur, consórtio Paradísi condonátur. Beátus enim latro, dum supplícium pátitur, regnum cœléste conséquitur. Ecce reus dícitur, sicut cui damnári illud tempus expetívit. Non enim perveníret ad glóriam, si non contráditus esset ad pœnam. Videámus, inquam, cur tantórum críminum reus tam cito a Salvatóre Paradísum promerétur, cum álii multórum témporum lácrymis, frequentibúsque jejúniis vix delictórum suórum véniam consequántur.

℟. Iste est beátus latro, qui in cruce pósitus Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum: * Et dum supplícium pátitur, regnum cœléste conséquitur. (T. P. Allelúia.) ℣. Quem Judas Iscariótes in hórtulo Paradísi distráxerat, iste in patíbulo confitétur. Et dum.

Lectio viij.

Magna, fratres, et múltiplex causa est. Primum, quod iste latro devotióne fídei tam repénte mutátus est, ut præséntem pœnam despíceret, ac de futúra véniam precarétur; et magis créderet útile sibi esse de ætérno judício pétere, quam de temporáli supplício postuláre. Reminíscens enim scélerum suórum, et pœnitúdinem gerens, plus íncipit dolére quod sperat, quam sentíre quod pátitur. Pótuit enim, nisi de futúris ámplius cogitásset, qui in Christum semel credíderat, de præsénti magis supplício deprecári. Deínde illud ad grátiam ejus majóris est mériti, quod in Christum in cruce pósitum crédidit, et pássio, quæ áliis scándalum fecit, illi ad fidem profécit. Crucis enim pássio multis scándalum fuit, sicut dicit Apóstolus: Nos au-

tem prædicámus Christum crucifíxum, Judæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam. Recte ergo merétur Paradísum, qui crucem Christi non putávit esse scándalum, sed virtútem. Dicit enim idem Apóstolus : Ipsis autem vocátis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam.

℟. Iste est, qui crucem Christi non putávit esse scándalum, sed virtútem: ideóque Paradísum merétur : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúia.) ℣. Iste est qui honoríficat patiéntem, quem Judas pródidit osculántem. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Lectio ix. de Homilia Feriæ. Tempore Paschali vero legitur sequens

Lectio ix.

Recte plane et Dóminus huic donat Paradísum, quia quem Judas Iscariótes in hórtulo Paradísi distráxerat, hic in crucis patíbulo confitétur. Mira res! confitétur latro, quem discípulus abnegávit. Mira, inquam, res! Latro honoríficat patiéntem quem Judas pródidit osculántem. Ab hoc pacis blandiménta vendúntur, ab illo crucis vúlnera prædicántur. Ait enim : Meménto mei, Dómine, cum véneris in regnum tuum. Hæc est fídei plena devótio, ut, cum de vulnéribus Dómini prófluens sanguis cérnitur, tunc de potestáte ejus vénia postulétur: cum vidétur ejus humílitas, tunc magis timeátur ejus divínitas ; cum morti addíctus putátur, tunc Regis illi honorificéntia deferátur. Iste enim fidélis latro non crédidit moritúrum, quem annúntiat regnatúrum ; non putat subdéndum ínferis, quem dominatúrum confitétur in cœlo : non arbitrátur eum apud tartárum detinéri, a quo se étiam póstulat liberári. Cernat licet ejus hiántia vúlnera, spectet ipsíus sánguinem profluéntem, Deum tamen credit, quem reum nescit : justum fatétur, quem non méminit peccatórem.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Latro Christum * crucifíxum vidébat, et Regem invocábat, dicens : Dómine, meménto mei, cum véneris in regnum tuum. (T. P. Allelúia.)

Ps. Dóminus regnávit. 20.
2. Qui me confésssus * fúerit coram homínibus confitébor et ego eum coram Patre meo. (T. P. Allelúia.)
3. Cum conturbáta fúerit * ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris. (T. P. Allelúia, allelúia.)
4. Salvum me fecit * Christus Redémptor, qui dixit : Hódie mecum eris in paradíso. (T. P. Allelúia, allelúia, allelúia.)
5. Ille, qui talis * ad crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recédit ex grátia. (T. P. Allelúia, allelúia, allelúia.)

Capitulum. Isaiæ 59.

Ecce non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat : neque aggraváta est auris ejus, ut non exáudiat.

Hymnus.

Jesu, Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die cleméntius,
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Hujus benígnus ánnue
Confessiónem, nos sequi:
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis:

Proínde te, piíssime
Precámur omnes súpplices :
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclyto,
Per omne semper sæculum. Amen.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. (T. P. Allelúia.) ℟. Glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum. (T. P. Allelúia.)

Ad Bened. Aña. Ait latro ad latrónem : Nos quidem digna factis recípimus ; hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum. (T. P. Allelúia, allelúia.)

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui justíficas ímpios : te súpplices exorámus; ut nos benígno intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit latrónem, ad dignam pœniténtiam províces, et illam, quam ei promísit, tríbuas nobis glóriam sempitérnam. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce non est.
℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam gló-

riæ induit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. ℟. Et ad portas Paradísi coronávit eum.

Tempore Paschali.

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Amávit. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum, allelúia. ℟. Et ad portas Paradísi coronávit eum, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaiæ 58.

Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum.

℟. br. Induit eum Dóminus lorícam fidei, * Et ornávit eum. Induit. ℣. Et ad portas paradísi coronávit eum. Et. Glória Patri. Induit. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino. ℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo.

Tempore Paschali.

℟. br. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Induit. ℣. Et ad portas Paradísi coronávit eum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Induit. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, allelúia. ℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiæ 38.

Tu autem, Dómine, eruísti ánimam meam, ut non períret: projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

℟. br. Hic accípiet, * Benedictiónem a Dómino. Hic. ℣. Et misericórdiam a Deo salutári suo. Benedictiónem. Glória Patri. Hic. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine. ℟. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eum.

Tempore Paschali.

℟. br. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * Allelúia, allelúia. Hic. ℣. Et misericórdiam a Deo salutári suo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Hic. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine, allelúia. ℟. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eum, allelúia.

In ij. Vesperis omnia ut in primis.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúia.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúia.)

Ad Magnif. Aña. Impíetas ímpii non nocébit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab impietáte sua. (T. P. Allelúia, allelúia.)

DIE 5. APRILIS.

B. Julianæ Cornelionensis, Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (117) præter sequentia.

Oratio.

Deus humílium celsitúdo, qui beátam Vírginem Juliánam ad promovéndum Sanctíssimi Sacraménti cultum mirabíliter inflammásti : tríbue, quæsumus ; ita nos humilitátis ejus vestígia sectári in terris, ut cum ipsa sublimári mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Com. Fer. in Quadrag.

In j. Nocturno Lectiones in Quadrag. De Virgínibus. de Comm. (123)

Post Pascha de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Verténte anno Christi millésimo centésimo nonagésimo tértio, nata est beáta Juliána in Retínna húmili pago Leodiénsi paréntibus religióne conspícuis, quibus orbáta quinquénnis sub disciplína religiósa in Cornélii montis ascetério prope Leódium adolévit. In eo adjuvánte Spíritu sancto ita profécit ut virtútum ómnium culmen attigísse viderétur. Sancti Augustíni régulam, quæ in eódem monastério vigébat, accuráte participate professa ac soróribus suis præpósita omnium in se óculos ex austéra sanctáque vivéndi ratióne convértit. Præclára sunt quæ prodúntur tum de ipsíus in Deum et próximum amóre, humilitáte, obediéntia, pietáte et abstinéntia, tum de oratiónis stúdio ac cœléstibus charismátibus.

℟. Propter veritátem. (127)

Lectio v.

Dum ad sacram Synáxim accedébat, incredíbili pietátis sensu et grátiæ donis replebátur. Sponsum suum cœléstem sub Eucharísticis speciébus laténtem frequénter invisébat, prona adorábat, et ómnibus adorándum prædicábat : unde factum est ut Deus, qui infírma mundi éligit, húmilem Vírginem ad promovéndum sanctíssimæ Eucharistíæ cultum mirífice inflammárit. Etenim coram augústo Sacra-

ménto provolúta, divínitus intelléxit, instituéndum esse in Ecclésia singulárem Córporis Christi solemnitátem. Quod cum viris piis et doctis declarásset, hi, re diligénter examináta, ipsa adhortánte Juliána, Robértum Leodiénsem Epíscopum adduxérunt, ut in sua Diœcési hoc festum institúeret : quod póstea Urbánus Quartus ántea Leodiénsis Cathedrális Archidiáconus, auctoritáte Apostólica approbávit, et ad univérsam Ecclésiam exténdit.
℟. Dilexísti justítiam. (128)

Lectio vj.

Mórtuo Leodiénsi antístite Robérto, in multas et graves tribulatiónes devénit Juliána : nam ímpiis factiónibus monastério cum suis soróribus expúlsa, in necessitáte extréma aliquándiu vixit, donec in Salsiniénse monastérium excépta, íníbi a gravíssimis malis aliquántulum respirávit. Sed turbáta íterum pace ex ingruéntibus bellis et dispérso ipso Salsiniénsi monastério in óppidum Fossæ dedúcta, aliquánto post letháli morbo corrípitur, quo ingravescénte, sacrosánctum Christi Dómini corpus in óppidi Ecclésia collegiáta sumpsit in Viáticum speciáli cordis ardóre. Tum in céllulam redux et sacro óleo inúncta, óculis in sanctíssimum Eucharistíæ Sacraméntum defíxis, anno ætátis suæ sexagésimo sexto pie obdormívit in Dómino. Juliánæ corpus in cœnóbium Villariénse Monachórum Cisterciénsium, ut ipsa expetíerat, fuit translátum, ubi miráculis cláruit.
℟. Afferéntur Regi. (128)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum. (130)

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et com. Feriæ in Laudibus.

DIE 16. APRILIS.

S. Benedicti Josephi Labre, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Deus, qui sanctum Benedíctum Jóséphum Confessórem tuum humilitátis stúdio, et paupertátis amóre tibi uni adhærére fecísti : da nobis, ejus suffragántibus méritis, terréna cuncta despícere et cœléstia semper inquírere. Per Dñum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Justus j. loco. (99)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

In óppido Améttes Boloniénsis diœcésis in Gállia ex honéstis piissimísque paréntibus ortus est Benedíctus Joséphus Labre. Divína grátia prævéntus, gravem et a nugis aliénam índolem a pueríli ætáte osténdit, et suis frátribus pietáte, obediéntia, solértia in addiscéndis christiánæ doctrínæ ac litterárum rudiméntis perféctum exémplar præfúlsit. Duodénnis ad Pátruum sacerdótem parœciæ præpósitum missus, eruditióne páriter ac virtúte profécit. Hinc caritáte flagrans in próximos, confluéntium egenórum nullum a se discédere sivit inánem, eidémque pátruo sócium indivíduum se adjúnxit in ægrórum solátium, dira lue per loca grassánte, cujus ille víctima occúbuit. Nulli labóri percens, nec perículo térritus, vilióra quæque obívit offícia ad eórum levándam calamitátem, qui morbo corrépti jacébant, pastórum quoque vices explens in pascéndis grégibus ab eis relíctis, grámine in arvis a se colléctо pro pécorum alimónia; ideóque factum est ut sibi ángeli nomen promerúerit. Neque áliter exínde egit apud avúnculum, ubi omníno spléndidum caritátis et mansuetúdinis spécimen édidit, mira patiéntia et benignitáte longo témpore perpéssus singulárem cujúsdam contubernális morositátem, a quo nocte diúque male habebátur.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Ad austeríssimum vitæ genus jámdiu se appellátum séntiens, rígido jejúnio aut duro tantum pane dies transígere assuéverat, brevem fessis membris quiétem dare super nudos ásseres cum cervicáli ex lígneis fragméntis, flagéllo se cædere, plurésque horas flexis ante augustíssimum Eucharistíæ Sacraméntum génibus orándo impéndere. Ratus porro se ad aspérius áliquod cœnobíticum, institútum, a Deo vocári, ad Trappénses primum se cóntulit, deínde ad Carthusiános, postrémo ad Cistercién-

ses. Sed ob grácilem córporis hábitum et contráctas ægritúdines a síngulis abíre coáctus fuit; ita disponénte Deo, ut beátus júvenis arctióris sequélæ crucis Christi in médio pópuli spectáculum fíeret mundo, et Angelis, et homínibus. Nam cum ferventióri prece divínum lumen implorásset, intérna claríssima locutióne intelléxit, sectánda sibi fore árdua sancti Aléxii vestígia, durissimámque vitam in sacris peregrinatiónibus traducéndam. Probánte ígitur consciéntiæ suæ moderatóre, annos natus vigínti duos, pia suscépit longíssima itínera; pedes, veste absoléta, et rudi piléolo tectus, fune præcínctus ac male calceátus, sine pecúnia, rerúmque ómnium inops, obláta tantum stipe víctitans, et saccum déferens onústum saxis, quo peregrinándi labóres sibi gravióres rédderet. Hac ratióne multas Európæ regiónes plúries peragrávit, ubíque sanctióra loca visitándo, numquam vestes immútans, æstum, brumam, imbres pérferens, noctu cubans plerúmque sub dio, declinánsque a trita via et diversóriis, ut vitáret perícula, et ánimum libérius in Deum inténderet.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Ubicúmque consísteret mira virtútum relinquébat exémpla, cum sanctitátis fama haud raris prodígiis confirmáta. Séptimo ante óbitum anno Romam repétiit, ibíque cónstitit, etsi quotánnis Lauretánam Beátæ Vírginis ædem, et ália vicinióra sanctuária adíre non prætermíserit. Cœlitem pótius quam viatóris vitam in Urbe ágere visus est. Tecto ut plúrimum carens, lácero eódem induménto perpétuo usus, oléribus herbísque per viam abjéctis vel oblátis analéctis sive e sterquilínio promptis inédiam relevábat, sitim aut exstinguébat aqua, aut acéto vexábat. Sæpe tota nocte orábat in amphitheátro Flávio, tot Mártyrum sánguine consecráto. Máximam vero diéi partem in templis dúcere consuévit vel ante Deíparæ imáginem vel coram sacrosáncta Eucharistía públicæ adoratióni propósita ibíque immóbilis, ardens, ni-

ténti vultu, oculísque in sacram hóstiam defíxis morabátur in contemplatióne Ejus, quem diligébat. Inséctis erósus, squalóre óbsitus, quidquid irrisiónum, aut injuriárum a plebécula sibi irrogabátur, lætus et constans perferébat. Anno dénique millésimo septingentésimo octogésimo tértio, die décima sexta Aprílis, cum in templo sanctæ Maríæ ad Montes precatióni plures dedísset horas, corréptus delíquio, traductúsque vicínas in ædes benéfici hóminis, sanctíssime ánimam Deo réddidit, trigésimo quintos ætátis anno. Quem virtútibus et miráculis clarum Pius Nonus Póntifex máximus beatórum, novísque fulgéntem signis Leo Décimus tértius sanctórum albo adscrípsit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Nocturno Hom. in Evang. Si quis vult. de Comm. unius Mart. ij. loco, (43) cum ℟℟. de Comm. Conf. non Pont. (106)

DIE 23. APRILIS.

B. Alexandri Sauli, Episc. et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

Oratio.

Deus, qui in Ecclésia tua, per beátum Alexándrum, Confessórem atque Pontíficem reguláris disciplínæ ac pastorális sollicitúdinis exémpla instauráre dignátus es: fac nos, quæsumus, ita ejus inhærére vestígiis; ut, ad ánimæ salútem júgiter inténti, gáudia cum ipso assequámur ætérna. Per Dñum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Alexánder, Domínico Sauli et Thomasína Spínula, Genuénsibus patríciis, Medioláni natus, ab ineúnte ætáte, orándi stúdio, jejúniis et singulári cultu in Deíparam, cui étiam castitátem devóverat, non obscúra præbuit sanctitátis indícia. Adoléscens, deláta in forum cruce, circulatóre ejécto de contémptu mundi coram stupénte pópulo gravíssime disséruit. Quo experiménto, in Congregatiónem Clericórum regulárium sancti Pauli admíssus, brevi virtútum ómnium splendóre emícuit, devotióne præsértim erga Eucharistíam, quam sumens ad

delíquium usque accendebátur. Sacerdótio insignítus, theológicis stúdiis præficitur, quorum subsídio ad animárum salútem se totum convértens, pia sodalítia instítuit. Sacramentórum frequéntiam invéxit, verbíque divíni ministérium ita exércuit, ut exímii Ecclésiæ præsules ab eo pastorále dicéndi genus hausísse palam asseruérint. Univérsæ congregatióni præpósitus, eámdem rexit prudéntia et religióne mirábili: qua commóti plures claríssimi viri, ab ipso ad pietátem informári voluére. Hos inter beátus Cárolus se, illo duce, perfectiónis sémitam ingréssum profitebátur, cum ejus consílio et ópera in Ecclésia Mediolanénsi regénda simul uterétur.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Episcopátu Aleriénsi ex obediéntia suscépto, gregis mores catéchesi, conciónibus, synodis, locórum ómnium difficíllima visitatióne ac labóre, pene solus emendávit. Vetustíssimis restínctis ódiis, pacis stúdio se crebro dimicántium armis injécit, sacerdótum licéntiæ réstitit, inscítiæ consúluit, et cléricos ipse pietáte ac lítteris ímbuit. Cæterum prístini institúti custos religiosíssimus, in victu parcus, in ornátu vulgáris, ecclesiasticórum provéntuum fidélis adminíster, cathedrálem ecclésiam et episcópium cum Seminário a fundaméntis excitávit. Præcípua tamen ejus cura fuit in páuperes: quæ tum máxime cláruit, cum octingéntos nautas e mánibus piratárum elápsos una die hospítio excépit et commeátu provídit. Neque réditus tantum, sed vitam ipsam pro grege dare parátus, grassánte peste, públicis supplicatiónibus, nudis et cruentátis pédibus interésse, ægrótos invísere, eísque spirituálem et corporálem alimóniam ministráre non est véritus: páuperum inde pater et Córsicæ Apóstolus passim nuncupátus.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Doctrína et dicéndi facultáte ita præstitit, ut, ex temporáli sermóne, plures Hebræos ad Christum convérterit. Altíssimæ contemplatiónis donum assecútus, ra-

diánte vultu sæpe rapiebátur in Deum, et Angelórum concéntu recreabátur. Tanta fuit ejus fides, ut precum, quibus vigínti quátuor intérdum continéntes horas dabat, præsídio, tempestátes sedáverit, Turcárum classem evérterit, multósque sanitáti restitúerit. His præcláre gestis magnus, patiéntia major et humilitáte, públíca convícia sustínuit, et lápide ictus in fáciem, apud ínsulæ præsidem véniam percussóri impetrávit. Demum a Gregório Décimo quarto, motu próprio, ceu Angelus Ticinénsibus datus, anno, ut prædíxerat, ab ingréssu illíus urbis nondum expléto. dum diœcésis fines víseret, vitæ asperitáte ac labóribus fractus, cœlésti visióne confortátus, Calótii pie óbiit; unde corpus suáviter olens, Papíam translátum, in majóri ecclésia honorífice cónditum fuit. Illum vero virtútibus ac signis illústrem Benedíctus Décimus quartus in Beatórum númerum rétulit.

℟. Iste est, qui. (81)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. (83)

DIE 24. APRILIS.

S. Boni Latronis, Conf. Duplex.

Omnia ut supra die 26. Martii. (363) sed ritu Paschali, præter Hymnos sequentes.

In j. Vesperis et ad Matutinum.

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

AD LAUDES,

Hymnus.

Jesu, Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die clementius,
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Hujus benígnus ánnue
Confessiónem nos sequi:
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis:
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

DIE 26. APRILIS.

In Festo B. Mariæ Virg. de Bono Consilio.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. ut ad Laudes. Ps. et Hymn. ut in Festis B. M. V. (175)

℣. Ora pro nobis, Mater Boni Consílii, allelúia.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Candor est lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula Dei majestátis et imágo bonitátis illíus, et ídeo nihil inquinátum in eam incúrrit, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Sancta María Dei Génitrix Virgo, Mater Boni Consílii, * Intercéde pro nobis, allelúia. Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Plaude festívo, pia gens, honóre,
Dum Genestánam vener, áris ædem.
Qua Dei magnæ Genitrícis alma
Splendet imágo.
Hæc ubi miram spéciem repénte
Obtulit lætis pópulis vidéndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.
Ipsa tunc ægris áderat, moléstos
Córporis morbos animíque pellens
Longe et ærúmnas Látio imminéntes
Ipsa fugábat.
Virgo quæ magnis decoráta signis,
Nunc quoque effúlges, míseris juvámen
Affer, et fusis pátiens cliéntum
Annue votis.
Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cœli sólio coruscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Accipe consílium intelléctus, et ne abjícias consílium meum, allelúia.

Psalmi trium Noct. ut in Festis B. M. V. (178)

℣. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa, allelúia. ℟. Et innumerábilis honéstas per manus illíus, allelúia.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 2. b

Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit, consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine qui pervérsa lóquitur; qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas; qui lætántur cum male fécerint et exsúltant in rebus péssimis, quorum viæ pervérsæ sunt, et infámes gressus eórum.

℟. Si sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor tuum prudéntiæ: * Tunc intélliges timórem Dómini, et sciéntiam Dei invénies, allelúia. ℣. Quia Dóminus dat sapiéntiam et ex ore ejus prudéntia et sciéntia. Tunc.

Lectio ij. Cap. 3. c

Fili mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium, et erit vita ánimæ tuæ, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Si dormíeris, non timébis, quiésces et suávis erit somnus tuus. Ne páveas repentíno terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim erit in látere tuo, et custódiet pedem tuum ne capiáris.

℟. Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit: * Consílium custódiet te et prudéntia servábit te, allelúia. ℣. Ut eruáris a via mala, et ab hómine qui pervérsa lóquitur. Consílium.

Lectio iij. Cap. 8. b

Ego sapiéntia hábito in consílio et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me dílígo: et qui

mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Beátus homo qui ínvenit sapiéntiam et qui áffluit prudéntia : *Primi et puríssimi fructus ejus, allel. ℣. Pretiósior est cunctis ópibus, et ómnia quæ desiderántur, huic non valent comparári. Primi. Glória Patri. Primi.

In secundo Nocturno.

Aña. Justi sunt omnes sermónes mei, non est in eis pravum quid, neque pervérsum, allelúia.

℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, allelúia.

℟. Ducam te per sémitas æquitátis, allelúia.

Sermo S. Augustíni Ep. In nat. S. Joan. Bapt.

Lectio iv.

Hóminem concépit Elísabeth, hóminem María : sed Elísabeth solum hóminem. María Deum et hóminem. Mira res est, quómodo potúerit concípere creatúra Creatórem. Quid est ergo intelligéndum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hóminem sine patre et matre ? Primus ille noster casus fuit, quando fémina, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpéntis. Persuásit enim serpens peccátum, et admíssus est male suádens. Si primus noster casus fuit, cum fémina concépit corde venéna serpéntis; non mirándum, quod salus nostra facta est, cum fémina concépit in útero carnem Omnipoténtis. Utérque cecíderat sexus ; utérque fúerat reparándus. Per mulíerem in intéritum missi erámus : per mulíerem nobis rèddita est salus.

℟. Fili custódi legem atque consílium, * Et erit vita ánimæ tuæ, et grátia fáucibus tuis, allelúia. ℣. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Et.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi. De Laud. Mariæ ex partu Salvat.

Lectio v.

Quóniam diábolus per serpéntem Evæ loquútus, per Evæ aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Maríam pértulit verbum et cunctis sæculis vitam effúdit. Angelus sermónem ejécit, et Christum Virgo concépit. Hoc splendóre concípitur Dei Fílius, hac mundítia generátur. De cœlis

médicus tránsiens per Vírginem post tránsitum suum illæsam fecit Vírginem permanére. Qui enim disrúpta córporum membra in áliis póterat integráre tangéndo, quanto magis in sua Matre, quod invénit íntegrum, pótuit non violáre nascéndo? Crevit enim ejus partu intégritas córporis pótius, quam decrévit, et Virgínitas ampliáta est pótius quam fugáta.

℟. Audi, fili mi, et súscipe verba mea: * Ut multiplicéntur tibi anni vitæ, allelúia. ℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, ducam te per sémitas æquitátis. Ut.

Lectio vj.

María quam præclaríssimis tribus bonis sublimétur, auscúlta, salutatiónis angélicæ, benedictiónis divínæ, et plenitúdinis grátiæ. Sic enim eam légitur salutásse: Ave María, grátia plena, benedícta inter mulíeres. Et ut nihil non sublíme esset in hac sanctíssima Vírgine, quam Angelus grátia plenam salutávit, non sine divíno consílio factum est, ut ejus étiam imágines summo essent in honóre et prodígiis miraculísque claréscerent. Quas inter ea tribus abhinc sæculis præcípuo honóre cólitur, quæ Paulo secúndo sedénte mirabíliter apparuísse in paríete Ecclésiæ Patrum Ordinis Eremitárum Sancti Augustíni in óppido Genestáni Prænestínæ Diœcésis, ex pontifíciis diplomátibus et suppáribus monuméntis comprobátur. Quibus permótus Pius Papa Sextus præfátis ejúsdem óppidi Cœnobítis Offícium próprium concéssit séptimo Kaléndas Majas, ipso scílicet Apparitiónis die, recitándum, ac deínde illud die, quæ immediáte subséquitur pro ejus recitatióne in pósterum assignáta ad univérsum prædíctum Ordinem sub ritu dúplicis majóris exténdit. Leo vero Décimus tértius ad augéndum cultum erga beatíssimam Vírginem sub título Matris Boni Consílii novum hoc Offícium approbávit.

℟. Auscúlta sermónes meos, et ad elóquia mea inclína aurem tuam: * Ne recédant ab óculis tuis, custódi ea in médio cordis tui, allelúia. ℣. Vita enim sunt inveniéntibus

ea et univérsæ carni sánitas. Ne. Glória Patri. Ne.

In tertio Nocturno.

Aña. Via stulti recta in óculis ejus, qui autem sápiens est, audit consília, allelúia.

℣. Coróna sapiéntiæ timor Dómini, allelúia.

℟. Replens pacem, et salútis fructum, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homilia 2. super Missus est, circa finem.

Et nomen, inquit, vírginis María, quod interpretátum maris stella dícitur. Ipsa namque est nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat. Ipsa, inquam, est præclára et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis. O quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre; ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice Stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abysso, cógita Maríam. In perículis, in angústiis, in rebus dúbiis, Maríam cógita, Maríam ínvoca. Ipsam sequens, non dévias : ipsam rogans non despéras, ipsam cógitans, non erras, ipsa tenénte, non córruis, ipsa protegénte, non métuis, ipsa duce, non fatigáris, ipsa propítia, pérvenis, et sic in temetípso experíris quam mérito dictum sit : et nomen vírginis María.

℟. Fílii, audíte me : * Beáti qui custódiunt vias meas, allelúia. ℣. Audíte disciplínam et estóte sa-

piéntes et nolíte abjícere eam. Beáti.

Lectio viij.

Intuére, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ. consílium pietátis. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altíus ergo intuémini quanto devotiónis affectu a nobis volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Tolle Maríam hanc maris stellam, quid nisi calígo invólvens, umbra mortis, et densíssimæ ténebræ relinquúntur? Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. In ómnibus síquidem et per ómnia próvidens míseris trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem.

℟. Princípium sapiéntiæ timor Dómini : * Et sciéntia sanctórum prudéntia, allelúia. ℣. Per me enim multiplicabúntur dies tui, et addéntur tibi anni vitæ. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus ad fólia fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum ? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater. Filíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potéstne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam ? Non audíre, aut non audíri Fílius potest ? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum : felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per

Maríam quærámus, quia quod quærit ínvenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum : nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiæ est, quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúmpti.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ego mater * pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei, allelúia. Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. In me grátia * omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis, allelúia.

3. Qui audit me * non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt, allelúia.

4. Da mihi sédium tuárum * assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a fíliis tuis, allelúia.

5. Optávi, * et datus est mihi sensus et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ, allelúia.

Capitulum. Prov. 8. d.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei ; qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

Hymnus. O gloriósá. ut in Festis B. M. V. (189)

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta, allelúia.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos, allelúia.

Ad Bened. Añа. Beáta Mater et intácta Virgo, Regína mundi, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, allelúia.

Oratio.

Deus, qui Genitrícem dilécti Fílii tui Matrem nobis dedísti, ejúsque speciósam imáginem mira apparitióne clarificáre dignátus es : concéde, quæsumus : ut ejúsdem mónitis júgiter inhæréntes secúndum cor tuum vívere et ad cœléstem pátriam felíciter perveníre valeámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Beátus homo.

℟. br. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa, * Allelúia, allelúia. Venérunt. ℣. Et innumerábilis honéstas per manus illíus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Venérunt.

runt. ℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, allelúia. ℟. Ducam te per sémitas æquitátis, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Prov. 6. c

Consérva, fili mi, præcépta patris tui et ne dimíttas legem matris tuæ; liga ea in corde tuo júgiter et circúmda gútturi tuo.

℟. br. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, * Allelúia, allelúia. Viam. ℣. Ducam te per sémitas æquitátis. Allelúia allelúia. Glória Patri. Viam. ℣. Coróna sapiéntiæ timor Dómini, allelúia. ℟. Replens pacem, et salútis fructum, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Prov. 23. d

Præbe, fili mi, cor tuum mihi, et óculi tui vias meas custódiant

℟. br. Coróna sapiéntiæ timor Dómini, * Allelúia, allelúia. Coróna. ℣. Replens pacem, et salútis fructum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Coróna. ℣. Veníte fílii, audíte me, allelúia. ℟. Timórem Dómini docébo vos, allelúia.

In ij. Vesperis, omnia ut in primis, præter:

Ad Magnif. Aña. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, magni Consílii Angelus, allelúia.

DIE 27. APRILIS.

B. Petri Canisii, Conf.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum, Confessórem tuum, virtúte et doctrína roborásti; concéde propítius: ut ejus exémplis et mónitis errántium corda ad salútem resipíscant, et fidélium mentes in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In Feria ij. et iv. Rogat. Lect. Beátus vir. de Comm. ij. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Canísius Noviómagi in Géldria natus est eo ipso anno, quo Luthérus in Germánia apérta rebellióne, ab Ecclésia descívit, et Ignátius de Lóyola in Hispánia, terréstri milítia abdicáta ad præliándum prælia Dómini se contulit; Deo nimírum porten-

dénte, quos ille posthac adversários, quem sacræ milítiæ ducem esset habitúrus. Colóniæ Agrippínæ, quo studiórum causa concésserat, primus Germanórum Societáti Jesu nomen dedit; et sacerdótio auctus, summo pópuli Coloniénsis cleríque consénsu, ad Geórgium Pontíficem Leodiénsium et ad Cárolum Quintum augústum advérsus Hermánnum Archiepíscopum, qui palam hæresim præ se ferébat, legátus est. Ob præcláram sapiéntiam et explorátum rerum usum a Cardináli Augustáno et a Pontifíciis Legátis magnópere expetítus, semel atque íterum Concílio Tridentíno intérfuit; cujus étiam decréta ex auctoritáte Pii Quarti Pontíficis Máximi rite per Germániam promulgánda et in morem inducénda curávit. A Paulo Quarto ad convéntum Petricoviénsem ire jussus, aliísque a Gregório Décimo tértio legatiónibus obeúndis adhíbitus, álacri semper et numquam fracto a difficultátibus ánimo, gravíssima religiónis negótia tractánda suscépit, ac vel inter præséntia vitæ discrímina ad éxitum felíciter perdúxit.

℟. Honéstum fecit. (108)

Lectio v

Divínæ glóriæ amplificándæ inténtus, dici vix potest, quot per annos ámplius quadragínta labóres, suscéperit, ærumnásque pertúlerit. Cunctis fere Germániæ regiónibus peragrátis, omne hóminum genus salubérrimis institútis públice et privátim excóluit; plurésque urbes atque províncias vel ab hæréseos contagióne defféndit vel hæresi inféctas cathólicæ fídei restítuit. In Ratisbonénsi et in Augustáno convéntu impérii próceres ad jura Ecclésiæ tuénda et mores populórum emendándos excitávit: in Vormatiénsi insolescéntes impietátis magístros ad siléntium adégit. Collégium Germánicum, quod Romæ constitútum fúerat, omni ope provéhere atque amplificáre stúduit; in academíis sacrárum humanarúmque disciplinárum stúdia, miserándum in modum collápsa instaurávit; contra Centuriatóres Magdeburgénses plura egrégie

conscrípsit : et Summam doctrínæ christiánæ theologórum judício et público usu comprobátam, alíaque ad rudiórum institutiónem aptíssima, in vulgus édidit. A sancto Ignátio Germánicæ provínciæ moderándæ præféctus, domos et collégia multis in locis cóndidit, et evangélicos operários in omnem Germániam misit ad errores stírpitus evelléndos, serendámque pietátem. Quámobrem hæreticórum málleus et Germániæ apóstolus appellátus, et plane dignus hábitus est, qui ad tutándam in Germánia religiónem datus divínitus putarétur.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Inter hæc precatióne crebra et assídua rerum supernárum commentatióne Deo se conjúngere sólitus erat; quin étiam noctes sæpe íntegras perfúsus lácrymis et abdúcto a sénsibus ánimo oratióni dabat. A viris princípibus et a quátuor summis Pontifícibus magno in honóre hábitus, ádeo de se demísse sentiébat, ut se ómnium mínimum et díceret et habéret. Viennénsem episcopátum, semel, íterum ac tértio recusávit : nec nisi ægérrime addúci pótuit, ut illíus Ecclésiæ procuratiónem per annum excercéret. Moderatóribus suis obsequentíssimus, parátus erat ad ipsórum nutum ómnia relínquere, aut ággredi, étiam cum valetúdinis et vitæ perículo. Virginitátem, quam adoléscens Deo vóverat, voluntária sui ipsíus coercitióne perpétuo sepsit. Demum Fribúrgi, Helvetiórum, ubi plúrimum pro Dei glória et salúte animárum desudáverat, migrávit ad Deum, duodécimo Kaléndas Januárii, anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, ætátis suæ séptimo supra septuagésimum. Mórtuo tamquam parénti público cívitas univérsa concúrsu prope incredíbili et multis lácrymis parentávit. Sepúlcrum ejus prodigiórum fama duóbus ámplius sæculis tota Germánia incláruit : e quibus quátuor rite probátis, Pius Nonus Póntifex Máximus strenuíssimo cathólicæ veritátis propugnatóri cœlitum beatórum honóres decrévit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére. de Comm. Conf. non Pont. ij. loco. (112)

DIE 11. MAJI.

S. Francisci de Hieronymo, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Francíscum, ad animárum salútem, exímium verbi tui præcónem effecísti : ejus nobis intercessióne concéde ; ut legis tuæ mandáta et júgiter scrutémur in corde, et fidéliter opéribus exsequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr. In Feria ij. et iv. Rogationum, Lectiones Justus si. de Comm. (99)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Francíscus de Hierónymo in Tarentíni agri óppido, cui Cryptáleæ nomen, honésto loco natus, pia paréntum cura institútus, ac cœli benedictióne prævéntus, puerítiam egit innocentíssimis móribus præstántem, et futúræ sanctitátis indíciis conspícuam. Duodécimo ætátis anno in quorúmdam evangelicórum operariórum contubérnium admíssus, in catechizándis rúdibus adhuc adoléscens diligéntem óperam pósuit, et apostólico ministério, ad quod Deus illum destináverat, jam tum prolúdere visus est. Theológica stúdia Neápoli aggréssus, et Sacerdótio initiátus, ita vitæ suæ ratiónes ad evangélica consília accommodávit, ut Sacerdótis sancti nomen adéptus fúerit. Societátem Jesu ingréssus, jactis in tyrocínio religiósæ perfectiónis, ardentíssimæ in Deum, et próximos caritátis, insígnis patiéntiæ, aliarúmque virtútum fundaméntis, quæ majus in dies síngulos increméntum accipiébant, theologíæ curriculum confécit, et solémni quátuor votórum professióne sese obstríngens, exímium reguláris observántiæ exémplar evásit. Pro sacra ad Japónes expeditióne, quam martyrii cúpidus in votis hábuit, Neápoli reténtus, præfectúram Missiónum jussu Præsulum accépit, quod non sine Dei númine factum evéntus comprobávit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Etsi enim córpore erat grácili, neque satis firma valetúdine, ac prætérea carnem assíduis jejúniis, vigíliis, verberibúsque macerábat, tamen tot ónera in se suscípiens, quot feréndis plures simul vix pares essent, incredíbile dictu est, quanta pro glória Dei, quam únice quærébat, égerit, non solum Neápoli, sed in áliis quoque ejúsdem regni provínciis, quot labóres, et ærúmnas túlerit, quanto cum fructu in agro domínico excoléndo plus quam quadragínta annis desudáverit. Frequéntes, et sæpius plures eódem die habébat conciónes per vicos, cómpita et platéas, ad carcéribus deténtos, ad régiis trirémibus mancipátos, ad mílites, contra circulatóres impudéntes, contra públicos quosvis peccatóres, contra famæ prostitútæ muliérculas. Accedébant mirabília signa, treménda divínæ ultiónis advérsus pervicáces documénta, scrutátio córdium, prædíctio rerum futurárum, ejus córporis divérsis in locis replicátio, grátia sanitátum, annóna divínitus multiplicáta, vox étiam ex ore meretrícis súbita morte corréptæ extórta, quæ se apud ínferos esse palam denuntiávit. Ex quo fiébat, vix ut umquam e superióri loco ad pópulum díceret, quin insígnem áliquem peccatórem Christo lucrifáceret. Intérdum étiam decem, nonnúmquam quíndecim meretrículæ simul sua crímina defléntes in concióne, ad pœniténtiam confugérunt.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Assídua ejus ópera fuit in ægrótis inviséndis, in moribúndis ad mortem rite præparándis, in concórdia animórum dissidéntium conciliánda, in paupéribus ope ac solátio sublevándis. Communiónem, quam dicunt generálem, síngulis cujúslibet mensis tértiis diébus Domínicis usque ádeo promóvit, ut sæpe quíndecim míllia fidélium aliquándo vigínti míllia, aut eo ámplius, ad Eucharísticam mensam convénerint. Exercítiis spirituálibus, ex sancti Ignátii institutóris præscrípto, Sacerdótum cœtus, virórum religiosórum, et vírginum Deo

devotárum monastéria, puellárum cœnóbia, studéntium júvenum collégia, et semynária, atque omne hóminum genus mirífice excóluit. Gravíssimas difficultátes, et moléstias, quas illi dæmon excitábat, invícta patiéntia superávit; nec semel maxíllam percutiéntibus submísso ánimo álteram præbuit: quin et acerbíssimos dolóres bráchio captívi Mahometáni, qui eum percússerat, a Deo ultóre inflíctos signo crucis repénte cessáre fecit, hominémque ad christiánam religiónem addúxit. Demum in cœlum a Deo evocátus, plácide efflávit ánimam in Neapolitána Professórum domo, die undécima Maji, anno millésimo septingentésimo décimo sexto, ætátis vero suæ septuagésimo quarto. Quem méritis, ac miráculis clarum Pius Séptimus Póntifex Máximus in beatórum númerum rétulit. Novis autem signis a Deo illustrátum, præsértim in pátria, iísque rite probátis, Gregórius Décimus sextus solémni ritu, in Festo sanctíssimæ Trinitátis, anno millésimo octingentésimo trigésimo nono in Sanctórum album adnumerávit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Nocturno Hom. in Evang. Sint lumbi. de Comm. j. loco. (106)

DIE 13. MAJI.

S. Peregrini Latiosi Conf.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beáto Peregríno Angelum cómitem, magístram Deíparam, Jesum tetri úlceris médicum mire dedísti: da per mérita ipsíus, obsecrámus; ut sanctum Angelum, Vírginem, Salvatórem singuláriter amémus in terris, et collaudémus in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria ij. et iv. Rogat. Beátus vir. ij. loco. (110)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Peregrínus Forolívii ex nóbili Latiosórum família ortus, sanctíssimæ Vírgini Deíparæ devótus quadam die in ecclésia cathedráli ante illíus imáginem diútius orans et petens, ut vias suas dirígeret, eam pretiósis

véstibus indútam sibi, ut ad servos suos se conférret, præcipiéntem audívit. Quare adoléscens, Angelo cómite Senas proféctus, Prióri Servórum visiónem mandatúmque Vírginis expósuit, ac récipi humíliter postulávit. In receptióne splendóre quodam cœlésti, quo futúra sánctitas ejus præmonstrabátur, caput illíus circumfúlsit. Trigínta annos natus Forolívium remíssus, ubi diu labóribus, vigíliis, jejúniis, oratiónibus exércitam vitam duxit. Numquam (mirándum!) per annos trigínta sedére visus, at si quando somno aut lassitúdine victus stare non posset, saxo pro sede utebátur. Numquam in lecto neque infírmus decúbuit, noctes fere omnes insómnes in oratiónibus et piis meditatiónibus dúcere sólitus. Nulla die consciéntiæ exámine et sacramentáli confessióne prætermíssis peccáta lácrimis étiam exterióribus deflébat.

℟. Honéstum. (103)

Lectio v.

Admirábili fuit patiéntia. Nam cum crus ex cancri morbo intumuísset, atque putrédine ádeo esset inféctum, ut fœtórem ómnibus inférret, sic tamen absque omni quærimónia semper fuit, ut cives illum álterum Job appellárent. Cum autem crus illud medicórum consílio amputándum esset, Peregrínus nocte præcedénte solus ex loco, in quo jacébat, surgens et reptans, ut póterat, in capítulum venit, ibíque ante crucifíxi imáginem (quæ adhuc manet, et magnam habet apud Foroliviénses veneratiónem) veheméntius orans et obdormíscens, Christum de cruce descendéntem, et crus tangéntem vidit. Expergefáctus ita crus sanátum sensit, ac si numquam túmidum, ulcerátum, putridúmve fuísset. Médici vero mane, ut crus secárent, adveniéntes, cum illud sanum vidíssent, stupóre affécti domum, tanto miráculo per urbem divulgáto, regréssi sunt.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Peregrínus piis labóribus ac ætáte conféctus (erat enim octo-

genárius) brevi febre corréptus, Kaléndis Maji anno salútis millésimo trecentésimo quadragésimo quinto migrávit ad Christum. Ejus ánimam beáto Philíppo órdinis Servórum beátæ Maríæ Vírginis, qui, ut ipse religiónem ingrederétur, dux fúerat, et beáto Francísco Senénsi ejúsdem órdinis comitántibus a virgínibus in cœlum deférri visam, memóriæ próditum est. Multa post mortem mirácula sanctitátem ipsíus declarárunt. In quibus cæcus, Peregríno manum ex féretro óculis illíus admovénte, lumen recépit, Múlier étiam multis obséssa dæmónibus ad sacrum corpus ipsíus perdúcta, liberáta est. Quidam ex árbore procéra in terram delápsus Peregríni nómine invocáto sine ulla læsióne repértus fuit. Ad cujus túmulum Kaléndis Maji non tantum cívitas Foroliviénsis, sed finítimi pópuli quotánnis ad illum venerándum conflúere, vótaque ei nuncupáre solent. Paulus quintus Summus Póntifex anno millésimo sexcentésimo nono concéssit, ut Officium divínum in toto Servórum órdine recitári posset. Benedíctus vero décimus tértius anno reparátæ salútis millésimo septingentésimo vigésimo sexto eum inter sanctos cœlites ritu solémni recénsuit,

℟. Iste homo. (104)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abb. (113)

DIE 15. MAJI.

S. Isidori Agricolæ, Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Capitulum. Jacobi 5.

Ecce agrícola exspéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat temporáneum, et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra, quóniam advéntus Dómini appropinquávit.

Ad Magnif. Aña. Labóres mánuum suárum quia manducávit, esuriéntem implévit bonis Dóminus Deus noster, allelúia, allelúia.

Oratio.

Da nobis, quæsumus, miséricors Deus, beáto Isidóro, Agrícola, Confessóre tuo interce-

dénte supérbe non sápere; sed ejus méritis et exémplis plácita tibi semper humilitáte deservíre. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

Patiéntes ígitur estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola exspéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat temporáneum, et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra : quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere, fratres, in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exémplum accípite, fratres, éxitus mali labóris, et patiéntiæ, prophétas, qui locúti sunt in nómine Dómini.

℟. Euge serve. (99)

Lectio ij.

Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam misèricors Dóminus est, et miserátor. Ante ómnia autem, fratres mei, nolíte juráre neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester : Est, est : Non, non : ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrum? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat présbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini : et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus : et si in peccátis sit, remitténtur ei.

℟. Justus germinábit. (100)

Lectio iij.

Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem ut salvémini : multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis : et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum.

℟. Iste cognóvit. (100)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Isidórus Agrícola prope Matrítum Hispániæ urbem, in qua natus fúerat, mercéde coléndis agris condúctus, brevi magnárum sibi virtútum

eo in exercítio ubérrimam ségetem parávit. Admirábilis enim Christi ac Sanctórum imitátor, nunquam ad opus mane se conferébat, nisi prius Dei regnum studióse quæreret, ecclesiásque in ipsíus ac Deíparæ honórem dicátas visitáret. Quare cum illíus moram agri dóminus gráviter ferret, atque ex editióre loco quadam die, ut eum libérius increpáret, Agrícolam operirétur, binos Angelos cándida veste, dúplici boum jugo arántes, mediúmque inter illos Isidórum conspéxit. Quo miráculo vulgáto, magno deínceps honóri tam apud herum, quam apud cæteros hómines habéri cœpit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Caritáte in páuperes ádeo flagrávit, ut mercédem, quam labóribus parábat, egéntibus erogáret. Quin étiam cum aliquándo ad commúne cum réliquis confrátribus prándium plúrimos páuperes adduxísset, nihílque áliud, prándio scílicet finíto, quam pulménti partem sibi reservátam reperísset, illam vir Dei, fide singulári fretus, ita distríbuit, ut admirabíliter aucta, iis ómnibus aléndis saturandísque suffíceret. Illud étiam inter cætera mirándum, quod per æstívos calóres ad exstinguéndam in agro sitim, aquæ potum hero flagitánte, cum núllibi scatéret, Isidórus stímulo, quem gerébat, humo percússa úberem ex ea et perénnem ad hæc usque témpora fontem elícuit.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Igitur sanctitáte clarus, cum ad últimam senectútem pervenísset, obdormívit in Dómino: et in cœmetério sancti Andréæ sepúltus, támdiu ibi jácuit, quoad cives, de ipsíus córpore honéstius in ecclésia collocándo divínitus móniti, illud in lóculo íntegrum, atque ádeo incorrúptum invenérunt, ut ex eo suavíssimus odor, qui hac étiam tempestáte perdúrat, effláret. Sacrum corpus in ecclésiam translátum et in editióre loco situm, máximis Deus miráculis illustrávit. Quorum beneficéntiam non semel tam ipsa Matríti cívitas, quam étiam cætera Hispániæ loca, ope ipsíus imploráta, persen-

sérunt. Quem postrémo, post annos fere quadringéntos fama sanctitátis ac miráculis illústrem, Gregórius Décimus quintus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. (104)

In tertio Noctúrno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 15.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est, Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Lib. 7. Reg. 2. Epist. 32.

Per semetípsam Véritas dicit: Pater meus agrícola est: et omnem pálmitem, in me non feréntem fructum, tollet eum: omnem vero, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus ásferat. Palmes enim infructuósus tóllitur, quia peccátor fúnditus eradicátur. Palmes vero fructuósus purgári dícitur, quia per disciplínam recíditur ut ad uberiórem grátiam perducátur. Sic enim spicárum grana tríbulis attríta, arístis et páleis mundántur: sic olívæ prelo pressæ, in ólei pinguédinem défluunt: sic botri vineárum pressi cálcibus in vinum liquéscunt.

℟. Iste est qui. (106)

Ex eodem Tract. in 7. Ps. pœnit. ad 6. Ps.

Lectio viij.

Qui manet in verbo, non fraudátur a regno. Aliter namque fructum fácere non póssumus, nisi in eo maneámus. Ideóque ait: Manéte in me, et ego in vobis. Ubi enim manéndum nisi in ipso? Defícient domus, palátia córruent, destruéntur civitátes, ab imis sédibus turres evelléntur: Verbum autem Dómini manet in ætérnum. Maneámus ergo in eo, qui manet in ætérnum.

℟. Sint lumbi. (107)

Lectio ix.

Non sequámur vanitátem, deseréntes veritátem: nec contristémur sicut cæteri, qui spem non habent, sed sustineámus eum. Et si moram fécerit exspectémus, ne contíngat nobis quod per Prophétam dícitur: Væ his qui perdidérunt sustinéntiam. Quicúmque mundánæ adversitátis fractus moléstiis, diabólicæ tentatiónis infestatióne dejéctus, a spe cœléstium promissiónum decíderit, susti-

néntiæ, quam prius habúerat, mercédem amíttet : qui vero sustinébit, magnam reportábit remuneratiónem.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

Capit. j. Vesp. (393)

Ad Bened. Aña. Exiit qui séminat semináre semen suum, et áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum, allelúia, allelúia.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce. (393)

Ad Sextam.

Capitulum. Jac. 5.

Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est, et miserátor.

Ad Nonam.

Capitulum. Jac. 5.

Multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis : et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit, et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum.

IN II. VESPERIS.

Capitulum. Ecce. (393)

Ad Magnif. Aña. Ecce homo agrícola iste fuit, quóniam Adam exémplum ejus ab adolescéntia sua ad serviéndum Deo vivénti, allelúia, allelúia.

ALIUD OFFICIUM

S. Isidori Agricolæ, Conf. Duplex. m. t. v.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio. Da, nobis. (393)

In j. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ij. Noct. Lect. ut in Officio præced. (394)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de Communi Mart. Temp. Pasch. j. loco cum ℟℟. de Comm. Conf. non Pont. (106)

DIE 16. MAJI.

S. Joannis Nepomuceni, Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch. (45) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium, nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre : ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sæculo toleráre. Per Dñum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Nepomúci Bohémiæ óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúræ sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátæ Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cœléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas religiosásque exercitatiónes pueritiam egit: nam Ecclésiam frequénter adíre, ac sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitátem informátus, Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, philosophíæ, theologíæ, sacrorúmque Cánonum magistérium et láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vítiis exstirpándis et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia; et pietáte úberes éderet fructus, inter Canónicos Metropolitánæ Ecclésiæ Pragénsis cooptátus mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wenceslào Quarto prædicándi provínciam suscépit eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille óbtulit, dignitátes, Dei servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

℟. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

Régiis illum eleemósynis in páuperes erogándis præféctum, Joánna regína consciéntiæ sibi moderatórem adscívit. Cum autem Wenceslàus ab officio, institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur: piæ autem cónjugis obtestatiónes, et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli judício Sacerdóti crédita regínæ arcána sibi a Joánne panderéntur. At Dei miníster blandítiis primum, torméntis deínde, et cár-

ceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupidáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab exsecrándo propósito nec humána, nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus, ad beátæ Vírginis imáginem antíquo cultu célebrem, cœléste præsídium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde véspere reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis rex e fenéstra conspicátus arcéssit: cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres minásque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen, Pragam intérfluens, noctu dejéctus, illústrem martyrii corónam est consecútus.
℟. In servis suis. (49)

Lectio vj.

Sacrílegum fácinus clam patrátum, et Mártyris glóriam insígne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes, et discurréntes apparuérunt. Quámobrem ex aréna postrídie mane corpus elátum, Canónici deínde regis iram nihil timéntes, in Metropolitánam Ecclésiam solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunt. Cum autem in dies invícti sacerdótis memória miráculis, et máxima fidélium, eórum præcípue qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida repérta est: quæ sexto post anno judícibus a Sede Apostólica delegátis exhíbita, novo prodígio repénte intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His ítaque aliísque signis rite probátis, Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus, die décima nona mensis Mártii, anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo no-

no, primum hunc sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit.
℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)
In iij. Nocturno Homilia in Evang. Nihil est opértum. de Comm. unius Mart. extra temp Pasch. iij loco. (44) cum ℟℟. pro temp. Pasch. (50)

ALIUD OFFICIUM
S. Joannis Nepomuceni, Martyris.
Duplex majus.

IN I. VESPERIS.
Añæ et Capit. de Laudibus. Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. (1)

Hymnus.

Invíctus heros Núminis,
Mergéndus unda flúminis,
Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigílli méntio.
Hinc rex minátur fúnera,
Hinc tortor infert vúlnera,
Manus ligántur fúnibus,
Artus cremántur ígnibus.
Sed hæc Joánnes déspicit,
Nec regis iram réspicit,
Secréta non vult pándere,
Horret sigíllum frángere.
Stat mutus agnus ínnocens,
Nil de tegéndis próferens ?
Stat : dumque rex nil élicit,
E ponte justum déjicit.
Præceps ab alto stérnitur,
Undis profúndis mérgitur :
Mersum sed applaudéntibus
Undæ salútant ígnibus.
Stellæ natant in flúmine,
Illi paréntant lúmine,
Docétque cœli cláritas
Quæ sit Joánnis cáritas.
Da, sempitérna Trínitas,
Ut in bono sit fírmitas :
Aut lacrymárum flúmina
Mergant cadéntum crímina Amen.

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est, allelúia. ℟. Opera autem Dei reveláre honorífícum, allelúia.
Ad Magnif. Aña. Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam : et in ipsa laudábo eum, allelúia.
Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.
Invitatorium. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúia. Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymnus.

In profúnda noctis umbra,
Et gravi calígine
Lustrat ædem flamma munda,
Sic jubénte Númine.
Nocte náscitur Joánnes,
Astra cœlo dévolant :
Nocte mérgitur Joánnes,
Astra funus ápparant.
Hinc cor ejus igne flagrans
Fortis urit cáritas :
Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suávitas.
Nunc amóre cor bonórum
Ad salútem pértrahit :
Nunc timóre cor malórum
A gehénna rétrahit.
Páuperes solátur ære,
Derelíctis súbvenit :
Non sinit justos jacére :
Damna famæ præpedit.
Per Joánnis sanctitátem,
O beáta Trínitas,
Méntibus da puritátem,
Corde regnet Cáritas.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Erit lumen Israel in igne, et sanctus ejus in flamma, allelúia. Psalmi trium Noct. de Comm. unius Mart. (30)

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est, allelúia. ℟. Opera autem Dei reveláre honoríficum, allelúia.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j, Cap. 21. c

Stultus a fenéstra respíciet in domum; vir autem erudítus foris stabit. Stultítia hóminis auscultáre per óstium ; et prudens gravábitur contumélia. Lábia imprudéntium stulta narrábunt : verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum : et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit ímpius diábolum, maledícit ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et in ómnibus odiétur : et qui cum eo mánserit, odiósus erit : tácitus, et sensátus honorábitur.

℟. Metuébat rex Joánnem, * Sciens eum virum justum, et sanctum, allelúia. ℣. Et custodiébat eum, et, audíto eo, multa faciébat, et libénter eum audiébat. Sciens.

Lectio ij. Cap. 28. c

Flagélli plaga livórem facit, plaga autem linguæ commínuet ossa. Multi cecidérunt in ore gládii ; sed non sic quasi qui interiérunt per linguam suam. Beátus, qui tectus est a lingua

nequam, qui in iracúndiam illíus non transívit, et qui non attráxit jugum illíus, et in vínculis ejus non est ligátus: jugum enim illíus, jugum férreum est: et vínculum illíus, vínculum æreum est. Mors illíus mors nequíssima: et útilis pótius inférnus quam illa.

℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus: in pace, et in æquitáte ambulávit mecum: * Et multos avértit ab iniquitáte, allelúia. ℣. Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, et legem requírent ex ore ejus. Et.

Lectio iij.

Perseverántia illíus non permanébit sed obtinébit vias injustórum; et in flamma sua non combúret justos. Qui relínquunt Deum, íncident in illam, et exardébit in illis, et non exstinguétur, et immitétur in illos quasi leo, et quasi pardus lædet illos. Sepi aures tuas spinis; linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia et seras. Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et frenos ori tuo rectos. Et atténde, ne forte labáris in lingua: et cadas in conspéctu inimicórum insidiántium tibi, et sit casus tuus insanábilis in mortem.

℟. Sepívi aures meas spinis, * Et ori meo feci óstia et seras, allelúia. ℣. Beátus qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Non quæsívit a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris, allelúia.

℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo, allelúia.
℟. Et óstium circumstántiæ lábiis meis, allelúia.

Lectiones ut in præc. Officio ejusdem Sancti. (398) cum ℟℟. seq.

℟. iv. Instans oratióni et ministério verbi, hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino: * Quia erat vir bonus, et plenus Spíritu sancto, allelúia. ℣. Et apponebátur multa turba Dómino. Quia.

℟. v. Dispérsit, dedit paupéribus: * Justítia ejus manet in sæculum sæculi, allelúia. ℣. Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem. Justítia.

℟. vj. Ego scio quóniam intrábunt post discessió-

nem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi : * Propter quod vigiláte, allelúia. ℣. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter. Glória Patri. Propter.

In tertio Nocturno.

Aña. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas, allelúia.

℣. Dixi : Custódiam vias meas, allelúia. ℟. Ut non delínquam in lingua mea, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11.

In illo témpore : Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi : Tu es qui ventúrus es, an álium exspectámus ? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

In Evang. Hom. 6.

Dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus. Quid exístis in desértum vidére ? Arúndinem vento agitátam ? Quod vidélicet, non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem nisi carnális ánimus designátur ? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur. Si enim ab humáno ore aura favóris fláverit, hilaréscit et extóllitur : sed si inde ventus detractiónis erúperit, unde aura laudis veniébat, mox hunc quasi in partem álteram ad vim furóris inclínat.

℟. Cum corriperétur ab illo de ómnibus malis quæ fecit rex, adjécit et hoc : * Et inclúsit Joánnem in cárcere, allelúia. ℣. Labóro usque ad víncula, quasi male óperans : sed verbum Dei non est alligátum. Et.

Lectio viij.

Sed arúndo agitáta vento Joánnes non erat : quia hunc nec blandum grátia, nec cujúslibet detractiónis ira ásperum faciébat : nec próspera hunc erígere, nec advérsa nóverant inclináre. Arúndo ergo vento agitáta non erat, quam ab status sui rectitúdine nulla rerum varíetas inflectébat. Discámus ergo, fratres caríssimi, arúndinem vento agitátam non esse : solidémus ánimum inter auras linguá-

rum pósitum : stet inflexíbilis status mentis. Nulla nos detráctio ad iram próvocet, atque ad remissiónem inútilis grátiæ nullus favor inclínet Non nos próspera éle-vent, non advérsa pertúrbent : ut qui in soliditáte fídei fígimur, nequáquam rerum transeúntium mobilitáte moveámur.

℟. Réddidit Deus justo mercédem labórum suórum, et dedúxit illum in via mirábili : * Et fuit illi in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem, allelúia. ℣. Transvéxit illum per aquam nímiam, inimícos autem illíus demérsit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Adhuc autem de ejus expressióne subjúngitur : Sed quid exístis vidére in desérto : hóminem móllibus vestítum ? Ecce, qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Camelórum enim pilis, ut scitis, vestítus Joánnes fuísse describitur. Et quid est dícere : Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt : nisi apérta senténtia demonstráre, quia non cœlésti, sed terréno regi mílitant ii, qui pro Deo pérpeti áspera fúgiunt, et solis exterióribus déditi, præséntis vitæ mollítiem et delectatiónem quærunt ?

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,
et per Horas, Aña.

1. Interrogábat eum * rex multis sermónibus : at ipse nihil illi respondébat, allelúia. Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Rex dixit : * Ne abscóndas a me verbum, quod te intérrogo. Dixi : Secrétum meum mihi, secrétum meum mihi, allelúia.

3. Affirmábat rex * se dívitem et beátum factúrum. Non obédio præcépto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis, allelúia.

4. Tunc rex accénsus ira,* in hunc super omnes crudélius desævit, allelúia.

5. Beátus, * qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se, allelúia.

Capitulum. Eccli. 21. d

Lábia imprudéntium stulta narrábunt, verba autem prudéntium statéra ponderabúntur : in ore fatuórum cor illórum, et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus.

Vix in sepúlcro cónditur,
Signis Joánnes próditur,
Per crátium repágula
Intérmicant mirácula.

Hic ejus hostes íllico
Pudor mœsti público,
Ultríce dextra Núminis,
Pœnas repéndunt críminis.

Hic damna rerum fléntibus.
Famæve conqueréntibus,
Abdúcta res revértitur,
Abláta fama rédditur.

Hic corpus ægritúdines,
Tempus vicissitúdines,
Perículum secúritas,
Mortem fugit mortálitas.

Hic viva língua Mártyris,
Sed muta voce sánguinis
Clamans, ut Abel, ímprobat,
Regíque crimen éxprobrat.

Unius o da Trínitas,
Triúmque simplex Unitas,
Ut qui Joánni súpplicant,
Id ímpetrent quod flágitant. Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam, allelúia. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me, allelúia.

Ad Bened. Ant. Quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles, allelúia.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti ; da, ut ejus exémplo et intercessióne, ori nostro custódiam ponéntes, beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumerémur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Lábia.

℟. br. Sacraméntum Regis abscóndere bonum est, * Allelúia, allelúia. Sacraméntum. ℣. Opera autem Dei reveláre honoríficum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sacraméntum. ℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo, allelúia. ℟. Et óstium circumstántiæ lábiis meis, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 28. d

Sepi aures tuas spinis : linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia et seras.

℟. br. Pone, Dñe, custódiam ori meo, * Allelúia, allel. Pone. ℣. Et óstium circumstántiæ lábiis meis. Allelúia, allelúia. Gló-

ria Patri. Pone. ℣. Dixi : Custódiam vias meas, allelúia. ℟. Ut non delínquam in lingua mea, allel.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccl. 28. d

Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et frenos ori tuo rectos : et atténde ne forte labáris in lingua ℟. br. Dixi : Custódiam vias meas, * Allelúia, allelúia. Dixi. ℣. Ut non delínquam in lingua mea. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Dixi. ℣. Pósui ori meo custódiam, allelúia. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me, allelúia.

In ij. Vesperis, Anæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 142. et loco ultimi. Ps. Crédidi. 147.

Hymnus.

Jam faces lictor ferat, et minántem
Jam ferox ensem, rabidúmque tortis
Vínculis ferrum, sacra ni sacérdos
Abdita pandat.

Séntiet vires, animæque magnæ
Pródigum pectus : violéntus ira
Non quatit recti sólida tenácem
Mente satélles.

En ruit præceps tumulátus unda
Martyr, et fluctu plácido siléntem
Náufragus linguam melióris ævi
Servat in usum.

At superjéctæ fácili natántes
Amne díscurrunt, rutiléntque circa
Mártyrem flammæ : bene gesta plaudens
Ornat Olympus.

Ornat et linguam, rósei instar ignis
Vívidam servans, et adhuc rubéntem,
Indicat quænam fúerit tacéntis
Grátia linguæ.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Spíritum laudent, ab utróque puris
Qui calet flammis, sine fine psallens
Orbis utérque.
Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam, allelúia. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me, allelúia.

Ad Magnif. Aña. In conspéctu poténtium admirábilis ero, et fácies príncipum mirabúntur me : tacéntem me sustinébunt, et loquéntem me respícient, allelúia.

DIE 21. MAJI.
S. Felicis a Cantalicio. Confessoris.
Semid. m. t. v.
Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Fac nos, Dómine Jesu, in simplicitáte et innocéntia cordis nostri ambuláre : quarum amóre de sinu Matris inter beáti Felícis Confessóris tui bráchia descendísti : Qui vivis et regnas.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Felix a Cantalício in Sabínis, humílibus sed piis paréntibus natus, a púero pascéndis grégibus, mox et agro coléndo addíctus, multo impénsius rerum cœléstium meditatióne ánimum nutríre, et corpus assíduis vigíliis ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietáte incénsus, cum non posset quotídie, ut optábat, sacris mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante crucem árborum cortícibus incísam diu oráre, seque ácriter flagelláre consuéverat : sed et aliquándo glebas in agro vértere simúlque Sacris in templo adésse visus est. Alias inter arándum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvéncis, humi stratus, et arátro superdúcto plane proscindéndus, laceráta dumtáxat veste, surréxit illæsus. Quo perículo ut ad tutiórem reguláris disciplínæ palæstram vocánti jam pridem Deo paréret, admónitus, rústica supelléctili paupéribus distríbui jussa, ad Fratres Minóres, quos Cappucínos vocant, própere se cóntulit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Adhuc tyro, necdum vota solémnia proféssus, religiósæ perfectiónis ápicem jam attigísse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipiéntis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat : seque cœnóbii juméntum díctitans, vilíssima quæque ministéria semper arrípuit, ac ludíbria et contumélias hílari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos et platéas

aléndis Frátribus mendícans (quod ille munus per annos quadragínta nudis fere semper pédibus obívit) cum die quadam inusitáto póndere se opprími sentíret, mánticam scrutátus, injéctum clam nummum deprehéndit : quo projécto, nec sine indignatióne proculcáto, álacer et levis inde ábiit. Castitátem quam usque ad óbitum servávit illibátam (sanctus córpore et spíritu a Paulo Quinto proptérea appellátus), vígili oculórum custódia, et voluntário córporis cruciátu communívit: aspérrimo flagéllo se quotídie cruéntans, ac férreo cilício constríctus, septem étiam Urbis Basílicas idéntidem invísens. Jejúnia Ordinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius, quam quiétis erat : brevem quippe somnum, flexis nuda super tábula génibus, ac fasce sarmentórum cápiti suppósito, carpébat.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Vitæ austeritáte sibi asper áliis carus acceptúsque sanctis præsértim Cárolo et Philíppo Nério, simplicitáte atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam frequénter éxtasim est passus, et aliquándo in ulnis suis reclinátum a Vírgine Matre púerum Jesum suávissime compléctí méruit. Prophetíæ grátia et miraculórum clarus, demórtuum étiam fílium matri vivum restítuit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut prædíxerat) féria Pentecóstes ad cœléstem pátriam, Deípara invitánte, lætus ábiit. Ejus corpus in Ecclésia sui Ordinis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miráculis servi sui sanctitátem illustránte : quem proptérea Urbánus Papa Octávus Beatórum, Clemens vero Undécimus Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo. (104)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo témpore : Respóndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc.
Serm. 9. de verb. Dñi. n. 70.

Omnia sæva et immánia, prorsus facília et prope nulla éfficit amor. Quanto ergo cértius ac facílius ad veram beatitúdinem cáritas facit, quod ad misériam, quantum pótuit, cupíditas fecit! Quam fácile tolerátur quælibet advérsitas temporális, ut ætérna pœna vitétur, et ætérna réquies comparétur! Non immérito ille vas electiónis cum ingénti lætítia dixit: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suáve est, et sárcina levis: et si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dixit Psalmísta: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
℟. Iste est, qui. (106)

Lectio viij.

Sed quæ dura sunt laborántibus, eísdem ipsis mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietátis dispensatióne actum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pósitus, sed jam sub grátia exonerátus sárcinis innumerabílium observatiónum, quod erat revéra grave jugum, sed duræ cervíci conveniénter impósitum, facilitáte símplicis fidei, et bonæ spei, et sanctæ caritátis, quidquid molestiárum exterióri hómini forínsecus intulísset ille princeps, qui missus est foras, interióri gáudio fíeret leve.
℟. Sint lumbi. (107)

Lectio ix.

Nihil enim tam fácile bonæ voluntáti est, quam ipsa sibi, et hæc súfficit Deo. Quantúmlibet ergo sæviat iste mundus, veríssime Angeli, nato in carne Dómino, clamavérunt: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis: quia ejus, qui natus erat, suáve jugum est, et sárcina levis. Et sicut dicit Apóstolus: Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id, quod póssumus ferre, sed facit cum tentatióne étiam éxitum, ut possímus sustinére.

Te Deum laudámus. 19.

DIE 22. MAJI.

S. Ritæ a Cassia Viduæ.

Duplex ij. classis.

AD VESPERAS.

Añæ et Capit. de Laud.

Ps. de Comm. Virg. (117)

Hymnus.

Solis oblíquum peragráta gyrum
Lux adest hymnis recolénda lætis,
Quæ fuit Ritæ méritis vetústo
More dicáta.

Prodit ut primum genitrícis alvo,
Agmen Hyblæum vólitat per ora,
Ut locutúram dóceat puéllam
Méllea verba.

Cónjugis sævi resolúta vinclis,
Vírgines inter Dómino dicátas
Optat adscríbi; víduam sed arcent
Límine sancto.

Compos at voti dúcibus supérnis,
Dum cruci affixum Dóminum precátur,
Cæditur spina: simul illa lánguet
Sáucia frontem.

Dum rigent brumæ, rosa verna floret
Ad tuos nutus, geminósque fici
Próferunt fructus: célebrant stupéntes
Monstra soróres.

Illa jam pergit rútilans ad astra:
Plaudit Hispánus, Padus, Indus, Umber,
Corpus intáctum récolens quotánnis
Súpplice voto.

Trínitas omni celebrétur ævo,
Quam fides trinum docet esse, et unum
Numen, et Rita tríbuat precánte
Próspera cuncta. Amen.

℣. Signásti, Dómine, fámulam tuam Ritam, allelúia. ℟. Signo caritátis et passiónis tuæ, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne sanctæ Ritæ, allelúia. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Quid noctes lácrymans, quid lácrymans dies
Urgues, Rita? Viri fúnere, cínxerat
Queis mundus, résident víncula: quid frui,
Ultra quid próhibet Deo?

Ast heu. quod lúgubres te víduam tegant
Vestes, ut míserum líttore náufragum
Fluctus, sic próhibent límine vírgines,
Quo fervens ánimus trahit.

Jam nunc imbre genas
tíngere désine :
Quod tellus rénuit, sídera
pórrigent,
E cœlo véniunt subsídio
Patres,
Sanctum queis áditum
patet.

Nocte inconcúbia cœ-
lícolæ vocant,
Ipsos dum séqueris ve-
stígio duces,
Optátam súbito virgíneo
domum
Stupénte ingréderis cho-
ro.

Sic te nempe Deus mi-
ríficis modis
Solátur, Précibus des
míseris tuis
Secúro váleant trámite
lúcida
Cœli cúlmina scándere.

Te, summa o Déitas
únaque póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia
súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut
tibi glóriam
Annórum in sériem ca-
nant. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Ecce exámen apum in ore ejus erat, ac favus mellis, allelúia.

Psalmi trium Noct. de Comm. Virg. (121)

℣. Læva ejus sub cápite meo, allelúia. ℟. Et déxtera illíus amplexábitur me, allelúia.

Lectiones. Mulíerem. de Comm. non Virg. (139)

℟. j. Audi, fili mi, disciplínam patris tui, * Et ne dimíttas legem matris tuæ, allelúia. ℣. Si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis. Et ne.

℟. ij. Fili mi, ne ámbules cum eis : * Próhibe pedem tuum a sémitis eórum, allelúia. ℣. Pedes illórum ad malum currunt, et festínant ad effundéndum sánguinem. Próhibe.

℟. iij. Quia vocávi, et renuístis, exténdi manum meam, * Et non fuit qui aspíceret, allelúia. ℣. Despexístis omne consílium meum et increpatiónes meas neglexístis. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua super mel et favum, allel. ℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram sedi, allelúia. ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo, allelúia.

Lectio iv.

Rita, Rocchæ Porrénæ, Cássiæ oppídulo in Umbria, honéstis ac piis paréntibus nata, dum infántula jacéret in cunis, plúries agmen albárum apum os ejus ín-

gredi atque égredi visum est. Ab ineúnte ætáte pueríles lusus, et inánes curas réspuens, solitúdine et oratiónibus mirífice delectabátur. Ineúnte juvénta virginitátem Deo sacráre constítuit; sed ne paréntum voluntáti adversarétur, viro ingénio præferóci, ac móribus tétrico nupsit: cujus asperitátem ea consuetúdine tulit, ut per annos duodevigínti concórditer víxerint. Maríto ab inimícis interémpto, non solum pro interfectóribus Deum orábat, sed étiam duóbus adolescéntulis, quos ex eo genúerat, ut patérnæ cædis memóriam abolérent, suadébat. Cum autem eósdem vindíctæ cúpidos cognovísset, Deum precáta est, ut eos cítius e vita eríperet, ne concéptam patérnæ cædis ultiónem explérent. His autem defúnctis, a sacris Virgínibus órdinis sancti Augustíni multis cum lácrymis hábitum religiósum postulávit.

℟. Si vídua fílios aut nepótes hábeat, discat domum suam régere et mútuam vicem réddere paréntibus: * Hoc enim accéptum est coram Deo, allelúia. ℣. Speret in Deum, et instet obsecratiónibus et oratiónibus nocte ac die. Hoc enim.

Lectio v.

Ab illis autem, quod solas vírgines recípere mos esset, ter repúlsam passa, non multo post voti compos divínitus effécta est. Nam quadam nocte, dum oratióni vacáret, a sancto Joánne Baptísta, quem sibi patrónum in primis elégerat, vocáta, ac eum per abrúpta móntium sequi jussa, beáto Patre Augustíno et Nicoláo Tolentináte comitántibus, in cœnóbium mirabíliter introdúcta, a virgínibus miráculo permótis benígne suscépta est. Re ígitur familiári divéndita, ac prétio in páuperes erogáto, monastérium ipsum ingréditur; ubi corpus vigíliis, cilício, spinis, quas túnicæ attexúerat, crebrísque flagéllis in servitútem rédigens, cibum semel in die sumébat solo pane et aqua conténta. Obediéntiæ insígne præbuit exémplum, cum antístitæ jussu áridum lignum irrigáre non dubitávit. Oratióne júgiter vacábat, Christíque Dómini cru-

ciátus a média nocte usque ad solis ortum tanto mentis ardóre tantáque lacrymárum vi meditabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur.

℟. Si filios educávit, si tribulatiónem patiéntibus subministrávit, * In opéribus bonis testimónium habet, allelúia. ℣. Si quis autem suórum curam non habet, fidem negávit, et est infidéli detérior. In opéribus.

Lectio vj.

Quadam die cum ad Christi e cruce pendéntis imáginem inténsius oráret, spina e Crucifíxi coróna in fronte ita transfíxa est, ut insanábile vulnus usque ad mortem pertúlerit, ex quo præter acerbíssimum dolóris sensum fœda sánies exhalábat. Unde ne soróribus náuseam movéret, solitária cum Deo versabátur. Sed anno sæculári Romam cum céteris soróribus ab antístita propter úlceris deformitátem ire vétita, repénte abstérso vúlnere conváluit, quod tamen revérsa domum íterum erúpit. Post áliquot annos gravi morbo corrépta, ipsum quadriénnio patientíssime tolerávit: quo témpore vernans rosa ex suo quondam hórtulo, aspérrima híeme, atque duæ recentíssimæ ficus ei allátæ sunt. Morti jam próxima Christum Dóminum una cum beáta Vírgine ad cœléstia regna se vocántem audívit; atque ita suscéptis ómnibus Ecclésiæ sacraméntis, anno post Christum natum millésimo quadringentésimo quinquagésimo séptimo, undécimo Kaléndas Júnii, obdormívit in Dómino. Illíus exúviæ, ad quas suávis odor efflátur ac mire diffúnditur, máxime quum ad ejus invocatiónem prodígia patrántur, magna fidélium invocatióne colúntur. Eam miráculis ante et post óbitum claram Clemens Duodécimus in Beatórum, Leo vero Decimustértius nono Kaléndas Júnii anno millésimo nongentésimo in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Si quid vovísti Deo, ne moréris réddere; * Dísplicet enim ei stulta promíssio, allelúia. ℣. Mélius est non vovére, quam post votum promíssa non sólvere.

Dísplicet. Glória Patri. Dísplicet.

In tertio Nocturno

Aña. Ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, ait : Ecce odor sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus, allelúia.

℣. Sicut malus inter ligna silvárum, allelúia. ℟. Sic diléctus meus inter fílias, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13. f

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 48. in Matth. ante medium.

Sicut granum sinápis et ferméntum, sic duæ parábolæ istæ thesáuri atque margarítæ parum inter se dífferunt; illud enim ambábus his denotátur : quóniam opórteat prædicatiónem Evangélii ómnibus céteris antepónere. Et illis quidem ferménti, dico, atque sinápis magna Evangélii virtus ostendebátur, quæ omníno totum orbem terrárum erat superatúra: hæ vero posterióres summi esse prétii signíficant ; sicut enim ceu sinápis exténditur atque propagátur, et ceu ferméntum súperat, sic quasi margaríta pretiosíssimum est. Nec illud solum díscimus, quia cétera abjiciénda sunt ómnia, et sola prædicátio Evangélii retinénda, verum étiam magno id esse cum gáudio faciéndum. Sane qui renuntiatiónem bonórum facit, is nullam jactúram, sed quæstuosíssimam facit mercatúram. Perpéndis quómodo in mundo ábdita atque celáta prædicátio est, et in prædicatióne summa felícitas recóndita? Nisi ergo cunctas res tuas venúndabis, non emes : nisi curióse quæras, non invénies.

℟. Custódi pedem tuum ingrédiens domum Dei, * Et appropínqua, ut áudias, allelúia. ℣. Mélior est obediéntia, quam stultórum víctimæ. Et.

Lectio viij.

Duo hæc quippe nobis ad salútem necessária sunt, sæculárium rerum contémptus, et jugis vigilántia. Quærébat enim, inquit, bonas margarítas; et quum in-

venísset unam pretiosíssimam, véndidit quæcúmque habébat, ac emit. Una quippe véritas est, nec in multa scínditur partes,ac véluti qui margarítam habet, novit se dívitem esse, étiam si ignótum nonnúnquam illud sit, quum parvo in lóculo margaríta recondátur, sic et in prædicatióne veritátis, qui ei adhærent totóque ánimo illam amplectúntur, opuléntos sese non ignórant, quamvis infidéles, thesáuri vim non cognoscéntes, fidélium opes contémnant.

℟. Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * Hic factus est in caput ánguli, allelúia ℣. A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Hic. Glória Patri. Hic.

Lectio ix.

Deínde ne confidámus plúrimum, quóniam Evangélium suscépimus, neque opinémur sufficere solum nobis fidem ad salútem, horróris plenam affert parábolam. Quænam est illa? Símile est, inquit, regnum cœlórum sagénæ missæ in mare, ac ex omni génere píscium congregánti: quam quum impléta esset, educéntes et secus littus sedéntes, elegérunt bonos in vasa sua, malos autem foras misérunt. Sed quid ínterest hæc ab illa, quæ de zizániis est. Eódem enim modo étiam ibi álii salvántur, álii perdúntur. Verum ibi hæresi atque pravis dogmátibus,et qui ante illam parábolam sunt, quóniam prædicatióni non adhæsérunt: isti vero male vivéndo péreunt, et céteris sunt inferióres.quóniam veritátem quidem cognovérunt, et in verículum piscatórum incidérunt, et tamen male vivéndo periére. Et certe álibi ait: Quia ipse segregábit eos, ut pastor oves ségregat: hic vero et in parábola de zizániis ángelos istud factúros dixit.

Te Deum laudámus.19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Vox dilécti mei, * ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque servórum, allelúia. Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. En ipse stat * post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, pro-

spíciens per cancéllos, allelúia.

3. En diléctus meus * lóquitur mihi : Surge, própera, amíca mea, formósa mea, et veni. allelúia.

4. Veníte et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, allelúia.

5. Odor vestimentórum * tuórum, sicut odor thuris, allelúia.

Capitulum. Cant. 23.

Ego flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit : flores apparuérunt in terra nostra.

Hymnus.

Intáctæ adéste vírgines,
Adéste castæ cónjuges :
Tellus et astra pérsonent
Ritæ meréntis láudibus.

Corpus domat jejúniis,
Carnem flagéllis cónterit,
Christi dolóri cóndolens
Noctes diésque tránsigit.

Spina supérne cæditur,
Rosis virétum púrpurat,
Arbústa ficus próferunt
Ad vota Ritæ prótinus.

Qua scandit ipsa ad æthera,
Hac ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ cónjuges.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus :
Rita precánte, sérvulis
Ætérna dones gáudia.
Amen.

℣. Prævenísti eam, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis, allelúia. ℟. Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso, allelúia.

Ad Benedictus, Aña.

Ficus prótulit grossos suos : víneæ floréntes dedérunt odórem suum : surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, allelúia.

Oratio.

Deus, qui sanctæ Ritæ tantam grátiam conférre dignátus es, ut inimícos dilígeret, et in corde atque fronte caritátis et passiónis tuæ signa portáret ; da nobis quæsumus, ejus intercessióne et méritis, inimícis nostris sic párcere et passiónis tuæ dolóres contemplári, ac promíssa mítibus et lugéntibus præmia consequámur : Qui vivis et regnas.

Ad Tertiam.

Capit. Ego flos campi. ℟. br. Spécie tua, et pulchritúdine tua,* Allelúia, allelúia. Spécie. ℣. Intén-

de, próspere procéde, et regna. Allelúia, allelúia. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúia. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúia.

Ad Sextam.

Capitulum. Cant. 7. 12.

Mane surgámus ad víneas: videámus, si florúerit vínea, si flores fructus partúriunt; si floruérunt mala púnica.

℟. br. Adjuvábit eam Deus vultu suo. * Allelúia, allelúia. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus non commovébitur. Allelúia, allelúia Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúia.

Ad Nonam.

Capitulum. Cant. 8. 7.

Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam. * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allel.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur ut supra in primis, præter sequentia.

℣. Signásti, Dómine, fámulam tuam Ritam, allelúia. ℟. Signo caritátis et passiónis tuæ, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Egredímini et vidéte, fíliæ Sion, Ritam in diadémate, quo coronávit eam Christus in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiæ cordis ejus, allel.

DIE 23. MAJI.

S. Joannis Baptistæ de Rossi, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Deus, qui sanctum Joánnem Baptístam Confessórem tuum in evangelizándis paupéribus caritáte et patiéntia decorásti: concéde quæsumus; ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In Feria ij. et iv. Rogat. Beátus vir. de Comm. ij. loco. (110)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Baptísta de Rossi Veitúrii in Ligúria honésto génere ortus, adhuc puer morum suavitáte ac pietátis stúdio in ómnium admiratióne fuit. Trédecim annos natus visus est Dei consílio Romam mítti, ut apóstoli munus in ea expléret. Inter ephébos Collégii Románi Societátis Jesu adléctus, ingénio et virtúte prælúxit. Curábat impénse ut ii Mariáno sodalítio frequéntes adéssent, in nosocomíis ægris ministrárent, honestáque animórum recreatióne retraheréntur a nóxiis; ínterim cœléstia sermónibus pertráctans segnióres excitábat, ac proínde apóstoli agnómen adéptus est. Ob ásperam córporis castigatiónem gravi morbo corréptus, ab usitáta sibi studiórum severitáte aliquántum remíttere coáctus fuit; quod divínitus factum ajébat, ne sciéntia inflátus sua pótius quæreret, quam quæ Jesu Christi. Clericáli milítiæ adscríptus sacris disciplínis in sancti Thomæ collégio óperam dedit, ac in virtúte profíciens, dein ingénti ánimi voluptáte sacerdótio est auctus. Ita Dóminum in hereditátem sibi constítuit, ut nullum, ne oblátum quidem, ecclesiásticum benefícium acceptándi, nisi obediéntia adigerétur, singulári voto se obstrínxerit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

De spirituáli proximórum salúte jam ab adolescéntia sollícitus, sacérdos factus in id totum se devóvit. Ecclesiásticos viros, sacras vírgines, oppidános, cárcere deténtos, imam plebem univérsam mira suavitáte, verbi ministério ad virtútis amórem inflammábat. Plures quotídie horas rudiórum confessiónibus excipiéndis impéndens, ægrótis áderat vel in dómibus vel in valetudináriis, præsértim phthísicis, quos sui véluti juris esse affirmábat. Hac illac per urbem álacer ádvolans, innúmeris opéribus præsto erat: at assíduus in sanctæ Gallæ hospítio versabátur, ut páuperes, quos caríssimos hábuit, omni ope juváret. Ob id a décimo quinto ætátis anno adjúnctus sacerdótum cœtui, qui eísdem evange-

lizándo addícti sunt, ibi apostolátus sui ratiónem dídicit, ipsiúsque societátis ópera instaurávit et auxit. Eádem misericórdia motus egenórum ómnium necessitátibus sublevándis módicam suam substántiam impéndit. Perénnes autem infatigábilis sui zeli fructus relíquit, satéllitum, vagórum, rúdium institutiónem, catechéses ad sancte Pascha celebrándum, certam custódiam perditárum, noctúque per Urbem vagántium mulíerum hospítium, præcípue vero stúdium lucrándi ánimas in clero excitátum.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Caritátis in Deum ardor ex ejus ore emicábat dum sacris operabátur, nec sine lácrymis de ejus bonitáte loqui póterat. In collégium canonicórum basílicæ sanctæ Maríæ in Cósmedin ex obediéntia cooptátus, inter psalléndum extra sensus rapi videbátur. In sacris cæremóniis diligentíssimus, domus Dei decórem promóvit, et in id suas opes libénter erogábat. Amórem erga Deíparam in ális effundébat, ejúsque cultum in sua ecclésia fovit, áddito étiam psalmódiæ quotidiáno laudum præcónio. Philíppi Nérii spíritu ímbui studens, et in omnes cœlites pius, ApostolórumPríncipum obséquium augéndum curávit. In oratióne omníque virtútum exercitatióne assíduus, supérnis quoque charismátibus donátus, tandem in hospítio, cui nomen a sanctíssima Trinitáte, quo se redúxerat in sacerdótum convíctum, labóribus fractus ad vitæ éxitum addúctus est, atque Ecclésiæ sacraméntis reféctus, caritátis ópera et páuperum curam comméndans, decéssit in ósculo Dómini, die vigésima tértia Maji, anno Christi millésimo septingentésimo sexagésimo quarto, ætátis suæ sexagésimo sexto. Insígne ádeo sacerdotális virtútis exémplar miráculis Deus illustráre dignátus est, quibus rite probátis, Summus Póntifex Pius Nonus tértio Idus Maji anno millésimo octingentésimo sexagésimo cœlitum beatórum honóribus auxit, novísque fulgéntem signis Leo Décimus

tértius sexto Idus Decémbris anno millésimo ostingentésimo octogésimo primo in sanctórum albo recénsuit.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. (106)

ALIUD OFFICIUM
ubi est concessum.

Omnia ut supra, præter Lect. iij. Noct.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25. 31.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ. Et réliqua.

Homilía sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris.

Lib. de opere et eleemosynis, circa finem.

Præcépta ille nobis dedit, quid fácere servos suos oportéret instrúxit, operántibus præmium pollícitus, et supplícium sterílibus comminátus, senténtiam suam prótulit, quid judicatúrus sit ante prædíxit. Quæ potest excusátio esse cessánti, quæ defénsio stérili, nisi quod non faciénte servo quod præcípitur, Dóminus fáciet quod minátur, qui et dicit : Cum vénerit Fílius hóminis in claritáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit in throno claritátis suæ, et colligéntur ante eum omnes gentes, et segregábit eos ab ínvicem.

℟. Iste est qui. (106)

Lectio viij.

Quid pótuit nobis majus Christus edícere, quómodo magis pótuit justítiæ ac misericórdiæ nostræ ópera provocáre, quam quod præstári dixit sibi quidquid egénti præstátur et páuperi, et se dixit offéndi nisi egénti præstétur et páuperi ; ut qui respéctu fratris in ecclésia non movétur, vel Christi contemplatióne moveátur, et qui non cógitat in labóre atque in egestáte consérvum, vel Dóminum cógitet in ipso illo quem déspicit constitútum ? Et idcírco, fratres caríssimi, quibus metus in Deum pronus est, et spreto calcatóque jam mundo ad supérna et divína ánimus eréctus est, fide plena, mente devóta, operatióne contínua proneréndo Dómino obséquium præbeámus. De-

mus Christo vestiménta terréna, induménta cœléstia receptúri. Demus cibum et potum sæculárem, cum Abraham et Isaac et Jacob ad convívium cœléste ventúri. Ne parum metámus, plúrimum seminémus.

℟. Sint lumbi. (107)

Lectio ix.

Quo æqualitátis exémplo qui posséssor in terris rédditus ac fructus suos cum fraternitáte partítur, dum largitiónibus gratúitis commúnis ac justus est, Dei Patris imitátor est. Quæ illa erit, fratres caríssimi, operántium glória, quam grandis et summa lætítia, cum pópulum suum Dóminus céperit recensére, et méritis atque opéribus nostris præmia promíssa contríbuens, pro terrénis cœléstia, pro temporálibus sempitérna, pro módicis magna præstáre, offérre nos Patri, cui nos sua sanctificatióne restítuit, æternitátem nobis immortalitatémque largíri, ad quam nos Sánguinis sui vivificatióne reparávit, réduces ad paradísum dénuo fácere, regna cœlórum fide et veritáte suæ pollicitatiónis aperíre. Hæc hæreant fírmiter sénsibus nostris, hæc intelligántur plena fide, hæc toto corde diligántur, hæc indesinéntium óperum magnanimitáte redimántur.

Te Deum laudámus. 19.

EADEM DIE 23.

B. Andreæ Bobolæ, Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. non Pont. Temp. Pasch. (45) præter seq.

Oratio.

Deus, qui in confessióne veræ fidei beátum Andréam multíplici suppliciórum génere excruciátum illústri martyrio coronásti: præsta quæsumus; ut nos in eádem fide stábiles advérsa pótius ómnia, quam ánimæ detriméntum patiámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Andréas Bóbola Polónus in Palatinátu Sandomiriénsi patrícia géneris nobilitáte natus, primam adolescéntiam tanta cum verecúndiæ et innocéntiæ laude tradúxit, ut ætáte júvenis, móribus provéctus haberétur. Sanctióris vitæ stú-

dio incénsus, patérnis ópibus abdicátis, Societáti Jesu nomen dedit : in qua majóres in dies síngulos progréssus ferens, ánimum ad virtútes impénsius coléndas adhíbuit ; eóque brevi pervénit, ut cæteris ad sanctitátem incitaménto et exémplo esset. Religiósæ vitæ tyrocínio perfúnctus, púeros non minus in litterárum stúdiis quam in christiána pietáte instituéndos suscépit : et sacerdótio initiátus lucrándis Deo ánimis se totum plane devóvit, universámque ferme Lithuániam apostólicis expeditiónibus peragrávit.

℟. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

Quo in múnere semper eódem ánimi ardóre et eádem mentis constántia vigínti et ámplius annos perseverávit. Christiánæ doctrínæ rudiméntis tradéndis, sacris conciónibus vicátim habéndis, Cathólicis a vítiis ad virtútem, hæréticis et schismáticis ab erróre ad veritátem traducéndis diem pene omnem transigébat ; nullis unquam fractus labóribus, nullis perículis térritus, et inter advérsa ómnia fortis ánimo et invídia major : dignus proptérea qui venátor animárum et Lituániæ Apóstolus passim ab homínibus appellarétur. Quibus rebus Cathólicæ religiónis hostes veheménter commóti et ad extrémam efferáti rábiem, Andréam ex insídiis adoríri et ad necem quærere constítuunt.

℟. In servis suis. (49)

Lectio vj.

Quaprópter a Cosácis Photiáno schísmati faventibus comprehénsus, quum nec minis, nec promíssis addúci potuísset, ut a Cathólica religióne descíret, nobilíssimum vitæ et labórum finem oppétiit. Ac primum véstibus exútus et ad sepem alligátus, virgis crudelíssime cæsus est ; mox vinctum inter duos mílites, qui summos ei húmeros idéntidem secúribus incidébant, Janóviam duxére. Ibi cápitis, mánuum, péctoris pelle detrácta, atque ustulátis ardénti face cárnibus, lábiis naribúsque abscíssis, áltero illum óculo et lingua multárunt. Tandem áliis, iísque atrocióribus affectum supplíciis semiánimem et vulnéribus

lácerum humi inter sordes lutúmque pervólvunt, et gémino acínacis ictu confíciunt. Ita absolúto certámine victor ad palmam evolávit décimo séptimo Kaléndas Június, anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo séptimo. Sacrum ejus corpus diu sub terra delítuit, donec, ipso monénte, prorsus incorrúptum repértum est et suavíssimum odórem spirans. Quo prodígio, quod ad hæc usque témpora júgiter perdúrat, simul cum áliis rite probáto, Pius Nonus Póntifex Máximus invíctum Christi Mártyrem cœléstium Beatórum cœtui adnumerávit. ℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Nihil est opértum. de Comm. iij. loco. (44) cum ℟℟. de Comm. Mart. temp. Pasch. (50)

DIE 24. MAJI.

B. M. V. titulo Auxilium Christianorum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. (175) præter seq.

AD VESPERAS.

Hymnus.

Sæpe dum Christi pópulus cruéntis
Hostis inféнsi premerétur armis
Venit adjútrix pia Virgo cœlo
Lapsa seréno.

Prisca sic Patrum monuménta narrant,
Templa testántur spóliis opímis
Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En novi grates líceat Maríæ
Cántici lætis módulis reférre
Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis et Orbis.

O dies felix, memoránda fastis,
Qua Petri Sedes fídei Magístrum
Triste post lustrum réducem beáta
Sorte recépit!

Vírgines castæ, pueríque puri,
Géstiens clerus, populúsque grato
Corde Regínæ celebráre cœli
Múnera certent.

Vírginum Virgo, benedícta Jesu
Mater, hæc auge bona: fac, precámur,
Ut gregem Pastor Pius ad salútis
Páscua ducat.

Te per ætérnos venerémur annos,

Trínitas, summo celebránda plausu,
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent.
Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta, allelúia.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos, allelúia.

Ad Magníficat, Añ. Ecce María erat spes nostra, ad quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos, et venit in adjutórium nobis, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sancta María, Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis, allelúia. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Sæpe dum.

In j. Nocturno Lectiones Ego sapiéntia. (180)

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. de 12. Stellis.

Lectio iv.

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, et múlier una nocuére: sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum, et mulíerem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Et quidem suffícere póterat Christus: síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat esse hóminem solum. Cóngruum magis, ut adésset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum: nec alter nobis utílior quam María. Crudélis nímium mediátrix Eva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit: sed fidélis María, quæ salútis antídotum et viris, et muliéribus propinávit. Illa enim minístra seductiónis, hæc propitiatiónis, illa suggéssit prævaricatiónem, hæc ingéssit redemptiónem. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile; tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revólve diligéntius evangélicæ históriæ sériem univérsam; et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occúrrerit in María, de cætero su-

spéctam hábeas, et accédere vereáris.

℟. Sicut cedrus. (184)

Lectio v.

Quod si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et grátiæ, plena mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei, qui talem mediatrícem benigníssima miseratióne provídit, in qua nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est, sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima caritáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam. Ipsa prætérita non díscutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur affèctu. Ipsa est quondam a Deo promíssa múlier serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra, cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa : Sola enim contrívit univérsam hæréticam pravitátem. Contríti sunt insidiántes, conculcáti supplantatóres, confutáti derogatóres, et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclésia Lunæ intelligénda vidétur vocábulo, habes mediatrícem evidénter expréssam : Múlier, inquit, amícta sole, et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Maríæ vestígia, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis : potens est enim.

℟. Quæ est ista. (184)

Ex publicis Monument.

Lectio vj.

Præsentíssimum Deíparæ auxílium ad Religiónis hostes profligándos sæpe pópulus christiánus mirum in modum expértus est : ex quo factum, ut sanctíssimus Póntifex Pius Quintus, post insígnem victóriam, intercedénte beatíssima Vírgine, a Christiánis de Turcárum tyránno apud Echínadas ínsulas reportátam, in Litaníis Lauretánis eámdem Regínam cœlórum, inter ália præcónia Auxílium Christianórum ap-

pellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius Séptimus impiórum consíliis et armis ex Apostólica Petri Sede exturbátus, et arcta custódia, præsértim Savónæ, per annos quinque, eóque ámplius fuísset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsis ne Dei Ecclésiam régere posset, nullo símilis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopináto, et præter ómnium exspectatiónem cóntigit, ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus pontifício sólio restituerétur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum commóto túrbine, ab Urbe discédens, sacro comitánte Cardinálium collégio, Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei benefício, cessánte procélla, quæ grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gáudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte deténtus éxsequi nequíverat, áurea Coróna insígnem Savónæ Imáginem Deíparæ Vírginis sub título Matris Misericórdiæ, solémni ritu, propriísque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius Séptimus totíus evéntus íntime cónscius, cum intercessióne sanctíssimæ Dei Genitrícis cujus poténtem opem et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, accéptam mérito reférret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem sub appellatióne Auxílii Christianórum solémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Maji vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Offício próprio, ut tanti benefícii distíncta, et perénnis exstet memória, et gratiárum áctio.

℟. Ornátam. (185)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

Intuére, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti rore áream rigatúrus totum vellus prius infúdit. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis affféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, allelúia. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque tuum sanctum implórant auxílium. Quia.

Lectio viij.

In ómnibus síquidem et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad fólia fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua : Pater enim díligit Fílium. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum ? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed et pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus

magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúia. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Filíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potéstne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum: felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus: nimírum sola est grátia, qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres. Quærámus grátiam et per Maríam quærámus, quia quod quærit ínvenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum: nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiæ est quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES,

Hymnus.

Te Redemptóris, Dominíque nostri
Dícimus Matrem, speciósa Virgo,
Christianórum decus, et levámen
Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet inferórum,
Hostis antíquus fremat, et mináces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt fúriæ nocére
Méntibus castis, prece quas vocáta
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Patróna,
Béllici cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur, fugiúntve turmæ,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Sióne
Turris, arx firmo fabricáta muro,
Cívitas David, clypeis et acri
Mílite tuta.

Virgo sic fortis Dómini poténti
Déxtera, cœli cumuláta donis,

A piis longe fámulis repéllit
Dæmonis ictus.
Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu:
Te fide mentes resonóque linguæ
Cármine laudent.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

Ad Benedictus, Aña. Ad te, o sancta Dei Génitrix, clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis, allelúia.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui ad defensiónem pópuli christiáni in beatíssima Vírgine María perpétuum Auxílium mirabíliter constituísti: concéde propítius; ut tali præsídio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

In ij. Vesp. omnia de j.

Ad Magnificat, Aña. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque tuum sanctum implórant auxílium, allelúia.

DIE 30. MAJI.

S. Ferdinandi III. Castellæ et Legionis Regis, Conf. Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Deus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua, et fídei inimícos superáre dedísti: concéde; ut ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum.

Et fit com. S. Felicis I. Papæ et Mart. Aña. Lux perpétua. ℣. Sancti et.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ferdinándus Tértius Castéllæ et Legiónis rex, cui Sancti cognoméntum jam inde a quátuor sæculis Ecclesiasticórum

et sæculárium consénsus dedére, tantum prudéntiæ adoléscens adhuc spécimen præbuit, ut Berengária mater, Castéllæ regína, a qua persáncte educátus fúerat, abdicátum a se regnum in fílium transtúlerit. In eo, adjúnctis regni curis, régiæ virtútes emicuére, magnanímitas, cleméntia, justítia, et præ cæteris Cathólicæ fídei zelus, ejúsque religiósi cultus tuéndi ac propagándi ardens stúdium. Id præstitit in primis hæréticos insectándo, quos núllibi regnórum suórum consístere passus, própriis ipse mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogum advehébat. Præstitit ínsuper in erigéndis, dotándis, et consecrándis christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, et aliárum úrbium Ecclésiis Máurico ereptárum jugo, simúlque in instaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénsi, et áliis, pia et régia munificéntia.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Inter hæc, per Castéllæ et Legiónis regnum, in quo patri Alphónso succésserat, colléctis magnis exercítibus, ánnuas expeditiónes contra Saracénos, christiáni nóminis hostes, suscépit. In quibus, ut semper vínceret, præcípui exércitus fuére preces píissimi Regis ad Deum fusæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilício muniébat corpus; sicque insígnes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, et plures urbes christiáno cúltui imperióque restítuit : et conquisítis Giénnii, Córdubæ et Múrciæ regnis, ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Híspalim, primáriam Bœticæ urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illíus urbis Epíscopo, victrícia signa tránstulit. In ea obsidióne (ut fertur) præséntem divínam opem hábuit : nam férream caténam, quæ super Bœtim transvérsim exténsa Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, Regis jussu eo deláta, tanto ímpetu fregit ut, lóngius prætervécta, pontem quoque lígneum, et simul spes Mau-

rórum obrúperit, et ad deditiónem coégerit. ℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Tot victórias Beátæ Vírginis Maríæ patrocínio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens, peculiári cultu prosequebátur. Capta Híspali, prima religiónis cura fuit : nam templum Maurórum expiátum, et Christianórum dedicátum sacris, insígni Archiepiscopátu, et honestíssimo Canonicórum et Dignitátum collégio, régia et religiósa liberalitáte exornávit. Alia deínde in urbe templa et cœnóbia eréxit : inter quæ pietátis offícia, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cœléstem régiam vocátur. In extrémo vitæ agóne sacram Eucharístiam pro Viático allátam, fune ad collum alligáto, et humi stratus, cum lácrymis ubértim fusis adórans, eáque dignis reveréntiæ, humilitátis et Cathólicæ fídei obtestatiónibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorrúptum adhuc post quátuor sæcula, in templo máximo Hispalénsi, honorificentíssimo inclúsum sepúlcro. ℟. Iste homo. (104)

In iij. Noct. Homilia in Evang. Nolíte timére. de Comm. ij. loco.

Pro S. Felice I. Papa et Mart. Lectio ix. ut in Breviario.

Ad Laudes pro com. S. Felicis Aña. Fíliæ Jerúsalem. ℣. Pretiósa.

DIE 2. JUNII.

B. Mariæ Annæ a Jesu de Paredes Virg.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (117) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter sǽculi étiam illécebras beátam Maríam Annam, ut lílium inter spinas, virgináli castitáte, et jugi pœniténtia floréscere voluísti : præsta quǽsumus ; ut ejus méritis et intercessióne retrahámur a vítiis et perfectióra sectémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

María Anna a Jesu de Parédes, Quiti in América meridionáli claro génere nata, ab ipsa pene infántia perféctam vivéndi ratiónem íniit. Mirábilis in ea mo-

rum intégritas et candor, ardens in Deum píetas, constans erga immaculátam Dei Genitrícem cultus et observántia, assíduum precándi stúdium. Vix décimum ætátis annum ingréssa se totam Deo arctíssime obstrínxit, tribus emíssis perpétuæ castitátis, paupertátis et obediéntiæ votis, quæ ad óbitum usque sancte servávit. Cum laudes audíret trium e Societáte Jesu Mártyrum, qui in Japóniæ regno pro christiána fide sánguinem profudíssent, inusitáto quodam divínæ glóriæ propagándæ ardóre succénsa, clam se ad iter accínxit, ut apud bárbaras gentes lumen veritátis inférret. Verum cum inítum éxsequi consílium mínime potuísset, divínæ acquiéscens voluntáti própria in domo sibi recéssum paráre constítuit, ubi procul ab humánis curis uni Deo conjunctíssime víveret.

℟. Propter veritátem. (127)

Lectio v.

Itaque in partem suárum ædium interiórem se recépit, nec inde umquam prodíbat in públicum, nisi vel cáritas erga próximos, vel pietátis offícia expléndа urgérent. In eo autem secéssu, tamquam in erémo, antíquis severiórum patrum exémplis innovátis, innocentíssimum corpus mirum in modum continénter vexávit. Caput coróna spínea, pectus et látera rigénti cilício, pedes lapíllis, omnésque artus flagéllis, et férreis caténis ac inaudítis quibúsdam ártibus, quas Christi Dómini amor suggerébat, semel atque íterum diu noctúque cruentábat. Ad majórem sui afflictatiónem léctulo ex asséribus, vel cruce acutíssimis spinis intertéxta utebátur, cibo ádeo ténui, ut octávo, quandóque étiam décimo quoque die vix única áridi panis úncia vescerétur. Erga omnes tamen comis et affábilis, ánimos étiam perditórum hóminum sibi demerebátur, quos ex omni órdine a vitiórum fœditáte ad vitæ honestátem suis consíliis et précibus tradúxit.

℟. Dilexísti justítiam. (128)

Lectio vj.

His aliísque auctam virtútibus Deus fámulam suam multis præclarísque munéribus illustrávit. Assíduæ rerum

divinárum contemplatióni dédita, dies noctésque pene íntegras in Dei amóre quiescébat; nec defuérunt qui eam sublímem a terra, ánimo a sénsibus avocáto, et vultu cœlésti luce radiánte ab se visam confirmárent. Prophetíæ et scrutatiónis córdium dono insígnis, non solum futúra et abséntia prænuntiávit, sed ánimos hóminum, cogitatiónes et máculas introspéxit. Nec minor in morbis depelléndis vis éxstitit. Multis enim extrémo morbo laborántibus, aut crucis signo, aut aquæ sacræ aspersióne desperátam córporis sanitátem restítuit; et mórtuam féminam suis précibus in vitam revocávit. Ita erga omnes caritáte affécta, vitam dénique ipsam, dum atra lues grassarétur, pro cívium incolumitáte Deo óbtulit, et morbo corrépta placidíssimo éxitu migrávit ad Sponsum, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo quinto, ætátis suæ sexto et vigésimo. Statim post óbitum ex ejus sánguine concréto candidíssimum lílium pródiit, ex quo ipsa Quiténsis lílii nomen obtínuit. Fama autem sanctitátis longe latéque diffúsa, et a Deo plúribus signis confirmáta. Pius Nonus Póntifex Máximus puríssimam vírginem solémni cæremónia sacris beatórum fastis adscrípsit. ℟. Afferéntur. (128)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. (130)

DIE 9. JUNII.

B. Mariæ V. Matris Gratiarum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ V. per annum. (175) præter seq.

IN UTRISQUE VESPERIS. ℣. Ave María grátia plena, allelúia. ℟. Dóminus tecum, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. O beáta Virgo María: tu véniæ vena, tu grátiæ Mater, tu spes mundi, exáudi fílios tuos clamántes ad te, allelúia.

Oratio.

Deus, qui humáno géneri beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda reparatiónis grátiam contulísti: concéde; ut quam grátiæ Matrem appellámus in terris, ejus felíci consórtio perénniter perfruámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde com. SS. Mart. Primi et Feliciani.

In j. Noct. Lect. Ego sapiéntia. (180)

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Thomæ Epíscopi.

Conc. 1. de Annunt.

Lectio iv.

Admirándam omníque virtúte præstántem Genitrícem Dei Maríam pro mei ingénii exiguitáte toto ánimi desidério laudáre desíderans, nullum fere in Sacris Lítteris pótui reperíre præcónium, quod ad lítteram ejus nobis glóriam excellentiámque demónstret. Nam etsi de illa per prophétas plúrima mystice dicta, fáctaque passim legántur, unde possit virtútis ejus magnitúdo constáre, in evangélicis tamen aut apostólicis scriptis rarus de illa sermo, et multo rárior laus invenítur, quamvis, ut verum fátear, non ita siléntio trádita sit, ut in eórum dictis virtútum ejus cláritas tenuíssimo rádio, véluti per quasdam verbórum rímulas, non eníteat. Sed unde magis ejus glóriam, virtútes, dotésque ánimi potérimus auspicári, quam ex illo mirífico ejus et Angeli collóquio! In quo præter hoc, quod angélico elóquio grátia plenissima et ómnium feminárum prima mérito prædicátur, ex gestis ejus et dictis multa nimis præconiórum ejus sylva emícuit.

℟. Sicut cedrus. (184)

Lectio v.

Ingréssus Angelus ovánter, salutávit reverénter: Ave, inquit, grátia plena: Dóminus tecum: plena grátia, impléndа Deitáte, obumbránda virtúte; grátia plena, de cujus plenitúdine accípiunt univérsi, de cujus abundántia totus repléndus est orbis. Et vere plena, in cujus ánimo nullus peccáto relíctus est locus, nullus iniquitáti pátuit accéssus. Dóminus tecum. Et quómodo tecum? non útique sicut mecum, sed sicut núllibi: tecum in córpore, tecum in mente, tecum in ánimo, tecum in consílio, tecum in útero, tecum in auxílio, tecum in ortu, tecum in éxitu, tecum in fine, tecum sine fine.

℟. Quæ est ista. (184)

Conc. 2. de Annunt.

Lectio vj.

Cœlésti ergo legatióne audíta, sic fatur ad

Angelum : Ecce ancílla Dómini : fiat mihi secúndum verbum tuum. Grandi ergo mystério, altissimóque Deitátis instínctu conceptúra Deum, sui méminit ancillátus, ut oriéntem a se fílium mundi obséquio mancipáret. Fiat mihi, ait, secúndum verbum tuum : et ad verbum ejus, statim in útero incarnátum est Verbum. O fiat potens, o fiat éfficax, o fiat super omne fiat, perpétuo honóre venerándum ! Hoc verbo fiat factus est mundus. Hoc verbo cœléstia terréstriaque Altíssimus cóndidit : sed tale fiat non sónuit in orbe, quale tu nunc beáta dixísti. Quid enim factum est ! quis dícere potest quid factum est ? Natúra stupet, judícium hæret, hebéscit sensus, lingua mutéscit, rátio déficit, intelléctus non capit quod factum est in María cum hoc prótulit verbum : Fiat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Ornátam. (185)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Hom. S. Augustíni Epísc. Serm. 291. in Nat. S. Joannis Baptistæ.

Angelus vero idem ipse ad Maríam Vírginem : Ave, inquit, grátia plena : Dóminus tecum ; jam tecum est, qui erit in te. Dic mihi ergo, núntie Dei, quómodo fiet istud ? Vide Angelum sciéntem, illam quæréntem, non diffidéntem. Quia ergo vidit eam quæréntem, non diffidéntem, non se negávit instruéntem. Audi quómodo : erit virgínitas tua, tu tantum crede veritátem, serva virginitátem, áccipe integritátem. Quóniam íntegra est fides tua, intácta erit et intégritas tua. Dénique audi, quómodo fiet istud : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, quia fide concípies, quia credéndo in útero, non concumbéndo habébis : proptérea quod nascétur de te Sanctum vocábitur Fílius Dei. Quid es, quæ póstea pa-

ritúra es ? unde meruísti ? unde hoc accepísti ? unde fiet in te, qui fecit te ? unde, inquam, tibi hoc tantum bonum ? Virgo es, sancta es, votum vovísti ; sed multum quod meruísti, imo vero multum, quod accepísti. ℟. Sub tuum præsídium confúgimus clementíssima Virgo, súscipe nos, única spes nostra et nostris delectáre láudibus, * Quibus indígni omni te laude digníssimam collaudámus, allelúia. ℣. Aufer a nobis iniquitátes nostras, ut digni canámus tibi glóriæ melos. Quibus.

Lectio viij.

Nam unde hoc meruísti ? Fit in te, qui fecit te ; fit in te, per quem facta es ; imo vero per quem factum est cœlum et terra, per quem facta sunt ómnia, fit in te Verbum Dei caro, accipiéndo carnem, non amitténdo divinitátem. Et Verbum júngitur carni, et Verbum copulátur carni, et hujus tanti conjúgii thálamus úterus tuus, et hujus, inquam, tanti conjúgii, id est Verbi et carnis thálamus úterus tuus : unde ipse Sponsus procédit de thálamo suo. Invénit te Vírginem concéptus, dimíttit Vírginem natus. Dat fœcunditátem, non tollit integritátem. Unde tibi hoc ? Protérve Vírginem vídeor interrogáre, et quasi importúne aures verecúndas ista mea voce pulsáre. Sed vídeo Vírginem verecundántem, et tamen respondéntem, meque admonéntem. Quæris a me, unde mihi hoc ? Verecúndor tibi respondére bonum meum : Angeli audi ipsíus salutatiónem, et in me agnósce tuam salútem. Crede cui crédidi. Unde mihi hoc quæris ? Angelus respóndeat. Dic mihi Angele, unde Maríæ hoc ? Jam dixi, cum salutávi : Ave grátia plena.

℟. Porta cœli et stella maris es Virgo María, Regis ætérni Mater, gratos nos redde Fílio tuo, * Quia omnis virtus, et decor, et glória ex te respléndet, allelúia. ℣. Tu véniæ vena, tu grátiæ Mater, tu spes mundi, exáudi nos clamántes ad te. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix. de SS. Primo et Feliciano Mart. ut in Brev. 633.

Si transferri contingat erit seq.

Serm. 290. de Sanctis.
Lectio ix.

Maria vero quando e contra ait, quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco, inquiréndo dixit, non desperándo. Dum interrogávit, non de promissióne dubitávit. O vere grátia plena! Sic est enim ab Angelo salutáta: Ave grátia plena. Quis hanc éxplicet grátiam? quis huic grátiæ grátias agéndo sufficiat? Fit homo et per líberum arbítrium perit homo, et invenítur homo factus, qui fecit, ne períret quem fecit. In princípio Verbum Deus apud Deum, per quod ómnia facta sunt, fit caro: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Caro fit Verbum, sed caro accédit ad Verbum, non périit in carne Verbum. O grátia! ut hoc haberémus, quid digni erámus?

Te Deum laudámus. 19.
In Laud. fit commem. SS. Mart.

DIE 15. JUNII.
S. Germanæ Cousin, Vírginis.
Duplex, sed ad modum simplicis recolendum.

Ad Vesp. Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie.

Oratio.

Deus humílium celsitúdo, qui beátam Germánam Vírginem tuam caritátis et patiéntiæ decóre excéllere disposuísti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut crucem júgiter feréntes, te semper dilígere valeámus. Per Dóminum.

Ad Laudes. Aña. Símile est. ℣. Diffúsa.

DIE 16. JUNII.
S. Joannis Francisci Regis, Conf.
Duplex, sed ad modum simplicis recolendum.

Ad Vesp. Aña. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus qui ad plúrimos pro salúte animárum perferéndos labóres beátum Joánnem Franciscum Confessórem tuum, mirábili caritáte et invícta patiéntia decorásti: concéde propítius; ut ejus exémplis instrúcti, et intercessiónibus adjúti, ætérnæ vitæ præmia consequámur. Per Dóminum.

Ad Laudes. Aña. Euge serve. ℣. Justum.

Praeparatio ad Missam

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA

Indulg. unius anni. Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Aña. Ne reminiscáris in Duplicibus duplicatur.

Temp. Pasch. Allelúia.

Psalmi. Quam dilécta. 112. Benedixísti. 113. Inclína. 114. Crédidi. 147. De profúndis. 153.

Deinde repetitur Aña. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris. Temp. Pasch. Allelúia.

Postea sacerdos dicit: Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum; purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri: ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti : quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica : ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem : Qui tecum vivit et regnat.

ORATIO

S. Ambrosii ante Missam.
Indulg. 100 dierum.
Leo XIII. 20. Dec. 1884.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens, sed in tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis criminíbus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio : et quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus, et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te : miserére mei pleni miSériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea : ut purificátus men-

te et córpore digne degustáre mérear Sancta Sanctórum : et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen

ORATIO
sancti Thomæ Aquinatis.
Indulg. 100 dierum.
Leo XIII. 20. Dec. 1884.

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem, ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus : Da mihi Corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mystico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater ! concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO
ad B. Mariam Virg.
Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 17. Febr. 1883.

O Mater pietátis et misericórdiæ, bea-

tíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu, et precor pietátem tuam : ut sicut dulcíssimo Fílio tuo in cruce pendénti adstitísti, ita et mihi mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assístere dignéris, ut tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

ORATIO
ad sanctum Josephum.
Indulg. 100 dierum.
Pius IX. 4. Febr. 1877.

O felícem virum beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére, et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre. ℣. Ora pro nobis, beáte Joseph. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdótium, præsta quæsumus, ut sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sæculo præmium habére mereámur ætérnum. Per eúmdem Christum Dñum nostrum. Amen.

ORATIO
ad omnes Angelos et Sanctos.
Ind. 100 dierum Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Angeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cœlórum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsértim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc Sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre ad laudem et glóriam nóminis sui, et ad utilitátem meam, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

ORATIO
ad S. Joannem.
Indul. 100. dierum.
Leo PP. XIII. 21. Mart. 1891.

Inclite Apóstole, qui ob tuam virginálem puri-

tátem Jesu tam carus exstitísti, ut supra pectus ejus reclináres caput, quique dignus es hábitus quem, loco sui, Matri beatíssimæ uti fílium relínqueret; da mihi, supplex oro, ut Jesum et Maríam flagrantíssima caritáte compléctar. Fac quæso, tua ad Deum prece, ut ego quoque, corde ab omni terréna affectióne emundáto, Jesu fidélis discípulus, Maríæ fílius amans, semper adhæream in terris, ut eis in sempitérnum conjúngi mérear in cœlis. Amen.

ORATIO

tantummodo dicenda, quando Sacerdos in honorem Sancti vel Beati Missam celebrat.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

O sancte N., ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus, óffero nunc sacratíssimum Sacraméntum Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me hódie intercédere dignéris, ut tantum Sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum tecum, et cum ómnibus eléctis ejus æternáliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

PROTESTATIO

facienda ante Missam.
Indulg. 50 dierum.
Gregorius PP. XIII.

Ego volo celebráre Missam, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei, totiúsque cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam, totiúsque cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gáudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pœniténtiæ, grátiam et consolatiónem sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Gratiarum Actio

POST MISSAM.

Indulg. unius anni pro recitatione, præter illum Cant. Benedícite. etc. duarum sequentium Orationum S. Thomæ et S. Bonaventuræ.
Leo XIII. 20. Dec. 1884.

Aña. Trium puerórum in duplicibus duplicatur. Temp. Pasch. Allelúia.

Cant. Benedícite. 22. Ps. Laudáte Dñum in. 24.

Aña. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Postea Sacerdos dicit: Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Confiteántur tibi, Dñe, ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi. ℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. ℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quæsumus Dñe, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dñum nostrum. ℟. Amen.

ORATIO
sancti Thomæ Aquinatis.

Grátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: et precor, ut hæc sancta Commúnio non sit mihi

reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam : sit mihi armatúra fidei, et scutum bonæ voluntátis : sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio : contra insídias inimicórum ómnium tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio : mótuum meórum, tam carnálium, quam spirituálium, perfécta quietátio : in te uno ac vero Deo firma adhæsio, atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

ORATIO
sancti Bonaventuræ.

Transfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera, serenáque et Apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefiat ánima mea solo semper amóre et desidério tui : te concupíscat, et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis : te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ; te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei : te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur, in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem : et tu sis solus semper spes mea, tota

fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa, et firma, et immobíliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

RHYTHMUS

S. Thomæ ad sacram Eucharistiam.

Indulg. 100. dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo veritátis vérius.

In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas:
Ambo tamen credens, atque cónfitens,
Peto quod petívit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor,
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini,
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne Jesu Dñe,
Me immúndum munda tuo sánguine:
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc aspício:
Oro fiat illud, quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ. Amen.

ORATIO

coram imagine Crucifixi
Indulg. plenar.
Pius IX. 31. Julii 1858.

En ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante

conspéctum tuum génibus me provólvo ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pœniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere: dum magno ánimi afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero, ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat tuo David Prophéta de te, o bone Jesu: Fodérunt manus meas et pedes meos: Dinumeravérunt ómnia ossa mea. (Ps. 21.)

ORATIO
adDñumJesumChristum.
Indulg. 3 annorum.
Pius IX. 11. Dec. 1846.

Obsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus, qua múniar, prótegar, atque deféndar. Vúlnera tua sint mihi cibus, potúsque, quibus pascar, inébrier, atque delécter. Aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum. Mors tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exsultátio, sánitas, et dulcédo cordis mei: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

ASPIRATIONES
S. Ignatii ad SS. Redemptorem.
Post Missam Indulg. 7 annorum semel in die: aliter 300 dierum toties quoties. Indulg. plen. semel in mense, si hæc Oratio quotidie recitatur.
Pius IX. 9. Jan. 1854.

Anima Christi sanctífica me. Corpus Christi salva me. Sanguis Christi inébria me. Aqua láteris Christi lava me. Pássio Christi confórta me. O bone Jesu, exáudi me. Intra tua vúlnera abscónde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste malígno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum sanctis tuis laudem te in sæcula sæculórum. Amen.

OBLATIO SUI.
Indulg. 300. dierum.
Leo PP. XIII. 26. Maji 1883.

Súscipe, Dómine, universam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum, atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo, vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus

voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

ORATIO AD B. M. V.

Indulg. 100. dierum.
Leo XIII. 20. Dec. 1884

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce, cujus aspéctu lætabáris, et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum sanctissimæque Trinitáti in suprémum latríæ cultum pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis, totiúsque mundi necessitátibus offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO
S. Augustini ad B. M. V.

O Sacratíssima, o sereníssima et ínclyta gloriósa Virgo María, quæ Creatórem ómnium creaturárum in tuo sacratíssimo útero fuísti digna portáre, sólaque virgíneo úbere lactáre: cujus veracíssimum, sacrúmque corpus et sánguinem ego indígnus peccátor modo súmere præsúmpsi, tuam humíliter déprecor misericórdiam, ut apud ipsum pro me peccatóre intercédere dignéris: ut quidquid in hoc tam ineffábili, ac digníssimo sacrifício, per me indígnum, ignoránter, vel negligénter, aut accidénter, seu irreveréntér, scílicet in tractándo et suméndo, ac ministrándo actum est, commíssum, vel omíssum, tuis sacratíssimis précibus indulgére dignétur idem Dñus noster Jesus Christus Fílius tuus: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO
ad sanctum Josephum.
Indulg. 100. dierum.
Pius IX. 4. Febr. 1877.

Vírginum Custos, et Pater sancte Joseph

cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo Vírginum María commíssa fuit : Te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde, et casto córpore Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

ORATIO
dicenda post Missam.

Omnípotens sempitérne Deus, conservátor animárum, mundíque Redémptor, me fámulum tuum ante majestátem tuam prostrátum benigníssime réspice : et sacrifícium quod in honórem nóminis tui, pro salúte fidélium tam vivórum quam étiam defunctórum, et pro peccátis et offensiónibus meis óbtuli, piíssime réspice, iram tuam a me rémove, grátiam et misericórdiam mihi concéde, jánuam paradísi mihi pande, ab ómnibus malis me poténter éripe, et quidquid próprio commísi reátu, cleménter indúlge : et sic in hoc sæculo in præcéptis tuis fac me perseveráre ut dignus electórum gregi copulári effíciar, te præstánte, Deus meus, cujus nomen benedíctum, honor, atque regnum pérmanet in sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO
a Sacerdote dicenda antequam Confessiones excipiat.
Indulg. 100 dierum.
Pius IX. 27. Mart. 1854.

Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem Sapiéntiam, ut sciam judicáre pópulum tuum in justítia, et páuperes tuos in judício. Fac me ita tractáre Claves Regni cœlórum, ut nulli apériam cui claudéndum sit, nulli claudam cui aperiéndum sit. Sit inténtio mea pura, zelus meus sincérus, cáritas mea pátiens, labor meus fructuósus. Sit in me lénitas non remíssa, aspéritas non sevéra, páuperem ne despíciam, díviti ne adúler. Fac me ad alliciéndos peccatóres suávem, ad interrogándos prudéntem, ad instruéndos perítum. Tríbue, quæso, ad retrahéndos a malo solértiam, ad confirmándos in bono sedulitátem, ad promovéndos ad melióra indústriam: in respónsis ma-

turitátem, in consíliis rectitúdinem, in obscúris lumen, in impléxis sagacitátem, in árduis victóriam : inutílibus collóquiis ne detínear, pravis ne contáminer : álios salvem, meípsum non perdam. Amen.

ORATIO

ante Confessionem sacramentalem.

Indulg. 200 dierum.

Leo XIII. 19. Aug. 1882.

Súscipe Confessiónem meam, piíssime ac clementíssime Dómine Jesu Christe, única spes salútis ánimæ meæ; et da mihi óbsecro, contritiónem cordis et lácrymas óculis meis, ut défleam diébus ac nóctibus omnes negligéntias meas cum humilitáte et puritáte cordis. Dómine Deus meus, súscipe preces meas. Salvátor mundi, Jesu bone, qui te crucis morti dedísti, ut peccatóres salvos fáceres, réspice me míserum peccatórem invocántem nomen tuum, et noli sic atténdere malum meum ut obliviscáris bonum tuum; et si commísi unde me damnáre potes, tu non amisísti unde salváre soles. Parce ergo mihi, qui es Salvátor meus, et miserére peccatríci ánimæ meæ. Solve víncula ejus, sana vúlnera. Emítte ígitur, piíssime Dómine, méritis puríssimæ et immaculátæ semper Vírginis Genitrícis tuæ Maríæ, et Sanctórum tuórum, lucem tuam, veritátem tuam in ánimam meam, quæ omnes deféctus meos in veritáte mihi osténdat de quibus confitéri me opórtet, atque juvet et dóceat ipsos plene et contríto corde explicáre : Qui vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO

post Confessionem.

Sit tibi, Dómine, óbsecro, méritis beátæ semper Vírginis Genitrícis tuæ Maríæ et ómnium Sanctórum, grata et accépta ista conféssio mea; et quidquid mihi défuit nunc et álias de sufficiéntia contritiónis, de puritáte et integritáte confessiónis, súppleat píetas et misericórdia tua, et secúndum illam dignéris me habére plénius et perféctius absolútum in cœlo : Qui vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Officia Propria

SS. SUMMORUM PONTIFICUM

S. ROMANÆ ECCLESIÆ, ALIORUMQUE SANCTORUM PLURIBUS DIŒCESIBUS CONCESSA.

DIE 9. FEBRUARII.

S. Zosimi Papæ et Conf. Duplex. m. t. v.

Orat. Da, quæsumus. (74)

In j. Nocturno Lect. in Quadrag. Fidélis. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Zósimus Græcus, Abrahámi fílius, post sanctum Innocéntium Románæ Ecclésiæ Episcopátum suscépit. Is Africanórum Conciliórum decrétis advérsus Pelagiánam hæresim in senténtiæ suæ robur adnéxuit, et ad impiórum excídium gládio Petri déxteras ómnium armávit Antístitum : iis namque ab ipso probátis, per totum mundum hæresis Pelagiána damnáta est. Damnávit et Pelágium ipsum una cum Cœléstio, datis hac de re litteris ad univérsam Ecclésiam.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Ecclesiásticæ disciplínæ tenacíssimus fuit, complúribus ad eam ubíque sive servándam, sive restituéndam destinátis grávibus epístolis. Definiit, juxta probátum Ecclésiæ morem, ut si quis ab infántia ecclesiásticis ministériis nomen dedísset, inter lectóres usque ad vigésimum ætátis annum, continuáta observatióne duráret. Si vero major jam, et grandævus post baptísmum, sive inter lectóres, sive inter exorcístas, quinquénnio tenerétur, et inde acólythus, vel subdiáconus, quátuor annis, et sic ad diaconátum (si mererétur) accéderet, in quo órdine quinque annis hærére debéret, et inde, suffragántibus votis, sacerdótium promeréri posset.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Sancívit, ut diáconi lævas linóstimis pallis tégerent: potestatémque fecit, ut per paró-

chias paschális céreus benediceretúr. Cavit prætérea, ne clérico póculum propinarétur in público, prætérquam in fidélium cellis et máxime clericórum. Qui cum sanctíssime rexísset Ecclésiam annum unum, menses quátuor, dies septem, quiévit in pace; sepultúsque est juxta corpus sancti Lauréntii mártyris via Tiburtína, séptimo Kaléndas Januárii, Honório, et Theodósio junióre imperántibus. Una ordinatióne, mense Decémbri, creávit presbyteros decem, diáconos tres, epíscopos per divérsa loca octo.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. de Comm. (83)

DIE 11. FEBRUARII.

S. Antheri, Papæ et Mart.

Duplex.

Oratio. Infirmitátem. de Communi. (29)

In j. Noct. Lect. in Quadrag. A Miléto. (31)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Anthérus, natióne Græcus, patre Rómulo, post sanctum Pontiánum Romæ ordinátus est Epíscopus. Is gesta mártyrum diligénter a notáriis conquisívit ac in Ecclésia recóndidit. Propter eam causam a Máximo Præfécto martyrio coronátus est tértio Nonas Januárii, sepultúsque in cœmetério Callísti via Appia Maximíno príncipe. Unica ordinatióne, mense Decémbri, ordinávit Epíscopum Fundánæ civitátis in Campánia. Sedit in Pontificátu mensem unum, dies duódecim.

℟. Honéstum fecit. (35)

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De verbis Domini 50.

Lectio v.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? Nonne bonus pastor? Nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti Epíscopi mártyres? Quid étiam iste sanctus Anthérus? Nonne omnes pastóres boni, non mercenárii, de quibus dícitur: Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi pastóres boni, non solum quia sánguinem fudérunt, sed quia pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed caritáte.

℟. Desidérium ánimæ. (36)

Lectio vj.

Nam et apud hæréticos, qui propter iniquitátes, et errores suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martyrii se jactant : ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, pastórem bonum, Paulum Apóstolum audíte ; quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam : jam ipsi sunt ; sed vide quid séquitur ; caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem; et tamen nihil prodest, quia cáritas deest. Adde caritátem, prosunt ómnia : détrahe caritátem, nihil prosunt cétera.

℟. Stola jucunditátis.(36)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. de Comm. (38)

EADEM DIE 11.

B. Joannis de Britto Mart. S. J.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. non Pont. (29) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ad fidem Cathólicam apud Indos propagándam beátum Joánnem Mártyrem tuum invícta constántia roborásti : ipsíus méritis et intercessióne concéde ; ut qui triúmphi ejus memóriam recólimus, étiam fídei exémpla imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones in Quadrag. Fratres : Debitóres. de Communi plur. Mart. (59)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes de Britto paréntibus nobilitáte appríme conspícuis Olyssipóne in Lusitánia natus est. Honorários inter ephébos Petri príncipis, qui totíus Lusitániæ rex hoc nómine secúndus paulo post est salutátus, ineúntem ætátem transégit. Intra régiam domum, quæ corruptelárum omnis géneris illécebris illum fácile irretíre potuísset, innocéntem ádeo vitam tradúxit, ut, ómine

futúri non vano, Sancti et mártyris nomen sibi fúerit proméritus. Paréntes de gravi púeri valetúdine omníno ánxii, uti illum inter mortáles diútius servárent, sancto Francísco Xavério dedidérunt. Hinc ipse, qui aliúnde Xavérii vestígiis insístere exoptábat, se de Xavérii Societáte esse, et ut primum per ætátem lícuit, Societátem iníre, Indos ac speciátim sacram Madurénsem expeditiónem appétere cœpit, ac tandem impetrávit.
℟. Honéstum fecit. (35)

Lectio v.

Madúram ut venit, Christiánam religiónem per quinque ea regna, qua expedítio tota exténditur, magno ánimi ardóre propagándam suscépit. Quo in ópere vix credíbile est, quot quantásque ærúmnas lætus devoráverit. Oléribus parce víctitans, vino, cárnibus, píscibus omníno abstínuit. Ultro citróque cursans longíssima itínera sub ardénti sole et nudis sæpe pédibus obívit, ómnium rerum inópiæ, barbarórum insectatiónibus, piratárum insídiis, plurimísque áliis vitæ perículis continénter obnóxius. Annis quatuórdecim per hos labóres insígni animárum fructu exáctis, ad necem quæsítus, in cárcerem conjícitur : hinc fústibus concísus, per tríbulos et saxa raptátus, aliísque supplíciis et exílio multctátus, míttitur in Európam ad res missiónis procurándas. Simul tamen ac munus suum implévit, íllico in Indiam rédiit, invíto ádmodum rege Lusitániæ, qui eum fílio regni hærédi moderatórem et magístrum destináverat.
℟. Desidérium. (36)

Lectio vj.

Appúlsus íterum ad Marávæ regnum, Madurénsi vicínum et vectigále, duódecim míllia ethnicórum diébus decem sacro fonte lustrávit. In iis, quum Dynástes, qui nomen Christo dare cupiébat, uxóres álias dimisísset præter illam, quam olim primam dúxerat, eárum una regem Marávæ, cujus neptis erat, ac Brachmánes in odiósum castitátis præcónem stimulávit. Comprehénsus qua prædíxerat die, quum ratiónem divínæ legis apostólica libertáte regi reddidísset, contuméliis primum et

verbéribus afféctus, deínde jugulátus et obtruncátus, demum mánibus pedibúsque abscíssis, præálto stípiti suffíxus, prídie Nonas Februárii, anno millésimo sexcentésimo nonagésimo tértio, ætátis quinto et quadragésimo, fortissimórum mártyrum númerum auxit. Post óbitum multa patrávit signa; quibus una cum martyrio rite probátis, ex auctoritáte Pii Noni Pontíficis Máximi cœlitum Beatórum honóres est adsecútus.

℟. Stola jucunditátis. (36)

In iij. Nocturno Homilía in Evang. Nihil est. de Comm. iij. loco. (44)

DIE 12. FEBRUARII.

S. Telesphori Papæ et Mart. Duplex.

Oratio. Deus, qui. (29)

In j. Noct. Lect. in Quadrag. A Miléto. (31)

In secúndo Nocturno.

Lectio iv.

Telesphórus, natióne Græcus, pátria Thuriénsis in magna Græcia, ex Presbytero Románæ Ecclésiæ (cujus dignum minístrum égerat) Póntifex Máximus creátus est. Hoc suprémum munus ita óbiit, ut exímius Petri succéssor lectus esse viderétur. In ejus cáthedra sedit sub Imperatóre Antoníno Pio, fervénte persecutiónis æstu. Qui tamen non óbstitit, ne sédulam óperam regéndæ Christi Ecclésiæ sollícitus navárit.

℟. Honéstum fecit. (35)

Lectio v.

Hinc novis decrétis multa illum egrégie sancivísse légimus, quæ ad fidélium mores, ecclesiasticórum libertátem, et sacros ritus áttinent; scílicet quadragesimále jejúnium, jam olim ab Apóstolis tráditum, novo edícto restaurásse, ac mandásse, ut in natáli Dómini sanctum Missæ Sacrifícium ter celebrarétur média nocte, illucescénte auróra, hora demum tértia post solis ortum, et constituísse, ut sacræ Litúrgiæ hymnus angélicus, Glória in excélsis Deo, adderétur.

℟. Desidérium. (36)

Lectio vj.

Edixísse quoque, ne sacerdótes a pópulo argueréntur, ut sublímis órdinis dignitáti consúleret. Ordinatióne quadrúplici, mense Decémbri, creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos trédecim per

divérsa loca. Cum autem in propagánda fide ardentíssimus esset, ac proínde idolórum sacerdótibus invísus, captus tandem, cápitis abscissióne martyrium consummávit Nonis Januárii et ejus corpus in Vaticáno sepúltum est.

℟. Stola jucunditátis. (36)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis vult. de Comm. ij. loco. (43)

DIE 13. FEBRUARII.

S. Gregorii II. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Orat. Da, quæsumus. (74)

In j. Nocturno Lectiones. Fidélis sermo. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius, hujus nóminis Secúndus, natióne Románus, patre Marcéllo, anno Christi septingentésimo décimo quarto mirábili totíus cleri, et pópuli concórdia, ad suprémum Ecclésiæ Cathólicæ Pontificátum evéctus est. Hic a pueritia divíno cúltui addíctus, in Lateranénsi Patriarchío sub beáti Sérgii óculis, et disciplína víxerat, subdiáconi primum, tum sacellárii múnere functus. Mox bibliothécæ cura illi crédita, ad diaconátus tandem órdinem promótus, in régiam urbem, una cum sanctíssimo Papa Constantíno profectus est. Ibi ab Imperatóre de nonnúllis capítibus interrogátus, cum sacrárum litterárum peritíssimus esset, et constantíssimus rerum ecclesiasticárum defénsor, óptima, et cathólica responsióne príncipi satisfécit.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Urbis mœnia contra Longobardórum excursiónes, áliqua ex parte reparávit. Aliquot Basílicas, témporum injúria collápsas, restítuit. Urbána monastéria fere desérta et mónachos in prístinam formam, et disciplínam redégit. Imo, post mortem Honéstæ matris, patérnam domum in Ecclésiam, et monastérium commutávit, quod multis prædiis instrúctum relíquit. Corbiniánum, et Bonifácium, viros apostólico spíritu plenos in Germániam misit, ad prædicándum gentílibus Christi Evangélium, eósque sacris Episcopátus ínfulis decorávit, postquam innúmeram paganórum multitú-

dinem, ab iis ad Christi fidem convérsam fuísse, accepísset. Ut omnes óptimi pastóris partes impléret, óptimis légibus ecclesiásticam disciplínam, et Christianórum mores instrúxit. Géminam Synodum Romæ hábuit, álteram advérsus illícita conjúgia, álteram advérsus Iconoclástas.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Leónem Isáurum, sacrárum imáginum destructórem, váriis epístolis, ab illa hæresi removére, omníque illum officiórum génere sibi demeréri stúduit; cum tamen hic ad scéleris cúmulum, óptimum Pontíficem neci trádere ferro séxies, semel auro, et munéribus corrúmpere, quamvis frustra tentásset. Luitprándo, cum Exárcho ad excídium Urbis properánti, sanctíssimus Póntifex, Dei fretus præsídio, ad prata Nerónis occúrrit, et piis mónitis regis ánimum ita mollívit, ut non jam hostis, sed pius adorátor, ensem et corónam Príncipi apostolórum obtúlerit. Cum autem Imperátor destructiónem machinarétur, eúmdem diro anathémate pérculit, et ínito cum Francis fœdere, ab ímpio molímine detérruit. Rebus demum præcláre gestis, quibus máximis quibúsque prædecessórum suórum æquiparátur, pie óbiit in Dómino, sexto Pontificátus anno, et in Basílica Vaticána cónditus est. ℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (83)

In ij. Vesperis, Oratio. Exáudi. (85)

DIE 14. FEBRUARII.

S. Agathonis, Papæ et Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Orat. Da, quæsumus. (74)

In j. Nocturno Lectiones, in Quadrag. Fidélis sermo. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Agatho, natióne Sículus, ex doctíssimo ac sanctíssimo mónacho Románus Póntifex creátus est, anno Christi sexcentésimo septuagésimo octávo. Vir summa humanitáte, exímio ánimi candóre, singulári morum suavitáte, et comitáte præditus, cunctórum amans, cunctis amabilíssimus: ita demum a natúra et grátia comparátus, ut ad suprémam

illam dignitátem geréndam natus, seu factus esse viderétur.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Accéptis a Constantíno Pogonáto lítteris, ad Donum prædecessórem scriptis, pro convocándo Concílio Œcuménico, ad diutúrnum schisma tolléndum, quo laborábat Ecclésia, et definiéndas fídei controvérsias, quæ toto fere Oriénte máximas tempestátes, atque ruínas excitárant, provinciáles Synodos in Occidénte habére curávit, in quibus Monothelitárum causa discuterétur, et damnaréntur erróres.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

His præmíssis, legátos suos et Concílii Románi, misit Constantinópolim cum binis lítteris ad Imperatórem, in quibus prædícta hæresi docte, fuse, ac sólide refutáta, damnatísque primáriis illíus sectatóribus, Sérgio scílicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro, et áliis, antecessóres suos ab omni erróris labe immúnes hucúsque fuísse, expréssis verbis declarávit. Agathónis ígitur auctoritáte, sexta Synodus universális congregáta est, in qua iídem erróres, iidémque errántes damnáti fuérunt. Demum cum tres annos, et quinque círciter menses sedísset, pie óbiit in Dómino, et in Basílica Príncipis Apostolórum sepultúræ mandátus est.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. (83)

DIE 16. FEBRUARII.

B. Gregorii X. Papæ et Confessoris.

Duplex. Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Gregórii, Confessóris atque Pontíficis, religiónis zelo, et apostólicis curis amplificásti: ejus méritis, et intercessióne concéde; ut fídei et sanctitátis nova semper increménta suscípiat. Per Dóminum.

In j. Noct. Lectiones in Quadrag. Laudémus. de Comm. ij. loco. (87)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Décimus Theáldus, seu Theobáldus ántea nuncupátus, Placéntiæ ad Æmíliæ fines nóbili Vicecómitum génere natus est

Adoléscens ecclesiásticæ milítiæ adscríptus, singulári nítuit honestáte morum, vitæque mundítia, nulla unquam, ut créditur, críminis contagióne pollúta. In Gálliam cum Jacóbo Cardináli Pecorário, Gregórii Noni legáto, proféctus, Archidiáconus Leodiénsis renuntiátus est. Eo in Itáliam redeúnte, theologíæ Parísiis óperam dedit, ac magístri munus adéptus, verbo et exémplo fidéles, ac Príncipes ad terræ sanctæ recuperatiónem veheménter accéndit. In Syriam deínde peregrinátus, dum ibi sacram expeditiónem urgéret, a Cardinálibus Vitérbii Pontíficis electiónem in annum fere tértium protrahéntibus, in Petri Sedem evéctus est, anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Accépto Ptolemáide electiónis decréto, in Itáliam navigávit, ac Vitérbium se cóntulit, deínde Romam ubi anno insequénte solémniter inaugurátus est. Ab ipso Pontificátus exórdio ad generális Concílii celebratiónem curas et cogitatiónes omnes adjécit. Eo Lugdúnum Galliárum indícto, Michaélem Palæólogum, Græcórum Imperatórem, tum álios Christiános Príncipes, et Græcæ, Latinæque Ecclésiæ Præsules lítteris amantíssimis invitávit, accersítis étiam exímiis doctrína, et sanctitáte viris, uti sancto Thoma Aquináte, in ipso itínere vita functo, sancto Bonaventúra, sancto Philíppo Benítio, beáto Albérto Magno, Petro de Tarantásia Ordinis Prædicatórum, qui eídem in Pontificátu succéssit. Igitur Œcuménicam synodum, Patrum número ómnium frequentíssimam, cui præfuit Póntifex ipse, Græcis, ejuráto schísmate, ad Ecclésiæ unitátem recéptis, decrétis pro sacra expeditióne subsídiis, editísque plúribus sanctíssimis légibus, triméstri spátio felíciter celebrávit.

℟. Pósui adjutórium. 80)

Lectio vi.

De pace in Ecclésia firmánda cum primis sollícitus, Prælatórum dissídia, Regum inimicítias, provinciárum ódia, populórum factiónes compósuit, dirémit,

exstínxit. Ecclésiæ jura étiam advérsus Reges, et Príncipes, sevére, ac fórtiter vindicávit, nullam esse prædicans solidiórem regnórum basim, quam tutélam ecclesiásticæ libertátis. Páuperum amantíssimus, primus ómnium in apostólico palátio piárum in illos largitiónum præsidem constítuit, iísque própriis mánibus pedes quotídie abluébat. In Itáliam a Concílio redux, dum profectiónem in Palæstínam meditátur, plúraque ália Christiánæ reipúblicæ bono molirétur, Arétii in Etrúria morte intercéptus est, quarto ab electióne sua anno, mense quarto, die décima. Fuit vir ánimi plane invícti, et apostólici, terrenórum contémptu, cultus divíni stúdio, fídei zelo, disciplínæ et morum restauratióne, rerum gerendárum prudéntia, fortitúdine, magnanimitáte, aliísque virtútibus prorsus exímius. Miráculis post mortem claruísse Ecclésiæ Aretínæ monuménta testántur.

℟. Iste est. (81)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregr e. de Comm. (83)

DIE 17. FEBRUARII.

S. Hygini, Papæ et Mart. Duplex.

Oratio. Infirmitátem. (29)

In j. Noct. Lectiones in Quadrag. A Miléto. (31)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hygínus Atheniénsis, philósopho patre, cum jam Románæ Ecclésiæ Présbyter esset, cleri suffrágiis, Telésphoro suffectus est. Sedit in sancta Petri Sede, Imperatóre Antoníno Pio Augústo, annos tres, menses úndecim, dies vigínti octo. Ubi primum Póntifex renuntiátus est, clericórum órdines in suos gradus distínxit, ac fecit, ut in iis Ecclésiis quas Títulos vocant, tum primárii minístri, tum álii eísdem subjécti adéssent, qui fidélibus, cum res postuláret, sacra ministrárent.

℟. Honéstum fecit. (35)

Lectio v.

Instítuit étiam, ne absque celebratióne missæ, templa, vel oratória sacro ritu consecraréntur: ne, inconsúlto Epíscopo, vel nova construeréntur, vel jam constrúcta destrueréntur, et ne matéries ad sacrum illum usum congésta, et

destináta, in profános usus converterétur. Edíxit prætérea, ut patríni baptísmo adéssent, qui de sacro fonte infántes levárent : ne quis Epíscopus reus críminis damnarétur, nisi a comprovinciálibus Epíscopis ejus causa prope discússa fuísset. Cuncta hæc ejus título, ac nómine sancíta exstant. Tres ordinatiónes hábuit mense Decémbri, in quibus creávit epíscopos sex, presbyteros quíndecim, diáconos quinque.

℟. Desidérium. (36)

Lectio vj.

Cum autem paulo ante Justínus, claríssimus philósophus et Christi martyr, scripsísset Apologíam pro religióne christiána ad Imperatórem Antonínum Pium Augústum, obtínuit, ut persecútio desævíret. Hinc a Christianórum cæde, non quidem omníno, plúrimum tamen, público príncipis edícto, temperátum est. Sanctíssimo tamen pastóri, cujus cura domínico gregi consúltum fúerat, párcitum non fuit ; nempe hic glorióso martyrio, ne antecessóribus dissímilis esset, innocentíssimam vitam terminávit, die undécima Januárii, et sepúltus est in Vaticáno.

℟. Stola jucunditátis. (36)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis venit. (38)

In Vesperis tantum pro com. S. Simeonis Episc. Mart. Oratio. Deus, qui nos beáti.

DIE 25. FEBRUARII.

S. Felicis III. Papæ et Conf. Duplex.

Orat. Da, quæsumus. (74)

In j. Nocturno Lectiones in Quadrag. Fidélis sermo. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Felix Tértius, pátria Románus, natus ex nobilíssima domo Anícia, et divi Gregórii Magni átavus, post Simplícium Papam ad Summi Pontificátus ápicem est evéctus. Hic mira ánimi constántia, tamétsi Roma sub Hérulis Ariánis propémodum captíva viderétur, aliíque Patriárchæ conciliatiónem Zenónis Imperatóris approbássent, solus illi non communicávit. Ejúsdem de fide edíctum promulgántis, audáciam fórtiter représsit. Petrum Fullónem Patriarchátu Antiochéno dejécit. Acácium Constantinopolitánum Epí-

scopum Romam veníre coégit, ut contra eum objéctis, in Apostólicæ sedis judício respondéret, ac in eúmdem senténtia excommunicatiónis animadvértit.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Constítuit ut Ecclésiæ nonnísi ab Epíscopis consecraréntur: semel baptizátos, íterum rebaptizári sub grávibus pœnis prohíbuit. Basílicam sancti Agapíti constrúxit. Anno ejus Pontificátus tértio, sanctus Bárnabas Apóstolus, cum sancti Matthæi Evangélio, in Cypro Anthémio Epíscopo Salamínæ appáruit: sicque prævia trina revelatióne, corpus sancti Bárnabæ cum Evangélio supradícto est invéntum. Duas fecit ordinatiónes, mense Decémbri, quibus creávit Romæ presbyteros vigínti novem, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca trigínta. Quinto Kaléndas Mártii, e terris excédens, ad súperos evolávit.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Sermo S. Gregórii Papæ.

Ex Hom. 38. in Evang.

Lectio vj.

Quia nonnúmquam mentes audiéntium plus exémpla fidélium, quam docéntium verba convértunt, volo vobis áliquid de próximo dícere, quod corda vestra tanto formidolósius áudiant, quanto eis hoc de propínquo sonat. Neque enim res longe ante gestas dícimus, sed eas, de quibus testes exístunt, eísque interfuísse se réferunt, memorámus. Tres pater meus soróres hábuit, quæ cunctæ tres sacræ vírgines fuérunt: quarum una Tarsílla, ália Gordiána, ália Æmiliána dicebátur. Quadam vero nocte huic Tarsíllæ (quæ inter soróres suas, virtúte contínuæ oratiónis, afflictiónis stúdio, abstinéntiæ singuláris, gravitáte vitæ venerábilis, in honóre, et cúlmine sanctitátis excréverat) sicut ipsa narrávit, per visiónem átavus meus Felix, hujus Románæ Ecclésiæ Antístes, appáruit, eíque mansiónem perpétuæ claritátis osténdit, dicens: Veni, quia in hac te lucis mansióne suscípio. Quæ subsequénti mox febre corrépta, ad diem pervénit extrémum: et sicut nobílibus féminis, virísque moriéntibus multi convéniunt, qui

eórum próximos consoléntur, eádem hora ejus éxitus multi viri ac féminæ ejus léctulum circumstetérunt, inter quas mater mea quoque ádfuit; cum sursum illa respíciens Jesum veniéntem vidit, et cum magna animadversióne cœpit circumstántibus clamáre, dicens: Recédite, recédite, Jesus venit. Cumque in eum inténderet, quem vidébat, sancta illa ánima a carne solúta est, tántaque súbito fragrántia miri odóris aspérsa est, ut ipsa quoque suávitas cunctis osténderet, illuc auctórem suavitátis venísse.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (83)

DIE 2. MARTII.

S. Simplicii, Papæ et Confessoris.

Duplex.

Oratio. Da, quæsumus. de Comm. (74)

In j. Noct. Lect. in Quadrag. Fidélis sermo. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Simplícius Tiburtínus, patre Castório, próxime post sanctum Hílarem Románæ Ecclésiæ principátum suscépit, ac difficíllimis tempóribus (cum magna ex parte Christiáni orbis cathólica fides, ob cunctos fere príncipes hæresi inféctos, nutáret) summa vigilántia gubernávit. Leóni imperatóri peténti, ut rata haberéntur concéssa ab Epíscopis Synodi Chalcedonénsis Ecclésiæ Constantinopolitánæ privilégia, veheméntius réstitit, misso étiam eam ob causam Constantinópolim suo legáto. Eádem pastoráli sollicitúdine plúrimum laborávit, ut Timótheus Ælúrus, Alexandrínæ Ecclésiæ invásor, qui Constantinópoli líbere degens, adnitebátur quam máxime propagáre hæresim, novúmque, Zenónis Imperatóris ópera, cogi Concílium; pellerétur in exílium, sicque integritáti suæ Alexandrína, redderétur Ecclésia. Reliquórum item perduéllium pro nova Synodo indicénda conátibus fórtiter óbstitit, ásserens, nova Concília non fácile convocánda, nisi cum áliquid in pravis sénsibus novum, aut in assertióne dógmatum emersísset ambíguum.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Damnávit íterum Petrum Moggum, ál-

terum Alexandrínæ sedis invasórem, curavítque, ut ex urbe pellerétur, ne áliquos módicæ fídei infíceret, et ad perversitátis suæ factiónem pertráheret. Timótheo Solofacíolo, legítimo ejúsdem Ecclésiæ Antístiti, juxta prístinum institútum, per suos legátos erróris sui condonatiónem expeténti, idcírco quod timóre pertérritus Dióscorum ad altáre nominásset, véniam impértiit. Antiochéni Epíscopi electiónem, ad seditiónes vitándas Constantinópoli in Concílii Nicæni præjudícium peráctam, ea lege ratam hábuit, ut deínceps, secúndum Patrum definitiónes, Orientáli comprovinciálium Episcopórum Synodo, creátio Antiochéni Pontíficis reservarétur. Oblatiónes Ecclésiæ ita partiéndas esse præcépit, ut una dumtáxat pórtio Epíscopo, una ítidem clero, duæ vero in Ecclésiæ fábricam, et peregrínos, ac páuperes erogaréntur. Zenónem Epíscopum Hispalénsem vicária Sedis Apostólicæ auctoritáte fulcívit, ne apostólicæ institutiónis decréta, et sanctórum términos Patrum in Hispániis transcéndi permítteret.

℟. Pósui adjutórium.(80)

Lectio vj.

Státuit in Urbe hebdómadas, ut propter baptísmum, et pœniténtiam peténtes, presbyteri quidem de regióne prima apud sanctum Paulum, de tértia apud sanctum Lauréntium, et de séptima apud sanctum Petrum manérent. Dedicávit Basílicas sancti Stéphani in Cœlio monte, sancti Andréæ Apóstoli juxta sanctam Maríam item áliam sancti Stéphani juxta sanctum Lauréntium, ac postrémo sanctæ Bibiánæ mártyris áliam intra Urbem juxta palátium Liciniánum : itémque vasa complúra tum argéntea, tum áurea Románæ cóntulit. Ecclésiæ Demum Zenóne Imperatóre et Odoácre Itáliæ Rege, migrávit ad Dóminum. Hábuit ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit presbyteros quinquagínta octo, Diáconos úndedim, Epíscopos per divérsa loca trigínta sex. Sacerdótium administrávit annos quíndecim, menses quinque, et dies decem.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. (83)

DIE 4. MARTII.

S. Lucii I. Papæ et Mart. Duplex.

Oratio. Deus, qui. (29)

In j. Noct. Lect. in Quadrag. A Miléto. (31)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Lúcius Románus, patre Porphyrio, post sancti Cornélii consummatiónem Románæ Ecclésiæ Episcopátum ténuit. Sanxit, ut duo presbyteri, ac tres diáconi, ecclesiástici causa testimónii, quovis loco Epíscopum non desérerent, Pacem lapsis dandam, et pœniténtiæ acta, communicatiónis fructum negándum non esse, Spíritu Dei plenus (ut sanctus Cypriánus scripsit) litteris suis significávit. Ob Christi fidem exílio relegátus, et póstmodum ad Ecclésiam suam incólumis redíre permíssus, tandem omni Ecclésiæ facultáte Archidiácono suo Stéphano prius trádita, cápite truncátus est, quarto Nonas Mártii, Gallo, et Volusiáno princípibus. Duas hábuit ordinatiónes mense Decémbri, quibus Presbyteros quátuor, Epíscopos per divérsa loca septem creávit. Ejus corpus primo via Appia ad sanctum Xystum, in cœmetério Callísti sepúltum, inde a Paschâli Papa, in sanctæ Cæcíliæ Títulum, una cum ejúsdem vírginis, et sociórum corpóribus translátum, ibi sub sancto altári collocátum fuit. ℟. Honéstum fecit. (35)

De Epístola S. Cypriáni Epíscopi et Mártyris, et collegárum ejus ad sanctum Lúcium, Papam et Mártyrem.

Lectio v.

Nuper quidem tibi, frater charíssime, gratuláti sumus, cum te honóre gemináto in Ecclésiæ suæ administratióne confessórem páriter, et Sacerdótem constítuit divína dignátio. Sed et nunc non minus tibi, et comítibus tuis, atque univérsæ fraternitáti gratulámur, quod cum eádem glória et láudibus vestris, réduces vos dénuo ad suos fécerit benígna Dómini et larga protéctio ; ut pascéndo gregi pastor, et gubernándæ navi gubernátor, et plebi regéndæ rector redderétur : et apparéret relegatiónem ve-

stram sic divínitus esse dispósitam, non ut Epíscopus relegátus, et pulsus Ecclésiæ deésset, sed ut ad Ecclésiam major redíret. Neque enim in tribus púeris minor fuit martyrii dígnitas, quia, morte frustráta, de camíno ignis incólumes exiérunt ; aut non consummátus Dániel éxstitit in suis láudibus, quia, qui leónibus missus fúerat ad prædam, protéctus a Dómino vixit ad glóriam. In confessóribus Christi diláta martyria non mérita confessiónis mínuunt, sed magnália divínæ protectiónis osténdunt.

℟. Desidérium. (36)

Lectio vj.

Repræsentátum vidémus in vobis, quod apud regem fortes atque illústres púeri prædicavérunt: ipsos quidem parátos esse ardére flammis, ne diis ejus servírent . aut imáginem, quam fécerat, adorárent : Deum tamen, quem colébant, quemque et nos cólimus, poténtem esse, ut eos de camíno ignis exímeret, et de regis mánibus, ac de pœnis præséntibus liberáret ; quod invenímus in confessiónis vestræ fide, et in Dómini circa vos protectióne nunc gestum : ut cum vos paráti fuéritis, et prompti omne subíre supplícium, Dóminus tamen vos pœnæ subtráheret et Ecclésiæ reserváret. Regrediéntibus vobis , breviáta non est in Epíscopo confessiónis suæ dígnitas, sed magis crevit sacerdotális auctóritas, ut altári Dei assístat Antístes, qui ad confessiónis arma suménda, et faciénda martyria, non verbis plebem, sed factis cohortétur, et imminénte antichrísto, paret ad prælium mílites non solum sermónis et vocis incitaménto, sed fídei et virtútis exémplo.

℟. Stola jucunditátis. (36)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Si quis vult post me veníre. de Comm. unius Mart. ij. loco. (43)

DIE 6. MARTII.

S. Fridolini Confessoris

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (96) præter seq.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Fridolíni Confessóris tui solemnitáte deférimus ut, qui nostræ justítiæ fidúciam

non habémus: ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones Justus si morte. (99)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Fridolínus, régio in Hibérnia sánguine procreátus, ferventíssimo Christi proximorúmque amóre flagrans multórum locórum atque úrbium peregrinatiónem suscépit. Quibus in itinéribus cum infidéles pópulos cathólicam fidem docéret, innúmeros Jesu per Evangélium fílios génuit. Nec verbo solum prófuit. Itaque regis Gallórum Clodovéi liberalitáte sancti Hilárii monastérium apud Pictávos admónitus instaurávit, sacrúmque éjus corpus honorificéntius recóndidit; tum vária ad Moséllam, Argentoráti, Cúriæ Rhætórum, alibíque cænóbia exstrúxit.

℟. Honéstum fecit. (103)

Lectio v.

Tandem Sichíngam prope Basiléam venit, ubi sedem fígere atque ab itínerum labóribus quiéscere ex divíno oráculo institúerat. Sed áccolæ passi non sunt sanctum virum ibi consístere, maléque hábitum cæsúmque verbéribus, fínibus suis excédere coegérunt. Itaque coáctus regem adíre, a quo facultáte ibídem benígne impetráta, non modo virórum, sed étiam sanctimoniálium monastérium instítuit, optimísque légibus ac institútis temperávit.

℟. Amávit eum. (103)

Lectio vj.

Inter cétera autem mirácula, quæ per illum Dóminus édidit, illud est imprímis insígne, quod civem Claronénsem, Ursum nómine, e túmulo excitátum manúque prehénsum in judícium addúxit, ut de bonis monastério legátis coram Landgrávio testimónium díceret. Dénique sénio conféctus, virtútum rerúmque gestárum glória illústris, prídie Nonas Mártii circa annum salútis humánæ quingentésimum décimum quartum excéssit e vita. Sacrum corpus Sichíngæ primo sepúltum est. Anno deínde millésimo trecentésimo quinquagésimo séptimo, die vigésimo Januárii, a Rudólpho Quarto Austriæ duce dono accéptum, in Ecclésia sancti Stéphani, quæ nunc est

in Viennénsi urbe Metropolitána, summa veneratióne est recónditum.

℟. Iste homo. (104)

In iij. Nocturno Lectiones de Homilia in Evang. Sint lumbi. (106)

DIE 15. MARTII.

S. Zachariæ, Pap. et Conf.

Duplex.

Oratio. Da, quæsumus. (74)

In j. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. (76) Post Pascha de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Zacharías, natióne Græcus, patre Polychrónio, Gregório Tértio ex hac luce substrácto, ad beáti Petri cáthedram est evéctus. Vir fuit mitíssimi ingénii, miræ suavitátis et grátiæ; cleri, ac pópuli Románi amátor, ad iram tardus, ad misericórdiam et cleméntiam promptíssimus: nulli malum pro malo reddens, sed vincens in bono malum: ádeo ut, quos habúerat æmulos, et inimícos, eósdem, inítio Pontificátus, honóribus et præmiis affécerit, Póntifex creátus, ut Itáliam armis Longobardórum vexátam, suæ tranquillitáti restitúerit, ad Luitprándum regem Interámnæ degéntem, et legátos misit, et ipse proféctus est: ubi, et oratiónis elegántia, et vitæ sanctitáte sic regem demúlsit, ut quas civitátes, óppida, et patrimónia ab Ecclésia abstúlerat, eídem restitúerit.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Sed et Ticínum usque proféctus eúmdem infléxit, ut a Ravennátum oppressióne cessáret. Rachim ádiit, Perúsiam acri obsidióne preméntem, quem tanta oratiónis majestáte permóvit, ut et ab omni oppugnatióne desísteret, et religiónis amóre succénsus, régiam dignitátem et paludaméntum monacháli institúto, et hábitu permutáret. Consúltus a Francis, regnum illud a Childeríco, viro stúpido, et ignávo, ad Pipínum pietáte et fortitúdine præstántem, auctoritáte apostólica tránstulit. Multas Synodos, et Concília celebrávit, pro ecclesiásticæ disciplínæ restauratióne.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Romæ ómnia loca sacra, aut reparávit, aut ditióra effécit. San-

ctórum imágines vetustáte exolétas renovávit. et Lateranénse Patriarchíum, quod magna in penúria invénerat, pene a novo restaurávit, ac multas relíquias ibi invéntas divérsis Ecclésiis distríbuit. Paupéribus aléndis réditus assignávit. Bibliothécam sancti Petri construxit. Basílicam sancti Geórgii in Velábro cóndidit : ædificávit et oratórium divæ Cæcíliæ via Tiburtína. Clerum valde diléxit, et donatívum síngulis presbyteris, et diáconis erogávit. Sancti Gregórii Dialogórum libros in græcum tránstulit, rebúsque váriis pro Ecclésiæ utilitáte, non minus pie, quam próspere gestis, sanctitátis láurea est coronátus.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Nocturno Homilía in Evang. Homo péregre. de Communi. (83)

DIE 28. MARTII.

S. Xysti III. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Oratio. Da, quæsumus. (74)

In j. Nocturno Lectiones Fidélis sermo. (76) Post Pascha de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv

Xystus, hujus nóminis Tértius, pátria Románus, fílius Xysti, defúncto sancto Cœlestíno, Románæ Ecclésiæ Epíscopus præfícitur, totíus Urbis pace, et consensióne mirábili. Eum adhuc presbyterum sanctus Augustínus exímie commendávit, tum quod prior anathéma Pelagiánis in pópulo frequentíssimo pronuntiárit, tum quod suis quoque scriptis advérsus eórum errórem veheménter pugnárit. Ut autem Románi Sacerdótii gubernácula suscépit, decréta Ephesínæ Synodi advérsus Nestórium édita, volúmine descríbens, ad Oriéntis, et Occidéntis Ecclésias dedit, confírmans, duábus in Christo manéntibus perfécte natúris, unam Fílii Dei credéndam esse persónam. Qua de re, et ad Nestórium ipsum, et ad Oriéntis Epíscopos, ad ejus errórem succidéndum senténtias diréxit, hæc inter cétera scribens Antiochéno Epíscopo : Nihil ultra líceat novitáti, quia nihil addi cónvenit vetustáti : perspícua majórum fides, et

credúlitas, nulla cœni permixtióne turbétur. ℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Is a beáto Petro Apóstolo sibi per visum apparénte, una cum sancto Apollináre ejus discípulo, primo Ecclésiæ Ravennátis Epíscopo, quem ejúsdem Ecclésiæ Pontíficem ordináre debéret, admónitus; Petrum Ecclésiæ Forocorneliénsis diáconum, præter Ravennátum senténtiam, illis præfécit Antístitem, quem cognoménto Chrysólogum admiránda morum sanctitúdo, et doctrína insígnis mirífice commendárunt. Cum autem Xystus Ecclésiæ prædium abnúerit alienári, studerétque sublevâre gravátos, ódium in se convértit Anícii Bassi excónsulis, et Mariniáni patrícii, a quibus turpi calúmnia exagitátus, sponte vóluit suam in Synodo causam judicári. Itaque in Basílica Heleniána, quæ dícitur Sessoriánum Atrium, quinquagínta sex Episcopórum Concílio coácto, præsénte Valentiniáno Imperatóre, cum univérso clero, atque senátu, Xystus declarátus est ínnocens, Bassus vero, et Mariniánus calumniatóres damnáti, atque proscrípti, bonis prætérea Bassi Ecclésiæ adjudicátis: quem intra tres menses divína ultióne defúnctum, Xystus reddens bona pro malis, cum linteamínibus, et aromátibus mánibus ipse contréctans, recóndidit, sepelivítque apud beátum Petrum Apóstolum, in sepúlcro majórum suórum. ℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Venerándus hic Pontífex complúra in Urbe magnífica præstitit; nam argéntea, et áurea vasa, possessionésque complúres Ecclésiis cóntulit. Refécit Basílicam sanctæ Maríæ Majóris ad Præsépe, quam et metállis áureis, sacrísque imagínibus decorávit. Fecit et in Constantiniána Basílica ornaméntum supra fontem, quod ántea non erat: nam marmórea epistylia, et porphyréticas colúmnas, quas Constantínus Augústus congregátas dimíserat, érigi curávit, ac vérsibus exornávit. Ejus item rogátu, Valentiniánus Augústus argénteum fastígium a bárbaris sublátum in

eádem Constantiniána Basílica restítuit : cujus Imperatóris, et Theodósii principátu Xystus viam univérsæ carnis ingréssus, quiévit in Dómino, sepultúsque est via Tiburtína in crypta, juxta corpus sancti Lauréntii Mártyris. Una ordinatióne, mense Decémbri, creávit Presbyteros vigínti octo, Diáconos duódecim, Epíscopos per divérsa loca quinquagínta duos, et rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. de Communi. (83)

DIE 6. APRILIS.

S. Xysti I. Papæ et Mart. Duplex.

Oratio. Infirmitátem. (29)

In j. Nocturno Lect. A Miléto. (31) Post Pascha de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Xystus hujus nóminis Primus, Románus natióne, de regióne Urbis séptima, quæ Via Lata dicta est, patre Pastóre génitus, in locum Alexándri primi Románi Pontíficis nobilíssimo martyrio coronáti, totíus cleri suffrágiis sufféctus, suprémo illo múnere egrégia, et summa cum laude perfúnctus est, annis novem, ménsibus decem, diébus octo, sub Imperatóribus Hadriáno, et Antoníno Pio Augústis.

℟. pro tempore.

Lectio v.

Nonnúlla ad disciplínam ecclesiásticam pertinéntia prudentíssime státuit, scílicet, ne sacra vasa et ministéria ab áliis, qui sacri minístri non essent, contrectaréntur : ne sacrum corporále, ut vocant, ex ália, quam línea matéria fieret: ut sacrum Triságium in Missa pópulus decantáret : et ne ullus Epíscopus Romam evocátus ad suam deínde diœcésim rédiens susciperétur, nisi lítteris apostólicis, quas Formátas et Canónicas antíqui vocábant, munítus esset.

℟. pro tempore.

Lectio vj.

Tres ordinatiónes mense Decémbri pro more fecit, in quibus creávit Epíscopos quátuor pro divérsis locis, Presbyteros úndecim, Diáconos tres. Vir revéra singulári vitæ sanctimónia, incredíbili morum facilitáte, exímia in

páuperes liberalitáte, frequéntibus étiam insígnis miráculis, illústri tandem martyrio coronátus, octávo Idus Aprílis, et sepúltus in Vaticáno.

℟. pro tempore.

In iij. Nocturno Homilia de Comm. j. loco pro Tempore.

DIE 7. APRILIS.

S. Cœlestini I, Papæ et Confessoris.

Duplex.

Oratio. Da, quæsumus. de Communi. (74)

In j. Noct. Lect. Fidélis sermo. (76) Post Pascha de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cœlestínus Románus Prisci fílius, sancto Bonifácio sine ulla plebis discissióne subrogátus, Románæ Ecclésiæ præsédit Epíscopus. Hic venerábilis Póntifex (cui, ad Ecclésiæ Cathólicæ præsídium, multa Dóminus grátiæ suæ dona largítus est) sciens, damnátis non exámen judícii, sed solum pœniténtiæ remédium esse præstándum, Cœléstium primárium Pelágii discípulum, suam, quasi non discússo negótio, audiéntiam postulántem, totíus Itáliæ fínibus jussit extrúdi. Nec segnióre cura, ab hoc eódem morbo Británnias liberávit, quando quosdam inimícos grátiæ, solum suæ oríginis occupántes, étiam ab illo secréto exclúsit Océani. Quámobrem sancto Germáno Antissiodorénsi Epíscopo illuc vice sua misso, ordinatóque Scotis Epíscopo Palládio, qui Románæ Ecclésiæ Diáconus erat, dum románam insulam stúduit serváre cathólicam, fecit étiam bárbaram christiánam.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Cum autem Nestórius, Constantinopolitánus Epíscopus, novum Ecclésiæ molirétur errórem indúcere, prædicans Christum ex María hóminem tantum, non étiam Deum natum, eíque divinitátem collátam esse pro méritis; ejus impietáti sua Cœlestínus auctoritáte ácriter repugnávit. Quare sancto Cyríllo Epíscopo Alexandríno suos vices delegávit, ut nisi decem diérum intervállo Nestórius resipísceret, in illum senténtiam ferret. Verum cum Nestórius id pertinácius

recusásset, magísque crevíssent dissensiónes, ac tumúltus, apud Ephesum tértia œcuménica Synodus est congregáta, in qua Cœlestínus per suos legátos præsédit : quibus suo commonitório eos límites præscrípsit, ut de Episcopórum senténtiis judicárent, certámen non subírent. Itaque in ea Synodo Nestórius cum hæresi nóminis sui, et cum multis Pelagiánis, qui cognátum erróri suo dogma juvábant, damnátus est.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Per suas lítteras eórum sacerdótum superstitiónem Cœlestínus redárguit, qui véteri dimísso hábitu, amícti pállio, lumbósque præcíncti, in Ecclésia ministrábant. Cavit prætérea. ne ulli in morte última negarétur pœniténtia : neve ex láicis, vel criminósis ad Episcopátum áliqui promoveréntur : itémque ne Metropolitánus in aliéna província áliquid præsúmeret, et ne in creándis Epíscopis, extránei eméritis in sua Ecclésia cléricis præponeréntur. Instítuit, ut ex ómnibus centum quinquagínta psalmis, ante Sacrifícium antiphonátim psallerétur. Dedicávit Basílicam Júliam, propriúmque suum cœmetérium pictúris decorávit, varíaque ad Ecclésiæ ornátum dona óbtulit. Qui cum tribus ordinatiónibus, mense Decémbri, creásset Presbyteros trigínta duos, Diáconos duódecim, Epíscopos per divérsa loca quadragínta sex, obdormívit in Dómino octávo Idus Aprílis, sepultúsque est in cœmetério Priscíllæ via Salária, Theodósio et Valentiniáno imperántibus. Sedit annos octo, menses quinque, et dies tres.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (83)

DIE 9. APRILIS.

S. Mariæ Ægyptiacæ Pœnit.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. (138) præter sequentia:

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam de calígine vitiórum eréptam, exhibuísti tibi sponsam : exáudi nos propítius et concéde ; ut ejus précibus et méritis, a peccatórum nostrórum mácu-

lis emundémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones in Quadrag. Mulíerem fortem. (139)

Extra Quadrag. de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Maria Ægyptíaca, quæ peccátrix appellátur, quadragínta septem annis arctíssimam vitam duxit, in erémum circa annum Dómini trecentésimum et octogésimum ingréssa. Nata erat in Ægypto, et duodécimo ætátis anno Alexandríam venit, ubi septem et decem annis se ómnibus ignominióse prostítuit. Cum autem multi ex ea urbe Hierosólymam pérgerent crucem Dómini veneratúri: étiam ipsa navem conscéndit et Hierosólymam pervénit; sed Ecclésiam ingressúra, íterum ac tértio, ab ipso límite passa est invisíbilem repúlsam.

℟. Propter veritátem. (140)

Lectio v.

Quo miráculo ad se revérsa cogitávit hæc sibi ob scélerum suórum immanitátem accídere. Quare lácrymans ac pectus mánibus tundens, ante Beátæ Vírginis imáginem orávit Dei matrem, ut sibi peccatórum véniam et ingréssum ad crucis adoratiónem impetráret, promíttens se renuntiatúram sæculo, et caste victúram. Ingréssa sine impediménto, audívit vocem sibi dicéntem: Si Jordánem transíveris salva eris. Jordáne superáto, vixit in erémo in summa vitæ austeritáte et abstinéntia, ádeo ut in annos septémdecim tres panes, quos secum túlerat, ei suffécerint, quo eódem témporis spátio magnis tentatiónibus carnis superátis, tandem Dei grátia liberáta fuit ab impugnatióne.

℟. Dilexísti justítiam. (141)

Lectio vj.

Quidam autem Abbas Zósymus, cum per erémum áliquem sanctórum Anachoretárum quæreret, invénit Maríam: qua oránte, cum vidísset eam senex uno cúbito a terra elevári, suspicári cœpit, ne forte dæmon sibi illúderet. Sed múlier sancta, postquam se postuláto pállio texísset Abbátem prior nómine suo compéllans et prophético spíritu sacerdótem agnóscens, omnem ei vitæ suæ rationem jussa expó-

suit, rogavítque, ut in die Cœnæ ad Jordánem redíre et Corpus Domínicum sibi adférre velit, quo a die solitúdinis suæ numquam fúerat refécta. Constitúto die Zósymus ádfuit ad Jordánem, et María ex oppósita ripa facto crucis signo pervénit ad senem, ámbulans super aquas, eodémque modo, postquam communicásset, recéssit. Sed elápso anno Zósymus, sicut rogátus fúerat, rédiens invénit mórtuam, et leóne e silva terram effodiénte eam christiáno more sepelívit. Ex iis autem, quæ terræ ipsa inscrípserat, cognóvit, eam ipso illo die exspirásse, quo ei ante annum Domínicum Corpus porréxerat, eámque iter illud omne, multórum diérum a Jordáne ad spelúncam, brevíssima hora divína virtúte transportátam confecísse.

℟. Fallax grátia. (141)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 15.

In illo témpore : Erant appropinquántes ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 34. in Evang.

Audístis in lectióne Evangélica, fratres mei, quia peccatóres et publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum; et non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Ex qua re collígite, quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem : quamvis justi sóleant recte peccatóribus dedignári. Sed áliud est, quod ágitur typo supérbiæ, áliud quod zelo disciplínæ. ℟. Os suum. (142)

Lectio viij.

Dedignántur étenim, sed non dedignántes : despérant, sed non desperántes : persecutiónem cómmovent, sed amántes : quia etsi foris increpatiónem per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per caritátem servant. Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque, quos corrípiunt; melióres exístimant eos quoque, quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos.

℟. Regnum. (142)

Lectio ix.

At contra hi, qui de falsa justítia superbíre solent, céteros quoque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt quo se peccatóres non credunt, eo detérius peccatóres fiunt. De quorum profécto número pharisæi exstíterant, qui dijudicántes Dóminum, quod peccatóres suscíperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescírent, quátenus quod erant agnóscerent, cœléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbjicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus. 19.

Infra Quadrag. Lectio ix. de Homilia Feriæ, junctis Lectionibus viij. et ix. Festi.

DIE 12. APRILIS.

S. Julii I, Papæ et Conf. Duplex.

Orat. Da, quæsumus. (74)

In j. Noct. Lect. Fidélis sermo. (76) Post Pascha de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Július Románus Rústici fílius, post beátum Marcum ad Summum Pontificátum evéctus vitæ sanctitáte. et stúdio asseréndæ fídei christiánæ insígniter elúxit. Grassabátur per Oriéntem Ariánæ hæresis impíetas, multíque sanctíssimi Epíscopi e suis sédibus exsuláre cogebántur : quos ille, præsértim sanctum Athanásium, humaníssime excépit, et constantíssime contra adversários deféndit. Tyriam et Antiochénam Synodum, ut Nicænam abolérent fidem ab Ariánis coáctam, condemnávit, et Romæ duo Concília convocávit, in quibus éxsulum Episcopórum querélas excépit, et innocéntiam declarávit.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Constánti Augústo, religiosíssimo príncipi, per Occidéntem imperánti, auctor fuit, ut Constántium fratrem, Arianórum fautórem, in Oriénte regnántem, précibus et minis ad revocándum ab exsílio Athanásium permovéret. Dolósam fídei fórmulam ab Eusebiánis, Arii sectatóribus, in secúnda Synodo Antiochéna concéptam rejécit, et magnum

Sardicénse Concílium ex Occidéntis, et Oriéntis Epíscopis indíxit, missísque Legátis, multa ibídem pro fide cathólica, et disciplína ecclesiástica restituénda utíliter constítuit.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Præter hæc, Basílicas duas in urbe exstrúxit, sacrísque pictúris exornávit, unam juxta forum Románum, álteram in via Flamínia, Tria ædificávit cœmetéria, unum in eádem via Flamínia, álterum in via Aurélia, tértium in Portuénsi. Constítuit, ne sacérdos álibi quam apud júdicem ecclesiásticum causam díceret: jussítque ut ómnia ad rem ecclesiásticam spectántia, per protonotárium conficeréntur instruménta. Tribus ordinatiónibus mense Decémbri creávit diáconos tres, presbyteros decem et octo, epíscopos novem. Postquam Dei ecclésiam sanctíssime rexísset annis quíndecim, ménsibus quinque, diébus septémdecim, prídie Idus Aprílis felíciter migrávit ad Dóminum, sepúltus in cœmetério Calepódii. Inde translátæ relíquiæ ad Ecclésiam sanctæ Maríæ Transtyberim ab ipso amplificátam sub altári majóri honorífice recónditæ sunt.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (83)

DIE 17. APRILIS.

S. Aniceti, Papæ et Mart. Duplex.

Oratio. Deus, qui nos.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In ij. Nocturno Lectio iv. Anicétus. ut supra in Brev. 537.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De verbis Dom. 50.

Lectio v.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? Nonne bonus pastor? Nonne et ipse ánimam suam pro óvibus pósuit? Quid Paulus? Quid céteri Apóstoli? Quid eórum témpora consequéntes beáti Epíscopi mártyres? Quid étiam iste sanctus Anicétus? Nonne omnes pastóres boni, non mercenárii, de quibus dícitur: Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi pastóres boni, non solum, quia sánguinem fudérunt, sed quia

pro óvibus fudérunt. Non enim fudérunt elatióne, sed caritáte.

℟. In servis suis. (49)

Lectio vj.

Nam et apud hærético, qui propter iniquitátes, et erróres suos áliquid molestiárum perpéssi fuérunt, nómine martyrii se jactant : ut hoc pállio dealbáti facílius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo número habéndi sunt, pastórem bonum Paulum Apóstolum audíte: quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ígnibus tradunt, æstimándi sunt sánguinem fudísse pro óvibus sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradídero corpus meum, ut árdeam : jam ipsi sunt : sed vide quid séquitur : caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad sánguinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem : et tamen nihil prodest, quia cáritas deest. Adde caritátem, prosunt ómnia; détrahe caritátem, nihil prosunt cétera.

℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis: quia plorábitis, et flébitis vos, mundus autem gaudébit. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 78. in Joannem.

Ut osténderet post tristítiam gáudium secutúrum, naturále addúcit exémplum. Múlier, cum parit, tristítiam habet : qua parábola in calamitátibus Prophétæ usi sunt; quasi dicat : dolóres capiétis sed quales partus, qui lætítiæ causa sunt. Simul et resurrectiónem confírmat, índicans óbitum suum períndе esse, ac si ex útero matris in lucem pródeat, quasi dicat : nolíte admirári, si per hanc tristítiam ad óptima vos ducam: nam et mater in pariéndo sic per tristítiam transit. ℟. Ego sum vitis. (50)

Lectio viij.

Signíficat autem hic et mystérium quoddam, quod mortis dolóres sólverit, et novum hóminem regenerári fécerit. Neque dixit tan-

tum tristítiam transitúram, sed magnitúdine lætítiæ succedénte, nihil ejus pénitus remansúrum. Ita erit sanctis. Atqui non proptérea gaudet múlier, quia venit homo in mundum, sed quod fílium péperit. Nam si id esset, nihil prohibéret, quin, quæ non páriunt, áliis pariéntibus gaudérent.

℟. Cándidi facti. (50)

Lectio ix.

Qua ergo grátia sic inquit? quia ad hoc solum addúxit exémplum ut post brevem tristítiam perpétuum gáudium secutúrum, et se ad vitam transférri, et magnum malórum lucrum osténderet. Et non dixit, péperit fílium: sed quia venit homo in mundum, ubi suam signíficat resurrectiónem, et non morti illi, sed regno parturiéndum. Ideo non dixit, quia natus est fílius, sed homo. Et vos nunc quidem tristítiam habétis: íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: inde quod non ámplius moriétur, inquit, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

Te Deum laudámus. 19.

Extra tempus Pasch. Hom. de Comm. ij. loco.

DIE 19. APRILIS.

S. Leonis IX. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Oratio. Da, quæsumus. de Communi. (74)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Leo hujus nóminis Nonus, ex nóbili Francórum prosápia oriúndus, Dagburgénsis Comes, ac Tullénsis Epíscopus, Bruno ántea dictus, ómnium Cardinálium suffrágiis, ac commúni fidélium gratulatióne ad sanctíssimam Petri Sedem evéctus est, et in ea sedit annis quinque, duóbus ménsibus, diébus octo. Vir omni virtútum génere et sacra doctrína exímius: ut apostólicum hoc munus impléret, nullis labóribus, nullis súmptibus, nullis incómmodis pepércit.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Germániam, et Itáliam sæpius, Gálliam semel visitávit. Hábuit novem Concília, Rhemis, Mogúntiæ, Vercéllis, Papíæ, Romæ, ad restaurándos Christianórum mores. Multas lítteras

ad Imperatóres, Reges, Patriárchas, Epíscopos, zelo, ac pietáte flagrántes scripsit. Legátos ad Imperatórem Constantinopolitánum, pro reductióne Græcórum semel, atque íterum misit. Berengárium hæréticum semel, iterúmque damnávit, et Michaélem Cerulárium Patriárcham, insígnem schismáticum, anathémate pérculit

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Dum Romæ ágeret, ter in hebdómada a sacrosáncta Ecclésia Lateranénsi ad Vaticánam, nudis pédibus, noctu, orans, et psallens pergébat. Príncipi Apostolórum décimam oblatiónum partem sibi de more competéntem, pontifício diplómate cessit. Patrimónium suum próprium in erectiónem monastérii impéndit: unde étiam quotánnis pecúnia submitterétur in sumptus rosæ áureæ, quam Románi Pontífices, antíquo, et solémni ritu benedícunt. In páuperes, et peregrínos effúsam liberalitátem exércuit. Sub leprósi forma, et hábitu, Christum aliquándo próprio lecto excépit. Démique multis pro Ecclésia labóribus exantlátis, óbiit die décima nona Aprílis, anno millésimo quinquagésimo quarto, ante et post mortem multis miráculis clarus, ac sepúltus est in Vaticáno. ℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (83)

DIE 27. APRILIS.

S. Anastasii I. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Orat. Da, quæsumus. (74)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In Feria ij. et iv. Rogat. Fidélis sermo. (76)

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Anastásius Románus, fílius Máximi, Sirício vita functo, Románæ Ecclésiæ est ordinátus Epíscopus; quo eam præclára regénte, de Oriéntis pártibus hæreticórum Origenistárum sæva tempéstas simplicitátem fídei, quæ Apóstoli voce laudáta est, pollúere, et labefactáre conáta est. Sed vir ditíssimæ paupertátis, et apostólicæ sollicitúdinis Anastásius, statim nóxium pérculit caput, et sibilántia hydræ ora compéscuit, latitantésque in fóveis

suis hæréticos persecútus, suis in Occidénte lítteris damnávit, quod erat in Oriénte damnátum. Nec illi unquam cura défuit Evangélii fidem circa suos custodíre pópulos, partésque pópuli sui, per quæque spátia divérsa terrárum diffúsas, quantum póterat, lítteris conveníre, ne qua profánæ interpretatiónis orígo subréperet, quæ devótas ánimas immíssa sui calígine, labefactáret.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Ad eum, atque Venérium, Mediolanénsis Ecclésiæ Sacerdótem Africána Synodus Epíscopum legátum destinávit, ut eídem Africánæ Ecclésiæ sacris minístris máxime indigénti, subveniétur, ne in divérsis pene emórtuis plébibus, (in quibus nec unus quidem diáconus, vel litterátus reperiebátur) innumerábiles ánimæ perírent. Ad eósdem Africános Epíscopos epístolam misit Anastásius, patérnæ et fratérnæ caritátis sollicitúdine et sinceritáte eos adhórtans : ut hæreticórum et schismaticórum Donatistárum insídiis, et improbitátibus (quibus Africánam Ecclésiam Cathólicam vexábant) nullo modo dissimulárent. Hujus idem sancti Pontíficis auctoritáte factum est, ut Donatístæ Epíscopi, seu quílibet clérici, quantum ad ecclesiástica offícia pertinéret, sic in cathólicam susciperéntur unitátem, quemádmodum expedíre viderétur iis, quorum salúti per eórum consulebátur offícium, vel exercéndum, vel omitténdum.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Constítuit nullátenus transmarínum hóminem in clericátus honórem sine quinque Episcopórum chirógrapho suscipiéndum. Idémque sancívit, ut quotiescúmque sancta recitaréntur Evangélia, Sacerdótes non sedérent, sed curvi starent. Fecit in Urbe Basílicam Crescentiánam in regióne secúnda, via Mamertína. Duábus ordinatiónibus, mense Decémbri, creátis presbyteris octo, diáconis quinque, epíscopis per divérsa loca decem, quiévit in pace, sepultúsque est in cœmetério suo ad Ursum Pileátum, sub Arcádio,

et Honório, quem (ut sanctus Hierónymus scribit) diu Roma habére non méruit, ne orbis caput sub tali Epíscopo truncarétur : imo idcírco raptus est, atque translátus, ne semel latam senténtiam précibus suis fléctere conarétur : nam haud paulo post ejus óbitum, Roma a Gothis capta, atque dirúta fuit.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. (83)

EADEM DIE 27.

S. Thuribii de Mogrovejo Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (73) præter seq.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, beáti Thuríbii Confessóris tui atque Pontíficis contínua protectióne custódi ; ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit : ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Thuríbius Alphónsus, ex nóbili Mogrovéja gente Majórgæ in regno Legiónis natus, liberálibus disciplínis et juri canónico Vallisoléti primum, deínde Salmánticæ in majóri collégio Oveténsi sancti Salvatóris ita óperam dedit, ut tamen potiórem témporis partem oratióni aliísque piis et christiánis exercítiis impénderet. Id comprobátum est, cum emíssam in ejus cubículum impudícam mulíerem præcípuus virginitátis sectátor constánti ánimo extémplo expúlit. Inde jejúniis, vigíliis et próprii córporis castigatióne contínuo vitam exércuit, et nudis quoque pédibus Compostéllam ad sancti Jacóbi sepúlcrum peregrinátus est.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

A Gregório Décimo tértio Limánæ ecclésiæ ex quæstóre fídei invítus præfícitur. Quo in múnere apostólicam sollicitúdinem in nova christianitáte vel solidánda vel ampliánda ádhibens perfécti præsulis partes explévit. Quare síngulis domínicis diébus vel in ecclésia vel in hospitáli domo, in parvis étiam oppídulis et sub diu con-

cionabátur plebémque catechísmo instruébat. Synodos étiam diœcesánas et provinciália concília juxta Tridentíni statúta hábuit, et in eis complúra decréta, póstea a Sede Apostólica confirmáta, cóndita sunt, quibus modo ecclésia Americána, régitur. Hinc morum emendátio, cleri disciplína, júvenum semināria vírginum ac male nuptárum cœnóbia, ægrotórum xenodochía, aliæque ædes et templa, ejus étiam sumptu constrúcta, emanárunt.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Diœcésim suam, amplíssimam quidem, incredíbili labóre totam sæpe visitávit, omnésque pene ecclésiæ suæ provéntus in páuperum usus, quos creditóres suos vocábat, erogávit, octingéntis, ut ferunt, hóminum míllibus sacro chrísmate unctis. Innúmeras contradictiónes, sive ab iis, qui foris sunt, propter fidem, sive ab iis, qui intra, propter Ecclésiæ libertátem, summa patiéntia sústinens, ácriter deféndit, martyrii cupidíssimus. Tandem sacerdótio et miráculis clarus, quæ étiam post mortem ipsíus sanctitátem comprobárunt, dum própriæ diœcésis visitatióni incúmberet, anno millésimo sexcentésimo sexto, ætátis suæ sexagésimo octávo, sumpto in ecclésia sacro viático, ad mortis núntium exclámans: Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus, die vigésima tértia Mártii obdormívit in Dómino: quem Innocéntius Undécimus in Beatórum númerum rétulit, assignáta ejus festivitáti die vigésima séptima Aprílis. Deínde novis quamplúribus fulgéntem signis Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus quarto Idus Decémbris anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo sexto Sanctórum fastis adscrípsit. ℟. Iste est. (81)

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Sermo S. Bernárdi Abb.

Ex Serm. 23. in Cant.

Accípiunt in promissióne qui bene præsunt, constitúti super ómnia bona Dómini sui: at pauci profécto, qui utíliter, paucióres qui et humíliter præsint. Fácile tamen utrúmque adímplet, qui matrem virtútum discretiónem perfécte adéptus, vino nihilóminus caritátis usque ad contémptum própriæ glóriæ, usque ad sui ipsíus obliviónem, et non ad quæréndа, quæ sua sunt, ebriátur, quod solo ac miro Spíritus sancti magistério obtinétur. ℟. Amávit eum. (83)

Lectio viij.

Virtus autem discretiónis absque caritátis fervóre jacet, et fervor véhemens absque discretiónis temperaménto præcípitat. Ideóque laudábilis cui neutrum deest, quátenus et fervor discretiónem érigat, et discrétio fervórem regat. Ergo táliter opórtet esse morátum eum qui præest. Optimum autem in móribus díxerim et summam disciplínæ hujus perféctæ apprehendísse, qui in nullo prorsus aut resístat prióribus, aut invídeat páribus, aut subjéctis vel desit in cura, vel in supérbia præsit, prælátis obédiens, sóciis cóngruens, súbditis utíliter condescéndens.

℟. Sint lumbi. (84)

Lectio ix.

Tímeant clérici, tímeant minístri Ecclésiæ, qui in terris sanctórum, quas póssident, tam iníqua gerunt, et stipéndiis, quæ sufficere debent, mínime conténti, supérflua, quibus egéni sustentándi forent, ímpie, sacrilegéque sibi retíneant, et in usus suæ supérbiæ, atque luxúriæ victum páuperum consúmere non vereántur, dúplici profécto iniquitáte peccántes, quod et aliéna dirípiunt, et sacris in suis vanitátibus et turpitudínibus abutúntur.

Te Deum laudámus. 19.

DIE 7. MAJI.

S. Benedicti II. Papæ et Conf. Duplex.

Orat. Da, quæsumus. (74)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Benedíctus, hujus nóminis Secúndus, Románus génere, patre Joánne ortus, post Leó-

nis Secúndi óbitum, ad munus apostólicum assúmptus est, anno Christi sexcentésimo octogésimo quarto, et suprémum christiánæ reipúblicæ clavum novem círciter menses ténuit, digníssimus certe, qui diútius tenéret; cum a primis pueritiæ annis se totum ecclesiásticis ministériis addixísset, ac sédulam divínis lítteris, et sacræ psalmódiæ óperam navásset.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Hic non uno dumtáxat nómine, verum étiam cœléstis benedictiónis grátia, et sanctæ conversatiónis exémplo Benedíctus, mansuétus, mitis et húmilis, insígnis étiam patiéntiæ, et páuperum amantíssimus, in quos larga manu réditus Ecclésiæ profúdit. Ad restaurándam quoque ac exornándam Príncipis Apostolórum Basílicam, aliásque Urbis Ecclésias, ánimum, et manum applícuit, in quo multa aureórum míllia pie consúmpsit.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Mirífico étiam conservándæ, et propagándæ religiónis zelo flagrávit. Macárium Patriárcham Antiochénum a sexta Synodo propter hæresim depósitum, ad saniórem mentem redúcere, summo stúdio laborávit. Scriptis étiam ad Epíscopos Hispániæ lítteris, eósdem mónuit, ut declarárent apértius, et sánius, quæ de voluntáte Dei, et tribus Christi substántiis ante scrípserant. Constantínus vero Imperátor tanto illum amóre, et honóre prosecútus est, ut et capíllos suórum filiórum, in signum observántiæ, illi obtúlerit. Sancto tandem fine quiévit, et sepúltus est in Vaticáno.

℟. Iste est qui ante. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (83)

DIE 11. MAJI.

S. Alexandri I. Papæ et Martyris.

Duplex.

Orat. Infirmitátem. (29)

In j Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Alexánder Románus ex patre Alexándro de vico Caput Tauri, júvenis quidem ætáte, sed sanctitáte incomparábilis, et fide

claríssimus, post Evarístum, Sedem apostólicam obtínuit. In memóriam passiónis Christi, primus in Sacrifício Missæ áddidit : Qui prídie quam paterétur, usque ad ea verba : Hoc est Corpus meum. Instítuit, ut tantúmmodo panis, et vinum in mystério offerrétur, atque in consecratióne córporis, et sánguinis Dómini vinum aqua miscerétur, propter sánguinem, et aquam, quæ ex Jesu Christi látere proflu×érunt. Idem decrévit, ut aqua benedícta sale admíxta, sacris précibus interpósitis, tam in templis, quam in cubículis ad fugándos dæmones perpétuo asservarétur. Cum autem esset christiánæ religiónis ferventíssimus prædicátor, dum vixit, mirum in modum in hoc díligens fuit, ut doctrína, vitæque exémplo, quoscúmque posset, ad veram Christi religiónem perdúceret.

℟. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

Cum ígitur multis Romæ, ut abjuráta falsa religióne, veram fidem suscíperent, persuasísset, senatóres áliquot, et Hermétem Urbis Præféctum cum uxóre, fíliis, soróre, ac tota domo Jesu Christo péperit. Quam ob rem accusátus, quod Christiánus esset, ex príncipis edícto captus, et in cárcerem conjéctus, ibídem diu, quod a christiánæ fidei professióne recédere nollet, deténtus est. Cum autem vinctus tenerétur, púeri ministério, qui facem ardéntem præferébat, prodigióse intempéstæ noctis siléntio, e cárcere ad domum Quiríni Tribúni, ubi beátus Hermes, Urbis præféctus, paulo ante captus in custódia servabátur, edúctus, primum fíliam ejus Balbínam ægram sanávit; deínde patrem Quirínum miráculo attónitum, et ad Christum tradúctum cum fília baptísmi lavácro ábluit. Hinc vero factum est, ut Quirínus iis ómnibus, quotquot pro fide Christi vinctos habébat, libertátem abeúndi concésserit. Erant inter illos Evéntius, et Theodúlus, qui sancto Alexándro adjúncti, exíre de cárcere noluérunt, sed Deo laudes persolvéntes, martyrii palmam constánter exspectárunt.

℟. In servis suis. (49)

Lectio vj.

Ex his sanctus Alexánder primum ab Aureliáno júdice interrogátus de christiánæ religiónis mystériis, ea reveláre nóluit, ásserens sanctum esse, quod Aureliánus manifestári cupiébat, et non permítti a Christo, sanctum dari cánibus. Ob quæ verba, beátus Póntifex in equúleum impósitus est, úngulis dilaniátus, atque lampádibus admótis gravíssime ustus; cumque nullam ámplius vocem emítteret, interrogátus ab Aureliáno, cur tacéret, hoc dignum mártyre respónsum dedit: quia témpore oratiónis homo Christiánus cum Deo lóquitur. Depósito Alexándro, exhíbiti sunt Evéntius, et Theodúlus; quos cum Aureliánus in fide constántes invenísset, jussit Alexándrum, et Evéntium dorsum ad dorsum ligátos in ignem præcipitári. Theodúlum vero ibídem adstáre, ut quasi eórum pertérritus passióne, ad sacrificándum idólis consentíret Cum autem Theodúlus sponte in flammas prosilíisset, et cum ipsis hymnos decantáret, ac Deo grátias ágeret, fecit ímpius Judex Alexándrum punctis crebérrimis per ómnia membra perforári; quo fine vir sanctus martyrium suum glorióse complévit. Hujus corpus beáta Sevéra religiósa fémina sústulit, et cum córpore beáti Evéntii gládio consummáti, in uno eodémque sepúlcro pósuit via nomentána in prædio suo; unde póstea ad Urbem translátum, in Ecclésia sanctæ Sabínæ recónditum fuit.

℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Ego sum vitis.(49)

DIE 14. MAJI.

S. Paschalis I, Papæ et Confessoris.

Duplex.

Oratio. Da, quæsumus. (74)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Paschális, hujus nóminis primus, bíduo post Stéphani Quinti óbitum vix exácto, commúnibus cleri suffrágiis, ad suprémum Sedis apostólicæ ápicem, invítus licet, et valde relúctans, anno Dómini nostri Jesu Christi octingentésimo décimo séptimo promótus

est. Vir sane omnígena doctrína, sacra præsértim instructíssimus, vitæ sanctimónia insígnis, dicéndi facultáte claríssimus singulári dénique pietáte in Deum, et caritáte in próximum, ut exterióra bona, hílari semper ánimo, paupéribus erogábat, ita interióris ánimi opes, vigíliis, oratiónibus, et jejúniis vacans, accumulábat.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

A pueritía in Lateranénsis Ecclésiæ Patriarchío sub óculis Pontíficum educátus, ita in omni virtútum génere, lítteris, et disciplína ecclesiástica profécit, ut primum sacris ordínibus initiátus, mox ejus virtúte perspécta, a Leóne Tértio monastério sancti Stéphani præféctus fúerit; in quo, et súbditis sibi mónachis exémplo fuit, et peregrínos ad límina Apostolórum turmátim accedéntes ita excépit, ut ómnibus necessária suppeditáret, iísque, Christum imitátus, abjécta étiam exhibéret ministéria: quibus pietátis et caritátis offíciis digníssimus ómnium hábitus est, qui domínico gregi, et toti Ecclésiæ præésset.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Nihil porro in eo desiderátum est, quod ad perféctam regíminis apostólici sollicitúdinem pertinéret: Ecclésiæ Occidentális disciplínam, quæ sub eo máxime flóruit, intáctam servávit; Orientálem vero ab Imperatóre, et Patriárcha Iconómachis agitátam, lítteris, et legatióne recreávit: et Græcis Romam confugiéntibus, monastérium sanctæ Praxédis, amplíssimis redítibus a se instrúctum, benígne concéssit. Multa étiam córpora Sanctórum ex cœmetériis, Pauli Primi exémplo, ac præsértim sanctæ Cæcíliæ, ipsa monstránte, et revelánte, in Urbem íntulit. Nova templa excitávit, restaurávit, et mirífice ornávit antíqua Xenodochía, et sacrárum vírginum cœnóbia, novo censu recreávit. Exstíncti demum incéndii miráculo claríssimus, migrávit ad Dóminum, octávo sui Pontificátus anno, et in Vaticána Basílica cónditus est. ℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (83) cum Lect. ix. S. Bonifacii, Mart. ut in Brev. 595.

DIE 27. MAJI.

S. Joannis I., Papæ Mart. Duplex.

Orat. Deus, qui nos. (29)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In ij. Nocturno legitur Lect. ix. Brev. 617. divisa in tres partes scilicet: Lectio iv. Joánnes Etrúscus. Lectio v. Sed illud majus miráculum. Lectio vj. Quod iniquíssimo ánimo.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Ego sum vitis. (54)

DIE 28. MAJI.

S. Urbani I. Papæ et Mart. Duplex. Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni, Mártyris tui atque Pontíficis, solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Urbánus Románus Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam ecclesiásticos, et Christianórum fratrum vel indigéntium convérti; quia vota sunt fidélium et prétia peccatórum ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor: ac martyrio coronátus sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit presbyteros novem, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca octo.

℟. Lux perpétua. (48)

Sermo S. Augustíni Epísc. De S. Cypriano. Serm. 12.

Lectio v.

Sermónem éxigit tam grata, et religiósa solémnitas, qua passiónem beáti Mártyris Urbáni celebrámus. Tristis proculdúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desidério recedéntis; semper cúpiens vidére præséntem tam

bonum rectórem, atque doctórem. Sed quos afflíxerat sollicitúdo certáminis, consoláta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristítia, verum étiam cum ingénti lætítia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus; diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribíliter veniéntem, sed exspectámus hiláriter redeúntem.

℟. In servis suis. (49)

Lectio vi.

Vicína córporis morte, non moriebátur in ánimo pastóris vigilántia pastorális, et cura tuéndi domínici gregis, usque ad extrémum vitæ hujus diem mente sóbria tenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispensatóris manus jam próxima cruénti carníficis. Ita se mártyrem cogitábat futúrum, ut esse non obliviscerétur Epíscopum: magis curans, quam ratiónem pastórum Príncipi de commíssis sibi óvibus rédderet, quam quid infidéli procónsuli de fide própria respondéret. Amábat quippe eum, qui Petro díxerat: Amas me? pasce oves meas. Et pascébat oves ejus, pro quibus sánguinem fúndere, illum ímitans præparábat!

℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Ego sum vitis. de Comm. (49)

DIE 29. MAJI.

S. Bonifacii IV. Papæ et Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Orat. Da, quæsumus (74)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bonifácius, hujus nóminis Quartus, Joánnis fílius, Valériæ Marsórum natus, ex mónacho sancti Sebastiáni extra Urbem, et Presbytero Cardináli, sub Imperatóre Phoca, ad Pontificátum assúmptus est, et consecrátus die domínico, quinto Kaléndas Septémbris, anno Dómini sexcentésimo séptimo, sedítque annos sex, menses octo, dies trédecim, duábus ordinatiónibus peráctis, mense Decémbri, in quibus Epíscopos vigínti quinque, Diáconos octo creávit.

℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Statim patérnam domum in monastérium

eréxit, et fundos suos in monachórum usum eídem monastério adscrípsit; sed ut longe majóri benefício hujus institúti hómines sibi obstríngeret, convocátis ad Synodum Itáliæ Epíscopis, sanctis légibus labéntem monachórum disciplínam restítuit. Mellítus Londinénsis Epíscopus, qui Romam vénerat, de rebus Anglicis Christi Vicárium consultúrus, Synodo intérfuit, illiúsque decréta, cum lítteris Bonifácii in Británniam tulit.

℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Ab Imperatóre Phoca sanctíssimus Póntifex nóbile Romæ delúbrum, Pántheon scílicet, obtínuit: Christiáno ritu consecrátum in Ecclésiam Deíparæ Vírgini, et sanctis Martyribus dicátam mutávit; ad majórem sanctitátem conciliándam, incredíbilem sacrárum Reliquiárum vim, ex divérsis arenáriis edúctam, inférri, et juxta príncipem aram condi curávit. Dénique sub Heraclío virtúte, ac méritis clarus, obdormívit in Dómino octávo Kaléndas Júnii, sepultúsque est in Vaticáno.

℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (83)

DIE 30. MAJI.

S. Felicis I. Papæ Mart. Duplex.

Orat. Infirmitátem. (29)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv. Felix, Románus. ut supra in Brev. 622. Lectiones v. et vj. Sermo S. Augustíni. ut supra. (476)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de Comm. (49)

DIE 1. JUNII.

S. Eleutherii, Papæ et Mart. Duplex.

Orat. Infirmitátem. (29)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Eleuthérius, natióne Græcus, Abúndio patre natus Nicópoli, Epíri óppido, ex Presbytero sanctæ Románæ Ecclésiæ, post Sotéris mortem, totíus cleri suffrágiis, Románus Póntifex renuntiátus est, Marco Aurélio Imperatóre Augústo, anno Dómini centésimo septuagésimo nono. Quo múnere egrégie et summa cum laude

functus est annos quíndecim, dies vigínti tres: tribus ordinatiónibus mense Decémbri factis, creatísque Presbyteris duódecim, Diáconis octo, Epíscopis per divérsa loca quíndecim.

℟. Lux perpétua. (48)

Lectio v.

Ab Ecclésia Lugdunénsi per lítteras, de nonnúllis quæstiónibus consúltus, Irenæum virum doctíssimum litterárum latórem humániter excépit, eíque apostólicas traditiónes, quas Romána Ecclésia illibátas serváverat, apéruit. Superstitiósas Montanistárum xerophágias damnávit: óptimas leges pro recta judiciórum ecclesiasticórum forma præscrípsit; Marciónem, et Valentínum sæpius relápsos, ab Ecclésia pénitus ejécit. ℟. In servis. (49)

Lectio vj.

Cum summa pace Ecclésia fruerétur, multos étiam ex optimátibus ad Christi fidem Romæ convértit. A Lúcio Británnórum rege lítteras per legátos accépit, divíni verbi minístros postulánte; ad quem Fugátium et Damiánum Románæ Ecclésiæ Presbyteros misit, a quibus rex ipse cum tota família, et súbditi fere omnes sacro lavácro regeneráti fuére. His demum, aliísque pro divíno cultu peráctis, sancto fine quiévit, sub Imperatóre Cómmodo, quinto Kaléndas Június, sepúltus in Vaticáno.

℟. Fíliæ Jerúsalem. (49)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. de Comm. (49)

DIE 2. JUNII.

S. Eugenii I. Papæ et Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Orat. Da, quæsumus. (74)

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Beáto Martíno, hujus nóminis primo, tyránnica hærétici Imperatóris senténtia Chersónam relegáto, Theodóro Exárcho instánte, Eugénius pátria Románus, qui fere a cunábulis sacro clericórum órdini se addíxerat, abséntis Pontíficis vices gessit, ne Románæ Ecclésiæ administrátio cessásse omníno viderétur; sed hac revéra potestáte modéste uti visus est, cum probe sciret, Martíno vivénte,

se legítimum Pontíficem non esse, sed illíus dumtáxat quasi vices geréntem. ℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Ubi vero prædíctus Christi martyr, ærúmnis, et inédia conféctus, ad beátam vitam migravísset, in cáthedra Petri clero consentiénte, ut legítimus Petri succéssor sedit, et in illo apostólici ministérii cúlmine talem se gessit, qualem suprémi múneris ei créditi dígnitas, et ómnium Christi fidélium, ejus curæ commissórum salus, et utílitas postulábant: mitis enim fuit, benígnus, et mansuétus; et quod caput est, vitæ sanctimónia illústris. ℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Singulárem cleri curam hábuit, quem patérno semper amóre, et multis benefíciis prosecútus est. In egénos tamen mirábilis ejus beneficéntia enítuit, quibus réditus Ecclésiæ vivens, et móriens liberáli manu erogávit, appríme ratus, Ecclésiæ opus ad nobilióres usus applicári non posse, et ex mánibus indigéntium ad æternitátis ærárium, cum incredíbili spirituális usúræ lucro, recta tradúci. Transáctis demum duóbus annis, et novem fere ménsibus, sancto fine quiévit, anno Christi sexcentésimo quinquagésimo quinto, et ejus corpus in basílica sancti Petri recónditum fuit. ℟. Iste est qui. (81)

In iij. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. (83) cum Lectione ix. SS. Mart. ut in Breviario. 625.

DIE 12. JUNII.

S. Leonis III. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Oratio. Da, quæsumus.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Leo, hujus nóminis tértius, Románus, ex patre Asúppio, a pueritía in vestiário Patriárchii Lateranénsis in omnem ecclesiásticam, ac divínam disciplínam educátus, ex mónacho sancti Benedícti, Présbyter Cardinális, ac demum Póntifex Máximus incredíbili ómnium consensióne, ipso die óbitus Hadriáni creátus est, anno septingentésimo nonagésimo quinto; sedítque in san-

cta Petri Sede annos vigínti, menses quinque, dies decem et septem.
℟. Invéni David. (80)

Lectio v.

Talem se in Pontificátu exhíbuit, qualem se ante assumptiónem præbúerat: piíssimum scílicet mitíssimum, singulári in Deum religióne, erga próximum caritáte, prudéntia in rebus geréndis, páuperum, ægrorúmque paréntem, Ecclésiæ defensórem, divíni cultus promotórem; útpote qui máxima quæque pro Christo, et Ecclésia sédulo præstitit, et patiénter tolerávit.
℟. Pósui adjutórium. (80)

Lectio vj.

Cum ab ímpiis, érutis óculis, et confóssus vulnéribus, semivívus relíctus fuísset, postrídie, per insígne miráculum, sanus invéntus est, iisdémque paricídis vitam suis précibus obtínuit. Cárolo Magno Francórum regi románum impérium détulit: peregrínis amplíssimum xenodochíum exstrúxit: patrimónium, aliósque fundos paupéribus adscrípsit. Basílicas Urbis, præsértim Lateranénsem (in cujus Patriarchío triclínium magnum super ómnia triclínia fundávit), et sacras ædes, tot ac tantis divítiis cumulávit, ut fidem omnem superáre videátur. Vitam demum religiosíssimam pio fine coronávit, prídie Idus Június, anno Dómini octingentésimo décimo sexto, et sepúltus est in Vaticáno.
℟. Iste est qui. (81)

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de Comm. (83)

Index

PSALMORUM, CANTICORUM ET HYMNORUM.

Psalmi.

Cantica.

Hymni.

Index Alphabeticus

OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM HUJUS PARTIS VERNALIS BREVIARII.

Hoc signum * denotat Festum ex Indulto.

Officia votiva per annum.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN.

1934